

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

بو فوئندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالپه‌ری دهزگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بو په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

دوو سه ده بيده نگی

عەبدولحوسەين زەرين كوب

دەزگای تويژينهوه و بلاوكردنهوهی موكریانی

● دوو سەده بیدەنگی

● نووسینی: عەبدولحوسەين زەرين كوب

● وەرگێڕانی: رێياز مستەفا – موسا محەمەد خدر

● نەخشەسازی ناوهوه: گۆران جەمال رواندزی

● پیتچنین: فەرهاد – پرشنگ

● بەرگ: هۆگر سدیق

● ژمارەى سپاردن: ۳۹۹

● نرخ: ۵۵۰۰

● چاپی یەكەم ۲۰۰۷

● تیراژ: ۱۰۰۰

● چاپخانه: چاپخانهی خانى (دهۆك)

دوو سەده بیدەنگی

وەرگێڕانی

رێياز مستەفا – موسا محەمەد خدر

زنجیرهى كتیب (۳۶۸)

هەموو مافیكى بۆ دەزگای موكریانی پارێزراره

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمەیل: info@mukiryani.com

پېرست

۱	- ژياننامه‌ی نووسه
۳	- پېشه‌کی پرؤفیسور. د. محسین
۲۱	- چەند سەرغښکی پېوښت
۲۳	۱- فرمانپه‌وایانی بیابان
۲۵	رۆژه نارامه‌کان
۲۶	بیابان نیشنان
۲۸	حیره
۳۰	به‌نی له‌خم
۳۴	هاماوه‌ران
۳۵	پادشاکانی حیمیه
۳۶	هه‌وله‌لانی ټوځدود
۳۹	رکابه‌رییه بازرگانیه‌کان
۴۰	هاوه‌لانی ټوځدود/ هاوه‌لانی فیل
۴۲	ذی یه‌زن
۴۵	سه‌یقی کورې ذی یه‌زن
۴۷	قه‌هره‌زی دیله‌می
۴۸	کوژرانی سه‌یقی ذی یه‌زن
۵۰	ټیرانییه‌کان له‌یه‌مه‌ن
۵۵	۲- لافاو و لم
۵۷	په‌یامی محمه‌د
۵۸	نایینی تازه
۵۸	ده‌ستدریژی عاره‌بان
۵۹	تاماده‌کاری جه‌نگ
۶۱	له‌قادیسه‌دا
۶۵	ټه‌نجامی جه‌نگ
۶۶	به‌ره‌و مه‌دائن
۶۷	غه‌زووی مه‌دائن
۶۹	جه‌نگی جه‌له‌ولا
۷۱	شوشته‌ر و شوش
۷۳	له‌باره‌ی خیانه‌ته‌وه
۷۵	دواین نه‌به‌رد
۷۷	غه‌زووی نه‌هاوه‌ند

۷۹	۳- ناگری دامرکاو
۸۱	سه‌ره‌تای کاره‌ساتیک
۸۴	به‌رخ‌دانه ناوچه‌ییه‌کان
۸۶	کوشتنی عومه‌ر
۸۹	ره‌فتاری غه‌زووکارانی عاره‌ب
۹۲	مه‌والی و به‌نی ټومه‌ییه
۹۳	بالا‌تریی ټیرانییه‌کان
۹۵	سه‌ره‌له‌دانی موختار
۱۰۰	جه‌ججاج
۱۰۳	عه‌بدولره‌جمان
۱۰۶	سه‌ره‌له‌دانی زه‌یدی کورې عه‌لی
۱۰۷	یه‌حیا کورې زه‌ید
۱۰۹	رووخانی ټه‌مه‌ییه‌کان
۱۱۱	۴- زمانی ون بوو(ونکراو)
۱۱۳	نه‌وادیرینه‌کانی
۱۱۴	په‌یامی نوی
۱۱۵	زمانی ون بوو
۱۱۶	سووتاندنی کتیب
۱۱۸	گواسته‌وه‌ی دیوان، به‌عاره‌بی کردنی دیوانه‌کان
۱۲۰	ده‌ستپنکی بیده‌نگی
۱۲۱	هاواری کوژراوه‌کان
۱۲۲	ټاهه‌نگی فارسی
۱۲۴	گۆرانیه‌ک له‌به‌سره
۱۲۶	سرودیک له‌به‌لخ
۱۲۷	۵- ټالای ره‌ش
۱۲۹	به‌ره‌به‌یانی هه‌لسانه‌وه
۱۳۰	پشپوی بارودوخ
۱۳۱	ټه‌بو موسلیم
۱۳۳	لاوازی عه‌ره‌ب

۲۰۳	بنه‌ماله‌ی سه‌هل	۱۳۶	رده‌ش پۆشه‌کان
۲۰۴	له‌هه‌موو جییه‌کدا شوپش	۱۳۷	رووداوی زۆی
۲۰۵	له‌به‌غدا	۱۳۸	به‌نافه‌رید
۲۰۷	گه‌پانه‌وه‌بو‌به‌غدا	۱۴۰	نیگه‌رانی مه‌نسور
۲۰۹	۸- بانگه‌وازی هه‌لسانه‌وه	۱۴۲	ناکامی نه‌بو موسلیم
۲۱۱	هه‌ستانه‌وه‌ی ئییران	۱۴۴	تۆله‌ی نه‌بو موسلیم
۲۱۳	خوڤه‌م دینان	۱۴۵	راوه‌ندیه‌کان
۲۱۵	جیاوازی له‌ریوايه‌ته‌کان	۱۴۶	سه‌نباد
۲۱۷	بابه‌ك	۱۵۲	ئوستارسیس
۲۱۹	ریوايه‌ته‌هه‌لبه‌ستراوه‌کان	۱۵۷	له‌هه‌موو شوین شوپش
۲۲۰	راپه‌رینی بابه‌ك	۱۵۹	۶- ته‌ویه‌ری پوواری جه‌یون
۲۲۱	ئه‌فشین و مازیار	۱۶۱	ماورا النهه‌ر(ته‌ویه‌ری پوواری)
۲۲۳	تورکانی به‌غدا	۱۶۳	خاتونی بوخارا
۲۲۶	رکابه‌رایه‌تی فه‌رمانده‌کان	۱۶۳	قوته‌یه‌ی کوری موسلیم
۲۲۷	ده‌رباره‌ی بابه‌ك و ئه‌فشین	۱۶۵	گرتنی سه‌مه‌ر قه‌ند
۲۲۷	بیزه‌نتیه‌ بیزانس	۱۶۸	ئیسحاق تورک
۲۲۹	تیۆفۆبوس	۱۶۹	نیژدراوی روبه‌نددار
۲۲۹	شه‌ره‌کانی بابه‌ك	۱۷۵	۷- شاری هه‌زار و یه‌ک‌شه‌وه
۲۳۰	جه‌نگ و فیله‌	۱۷۷	درووستکردنی به‌غدا
۲۳۲	گرفتاربوونی بابه‌ك	۱۷۸	شاری هه‌زار و یه‌ک‌شه‌وه
۲۳۳	ناکامی بابه‌ك	۱۷۹	خه‌لیفه‌ی به‌غدا
۲۳۴	ئه‌فشین	۱۸۲	ده‌وله‌تی عه‌بباسیه‌کان
۲۳۵	ئه‌شروسنه	۱۸۴	به‌رمه‌کییه‌کان
۲۳۸	له‌خزمه‌تی خه‌لیفه‌دا	۱۸۸	شکانی به‌رمه‌کییه‌کان
۲۳۹	ره‌وشی خوراسان	۱۹۳	مه‌یوونه‌که‌ی زویه‌یده
۲۴۱	رکابه‌رایه‌تی‌یکردن دژی تاهیره‌کان	۱۹۴	به‌رمه‌کییه‌کان و عه‌له‌ویه‌کان
۲۴۲	به‌دگومانی خه‌لیفه	۱۹۵	عه‌لی کوڤی عیسا
۲۴۳	مازیار	۱۹۸	حه‌مه‌زه‌ کوڤی ئازه‌ره‌ك
۲۴۴	مازیار و تاهیره‌کان	۲۰۲	له‌ده‌رباره‌ی خه‌لیفه‌دا

۲۸۹	عەبدوللا كورې موقەفەع
۲۹۱	بەشار كورې بورد
۲۹۱	بلاۋبونەۋەدى زەندىقى
۲۹۴	مەئمون و كۆرەكانى ھەقپەيغىن
۲۹۵	ھەقپەيغىنى ئەنەۋى
۲۹۷	وتەى گومانىشكىن
۳۰۰	گوجەستىك ئەبالبىش
۳۰۱	شەۋىيەكان
۳۰۷	۱۰- كۆتايى شەۋىك
۳۰۹	دوايىن سالىكان
۳۱۰	نفوز و ئوتورىتەى توركەكان
۳۱۰	ستەمكارى كاربەدەستان
۳۱۲	گەندەلىيى ھكۆۋمەت
۳۱۴	ۋەزىرەكان
۳۱۶	سامانى ۋەزىرەكان
۳۱۷	جەزىبە و خەراج
۳۱۸	ئەھلى ذىمە
۳۱۹	ستاندى خەراج
۳۲۲	نەرىتى ئىلجا = پەنا
۳۲۳	ئاشوب و راپەرىن
۳۲۳	ۋىلگەرد و (عەياران) رىگەرەكان
۳۲۵	ستەمكارىيەكان
۳۲۶	گەندەلى عارەب
۳۲۸	دواى دوو سەد سالى
۳۲۹	دورغايەك
۳۳۱	يادداشتەكان

۲۴۶	گەمەى ئەفشىن
۲۴۶	راپەرىنى مازىيار
۲۴۹	دووسەد و بىست و چوار
۲۵۱	شكست
۲۵۱	ئاشكرا بوونى پىلان
۲۵۲	دووزمەنى ئەفشىن
۲۵۳	ئەجمەدى كورې ئەبو داود
۲۵۶	لە نازەربايجان
۲۵۷	تېكشەنى ئەفشىن
۲۵۸	لە ھەۋلى راکردندا
۲۵۹	دەستپىكى پىلان
۲۶۱	دادگاپكردنى ئەفشىن
۲۶۵	ئەفشىن و مازيا
۲۶۷	سەرەنجامى ئەفشىن
۲۶۹	تاهىرىيەكان
۲۷۱	شەپرى باۋەر
۲۷۳	ئەبەرد لە نىۋو رووناكىدا
۲۷۴	ئايىنى زەردەشت
۲۷۶	گەندەلى و ناكوكى
۲۷۷	ئايىنى مانى
۲۷۸	مەزەك
۲۷۹	زەندەقە و لىكدانەۋەى بىنەماكان
۲۸۰	زەرقانىيەكان
۲۸۱	گومان و سەرسورمان
۲۸۳	ئايىنى عىسا
۲۸۴	ئايىنى بودا
۲۸۴	مشتومرە فەلسەفىيەكان
۲۸۶	فەلسەفەى دۋالىزىم
۲۸۸	زەندىقىيە

لهوانه: (تاریخ مردم ایران پیش از اسلام)، (تاریخ مردم ایران بعد از اسلام)، (روزگاران) که باسی میژووی ئیران له سه‌ره‌تاوه تاکو دامرکانی پاشایه‌تی په‌هله‌وی ده‌کات، کتیبی (پله پله تا ملاقات خدا)، (شعله‌گور)، (از کوچه‌رندان)، (بحر در کوزه)، (با کاروان حله)، (پیر گنجه در جستجوی نا کجا اباد)، (سرنی)، (دوقرن سکوت)، (دوو سه‌دهه بیده‌نگی)... سه‌بارت به‌م کتیبه ماندووبوئیکی یه‌کجار زۆری کی‌شاهه و سه‌چاوه‌ی زۆری به‌کاره‌یناوه، بۆ جاری یه‌که‌م له ۱۹۵۱ له ژیر چاپ دهرده‌چیت، به‌لام به‌ماوه‌ییکی کورت و خیرا له بازار نامی‌نی و دانه‌ر په‌زامه‌ندی و مؤلته‌تی چاپی دووهم نادات. دیاره بۆ تی‌هه‌لچوونه‌وی چاپی دووهم ماوه‌ی پی‌نج سال سه‌رقال ده‌بیت، له‌و باره‌یه‌وه نووسیویه‌تی: بۆ چاپ‌پیدا‌خشانندی چاپی دووهم به‌باشم نه‌زانی وه‌کو هه‌مان جاری یه‌که‌م بلاوی بکه‌مه‌وه، کئی هه‌یه‌ه‌وه‌ی چه‌ندین سال کتیبی‌کی نووسیبه‌ی و له‌دوای پیدا‌چوونه‌وه، زیاده‌وه‌ی کمی تی‌ایدا به‌راچاونه‌که‌وی. دیاره نووسه‌ر له‌سه‌ر شه‌و نووسیبه‌ی زۆر که‌وتوته به‌ر شالاه و هه‌پرشکرده‌سه‌ر. هه‌روه‌کو دکتۆر زه‌رین کوب خۆی له‌ وتاری ((حکایت همچنان باقی)) دا نووسیویه‌تی و ده‌لن: له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ نووسیبه‌کانم، زۆر ئازادراوم... به‌لام شه‌ی دوو سه‌دهه بیده‌نگی له‌بیرته له‌سه‌ر تو له‌ هه‌مووان زیاتر ئازار درام، له‌ بیرته؟ دیاره چاره‌نوسی تو هه‌میشه وابوه که‌ دوژمنانت ریگه‌ت پی بگرن و به‌به‌دگومانییه‌وه لی‌تپروان.

عه‌بدولکه‌ریمی سروش بیرمه‌ندی ئیرانی له‌وباره‌یه‌وه نووسیویه‌تی: من به‌دریژایی ته‌مه‌نم که‌سیکم به‌ پرزانی و خاکه‌رایی زه‌رین کوب نه‌بینیوه. سه‌ره‌نجام دوای ته‌مه‌نیک کاری زانستی به‌ هوئی تووشبوونی به‌ نه‌خۆشییه‌کانی دل، چاوه‌، پرزسات، سالی ۱۹۹۹ کۆچی دوایی کرد.

دکتۆر عه‌بدولحوسه‌ین زه‌رین کوب

(تویژه‌ر و ته‌دیبه و میژوونووس، ئیسلامناس و ئیرانناسی هاوچه‌رخ). له سه‌ره‌تایی سالی ۱۹۲۲ی زایینی له شاری (بروجه‌رد) که ده‌که‌وتته هه‌ریمی لورستان چاوی به‌ دنیا هه‌لیناوه. قۆناغی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی له‌و شاره ته‌واوکردوه، دوای ته‌واو کردنی قۆناغی ناوه‌ندی ده‌بیتته مامۆستا له قوتابخانه‌کانی بروجه‌رد، سالی ۱۹۴۴ به‌شداری تاقیکردنه‌وه‌ی کۆلیژی مافی زانکۆی تاران ده‌کات و به‌ پله‌ی یه‌که‌م دهرده‌چیت، به‌لام له‌ به‌شی شه‌ده‌بیات دریژه به‌ خویندن ده‌دات و سالی ۱۹۴۸ پروانامه‌ی به‌کالۆریۆسی له کۆلیژی شه‌ده‌بیاتی زانکۆی تاران وهرگرتوه، دواتریش بۆ وه‌ده‌سته‌هیتانی پروانامه‌ی به‌رزتر له خویندنی بالا سه‌رقالی دکتۆرای شه‌ده‌بیات ده‌بیت، سه‌ره‌نجام له سالی ۱۹۵۵، پروانامه‌ی دکتۆرای به‌ده‌ست هیتا. دکتۆر زه‌رین کوب له سالی ۱۹۶۲ به‌ داوه‌ه هاوکات له زانکۆکانی تاران و زانکۆکانی: هیند، پاکستان، ئۆکسفۆرد، سوئوون، پرینسیتۆن، کالیفۆرنیا، خه‌ریکی وانه‌گوتنه‌وه‌بووه. ناشنای زمانه‌کانی عه‌ره‌بی، ئینگلیزی، فه‌ره‌نسی، هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می شه‌ری جیهانی دووهمدا فیری زمانی ئیتالی و ئه‌لمانی بووه، وپرای شه‌و چالاکیانه، بایه‌خی به‌ زانستی کۆمه‌لناسی و باس و لی‌کۆلینه‌وه‌ی زمان و ره‌خنه‌ی شه‌ده‌بی و میژوویی داوه‌ و به‌ره‌م و شاکاری گرانبه‌های له‌و بواراندا نووسیوون و بلاویکردنه‌وه‌ه. دکتۆر زه‌رین کوب له سالی دواییدا زیاترین کاتی خۆی بۆخویندنه‌وه و تویژینه‌وه و وانه‌گوتنه‌وه‌ی بابه‌تی عیرفانی، ئایینی و میژوویی ته‌رخانکردوه. له‌گه‌ل زۆر له‌ که‌سایه‌تی زانستی جیهانی و ئیرانی وه‌کو: (تۆرخان گه‌نجهای، هانری ماسه، مینۆرسکی، گۆستاوون گرونه‌باوم، هارۆلد بیلی، فلیپ حه‌تی، برناردلویس، محمه‌دعه‌لی جه‌مالزاده، بوزورگ عه‌له‌وی...) ناشنایه‌تی و هاریکاری هه‌بووه. له‌ ماوه‌ی په‌نجا سالی ته‌مه‌نیدا ده‌یان کتیب و سه‌دان وتاری نووسیوون.

بیدەنگ کردنی ئەوانیتر

بیدەنگ کردنی ئەوانیتر، لە لایەن خاوەن هیزی دەسلەت سەپاوەوە، نەهەرتەنیا بۆ دووسە دەه، بە لکو ئەگەر دەرەتانی هەبێ بۆ هەتا هەتایە بەرپۆه دەچی. جا ئەمە بەهەر هۆکاریکەوه بێ، یاخود بەهۆی ئەوەی که ئەوانیتر لاوازبەن و ئیرادەیان تێکشکاویت و جگە لە بیدەنگی شتیکی دیکەیان نەبی. ئەم بیدەنگ کردنە، و ئەم سەرکوتکردنە کاتی کاتی دیتە ئاراهە که دوو لای نا بەرامبەر و ناهاو سەنگ لە هێژدا لە ئارادا بن. جا ئەم هێژە هەرچۆتیک بی و ئەم دەسلەت سەپاویەش لەسەرینی هەر هۆکاریکەوه، چ هۆکاری نەتەوهی، ئایینی یاخود مەزەهەبییەوه بێ. دەسلەت سەپین هەر بەنەریتی خۆی، خۆی لەنیو فەرمانرەوایی خۆیدا دەشاریتەوه، یان بە پاساوێک لە پاساوێکان بالا دەستی دەسلەتێ خۆی پاساو دەداتەوه، یاخود هەول دەدا بیانوویەک بۆ خۆی بدۆزیتەوه که قەناعەت بە خۆشی و بەکۆمەڵە کەشی بکا، کۆمەڵە یەک که قازانج و بەهەر یەک لەو هەل و مەرجهدا دەچیتەوه.

بەرۆانی ئێمە من دامەزرێنەری هەر باوەرێک^(۱)، بەتایبەتی باوەرێ ئایینی، هەر ئەوەندە مائەتاوایی لەژیان کرد، ئەوا شوێنکەوتووانی بەسەر گروپ و تاقم دا دابەش دەبن. بە تایبەتی ئەگەر ئەو باوەرە هەولێ کۆکردنەوه و لێکگرێدانی کاروبارە روحمیەکان و مادییەکان (کارباوری دینی و دنیایی) پێکەوه بدات. هەر گروپێک لەو گروپانە بەرژەوهندی خۆی لە (کۆمەڵە دەقیکی دیاریکراو) دا دەبینی، ئایینی ئیسلامییش لەمە بەدەر نەبوو. که پێغەمبەر ((د. خ)) مائەتاوایی لەژیان کرد، یارانێ ئەو لێک بلاو بوون و، بۆ چەند دەستە و تاقتیک دابەش بوون. وه لەدەمی خۆشیدا پێغەمبەر (د. خ) پەڕی بەخەلکە کەمی و شوێنکەوتووانی خۆی برد بوو، و پیشبینی بە وەکردبوو که لە پاش خۆی چییان بەسەر دێ و چ روودەدا. وه ئەم فەرموودەیهش هی ئەوه که دەلی: ((جووله که کان بۆ حەفتا و یەک دەستە دابەش بوون، بەلام یەکیکیان دەچیتە بەهەشتەوه و حەفتایان دەچنە دۆزهخەوه، وه دیانەکان بۆ حەفتا و دوو دەستە دابەش بوون، حەفتا و یەک دەستەیان دەچنە ناو دۆزهخەوه و یەکیکیان دەچیتە بەهەشتەوه، سویند بەوه که گیانی محەمەدی

(۱) باوەر: عقیده

بە دەستە، ئومەتە کەمی من بۆ حەفتا و سێ دەستە دابەش دەبی، یەکیکیان دەچیتە بەهەشتەوه، حەفتا و دوویان دەچنە ناو دۆزهخەوه^(۲) وه ئەو تاکە دەستە یەکی که دەچیتە بەهەشتەوه هەر ئەو دەستە زرگار بووه. من واگومان دەکەم که دەستە ی گەلی ئیسلامی بۆ ژمارە یەکی زۆرتر لەم ژمارە یە (حەفتا و سێ دەستە) دابەش بوون.

نالیکیی^(۳) لە سەرەتادا لەنیوان خەلیفەکاندا سەری هەلدا. نالیکیی یەکەم لەسەر ئەوه بوو که کێ جینگای پێغەمبەر (د. خ) دەگریتەوه. هەلێژاردنە کەمی عومەری کورپی خەتاب (س) هەلێژاردنیکی سەر کهوتوو بوو کاتی کاتی بریاری دا که بەرپرسیاریتی سەرکردایەتی مسوڵمانان بخریتەوه سەر شانی هاوێلی پێغەمبەر لە کاتی کۆچکردن دا، ئەوان که پێکەوه لە ئەشکەوتە کەدا خۆیان شار دبووه. ((أذ هما في الغار إذ يقول لصاحبه لاتحنن ان الله معنا)) ئیتر ئەوه بوو ئەوه بۆ که هەلێژێردا و ئەو یەکە مین پیای پیگە یشتوو بوو که ریزەکانی بت پەرستانی بەجێ هێشت، و چوه ناو ریزی بانگەوازی ئیسلامەوه. لەسەر دەمی خەلافەتی ئەم پیاوهدا — ئیتر که بوو بە پیرێکی بە سالاندا چوو — یەکە مین جولانەوهی ترسناکی چەواشە دژ بە هەل و مەرچی نوێ رویدا، یان ئەوهی که بە (جولانەوهی هەلگەرانهوه) ناوبرا، ئەو پیاوهدا توانی ئەو جولانەوهیە دا مریکێتەوه. پاش ئەمە خەلیفە ی دووهم عومەری کورپی خەتاب کوزرا، و بە گیانی تۆلە ستانندنەوه یەکی نالیک بە گیانی شەریعەت تۆلە لە بکوژە کە کرایهوه. هەر وه ها ((فیتنە ی گەر)) روویدا که خەلیفە ی سێیم عوسمانی کورپی عەفان تیبیدا بووه قوربانی. ئەوه بوو که بە کۆمەڵە دەستیکی ئیسلامی کوزرا که لە ناو ریزی بکوژەکاندا کورپانی هەندیک لە سەحابییەکانی تیدا بوو که لە پێشەوهی هەموویان خەلیفە ی یەکەم (ئەبو بەکر) بوو. پاش ئەوه شەری ناو خۆ لە بەینی خەلیفە ی چوارەم (عەلی کورپی ئەبو تالیب) (س) و نەیارەکان و کێبەرکیکارانی لەسەر دەسلەت سەری هەلدا، هەر لەو کاتەدا سێ دەستە لەسەر فەرمانرەوایی هاتنە کایهوه که هەر کامیان رهوایی خۆی بۆ (خەلافەتی مسوڵمانان) رادهگەیاندا. ئەم دەستانەش دەستە ی خەلیفە ی شەری (عەلی) وه کورپانی زوبیر، وه بنەمالە ی ئەبی سوفاان کورپی حەرب که خۆی لە معاریه دا دنواند بوون، ئەوه بوو که لە دواجاردا توانی سیفەتی شەریعەت بە بەر حوکمی خۆیدا بکا کاتی کە دامەزراندنی دەولتەتی ئومەوی راگەیاندا که

(۲) حدیث رواه بن ماجد عن عوف بن مالك في الجامع الصحيح رقم الحديث ۱۰۸۳ و رواه أصحاب السنن الأربعة عن أبي هريرة.
(۳) نالیکیی: خلاف.

ئەمەش پاش تیرۆکردنی خەلیفە ئەلی كوری ئەبو تالیب بە دەستی ((خەوارىج))ەكان هات، وە
 ھەسەنى كورپى دەستی لە خەلافەت بۆ معاویە ھەلگرت، و معاویەش ئەو ھەبوو لەسالى ٤١ ی
 كۆچى بەجۆرىكى ناشتییانە چو ھ ناو كوفە ((ناوھندی عەلەوئیبەكانى عىراق)) و ئىنجا
 ھەسەنىش خۆى و ئەوانەش كە لەگەلیدا بوون كوفەیان بەجۆى ھىشت و چوون بۆ مەدینە.
 ئەلیرە بە — شیوئیبەكى كاتى - مەملانى لەنێوان دەستە ئىسلامیە چەكدارەكاندا كۆتایی
 ھات. لە دەمێك دا كە فتوحاتى ئىسلامى گەشتبوو لوتكەى خۆى، وەنزىكى ئەو ھەبوو كە
 بەرھەمەكانى بچنیتتەو. وە بەكردەو ھەش چنیا ھەو بەلام كۆمەلە پىشێلكارىيەك روویاندا و
 ھەر لەمیانى ئەو فتوحاتانە پاساوردانەو و تىپەپرکان. فەتھ كاران نەیانتوانى رێنۆئیبەكانى
 خەلیفەى یەكەم كە پىشكەش بە فەتھ كارانى كردبوو، جىبەجى بكن، ئەوان وایان لىھاتووبو
 كە بە جۆرىك مامەلەى دانىشتوانى ئەو و لاتانە كە فەتھیان كردبوو، بكن كە لەگەل ئەو
 بەھایانە نەدەگۇنجا كە خۆیان جارپان داو. بەتایبەتیش كە خەلكى ئەو و لاتانە زمانى فەتھ
 كارانیان نەدەزانى، بەتایبەتە لەوولاتى فارس و كوردستان و ئەرمینیا، پاشان باكوروى
 ئەفریقا، نەیاندەزانى مەرامى ئەوان چىبە.

خەلیل عەبدولكەرىم لەكتىبەكەى دا (الصحابۃ و المجتمع) لەبەشى (المستوى الحضارى -
 الأداركى) - دارسىنا للنشر القاھرە. ١٩٩٨ السفر الثالث ص ٢٨٤ - پرسىار دەكا و دەلى:
 جىاوازى چىبە لەنێوان غەزوى موسولمانان و ھەر غەزویەكى تردا؟ غەزوكار لەھەر كات و
 شوئىنكدا پەردەپۆشى بۆ غەزوى كوردنى خۆى دەدۆزیتتەو. جارێك بەناوى ئەو ھى كۆلتورى خۆى
 بلاو دەكاتەو، جارێك بەناونىشانى بلاو كوردنەو ھى زمانى نەتەو ھى خۆى، یان راگەیاندى
 ئایىنەكەى، یان بەشارستانى كوردنى مىللەتانى دواكەوتوو، و بەم شیوئیبە، بەنوارىنى ئىمە
 ئىسلام ناتونى تەھمولى غەزوكردنێكى داگىركارى بۆ نىشتمانەكانى تر بكا، تالانكارانى
 زەوتكار و بەكۆیلەكردنى پىاوان و ژنان كە ئەو سەھابىیانە پى ھەستان، تەنانەت ئەگەر لە
 بابەتەى ئەبویەكر، عومەر، ئەبوعوبەیدە، سەعد كورپى مالك و ابى وەقاس و خالىدى كورپى
 وەلیدىش بن.... چونكە ھىچ دەقتىك (نە لە قورئان و نە لە سوننە) دا نىبە كە پى دانان و
 چوونە نىو وولاتانى دىكە ھەلال بكا، و ئەوكردەوانە بكا كە لەوولاتاندا ئەنجامیان داو و
 دەرھەقى خەلكەكەى كوردوویانە - ئەو كردەوانە كە من - وەكو موسلمانێك كە پەيوستە بە
 ئىسلامىتەى خۆى و شانازى پىئو دەكا - ھەست بە شەرمەزارى و سەرشۆرى دەكەم
 لەبەرامبەریاندا و خەرىكە تووشى سەر ئاوسام دەكا لەكاتىكدا كە گوئى بىست دەم یان

دەخوئىمەو ھە كە سىك داكۆكى لىدەكا و ستایشى دەكاو وای دادەنى كە لە خالە
 پىرشنگدارەكانى مێژووى ئىسلامە.

ئەم نووسەرە ھەروەھا وەسفى سىماو ھەلسوكەوت و مەنتىق و جۆرى چەكەكانى
 سەركردەكانى فەتھ كاران دەكا، و تابلۆبەك لەمبارەى ھەو دەكىشى كە لە بارەى حال و
 چۆنىيەتەى ئەو غەزوكارانەو كە سەرزەوئىنى شارستانىتەىكانى پىشووئیان بەزاندو ھە
 ئاخواتن و وئىنايان دەكا. كاتىك سەركردە رۆستەم پرسىار لە نىردراوى سەركردە سەعد بن ئەبى
 وەقاس، لە بارەى رەفتارى توندو زىر و ئەوھۆكارانەى لىدەكا؟ ئەو نىردراو ھەسەم دەبى و
 وەلام دەداتەو: ئىمە نامانەوئى لەسەر جوانىيەكانى ئىئو ھەسەم پرسىار. خەلیل عەبدولكەرىم دەلى:
 ئەگەر نىردراوى سەركردە سەعد راستى بكردبايە دەگوت: لەبەر ئەو ھى ئىمە لەم جوانىیانەى
 ئىوئیبەش بوو، ئەو ھەست بە كىنەىكى شاراو ھەسەم پرسىار. ئەو مێژوو، سەلماندى، كاتىك ئەوان بوون
 كە ئەوان ھەز ناكەن لەسەر ئەو جوانىیانە دانىشن، ئەو مێژوو، سەلماندى، كاتىك ئەوان بوون
 بە شارستانى واتە غەزەبە موسلمانەكان - بوونە خاوەن زىار و بوون بە فەرمانرەوا، سامان و
 مال ھاتە بەر دەستیان بەو جوانىيە سەرمەست و شەیدا بوون و سەوسەداسەرى بوون و لە
 ئەقىنى ئەو جوانىيەدا زىدەروئىشان كرد، و بگرە زۆر دەس بلاوئىشان تا پەلەىكى پەستى و
 گەوجىتى تىدا كرد. كاتىك رۆستەم پرسىارى كرد كە ھۆكار و پالئەرى دەرچوونتان لەوولاتى
 وشك و برىنگى خۆتان چى؟ نىردراوى سەعد بەھەموو ئازايەتییەكى كە لەسەر ھەق بى و بى
 تۆسقالىك شەرم كردن وەلامى داىو ھە: ((بۆئەو ھى ئەو كەسەى كە ھەزەكا لە پەرسەنى
 كەسانەو ھەسەم پرسىار، وە لە بەرتەسكى دنباو بۆ بەرفراوانىيەكەى، وە
 لە زولمى ئایىنەكانەو بۆ دادپەرەوى ئىسلام)) ئەمەش ئەو ھەسەم پرسىار كە ئىستاش توئىزەران
 و باسىاران تەنانەت لە نىو زانكۆكان و تىزە ئەكادىمىيەكاندا دوپارەى دەكەنەو. ئەمە جگە
 لەووتارىيەزانى مزگەوتەكان و نوسەرانى رۆژنامەكان. خەلیل عبدالكەرىم المصدرالسالف. ص.
 (٢٧٥)

ئەوانە لەناكاو ھاتن، كەس بانگەشەتەى نەكردبوون، دانىشتوانى ئەو وولاتانە بەھەموو
 ھىزى خۆیانەو بەرووى ئەو فەتھ كارانەو ھاوستان و، شەپ و شۆرى زۆر توندتەىز لەنێوان
 ھەردو لادا رووى دا، بەناوبانگ ترىنى ئەوشەپانە شەپى (قادسىە) بوو كە لەنێوان سوپای
 ساسانى فارسى و سوپای موسولماناندا روویدا، كە سەركەوتن لەوشەپەدا یاو ھەرى لایەنى دوو ھەم
 بوو كە پاش كەوتنەو ھى قوربانى زۆر، قوربانىیانى یەكجار گەرە بە دەست ھات. یەكێك لە
 توئىزەران دەلى: فەتھ كاران خەلكىكى نەناسراو بوون، ئەوان لەناكاو پەیدا بوون، و وایان لىھات

له‌نیوان هەردوو شارستانیتی فارس و رۆمه بیزنتییەکان هاوناھەنگ دەبوون. ئەو بیابان نەشینە نەخۆیندەوارانە، و رەوێندە گۆشە نەشینانە بەخێراییی فیری خۆیندەواری بوون و رۆشنیروبوون. پاشان کولتوری خۆیان — ئەو کولتورە یەک بەرەبەرە لە فتوحاتی وولاتی چینیەوه درێژدەبۆه تا دەگاتە چیاکانی پرانس لە ئیسپانیا^(٤) (ئەندەلوس) — بلاوکردەوه.

ئەوانە خۆیان لەهەل و مەرجیکی نویدا کە لەوھەل و مەرجە ئالۆزتر بوو کە لەسەرەتای ژیانی دەوارنشین خۆیاندا خوویان پێوەگرتبوو، ئالۆزتر دەبینی، ئەوان خۆیان لەنیو کۆمەڵە میللەتیکی دێزین و خاوەن شارستانی و زمان و سیستەمیکی کارگێری و کۆمەڵایەتی دا بێنێهە کە خاوەنی میژوویەکی بوو لە دەولەتی ناوەندییدا هەر لەبەرەبەیانمیژووه. ئەلێرە فەتح کاران رووبەررووی یەكەمین کیشە ی گەورە بوونەوه، ئەوان لە دارایی دورگەکی خۆیان لە کولتور شتیکیان پێنەبوو جگە لە قورئانی پیرۆز) و هەندیک شیعەر و زانستەکانی رەجەلەکناسی و شتی لەم تەرزوبابەتە، ئەمەش توێشووێکی تەواو نەبوو لە بەرامبەر هەموو ئەو گۆرانانە ی کە لە ژینگەیی دەوارنشین ئەوان جیابوو بەهەموو جۆر بابەتەکانییەوه. بەتایبەتی قورئانی پیرۆز کۆمەڵێک ریکخستن و ئەحکامی گشتی تیدا بوو بەلام بێ وردەکاری، هەرۆه‌کو کە (د. سید محمود القمینی لە — الفاشیون و الوطن — دا باسی دەکا (المركز المصري لبعوث الحضارة . مصر ١٩٩٩ ص٤٤)

عەرەبە موسولمانەکان وردەوردە لەو وولاتانە بنەجی بوون. ئەوان دەبوون بەخاوەنی زوی وزار، و خانوویان تیدا ئاوادەکرد بەلام لە روانینی ئیسلام بۆ خەلکی غەبیرە عەرەب، جیاواز بوو. ئەوان پێویستیەکیان لە پیاوێ کردنی ئەو ئایەتە پیرۆزەدا نەدەدی: ((أنا خلقناکم من ذکر و أنثیو جعلناکم شعوباً وقبائل لتعارفوا ان أکرمکم عندالله أتقاکم)) بابەتی ئەم ((التعارف)) هی نیوان میللەتان و هۆزەکان، بەلای فەتح کارەوه بابەتیکی خۆشەویست نەبوو. وەلیپروانیینی ئەوان بۆیان لیپروانیینیکی نزم و سوکایەتی بوو بۆ کەسانی غەیری خۆیان، بەمانای بۆ خەلکی وولاتەکە. وە لەمبارەیه‌وه نمونە ئەوێندە زۆرە کە لە ژماردن نایە. ئەم لیپروانیینە نا شایستەیه چ بە مرۆڤ و چ بە ئیسلام، هۆکاری سەرھەڵدانی زاراوێ نازار بەخشی ((مەوالی)) بوو.

کەچی ئەم زاراوێه گۆرانکاری بە سەرداھاتووه، وە بەلگەگەلینیکی زۆری ئایینی و دنیایی بەخشیوه، بەلام روونترین مانای بریتییه لە ((مرۆفی موسولمانی غەبیرە عەرەب)) وە لە واقعیدا

(٤) هنری لوسیل مقدم کتاب (أضواء عربية على أوروبا في قرون الوسطى. ترجمة عادل العوا. بيروت- ١٩٨٣

ئەم وەسف کردنە لە سەر دەمی پێغەمبەردا سەری هەڵدا، وە زاراوێه‌کی دەربری کە گوزارشت لە واقعیت دەکا کە دیارەدی (مەوالی) بوونی هەیه: (الولاء لمن أعتق). بەلام فەتح کاران هەرۆه‌لیپروانیینیکیه‌وه سەیری ئەو (مەوالی) یا نەیان دەکرد کە زۆر حالەتی نایەکسانی و زۆرداری و دەست درێژی تیدا بوو وەهەرۆه‌کو ئەوێ ئیدی ئەوان بووبن بەخاوەنی گیانی ئەوان.

بەلام ئەوان، واتە خەلکی وولاتی فەتح کراو، هەرۆه‌بەئارامی دانەنیشان، بەلکو پاش ئارام گرتنیکی کەم، بەرھەلستی ئەوان دەستی پێکرد، ئەویش نەک دژی ئایینی نوێ کە خۆیان چوونەتە سەری، وە قەناعەتیان پێ کردبوو، بەلکو دژی تیگەیشتنی بەرتەسک بۆ ئایین و بۆ فتوحات. وە فەتح کارانیش — پاش ئەو کە لە وولاتانی فەتح کراویدا لەنیشتمانی کەسانی تردا، سەقامگیربوون، بەدوو کۆمەڵە دەقیکی ئامادەوه بوون کە بیان کات بەسەرۆه، نەک بەمامۆستا و رابەر بۆ رینوینی کردنی ئایینی نوێ. لیپروانیینی خۆ بەبالا زانیینی عەرەب لەم ئاینەوه سەرچاوی نەگرتبوو، بەلکو لەبەر ژۆه‌ندییەکانیانەوه سەرچاوی گرتبوو بەو پێوانگە ی کە ئەوان غەزۆکار یان سەرۆه‌ر بوون، چونکە بەروانیینی ئەوان، ئەوا ماقول نییه کە ئەوان — کە سەرکەتوون — لەگەڵ ژێرکەوتوواندا یەکسان بن. وەتوانیشیان هەندیک لە ئایەتەکان بەجۆرێک تەفسیر بکەن و، هەندیک فەرموودەش دابنێن کە پاساوی هەلۆیستەکیان بەداتەوه.

((أهل الذمة))

بریتین لە رۆلەکانی وولاتانی فەتح کراو لە دیانەکان و یەهود و مەجوسییەکان. ... تاد. ئەوانە ی کە لەسەر ئایینی خۆیان، مانەوه و رازی نەبوون کە بچنە ناوئایینی موسولمانانەوه واتا ئەوان چوونە ژێر دالۆه زیمەتەوه لەبەرۆه‌ر باجێک دا کە دەیاندا، وەجزیەش دیارترینی ئەو باجانە بوو. وەبەپێی ئەم دەقە قورئانی یە تسلیم دەکرا ((حتى يعطوا الجزية عن يد وهم صاغرون)) (سورة التوبة: الآية ٢٩) بەمانای ئەوان جزیە دەدەن و ملیان کەچ کردووه. وە مامەلەکردنیان وێرا بە هەموو جۆرەکانی سوکایەتی بەرپۆه‌ جوو. بەتایبەتی لەماوێ حوکمی ئەمەویدا. ئەبو یوسف دەگێریتەوه کە خەلیفە ی پاک و خۆپاریزی ئەمەوی عومەری کوری عەبدولعەزیز بۆ یەکیک لە کارمەندەکانی خۆی نوسیوه: أما بعد فلاتدعن صلیبا ظاهراً الاکسر و محق، و لا یرکبن یهودی أونصرانی علی سرج و لیرکب علی الکاف) هەرۆه‌ها ئەو جل و بەرگی لە بەریشیان دەکرد لە و جل و بەرگی جیا کرایه‌وه کە موسولمان لەبەری دەکرد. وە زانایانی ئایینی ئەم ری و شوینە پیاوێ کراویان رەت نەکردەوه و بەگزییدا نەچوونەوه و فەتوای راستیتی یان بۆ دەکرد. ئەبو حەنیفە نعمان و هاوێه‌لەکانی گوتیان: ((ینبغی أن لا یترک أحد من أهل

الذمة بتثبته في لباسه ولا في ركوبه ولا في هيئته بالمسلمين)) (كتاب الخراج. المطبعة السلفية القاهرة. ١٢٤٦هـ. ص ١٥١ - ١٥٢ وه ثملاوردی - ٤٥٠ ك مردوه ئه مهرجانهی پوخته کردوه که دهبی نههلی زیمه له خه لکی ترجیا بکاته وه: یه که م: جلیک له بهر بکه ن که جیا یان بکاته وه. دو وه م: خانو وه کانیا ن نابی له خانووی موسلمانان بهر زتر بیته وه. سییه م: نابی لیدانی ناقوسه کان و خویندنه وهی کتیبه کانیا ن بیستری، ههروه ها قسه کانیا ن له باره ی عوزیر و مه سیحه وه بیستری. چوراه م: نابی کاتی خو اردنه وهی مه ی ده ربکه ون، ههروه ها نابی خاچ و به رازه کانیا ن ده ربکه ون. پینجه م: ناشتنی ته رمه کانیا ن بشارنه وه و شیوه ن و گریانی خو یان ده رنه خه ن. شه شه م: نابی سوارانی ئه سپ بن، به لکو ده بی ته نیا سواری ئیستر و گو ی در یژ بن. (الاحکام السلطانية و الولايات الدينية. بغداد. دار الحریة ١٩٨٩ ص. ٢٢٩).

ئه لفرید قون کریم (Alfred von kremer) وای ده بی نی دانیش توانه دیرینه کانی که موسلمان نه بوون تا راده یه کی زور له مافه کانیا ن بیته ش بوون (الحضارة الاسلامية و مدي تاثرها بالمؤثرات الأجنبية. تعریب د. مصطفي طه بدر القاهرة ١٩٤٧ ص ٦٩) به لام تریتون (A. S. Tritton) ده لی: ئه هلی زیمه له سه ره تای فتوحاته کاندا - باجیکی گونجاویان دده که بره که ی دیاری کراو بوو، به لام ورده ورده زیادی کرد تاوای لیتهات ئه وه نده قورس بوو که به تییه رپینی روژگار باری سه رشانیا ن قورس بکا. (کتابه أهل الذمة في الآسلا م. ترجمة حسن حبشی . القاهرة ١٩٤٩ ص. ٢٥٤ - ٢٥٥) به تاییه تی له سه رده می خه لیفه عه بدول مه لیک کی کو ری مه روان دا.

وه بارودوخی ئه وان له سه رده می عه بارسیدا به ره و باشتر نه چوو وه گوشاری ئابووری کو مه لایه تی زیاتر بوو له سه ریا ن، وه خه لیفه کان سیاسه تیکی سته مکارانه یان به رامبه ریا ن پهیره ده کردبه تاییه تی له سه رده می مته وه کیل دا.

به ره له سستی فه مانه روه ایانی عه ره ب به شیوازو رهنگی جو ره به جو ر ده سستی پی کرد. ئه وه بوو - به تاییه تی مه والی یه کان داوایا ده کرد که له مافه کاندا یه کسان بن ئه مه ش به پیی بنه مای ئایه ته کان و حه دیسه کان. پاشان به ره له سستی چه کدارانه یان ده سستی پی کرد جا چ به شیوه ی به شداربوونیا ن له جولانه وه یاخییه کان و راپه رپینه کان یاخود خو یان به و جولانه وانه هه لده ستان، یا ن به هه ول دانیا ن بو لادانی به نی ئومه ییه دا خو ی ده نواند. وه له م کاره یاندا سه رکه وتو بوون، ئه مه ش کاتی ک بوو که سه رزه یینی دو ورده سستی وولاته کانی خو یان کرده بنکه یه ک بو ده عوه ی عه باسی، و پاشان به شدار ی چالا کانه یان له را که یان دنی دامه زرانی ده ولته تی عه باسیدا، که له ما وه ی گه شان وه ییدا مو رکی خو یانیا ن لیدابوو. وه کاتی ک خه لیفه کان ده ستیا ن کرد به

لاواز کردنیا ن، به م کاره ش ده ولته ته که ی خو یان لاواز کرد که به په لیه کی بنه ره تی به می شک و بازووی پیوا نی فارس بنیا ت نرابوو. جا چ ئه و رو له بی که نه بو موسلیمی خو ارسانی گیترا ی، یا ن وه زیر، ئال محمه د (ئه بو سه له مه ی خه لال و رو لی بنیا تنه رو مه ترسیدا به رمه کییه کان، و وه زیری دوو سه رو کایه تی... ناد تا وای لیتهات فارسه کانبوون به وه زیر له ده ولته ت و زانا و ته فسیر کاری قورثان و کو که ره وه ی حه دیس، وه نوو سه ری می ژوو و جو گرافیا، وه فه لسه فه و زمانه وانی و گه وره شاعیرانی عه ره بی. وه رو لی به رزی رو شن بیری ئه وان شتیکی ناسراو بوو تاوای لیتهات زوره ی زانایان له عه جه م بوون. وه به پیی و ته ی عه لامه ئین خلدون حه زره می تونسی له (المقدمه) دا ده لی: (پیوا نی زانست زوره یان عه جه من)^(٥). وه به م شیوه یه: (ئه مه ی که له واقیعه که دا کار یکی سه یرو نامو بوو ئه مه بوو که پیوا نی زانست له میلله تی ئیسلامدا زوره یان عه جه من. و له ناو عه ره بدا پیوا ی زانست نه له زانسته شه رعیه کاندا و نه له زانسته عه قلییه کاندا ته نیا زور به ده گمه ن نه بی. بوونیا ن نه بوو، هو کاری ئه مه ش ئه وه بوو که ئه م میلله ته هه ر له سه ره تادا زانست و پیسه سازی له نیودا نه بوو ئه مه ش به پیداویستی حا لی (هو کاری) بنه ماکانی ده به نگی و (به داو هت) بوو، و ئه حکامی شه ریعه تیش که بری تییه له فه رمانه کان و قه ده غه کراوه کانی خوا وه ند، پیوا ن ده ماو ده م (له به ریا ن ده کرد) ده یان گواسته وه، و ئه وه ی ده یانزانی و فیزی بوون له قورثان و سوننه وه یا ن له خوا هنی شه رع و ها وه لانییه وه بوو، و میلله تی ئیسلام ئه وساکه عه ره ب و، کاری فیژکردن و نووسین و دانایان نه ده زانی و ههروه ها به ره و فیژبوونیشی هان نه ده دران و نه پیوستیشیا ن پی هه بوو). ط دار الکتاب اللبنانی للطباعة والنشر بیروت. ص ٤٧-٤٨. پاشان له چه ند دیر یکی تر دا ئین خلدون ده لی: (پیسه سازییه کان به ره مه می (شارن)، عه ره بیش دوورترین که ی بوون لی و جا بو یه زانسته کان وایان لیتهات بوون به زانستگه لی شارستانیا نه پاشان بلا بووه وه.

شارستانیا ن ئه وساکه عه جه م یاخود به پیی مانا که ی ئه وان ه ی که مه والی یا ن خه لکی شارستانی بوون، ئه وان ه ی که پاشکو ی شارستانی تی عه جه م بوون یاخود به رده سستی ئه وان بوون له کاروباری پیسه سازییه کان و پیسه کاندا، چونکه ئه وان له و بواره دا به توان بوون، هه ر له شارستانی تی خوا هن ریشه ی ئه وان ه وه له سه رده می ده ولته تی فارسه کانه وه. خوا هنی (النمو) سیبویه وه (الفارسی) ییش له دوا ی ئه و، (الزجاج) ییش له دوا ی ئه وان، که هه مووشیا ن

(٥) وشه ی (عه جه م) له سه رده می سه ره لدان و له پاش سه ره له دانی ئیسلامی به هه رکه سیک ده گوترا که عه ره ب نه بوایه.

بهره‌چهل‌گه عه‌جه‌من، به‌زمانی عه‌ره‌بی په‌روه‌ده بوون، و کردیانه قانون و هونه‌ر بۆ نه‌وانه‌ی له پاش خۆیانه‌وه دین. هه‌روه‌ها کۆکه‌ره‌وانی فه‌رموده‌کان (خه‌ویس) که بۆ خه‌لکی ئیسلامیان له‌بهر ده‌کرد، زۆربه‌یان عه‌جه‌م بوون، یاخود هه‌ر به‌زمان و په‌روه‌ده به‌هۆی به‌رده‌وامبوونی هونه‌ر له عه‌یراقدای بوون به‌عه‌جه‌م؛ (ئه‌و رۆژگارو سه‌رده‌مه دانیش‌توانی عه‌یراق مه‌والی بوون).

ئیه‌ن خه‌لدون زیاتر له‌سه‌ری ده‌روا و ده‌لێ: ئه‌وسا زانایانی (اصول‌الفقه) هه‌روه‌ک زانراوه هه‌موویان عه‌جه‌م بوون و هه‌روه‌ها پیاوانی (علم‌الکلام) و پیاوانی (ته‌فسیرکاران) و ته‌نیا عه‌جه‌مه‌کانیش بوون که زانستیان له‌به‌رده‌کرد و ده‌یان نووسیه‌وه و ئه‌و قسه‌یه‌ی محمه‌د (د.خ) راسته‌ که ده‌لێ: (لو تعلق العلم باکناف (اجنحة) السماء لئاله قوم من اهل الفارس) المقدمه ص ۱۰۵۰، مانای ئه‌گه‌ر زانست له بن باگی ئارمانیش بوايه خه‌لکانی فارس خۆیان ده‌گه‌یاندی).

به‌لام له باره‌ی زانسته عه‌قلیه‌کانه‌وه. ئه‌وا له نێو میلیه‌تی عه‌ره‌یدا وه‌ده‌رنه‌که‌وت تا ئه‌وکاته‌ی که پیاوانی زانست و دانه‌ران سه‌ریان هه‌لدا. زانست وه‌کو پیشه‌سازی له نێو عه‌جه‌مدا بوو و (عه‌ره‌ب) پشتیان تێکه‌ردبوو، و وازیان له‌وه هه‌ینابوو که فیه‌ری بین و ته‌نیا ئه‌و عه‌جه‌مان خه‌ریکی بوون که عه‌جه‌م بوون و بوویونه عه‌ره‌ب. له‌مه‌دا هه‌روه‌کو حالێ پیشه‌سازییه‌کان وابوو هه‌روه‌کو له پێشیاندا باسمان کرد. ئیستاکه‌ش له ولاتی ئیسلامدا، مادام شارستانیته‌ی له نێو عه‌جه‌م دایه، واته له ولاتی ئه‌وان له عه‌یراق و خوراسان و ئه‌ودوو روبروه‌وه، هه‌ر ئاوايه و وه‌کو پێشان ماوه‌ته‌وه) ص. ۱۰۵۰.

وه له قۆناغی داهاتوودا، یان وێرا به‌و قۆناغانه، عه‌جه‌م کۆمه‌له ده‌وله‌تیه‌کی خۆیان یان له‌سه‌ره‌تادا مێرنشینه‌کانی خۆیان له‌سه‌رخاکی خۆیان له ئه‌یران^(۶) پێکه‌وه‌نا. ئه‌م کتێبه‌ که له‌به‌رده‌ستی خوینه‌ران دایه، به‌کۆشی براییان {رێباز مسته‌فا - موسا محمه‌د خدر} وه‌رگه‌یاردراوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی، له‌باره‌ی گه‌لانی دیکه‌وه نادوی، به‌لکو دانه‌ره‌که‌ی که مامۆستای دکتۆر پرۆفیسۆری کۆچکردوو (عبدالمحسین زه‌رین کوب) به‌لایه‌وه‌ گرنه‌ که ده‌ریاره‌ی وولاتی سه‌رفرازی خۆی، قسه‌بکا، ئه‌مه‌ش به‌ ته‌واوی مافی خۆیه‌تی. ئیه‌ی کوردیش، به‌شیه‌یه‌که له‌شیه‌کان له‌باره‌ی وولاتی خۆشه‌ویستمانه‌وه ده‌دوین، له‌باره‌ی مێژووی دێرینی،

(۶) ووتی ئه‌یران له (تاریان) وه‌ ده‌رگه‌راوه و به‌مانای پاک‌بووان، یان نه‌جیبان دی. د- طه‌ ندا فصول من تاریخ الحجاره الاسلامیه. دارالنه‌جه العربیه. بیروت ۱۹۷۶ - ص ۱۰

بلا‌وبونه‌وه‌ی ئایینه‌کان له وولاتی ئیمه‌دا زه‌رده‌شتی، مه‌سیحی، مانه‌وی، مه‌زده‌کی و پاشان ئیسلام، هه‌روه‌ها چۆن فتوحاته‌کان سه‌رکه‌وتن و کوردستان بوو به‌ پارێک له جیهانی ئیسلامی. ئه‌یران، له‌مێژووی دوورودرێژی خۆیدا، هه‌ر وه‌کو زۆریک له نیشتمانه‌کانی دیکه، رووبه‌رووی زۆر داگیرکاری بۆته‌وه، به‌لام هه‌موو جارێک به‌سه‌ربلندی له‌ومه‌ینه‌تیانه‌ هاتۆته‌ ده‌ره‌وه، و پاشان گۆراوه بۆ ده‌وله‌تیه‌کی داگیرکه‌ر، و نیشتمانی ئه‌وانه‌تری داگیرده‌کرد، ئه‌وه‌بوو وولاتی ئه‌غریق و میسر و یه‌مه‌ن و وولاتی هه‌ندی داگیر کرد ... تاد.

ده‌ریاره‌ی فتوحاتی عه‌ره‌بی ئیسلامی، ئه‌وا ئه‌و وولاتانه‌ خۆیان مسوڵمانان یان بۆ وولاتی خۆیان بانگه‌یشت نه‌کردبوو، به‌لکو رووبه‌روویان وه‌ستانه‌وه و به‌گۆراندا چونه‌وه و شه‌رو شۆری توندتێژیان له‌گه‌لێاندا کرد، دیارترینی ئه‌و شه‌ره‌انه شه‌ری به‌ناوبانگی قاده‌سیه بوو که له‌سه‌رخاکی عه‌یراق روویدا و تێیدا مسوڵمانه‌کان به‌سه‌ر فارسه‌کاندا زال بوون. له‌سه‌ره‌تادا فه‌تح کاران هه‌یه‌ره‌کانیان ده‌گه‌یشته هه‌ر وولاتێک، به‌ر له‌سه‌پاندنی جزیه به‌سه‌ر دانیش‌توانی ئه‌و وولاتانه‌دا، مه‌رحه‌کانی خۆیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاندن. جا ئه‌وه‌بوو دانیش‌توانی ئه‌و وولاتانه‌ ده‌بوايه یه‌کیک له‌و سێ مه‌رجانه هه‌لبژێرن: یان ئیسلام قبول بکه‌ن، یان شه‌ره‌بکه‌ن، یان جزیه بده‌ن. مێژوو نوسی گه‌وره (الطبری) ده‌لێ: کاتێک که عه‌ره‌ب گه‌یشتنه مه‌داین (ئه‌وسا پایته‌ختی ساسانیه‌کان بوو له‌هه‌ری عه‌یراق) که کۆشک و هه‌یوانی کیه‌سرای لێ بوو، وه‌ گه‌یشتنه کۆشکی سپی، که له‌وێدا به‌رگریکاران خۆیان قایم کردبوو، داوایان لێکردن که بچنه سه‌ر ئایینی ئیسلام، ((فأنا أسلمتم فلکم مالنا و علیکم ما علینا! و أن أیتم فالجزیه، و أن أیتم مناجرتکم نقاتلکم حتی یحکم الله بیننا و بینکم)) واتا ئه‌گه‌ر مسوڵمان بوون ئه‌وا چ مافیکی بۆ ئیمه‌ هه‌یه بۆ ئیه‌ش هه‌یه و ئه‌رکیکیش که ده‌که‌ویته‌سه‌ر ئیمه‌ ده‌که‌ویته‌ سه‌ر ئیه‌ش. وه‌ ئه‌گه‌ر رازی نین ئه‌وا جزیه ده‌ده‌ن وه‌ته‌گه‌ر رته‌ی بکه‌نه‌وه جزیه بده‌ن. ئه‌وا شه‌ره‌تان له‌گه‌لدا ده‌که‌ین تا خوا حوکی خۆی له‌نیوان ئیمه‌ و ئیه‌وه‌دا ده‌دا. یه‌کیک له‌وانه‌ وه‌لام ده‌داته‌وه و ده‌لێ: ((لا حاجة لنا فی الاسلام و لا القتال، و لکن ندفع الجزیه)) واتا پێویستیمان نه‌ به‌ئیسلام هه‌یه و نه‌ پێویستیمان به‌شه‌ریش هه‌یه. به‌لام جزیه ده‌دین. پاش ئه‌وه عه‌ره‌ب ئیدی ده‌ستیان کرد به‌ فه‌تح کردنی وولاتان یه‌که به‌دوای ئه‌وی دیکه‌دا. وه‌ ئه‌وان به‌رده‌وام بوون له‌ راوانی ((یه‌زدگورد)) ئاخیرین پاشای ئه‌وان که تا دوا هه‌نانه‌ی له‌ به‌ره‌هه‌ستی کردنی مسوڵماناندا به‌رده‌وام بوو تا ئه‌وه‌بوو له‌ سالی ۳۱ کۆچیدا (۶۵۱ زانی) له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی سییه‌می راشیدی (عوسمان) دا، پاش ئه‌وه‌ی که بیست سال پاشایه‌تی کرد، کوزرا، ئه‌و، به‌پێی گه‌یانه‌وه‌ی ئه‌و مێژوونوسه‌ که به‌ره‌چهلکه‌ فارسه، شازده‌ سالی له‌به‌ره‌ره‌کانی عه‌ره‌ب دا به‌سه‌ر

برد، ئەو دەلێ که یەزدگورد تەنیا ماوەی چوار ساڵ لە خۆشیدا پاشایەتی کرد، وەشازدە ساڵ لە کوێرەوهری دا که لەبەر بەره‌هه‌کانی عەرەب دا ژینیان پێ تال کرد.^(۷)

پاش سەرکەوتنی فتوحاتی عەرەبی، وەجینگیربوونیان لەو هەریمه‌ فتح کراوانه، وەکو تایی هاتنی شەروشۆری نیوخۆیی نیوان عەرەبه‌ مسوڵمانه‌کان خۆیان، وە گواستنه‌وه‌ی حوکم بۆ بنه‌ماله‌ی به‌نی ئومه‌یه‌ کورانی ئەبو سوفاان ((دوژمنی سەر سه‌ختی پینغیه‌ مبه‌ر)) ئەم ئومه‌وییه‌ به‌راستیان نه‌ده‌زانی یه‌کسانی له‌نیوان فه‌تح کاران و فه‌تح کراوان دا ((خه‌لکی ئەو وولاتانه)) جیه‌ جی بکری. وە ئەوان بانگه‌وازی یه‌کسانیان به‌ جوړیک ته‌نازول کردن و زیانیکی بۆ خۆیان داده‌نا. چونکه‌ تاکر ه‌وی کردنیان له‌ سه‌ر ده‌سه‌لات کۆمه‌لێک ده‌سه‌کوت و خاسیه‌تی بۆ ئەوان تیدا بوو. ده‌مارگیری ئەو ئومه‌وییه‌ به‌رامبه‌ر به‌ره‌گه‌زی عەرەبی، یان بۆ به‌شیکی، ده‌مارگیری که‌ی زۆرتوند ره‌وانه‌ بوو، ئەم شتیکی ناسراو بوو به‌لای ئەوانه‌وه‌ و شتیکی زروبی به‌ره‌م بوو بۆ مه‌والی. داوای یه‌کسانی له‌لایه‌ن ئەوانه‌وه‌ ئومه‌وییه‌کانی هان ده‌دا که ئەوان بکوژن و زۆردارییان لێ بکه‌ن. وە کاتیکی زمانی یه‌کی له‌ شاعیره‌کانی ئەوان هاته‌ گو (که‌ بریار و ابو بیده‌نگ نه‌بیّت) و شیعیکی به‌عه‌ره‌بی هۆنیبووه‌، غه‌زه‌بی خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی هشام کوری عه‌بدول مه‌لیکی مه‌روانی بۆ خۆی راکیشا. ئەو شاعیره‌ (ئیسماعیل کوری یه‌سار) روژیک چوه‌لای خه‌لیفه‌ که‌ له‌وکاته‌دا له‌سه‌ر ئەستێرکی کۆشکه‌ که‌ی له‌ ره‌سافه‌ی شام دانیشتیبوو، شاعیر ده‌ستی کرد به‌ گوته‌ی شیعی شانا‌زی هه‌ل‌دان به‌سه‌ر عه‌جه‌م دا، خه‌لیفه‌ش وای گومان ده‌کرد که‌ قه‌سیده‌که‌ له‌ ستایشی ئەودا ده‌لێ:

یاریع رامة بالعلیاء من ریم هل ترجعن اذا ما حیت سلیم
ثم یقول:

أصلي کریم و مجدي لا یقاس به
أحمی به‌ مجد أقوام ذری حسب
من مثل کسری و شا بور الجنود معا
واله‌رمزان لفخر او لتعظیم

هشام توپه‌ بوو و له‌ حالێ خۆی ده‌ره‌پری و جنیوی به‌ شاعیردا، و پیتی گوت: شانا‌زی به‌چی یه‌وه‌ ده‌که‌ی هه‌ی که‌ره‌ کیوی؟ به‌چی ستایشی خۆت و قه‌ومه‌ (که‌ره‌ کیوی) یه‌که‌ت ده‌که‌ی؟ پاشان فه‌رمانییدا بیخه‌نه‌ ناو ئەو ئەستێرکه‌که‌وه‌ که‌ له‌به‌ر ده‌می بوو.

شاعیرانی تری فارس هه‌ن که‌ ئەوانیش که‌وتونه‌ته‌ به‌ر غه‌زه‌بی حاکمه‌کانه‌وه‌. ئەوه‌تا

((أبوالمهيار الديلمي)) له‌ قه‌سیده‌یه‌ که‌دا که‌ به‌ ((أعجبت بي))^(۸) ناسراوه‌ گۆرانی بۆ سهر‌فرازی میله‌ته‌که‌ی خۆی ده‌لێ:-

أعجبت بي بين نادي قومها
سرها مل علمت من خلقي
لاتخالی نسبا یخفني
قومي أستولوا علي الدهر فتی
عممو بالشمس هاما ته‌موا
و ابي کسري علي ايوانه
قد قبست المجد عن خیراب
فضمت الفخر من أطرافه
ذات حسن فمضت تسال بي
فا ارادت علمها ما حسی
انا من بر ضیک عندالنسب
و مشوا فوق رروس الحقب
وبنوا ابيا ته‌م بالشهب
این في الناس اب مثل ابي
و قبست الدين عن خیر نبی
سؤدد الفرس و دين العرب.

له‌راستیدا ئەگه‌ر قه‌سیده‌ی ئەو شاعیره‌ فارسانه‌ کۆیکه‌ینه‌وه‌ که‌ تیدا گۆرانی بۆ سهر‌فرازییه‌کانی خۆیان ده‌لێن و شانا‌زی به‌ پینشینیانی خۆیا‌نه‌وه‌ ده‌که‌ن، ئەوا چه‌ند به‌رگیکی کتیب کۆ ده‌بیته‌وه‌، هه‌روه‌کو که‌ به‌کرده‌وه‌ کۆکراوه‌ته‌وه‌. ئەم قه‌سیدانه‌ سینیه‌ی ره‌گه‌زه‌ره‌ستانی عەرەبی پر له‌ کینه‌ و بوغز کرده‌. وە ئینجا دین ((تۆمه‌تی)) شعوبیه‌تی و رق بوونه‌وه‌ له‌عه‌ره‌ب یان تۆمه‌تی زنده‌قه‌ و له‌دین وه‌رگه‌رانیان به‌سه‌ردا ده‌ده‌ن.

فارسه‌کان — هه‌روه‌ها مه‌والی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی — ئازار و ده‌ردیکی توندیان له‌ به‌رنجایی، ئەو ره‌وانینه‌ سوکایه‌تی نامیژه‌ چیش، که‌ هه‌رخۆی سوکایه‌تی بۆ ئەوشتانه‌ تیدا‌یه‌ که‌ ئیسلام بانگه‌وازی بۆ ده‌کا. وە وای لیه‌ات ئەو که‌سه‌ی که‌ داوای یه‌کسانی ده‌کرد به‌ ده‌رچوو له‌ ((قانون)) و ره‌گه‌زه‌ره‌سته‌کان داده‌نرا، گه‌رچی تەنیا داوای جیه‌ جی کردنی ئەو نایه‌ته‌جوانه‌ی ده‌کرد:

((وجعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا، ان أکرکم عندالله أتقاکم)) ئومه‌وییه‌کان و هاوشیوه‌کانیان ویستیان نایه‌ته‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌ بی: ((ان أکرکم عندالله اعرقکم عربیة)) ولیس أتقاکم)).

(۸) گۆرانی بیژ و میوزیک کاری ناوداری میسر (عه‌مه‌د عه‌بدولوه‌هاب) له‌ بۆنه‌یه‌کی دیپلوماسی نیوان میسر و ئێران دا له‌سه‌رده‌می شای ئێران و مه‌لیک فاروق دا، که‌ په‌یوه‌ندی ژن و ژنخوازی له‌نیوان ئەو دوو پاشایه‌تییه‌دا هه‌بوو، ئەمه‌ی به‌گۆرانی گوت.

هەر بۆیە ئەوانەى كە بانگه‌وازيان بۆ ((مساواة)) ده‌كرد به (أهل التسوية)) ناوده‌بران و ((خه‌وارج)) ده‌كنايش ديارترين ده‌سته‌ى ئەو بانگه‌وازكارانه بوون.

ئه‌گه‌رچى ده‌وله‌تى عه‌شيره‌تى ئومه‌يبه‌ توانى مه‌والى دامرکينيتته‌وه و به بياگاروسوخره و دانى باجه‌كان شه‌که‌تيان بکا، به‌لام ئەو دامرکاندن و بپه‌ش کردنه له مافه‌کانى يه‌کسان بوون، وه به‌ره‌نجامى ئەمانه‌ش له نازار و ره‌نج و خو‌خواردنه‌وه، ته‌قينه‌وه‌يه‌كى له‌ناوياندا به‌رپاکرد، و حاله‌تى توورپه‌ى له سه‌رده‌مى ده‌وله‌تى داها‌توودا، بۆ ماوه‌ى پتر له‌دووسه‌ده‌ى خاياندا، له‌به‌رئه‌وه شتپه‌ى چاوه‌روانکراو بوو كه بچنه پال - يان سه‌رکردايه‌تى - جو‌لان‌وه‌ى نا‌ره‌زايى بکه‌ن، جو‌لان‌وه‌ گه‌لپه‌ك بۆ گوزارشت كردن له‌خودى خو‌يان، وه داكو‌كيکردن له‌مافه‌كانى خو‌يان، وه بۆ دانانى سنوورپه‌ك بۆ پي‌ده‌نگ كردنيان و كپ كردنه‌وه‌ى ده‌نگه‌كانيان. هەر بۆيه‌كارپه‌كى سه‌ير نيه‌يه كه فارس سوتمه‌مه‌نى ئه‌وشو‌پشانه بن كه مه‌راميان گه‌يشتن به‌ده‌سه‌لات بوو. بۆيه شو‌پشى - موختار - بۆ نمونه - كه داواى مافى عه‌له‌وييه‌كانى - ئالى به‌يت - كرد به شپه‌به‌يه‌كى گه‌وه‌هه‌رى پششى به بازووى مه‌والييه‌كان به‌ستبوو. ئەو سه‌رکرده‌ عه‌ره‌به - واته‌ ختار - بۆ ئەوه‌ى سه‌رکه‌وتنى شو‌پشه‌كه‌ى زامن بکا، کو‌مه‌لپه‌ك ئيمتيازانى به‌ موالييه‌كان به‌خشبوو كه لپه‌ بپه‌ش كرابوون، وه‌واى لپه‌کردن هه‌ست به‌وه بکه‌ن كه ئەوان له‌گه‌ل عه‌ره‌به‌كاندا يه‌کسان بوون. ئەو‌کاته بپه‌رۆكه‌ى ((مساواة)) حاكمه‌كانى هاروقوشقى ده‌کرد. ئەوه‌تا ده‌بينينى ((شبت بن ربيعى)) له ئاخاوتنيدا كه ئاراسته‌ى موختارى کردوه توورپه‌ى سه‌ختى ده‌ره‌به‌رپۆ و ده‌لى: (عمدت الي مواليينا وهم فيئ^(٩) افاءه الله علينا و مع بلادهم جميعا، و قد جعلتهم شركاء لنا في فيئنا) - الطبري - ٤ - ٥١٨. (تۆ له‌گه‌ل مه‌والييه‌كانى ئيمه‌دا بووى به‌يه‌ك ئەوانه ده‌سه‌کوتى ئيمه‌ن خوا ئەوان و هه‌موو وولاته‌كانى ئەوانى به‌ده‌سته‌که‌وت داوه به‌ئيمه، تۆ له‌و ده‌سه‌که‌وتانه‌دا کردووتن به‌هاوبه‌ش له‌گه‌لمان) بانگه‌وازی موختار بۆ يه‌کسان بوونى هه‌ردوو ره‌گه‌ز - عه‌ره‌ب و غه‌يره‌ عه‌ره‌بى - هانى ته‌ريستوكراتپى عه‌ره‌بى^(١٠) له كوفه‌ دا و و پالى پي‌وه‌ نان كه شه‌رى موختار بکه‌ن. چونكه به‌روانينى ئەوان ماناى وا بوو كه مه‌والى له‌گه‌ل ئەواندا "يه‌کسان" بن، وه له ريگه‌ى ئەو (فيئ) وه كه به‌ريان ده‌که‌وت ئاستى مادى ئەوان به‌رز ده‌بووه، پاشان له‌گه‌لپه‌دا ئاستى مه‌عنه‌ويش، ئەمه‌ش ئەوه‌بوو كه عه‌ره‌ب قبو‌لئى نه‌کرد يان قبو‌لئى ناکات، چونكه به‌روانينى ئەوان مه‌ترسى له‌سه‌ر نفوزى ئەوان هه‌يه. لپه‌ده‌ ده‌قيكى راشکاوى - الطبري -

ده‌هينينه‌وه، ئەو والى يه كه عبدالله كورپ سه‌حابى زوبير كورپ عه‌وام ديارى کردوه بۆ كو‌کردنه‌وه‌ى شوپنه‌که‌وتوانى خو‌ى و هانپان ده‌دا كه شه‌رى موختار بکه‌ن و پي‌يان ده‌لى: (أيهاالناس ان من أعجب العجب عجزكم عن عصبه قليل عددها! خبيث دينها!)^(١١) أخرجوا اليهم، أمنعوا منكم حریمكم، وقتالوهم عن مصرکم ((ديارکم)) و أمنعوا منكم فيئكم، والاخولله ليشاركنكم في فيئكم من لاحق له فيه! والله لقد بلغني أن فيهم خمسما‌تترجل، عليهم أمير منهم، وأنا ذهاب (خسارة) عزمك و سلطانكم، وتغير دينكم! حين يكثرن. (الطبري ٤/٤٥٤) ئەم ده‌قه جه‌خت له‌وه ده‌کاته‌وه كه هپچ نالپه‌كى (خلاف) يان جياوازييه‌ك نيه‌يه له نيوان ته‌ريستوكراتپه‌تى كورپى زوبير و نه‌وه‌كانى ئەبو سوفيان و نه‌وه‌كانى عه‌باس.

له‌راستيدا والى خه‌ليفه‌ عه‌بدولاى كورپ سه‌حابى زوبير بن عه‌وام، كه يه‌كپه‌كه له ده‌که‌سه‌كانى مژده پي‌دراو به به‌هه‌شت، له‌گه‌ل كو‌مه‌له‌كه‌ى خو‌يدا راستگو‌ بوو. چونكه (علوج)^(١٢) ى عه‌جه‌م، ئەمانه ماقو‌ل نيه‌يه له مافه‌كانياندا له‌گه‌ل عه‌ره‌به موسلمانه‌كاندا يه‌کسان بن. له به‌ر ئەوه حاكمى كوفه‌ زوبيرى هانای بۆ نه‌ياره ئومه‌وييه‌كه‌ى خو‌ى (المهلب بن ابي صغرة) برد، پاش ئەوه كه هه‌سته‌ى شكۆمه‌ندي عه‌ره‌بيانه‌ى دژ به‌مه‌والى تپدا هپنايه‌خرو‌شان. ئەوان ده‌يانگو‌ت: ان نساء و نا و أبنا‌نا و حرمانا، غلبنا عليهم عبيدنا! و مواليينا (الطبري ٤/٥٥٩) ئەم قسه‌ ناوداره كارپه‌رييه‌كى چاكي له ده‌روونى ئومه‌وييه‌كان كرد. (مهلب) به سوپاكه‌يه‌وه، وه‌ده‌رکه‌وت و پالى دايه سوپاكه‌ى (محصب بن زبير) له به‌سه‌ره. وه له دواجاردا سوپاكه‌ى (مصعب بن زبير) له به‌سه‌ره. وه له دواجاردا ئەم سوپا عه‌ره‌بيانه‌ توانييان شو‌پشى مه‌والى له عيراق دا به سه‌رکرده‌يه‌تى موختار له نيويه‌رن. ئەم سه‌رکرده‌يه‌ش موختار - كه له هو‌زى (ثقيف) ى عه‌ره‌بى تايف بوو، روانينپه‌كى جياوازی به‌رامبه‌ر مه‌والى له روانينى باقى سه‌رکرده‌كانى ديكه‌ى عه‌ره‌ب له لانه‌بوو ته‌گه‌ر به‌هاتبايه سه‌رکه‌وتنى به‌ده‌ست هپنايا. وه‌کاتپه‌ك هه‌جاج كورپ يوسف سه‌قه‌فى - كه به ناويانگ ترين پياو و والى ده‌وله‌تى ئومه‌وى و خو‌ين ري‌زتريان كه سيان بوو - به‌والى عيراق ديارى كرا، به‌ده‌ست خه‌لكى موالى عيراقه‌وه ته‌نگه‌تاو بوو، ئەوه‌بوو به‌لا‌وامال و ويرانينى به‌سه‌ره‌پانان، وه‌کو‌مه‌له‌كه‌ى تارومار كردن تا جاريكى ديكه‌ كو‌نه‌بنه‌وه و به‌هپه‌ر نه‌بنه‌وه زمان حالئى هه‌جاج به ده‌ست ئەوانه‌وه ده‌يوگوت:

(١١) ئەمه سه‌ره‌پاى ئەوه كه هاتبوونه ناو ئيسلاميشه‌وه.

(١٢) علوج: ئەم زاراوه‌يه وه‌سفپه‌ك بوو كه غه‌زوکاران به‌سه‌ر خه‌لكى وولاتانى فه‌تخ كراويان دا‌برى - ته‌نانه‌ت دواى ئەوه‌ش كه هاتبوونه ناو ئيسلامه‌وه.

(٩) الفى: ده‌سه‌که‌وتى جه‌نگ

(١٠) سوودمه‌ندان له‌زه‌وى و سامانى نيشتيمانى كه سانى تر پاش فتوحات كه پاش دا‌به‌ش كردنى به‌سه‌ر حاكمه‌كان و سه‌رکرده‌كان و سه‌ربازه‌كان دپت.

((أنتم علاج و عجم، و قراکم أولى بکم)) جا شهوه بوو گپرانیا شهوه بؤ گونده کانی خویمان، وه دهستیان کرد به زهوی کیتلان، بؤ شهوهی بینه سرچاوهی دانی باجه کان به شهرعی و نا شهرعییه وه. وه دینار و درهم بؤ حاکمه سرکه توه کان بهینین.

دولهتی بهنی ثومهیه، پاش شهوهی به همدردو لقه که یه وه ((لقی بهنی سوفیان و لقی مهروان کوری حکم) که ماوهی نو دهیه (۶۱ - ۱۳۲ کۆچی، ۶۶۱ - ۷۴۹ز) حوکمی کرد، لیک هله شاهه و له جیگه شهوهی بونا بنه ماله یه کی دیکه شهوهی له حوکمی موسلمانان جیگه گرتوه که بنه ماله یه عه باسیه کان بوون که ره چله کی بؤ سر عه باس مامی پیغه مبر (ص) ده چیتته وه. له دامه زانندی شهوهی دهولهته دا که سایه تی گه وهی فارس رۆلیان تیدا گپرا، و بگره له سرشانی شهوان دامه زرا، هره وه کو له پیشان باسما کرد. له وانه شهوهی سه له مه یه خه لال که عه باسی سه فاح و شه با جه عفری مه نسور (شه دوانه یه که مین خه لیفه یه عه باسی بوون) لای خو ی په نا دا کاتیک که به ره و کوفه هله لاتن درای شهوهی که براکه یان شیراهیم نیمام به دهستی مهروان کوری محمه د دوا این خه لیفه یه ثومه ی که به (مهروان الحمار) ناسرابو، کو زرا، هره وه دهستی کرد به کاری بانگه شه کردن بؤ بنه ماله یه ثال عه باس. پاشان بانگه شه که یه خو ی - به پی شه ندیک ریوایه ت - بؤ کورانی عه لی کوری شهو تالیب - گو ی، وه سی که سی له پی او ماقولانی شهوان نارد، که بؤ خه لافه ت کانیدی کرد بوون، به لام کورانی عه لی حه ماسه تیکیان بؤ بیرۆکه که پیشان نه دا، و بانگه وازه که یان به ساردیه وه و هرگرت و گرنگیه کی جیدیان پی نه دا شهوه بوو کاتیک بانگه شه بؤ ثالی عه باسی سرکه وت و به یعه ت درا به به باسی سه فاح بؤ خه لافه ت، هه والی پیگه یشت که (ته شیوع) ی بؤ ثالی عه لی هیه، کوشتی. وه شه کوشتنه ش خرابه کاریه کی کاریگر بوو بؤ سر ره گزی فارسی. به لام سه فاح توانی که هله لویسته که ریک و پیک بکاته وه و به حکمه توه چاره سه ری وه زعه که بکات و له گه ل شه بو موسلیمی خوراسانی دا ریک بکه وی. شهوه بو موسلیمی خوا رسانی له گه وره ترین که سایه تیه فارسه کان بوو که دهولهتی نو ی متمانه ی له سه ره ده کرد. شهوه به نه یی بانگه وازی ریک ده خست تا شه و کاته ی کاروباری بهنی ثومهیه له سه ره ده می دوا این پاشایاندا روهی له شیواری کرد تینجا بانگه واز خو ی درخست و ناشکرا کرا. شهوه موسلم کۆمه لیک گه وهی له خه لکی خو راسان کۆکرده وه، و به ره و شه ری والی ثومه ی (نصر بن سيار) ناراسته ی کردن و توانی هیره کانیا تیک بشکینی، پاشان روهی کرده عیراق که له وی سه فاح نیشته جی بسو، له سالی ۱۳۲ ی کۆچی - ۷۴۹ ی زایینی به یعه تی بؤ خه لافه ت دایه و دهولهتی ثومه ی کۆتایی پی هات و دهوله تیک دیکه له سه ره که لاهه کانی شه دامه زرا. مه نسور خه لیفه ی دوه می عه باسی، برای سه فاح، هه زاران حسابی بؤ نازایه تی و نفوزی سه ر کرده ی خوراسانی کرد، و توانی بیخاته نیو ته لوه وه و به شیواری دور له

جوامیری توانی بیکوژی. به لام سیاست و به رزه وهندی دهولهت ساوا گو یی به چه مکه کانی پی او ته ی و لیکدانه وهی میژوو نه دا، و اهیه که کاریکی نامه نتیقی ده گو یی بؤ کاریکی مه نتیقی، و ده گو یی بؤ واقعیکی قبول کراو یان به پیچه وانه وه به پی جیا وازیسه کانی به رزه وهنده کانی نو یینه کانی لایه نه کان و که سانی تاییه تمه ندی له میژوو دا.

ره گزی فارسی روه به به هیزبوون بوو، رۆلی بنچینه یی به رمه کیسه کان که پیگه ی فارسه کانی ده نواند که یشته لوتکه ی خو ی له نیو دهولهتی بهنی عه باس دا له بواری دامه زانندی به یکه ری کارگری و دارایی دهولهت هه ره سه ره تای دامه زانندی. فهزل کوری یه حیا کوری خالیدی به رمه کی، خه زیره ان دایکی خه لیفه هارون ره شید شیری دابویه. هره وه دایکی فهزل شیری دابوو به ره شید که بوو به پیچه مین خه لیفه ی عه باسی.

شه مش مانای وایه تیکه لایه کی خیزایی له نیوان ته ریستو کراتیه تی شیرانی و عه باسیدا هه بوو، تا شهوه بوو که جه عفری کوری یه حیا (عه باسه) ی کچی خه لیفه و خوشکی ره شیدی هینا.

به لام نفوزی بی هاوتای به رمه کییان دریژه ی نه کیشا، ره شید دهستی کرد به کوشتیان و له جولانه وه یه کی دا که به مهینه تیبی به رمه کییان ناوی در کرد، قه لچو کران^(۱۳) شه مهینه تیبیه پاکسازی حساب بوو له نیوان ره گزه رستاندا، وه سه ره تایه که بوو سه ره ده میک که دهولهت تیدا لواز ده بوو وه شه مهینه تیبیه - بؤ شاییه کی گه وهی له زوریه ی به ریوه به رایه تیه کانی دهولهت دا به جی هیشته. له مباره یه وه (الحشیاری) ده لی:

کاتیک رۆلی به رمه کیسه کان کۆتایی پیهات! کاروباری دهولهت تیک و پیک چوو (کتاب الوزراء و الکتاب مطبعة مصطفي الباب حلسی. القا ره ۱۹۳۸ ص ۲۵۸). هه وه ره ره شید له باره ی فرمانانه ی خو یه دهره قی به رمه کیه کان دابوو په شیما بوه، ته نانه ت بویان گریابوو (ابو فرج الاصفهانی - الاغانی ۱۷ / ۱۵۳). کاتیک که له گرتووخانه دا به ندرکرا بوو، له حاله دا ره شید قسه ی نه سته قی خو ی ده کاو ده لی: ((مات و الله یحی، ومات الجود و الکر، والله لوکان حیا لفرجت عنه. رقال: أضربوا یاسر السیاف، فأنی لا أقدر أنظر الی قاتل جعفر (المسعودی: مروج الذهب: ۴ / ۱۲۵) هره وه کو شهوهی ره شید بکوژی راسته قینه ی جه عفر نه بووی.

شه - مهینه تیبیه - شه لقه یه که بوو له زخیره یه پاکتا و کاری پی او نی هه لکه وته و بلیمه تی فارس، به پیی نه ریته که به ریوه ده چون که ده قی ناوو: (أن سوء الظن من حسن الفطن). هره وه

(۱۳) انظر کتاب (د. هولودت فرج): البرامکه: سلبیاته م و ایجابیاته م. دارالفکر اللبنانی للطباعة و النشر بیروت ۱۹۹۰

به پیتی وه سیه تی (أبراهیم الامام) برای سه فاح و مه نسور — بۆ سه رکرده کانی که شهو فه رماندانه ی گومانیان لی ده کری بیان کوژن.

پاش ره شید، مل ملانی له نیوان هه ردوو ره گه زه که دا — له بهر هوکاری جوړبه جوړ — پتر تین و تاوی ستاند، وه مه شه له سه ر په یوه ندی نیوان دوو کوړه که ی شه مین و مه نمون که دایکیان جیا بوو ره نگی دایه وه. له مه شه دا سه رکه وتن یاوه ری مه نمون بوو که دایک و ژنه که شی فارس بوون، وه شه مین (کوړی زیږده) سالی ۱۹۸ کوچی — ۸۱۳ زانیی) کوژرا. سه رکه وتنی مه نمون له بهر ژه وه ندی ره گه زی فارسی بوو. شه وه بوو مه نمون خه لاتنی سه رکرده ی سوپاکه ی خو ی — تاهیری کوړی حسین- ی به خه لات و پاداشتیکی ده ست بلاوانه دایه وه و کردی به والی به سه ر ویلایه تی روژه لات شه وه. شه م ویلایه ته سه ر ه تای دامه زانندی ویلایه تی تاهیری بوو، شه مه ماره ته به که مین قه واره ی فارسی بوو که له ناو نیسلام دا سه ری هه ل دا. به دامه زانی شه قه واره یه ره گه زی فارسی وای لیته ات که له ژینگه ی عه ره بی جیا بیته وه و له ژینگه ی شه سللی خویدا جیگیر بیی و له و واقیعی حاله ی ده وه ته عه باسی سه ره بخو بی. هه روه ها شه مه وه کو کوتایی هاتنیکی (سه رده می بیده نگ بوون) بوو که ماوه ی دووسه ده زه من دریژه ی کیشا. وه روژیک دیت که تیر بیده نگی کوردیش — سه رتاپای کورد کوتایی دیت، روژگاریک که زور دریژه ی کیشا.

* * *

کاریکی سوودبه خش ده بی که کوتایی ناخاوتتمان به وگوته به بهینین: فارسه کان خاوه نی ده ست و بازوو گه لیکی سپی بوون که بۆ ناوگشت مه یدانه کانی شارستانیتی نیسلامی دریژ ببوه. روژی شه وان له توژیینه وه ی هه موو زانسته کاند و ده رکه وت: چ له سه ر ناستی زانسته کانی نایین یان زانسته کانی زمانی عه ره بی و نادابی عه ره بی، سه ره رای روژی شه وان له دیراسه کردنی زانسته سروشتیبیه کان و بیرکارییه کان، هه روه ها له زانسته کانی میژوو جوگرافیا و ناداب و سیاسه ت و به ریوه بردنی ده وه ت داوه له زانسته کانی نایین دا شه وان پیشه نگ بوون. ابن عبد ربه له کتیبه که ی دا (العقد الفرید) که له زمانی (ابن ابي لیلی) وه دیگیر بیته وه ده لی: عیسی کوری موسا که ده مار په رستی توندی بۆ عه ره ب هه بوو لی پی پرسیم:

- من کان فقیه البصره

أجبت:

- الحسن بن الحسن و محمد بن سیرین.

مسأل: فما هما؟ فقلت مولیان.

قال: فمان کان فقیه مکه؟ قلت:

- عطاء بن ریح و مجاهد بن جبر و سعید بن جبر و سلیمان بن یسار. قال: فما هؤلاء؟ قلت: موالی. ابي

ثم سأل: فمن هم فقهاء المدينة؟

قلت: زيد بن أسلم و محمد بن المکد و نافع بن نجیح. قال: فما هؤلاء؟ قلت: موالی. فتغیر لونه.

ثم سأل: فمن أئمه أهل القباء؟

قلت: ربيعة و بن ابي الزناد.

قال: فما كانا؟ قلت: من موالی

فأريد وجهه. ثم قال: فمن کان فقیه الیمن؟ قلت: طاووس و ابنه و وهب بن منبه. قال فما هؤلاء؟ قلت: من موالی.

فانتفخت أوداجه (له تورده یی و رق دا ده ماره کانی هه ل ناواسان)

وَأُنتَصَبَ قَاعِداً.

ثم قال: فمن کان فقیه الخراسان؟ قلت: عطاء بن عبدالله الخراسانی. قال: فما کان هؤلاء؟

قلت: موالی. فازداد وجهه تربدا، و أسوداداً حتی خفته.

ثم قال: فمن کان فقیه الشام؟

قلت: مکحول. قال فما کان مکحول هذا؟

قلت: موالی.

فازداد تغیظاً و ضیقاً ثم قال: فمن کان فقیه الجزیره؟

قلت: میمون بن مهران. قال: فما کان؟

قلت: موالی. فتفس الصعداء. ثم سأل:

فمن کان فقیه الکوفه؟

فولله لولا خو فی منه لقلت: الحکم بن عینه، و عمار بن ابي سلیمان. و لکن رأیت فیہ الشر.

فقلت:

أبراهیم والشعبی. قال: فما كانا؟

قلت: عربیان. فصاح: انله أكبر. و سكن جأشه (العقد الفرید) طبعه القاهرة ۱۹۴۲. ۳/۱۵/۴).

چەند سەرئىچىكى پىيوست بۇ چاپى كوردى

دوو سال خەرىكى وەرگىپرانى (دوو سەدە بىدەنگى) بووين تاكو سەرەنجام توانيمان ئەم كىتئىبە ناوازيەى نووسەر و بىرمەندى گەورەى ئىرانى (دكتۆر عەبدولخوسەينى زەرىنىكوب) بخەينە بەردەستى خوئىنەرى كورد و قوزئىچىكى كىتئىبخانەى گەلەكەمانى پىپرېكەينەو. دلئىيان كە ئەم كىتئىبە بايەخىكى زۆرى ھەيە بۇ كىتئىبخانەى كوردى بەتايىبەت بۇ ئەوانەى كە لە بوارى مېژووى سەدەكانى ناوەرەستى كورد و ناوچەكەش بە گشتى كاردەكەن. ھەست بە بەختەوھەرىەكى زۆر دەكەين كە بەم وەرگىپرانە توانىبىتيمان ئەركىتىكى نەتەوھىي سەرشافان ئەنجام دابى و خزمەتئىكمان بە رەوتى نووسىن و پىشكەوتنى رۆشنىپىرى گەلەكەمان كوردى، خۆزگەش دەخووزىن ھەموو ئەوانەى كە شارەزاىيان لە زمانى خۇمان و زمانە بيانىيەكاندا ھەيە ھەول و تواناكانيان زياتر بخەنەگەر بۇ ئەوھى ئەو كىتئىب و نووسىنانەى كە كىتئىبخانەى كوردى پىيوستى پىيان ھەيە جا لە ھەر زمانىك بى، بخەنە نىو كىتئىبخانە ھەزارەكەمانەو.

پىمان وايە كاتى ئەو ھاتووە بوارى وەرگىپران فراوانتر بگرى و ھەول بەدرى كىتئىبە كوردىيەكانىش وەرگىپردىنە سەر زمانەكانى تر.

ئەم بەرھەمەى بەردەست دەبو زۆر زووتر بگرايەتە كوردى چونكە زۆربەى ھەرە زۆرى ئەو زولم و مەينەتەى كە بە درىزايى ئەو دوو سەدەيە لە گەلانى ئىران كراو، بەشى ھەرە زۆرى بەر گەلى كورد كەوتو و بە شىئوھەكى بىلايەنانە لە دوو توپى ئەم كىتئىبەدا خراوئەبەر دىدەى خوئىنەر. بەپىي بەلگە مېژوويىيەكان ولاتى كوردان ئەوھەمى و ئىستاش ناوھەندى مەلمانى و تەراتىنى داگىرەران و دوژمنانى خوچىيى بوو، بەتايىبەت لە سەرەتاي پەلامارەكانى ئەو دوو سەدەيەى كە ئەم كىتئىبەى لەسەر نووسراو.

ئاشكرايە زۆربەى خوئىنەرەن خوويان بەو ەرتووە كە گرنگى ھەر كىتئىبىك لە پىشەكەيەكى داخوئىنەو، لايەنىكى گرنگى نووسىنى پىشەكەيش بۇ ئەو دەگەرپىتەو كە خوئىنەر رشتەر دەبى لە خوئىندەوھى بابەتەكەو باشتركاتى خۆى بۇ تەرخان دەكات. بۆيە بە پىيوستى دەزانىن زۆر سوپاسى بەرپىز پرؤفيسۆر دكتۆر (موحسین محەمەد حسين) بگەين كە وپراى ئەوھى پىشەكەيەكى بەپىزى بۇ ئەم كىتئىبە نووسىو ھارندەرىشمان بوو لە وەرگىپرانى كىتئىبەكە.

ھەر لىرەدا پىيوستە ئامازە بەوھش بگەين كە ئىمە چاپى سىز دەى دەقە فارسىيەكەمان وەرگىپراو، بىگومان ئەم كىتئىبە لە ئىراندا بايەخىكى زۆرى پىدراو و بەدەيان وتار و نووسىن و كۆر و سىمنار و ھەلسەنگاندى لەسەر نووسراون و ئەنجام دراون و تا ئەوھەندەى ئىمە ئاگادارىين سىز دە جاران لە چاپ دراوئەتو كە لە ماوھى ئەو ھەموو چاپانەدا وەك نووسەر خۆى دەلى زۆر پىداچوونەو و كەمكردن و زۆركردنى تىادا ئەنجام داو، ھەر بۇ نمونە بۇ ئەم چاپەى دوايى نووسەر پىنج سالى تەمەنى خۆى بۇ تەرخانكردو و جارپىكى تر لە نوپوھ گىانى وەبەردا كرووئەتەو. نووسىوھەتى و دەلى زۆربەى خوئىنەرەن لە چاپەكانى پىشتەر سەرنج و تىبىنى باشيان خستە بەرچاوم و زۆر كەم و كورپى و ناتەواويان نىشاندام كە دەبو ئەمانە لەم چاپەدا راست بگەمەو.

ھەرەھا چەندىن پرسىيارى بى بەرسف لاي خوئىنەرەن دروست بوو بوون كە من بۇ ئەو پرسىيارانە وەلامىك پىشان نەدابو، بۇ نمونە ھۆى شكستى ساسانىيەكان چى بوو؟ ئەمە چۆن رووداوتك بوو كە بىاباننىشيانى پىپەتى چارەنووسى ئەو ولاتە گورەو پرشكۆيە بگرنە دەست؟! ئىتر ئەمە و چەندىن پرسىيارى تر كە نووسەر لەم دوا چاپەمەنىدا بى وەلامى نەھىشتوونەتەو. خوئىنەرى ھىژا، لەوەرگىپرانى ئەم كىتئىبەدا ھەولمان داوھ مەبەست و ناوەرۆكى كىتئىبەكە بگەيەنەنە خوئىنەرى كورد و تاتوانىومانە خۇمان لە وەرگىپرانى وشە بەوشە پاراستو بى ئەوھى لە مەبەستى نووسەر دووربگەوينەو. بۇ ئاسانكارىش ھەولمان داوھ پىناسەى ھەندى لە زاوھ و ئاساندى ھەندى لە كەسايەتى كە ناويان ھاتووە بخەينە سەر كىتئىبەكە، ھەرەھا سالى مردنى زۆر لە كەسە ناسراوكانمان نووسىو. وەك ئاشكرايە نووسەر زياتر سالى كۆچى بۇ رووداوھكان بەكارھىناو، ئىمە بە پىيوستمان زانى سالى زايىنى لە تەك سالە كۆچىيەكەدا بنووسىن.

لەگەل ئەو ھەموو وردەكارى و ماندووبوونەيش كە لە ماوھى دوو سالى وەرگىپرانى ئەم كىتئىبەدا كروومانە ديسان دلئىيان كە وەرگىپرانەكەمان بى كەم و كورپى نابى، چونكە بە ھۆى پابەندبوونمان بەھەندى دەرپىن و خۇپاراستنمان لە ھەندىكى تر ئەركەكەمان ھىندەى تر گران بوو بوو. بۆيە داواكارىن لە خوئىنەرى ھىژا كە لە راستكردنەو و نىشاندانى ھەر ھەلە و كىماسىيەكەدا كە ئىمە بە سەرماندا تىپەرىپى يارمەتيمان بدات.

وەرگىپراوكان

(۱)

فهرمانده‌وایانی بیابان

رۆژه ئارامه كان

لهو رۆژگارانهی که سام و شکزی دهولتهی ساسانی، سهرداران و تیمپراتۆرانی رۆمی لهو دیو دهروازه کانی قوستنته نییهدا خستبووه نیو ترس و دلئاوکیوه، عاره به کانیش وهکو سه رجهم خه لکانی تری ((نهیران)) رومی نیازیان له دهرباری شاهانهی ئیران بوو، و له بهردهم باره گای کیسرادا نیازمه ندانه و داموانه ده کهوتن و داوای چاره سهری و رایبی کردنی کار و پیویستییه کانی خۆیان ده کرد. ئەوان پینشتیش ههر به رفهرمان و چاو له دهستی ده رگای فهرمانپه و سهردارانی ئیران بوون. بهر له ئەسه کهندهر (۳۳۰-۳۲۳ پ. ز) (بیابانی عاره ب) به شیک بوو لهو سهر زه ویانهی که هی داریوشی (۵۲۱-۴۸۶ پ. ز) پادشای ئیران بوون، لهوه به داووش سهران و گه وره کانی هۆز، له ده رگای پادشای ئیراندا له ریزی خزمه تکاران و بهر فهرانان ده ژمیتران. لهو سهرده مەمی که هیشتا (شاپور ذوالاکتاف ۳۰۹-۳۷۹ ز) له دایک نه بوو بوو، هه ندیک له وانه به مبهستی تالان و برۆ هاتبوونه به حیرین و لیواری ده ریای فارس، به لآم وهک له میژوودا باسکراوه کاتیک که شاپور له دایک بوو، ئەوانی بیده نگ و ئاقل کرد. له ده رباری یه زدگوردی یه که مدا (۳۹۹-۴۲۱ ز)، سهرۆک و گه وره گه وره کانی (حیره) له ریزی ده ستینیشاندو بهر فهرانانی ئیران ده ژمیتران. هه روه ها له رۆژگاری خه سهروی یه که م نهوشیرواندايش (۵۳۱-۵۷۹ ز)، عاره به کانی ناوچهی (هاماوه ران) یش وهکو عاره به کانی حیره، باجدهر و ده ستینیشاندی ئیران بوون. بیابانه لماوی و وشک و برینگه کانی (نه جد) و (تهامه) ئیدی ئەوه نده بایه خیان نه بوو که حکومهت و سوپای ئیران بۆ خۆیان رابکیشن. چونکه لهو بیابانه وشک و ترسناکه دا هیچ نیشانه یه که له کشتوکال و بازاړ و شت و مه که به دی نه ده کرا جگه له کۆمه لیک عاره بی روت و برسی که وهک غولام و دیوو دریح له هه موو جیه کدا له سهر چۆره ئاویک و مسته خاکیکی سه وز له گه ل یه کتردا له شه ر و شو ر دابوون، له مرۆقبوونیش له وئ کس شوینه واریکی به دی نه ده کرد. جگه لهو بیابانه ترسناک و وشک و برینگ و بیگی و سه وزاییه، که ئەوهی نه ده هینا خۆی پیوه ماندوو بکهیت و زه جمهت و ئەرکی پاراستنی بگریته ئەستۆ، هه رچییه کی تری خاکی عاره به کان که به هایه کی هه بو ئەگه ر هی ولاتی رۆم نه بایه ئەوا له ژیر دهستی ئیران دابوو، و عاره به کان که لهو ده قه رده دا ده ژیان، ده رباری پاشایه تی مه دا ئینیان، به رووگه ی نیاز و مرادی خو ده زانی. بۆمان گێر دراوه ته وه که شاعیرانی عاره بییش، که سانی وهکو (ئه عشی) ده هاتنه ده رباری

خوسره و له پای ستایش و پیاوه لدانی شاهه نشاهی ئیران، مال و دارایی و خیر و بیر و شانازیان وه دهست ده هینا .

له وان رۆژاندا، قهت ئەوه به بیری هیچ کس دانه ده هات که رۆژیک بی، تهخت و تاج و مولک نزرگه ی شاهانه، بکه ویتته دهستی عاره به بی نونیشانه کان و که سانیک که شانازیان به به ندایه تی و به رفهرمانبوونی خۆیان بۆ ئیژییه کان ده کرد، رۆژیک تهخت و تاجی شاهانه و مولک و شکۆمه ندی خوسره وانی وهکو یاریچه یه کی بی نرخ و بی به ها به که یف و ماشای خۆیان ته فرو تونا بکهن. به لآم دروست لهو رۆژگارانه دا، که لاوازی مه عنه وی و رۆحانی، هیزی رواله تی و جهسته یی ده ولته تی ساسانی له ناوه وه ده خوارد و دایده وه شاندا، هیژیکی مه عنه وی گه وره و شکۆدار له نیو لمستانه وشک و ترسناکه کانی بیابانی عاره ب ده رکه وت، و هیواش هیواش چه که ره ی کرد و په ره ی سهند، تاسه ره نجام شکۆ و ده سه لاتی ئەو که سانه ی له هه مبه ر رۆمدا مه دیدانیان ده خواست و به هیزی بازوو و توانای خۆیان سهرکه وتینیان وه ده ست دینا، که وته دهستی عاره بان.

بیابان نشینان

دوو رگه ی وشک و برینگ و بی ئاو و سه وزایی عاره ب، بهو ئاو و هه وا گه رم و سووتینه ره ی که له هه ندی ناوچه ی شاخوی که تیایدا هه لکه وتوو به ترازی هه مووی بهو شیوه یه، به راستی بۆ ژیان و نیشته جیبوونی مرۆق شوینیکی له بار نه بوو. بۆیه له دیر زه مانه وه بگره رۆشنیری و شارستانیتی لهو ناوچه یه پینشکه وتن و ده رکه وتنی به خووه نه یینیوه و له هه ندی ناوچه ی بچوک که ئاو و سه وزاییان تیا بوو، یاخود که وتبوونه سهر ریگی بازرگانی به ترازی له سهر انسه ری ئەو بیابانه فراوان و کاکه به کاکیه، ژیانی شارنشین له هیچ شوینیکیدا گه شه و رونه قیکی به خووه نه گرتبوو.

جگه له ناوچه شاخاوییه کانی باشوور که له یه مه نه وه تا عومان دریزده بووه وه، له لیواره کانی بیابان، ده وره بری شام و نیوان دوو زینش له کۆنه وه هه ندی شاری بچوک هه بوون که عاره بی تیدا ده ژیان. شاره کانی وهک (مه که که) و (بیریب) و (طائف) و (دومه الجندل) یش شاری بازرگانی بوون و که وتبوونه سهر ری بازرگانی. لهوه به ترازی هه موو ئەو سهر زه مینه پان و پۆره جگه له لمستانی داغ و بیابانی فراوان شتیکی تری لینه بوو. ئەگه ر جاریکیش کانیکی بچوک له شوینیکی

۱- ابن قتیبه : ب، الشعرای، ل ۲۱۴. نقد ادبی، ل ۳۷۵.

دەرکه و تبابیه و سهوزاییهك دروست بووبا ئەوا عاره‌بی بیابانشین به وشتر و ره‌شماله‌کانی خۆی له ویدا دایانده‌کوتا. ژيانی ئەو ماڵ به‌کۆله بیابانگه‌رانه هه‌له‌ته به تالان و ریگری و به‌سه‌ر خه‌لكیدا نه‌وه گری دراو بوو و له سه‌رانسه‌ری بیاباندا، یاسایهك جگه له یاسای زه‌بر و زه‌نگ و شمشیر بوونی نه‌بوو. عاره‌به‌کان که له دیر زه‌مانه‌وه له‌وه شوینه‌دا ده‌ژیان، به‌ناچاری که‌سانێکی درنده و چاوچنۆک و مالپه‌ره‌ستیان لیده‌رده‌چوو. مێشکی ئەوان له چاوچنۆکی و سوودخوازی بترازی هیچ شتیکی تری تیدا جینه‌ده‌بووه. له‌وه‌ی که له به‌رچاو و هه‌ستیی‌کراوه بترازی عه‌قلیان به هیچ شتی تر نه‌ده‌گه‌یشت. له‌ بواری ره‌ه‌شتیی‌ه‌وه، ئەوه‌ی که زۆر خۆیان پێه‌له‌دایه‌وه پیاوه‌تی بوو ئەویش شتیکی نه‌بوو جگه له خۆپه‌ره‌ستی و کینه و در‌دۆنگی. ئەو نازایه‌تی و سه‌ربه‌ستبوونه‌ی که له چیرۆک و داستانه‌کان دراوته پال ئەوان، هه‌ر ئەوه‌ بوو که له تالان و تۆله‌خوازیی‌ه‌کاندا ئەنجامیان د‌دا، ته‌نها ژن و شه‌راب و گوشتار بوو، که له ژيانی خۆیاندا سه‌ر قالی بوون و بۆی مرد بوون. له‌وه زیاتر هیچ ناگایان له دنیا نه‌بوو. هه‌رگیز نه‌یان‌ده‌توانی داب و نه‌ریتی ژيانی شاری په‌سه‌ند بکه‌ن. له‌وه تالان و برۆ و به‌سه‌ر دادانانه‌ی که زۆر جار ده‌یان‌کرده سه‌ر شاره‌کانی ده‌وره‌به‌ریان له هه‌موو جیه‌یدا وێرانی و چه‌په‌ل‌کاریان له‌ د‌وای خۆبه‌جی ده‌ه‌یشت. له هۆقیگه‌ری و درنده‌بیدا تا باسیان بکه‌ی هه‌رکه‌مه، وه‌ك (تین خه‌لدون) مردوو له سالی (۸۰۸ك / ۱۴۰۵ز)، ده‌لی: - به‌ردیان له ژیر کۆشکان ده‌هینایه‌ ده‌ر تاكو بیخه‌نه ژیر مه‌ج‌له‌ یا کارته‌یان له بنمیچی خانوو ده‌رده‌هینا تا بیکه‌نه چه‌لاکی ره‌شماله‌کانیان. ئەو فه‌رمانه‌ه‌واییانه‌ی بیابان که فریان به‌سه‌ر فه‌ره‌نگ و شارستانیه‌ته‌وه نه‌بوو له سه‌رده‌می‌کدا که شارستانیه‌ته‌ گه‌وره‌کانی جیهانی کۆن ئەو په‌ری شکۆ و مه‌زنایه‌تیان هه‌بوو، ئەگه‌ر له گوشتن و تالان و جه‌رده‌یی زیاتر کارێکیان هه‌بوو، ئەوا بریتی بوو له پاراستنی ریگا بازرگانیه‌کان و رینویتی کاروانه بازرگانیه‌کان، بۆیه هه‌رچه‌نده ده‌ست به سه‌رداگرته‌ی ئەو بیابانه وشک و برینگ و بی‌گیا و سه‌وزاییانه ئەوه‌نده‌ی نه‌ده‌هینا که ده‌وله‌ته‌ دیرینه‌ گه‌وره‌کانی وه‌کو میسر و بابل و ئیران و رۆم چ‌وایان تیپرن، به‌لام بۆ پاراستنی گیانی کاروانه بازرگانیه‌کان له دیرزه‌مانه‌وه، ئەو ولاتگیره‌ دیرینه‌، فه‌رمانه‌ه‌واییانی بیابانیان به‌کری ده‌گرتن و ده‌یاخه‌ستنه‌ خه‌مه‌تی خۆیان‌ه‌وه. له سه‌رچ‌اوه میژووویه‌کاندا باسکراوه که ئەو کاته‌ی (که‌مبوجیه ۵۲۹-۵۲۲پ.ز)ی پادشای هه‌خامه‌نشی له‌شکری کرده سه‌ر میسر، عاره‌به‌کانی ناچارکرد که له بیاباندا ئاو بۆ سه‌ربازه‌کانی فه‌راهه‌م

۲- ابن خلدون : مقدمه، ب، ۱، چاپ پارس، ل ۲۷۰.

بکه‌ن^۳ و له هه‌ندی له‌وه شه‌رانه‌شدا که ئیرانیه‌کان له‌گه‌ل یۆنانیه‌کان کردووایه عاره‌به‌کان به‌شیک بوونه له سوپای ئیران^۴.

به‌مشپوهیه له رۆژگارانی کۆندا عاره‌ب هیچ بایه‌خ و به‌هایه‌کی نه‌بوو. نه‌ شارێکی هه‌بوو نه‌شارستانیه‌تیک، ئەو ژینگه‌یه‌ی که تیدا ده‌ژیا، پێویستی به هیچ سیستم و گه‌شه‌سە‌ندنیک نه‌ده‌کرد. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ئەگه‌ر له گوته‌وه که‌ناره‌کانی ئەو بیابانه فراوانه‌دا شارێک و ئاوه‌دانیه‌ک هه‌بوا، ئەوا له‌به‌ره‌که‌تی شارستانیه‌تی و راهینانی رۆم یا ئیرانه‌وه بوو. وه‌ك ئەوه‌ی که ئەو مملاتی و مرخیش مرخیشه به‌رده‌وامه‌ی که هه‌میشه له نیوان ئیران و رۆمدا هه‌بووه، ده‌وله‌ته‌کانی غه‌سان و حیره‌ی هینایه‌دی، غه‌سان که له‌که‌ناری بیابانی شام بوو و ده‌وله‌تی رۆم له هه‌مبه‌ر ئیراندا راستی‌کردبوونه‌وه، حکومه‌تی ئیرانیش ده‌وله‌تی حیره‌ی له‌ که‌ناری بیابانی عیراقدا دروست کردبوو تاكو له‌وه سنوورده‌دا هه‌م ری له (پینکه‌یشتن)ی راسته‌وخۆی نیوان دوو ده‌وله‌ت بگری و هه‌م له‌ جه‌نگی دژی رۆمیش یارمه‌تیده‌ری ئیران بێت.

به‌لام ده‌سه‌لات و ئۆتۆریته‌ی ئیران به‌سه‌ر عاره‌بدا هه‌ر تاییه‌ت نه‌بوو به‌ ته‌مه‌رته‌ی حیره. له هه‌موو هۆز و تیره‌کان، گه‌وره و میره عاره‌به‌کان روویان له‌ ده‌رباری پادشاکانی ساسانی بوو، جگه له‌وانه یه‌مه‌نیش له‌سه‌رده‌می نه‌وشیرواندا ده‌ستنی‌شانه‌ی ئیران بوو. خۆیندنه‌وه و سه‌رنجدان له میژووی حیره و یه‌مه‌ن ئەوه‌ نیشان ده‌دات که ئیرانیه‌کان له‌وه رۆژگاره‌دا، عاره‌بیان به هیچ دانه‌ده‌نان و له هیچ رووی‌که‌وه گرنگیان پێنه‌ده‌دان و بیران لێنه‌ده‌کرده‌وه.

حیره

وه‌ك له کتیبه‌کاندا ده‌رکه‌وتوه، له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی سێیه‌می پاش زاین، هه‌ندی له تیره‌کانی عاره‌ب سوودیان، له‌ماوه‌ی د‌وایی هاتنی سه‌رده‌می ئەشکانی وه‌رگرت و به‌ره‌و خاکی ده‌وره‌به‌ری فورات کشان و ده‌ستیان به‌سه‌ر به‌شیک ئیراق داگرت. له‌وه عاره‌بانه هه‌ندی‌کیان هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر ژيانی بیابان نشینی، به‌لام هه‌ندی‌کی تر ده‌ستیان دایه کاری کشتوکالی. د‌وای ئەوه‌ ورده‌ ورده‌ گوند و قه‌لایان بنیاتنان و شار و ئاوه‌دانیان دروست کردن. گرینگترینی ئەو شارانه، بریتی بوو له حیره که له شوینیکێکی نزیک شوینی ئیستانای شاری کوفه‌وه له لیواری

۳-Herodotvs- III

4- herodous-VII.

بیاباندا هه لکه وتبوو. ئەو شارە، وەک لەناوێکەیدا دیارە، بریتی بوو لە قەلایەک و ئۆردوگاکیەک کە عەرەبی تیا دا نیشته جێبوون، بەلام هینواش هینواش گۆراوه و پۆتە شار. لە ئەفسانەکاندا میژووی بنیاتنانی ئەو شارەیان بۆ (بوختونەسر) گێڕاوتەوه و ههلبەتە راستی ئەو بۆ چوونە جیبی گومانە. ئەوەندە هەبێ کە ئاو و هەوای نازادی بیابان و ئاو و جۆگە و جۆبارەکانی فورات بۆ ئاودانی ئەو ناوچەبێ لە بار بوو. فراوانی کشتوکال و دارخورما و ئاوی زۆر و سەوزایی ئەو ناوچەبێ توانیویە کە فەرمانرەوایانی بیابان بەرەو ژبانی شارستانی رابکێشی. ئەو عەرەبانە کە لەو دەفەرەدا نیشته جێبوون بە هۆی دراوسێبەتیان لەگەڵ ئێراندا بەهەرێکیان لە فەرھەنگ و شارستانی پێرا بوو. لەنزیک حیرە چەندین کۆشکی وەک (کۆشکی خورنەق) و (کۆشکی سپی) و (کۆشکی تین بەجیلە) دروستکرا بوون، کە سیمایەکی گەش و جوانیان بەو شارە دەبەخشی. عەرەبانەکانی ئەو ناوچەبێ هەندێکیان لەسەر ئایینی مەسیحی بوون و بەشیکیشیان ئایینی زەردەشتییان پەسەند کردبوو. هەرودەها لە نیوانیان کەسانیکیش هەبوون کە ناشنایەتیان لەگەڵ نووسیندا هەبوو و بۆی هەبێ کە نووسین لەو پۆلە بۆ شوێنەکانی تری عەرەبستان چووبی.

میژووی فەرمانرەوایانی حیرە، بەتەواوی روون نییە. ئەوەندە هەبێ کە ئەو میرانە لە عەرەبی (بەنی لەخم) بوونە و بە هۆی نزیکیان بەرفەرمانی پادشاکانی ساسانی بوون. هۆی ئەو بایەخ و پشتیوانییە کە فەرمانرەوایانی ساسانی لە میرەکانی حیرەیان دەکرد ئەو بوو کە دەیانویست بە هۆی ئەوانەوه ئەو عەرەبانە بێکخەن کە لە سنوور و کەوشەنی ئێراندا نیشته جێبوون و بە یارمەتی ئەوان رێ لە دەستدریژی و رێگری ئەو بیابانییە چەتەگەرە بۆ سەر سنووری ئێران بگرن. بۆیە پادشاکانی ساسانی بەرپشتی پشتیوانیان لەو میرانە دەکرد و هەولیان دەدا بەهێز بن و بە فەرمانی خۆیان لەو پلەو پۆستانەیاندا دادەنان. ئاوی ئەو ئەمیرە عەرەبانە لە میژووه دێرینەکانی ئێراندا تۆمارکرا بوو و (حەمزە ئەسفەهانی) پێرستیکی لەناو و ماوەی تەمەنی ئەوان و ناو هینانی ئەو پادشا ساسانییە کە هاو دەمی ئەوانە بوو، گێڕاوتەوه. ئەو پێرستە ئەگەرچی تەواو و بێ کیماسی نییە، بەلام بەهەر حال سەرەنجراکیش و گرنگە. رێکخستنی یەک لە دوا یەک و ژمارە میڕەکانی ئەو زنجیرەبێ، بەزۆری نادروست و نارۆشنە. هاوشتیوی و ویکچوونی ئاوی ئەوانە بێکێکە لەو هۆیانە کە دیرۆکنووسانی سەبارەت بە دیرۆکی میرانی ئەو بنەمالەبێ خستۆتە

۵- حیرە لەواژە سوربانی (Heria) بەمانای دێرو زیارەتگا حەرم کە پاشان بە شوێنی سوپای عەرەبەکانی جیرانی ئێران دەگوترا دواي پۆتە شارێکی کەناری سنووری و بنکە سوپا.

۶- سنی ملوک والارض : تاریخ (پیمابران و شاهان)، ل ۷۶، ۶۳.

هەلەوه. هەرچۆنی بێگری، میرە گەرەکانی ئەو ناوچەبێ لە سەر دەمی ساسانیدا لە بنەمالەبێ بەنی لەخم پتر بوونە و هەمووشیان لە ژبیر فەرمانی پادشای ئێراندا بوونە.

باسکردنی میژووی حیرە و میرەکانی بنەمالەبێ لەخم لێرەدا بە پێویست نابینم، بە تاییەت کە میژووه بەر دەستەکانیش زانیارییەکی ورد و دروستیان پێی نییە، بەلام لەگەڵ ئەو هەشدا ئامازەبێکی کورت بە ئەمارەتی ئەو بنەمالەبێ تا رادەبەک رەوشی شارستانی و حوکمرانی عەرەبەکانی ئەو دەورووبەرمان دەخاتە بەرچاو. بۆ ئەم کتیبە ئەوەندە بەسە و شیکردنەوهی ئەو بەدواداچوونانە کە لێکۆلەرە سەبارەت بە میژووی ئەو زنجیرە ئەنجامیان داوه، بۆ ئەو کارەبێ ئەم دەست نادات.

بەنی لەخم

ئەوهی لە سەرچاوه میژوویی و گێڕانەوه پشتاوپشتەکانی عەرەبەکانەوه دەردەکەوی، ئەوهیە کە بێکەمین میری حیرە بنەمالەبێ لەخم ئاوی (عەمرۆبن عودەبێ) بوو. بەلام ناوونیشانی و سەربردەبێ بە دروستی دیار نییە و لەگەڵ ئەو ئەفسانانەبێ کە عەرەبەکان لە بارەبێ (جوزیمەبێ ئەبریش) هەیانە، تێکەڵ بوو. گوایه ئەو جوزیمەبێ پێشتر لە ناوچەبێ حیرەدا پادشایەتییەکی هەبوو و حوکمی گێڕاوه، زۆر باس و گێڕانەوه سەبارەت بە شکۆ و مەزنیتی ناوبراو کراون کە ناتوانن باوهر بە هیچ کامیان بکەین، بێکێک لەو ئەفسانانەبێ کە سەبارەت بەوه گوتراون ئەوهیە کە گوایه کورە لاوتیک لە بەنی لەخم بەناوی (عودەبێ) لە کوربێ ئەودا ساقی بوو کە (رەقاش)ی خوشکی جوزیمە حەزی لێ کردوو. عودەبێ ئەو توانایەبێ نەبوو داوای خوشکی پادشا بکات، بەلام رەقاش رێگایەکی بۆ دۆزیووتەوه، لە کوربێ مەبێ خواردنەوهدا زۆر شەرابی داووتە جوزیمە مەستی کردوو، ئینجا داوای کردوو کە رەقاشی بدات، جوزیمە لە کاتی مەستیدا داواکەبێ عودەبێ پەسەند کردوو کە هاتوتەوه هۆش پەشیمان بۆتەوه، بەلام تازە کار لە کار ترازابوو. عودەبێ کوربێکی بوو ناویان ناوه (عەمرۆ) جاکە جوزیمە، وەک لە ئەفسانە و چیرۆکەکانی عەرەباندا باس کراوه، بەپیلانی (زبا) کوزرا، عەمرۆبێ کوربێ عودەبێ کە خوشکەزای جوزیمە بوو هەستا بە بۆ تۆلەسەندنەوهی خالی (زبا)ی کوشت و حیرەبێ کردە بارەگای ئەمارەتی خۆبێ. بەمشێوهیە میرنشینی حیرە بوو هبێ بنەمالەبێ لەخم. دەلێن عەمرۆ، هاوسەردەمی (شاپووری بێکەم) مردوو لە سالی (۲۷۲ ز) و چەند پادشایەکی تر بوو کە دواي شاپوور بۆ ماوێهەبێ کەم فەرمانرەوایەتیان کردوو.

دوای عەمرو، کۆرەکەى که ناوی (ئەمرو ئەلقیس) بوو له جیى ئەودا دانیشتوو. سەبارەت بە ماوەی ئەمارەتی ناوبراو ئەو باس و میژوانەى هەن زیادە پۆسیان تێدا یە و ئەو ماوەیان لەسەد سالی ش زیاتر نووسبوو. بەلام بەپێى مەزەندە پێدەچى که نزیكەى چل سال فەرمانرەواپەتی حیرەى کردبى. ئەو تابلۆیەى که له سەر گۆرەکەى ئەودا دۆزراوەتەووە بەخەتی (نەبەتی) و زمانی کۆنى عەرەبى نووسراوە، باس له پەيوەندى ئەو لەگەڵ پادشاکانى ئێران دەکات. وەك له میژوویدا باسکراوە، ئەو لەلایەن پادشاکانى ئێرانەو بەسەر زۆریەى هۆزەکانى عەرەب له خەلکى عێراق و جەزیرە و حیجازدا فەرمانرەواپەى کردوو. چاخى میرایەتی ئەو هاوکات بوو لەگەڵ قوناغى پادشایەتی (بەهرامى سێهەم) و (نیرسى ۲۸۳-۳۰۱ز) و (هورمىزى کورپى نیرسى ۳۰۱ز) و (شاپوورى ذوالکئاف ۳۱۰-۲۷۹).

دوای ئەویش چەند کەسیكى تر حوکمرانیان کردوو که له ناویک زیاتر هیچیان له دوا بەجى نەماوە، تا ئەوکاتەى نۆرە گەیشتۆتە (نوعمانى کورپى ئەمرولقەیس) که پێى گوتراوە نوعمانى یەك چاو. نووسراوە، که ئەو نوعمانە کابرایەكى توند و بە توانا بوو. بەلام سەختگر و کینه له دل بوو. گوايه (یەزد گوردی یەكەم) خۆشى ویستوو و متمانەى پێکردوو. دروستکردنى کۆشكى (خورنەق)یش که له نزیك حیرە بوو، بۆ ئەو دەگەریننەووە. دەلێن کاتى دروستکردنى ئەو کۆشکە ئەفسانە نامبێر تەواو بوو وەستاكەى، که ناوی (سەفەر) بوو، کوشتوو، سەبارەت بە ئاکامى ئەویش ئەو دەگبێرەووە که له نیو فەرمانرەواپەى کەیدا بى سەر و بەرى و ناپایەدارى و پشێوى سەرى هەلداپەووە ئەویش جلویەرگى دەرویشانى پۆشى و تەرکى ولاتى کرد و سەرى خۆى هەلگرت و چووە بیابان. لێکۆلەرەن ئەو چیرۆکە بە ئەفسانە دەزانن. وا مەزەندە دەکرى لەبەر ئەوێ پەفتارى نوعمان رەنگە بەپەپەرەوى کردن له سیاسەتى یەزد گورد دەرحق بە عیساپەکان، رەفتاریكى نەرم و گونجاو بووبى، بۆیە ئەو چیرۆکەیان بۆ دروستکردوو تا عیلاقەو پەيوەندى ئەو لەگەڵ ئۆلدارە زاھد و گەرۆکە عیساپەکان بچنە روو. بەلێ دواى ئەو نۆرەى مونزى کورپى نوعمان هات. ئەمەیان هەمان ئەو میرە حیرەپەى که له چیرۆکەکاندا دەلێن یەزد گورد پەرورەدە و فێرکردنى بەهرامى کورپى خۆى بەو سپاردوو. تەنانت گوايه ئەگەر هەول و زرنگایەتى مونز نەبوایە مەزن و سەرانی ئێران، دواى یەزد گورد رازى نەدەبوون (بەهرام) (۴۲۰ - ۴۳۸ز) لەسەر تەختى پادشایەتى دابنن. بەم جۆرە، ئەو هاتنە نیو و خۆ تێهەلقورتانەى له هەلبێاردنى بەهرامى گور بۆ بوون بە پادشای ئێران، توانا و کاریگەرى ئەو نیشان دەدا. لەوجەنگەیشدا که ماوەیەك دواتر له نیوان بەهرامى گور و رۆمیپەکاندا روویدا، مونز خزمەتگەلیكى شایستەى ئەنجام داو.

چەند کەسیكى تر له میرەکانى بنەمالەى لەخم له حیرەدا فەرمانرەواپەى یان کردوو. تانۆرە گەیشتۆتە سەر (مونزى کورپى مائوسەماو) که له هەموو فەرمانرەواکانى دیکەى حیرە ناودار تر و چالاکتر بوو. ئەو له سەردەمى پادشایەتى (قوباد) (۴۸۷ - ۴۹۸ز) ژیاو و له رۆژگارى ئەودا بوو که زەنگیپەکان دەستیان بەسەر یەمەندا گرتوو. هەرەها لەو سەردەمە بوو که رووداوى سەرھەلدانى مەزەك روویدا و پشێوى و نا ئارامیپەكى تەواو بەلى خۆى بەسەر ولاتدا کیشا، قوباد وەك له میژوووەکاندا باسکراوە، چۆتە سەر ئایینى مەزەك، بەلام مونزیش وەك ئەو بەشە له میر و سەردارانى ئێران که دژى قوباد و مەزەك رابوون، ئایینى مەزەكى پەسەند نەکرد. لەم کاتەدا میرەکانى (کیندە) که له دێر زەمانەو لەگەڵ بەنى لەخم ناکۆک بوون، ئەو هەلەیان قۆزتەو و که بینیان شای ئێران بە هۆى ئەو دژایەتیکردنەى که مونز سەبارەت بە مەزەك له بەرامبەر ئەودا کردوو، لێى رەنجاووە خۆیان له قوباد نزیك کردوو. قوبادیش (حارسى کیندى) کردە فەرمانرەواى حیرە و مونزى لەوى و دەدەرنا، بەلام کاتى که نوشیروان گەیشتە سەر تەختى پادشایەتى کەوتە هەولێ ئەوێ گرفت و کێماسى و پشێویانە قەرەبوو بکاتەووە که بە هۆى ئاژاوەى مەزەكەو روویاندا بوو، جارىكى تر مونزى بۆ میرنشینایەتى حیرە گەراندەووە. بەلام گەراندنەوى ئەو بۆ فەرمانرەواپەى نەیتوانى پلە و پایە و شکۆى ئەو بگێریتەووە. دواى ئەو کۆرەکەى، عەمرۆى کورپى مونز بوو فەرمانرەواى حیرە، که ئەو بەناوى دایکپەووە واتە عەمرۆى کورپى هیند ناوبراوە. دەلێن ئەو میرىكى خۆپەرەست و بەدخوو بوو، ئەو خۆپەرەستیپەى بۆتە هۆى ئەوێ بەدەستى عەمرۆى کورپى کەلسوم بکوژى. باسى پێگەیشتنى ئەو عەمرۆى کورپى کەلسوم زۆر ترش و خویکراوە و ئەو گێرەنەوانە بیگومان له ئەفسانە بەدەر نین. دواى ئەویش براکانى که ناویان (قابووس) و (مونز) بوون هەریەکەیان بۆ ماوەیەكى کورت له سەر تەختى میرنشینی دانیشتوون، تانۆرە گەیشتۆتە نوعمانى کورپى مونز که بە ئەبو قابووس ناودەبرا. دەلێن که ئەو لەگەڵ هۆرمزى چوارەم (تورک زاده ۵۷۹-۵۹۰ز) و (خوسرۆى پەرۆیز ۵۹۰-۶۳۱ز)دا له یەك رۆژگاردا ژیاو و بەرفەرمانیپەتى ئەوانى کردوو. له سەردەمى ئەودا بەلاساپکردنەوى دەربارى ساسانى، خۆناندن و شکۆى میرنشینی له نیومیرەکانى حیرەشدا دروست بوو. سەبارەت بە دەستیپێكى میرنشینایەتى ئەوێ نووسراوە، کاتى باوکى واتە مونز کۆچى دواى کرد، شای ئێران هورمىزى چوارەم خۆى له دانانى ئەو وەك میرى حیرە گنخاند. سەرەنجام بەهاوکارى عودەى کورپى زەید که خۆشى دەویست و له دەربارى پادشایەتیدا کارى نووسەرى دەکرد، پۆستى میرنشینی حیرەى پێبەخشى، بەلام کاتى که گەیشتە ئەو پۆستە کەوتە

هاماوه‌ران

سەر زه‌مینی یه‌مهن که به‌یه‌کێک له خۆشبه‌خترین و پرمایه‌ترین ناوچه‌کانی عاره‌به‌ستان ده‌ژمێردی، هەر له‌دێر زه‌مانه‌وه مایه‌ی سه‌رنج و تێبینی جیهانگه‌ره‌کان بووه. له چیرۆکه‌ پالئه‌وانییه‌کانی ئیمه‌دا شه‌و ناوچه به ده‌شتی هاماوهران ناوبراوه. خولیا بوونی کاووس به سودابه‌ی کچی پادشای هاماوهران زۆر گرفتاری و ناکامی و شه‌فسانه‌ی جیهانگیری بو شه‌و پادشایه‌ به‌دواوه بووه که له (شاهنامه‌ی فرده‌وسی) دا له میانه‌ی چیرۆکیکی جوان و دلگیری هه‌میشه‌ زیندوو دا خراوته‌وه روو. وه‌ک له شاهنامه‌دا ده‌رکه‌وتوه کاتیک کاووس له مازهنده‌ران ده‌ریاز بوو، چووه نيمروز و ماوه‌یه‌که له‌وی مایه‌وه. زۆری پینه‌چوو که له ئاژاوه و یاخیبوون و سه‌رکه‌شی عاره‌بان ئاگادار بووه‌وه.

بۆیه که‌شتی و گه‌میکی زۆری فه‌راهه‌م کردن و له‌ریی ده‌ریاوه به‌ره‌و هاماوهران که‌وته‌پێ. جه‌نگیکی خۆیناوی روویدا و سه‌ره‌نجام کاووس به‌سه‌ر شه‌واندا سه‌رکه‌وت. پاشای هاماوهران داوای لیبوردنی خواست و قبولی کرد که باج بدات، پادشای ناوبراو کچیکی هه‌بوو به‌ناوی (سودابه) که کاووس عاشقی بوو، له هه‌ندێ کتیبی تردا له جیاتنی سودابه، ناوی (سه‌عدی) هاتوه که ناویکی عاره‌بیه. کاووس سودابه‌ی له پاشای هاماوهران داخوازکرد. پاشا نه‌یده‌ویست، به‌لام له ترسی کاووس ناچار بوو رازی بی. هه‌فته‌یه‌که داوی زه‌ماه‌ندی شه‌م دوانه، فه‌رمانه‌واوی هاماوهران میوانداری کاووسی کرد له‌گه‌ل ناودار و فه‌رمانده‌کانی تردا و خستیه‌ زیندان. سودابه‌ش شه‌و نامه‌ردیه‌ی باوکی قبول نه‌کرد و چوونه زیندان له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی خۆی پێ باشتر بوو له مانه‌وه له مالی باوکی. له ئی‌ران ئاژاوه ولاتی گرتوه‌وه و جاریکی تر شه‌فراسیاب هه‌لی وه‌رگرت و که‌وته تالان و پرۆ.

سه‌ره‌نجام رۆسته‌م سوپایه‌کی گه‌وره‌ی پیکه‌یناو له‌ ریی ده‌ریاوه چووه هاماوهران و له به‌ره‌به‌رستان و میسریش بو یارمه‌تیدانی هاماوهران له‌شکر کۆبووه‌وه، جه‌نگیکی گران روویدا، پادشای میسر و به‌ره‌به‌رستان له‌و جه‌نگه‌دا تیکشکان و که‌وته‌نه ده‌ستی رۆسته‌م. فه‌رمانه‌واوی هاماوهران که شکستی خۆی به‌ مسۆگه‌ری ده‌بینی، که‌سیکی بۆلای رۆسته‌م نارد و داوای به‌ناو لیبوردنی لیخواست، و کاووس و فه‌رمانده سه‌ربازیه‌کانی تری ئی‌رانی راده‌ستی رۆسته‌م کردنه‌وه. که کاووس له به‌ندێ رزگاری بوو فه‌رمانه‌واوی هاماوهرانی پێ به‌خشی و له‌گوناھی خۆش بوو، ئینجا سودابه‌ی خسته که‌ژاوه‌ی زی‌پین و له‌گه‌ل خۆیدا برديه‌وه بو ئی‌ران. له‌م چیرۆکه‌دا وا پینده‌چی که ناوی (حیمیه‌ریان) گۆرا بی و بوویته هاماوهران، هه‌ندێ له لیکۆله‌ران، چیرۆکی سه‌یری

رازاندنه‌وه و شکۆداری و به‌لاسیاکردنه‌وه‌ی ده‌ریاری پادشایه‌تی ده‌رگای خۆی به‌رووی شه‌وانه بو به‌خیرهاتنیان کرده‌وه. ورده ورده ده‌سه‌لات و نفووزی دووزمان و پیلانگیری و ماستاوچییه‌کانی ده‌ریار شه‌وه‌نده په‌ره‌ی سه‌ند که له هه‌وه‌نته‌وه دلێ له عوده‌ی کوری زه‌ید، نووسه‌ر و شاعیر، کرمی بوو ولپی که‌وته گومان و شه‌گه‌چی به هۆی شه‌وه‌وه گه‌یشتبووه سه‌ر ته‌ختی میرنیشنی که‌چی گرتی و له‌ناوی برد، به‌لام ماوه‌یه‌که دواتر کوره‌که‌ی عوده‌ی که ناوی زه‌ید بوو، پیلانیکی دارشت تا تۆله‌ی خۆینی باوکی خۆی له نوعمان بکاته‌وه، له سه‌رچاوه میژووییه‌کاندا شه‌و چیرۆکه‌یان به‌م جۆره گیراوه‌ته‌وه که زه‌ید دۆستایه‌تی له‌گه‌ل نوعمان دروست کردو دواتر داوای لی کرد که شه‌و بینیه‌ لای په‌رویز تاکو په‌له‌ی عوده‌ی باوکی به‌ده‌نه‌وه. نوعمان داخوازییه‌که‌ی شه‌وی په‌سه‌ند کردو داوای له خوسره‌و په‌رویز کرد که زه‌ید له شوینی عوده‌ی باوکی وه‌رگیری و بیکاته نووسه‌ر و وه‌رگیری زمانی عاره‌بی له ده‌ریاری خۆیدا. زه‌ید رۆیشت و له ده‌ریاری په‌رویزدا مایه‌وه و چاوه‌رپی ده‌ره‌فتیکی ده‌کرد که تۆله‌ی خۆینی باوکی خۆی له نوعمان بسینیه‌ته‌وه، خوسره‌و ویستی بو یه‌کی له نزیکه‌کانی خۆی ژنیک بخوای. زه‌ید شه‌و هه‌له‌ی له باربینی و له خوشک یا کچه مامه‌کانی نوعمان ناوی کچیکی هیناو زۆری پیندا هه‌لدا. به‌لام نوعمان رازی نه‌ده‌بوو که شه‌و کچه بنییه‌ته ده‌ریارو زه‌ید شه‌وه‌ی ده‌زانی که شه‌مه ده‌بیته مایه‌ی تووره‌بوونی خوسره‌و و نیکه‌هتی بو نوعمان. هەر که خوسره‌و له‌و وه‌لامه نه‌رینیه‌ی نوعمان سه‌باره‌ت به‌ خوازیینییه‌که ئاگادار بووه‌وه زۆر تووره‌بوو. به‌لام ماوه‌یه‌که تووره‌بوونه‌که‌ی خۆی شارده‌وه‌و دواتر بو باره‌گای خۆی بانگی کرد تا سزای توندی بدات. هەر که گه‌یشت، فه‌رمانی دا زیندانی بکه‌ن و به‌ قاچی فیله‌وه به‌ستیانه‌وه‌و به‌ پێی گوته‌یه‌کی تر زیندانیان کرد تا له ویدا مرد. داوی شه‌وه میرنیشنی حیره به‌رده‌وام نه‌بوو و له ماوه‌یه‌کی کورتدا تیک چوو. خوسره‌و و جینیشنه‌کانی له‌وه به‌ دواوه ئیدی له بنه‌ماله‌ی له‌خم که‌سیکیان له میرنیشنی حیره دا نه‌ده‌ناو له‌لایه‌ن خۆیانه‌وه میر و حوکمرانیان بو ده‌نارد. تا شه‌و کاته‌ی (خالید کوری وه‌لید) به‌پالپشتی له‌شکری موسلمانان شه‌وی گرت و به‌ وه‌رگرتنی (جزیه) له‌گه‌ل خه‌لکی شه‌ویدا په‌یمانی ناشتی مۆر کرد.

جگه له حیره و کینده، هه‌رجییه‌یه‌کی تری ولاتی عاره‌بان که به‌ که‌لک شه‌وه هاتبا مرۆف بتوانی تیدا بژی، له ژیر ده‌سه‌لات و ئوتوریه‌ی ئی‌راندایه‌ ده‌نه‌بوو. له نیوانیاندایه‌ ده‌بی ناوی ولاتی یه‌مهن بینین.

گرفتار بونی کاووسیان له هاماوهران و گهشته سه‌بازیبه‌که‌ی رۆسته‌میان به یادگاری جه‌نگه‌کانی خوسره و نه‌نوشیروان له حه‌به‌شه زانیوه که له (خوداینامه)کاندا شیوه‌یه‌کی ته‌فسانه‌ی به خۆوه گرتووه .

به‌لام نه و مه‌زنده و ناماژه زۆرانه‌ی که له سه‌رچاوه میژویی و چیرۆکه‌کانی ئیژاندا هه‌ن نه‌و نه‌نیشان ده‌ده‌ن که زۆر پێشتر له رۆژگاری خوسره و نه‌نوشیروانیش ئیژانییه‌کان که‌ش و کوش و په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل خه‌لکی هاماوهران و ولاتی تری عاره‌به‌کاندا هه‌بووه . له سه‌رده‌می پادشایه‌تی هه‌خامه‌نشی، ئیژانییه‌کان فه‌رمان‌په‌واییان به‌سه‌ر یه‌مه‌ن و ناوچه باکوورییه‌کانی عاره‌به‌ستان و سۆمال و حه‌به‌شه‌دا هه‌بووه، له به‌رده‌نوسی نه‌قشی رۆسته‌مدا دارای گه‌وره‌ی پادشای هه‌خامه‌نشی ناوی عاره‌به‌ستان و حیره و عه‌ده‌ن، هه‌روه‌ها حه‌به‌شه‌ش له ریزی نه و ولاتانه ده‌ژمی‌دری که به‌رفه‌رمان و باجده‌ری نه‌ون .

له سه‌رده‌می له‌شکر کیشییه‌کانی که‌مبوجییه و دارای گه‌وره به نیتو سه‌ر زه‌وییه‌کانی عاره‌بنیشندا نه‌وانه‌ی که ده‌که‌وتنه سه‌ر ریی سوپای ئیژان یا له رووی‌که‌وه ده‌یان‌توانی خۆیان بکه‌نه جینی سه‌ره‌نجی پادشای ئیژان، فه‌رمانیان له پادشاکانی هه‌خامه‌نشییه‌وه و ده‌رگرت.

پادشاکانی حیمیه

له و میانهدا ولاتی یه‌مه‌ن که خاوه‌نی سه‌رچاوه‌ی سروشتی زیاتر بوو، له دێرزه‌مانه‌وه له به‌شه‌کانی تری عاره‌به‌ستان ناوه‌دانتر و رازاوه‌تر بووه، بۆیه یۆنانییه‌کان به عاره‌به‌ستانی خۆشه‌خت ناویان ده‌هینا ، هه‌روه‌ها چونکه له لیواری ده‌ریای هیند و ده‌ریای سوور هه‌لکه‌وتووه له کۆنه‌وه بۆ بازرگانیته‌ی نیوان جیهانی رۆژتاوا و رۆژه‌لات به شوینیکی گونجاو ژمی‌دراره، له و روه‌شه‌وه مایه‌ی سه‌رنجی جیهانگیرانی ئیژانی و رۆمی بووه . میژوی هیچ میلیه‌تیک به‌ته‌ندازه‌ی میژوی عاره‌به‌ستان ئالۆز و شه‌پریو نییه، له و میانهدا میژوی یه‌مه‌ن له هه‌مووان زیاتر ئالۆز و تیکه‌ل و پیکه‌له . به شیوه‌یه‌که میژووناسه‌کان نه‌یان‌توانیوه نه‌و باس و گێرانه‌وانه‌ی سه‌باره‌ت به و ولاته گوتراون باوه‌ر بکه‌ن و به‌راستی بزائن . زور جار خه‌یاڵپلاوی و زیاده‌رۆپی له و باس و نووسینه‌مانه‌دا توانیویانه شکستییک به‌سه‌رکه‌وتن و ناکامی به به‌خته‌وه‌ری بنوینن و بیخه‌نه به‌رچاو .

۷- نولدکه، حماسه ایران، ل ۳۰.

8-Herzfeld.17.

۹- Arabia felix

نه و ته‌فسانه و چیرۆکه‌نی که له سه‌رچاوه عاره‌به‌بییه‌کاندا سه‌باره‌ت به میر و پادشا هاماوهران (حیمیه‌ر)یه‌کان نووسراون، باس له په‌یوه‌ندی نه‌وان به میژوو و شارستانییه‌تیک ئیژانی ده‌که‌ن، نه و گێرانه‌وانه رهنگه وه‌گ گوتمان له ته‌فسانه زیاتر شتییک نه‌بن، به‌هه‌رحال هه‌ندێ خال و ناماژیه‌یان لێهه‌لده‌چیندری . نووسیویانه که که‌سینک به‌ناوی (شه‌مه‌ر یه‌ره‌ش) که پادشایه‌کی حیمیه‌ری بووه، هه‌موو ئیژان ده‌گری^۱، ته‌نانه‌ت له روویاری (جه‌بجون) تیده‌په‌ری و ده‌ست به‌سه‌ر سوغد و سه‌مه‌رقه‌ند دا داده‌گری .

وتراوه که ناوی سه‌مه‌رقه‌ند له (شه‌مه‌ر یه‌ره‌ش) وه‌رگیراوه ، له باره‌ی پادشایه‌کی تر به ناوی (ملك یکر) نووسیویانه که میلیه‌ته‌که‌ی خۆی به هه‌موو گۆشه و که‌ناره‌کانی جیهان په‌رش و بلاوکرده‌وه و بردوونی بۆ هه‌ریمی سیستان و خۆراسان له ولاتی ئیژان، سه‌یرتر نه‌وه‌یه که ده‌رباره‌ی هه‌ندێ له و پادشایانه گوتیویانه گوایه هاتوونه‌ته سه‌ر ئایینی ناگره‌رستی! نه‌وه خۆی تارا‌ده‌یه‌کی زۆر گه‌واهی بوونی په‌یوه‌ندی و تیکه‌لی نیوان ئیژانییه‌کان له‌گه‌ل سه‌رزه‌مینی هاماوهران ده‌دات.

به‌مشیه‌یه عاره‌به‌ستانی خۆشه‌خت له کۆنه‌وه، به‌ر له ساسانییه‌کان په‌یوه‌ندی به ئیژانه‌وه هه‌بووه و نه‌وه‌ی که له میژوو و ته‌فسانه‌کاندا ناوی نه‌وان له‌گه‌ل ناوی ئیژان گری دراوه شتیکی ریکه‌وت نییه .

رکابه‌ریه بازرگانییه‌کان

له کۆتاییه‌کانی ده‌سه‌لاتی ساسانییه‌کاندا که شه‌ره‌کانی ئیژان و رۆم گه‌بیشته‌بوونه ترۆپکی توندبوون و ناکۆکییه ئایینییه‌کان له ولاتی یه‌مه‌ندا بواریان دابه رۆمییه‌کان و زه‌نگییه‌کان که‌ده‌ست له چاره‌نوسی خه‌لکی هاماوهران وه‌ریده‌ن، له هه‌موو کاتییک زیاتر په‌یوه‌ندی نیوان ئیژانییه‌کان و ولاتی هاماوهران روون و ئاشکرا‌بوو، به‌و شیوه‌ی که له باس و سه‌رچاوه‌کاندا ده‌رده‌که‌وی زه‌نگییه‌کان (ره‌شپێسته‌کان) له زۆر کۆنه‌وه به‌چاوی ته‌ماو تاسه‌وه ده‌یان‌رۆانییه عاره‌به‌ستان که رووبه‌رووی ولاتی نه‌وان بوو . ته‌نانه‌ت زۆر پێشتر چه‌ندین جار له‌شکریان کردۆته

۱۰- طبری، ل ۹۱۰. اخبارالطوال، ۱۱ چاپ مصر، ل ۲۸.

۱۱- یاقوت، مجلد الثالث، ص ۱۳۳. چاپ لایپزیک.

۱۲- یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ج ۱، چاپ نجف، ل ۱۵۶.

۱۳- دینوری، اخبارالطوال، ل ۶۳.

سەرى و چۆنگە ئەو لەشكر كيشيانە بەردەوام دووبارە دەبوونەوه سەرەنجام نەك هەر بۆ سەر خەلكى يەمەن بەلكو بۆ سەر عارەبەكانى حىرەش كە لەژىر فەرمانى ئىرانىيەكان بوون بووه مايەى مەترسىيەكى گەوره.

ئەو مەترسىيە خەلكى يەمەنى ناچار كرد كە بۆ نەهيشتنى شەر فرۆشى و بەلاى ئەوان، داواى يارمەتى لەخوسرە و ئەنوشىروان بكن ، بەلام ئەوئى ئىرانىيەكانى والىكرد خۆ لەو پرسە هەلقورتنىن، جگە لە رەوشى ترسناكى حىرە كە بە پرسىكى سەربازى دەژمىردا مەسەلەى ركابەرىيەتى بازرگانى بوو لەگەل رۆمىيەكان. لەو دەمانەدا پادشا و بازرگانەكانى هاماوران كاروبارىان روى لەسستى و پشوى كردبوو و گلۆلەيان لە لىژى بوو، رۆمىيەكان بە هۆى پەرەسەندن و بلابوونەوهى ئايىنى مەسىحى لە رۆژھەلات، دەسەلات و ئوتورىتەى خۆيان لە ئاسيادا بلاو و جىگر دەكرد، بازرگانەكانىان كالا و شتومەكى هيندىيان لەيەمەنەوه بۆ حەبەشە و ئىنجا بۆ مىسر دەبرد. عارەبەكان لەوه دلگران و نىگەران بوون، بۆيە هەوليان دەدا كۆسپ و ئاستەنگى بچەنە سەر رېى بازرگانىتى حەبەشى و رۆمىيەكان.

ئەوپرسە بووه هۆى ئەوئى كە عارەبەكان كلىساي زەنگىيەكان لە يەمەندا بوروژىتن و ئەوان لە دژى خۆ هانبدەن، چىرۆكى ئەپرەهەو هاوئەلانى فىل لەووه سەرى هەلدا. بەلام ئىرانىيەكان كە لەدېر زەمانەوه لەكارى بازرگانىش وەك كارى سىياسەت لەگەل رۆمىيەكاندا كىشە و ركابەرىيان هەبوو كەوتنە هەولئى ئەوئى كە كىشە و ئاستەنگ لەسەر رېى بازرگانىيەتى ئەواندا قووت بكنەنەوه، بەمشىوئەيه هېژىكى سەربازى ئەوان لەو بەشەى عارەبستان كە كەوتبووه لىوارى كەنداوى فارسى جىگىر بوو.

(يوستىن قەيسەرى رۆم نىردراوئىكى بۆ لای بەنى حىمىەر نارد كە ئىرانىيەكان لەلاى خۆيان دەرىكەن، هەر وهە پەياميان بۆ حەبەشىيەكانىش نارد كە يارمەتى بازرگانى رۆم بەن).

(يوستىن)يش لەسەردەمى ئىمپراتورىيەتى خۆيدا ئەو كارەى كرد. بەلام ئەو پەيمانە دۆستانەيهى كە گرىى دابوو درىژەى نەكىشا، عارەبەكان جارىكى تر دىسان كەوتنەوه دژايەتىكردنى كاروانەكانى رۆم لە سەرەتاي سەدهى شەشم، زەنگىيەكانى حەبەشە دەستيان بەسەر ولاتى هاماوران داگرت، چونكە ئەو ولاتە لەو سەردەمەدا وەك باسماكرد پردى بازرگانى نىوان هيندستان

۱۴- Encyclopedie de L'Islam, vol I p. 74.

و ولاتانى لىوارى دەرياي مديتەرانه بوو، و خەلكى هاماوران كە ئەوكاتە ئەو بازرگانىيەيان لەدەست دابوو، لە ژىرەوه لەگەل رۆمىيەكان و زەنگىيەكاندا كىشمەكىشان هەبوو.

ئەو سامان و خىر و بىر و شكۆمەندىيە سەر سورهىنەرەى كە لە ئەفسانەكاندا دراوئە پال پادشاكانى حىمىەرى لەو بازرگانى و سەودايەوه فەراهم دەبوو.

ئەمانە بەهارات و عاج و زىر و ياقوت و يەشەب و كالاكانى ترى هيندىيان لەگەل كالاكانى وەك عود و بۆن و بەرامە و شتى لەو جۆرە كە لە يەمەن بە دەست دەهات، دەبرد بۆ شام و فەلەستىن و ئىراق و ناوچەكانى دىكەى رۆم و كالا و شتومەكى تاييەتى ولاتى فىنقىيان دەهينايەوه.

بازرگانى رۆمىش كە مژول و سەرقالى بازرگانىيەتى كالاكانى هيند بوون ناچاربوون كە لەو بوارەدا داواى هاوكارى و يارمەتى بكن.

لەو رىكەوت و رۆژگارەدا وەك (تىوفانس) گىراويهتییەوه، خەلكى هاماوران دژى بازرگانە رۆمىيەكان كە لەسەر ئايىنى مەسىحى بوون و بە كالا و شتومەكى هيندىيەوه لە يەمەندا تىدەپەرىن، راستبوونەوه و ژمارەيەكىيان لەو بازرگانە كوشت.

ئەو روادووه پرۆسەى مامەلە و بازرگانى راگرت و ئەو كارە بۆ حەبەشىيەكانىش كە ئەوانىش لەسەر ئايىنى مەسىحى بوون و قازانچىكى زۆريان لەو بازرگانىيە پىدەبرا گران كەوتەوه.

لەبەر ئەوهبوو بۆ كردنەوهى رىگای بازرگانى، سوپايەكىيان كۆكردەوه و لەژىر فەرماندەبى (هەداد) پادشادا چوونە هاماوران.

داوى شەرىك پادشاي هاماورانىيان كە ناوى (ذمىانوس) يا (ذوننەواس) بوو كوشت، و لەگەل قەيسەر (يوستىن)دا پەيمانان تازه كردهوه.

سەرچاوەكان نووسىويانە كە ماوئەبەك دواتر حەبەشىيەكان لە يەمەن گەرانەوه، بەلام چونكە جارىكى تر رېى بازرگانى گىرايهوه پادشاي حەبەشە لەشكرىكى گەرهى بۆ يەمەن نارد، ئەجارە سەردارى حەبەشى بە هاوكارى (ئوسقوفىكى) مەسىحى كە لەگەلیدا بوو هەولیدا ئايىنى مەسىحى لە يەمەندا برەو پىدەبوو، بەلام فەرمانرەوايهتى ئەو درىژەى نەكىشا، چونكە سەرھەلدانى خەلك پادشاي زەنگىيەكانى لە يەمەن ئاومىند كرد و ناچار كرا كە لەگەل حىمىەرىيەكاندا ناشتى بكات .

بەمپىيە دەست بەسەرداگرتنى يەمەن لەلایەن حەبەشە پالئەرى بازرگانى و ئابورى هەبووه، بەلام پرسى ئايىنىشى لەو بىيافەدا بەهانەيهكى باش و لەبار بوو.

ههوه لانی ئوخدود*

لهو بارههوه وا نووسراوه كه [دونهواس] (۵۲۵) پيش زابن پادشای هاماوران له بهر
ئهو رق و كينهيهي كه دژي زهنگيههكان ههيبوو، چوه سه راييني (موسايي)، سهراوهكان
نوسويوانه كه نابراو ((لهسهردهمي فهيروز يهزد گورد دا ژياوه و كهوتوته ژير كاريگهري و ته
خوشهكاني زاناياي موسايي و راييني هواني پهسهندكردوه، دواتر موساييهكان هانياندا كه
بجيهته (نهجران) و هويش مهسيحيهكاني ليبيون...)) (دونهواس) چاليكي ههلهكند و ناگريكي
گهوهي تيداكردهوه و ههركهسيك وازي له مهسيحيهته نههينا و راييني موسايي پهسهند نهكرد
فريي دايه نيئو هه و چاله و دونهواس بؤ خوشي لهگهله دست و پيوهندهكاني خوي لهوي
دانشتبوو، و بيست ههزار پياو لهنيئو هه و ناگردها سووتان و ههموو ئينجيلهكانيشي خسته نيئو
ناگرهكه و سووتاندني، پياويكي مهسيحي، ئينجيليكي نيوه سووتاي هه لگرت و بهره و لاي
قهيسه رويشت و پيگوت كه دونهواس چي كردوه...! و (قهيسه) گوتي ريگاي نيوان ولائي
من و يهمن دوره، بهلام نيوان يهمن و هههشه نزبكه و نامهيهكي بؤ پادشاي هههشه نوسوي
و دايه دهستي كابراو نابراو، هويش چوه هوي و پادشاي هههشه كه هه هوالهي بيست دلي
زور پربوو، گريا و نزبكه ههفتا ههزار سهريزي تامادهكرد و لهگهله فرمانده ناودارهكان و
فرماندهيهكان بهناوي (هرياتي) بؤ يهمني ناردن، ذالانواس شكاو خوي فري دايه ناو دهريا و
كس نهيبينييهوه ، دياره هه و گيرانهويه خالي نييه له ههفسانه، بهلام ههوهي كه ليردها زور
روونه ههويه كه ئيمپراتورهكاني بيزانس به بيانوي داكوكييكردن له مهسيحيهكان لهو
سهردهمهدا يارمهتي هههشهكانيان دهدا دژي خهلكي هاماوران، و ههوش واي له پادشاكاني
ساساني كرد كه ههههشه دوژمن و ناكوكي ئيمپراتورهكاني روم بوون، لهو رووداوانه ههستن به
يارمهتيداني خهلكي زور ليكراو، داگيركردني يهمن له لايهن هههشه بؤ خهلكي هوي گران
تهواو بوو، زولم و ستم و بيداديههكي زور دهههق به خهلكه كه ههههشه بؤ خهلكي هوي گران
دپهاندانهيان دژي خهلكي هاماوران پهپهرو كرد، ژنانيان ههتهك دهكردن و كوشتاريكي بي
ههاندازهيان نايهوه، (ذوجهن) ناويك هاته شويني ذونواس و ههولتي بهرگري كردني دا، بهلام

ههچي پينهكراو بهناچاري خوي فرديايه ناو دهريا ، زهنگيههكان دهستييان بهسهريهمن دا گرت،
بهلام ماوهيهك دواتر ناكوكييان كهوته ناو و وهك له سهراوهكاندا باسكراوه (هرياتي) ماوهيهك
فرمانپهوايي كرد، ئينجا ههبرهه ناويك له دژي راپهري، زهنگيههكان بوونه دوو گروپ، گروپيك
لهگهله ههبرهه كهوتن و گروپيكيش لهگهله هرياتي دا مانهوه .

شهرو روويهروويونهويهكي توند كهوته نيوان ههردوو گروپهكه. ههبرهه به هرياتي گوت
شهري له نيوان ئيمهدايه بوجي خهلكي بهكوشتن بدهين؟ وا باشتره ئيمه ههردووكان بؤ يهكتر بيينه
مهيدان و يهكيكمان سهردهكهوين! واينكرد و هرياتي كوژرا، زهنگيههكان كه لهيهمن بوون
ههموويان له دهوري ههبرهههدا گرد بوونهوه، كاتي كه (نهجاشي) لهو رووداوه ناگادار بووه زور
توره ههراسان بوو، سويندي خوارد كه خاكي سهزدهميني ههبرهه پايهمال بكات و بيخاته ژير
پييهكاني خويهوه و خويني بريزي، ناگري له نيئو چاوان بهربدا. ههبرهه مووي نيوچاواني خوي
برين هه و مووانه و ههنبانيك له خاكي ولائي يهمن و شووشهيهك له خويني خوي بؤ نهجاشي
نارد و پهياميكي بؤ نارد كه من بهندهيهك له بهندهكاني توره، هرياتييش بهندهيهك بوو
لهبهندهكاني توره، بؤ بهجيهگهياندي فرماني تورهرووي يهكتر بوينهوه، ئيستا ههوهي
توفرمان بدهيت ههري هه راسته.

ههروهها زور ديار و خهلاتي بؤ ناردن و نامهيهكي بؤ نوسوي كه بيستمه پادشا سويندي
به مهسيح خواردوهوه كه مووي نيئو چاواني من بسوتيني و خوينم بريزي، خاكي ولائي من بخاته
ژير پييهوه، ئيستا وا من موي نيئو چاواني خوم بؤ ناردني تا پادشا بيانسوتيني و خويني خوم له
نيئو شووشهيهك بؤناردوي تاكو بريزي و ههنبانيك خاك و خولتي هه سهريهمنهه بؤ ناردوي كه
بيخهيهته ژير پيتهوه و سويندي خوت بههههه بگهيههني و رق و تورهههه بهسهري من وهلابيني و
له شويني خومدا بيينهوه، كه نهجاشي هه نامهيهي خويندهوه راي ههوي پهسهند كردو ليبي
خوش بوو.

هاوه لانی فيل

لهو كاتهي كه زهنگيههكان به فرماندهيي هرياتي دهستييان بهسهريهمندا گرت تا ههوه
دهمهي كه سوپاي ئيران به فرماندهيي قههرهز هواني لهوي دهركردو تهفر و تواناي كردن، وهك

* ئوخدود چاله و قهليكي ديري كه لهزهويدا كراي (خهندهك)

۱۷- مؤلف مجهول : مجمل التواريخ والقصص، ل ۷۰، ۱۶۹.

۱۸- فارسنامه : ابن بلخي، ل ۹۵. چاپ كمريج.

۱۹- اصفهاني : سني ملوك، ل ۸۹.

۲۰- ابن هاسم : سيره ابن هشام، ج ۱، ل ۳۹.

(همه مزه) و همدنیک له میژوونوسانی دیکه گیتراویانه تهوه ماوهی حهفتا و دوو سالی پینچوو، سه رتهای دهست به سه رداگرتنی یه مهن له لایهن تهوانه وه له رۆژگاری قوبادی کورپی فهیرۆز پادشای ساسانی بوو، ده لاین که ته ریات بیست سال فهرانه وایی کردوه و ته بره ههش بیست و سی سال، داوی ته بره هه (یه کسومه) ی کورپی حهفته سال و داوی (یه کسوم) ییش کورپه که ی تری ته بره هه که ناوی (مه سروق) بوو دوازده سال فهرانه وایی کرد .

له باره ی ته بره هه وه نووسیویانه که هه ولئی بلاو کردنه وه ی تایینی مه سیحی ده دا، ده لاین په رستگایه کی له (سه نعا) دروست کردوه به ناوی (قلیس)، تهو که نیسه یه له هیه چیه کی دیکه نمونه ی نه بووه، تینجا که وته هه ولئی ته وه ی حه جکردنی که عبه له عاره به کان قه ده غه بکات و رووگی ته وان له که عبه وه بگوړئ بۆ (قلیس) و لهو باره یه وه نامه ی بۆ (نه جاش) ی نارد و داوی فهرانی تهوی کرد که عاره به کان له مه به سستی ته بره هه ناگادار بوونه وه، نیگه ران بوون و یه کیکیان چوو (سه نعا و قلیس) ی پیس کرد که ته بره هه له وه ناگادار بووه وه تووره بوو و بریاری ویرانکردنی که عبه ی داو به فیل و له شکرکیته وه رپی مه که کی گرته پیش ، چیرۆکی هاوه لانی فیل به نامازه له قورئاندا هاتوه و تهو ساله یان له میژووی عاره بیدا به (سالی فیل) ناوزه کردوه، وتویانه تهو بۆچونه جپی قسه له سه رکردنه که په یامبه ری نیسلام لهو ساله دا له دایک بووه، به لام ته بره هه سوودی لهو له شکرکیته ییه وه رنه گرت و له مه که که دا مرد یا له گه رانه وه بۆ یه مهن سه ری تیاچوو. تیا له شکرکیته یی زهنگیبه کان بۆ سه ر مه که که ته نها به هوی ناکوکیبه کی تایینی و بۆ تۆله کردنه وه له پیسکردنی که نیسه ی قلیس بووه؟، تهو گریمانه یه به دوور ده زانری! به هه ر حال رهنگه بتوانین بلین که داگیرکردنی یه مهن له لایهن زهنگیبه کانه وه رپی بازرگانی هیند بۆ ده ریا ناوه راستی که به حیجازدا تیده په ری، به ست بچ و، عاره به کانی حیجاز که لهو نیوه دا زیانیکی زۆریان پیده گه یشت، له دژی زهنگیبه کان راده په رین و کیشه و ئاسته نگیان بۆ

۲۱- تهوه ی میژوونوسه موسلمانان له باره ی زهنگیبه کان و ((اسحاب الفیل)) هیناویانه به ناشکرا جگه له چیرۆک و گیتراوه ی ناو خه لکه ره شوکیبه که سه رچاوه یه کی تری نه بووه، ناکوکیبه کی زۆریش له باره ی ریزبه ندی ریکه وتی ته میره کان و ماوه یان هه یه، که لهو گیتراوه دا سه رچاوه ی گرتوه. له م باره یه وه جگه له گیتراوه ی پروکوپ میژوونوسی رۆمی چهند به ردنوسی تریش همن که توژیینه وه ی میژووی یه مهن و حه به شی گیتراوه ی Ryckmans.L,Inst. Monarch. Enarab. Merid. Av. یه کان گرنگه بۆ زانیاری زیاتر بگه ریوه بۆ L,Islam, Beeston.Notes. on the. Murighaninscription ,Bsoxvi. ههروه ها.

۲۲- ابن هشام: سیره ابن هشام، ج ۱، ل ۵۴.

دروستکردن، تهو داگیرکردنه ی حه به شه نه ک هه ر زبانی به بازرگانی رۆم نه گه یانده به لکو کاری بازرگانی رۆمی ئاسته ز کردوه، به لام بۆ بازرگانی ئیرانیش وه عاره به کان زبانی هه بووه و وه خۆکه وتن و خوتیه له قورئانندی میر و پادشاکانی (حیره) و پادشاکانی ئیرانیش لهو کاره دا بهر له هه ر شتیکی تر له رووی بازرگانی و ئابورییه وه بووه. له باره ی ماوه ی فهرانه وایی زهنگیبه کان له یه مهن، وه ک (همه مزه) جه ختی کردوته وه رای جیاواز هه یه وه هه بووه، میژوونوسه کان هاوده نگ نین لهو باره یه وه خالیکیش هه یه که ده بی لیژده باسی بکری، له دایکبوونی پیغه مبه ر که هاوکاتی سالی فیل بووه، نزیکه ی سالی ۵۷۰/ی ز دانراوه. له شکرکیته ی ئیرانیه کانیش بۆ سه ر یه مهن له ساله کانی ۵۷۰ تا ۵۷۶ زانراوه، ته گه ر تهو سه رداره ی حه به شه که فیل و له شکرکی بۆ سه ر مه که که بردوه، ته بره هه بچ، بۆ بیست و نۆ سالی فهرانه واییکردنی یه کسوم و مه سروق ئیدی کاتی که نامینیتته وه، بۆیه ده بی ته وه ی که بۆ ویرانکردنی که عبه له یه مهنه وه له شکرکی بۆ سه ر حیجاز برد، مه سروق بووی یا ته وه ی که کورانی ته بره هه ش هه ر به ناوی باوکیانه وه له چیرۆکه کانی عاره باندا ناو دیر کرابن، ته گه ر نه توانین تهو گریمانه یه په سه ند بکه ین تهوا ده بی له راستی تهو گیتراوه یه وه یه هه مزه ی ته سفه هانی و تین ته سپر و تهوانیتر له باره ی ماوه ی فهرانه وایی زهنگیبه کان له یه مهن و ههروه ها ده باره ی ژماره و تهو ماوه ی که تهو فهرانه وایانه حوکیان گیتراوه گومان بکه ین.

ذی یه زهن (ذی یزن)

به لئی زهنگیبه کان له ماوه ی داگیرکردنی یه مهن دا بیدادییه کی زۆریان ته نجام دا. مولک و مائی خه لکیان به زۆر و زۆرکار زهوت کرد، ژنانیان به خورتی له ماله کانیان ده رده هیتان و ده یان بردن، زۆر خیزان و مالبات به مشیویه تووشی مالتویرانی و په ریشانی بوون و سه مکاریبه کی زۆر دژی خه لک ته نجام درا.

سه رچاوه کان نووسیویانه که له نیو شازاده کانی یه مهن دا یه کیک هه بوو به ناوی (ذی یه زهن) خه لک خویشیان ده بیست و به مه زنی خویشیان ده زانی ذی یه زهن ژنیکی هه بوو به ناوی ره یحانه لهو بنه مالا نه بوو که چه ندین سال فهرانه وایی یه مهن یان کردبوو، ره یحانه له جوانی و داوینپاکی و ژیری له هه موو هاماوه راندا ناوبانگی ده رکردبوو. باسی ته م ژنه یان بۆ ته بره هه کرد، تهویش بانگی ذی یه زهنی کرد و به زۆرداری ژنه که ی لیسه ند و کردی به ژنی خۆی و بردییه مائی خۆی،

Huart1-P.88 - ۲۳

ره یحانه له ذی یه زهن کورپیکي دوو ساله ی هه بوو به ناوی (مه عدی یه کره ب) و نازناوی سه یف. نهو کورپه ی له گه ل خویدا بۆ مائی نه بره هه برد و له نه بره هه ش دوو کورپه ی بوون به ناوه کانی (یه کسوم، مه سروق) نه بره هه (سه یف) بیسی وه کو کورپه کانی خۆی داده نا و (سه یف) وای ده زانی که نه بره هه باوکیه تی! له گه ل براکانی دا یه کسوم و مسروق گه وره بوو، له نه پینی و رازی رابردوودا بی ئاگابوو، به لām ذی یه زهن که ژن و کورپه که ی خۆی له ده دست دابوون له شهرمان نهیده توانی له یه مهن بینیتنه وه و رپی رومی گرت هه بهر و دادی خۆی بۆ قه یسه ری رۆم برد، له دهستی سته م و بیدادی زهنگییه کان سکالای کردو بۆ ده رکردنی نه وان داوای یارمه تی پاره و هیژی کرد و نه وه ی په سهند کرد که نه گه ر به هاوکاری قه یسه ر توانی یه مهن له دهستی زهنگییه کان رزگار بکات، ببیتته کاردار و به رفه رمانی رۆم و باج و خهراج بداته قه یسه ری رۆم. قه یسه ر که خۆی زهنگییه کانی هان دابوون و هاوکاری کردبوون گوپی له قسه ی ذی یه زهن نه گرت، له راستیشدا نهو نهیده توانی بۆ که سیك که هاوئایینی نهو نییه که سانیك نازاربدات که مه سیحی و هاو ئایینی خۆین، مه گه ر زهنگییه کان خۆشیان بهر فهران و کارداری رۆم نه بوون؟ به مشیوه یه قه یسه ری رۆم گوپی نه دایه دادی نهو شازاده سته مدیده ناواریه. ذی یه زهن به ناومیدی و دهستی به تال نه وپی به جیه پشست .

له وپوه یه کسه ر رپی ئیرانی گرت هه بهر تاکو هاواری خۆی بباته بهرده م خوسره و. یه که محار چوه حیره، نوعمانی کورپه مونزر، به وته یه کی تر عه مری کورپه هیند له ویدا له لایه ن نه نوشیروانه وه کرابوه فهرانه وا. ذی یه زهن کیشه که ی خۆی بۆ باسکرد و میری حیره که به ره چه له ک خۆشی یه مهنی بوو دلته وایی کرد و ریزی لیگرت، ماوه یه ک دواتر له گه ل خویدا بردییه ده رباری خوسره و و به سه ره اته که ی بۆ باسکرد.

خوسره و نه نوشیروان ریگه ی پیدا تاکو بجیتته لای، که ذی یه زهن چوه باره گای خوسره و له شکۆ و مه زنایه تی شای ئیران سه رسام ما! کړنوشی برد و که وته نزاو پارا ناوه، نه نوشیروان فهرانوی هه لسییننه وه به رزیان کرده وه. پاشای مه زن نه وازشی کرد و به گه رمی لیی پرسی؟ ذی یه زهن دهستی به قسه کردن کرد، به ناله و پارانه وه وه باسی بیدادی و ناحه قییه کانی زهنگییه کانی بۆ کرد، نهو گفتوگۆیه ی نیوان نهو نه نوشیروان له سه رچاوه میژوو ییه کان دا هاتووه، نووسیویانه که نهو ذی یه زهنه کاتئ گه یشته لای خوسره و: ((چۆکی دادا و به پاشای هه لگوت و په سنی کرد و باسی له داد و دادگه ری نهو له جیهاندا کرد، ئینجا گوتی پاشای مه زن من فلانی کورپه فلانم... ئیمه که سانیك بووین که خاکی یه مهن هی بنه ماله که مان بوو، حه به شی هاتن و پاشایه تی یان له

ئیمه زهوت کرد، و ئیمه یان بیچاره و به دبه ختکرد، هه موو شتیکیان لیسنه ندین، زولم و سته میکی زۆریان ده رحقه ی خه لکی ئیمه پیاده کردووه و ئیمه وا په نجا ساله سه برمان گرتووه و خه لکی ئیمه سه بری گرتووه، به لām ئیدی کار گه یشتوته راده یه ک که نه توانین بهرگه ی نهو سوکایه تی و په سستییه بگرین و شتی و ده رحقه به خوین و شه رافه تمان کراوه که له کۆری پادشادا شهرم ده که م باسیان لیوه بکه م و بیانیه ئیمه سه ر زمان...، نه گه ر پاشا به راستی بزانی که چی یان به ئیمه کردووه به هاوار و دادمان ده گات و له دهستی نهو نامرۆقه بی مروه تانه مان ده رباز ده کات. نه گه رچی تا ئیستا ئیمه نه هاتوینه ته ده رباری ئیوه و هیچ داخوازییه کمان نه کردووه، نه مرۆکه من به ئومیده وه هاتوومه ته بهر ده رگای پادشای مه زن، و په نا و هاواری خۆم بۆ هیناوه، نه گه ر پادشا به گه وره یی خۆی ئومیدی من به جئ بگه یهنئ و به دادمان گه یشت له شکرێکم له گه لدا بنیئرئ تا من نهو دوژمنه له ولاتی خۆم وه دربنیم و نهو خه لکه ی نهوئ له دهستی نهوان قوتار بکه م، ولاتی پادشای مه زن له گه ل یه مهندا په یوه ست ده بی و ولاتی بهر پزتان ده گاته سنووری مه غریب و به دادگه ری بهر پزتان نهو خه لکه له ژیر کۆت و به ند و کۆیلایه تی رزگاریان ده بی و ئیمه ش ده گه ر ئیینه وه شوینی خۆمان و من و هه موو (تالی جه پهر) ده بینه بهنده و به رفه رمانی بهر پزتان... نه نوشیروان خۆشی له قسه کانی هات و دلئ پیسو تاو چاوی پرپوون له ئاو، ذی یه زهن پیر و ریش سه پی بوو، و نه نوشیروان پیی گوت نه ی پیر قسه کانت له جیی خۆی بوون و دلئ منت سووتاند و چاوت پرکردم له ئاو، ده زانم غه درت لیکراوه نه وه ی گوتت و له نه نجامی نهو غه درو نازاره وه بوو که ده رحقه ت کراوه، به لām نهو ولاته ی تۆ زۆر له پادشایه تی منه وه دووره و له نیو بیابانی حیجازه و له و دیوه که ی تری ده ربایه بۆ ناردنی له شکر بۆ بیابان پیوستیم به زیاتر بیرکردنه وه و وردبوونه وه هه یه، به لām ده زانی ولاتی من فراوانه و هه رچی ده خوازی بیژه... لیره شوینیك دیاری بکه و دل له پاشایی هه لبگره و له خیر و بیری نه م ولاته ی ئیمه دا هاوبه شبه و فهرانیدا شوینیکی چاکی بۆ دیاری بکه ن و دوو هه زار ده ره مه می بده نی، که ده ره مه کانیان دایئ و له کۆشکی پاشا چوه در، به دوا ی خویدا ده ره مه کانی هه لپشت و خه لک به دوا ییه وه بوو ده ره مه کانیان هه لگرتنه وه تا گه یشته وه مائی خۆی. هیچ ده ره مه می پی نه ما بوو، نه نوشیروانیان له وه ناگادار کرده وه... رۆژی دواتر که ریگه ی به خه لک دا بینه لای رپی به نه ویش دا و پیی گوت که س نه وه له گه ل به خشیشی پاشایان ناکات که تۆ دوینی به پاره کانی ئیمه ت کرد. به پارانه وه وه، گوتی من سوپاسی خوام کرد به وه ی که پادشای مه زن ریگه ی دا بجمه لای و گوپی له قسه ی من راگرت و له گه لمدا که وته ئاخافتن، له و شوینه ی که من لییه وه هاتووم

خاکه‌کە‌ی بریتییە لە‌زێ‌ر و زیو و لە‌ویدا کە‌م کێ‌وێ‌ک هە‌یه کە‌ تیا‌یدا کانی زێ‌روزیوی لێ‌ نە‌بێ‌...
 ئە‌نوشێ‌روان پێ‌ی گوت بگه‌رێ‌وه و سه‌بر بگره‌ تا‌بیر له‌ داواکارییه‌کە‌ت ده‌که‌مه‌وه ، له‌و
 گێ‌رانه‌وه‌یه‌دا ئە‌وه ده‌رده‌که‌وێ‌ که‌ ئە‌نوشێ‌روان به‌لێ‌نی هاوکاری کردنی به‌ ذی‌ یه‌زن نه‌داوه
 ئە‌گه‌رچی زۆ‌ر دلێ‌ داوه‌ته‌وه و رێ‌زی لێ‌گرتوه‌وه، به‌لام هه‌ندێ‌ له‌ مێ‌ژوونوسان نووسییانه‌ که‌
 به‌لێ‌نی یارمه‌تیدانی پێ‌داوه، به‌لام نه‌یتوانیوه به‌لێ‌نه‌کە‌ی به‌ ئە‌نجام بگه‌یه‌نێ‌. مه‌سه‌ودی
 نووسییوه‌تی و ده‌لی: ((ئە‌نوشێ‌روان به‌لێ‌نی پێ‌داوه که‌ له‌جە‌نگ دژی ره‌ش پێ‌سته‌کان یارمه‌تی
 بدات، به‌لام به‌ جە‌نگی دژی رۆ‌م و ولاتیانی تر خه‌ریک بووه))^{۲۵} به‌هه‌رحال سه‌رچاوه‌کان نووسییانه
 که‌ ذی‌ یه‌زن وه‌کو په‌نابه‌رێ‌ک ده‌ سال له‌ ده‌رباری ئە‌نوشێ‌روان دا مایه‌وه و هه‌ر له‌وێ‌شدا کۆ‌چی
 دوا‌یی کردوه.

سه‌یفی کوری ذی‌ یه‌زن

به‌لام سه‌یف له‌ مائی ئە‌به‌ره‌هه‌ بوو و ئە‌وه‌ی به‌ باوکی خۆ‌ی ده‌زانی. که‌ ئە‌به‌ره‌هه‌ مرد و یه‌کسوم
 و مه‌سروق بوونه‌ فه‌رمانه‌وه‌ی ولات، ئە‌هوکات ئە‌وه به‌راستی رووداوه‌کە‌ی زانی و تێ‌گه‌یشت که‌
 چاره‌نووسی باوکی چۆ‌ن بووه. بۆ‌یه له‌ یه‌مه‌ن رۆ‌یشت و بۆ‌ تۆ‌له‌ سه‌ندنه‌وه‌ی خۆ‌ینی باوکی ناواری
 جیهان بوو. نووسییانه‌ که‌ یه‌که‌مجار چووه‌ته‌ لای قه‌یسه‌ری رۆ‌م و سکالای له‌و سته‌مه‌ی
 زه‌نگیه‌کان کردوه که‌ ده‌ره‌قیان کردوویانه. به‌لام چونکه‌ قه‌یسه‌ر بایه‌خی پێ‌نه‌داو گۆ‌ی
 له‌قه‌سه‌کاتی نه‌گرت، نا ئومێ‌د بوو و رێ‌ی ده‌رباری خوسه‌وه‌ی گرتە‌ پێ‌ش. لێ‌رده‌دا پێ‌ویسته‌ ئە‌وه خاله‌
 له‌بیر نه‌که‌ین که‌ سه‌فه‌ره‌کە‌ی ذی‌ یه‌زن و سه‌یفی کوره‌کە‌ی، یه‌که‌مجار بۆ‌ ده‌رباری قه‌یسه‌ر دواتر
 بۆ‌ باره‌گای ئە‌نوشێ‌روان، به‌ یه‌ک شیوه‌ نووسراوه. لێ‌رده‌دا ئە‌گه‌ری ئە‌وه دێ‌ته‌ پێ‌ش که‌ بۆ‌ی هه‌یه
 یه‌کیک له‌وانه‌ له‌ سه‌ر ئە‌وه‌ی تر دورستکرا‌ی و نووسرا‌یته‌وه. ئە‌وه کاره‌ له‌ چیرۆ‌که‌کاندا نمونه‌ی
 هه‌یه و چه‌ندینجار رووی داوه، نمونه‌یه‌کی ئە‌وه‌ی (حه‌وت خانی ئە‌سه‌فندیار)ه‌ که‌ له‌سه‌ر (حه‌وت
 خانی رۆ‌سته‌م) دورستکراوه. له‌ چیرۆ‌کی سکالای و هه‌وله‌کانی ذی‌ یه‌زن و سه‌یفیش له‌ ده‌رباری
 رۆ‌م و ئێ‌ران لێ‌کچوونه‌که‌ به‌را‌ده‌یه‌ک روونه‌ که‌ بێ‌گومان ده‌بێ‌ یه‌کیک له‌سه‌ر ئە‌وه‌کە‌ی تر
 دورستکرا‌ی و رهنه‌گه‌ له‌و کاره‌دا ویستبێ‌تیان به‌سه‌رهاتی ئە‌وه‌ شازاده‌ ناواری و به‌ده‌خته‌ پرنیشتەر
 و غه‌مناکتر نیشان بدن. به‌لێ‌ نووسییانه‌ که‌ سه‌یف یه‌که‌مجار چووه‌ لای قه‌یسه‌ری رۆ‌م و له‌

۲۴- تاریخ بلعمی، خطی.

۲۵- مروج الذهب، ج ۱، ل ۲۸۴.

ده‌ستی ره‌شپێ‌سته‌کان و سته‌م و بێ‌دای ئە‌وان سکالای کرد و داوای دادپرسی کرد و داوای
 یارمه‌تیدانی قه‌یسه‌ری کرد تا‌کو ئە‌وان له‌ ولاتی خۆ‌ی ده‌ربکات. قه‌یسه‌ر وه‌لامی دایه‌وه که‌ ئە‌وان
 خۆ‌یان په‌په‌وه‌ی ئایینی منن و ئێ‌وه به‌تپه‌رستن، ناتوانم یارمه‌تی ئێ‌وه بده‌م دژی ئە‌وان. که‌ سه‌یف نا
 ئومێ‌د بوو، رووی کرده‌ ده‌رباری خۆ‌سه‌ره‌ یه‌که‌مجار له‌ حیره‌ چووه‌ لای نوعمان و نوعمان ئە‌وه‌ی برده
 لای خۆ‌سه‌ره‌

هه‌ندێ‌ له‌ مێ‌ژوونوسان نووسییانه‌ که‌ سه‌یفیش سالیک له‌ ده‌رباری ئە‌نوشێ‌رواندا مایه‌وه.
 رۆ‌ژان له‌ به‌یانی تا ئێ‌واره‌ له‌ به‌رده‌م ده‌رگای باره‌گای خوسه‌ره‌ داده‌نیشت و دادی ده‌خواست و
 شه‌وانه‌ش ده‌چووه‌ سه‌رگۆ‌ری باوکی ده‌گریا و له‌ویدا ده‌نووست. سالیک تێ‌په‌ری و هیچ که‌سی
 چاوی به‌ سکالای ئە‌ودا نه‌خشانده‌. دواجار رۆ‌ژێ‌ک له‌ پێ‌ش مه‌وه‌که‌بی نۆ‌شێ‌رواندا راستبووه‌وه و
 هاواری کرد: ((ئه‌ی شاهه‌نشا؟ من میراتی‌کم لای تۆ‌ هه‌یه، داوا ده‌که‌م مافه‌که‌م بۆ‌ بگێ‌ریته‌وه))
 خوسه‌ره‌ بانگی کرد و لێ‌ی پرسى چ مافی‌کت لای منه‌ و تۆ‌ کی‌یت؟ سه‌یف گوتی من کوری ئە‌وه
 پیره‌مێ‌رده‌ یه‌مه‌نییه‌م که‌ ده‌ سال به‌و ئومێ‌د و گه‌فته‌ی که‌ به‌رێ‌زتێ‌ان پێ‌تان دا‌بوو له‌م ناستانه‌دا
 مایه‌وه تامرد، ئە‌وه به‌لێ‌نه‌ی که‌ شای مه‌زن به‌و پیره‌مێ‌رده‌ی دا‌بوو ئیستا وه‌ک میرات بۆ‌ من
 ماوه‌ته‌وه و مافی‌کی منه‌ به‌لای شاهنشاهه‌وه. خوسه‌ره‌ دلێ‌ پێ‌ سووتا، دلنه‌وا‌یی کرد و ده‌هه‌زار
 ده‌ره‌می زێ‌ری دا‌ی. سه‌یف که‌ له‌لای خوسه‌ره‌ گه‌رایه‌وه ئە‌وه پارانه‌ی له‌ رێ‌گادا هه‌ل‌پشتن و خه‌لکی
 هه‌لیان گرتنه‌وه. رۆ‌ژی دواتر خوسه‌ره‌ هۆ‌ی هه‌ل‌پشتنی پاره‌کانی لێ‌پرسی، وه‌لامی سه‌یف هه‌مان
 ئە‌وه وه‌لامه‌ بوو که‌ ذی‌ یه‌زن چه‌ندین سال به‌ر له‌ هه‌نووه‌که‌ له‌و باره‌یه‌وه دا‌بویه‌وه. ئاشکرایه‌ که‌
 ئە‌وه ورده‌کاریانه‌ له‌و جۆ‌ره‌ چیرۆ‌که‌ کۆ‌نانه‌ له‌ ئە‌فسانه‌ به‌ده‌رنین. به‌لام ئە‌گه‌رچی راستیش نه‌بن
 که‌چی بۆ‌چوونێ‌کمان له‌و وێ‌ناکردنه‌ی که‌ دیرۆ‌کزان و گێ‌ره‌وه‌کانی عاره‌ب ده‌رباره‌ی پاشاکانی
 ئێ‌ران هه‌یانبووه، ده‌داته‌ ده‌ست.

نووسییانه‌ که‌ ئە‌نوشێ‌روان سه‌باره‌ت به‌ کێ‌شه‌ی ناوبراو، له‌گه‌ڵ سه‌ران و سه‌ردارانی خۆ‌یدا
 کۆ‌بووه‌وه و رای ئە‌وانی پرسى، گوتیان له‌ نێ‌و زیندانی ده‌وله‌تدا که‌سانێ‌کی زۆ‌ری حوکمدراو به‌
 مه‌رگ هه‌ن. واباشه‌ ئە‌وانه‌ ر‌ه‌وانه‌ بکه‌ین، ئە‌گه‌ر کۆ‌ژران ئە‌وه هیچ و ئە‌گه‌ر سه‌ریش که‌وتن
 ولاتیکی تازه‌ بۆ‌ به‌رێ‌زتێ‌ان زیاد ده‌بێ‌ و ده‌که‌وێ‌ته‌ ده‌ست. ئە‌نوشێ‌روان ئە‌وه رایه‌ی په‌سند کرد و
 فه‌رمووی چا‌و به‌ کارنامه‌ی زیندانییه‌کاندا بگێ‌رنه‌وه، هه‌شت سه‌د که‌سی شایانی مردن له‌ نێ‌و

۲۶- دینه‌وه‌ری: اخبار الطوال، ل ۶۶.

زیندانییہ کاندہ ہبوں کہ کوشتینان پنیوست بوو. هندی له میژوو نووسان نووسیویانه که هه موو ئه ههشت سهد کهسه له نهوهی ساسانییہ کان و نهژادی پاشاکانی تر بوون. ئه و قسه یه سهیره و زیاده رویی تیا به. بوی هیه، نهوه کانی ئه وان که خویان به ((نهژاده نازاده کان)) یا نهوه نازاده کان ناو ده بن، ئه و چیرۆکه یان دروست کردبێ تا نهژاد و په چله کی خویان بگه یهنه وه به شاکان و خویان له نهنگی زیندانیان و حوکمدراوان به مهرگ جیا بکه نه وه. به لئ ئه و زیندانیانه له ههشت سهد کهس زیاتر نه بوون. ئه وانه یان له زیندانا هینانه دهر تا له گه ل سه یفی کوری ذی یه زندها بۆ یه مه نیان بنیرن. سه یف گوتی شاهه نشاها به و ژماره که مه چیمان پێ له گه ل زهنگیه کان ده کری؟ ئه نوشیروان گوتی داری زور به ناگریکی کهم ده سووتیندی. فه رمانی دا ههشت کهشتیان ئاماده کردن و ئه وانه یان به چهک و نازوقه ی پیوسته وه سواری کهشتیه کان کردن))

قه هره زی دیله می

سه ردارو سوپاسالاری دلاوه رانی ئیران (قه هه زی سپه بۆدی دیله م) بوو. هندی که به قه هره زی کوری کامکار تو ماریان کردوه و گوتویانه که ئه و پیریکی به سالآچوو بووه و ته مه نی له سهد سال تیپه ریوه و یه کیک له سوار و پاله وانه کانی ئیران و له بنه ماله ی گه وره کان بووه و له بهر نه وهی که وتبووه دوا ی چه ته بی و پیرگییه وه، خوسره و گرتبووی. هندی که به خورزاد کوری نیرسی نه وهی جاماسی برای قوباد فه ریزیان زانیوه و گوتویانه که ئه نوشیروان ئه وکات بۆ یارمه تیدانی سه یفی کوری ذی یه زهن ناردییه یه مه ن و پله ی قه هره زی پێ به خشی به م پییه قه هره ز ناوی ئه و نییه، به لکو ناوی پیگه یه که ئه نوشیروان پییدا وه. هندی که تریش ناوی ئه و یان به قه هره زی کوری بیته افه رید کوری ساسان کوری به مه ن نووسیوه و گوتویانه که پردی نه هره وان له ئیرا قدا ئه و قه هره زی کوری بیته افه ریده دروستی کردوه. نه وهی که له هه موو ئه و ریوا یه تانه دا دهرده که موی ئه وه یه که ئه و سه رداره، له خانه دانی ساسانی بووه و له نیو سوپای ئه نوشیرواندا پله یه کی گرنگی هه بووه. به لعه می ده لئ که پیایک بوو له نیو سوپای ئه ودا. پیریکی هه شتا

ساله ناوی (نوهزار) له نیو هه موو ئیراندا که سینک له و تیره او یتر نه بووه و ئه نوشیروان به ته نیا بارته قای هه زار پیای گه نجی داناوه و بۆ هه ر جییه ک بیناردا ده یگوت هه زار پیای سوام ناردوه، ئه و پیر و لاواز بووبو، له کار که وتبوو و چاوه کانی کزبوون. ئه نوشیروان بانگی کرد و کردییه فه رمانده ی ئه و له شکره). قه هره ز له گه ل ها وه لانی خوی و سه یفی ذی یه زهن به ریی دهریادا به ره و ها موه ران که وتنه ری. له دهریادا دوو که شتی به دووسه د سه رنشینه وه له و جهنگا وه رانه نقومی ژیر ناو بوون. شه ش که شتی گه یشتنه عه دن و سه ربازه کان له دهریا هاتنه دهر. پاشای زهنگیه کان له هاتنی ئه وان ناگادار بووه وه. که زانی ژماره یان که مه پیسه ییر بوو و به هندی هه لته گرتن. له لایه کی تر، کهس و کاره کانی سه یف و زور له خه لکی ها موه رانیش که له ماوه ی چه ندین سالدا بی دادی و نیس و نازاریکی زوریان له دهستی زهنگیه کان چیشتبوو، په یوه ندییان به هیزی جهنگا وه رانی ئه و کرد. ژماره ی ئه و گروه یان به په نجا هه زار کهس نووسیوه. نووسیویانه کاتی که قه هره ز گه یشته که ناری دهریا هه رچی تۆشه و خوارده مه نییه که له نیو که شتییه کانداه مابوو فری دایه نیو دهریا و که شتییه کانی سووتاند و به سه ربازه کانی خوی گوت که شتییه کان و شتومه که کام بۆیه سووتاند تا ئیوه بزانی ئیدی ریگای گه رانه وه نییه و دوژمنیش بزانی که ئه گه ر ئیمه ی بکه ویتته بهر دهست هیچ شتیکی له ئیمه پینابری، هه نووکه بۆ ئیمه مهرگ له دوا وه و سه رکه وتن له پیسه وه یه و جگه له بۆ پیسه وه ریشتن ریگا چاره یه کی ترمان نییه. جهنگا وه ره کان هه مو یان سویندیان خوارد که تا گیانیان تیا به شه ر بکن. جهنگیکی خویناوی رویدا که (ته به ری) و (به لعه می) ورده کارییه کانیان به دریزی نیووسیوه. له و جهنگه دا تیری قه هره ز پاشای زهنگیه کانی پیکا و کوشتی. ئیرانییه کان زهنگیه کانیان تیره ران کرد و زوریان له نیو بردن. سته ملیکراوانی ها موه رانیش رق و کینه یه کی دیرینیان به رامبه ر زهنگیه کان له دل دا بوو دهست هه لئینیان کردو هه رکه سینکیان له وان بکه وتیا به دهست ده یانکوشت، به م جوړه سه یفی ذی یه زهن و خه لکی ها موه ران تۆله ی خویان له دووژمنه کانیان ستانده وه و دوا ی چه ندین سال ئه وانیان له ولاتی خویان وه دهرنان.

کوژرانی سه یفی ذی یه زهن

سه یفی ذی یه زهن بوو به فه رمانه وه. له لایه ن ئه نوشیروانه وه فه رمانی که به سپه هبود قه هره ز که یشت که بگه ریته وه و دهسه لات به سه یف بسپی ری. وایکرد و ئیرانییه کان له یه مه ن مانه وه،

۲۷- ابن بلخی: فارسنامه، ل ۹۵.

۲۸- مسعودی: مروج الذهب، ج ۲، ل ۲۸۳.

۲۹- دینوری: اخبار الطوال، ل ۶۶.

۳۰- مسعودی: التنبيه الاشراف، ل ۲۲۶. مؤلف مجهول: مجمل التورایخ، ل ۱۷۲.

۳۱- فارسنامه ابن بلخی، ل ۹۶.

به لّام نهنوشیروان له گه لّ پادشای یه مهن چهنده مهرج و په یمانیکی به ست. یه کیتک لهو مهرجانه شهوه بوو که پیاوه نازاده کانی ئیران دهنوانن ژنی یه مهنی بهینن، به لّام یه مهنیبه کان بویان نیبه کچی ئیرانی بخوازن. رهنکه بهو مهرجی مه بهستی زیادکردنی ژماره ی ئیرانیبه کان بووبی تا ئیرانیبه کان له رپی ژنه پنهانوه ژماره یان زورتر بی و فهره ننگ و شارستانیه تی ئیران لهو ناوچه یه دا زیاتر بلاو بیته وه و په ره به سی. له وه به دوآوه یه مهن که وته ژیر قه له مرهوی ئیرانیبه کان و فهرمانه وایی ئیرانیبه کان لهو ولّته دا دهستی پی کرد. سه یفیش به رده وام باج و خراجی بو دهریاری نهنوشیروان دهنارد و به خه لّات و ناردنی پی شکه شیبیه کانی خو بی به رفهرمانی و به ندایه تی خو ی دهرده پری. له وه ش زیاتر چاره یه کی نه بووه، چونکه لهو کاته ی که زهنگیبه کان له یه مهن دهرکرا بون، ئیرانیبه کان دهستیان له هه موو کاروباره سیاسی و سه ربازیبه کانداهه بوو و سه یف خویشی نامرانیک بوو له دهستی نه واندا. ژماره یه که له حبه شیبیه کان که وه کو پاسه وان و دیده وان له باره گای سه یفدا خزمه تیان ده کرد له پر لیبه لگه رانه وه و له نیویان برد. سه رچاوه کان نووسیویانه ((که سه یفی ذی یه زهن دهسه لّاتی گرت ه دست ه یچ که سیکی حبه شیه ی له یه مهن نه هیشت مه گهر پیرانی په ککه وته و مندالّاتی بچوک که توانای چه که هه لگرتنیان نه بوو و ژنان دهنه ئه وانی دی هه موو خستنه بهر ره هه تی شمشیر و له نیوی بردن. سالیکی پیچوو، نیردراوی خو ی به دیاری و خه لّاتی زوره وه بو باره گای نهنوشیروان نارد. کومه لّیک لای حبه شیه یی لای شهو بوون، که دهسه لّاتی یه مهنی گرت ه ده ست چون و ملکه چی و خزمه تی خو یان راگه یاند و زور به چاکی هاتنه بهرچا و لییان دلّیا بوو و متمانهی پی کردن. رپوژیک له گه لّ سوپا که یدا بوو شهو حبه شیه یانه له پی شه وه رایانده کرد و شه ویش به سواری شه سپه وه له دوا ی شه وانه وه شه سپی تاو ددها و سه ربازه پیاده کانی زور له دوا یه وه به جیمان و شهو حبه شیه یانه به شه سپه کانیان رایانده کرد که سوپا به چاکی لیی دورکه وته وه، هه ر چوار دهریان گرت و کوشتیان. سوپا که ی په رش و بلاو بوو، حبه شیه یه کان سه ربیان هه لّریبه وه و زوریان له حیمیه ربیه کان و که سوکاری سه یف کوشت. بی سه روبه ری دروست بوو، که س نه بووه فهرمانه و، ولّات بی سه ردار مایه وه. هه وال به نهنوشیروان گه یشت زور تووره بوو و دیسان (قه ره ز) ی نارد ه وه یه مهن و چوار هه زار سه ربازی خستنه ژیر فهرمان و پیی گوت هه ر حبه شیه یه که له یه مهن بوو، پیر لای و پیاده و ژن و گه وره و بچوک گشتیان بکوژه و هه ر ژنیکیش که دوو گیان بی له حبه شیه یه کان زگی به شمشیر هه لّدره و زاروی ناوزگی شهو ژنانه بینه دهره وه و بیکوژه، هه رکه سیک که له یه مهن مووی سه ری

۳۳- مسعودی: مروج الذهب، ج ۱، ل ۲۸۳

گروازه بوو وه که هی حبه شیه یه کان شه گهر نه شترانی به دلّیا ییبه وه حبه شیه یه و له نه وه ی حبه شیه یه کانه بیکوژه و هه رکه سیکت زانی که لایه نگری حبه شیه یه کان ه یه مهن و مه یلی شه وانی له دلّایه بکوژه تا له هه موو یه مهن دا حبه شیه یه نامینی .

ئیرانیبه کان له یه مهن

شه مجاره دهسه لّاتی ئیرانیبه کان له یه مهن له پی شان توندتر و سه رسه ختانه تر بوو. سه په ه بود قه ره ز به رک و کینه یه کی زوره وه که وته کوشتن و نازاردانی زهنگیبه کان، چونکه شهو یا خیبوونه ی شه وان له دهریاری ئیراندا، وه که هه ولّدانیک بو بالآ ده ستبوونی روم لیکندرایه وه. قه ره ز بووه (مه رزه بان) ی یه مهن و به مشیویه یه مهن که وته ژیر دهسه لّات و فهرمانه وایی ئیرانیبه کان و باج و خراجی شهو ولّات بو خه زینه ی خوسره و شوپ ده بووه وه. ماوه ی فهرمانه وایی قه ره ز له یه مهن به ته واری دیار نیبه، به لعه می چوار سال، دینه وه ری پینج سال دانهری کتیبی (البده و التاریخ) شه ش سالیان نووسیوه. سه باره ت به سه ره مجامی ژبانی شه ویش شه م چیروکه ی خواره و دیان نووسیوه: کاتی مردنی خو ی نزیک بینی، داوای تیروکه وانی کردو گوتی به گرن، ئینجا که وانه که ی گرت ه ده ست، تیریکی هه لّدا و گوتی سه رکه ن داخو تیره که ده که ویت ه کو ی؟ شهو ی بکه نه گو پر خانه ی من. تیره که ی که وته شهو دیوی که نیسه وه شه وتیان لهو ساوه تا کو شه مروش ناو ناوه گو پی قه ره ز. له باره ی جینشینایه تی قه ره ز له نیو ربیوا یه ته میژوویبه کانداهو چوونی جیاواز هه یه. به لعه می میژوونوس و شهو که سانه ی که له زاری شهو کپراویانه ته وه، هه روه ها ئین شه سیر و شه وانی تر گوتویانه که قه ره ز کوریک ی هه بوو به ناوی (مه رزه بان). نهنوشیروان فهرمانه وایی یه مهنی دایه شهو، شه ویش وه کو باوکی باجی یه مهنی بو سه رای خوسره و دهنارد. گومان له وه دانیه که مه رزه بان لهو کاتدا ناویکی دیاریکراو نه بووه، به لکو پله یه که که فهرمانه واییانی ژیرده ستی شای ئیران و که ساتیک که به فهرمانی شهو له ولّاتی عاره بان و شار و ده قه ره کانی تر فهرمانه واییان ده کرد، له شه ستویان بووه. (هه مزه) شهو جینشینیه ی قه ره زی به (ولسیجان) و دانهری (ته لبدع و التاریخ) و (بنجان کوری وه هرزه) ناوی برده وه و مه سعودی به پیاییک له ئیرانیبه کان که پییان ده گوت سیمان تو ماری کردوه. له (کاملی) (ابن شه سیر) دا، دوا ی

۳۴- تاریخ بلعمی، نسخه خطی.

۳۵- دینوری: اخبار الطوال، ل ۵۶. طبری، ل ۹۸۸.

۳۶- البده و التاریخ، ل ۱۹۴.

مه‌زه‌بان كورې قه‌هره‌ز، ناوی بینجان كوری مه‌زه‌بان هاتووه و ئەمەش به دلتیاییه‌وه كۆپیه‌كه له هه‌مان (ولسیجان)ی هه‌مه‌ه. لایه‌نه لیکجیاکان و مانا و ته‌نانه‌ت خویندنه‌وه‌ی ئەم ناوه به دلتیاییه‌وه ساغ نه‌بوته‌وه. ئەوه‌ی كه نزیك له هه‌موو ئەو گێرانه‌وه میژووینه‌وه ده‌رده‌كه‌وێت ئەوه‌یه، كه جینشینی قه‌هره‌ز له كورپه‌كانی ئەو بووه و ئەمەش له‌گه‌ڵ داب و نه‌ریتی ساسانییه‌كاندا كۆكه. هه‌ندێ میژوونوس گێرانه‌وه‌یه‌کی تریشیان له باره‌ی جینشینیایه‌تی قه‌هره‌زه‌وه نووسیوه. ده‌لێن ئەنوشیروان دوا‌ی قه‌هره‌ز، (زه‌رین)ی دانا، ئەو كه‌سی‌کی توندوتیژ و بی‌به‌ندوبار و ده‌ستبلاو بووه. كاتی ده‌یویست دابنیشی كه‌سی‌کی ده‌كوشت و به‌نیو ئەندامه‌ براوه‌كانی ئەو دا تی‌ده‌په‌ری و، ئەنوشیروان مردو گوايه ئەو هیشتا هه‌ر فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌مه‌ن بوو و هورمزی كورپه‌ی ئەنوشیروان ئەوی له‌ سه‌ر كار لادا. ناوی ئەو (زه‌رین)ه له هه‌ندێ ریوايه‌تاندا به‌ شیوه‌ی (وه‌ین) یا (یه‌ن) یا (زه‌ین)یش هاتووه. نووسیوانه‌ كه ئەو له‌ سوارچا‌كه‌كانیش بووه .

ئەوه‌ی كه له باره‌ی خوینتیژی و توندوتیژی و بریاردانی به‌په‌له‌ی ئەویش باس‌كراوه‌ گوايه له‌و رووه‌وه‌ بووه كه قه‌هره‌ز و جینشینه‌كه‌ی، به‌ فه‌رمانی خوسره‌و له سه‌ره‌تای بوونیان به‌ فه‌رمانه‌وا ده‌با زه‌نگیه‌كان به‌ توندی سه‌ركوب ب‌كه‌ن. باس‌كردن و ناوه‌ینانی (مه‌زه‌بان)ه‌كانی دوا‌ی ئەو له‌وه‌ی تا ئیستا گوتراوه‌ ئالۆزتر و بی‌سه‌رویه‌رت‌ه. هه‌مه‌زه‌ ناوی هه‌شت كه‌س له مه‌زه‌بان‌ه‌كانی ئی‌ران كه‌دوا‌ی كوژرانی سه‌یفی ذی یه‌زه‌ن له یه‌مه‌ن فه‌رمانه‌وا‌ییان كردووه، باسیان ده‌كات، به‌لام ئەو ناوانه‌ی باسیان ده‌كات له‌سه‌ر لاپه‌ره‌ چاپ‌كراوه‌كاندا كراوه، له هه‌له‌ به‌ده‌رنین. له پێرس‌تی‌كدا كه ئەو گێرانه‌وه‌وه دوا‌ی قه‌هره‌ز فه‌رمانه‌وا‌یی یه‌مه‌ن كه‌وتوته ده‌ستی (ولسیجان) دوا‌ی ئەویش (خۆزادان شه‌هر) ده‌سه‌لاتی گرتوته ده‌ست، ئینجا (نوشجان) و دواتر (مه‌زه‌وان) و دوا‌ی ئەویش خۆز خوسره‌وی كورپه‌ی بۆته فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌مه‌ن، ئەو دوا‌ی خۆز خوسره‌و باس له فه‌رمانه‌وا‌یی (بادان كورپه‌ی ساسان ته‌لجه‌رون) ده‌كات و ده‌لێت: شه‌رو غه‌زووه‌كانی پیغه‌مبه‌ر دژی تیره و هۆزه عاره‌به‌كان له سه‌رده‌می ئەودا بووه، و دوا‌ی ئەو (دادویه كورپه‌ی هورمز كورپه‌ی فه‌یروز) بۆته فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌مه‌ن و هه‌مه‌زه ئەو (دادویه) به‌دوا‌یین مه‌زه‌وانی ئی‌رانی له یه‌مه‌ن نازده ده‌كات، هه‌ندێ له‌وناوانه به‌ شیوه‌یه‌کی شیویندراو له كتی‌بی (مروج الذهب - مسعودی)شدا باس‌كراون، به‌لام له‌گێرانه‌وه‌ی (ته‌به‌ری) و ئین ته‌سیردا ده‌رده‌كه‌وێ كه تا ئەوه‌ده‌مه‌ی پادشای ساسانی

۳۷- مارکوات له جیاتی زه‌ین، وین خویندنه‌وه‌وه گۆرینی پیتی واو و زێ له خه‌تی عاره‌بی رووی داوه. دور نییه كه واژه‌ی بینجان وه لسیجان وه تینجان وه سیمان و بیجان كه بۆ جینشینی قه‌هره‌ز هاتوون شیوازی ده‌ستکاری كرابن ناوی‌کی دووبه‌ش بی‌ت كه به‌شی به‌كه‌می واژه‌كه‌ زین یا دین بووی.

(بازان)ی بۆ فه‌رمانه‌وا‌یی یه‌مه‌ن ناردووه، كورپه‌كانی (قه‌هره‌ز) یه‌ك به‌دوا‌ی یه‌ك له شوینی باوكیاندا فه‌رمانه‌وا‌ییان كردووه. ده‌نوسن كاتی‌ك كه قه‌هره‌ز كۆچی دوا‌یی كرد، خوسره‌و (مه‌زه‌بانی كورپه‌ی قه‌هره‌ز) واته كورپه‌ی قه‌هره‌زی كرده فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌مه‌ن و هه‌ر كه ئەویش مرد كورپه‌كه‌ی كه‌ناوی (وینجان) بوو له‌سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانه‌وا‌یی ئەو و لا‌ته‌دا دانیشاند. دوا‌به‌دوا‌ی ئەویش كورپه‌ی‌کی ئەوی به‌ناوی (خۆز خوسره‌و) كرده (مه‌زه‌بان)ی یه‌مه‌ن" دوا‌ی چهند سالی‌ك هورمز له‌و خۆز خوسره‌و ناوه‌ توورپه‌ بوو و كه‌سی‌کی نارد كه‌ی‌گه‌رێ و به‌ده‌سته‌ستراوی له‌یه‌مه‌نه‌وه‌ بیه‌ینتیه‌وه. هورمز ویستی بی‌كوژی، به‌لام پیاوی‌ك له گه‌وره‌ پیاوانی پارس روپوشی‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو كه‌كاتی خۆی ئەنوشیروان به‌خه‌لات پێیدا‌بوو، روپوشه‌كه‌ی به‌سه‌ر سه‌ری خۆخوسره‌و دا، هورمز بۆ ریزگرتن له‌و روپوشه‌ی ئەنوشیروان خۆخوسره‌وی نه‌كوشت و په‌وانه‌ی زیندانی كرد و پیاوی‌کی نارد یه‌مه‌ن كه ناوی (بازان) بوو و كر‌دییه فه‌رمانه‌وه‌ی ئەو و لا‌ته... ئەو كاته‌ی كه پیغه‌مبه‌ری ئیسلام له مه‌ككه‌ رابوو، بازان تا ئەوی ده‌می ژیاوه و له‌گه‌ڵ خه‌لكی یه‌مه‌ن بۆته موسلمان .

له‌و گێرانه‌وه‌یه‌دا وه‌ك ده‌بینن هیچ باس له (دادویه كورپه‌ی هورمز كورپه‌ی فه‌یروز) كه به‌ پێی ریوايه‌تی هه‌مه‌زه، خوشكه‌زای بازان بووه نه‌كراوه، گێرانه‌وه‌یه‌کی تریش هه‌یه كه ه‌ی (به‌لعه‌می)یه كه ده‌لێ: ((دوا‌ی ئەوه پیغه‌مبه‌ری ئی‌مه (مه‌عاز جه‌به‌ل)ی نارد هه‌وێ تاری‌نوی‌نی بكات و بنه‌ماو ئەح‌كامه‌كانی ئیسلامی فێر ب‌كا و ئەویش ئەو شتانه‌ فێربوو و له‌گویی گرتن "

به‌مشیه‌یه له كۆتاییه‌كانی سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وا‌یه‌تی ئەنوشیرواندا بی‌جگه له میرنشینی (حیره) كه له دێرزه‌مانه‌وه له‌ژێر فه‌رمان و چاودێری (تیسفون)دا بوو، ولاتی یه‌مه‌نیش له‌ژێر ده‌سه‌لات و ئالای ساسانییه‌كاندا بوو. میره‌كانی كینده ده‌سه‌لاتی‌کی ته‌وتویان نه‌بوو و (غه‌سانی)یه‌كانش دانراوی ده‌ستی پۆمیه‌كان بوون. له هه‌موو هه‌ریمه‌كانی تری عاره‌باندا هیچ ده‌سه‌لاتداری و ده‌وله‌تی‌ك بوونی نه‌بوو. له مه‌ككه و (طائف) و (یثرب)دا عاره‌به‌كان و جووله‌كه‌كان له‌كاری كشتوكالی و بازرگانی و پاسه‌وانی‌كردنی رینگاكان بترازی كاری‌کی تریان نه‌بوو، ئەو هه‌ریمه‌ ته‌وه‌نده‌ بایه‌خی نه‌بوو كه ده‌وله‌تی گه‌وره و پش‌كۆی ساسانی مه‌ترسی و دل

۳۸- تاریخ بلعمی: خطی
۳۹- تاریخ بلعمی، خطی.

له دلدانیکي له باره وه هه بی. له گه له شهیدا دهولهتی ساسانی ویرای نه مه زنی و شکو رووکه شهی که هه بیو به خیرایی رووه داته پین و پشپوی ده چوو.

له کوتاییه کانی پادشایه تی نهوشیرواندا ئیران له رهوشیکی زور ناجیگیردا ده ژیا. سوپا یاخی و روحانییهت رووی له گهنده لیکاری بوو، گهنده لیک که له نیو روحانییهتدا بوو، له دهسه لات و ئوتوریهتی (موبد) هه کانه وه سه رچاوهی گرتبوو، پچر پچری و نا کوکی که وتبووه ناویرسی باوه و تیروانینه کان، موبده کان تابینا قاقایان که وتبوونه ناو ریاکاری و ده مارگیری و درو و بهرتیل خورییه وه. (مه زدهک) مردووه له سالی (۵۳۱ز) و بهرله ویش (مانی) مردووه له (۲۷۶ز) بو شهی گورانییک له رهوشی روحانی و ئایینی دروست بکه، خویان هه ولتیکیان دابوو، به لام نه گه یشتنه نه نجامتیک. هه نگاهه که ی (مه زدهک) پرووه پرووی بهرگری روحانییه کان و دژایه تی سوپا بووه وه و بووه مایه ی ناژاوه له نیوچوون. تیروانین و رینگه چاره ی نهوشیروان که به و په ری توندوتیژی و سه رسه ختییه وه نه نجامدرا به روالهت ناژاوه که ی دامرکاند، به لام نه دادگه رییه که له هه فسانه کاندراوه ته پال شه وه نه یه توانی رهگ و ریشه ی سته م و گهنده لی یه کسه ر له نیو ببات، بویه له گه له مردنی نه، روحانییه کان و سوپاییه کان دیسان ده ستیان کرده وه به ناژاوه گیري. پاشایه تی کورتي (هورمز) به دژایه تی کردنی روحانی و سوپاییه کان کوتایی هات و (په روژ) ییش نه گه رچی له جهنگه کاندرا چه نه سه رکه وتنیکی به ده ست هینابوو، به لام به هوی سه رقال بوونی به عه ییش و نوش و هه وه سبازی، نه وه ده رفه ته ی وه رنه گرت که نه وه دوخه شیواوه که میک ریک خاته وه و چاک بکات، جهنگه بیهوده کانیشی له گه له نه وه مه وو پاره و پوول و زیو و زیوه ی که کو ی کردبووه وه، جگه له وه ی خه زینه کانی حکومهت به تال و خالی بکات نه نجامتیکیان نه بوو، نه ناژاوه ییه که دهستی (شیرویه) ی به خوینی باوکی ئالوده کرد پیلانیک بوو که له لایه ن روحانییه کان و سوپاوه دارپژرا بوو، له وهش به دواوه نه وه دوو توژی به شیوه یه ک پاشایه تی بیان کرده یاریچه ی دهستی خویان که له ناو بترازی بو شهوانی تر شتیکی دی نه مابوو وه. سه ردارانی سوپا وهک (شه ر براز) و (پیروز) و (فه روخ هورمز) هه مان نه و رینگه یان گرت بهر که بهرله وان (به هرامی چوبین) گرتبوویه بهر و هه رییه که یان چه ند روژتیک دهستی به سه ر تاج و ته خت دا گرت.

(ته رده شی) ی بچکوله ی کوری شیرویه و (پوران دوخت) و (تازه رمیدوخت) ییش نه و توانا ده سه لاتنه یان نه بوو که پرووه پرووی نفووز و چاوچنوکییه کانی فه رمانده کان ببنه وه. چه ند که سیکی تریش که له سه ر نه و ته خته له روزک و ناجیگیره دانیشتن، یاکوژان یا له سه ر ته ختی پاشایه تی لادران. (یه زدگورد) دوا یین جیماوه ی تاجداری بوو که له توخمی ساسانییه کان مابوو وه. به لام

نه ویش شتیکی به شتییک نه کردو گرفتاری چاره نووسیکی شوومی به دنا کام بووه وه که ده ولهت و پاشایه تی ساسانییه کانی به یه کجاری له نیو برد.

به مشپوهیه سوپاییه یاخییه کان و روحانییه گهنده لیبوه کان خه می بهرپوه بردنی کاروباری ولاتیان نه بوو. له سوودخوازی و خوشگوزهرانی خویان به ولوه شتیکی تریان له میشکدا نه بوو؛ پیشه وه ران و وه رزیره کانیش که باری گرانی نه و خه رچی و خوشگوزهرانییه ته وان بیان له سه رشان بوو هیچ سوودیکیان بو خویان له مانه وه و پاراستنی نه و بارودوخه دا نه ده بیینی، بویه ولات گه یشتبووه سه ر روخی له نیو چوونه وه و ته نها گورز، لیدانیک بهس بوو که بیخاته نیو لافاوی کاره ساته کان.

نه و گوزهرهش شه وه بوو که عاره به کان وه شانیدیان و ماوه ی دوو سه ده ی دریژ ولاتیکی ناوه دان و رازاوه ی هه لدا یه نیو ده ردنا کترین لافاوی رووداو و کاره ساته کانه وه.

(۲)

لافاو و لـم

په یامی محمه د (۵.خ)

له هه مان ټو کاته ی که ټه هریمینی ناکوکی و دووبه روه کی، ولاتی ساسانییه کانی به روه و کیژنه می مهرگ و نابودی ده کشاند، سروشی خوایی، بیابانگه پرانی عاره بی له سر ریچکه ی کوفر و ناکوکی بو ریگای هیدایه ت و رزگاری بانگ ده کرد. عاره به کان که تهنانه ت خویشیان خو به نرم و درنده ده زانن له ژیر ټالای ټایینی کدا که موحه مه د دایه ټینا بو، هه نگاویان بو یه کخست و شکومه ندی هه لډینا. ټو په یامه نوییه ی که موحه مه د خو ی به هه لگری ده زانی، هه موو جیهانی بو یه کسانی و چاکه و برایه تی بانگ ده کرد و شیرک و دووبه روه کی و سته مکاری رت ده کره وه. نه ک هه ر عاره به کان که ژیانان ته واو له نیو سته م و ټالان شیرک و گهنده لیدا ده بووری، به لکو ټیران و رومیش که داب و نه ریت و ټایینی دیرینیان که وتبووه به ر شالای ناکوکی و ده مارگری ری ژوحانییه کان، له و رژگارده ا پیوستیان به وه ها په یامی کی دلنشین هه بوو و ټو په یامه یان به مژده ی رزگار بونی خو یان لیکه دایه وه، به لام ټو موژده سانسانییه ی، به ر له هه رشیتک عاره به کانی که نرمترین و په راکه نده ترین خه لکی جیهان بوون، به روه به رزی و یه کیبون ری نویینی ده کرد. راسته که موحه مه د تهنانه ت پیش ټوه ی که مه ککه و (ټایف) بگری و هه موو عاره به کان بخاته ژیر ټالای خو ی، نامه ی بو (په رویتز) و (هه رقل) نووسین و ټوانی بو سر ټایینی خو ی بانگیش ت کردن، به لام له وی ده می به لای ټه وه وه روون بوو که ریگای ټو ریگای خو شبه ختی و یه کره نگییه. له و نامه یه دا که سالی (۶-۷ کوی) بو په رویتز شای نارد ټوه ی بو قبول کردن ټایینی خو ی بانگ کردوه، ټو ترسه شی وه به رنا که ټه گه ر ټایینی خوا قبول نه کات ټه وا جهنگی له گه ل دا راده گه یه نی. گوتیانه که په رویتز له تووره بی و به رزه فرییه وه نامه ی پیغه مبه ری دراندوه و نامه ی بو بازانی فرمانره وای یه من نارد که ټو عاره به بگری و کوت و به ندی بکات و بنیری بولای. توورپی په رویتز له وه وه بوو که ټو کابرا عاره به، له گه ل ټه وه شدا که یه کینک له به نده کانی ټه وه چون زاتی کردوه ټاوا په یام و نامه یه کی بو ټو نووسیوه. په رویتز نه یه زانی که ټایینی ټو عاره به جیهان ده گری و دابی مه خلوق په رسته ی له نیو دبا و شانشین و ده وله تی ټه ویش تا چند سالی کی ټایینه ده به ته وای هه لده وه شینیتته وه و پارچه پارچه ی ده کات.

به ل ټو پیشینیه رویدا و فرمانره وایانی بیابان، شار و کوشکه گه وره و پر له شکوکانی ولاتی شاهانه یان خسته ژیر چه پوکی خو یانه وه.

ټایینی نازه

ټایا ټو سه رکه وتنه سه رسورپه ټنهره چاوه پروانه کراهی که عاره به کان له جهنگی دژی ټیران وه ده ستیان هیئا و هه موو جیهانی خسته سه رسورپان و په ند لیوه رگرتن پشتیوانی کی ناسمانی هه بوو؟ ټو که سه ی باوه ری به هیژی کی (غه بیی) نادیار هه یه هیچ گومانیتی له وه نییه. به لام لیکنه ری کی سه به رسپار که بو هه رسپیک به دوی هویه کی رووندا ده گه ری باوه به بو بوجوونه ناکات. ټه ونده ده توانین بلین که ټه وه ی بووه هوی شکستی ټیران له و ریروه دا کیماسی و گهنده لی ناوخو و دووبه روه کی و ناکوکی ناوخوی بوو که گه وره و سه رانی ټیرانی تیک به ردا بوو. هه روه ها سه رکه وتن و به ټامانج گه یشتنی عاره به کانیش له پای یه کیتی و ریچکه وتن و عشق و باوه روه بوو، ټه مه هه موو به ره می ټاوا ټایینه تازه یه بوو که موحه مه د خه لکی بو سه ر ریگاکه ی بانگیش ت ده کرد. ټو قسه یه له شن و که و کردن و هه لسه نگانندی روتی ټو جه نگانده ده توانین پشتر است بکه یه وه.

له سه رچاوه میژووییه کانداه سه رهاتی ټو جه نگانیه یان به دریتی باسکردوه. عاره به کان که پیش ټو ده مه له ریزی به نده و به رفه رمانانی ټیران بوون. یه که مجار زور له و جهنگه ده ترسان و پییه وه نیگه ران و هه راسان بوون، له به ر شکو و گه وره بی شاهانه، بیران له ده ستریتی کردنه سه ر سنور و که وشه نی ټیرانییه کان نه ده کردوه، تهنانه ت له رووداوه که ی (ذیقار) یشدا که چند تیره یه که له عاره به کان ژماره یه که سه ر بازی ټیرانان کوشتن، ټو سه رکه وتنه ی خو یان ټه ونده چاوه پروان نه کراو و گرنگ له قه لمه دا که ټیدی له خو وه که وتنه خو هه لکیشان. ټاخر ټه وان هه رگیز چاوه پروانی و ټومیدی ټه وه یان نه بوو که بتوانن رووبه رووی سوپای ټیران بینه وه.

ده ستریتی عاره بان

به مشیویه، له و سالانه ی که رهوشی ټیران شیواو بوو و هه رچند رژ جارنیک یه کینک له سه رداران نازاوه یه کی ده نایه وه یا شازاده یه کی تر داده نیشته سه ر ته ختی پادشایه تی، هوی (به کربن وائل) که له لیواری رووباری فورات نیشته جیبون، جارجار ده رفه ټیکیان و درده گرت و به سه ر

۴۰- بگه ریوه وتی جه عفری کوری ټبو تالیب له باره نه جاش، سیره ابن هشام

۴۱- به باوه ری (کوسن روپرسوال) سالی شه شم. به لام به پیی بو چون میژوونوسانی عاره ب سالی حوته م. براون: تاریخ ادبی ایران، ب ۱، ل ۳۷۳.

دیها ته کانی دراوسپی سنووری ئییرانیاندا دهدا و که سنوور پارێزه کانی ئییران راویان ده نان و ده که وتنه وێزه یان، رایانده کردوه ناو بیابان و خزبان له دهستی ئهوان درباب ده کرد.

له رۆژگاری خه لافه تی (ئه بویه کر) دا [مردووه له سالی (۱۳ک/۶۳۴ز)] دوو کهس له جهنگاوه رانی ئه و هۆزه، یه کیک (موثاننا بن حارثه) و ئه وهی دی (سوید بن قطبه) له سه ر مه رزه کانی ئییراندا ده ستیان به ده ستریزی و تالان و چه ته یی کرد. موثاننا له سنووری حیره ریگری ده کرد و سویدیش له سنووری (ئه بلله) ئه و که سادی و لاوازی و سستییه ی که تووشی ساسانییه کان ببوو، ئه و سه رکه شی و پیدریزی کردنا نه ی بی سزادان و ته مبی کردن ده هیشته وه. بۆیه ریگره کان، رۆژ به رۆژ ئازاتر و بی باکتر ده بوون. (موثاننا) نامه ی بۆ (ئه بویه کر) نووسی و ئه و ره وشه سست و له رزه که ی ئییرانی باس کردبوو و داوای یارمه تی کرد تا بۆ بلاو کردنه وه ی ئیسلام له ناو سنووره کانی ئییراندا ده ست به جیهاد بکه ن. موثاننا چاوی له وه بوو که ئه بویه کر له شکرێک ریک بخا و ئه و بکات به فه رمانده ی ئه و له شکره. به لآم ئه بویه کر، (خالیدی کوری وه لید) ی بۆ ئه و ئه رکه داناو (موثاننا) ی کرده به ره فه رمانی ئه و. خالید دهستی به سه ر حیره دا گرت، له گه ل خه لکی ئه ویدا له سه ردانی باج و خه راج پیکهات و ناشتی کرد. ماوه یه ک دواتر خالد بووه ئه رکاری شام و کاروباری عیراق و حیره بۆ موثاننا مایه وه.

ئاماده کاری جهنگ

کاتی عومه ر خه لافه تی وه رگرت، ره وشی ئییران ئالۆز تر و په ریشتان تر بوو. یه زدگوردی شه هریار له مه داین دانیشتبوه سه ر ته ختی پاشایه تی، به لآم سوپاییه کان و مویده کان وازیان له پیلانگیری و ئاژاوه نانه وه نه هینا بوو. عاره به کان له سنووری حیره دا جیگیربوون و تا لیواره کانی دیچه هه ره شه یان له سنووره کانی ئییران ده کرد. یه زدگورد رۆسته می فه روخ هورمزدی که سپه هبودی خوراسان بوو بۆ ده ربار بانگ کرد و فه رمانی دا تا بۆ راوانان و کپکره وه ی عاره به کان رپگه چاره یه ک بدۆزیتته وه. موثاننا کوری حارسه ش که ئه وه ی بیست به ره و مه دینه که وته ری تا داوای یارمه تی له عومه ر بکات. له مه دینه موسلمانه کان له جهنگ کردن له گه ل ئییران ده ترسان و ملیان بۆ ئه و جهنگه نه وهدا. رووبه روو بوونه وه له گه ل ئییرانییه کان به لای ئه وانه وه رپی تینه ده چوو. چونکه ترس و هه راسیکی زۆریان له توانا و

شکۆی ئییران هه بوو. به لآم موسه ننا دلگه رمی دانی و پییگوتن ئه و پرسه ئه وه نده به گه وه مه گرن، که ئیمه له (سه واد) رووبه رووی ئه وانه بوینه وه و شه رمان کردن و باشترین دیها ت و ئاوه دانیه کانی سه وادمان لیسه ندن، به ر له وه ش میله تانی تر له گه ل ئه مانه شه ریان کردوه ئیمه ش په نا به خوا شه ریان له گه ل ده که ین .

به لآی له شه ریکی وه هادا عاره به کان هه م ئومیدی ده سته کوه ت و هه م ئاره زووی پاداشیان هه بوو. کاتی خه لیفه چوو سه ر منه ر و تاریکی دا و گوتی ئه ی خه لکینه، خوا وه ند له زمانی پیغه مبه ره وه به لئینی گه نجی خوسره وان و قه یسه ره کانی رۆمی به ئیوه داوه، رابن و ده ست به جهنگ دژی فارس (ئییران) بکه ن، خه لک که گوئیان له ناوی ئییران بوو بینه نگ بوون ته نها (ئه بو عوبه یید کوری مه سه عودی سه قه فی) نه بی که هه ستایه سه ری و گوتی من یه که م کهس ده م که بۆ ئه م ئه رکه ئاماده م. ئه وانی تریش په ریه ویان له و کرد. عومه ر، ئه بو عوبیدی کرده فه رمانده ی ئه وان و ئه و له شکره له گه ل (موثاننا) ی کوری حارسه ریگه ی عیراقی گرت به ر ئه وانه له سنووری حیره و (که سه کر) دوو جار له گه ل مه رزوانه کانی ئییران رووبه روو بوونه وه و سه رکه وتن به سه ریاندا. دواتر له و دیوی فرات، له گه ل ژماره یه ک سه ریازی ئییراندا رووبه روو بوونه وه. ئه و سه ربازانه فیلیان پیبوو، فیلیک به خه رتومه که ی خزی ئه بو عوبیدی راکیشا و خستیه ژیر پییه کانی و شیلا ی. سوپای عاره ب له ترسان هه لاتن و ئه گه ر ئازایه تی (موسه ننا) نه بویه هه موو ئه و سوپایه له نیۆ زبی فوراتدا نقوم ده بوو. که هه والی ئه و شکسته له مه دینه گه یشته عومه ر، ترسا و خه م دایگرت، به لآم جاریکی تر له شکریکی به فه رمانده یی (موسه ننا) ره وانه کرده وه. ئه و له شکره توانی قه ره بووی شکستی پیشو یان بکاته وه. موسه ننا سوپای ئییرانی که فه رمانده که ی ناوی (مه هرا ن مه هروه) بوو شکاند و تا دیچه پیشه روی کرد. له و کاته له لای (ئه بلله) و (به سه ره) ش له شکر عاره بان پیشکه وتنگه لیک و ده ده ست هینا بوو و له خوزستان و به سه ره سنوودارانی ئییرانی شکاند بوو. موسه ننا له وه ئاگادار بووه وه که رۆسته م له مه داین سه رگه رمی ریکه خستنی له شکره. ئاگاداری عومه ری کرده وه و داوای هیزی لیکرد. ره وشیکی دژوار هاتبوه پیش، ئه گه رچی له مه دینه دا هه مووان سه به ارت به و شه ره نیگه ران بوون، به لآم درێزه پیدانی شه ره که یان به پیویست ده زانی. بۆیه هیواش هیواش ئاماده یی

۴۳- طبری: رووداوی سالی ۱۳ک و اخبار الطوال، ص ۱۰۷

۴۴- مقدسی، البدء و التاريخ، ج ۵، ل ۱۶۹.

شهره که دروست بوو. لهو ميانهدا روژنيک عومهر لهشکری بؤ دهرهوه هيټنا و کس نهيدنه زانی مه بهستی کوټيه. له دهرهوهی مهدينه دا مه بهستی خوئی باسکرد و هانی موسلمانانی دا بؤ جيهاد کردن و ټهو کاره ی زور به ناسانی نيشاندا، همموان قبوليان کرد و نامادهی نه بهرد بوون، ټينجا داوايان له ویش کرد لهو سه فاره ياندا له گه لئاندا بؤ. گوتی هاتنی من ناسانه و من ديم له گه لئاندا، به لآم هه نديک له هه فاله کانی و ايان به باشزانی که که سيکی تر بکاته فرماندهی ټهو لهشکره و خوئی له مهدينه دا بمينيتته وه و له کاتی پيوست هيټی پشتيوانيان بؤ بنيری. (سه عدی وه ققاس) ی کرده فرماندهی لهشکره کهو کاروباری عيراق و داگيرکردنی ټهو هه ريمه ی بهو سپارد.

سه عد به لهشکره کهی خوټيه وه که نزيکهی تهواوی جهنگاوه ره خوټيه خشه کانی سه رجهم تيره و هوټه کانی عاره بی تيا بوو کهوته ری. نووسيو يانه که عومهر خوټيشی تا چهند فرسه خ بؤ به پټکردنيان له گه لئان روټشت. سه عد به پټگای حيره دا روټشت و رووی کرده (قادسيه) که به دهرهوهی پاشايه تی ټيران ده ژميردرا. هه رکه هه والی لهشکری سه عد گه يشته ټيرانيه کان، روټسته میان به سی هه زار سه ربازه وه بؤ روويه روو بوونه وهی ټهو ره وانه کرد. روټستم گه يشته حيره و عاره به کان ټه ويند هريان به جيټ هيټت و پاشه کشه يان کرد. روټستم له (ديټر ټه عوره) ی حيره لهشکرگای دانا و سه عدیش له قادسيه دامه زرا.

له قادسيه دا

سه رچاوه ميټووويه کان نووسيو يانه که له قادسيه دا هه دوو لهشکر گه يشتنه يهک، که ټيرانيه کان ساز و بهرگ و چهک و چوټلی عاره به کانيان بينی پيدده که نين و نيزه کانی ټه وانيان به ته شی ژنان ده چواند. نيټردراواني سه عد ده ستیان به هاتن و چوون بؤ لای روټستم کرد و هه ريه کيتک لهو نيټردراوانه که به نامه يه که وه ده هاته لای روټستم ده بينی وا روټستم له سه ر ته ختیکي زيټين دانيشتوه، تاجيکی به سه ره وه يه و پالشتی زيټ چيني خستوتته بن بالی و له شوټينیکي رازيندراوه وه دانيشتوه و هه موو لهشکره کهی پوخته يه و چهک و چوټلی باش و سازو

٤٥- قادسيه شارتيک بوو له پينج فرسه خی کوفه به لای روژناوا که ده رتا دهوری باخ و بيستاننی دار خورما بوو، شهري به ناوبانگ لهو نزيکه روی دا. قادسيه دواتر بچووکتر کرا له سه رده می (حمد الله مستوفی) زوربهی ټهم شاره ليک دراوه.

به رگی پر باق و بريق و گرانبه های هه يه و له به رده م باره گاهه يدا فيلی جهنگی هه ن، نيټردراوه کهی سه عدیش شمشيره کهی به رانپيل داوه و نيزه ی گرتوتته ده ست و ديټه پيش، وشتره کهی له نزيک ته ختی روټستم ده به ستيتته وه سه ربازه کانی روټستم دهنگ هه لده ربن، روټستم پيټيان ده لئ وازيتنن، نيټردراوه که بؤ لای خوئی بانگ ده کات. نيټردراو به چه که وه ده چيتته لای و ناسنی بن نيزه که له سه ر رايه خه که داده نی، زوری نامينی رايه خه که کون بکات. پالی وه نيزه کهی خوئی داوه قسه له گه ل روټسته مدا ده کات. روټستم پياويکی زيټر بوو له قسه کانی ټه ودا ورد ده بيتته وه و قسه کانی ژيرانه و ليټراوانه ده که ونه بهر چاو، بيټريان ليټده کاته وه و ترس و هه راس به سه ريدا زال ده بی، بؤ نمونه ټه وهی زور پيټ سه ير ده بی که له لايهن سه عد وه هه ر جاري نيټردراويک ده هات و که سيک دوو جار نه ده ناردا. روټستم له يه کی له نيټردراوه کانی پرسى هوئی چيه فرماندهی ټيوه هه ر جاريک نيټردراويک ده نيټري و که سيک دوو جارن وهک نيټردراو نايه ته وه ټيره؟ نيټردراوه که گوتی هوټيه کهی ټه وه يه که ټه ميټري ټيمه بؤ پشودان و ټه رکه و زه جمه تی له نيټوان سه ربازه کاندا دادگه ری و يه کسانی پياده ده کات و ره وانا بينی که له سه ر يهک زه جمه ت بداته بهر ته نها که سيک و ټه وانی تريش سه ساوه بن. روټستم لهو قسه و داب و ری و شوټينه ی ټه وانه نيگه ران بوو و بؤی ده رکهوت که کاروباری ټه و عاره به انه له سه ر بنه مايه کی پته و دار پټزراوه. روژنيک روټستم به يه کی له نيټردراوه کانی، که نيزه يه کی له ده ستدا بوو گوتی نایا ټه وه نووکه ته شيه به ده ستته وه يه؟ عاره به که وه لآمی دايه وه و گوتی ناگر به گه وره يی و بچووکي نييه. به يه کيکی تری گوت کالانی شمشيره کهت زور کون ده بينم، نيټردراوه عاره به که گوتبووی ټه گه رچی کونه، به لآم تيغه کهی نوټيه و چاکی و کاریگه ری شمشيريش له تيغه کهی دايه نهک له کالانی رازاوه و نوټيدا، روټستم لهو وه لآمه خيرا و حازر به ده ستانه ی ټه وانه نيگه ران بوو به هاوه لانی خوئی گوت ټه وهی ټه و عاره به انه ده ليټين و خه لکی بؤ بانگه يشت ده کهن له دوو حاله ت به ده ر نييه يان له وهی ده ليټين راستگون يان دروزن. ټه گه ر درؤ بکه ن به راستی که سانتيک بؤ پاراستنی په يمان و نه ينيه کانی خوټيان تا ټه و راده يه تيټکوشن و هه موويان يهک قسه بن و کهس قسه يه کی ناکوکی ټه وانی تر له هيچ کاميان نه يسي ټه و ټه و په ری خوټراگر و بوټرن، ټه گه ر راستگوش بن ټه و هيچ کهس ناتوانی خوټيان له به رامبه ر پابگری. سه ربازاننی ټيران زور بهو قسه يه ی روټستم دلگير و نيگه ران بوون و هاواريان ليټه ستا و گوتيان چيټر ټه و قسه يه مه که و ورټنه گویي ټه و گومناوانه به هه ند هه لمه گره و سه رسام مه به و به رده نگار بوونه وه و شه ر کردنی ټه مانه به ټه رکه و برياريکی پيوست بزانه. روټستم گوتی: - ټه و قسه يه بؤ ټيوه له بهر ټه وه نالټيم که له روو به روو بوونه وه و

شەر کردن له گه لئمانه دوو دل ېم، به لکو بؤ شهوممه که ئیوه له وانه ناگادار بکه موه و شه قسه یه که له نیو دل ېم دایه بؤ ئیوه ی راده گه یه ټم...)) شه و روویه و روویونه و بیاکانه و شه زماندریژی یه نیردراوه کان، هاوکاره کانی رۆسته م و سه ربازه کانی ئیرانی ده ترساند و نیگه ران ده کرد. شه و کاته ی (موغیره بن شه عبه) له لایه ن عاره به کانه وه وک نیردراو هاته لای رۆسته م، شه زیاتر شولی لینه لکش او له تهنیشت رۆسته م له سه ر کورسییه که ی شه دانیش ت. فه رمانده کانی رۆسته م، شه ویان دوورخسته وه و سه رکۆنه یان کرد. موغیره گوتی (ئیمه ئیوه مان به خه لکیکی ژیر و هوشم ند ده زانی که چی ئیستا هیچ که س له ئیوه نه زانتر ناییم. له نیو ئیمه ی عاره ب ئیدی هیچ که س کۆیله و به نده ی که س نییه، پیموایه که ئیوه ش وان، باشتر بوو له هه موه له وه بتانگوتبا که ئیوه هه ندیکتان به نده ی هه ندیک ی ترن. من له وه ره فتاره ی ئیوه بۆم ده رکه وت که کاری ئیوه کۆتایی هاتووه و ولات و ده وله تدار ی به و شپوه یه پایه دار نامینیتته وه . شه دیداره ی موغیره به شپوه یه کی تریش له کتیبه کاندایا باس کراوه بؤ نمونه سه رچاوه کان نووسیویانه رۆسته م په یامیکی بؤ سه عد نارد که که سیکی وا بنیری تا بتوانم قسه ی له گه لدا بکه م. سه عدیش موغیره بن شه عبه ی نارد موغیره هات و سه ر و قۆیکی په رش و بلا و و زولقه کانی کردبووه چوار که زی و شوپ بپوونه وه. رۆسته م پینگوتووه ئیوه ی عاره ب زیاتان هه مووی له سه ختی و رهنج و زه جمه تی دابوو و وه کو سه وداگه رو کریگرته ده هاتنه لای ئیمه که نان و خیر و بیری ئیمه تان ده خوارد و ده چوونه وه که سانی تری خوشتان ده هینا. کیشه ی ئیوه و ئیمه وه کو چیرۆکی شه کابرایه یه که گوايه باخیکی هه بووه و رۆژیک ریویکی له ناو باخه که بینی گوتی ریویه که بؤ خۆی چیه تا زیان به باخه که م بگه یینی، بۆیه ریویه که ی ده رنه کرد و وازی لیه ینا، ریوی که له بۆر چو ریوییه کانی دیکه ی کۆکرده وه و بؤ باخه که ی هینان، باخه وانه که شه مجاره که هاته وه ناو باخه که ی و بارودۆخه که ی ناوا بینی، ده رکه و کون و که له به ره کانی باخه که ی گرت و هه موو ریوییه کانیشی کوش ت. من پیموایه شه وه ی ئیوه ی تووشی شه و سه رکیشیه کردوو، سه ختی و رهنج و ماندوو بوونه، و بؤ شوینی خوشتان بگه رپنه وه و ئیمه نان و جلو به رگتان ده دینه ی.

ئیستا بچنه وه بؤ زیدی خوشتان، له وه زیاتر مه بنه مایه ی بازار بؤ ئیمه . موغیره وه لامینیکی توندی دایه وه و گوتی سه باره ت به سه ختی و رهنج و کویره وه ری زۆر زیاتر له وه ی تزیاست کرد چه شتومانه، تا شه ده مه ی پیغه مبه ریکمان له ناو رابوو، ئیدی رهوشی ئیمه گۆراوه و فه رمانیدا که ئیوه بؤ شه م ئایینه ره وایه ی خوشتان بانگیش ت بکه یین. شه گه ر قبولتان کرد، شه و ولاتی خوشتان هی خوشتان ده بی و به بی پرس ی ئیوه ناهیننه وه ناویه وه، شه گه ر نا ده بی (جزیه) به دن یا شه ر بکه ن، بزاین سه ره نجام چۆن ده بی؟

رۆسته م ورروژاو گوتی هه رگیز بیرم له وه نه ده کردوه که شه وه نده بۆیم شه و قسانه بیستم ، عاره بیکی تر به ناوی (ریعی بن عامر) که وه ک نیردراو هاته لای رۆسته م، گوتی ئیوه ی ئیرانی زۆر گرنگی به خواردن و خواردنه وه ده دن و شه وشته به هه ند هه لده گرن و ئیمه شه و شتانه به هیچ زانین و له و جۆره قسانه . رۆسته م و هاوه له کانی زۆر سه ریان له و ساده یی و هه لسوکه وت و رانه گۆری شه و کۆمه له خه لکه ساده بیابانگه ره که جلو به رگی دراو و وره به کی به رزیان هه بوو، سو رما بوو، شه و قسه راشکاو و ره فتاره دلیرانه یه نیشانیان ده دا که زوو یادره نگ، عاره ب ولاتی شاهانه ده خه نه ژیر رکینی خو یان. رۆسته م و سه رداران و سه ربازه کانی شه و له هه ر رو داویک رو به رووی شه و خاله ده بوونه وه که ئیدی نۆره ی ده ولت و شکۆی شاکانی ساسانی تیپه ریوه و ئیستا نۆره ی ساده یی و نه مانی کۆیلا یه تیبه . زۆر که س نه مانی شکۆ و هیژ و ده سه لاتی ئیرانییه کان به کاری ته قدير و چاره نووس ده زانن. شه و نه فسانه گشتیانه ی که له ری (خوداینامه) کان و شاهنامه دا ره نگیان داوه ته وه، باس له وه ده که ن که رۆسته م له رهوشی شه ستیره کانه وه روخان و نه مانی ده ولته ی ئیرانی پشتر بینبوو، به لام شه گه ر له و نه فسانانه ش که دراو ته پا ل رۆسته م گومانان هه بی و پیمانوبی راست نین شه و به دلنیا یه وه نیشانه و به رژه نگی وا هه ن که نیشان ده دن رۆسته م و سه ردار و فه رمانده کانی تر هیچ ئومیدیکیان به سه رکه وتن نه بووه، به هۆی شه و گه نده لی و پشپویه ی که له هه موو پایه و لایه نیکی ساسانیدا به دی ده کرا، بؤ رۆسته م زه جمه ت نه بوو که شکستی ئیران له به رامبه ر سو پای تازه نه فس و بیباکی عاره بان پشپینی بکات.

۴۶- نجوانی: تجارب السلف، ص ۳۹-۳۷.

۴۷- طبری، روودای سالی ۱۴.

۴۸- مقدسی: البدء التاريخ، ب ۵، ل ۱۷۳ و طبری روودای سالی ۱۴.

نهجامی جهنگ

به‌لئی چوار مانگ هه‌ردوو له‌شکر به‌رامبه‌ری به‌کتر بوون و دانوستان و گفتوگۆی نێردراوه‌کانی هه‌ردوولا به‌رده‌وام بوو. سه‌ره‌نجام رۆسته‌م شه‌ری راگه‌یاندا و دوو له‌شکر پێکوه‌هاتن. سێ رۆژ نه‌به‌ر دێکی سه‌ره‌ختانه‌یان نه‌جامدا و خه‌لکیکی زۆر له‌ هه‌ردوولا کوژران. رۆژی چوارهم په‌شه‌با به‌ پێچه‌وانه‌ هه‌لیکرد و لم و گه‌رد و خۆلی بیابانی به‌ سه‌روچاوه‌ی ئێرانییه‌کاندا ده‌کرد. رۆسته‌م لهم رۆژهدا کوژرا و ته‌رمه‌که‌یان له‌ مه‌یدانی جه‌نگدا دۆزیه‌وه. سه‌د برینی زیاتر پێوه‌ بوو. نووسیویانه‌ که‌ رۆسته‌م ته‌ختی خۆی به‌ هیسترتیکه‌وه‌ به‌ستبوو و خۆی له‌به‌ر گه‌رما خزانده‌بوو ژێر سیبهری ته‌خته‌که‌ی. عاره‌بێک، به‌ناوی (هلال بن عه‌لقه‌مه) شیرینی له‌سه‌ر سندوقی ته‌خته‌که‌دا و سندوقه‌که‌ به‌سه‌رسه‌ری رۆسته‌مدا که‌وت، له‌به‌ر گرانی سندوقه‌که‌ رۆسته‌م پشتی شکا، به‌لام هه‌لسایه‌وه‌ بۆ خۆده‌ر بازکردن خۆی هه‌لدایه‌ نێو ناو. هلال زانی که‌ نه‌وه‌ فه‌رمانه‌ی سوپایه‌. به‌دوای که‌وت و له‌ نێو ئاوه‌که‌ ده‌ری هینا و کوشتی. که‌ سوپای ئێران له‌ کوژرانی رۆسته‌م ئاگاداربوونه‌وه‌، ترسیان ری نیشته‌ و ده‌ستیان به‌ هه‌لاتن کرد. به‌و سه‌ره‌که‌وتنه‌ی که‌ عاره‌به‌کان و ده‌هسته‌یان هینا، ئێران به‌ته‌واوی شکستی خوارد. (ده‌ره‌فی کواپانی) و گه‌نجی رۆسته‌م که‌وته‌ ده‌ستی سه‌عد که‌ هه‌موو ته‌مانه‌ی په‌وانه‌ی مه‌دینه‌ کردنه‌وه‌. سه‌روچاوه‌کان نووسیویانه‌ هه‌رکه‌ رۆسته‌م کوژرا جل و ساز و به‌رگ و ته‌خته‌که‌یان به‌ (غه‌نیمه‌ت) برد. ئه‌و پشکه‌ی که‌ له‌و ده‌سته‌که‌وته‌ جه‌نگییه‌ به‌ر هه‌ر شه‌رکه‌ریکی عاره‌ب که‌وت به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک زۆر بووه‌ که‌ ناتوانی قسه‌ی میژووونوسه‌کان باوه‌ر بکه‌ین. نه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که‌ شکۆ و باق و بریقی سوپای ئێران ده‌توانین له‌سه‌ر نه‌وه‌ پێوانه‌ و به‌راورد بکه‌ین و هه‌مان ئه‌و باق و بریق و شکۆ و خۆپازاندنه‌وه‌یه‌ هۆی سه‌ره‌کی شکستی ئێرانییه‌کان بووه‌ له‌و جه‌نگه‌دا. دوای نه‌وه‌ سه‌عد (سه‌ره‌که‌وتنه‌نامه‌) ی بۆ عومه‌ر نووسی و هه‌رچی ده‌سته‌که‌وت و که‌ل و په‌لێکیان له‌لا بوو بۆلای عومه‌ریان په‌وانه‌ کرد و عومه‌ر له‌ وه‌لامی سه‌عد دا نووسییه‌وه‌، هه‌رشتیته‌ که‌ به‌ که‌لکی وشتر و مه‌ر و مالات نییه‌، شایانی عاره‌ب نییه‌. ده‌شتیک بدۆزه‌ره‌وه‌ و موسلمانان له‌وێ جیگیر بکه‌، له‌شکرێک بۆ خوراسان بنێره‌ و له‌شکرێکی تر بۆ (جه‌زیره‌) که‌ گه‌یشتیته‌ ئه‌وێ بینه‌ره‌وه‌، چ ده‌ریا و رووباران مه‌خه‌ره‌ نیوان من و موسلمانان. سه‌عد له‌و شوێنه‌ی که‌ هه‌نوکه‌ (کوفه‌) به‌ هه‌لوسته‌ی کرد و جیگیر بوو، ئه‌وێ شوێنیکی لماوی بوو،

ئاوه‌دانی کرده‌وه‌ و شار و مزگه‌وتی تێدا دروست کرد. هه‌ندیگه‌ گوتویانه‌ که‌ کوفه‌، چه‌ند ساڵ دواته‌ر به‌ فه‌رمانی عومه‌ر دروستکراوه‌ و نووسیویانه‌ که‌ سه‌یری کرد عاره‌به‌کان خوو دابیان گۆراوه‌ و رووه‌ گه‌نده‌لی ده‌رۆن، فه‌رمانی دا که‌ کوفه‌ له‌ لیواری بیابان بنیات بنین و بریاری دا که‌ عاره‌ب له‌و شوێنه‌دا نیشته‌جێ بن.

به‌ره‌و مه‌دائن

به‌لئی! سه‌عد که‌وته‌ دوای شکسته‌خواردوو‌ه‌کان و پێ به‌پێ ری مه‌دائن گرت به‌پیش. مه‌دائن چه‌ند شاریکی په‌یوه‌ست به‌ یه‌کتر و لێک نزیك بوون له‌ هه‌ردوو به‌ری رووباری دیچه‌ که‌ هه‌ردوو شاری (تیسفون) و نه‌نتاکیه‌ی خوسره‌و (وه‌ نه‌نتوخوسره‌و) که‌وتبوونه‌ که‌ناری رۆژتاوی دیچه‌ و له‌لای رۆژئاواشیوه‌ شاری یۆنانی (سلوکیه‌) و (ده‌رزیمان) و به‌هره‌شیر (وه‌ نه‌رده‌شیر) هه‌لکه‌وتبوون، له‌ نیوان ئه‌و چه‌ند شه‌ره‌دا تیسفون له‌ هه‌مووان گرنگتر بوو. یادگاری میژوویی و کۆشک و ساختمانی گه‌وره‌و گه‌نجینه‌ و داهاات و دارایی زۆرتری هه‌بوو. له‌ (کۆهندز) کۆنه‌ قه‌لایه‌که‌یدا (کۆشکی سپی) هه‌بوو که‌ پادشاکانی ئه‌شکانی دروستیان کردبوو له‌ شه‌ره‌ تازه‌که‌شدا (ئه‌یوانی کیسرا) هه‌بوو که‌ شاپووری یه‌که‌م دروستی کردبوو. به‌لام، شه‌ره‌که‌ له‌وه‌ش کۆنتر بوو و په‌نگه‌ له‌ سه‌رده‌می پێش ته‌شکانییه‌کاندا بنیات نه‌رابی. به‌هه‌رحال، که‌ سوپای راکردوو گه‌یشته‌وه‌ مه‌دائن، عاره‌به‌کانیش به‌دوایدا هاتن و له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌ی مه‌دائندا چادریان هه‌لدان. له‌وێ چه‌ند مانگیگ له‌به‌رده‌م ده‌روازه‌ی شار مانه‌وه‌ و ماوه‌ی مانه‌وه‌یان له‌وێ زۆر درێژه‌ی کیشا. به‌ راده‌یه‌که‌ دووجار خورمای تازه‌یان خوارد و دووجار مه‌ر و وشتریان کردنه‌ قوربانی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مانه‌وه‌ له‌و سنوره‌دا دیژه‌ی کیشا، له‌ مه‌دائندا قات و قری دروست بوو و خه‌لک به‌ناچاری که‌وته‌ خواردنی گوشتی سه‌گ و پشیله‌، وه‌رزیره‌کان هاتن و داوایی ناشتییان کرد. یه‌زدی گورد له‌و کاته‌ له‌ مه‌دائن بوو که‌ ئه‌و هه‌واله‌ی بیست، سنورقان و گه‌وره‌ پیاوانی بانگ کرد و هه‌موو گه‌نج و پاره‌ و پوولتی خه‌زینه‌کانی خۆی به‌وانه‌

۵۰- یه‌عقوبی که‌له‌ سه‌ده‌ی سییه‌م ژیاوه‌ پینچ شار له‌و سه‌وت شارانه‌ مابوونه‌. له‌لای رۆژه‌لاتی دیچه‌، تیسفون، ئه‌سپانه‌ر، رۆمییه‌، لای رۆژئاوا به‌ هرپسیر (ویه‌ نه‌رده‌شیر) و سابات (وه‌لاش ناوا) لۆسترانج: بلدان خلافت شرقیه‌، ل ۵۳ وتاری ناب ئنستاس کرملی له‌ گۆقاری المشرق (۵) به‌یروت ۱۹۰۲ و هه‌روه‌ها وتاری streeh له‌ دايرة‌المعارف اسلام، ج ۳ واژه‌ی مه‌داین.

به‌خشی و چەند نامە و بەئیننامەیی لەو بارەییەوه نووسین و گوتی: ئەگەر ئەم خاك و داراییەمان لە دەست بچێ ئەوا ئێوه لە عارەبەكان لە پێشترن و ئەو داراییانە پێویستە بۆ ئێوه بن، ئەگەر خاكەكەشان بەتەواوی كەوتە دەست ئەو ئێوهش داراییەكان دەگەڕێننەوه. ئێنجا خزم و هاوێڵەكانی خۆی هەلگرتن و بەرهو (حەلوان) كەوتە پێ. دواي ئەوێ (خۆرەزاد كورێ فەروخ هورمزد)ی كە برای پۆستەم بوو كرده سوپاسالاری لەشكر و تیسفونی پێ سپارد. سەعد كە ماوێهەکی زۆر لەهەمبەر مەدائەن مابوو، شەكەت و كەوێ پێ ببوو. هەندی لە ئێرانییەكان خۆیان چوونە لای و پێیانگوت كە تا زوو بەسەر مەدائەندا داوێه و بێگەر، پێیانگوت ئەگەر پەلە نەكە یەزدگورد ئیدی هیچ شتیکی تیا ناهێڵیتەوه. شوێنیکیان لە دێجە پێ نیشاندا كە تەنكاو بوو، و لەشكری عارەب بە ئاسانی دەیتوانی لەویدا بپەریتەوه. ئەو بانگهێشت و رێنۆتییكردنە كە لەلایەن كۆمەڵێك ئێرانییەوه كرا، غێرەتی وەبەر سەعدنا. ئامادەكاری بۆ هێرشبەردن كردهو بە هاوێڵانی خۆی گوت خۆ لە ئاوەكە بدن و لە دێجە بپەرێنەوه. بۆ خۆیشی ئەسپی خۆی تاویدا و لە ئاوی دێجە پەرییەوه. هاوێڵانی بە دواي ئەویدا لە ئاوەكە یان داو زۆر بە ئارامی و بێ گرفت چوونە ئێوهیری ئاوەكە. نووسیویانە لە هەموو سوپایی سەعد كە ئاوا بێ باكانە خۆی لە ئاوەكەدا تەنھا یەك كەس نەقۆم بوو دەنا ئەوانی دی گشتیان بە ساغ و سەلامەتی پەرییەوه. پاسەوانەكانی مەدائەن كە عارەبەكانیان لە كەناری دەروازەكانی شاردای بێنی، هاواریان كرده: (دێوهاتن! دێوهاتن!) . خۆرەزاد لەگەڵ بەشێك لە لەشكرەكەیی لە شار هاتە دەر و لەگەڵ هێرشبەرەكان كەوتنە جەنگ، بەلام شكاو پەنای بۆ ناو شار بردەوه و عارەب لەو دەروازەیی شار هاتنە ژوور. ئیدی خۆرەزاد توانای خۆراگری نەما. نیوه شهو بە لەشكرەكەیی خۆیەوه لە دەروازەیی رۆژھەڵاتی شارەوه بۆی دەرچوو و شاری بەجێھێشت و پێی جەلەولای گرتە بەر.

غەزووی مەدائەن

عارەب هاتنە نیو تیسفون و دەستیان بە تالان و كوشتن و بڕین كرده. سەعد كە هاتە نیو مەدائەن نوێژی سەرکەوتنی كرده: هەشت ركەت و كە هاتە نیو (كۆشکی سپی) کیسرا، لە قورئان ﴿كَم تَرَكُوا مَن جَنَاتٍ وَعَيْونَ﴾ی خوێندەوه. بەم شیوێهە بوو كە تیسفون بە كۆشكە

شاهانەكانی گەنجە گرانبەها چوار سەد سالییەكانی بنەمالەیی ساسانییەوه، كەوتە دەستی عارەبەكان و ئەو كەسانەیی كە كافوریان لە خۆی جیا نەدەكرەوه و جیاوازی بەهای سیم و زێریان نەدەزانی، لە هەموو ئەو كۆشكە ئەفسانەئامیزانە لە وێرانی بەولواوه شتیکیان جێنەهێشت. سەرچاوەكان نووسیویانە فەرشیکی گەورەیان بۆ مەدینە هێنا كە لەبەر گەورەیی جێنەكەیی ئەو تۆنەبوو بشی لێی راخەن، پارچەپارچەیان كرده بەسەر سەرانی تیرەو هۆزەكانیان دا بەش كرده. پارچەییەکی دواتر بە بیست هەزار دەرھەم فرۆشرا.

لەراستیدا ئەوكاتەیی سەعد هاتە نیو مەدائەنەوه، بەرگریكاران جێیانھێشتبوون. سەربازەكانی یەزدگورد خۆیان لە كاتی راكردنیان ئەیوانیان تالان كردهبوو، بەلام هێژی سەرکەوتووی عارەبەكان بەدوایان كەوتن و ئەو كەلوپەل و داراییە تالانكراوانەیان لێسەندنەوه. لە ژمارەییەكەیی كەمی سەربازەتزازیی كە بۆ پارێزگاری كۆشكەكان دانرابوون، دەنا لە تیسفون كەسێك نەمابوو. سەعد لەگەڵ عارەبەكانی خۆی هاتە نیو كوچە و كۆلانە چۆڵ و هۆڵەكانی شارێكی ئارام و بێ بەرگری. ئێرانییەكان بواری ئەوێان نەبوو كە هەموو دارایی و گەنجە پێر بەها دێرینەكان لەگەڵ خۆیاندا بێن. ئەو دارایی و كەلوپەل و قاپ و هێربار و زێر و گەوهەرەیی كە لەو نیویدا مابوونەوه زۆر بوون. بەپێی رێوايەتیك سێ ملیۆن دەرھەم لە خەزینەدا هەبوو كە نیوێ ئەو پارەییە مابوو. بەم پێیە گەنج و خەزینەییەكی زۆر كەوتە دەستی عارەبان.

سەعد بیریاری دا كە لە شارە كۆنەكەدا مژگەوتێك دروست بكەن و لەوه بەدواوه لە جیاتی ئاتەشگا و باژو بەرسەم و زەمزمە لەو شارە گەورەیی كە سالییەكانی سالی مەلەبەندی موبدان و موغان بوو، لە دەنگی بانگدان و تەهلێل و تەسبیحەتزازیی شتیکی تر نەدەبیسترا و ئیدی هەرگیز ئەو دەقەرە رێ و رەسم و ئایینی موغان و موبدانی بە خۆوه نەبێنییەوه. هێواش هێواش شارەكەش بایەخی خۆی لە دەستداو بەفراوانبوونی بەسەرە و است و كوفە، مەدائەن لە شارێكی بچووك و بێ بایەخ زیاتر نەمایەوه. ئەگەرچی ئەیوان (واتە بارەگای شا) سالییەكانی هەروا مایەوه و وێرانەكانی باسیان لە شكۆ و مەزنایەتی رۆژگاری رابردووی ئێران دەكرد و ئەفسانەگەلێكی دلنشینیان پێكەوه دەنا.

جەنگى جەلەولا

داۋى رووداۋى مەدائىن، كارەساتى جەلەولا ھاتە پېش كە لەۋىشدا ئىرانىيەكان شكان لەو بارەبەھە نووسىويانە ئەۋكاتە ئىرانىيەكان لە مەدائىن ھەلەلەن كە گەشىتنە جەلەولا، لەۋى ھەريەك لە خەلكى ئازەربايجان و باب و خەلكى چيا و فارس بۆ ئەۋەى بېچنەۋە شار و ناچەكانى خۇيان رىگاكانيان لەيەك جيا بوو. بەر لەۋەى لەيەك جيا بېنەۋە و ھەريەكەى رىگەى خۇى بگرېتە بەر، كۆبۈنەۋە و گوتيان ئەگەر ئىستا بلاۋەى لىبەكەين، جارىكى تر ھەركىز ناتوانىن كۆبىنەۋە و ئاۋا يەكبگرېنەۋە و ئىرە جىگايەكە كە رىگاي ھەموۋان لىكجيا دەكاتەۋە. وا چاكە لىرە كۆبىنەۋە و جارىكى تر لەگەل عارەباندا شەر بىكەين. ئەگەر سەرکەوتىن ئەۋان دەردەكەين و راوياندەنېن ، ئەگەر سەريش نەكەوتىن ئەۋا ئەۋەى لە دەستمان ھاتوۋە كروومانە و دواتر پەنجەى خۇمان ناشكىنېنەۋە و ئالېن خۇزگە ئەۋەمان كروبا. ھەموۋان قوبۇلىان كرو. (مەھران رازى)يان كروە فەرماندەى خۇيان و كەندريان لە وى لىدان و خۇيان ئامادەى جەنگ كرو. نامەيەكيان بۆ يەزدى گورد نووسى و داۋاى پارە لەشكرىان لىكرو. يەزدى گورد پارە و ھىزى سەربازى بۆ ناردن. ئەۋ ژمارەيەى كە لە جەلەولا بوون بۆ ئەۋەى لە ھەرشەى عارەبان كە بۆى ھەبوو ھەرساتىك بگەنە سەريان پارىزاۋ بن، خەندەقيان بە چوار دەۋرى لەشكرگاي خۇيان لىدا. لەو رۇژانەدا بارودۇخى ئىران زۆر شىۋاۋ و پەرىشان بوو، ھەركەس لە سەرداران و سنورقانەكانى ئىران سەربەخۇ بوو و شاي بە سەپانى خۇى نەدەزانى. يەزدگورد بېھوۋە ھەۋلى دەدا كە ئاۋەكە بختەۋە سەر جۇگاۋەكەى، سەرى بە ھەموو جىيەكدا دەگرت تاهىزىك بۆ نەبەرد دۇى دوژمن فەراھەم بىكات، بەلام ئىدى درەنگ داھاتبوو و رەشەكە ئەۋەندە شىۋا و و روى لە بەرەللايى و بى سەرايى بوو كە ھىچ ھەۋلەنىك سوود و ئەنجامىكى لىنەدەكەۋتەۋە. مەدائىن لە دەستى عارەبان دابوو و لە شارەكانى تر كە رەۋشىكى ناھەموۋار بوو چ شتىك دەكرا؟ لەو ماۋەيەدا (سەعدى كورپى ئەبى ۋەقاس) لە مەدائىن بوو. بىستى كە ئىرانىيەكان ھىزە پەرت و بلاۋەكانى خۇيان لە جەلەولا

كۆكروندەتەۋە و نىازى شەريان ھەيە. تەنەت لە ئەسفەھان و ۋلاتى چياشدا ھىزى سەربازى بۆ يارمەتى ئەۋ ئىرانىيەكانى جەلەولا دەگات. سەعد كە ئەۋ ھەۋالەى بىست نامەيەكى بۆ عومەر نووسى داۋاى بۆ چوونى ئەۋى كرو. عومەر فەرمانى دا كە پىۋىستە خۇ بۆ شەر ئامادە بىكەن و بوارى پەلامار نەدەنە دوژمن. سەعدىش ژمارەيەك لە سوپاى عارەبى رەۋانە كرو كە بەرامبەر لەشكرگاي ئىرانىيەكان خىۋەت ھەلەن و لەشكرگا دروست بىكەن. سەرەنجام لە جەلەولا جەنگىكى سەخت روويدا. ئىرانىيەكان شكان و پشتيان داۋ ھەلەن. زۆريان لىكوزران و زۆرىشيان بە دەستكەۋتى فراۋانەۋە كەۋتەنە چنگى دوژمنەۋە. ئەۋانەى كە لە چنگى دوژمن قورتار بوون خۇيان گەياندە (حلوان) و يەزدى گورد ھىشتا ھەرلە (ھەلوان)بوو. كە لەو شكستە ئاگادار بوۋە ترساۋ باروبنەى خۇى پىچايەۋە و بەخۇى و دارو دەستەۋ خزمەتكارەكانىيەۋە رىگاي ھەلەلەننى گرتە پىش. لە جەلەولاۋە چوار ھەزار سەربازى عارەب جىگىر بوون و ئەۋانى تر چوونەۋە بۆ مەدائىن بۆ لاي سەعدى كورپى ئەبى ۋەقاس. سەعدىش لەۋىرا چوۋە كوفە و سەعد ئەۋ شاردى بە فەرمانى عومەر بىنات نابوو و خۇى لەلايەن خەلىفە سى سال و شتىك فەرمانرەۋايى ئەۋى كرو. لە جەنگى جەلەولا دا دەستكەۋتىكى زۆر كەۋتە دەستى عارەبەكان، دەستكەۋتىكى ئەۋەندە زۆر كە پىشتەر دەستيان نەكەۋت بوو، ھەرۋەھا ژنان و كچانى زۆرىشيان بەدىلى كەۋتە دەست، ئەۋەندە زۆر كە عومەر لە ژمارەى زۆرى دىلەكان نىگەران بوو. (دىنەۋەرى) دەنووسى كە عومەر بەردەۋام دوۋپاتى دەكروۋە لە پايى مندالانى ئەۋ ژنانەى كە لە جەلەولا بە دىل گىراۋن پەنا دەبەمە بەر خوا. * ھەندىك كوزراۋانى جەلەولايان پتر لە سەد ھەزار كەس نووسىۋە .

۵۳- اخبار الطوال. ل ۱۲۳.

۵۴- ياقوت: محجم البلدان، ۲ب، ل ۱۰۷.

*- سەرچاۋە مېژۋىيەكان باس لە ئەنقالكردنى ئەۋ ژن و مندالانە دەكەن كە لە پەلامارى لەشكرى عارەبەكاندا بردراۋن يان لە بازارەكانى عارەبستان ھەرزانفروش كران يان بەسەر سەران و شەرەكەرەكاندا دابەشكران.

۵۲- جەلەولا شارىك بوو نىك خانەقېن لە كوفەۋە مەنزىگەى نىۋان عىراق و خوراسان دەژمىردا، بە پىنى گىرەنەۋەى حمداننە مستەۋفى مەلىك شاي سەلجۇقى كارۋانسەرايەكى لى دروست كرو كە لەۋكات بە دا كارۋانسەراى جەلەولايان پىدەگوت. پىدەچى ئەۋ شارە لە شوېنى ئىستى قزل ربات بوۋى. دەۋلەتى عىراقىش بە ھۇى سەعدى كورپى ۋەقاس ناۋى (سەعدىيە).

شوشتهر و شوش

کاتیك شكستخواردووہکانی جلهولا که له هه مهبهر عاره بان تیکشکابوون و هه لاتبوون گهیشتنه حلوان، یه زدی گورد وک ده گپنهوه له بهر ترس و نیگهرانی نهیتوانی زیاتر له حلوان بیئیتتهوه، ریی هه لاتنی گرتته بهر و له گهله خزم و هاوهله کانی خوی بهره (سته خر) به ریوایه تیکی تر بهره (قوم) و (کاشان) رژیشت. یه کیک له کهسه نزیکه کانی شا که له و سه فهره هاوری بوو و ناوی (هورمزان) بوو، ده لئین که خالی (شیرویه) ی کوری خوسره بوو و له دهرباری شا دا نزیکایه تیکی تهواوی هه بوو، گو تویه عاره ب له لای حلوانه وه بهسه ر نیمه یان دادا و پیشره وینکی زوریان کردوه و له و یوه ناتوانین رو به رو یان ببینه وه، به لام کومه لئیکیان له سنووری نه هواز و خوزستانن که سهرداری نازاو شه رکه ریان نین و خۆ له بهر هیرشی نیمه راناگرن. نه گهر پادشا بریار بدات من ده چمه نه وه ده فهره و له شکرک کۆده که مه وه هه لده کومه سه ر فهرمانده ی نه و تاخه ی نه و کانه ی (نه بو موسای شهعه ری) یه و دهیشکینم و له ناوچه ی فارس و نه هوازه وه پیداویستی و له شکرک پیکه وه ده نیم. یه زدی گورد نه و پیشنیازیه ی هورمزانی په سه ند و قبول کرد و نه و له گهله گرو پیکدا بو نه و نه رکه دیاری کرد و به پاره و له شکره وه رهوانه ی نه و یی کردن. ئینجا هورمزان رژیشت تاگهیشته شاری شوشتهر. له و ی دایکۆتاو فهرمانی دا شوواری شاره که چاک بکریتته وه و دواتر نازوقه و خه لکیکی زوری کۆ کرده وه (نه بو موسا) ش که له وه ناگادار بو وه نامه ی بو عومه ر نووسی و له بارودۆخ و رهوشی نه و یی ناگادار کرده وه. عومه ر نامه ی بو (عممار کوری یاسر) که له جیی سه عد کردبوویه فهرمانداری کوفه و سه واد، نووسی و فهرمانی پیکرد که به نیوه ی له شکره که ی خۆیه وه په یوه ندی به نه بو موساوه بکات. که سوپای عاره ب له دهوری نه بو موسا کۆبو وه وه خۆی گه یانده دهروازه ی شوشتهر و گه مارۆی هورمزانی دا و جهنگ دهستی پیکرد. کوشتاریکی گه وه رویدا و سوپای ئیران شکاو راپیکرده وه ناو شار. نه بو موسا نه مجاره ئابلوقه ی شاری داو نه و ئابلوقه دانه ماوه یه ک دریژه ی کیشا و خه ریک بوو که له شکر عاره ب له په لو پۆبکه و ی و ناو مید بی، به لام خیانه تی ئیرانییه ک باره که ی به قازانجی عاره به کان شکانده وه. نووسراوه که رۆژیک کابرایه ک له گه وره کانی شوشتهر، به نه یی له شار هاته دهره وه و چوه لای نه بو موسا و گو تی نه گهر من به گیان و مال و مندالمه وه په نابدهیت و پارێزراو بین، نه و له گرتنی شاردا هاوکاریت ده که م. نه بو موسا رازی بوو. نه و پیاوه که ناوی (سینه) یا (سیه) بوو، گو تی یه که م پیاویکی خۆتم له گهله بنیره تاکو له گهله خۆمدا بیبه مه ناو

شارو هه موو شوینه کانی نیشان بدهم، ئینجا ری و شوین و ته دبیری پیویست ده که یین. نه بو موسا به هاوهله کانی خوی گوت له ئیوه کی هه یه له گیانی خوی خۆش بی و له گهله نه م پیاوه پروا تا به لکو گیانی هه مووان رزگار بکات یاخود خوی بچیتته به ههشت؟ پیاویک له هۆزی (به نی شه بیان به ناوی شههره س کوری عوف) هه لسا و له گهله سینه، به رپی نه ییدا چوه نیو شاره وه. سینه نه و ی برده ماله که ی خوی و جلوه رگی نه و یی له بهر کرد و پی گوت ده بی ئیستا له گهله من بیی و واینبوینی که خزمه تکاری منی، کابرای عاره ب وایکرد، سینه ی به و شیوه یه له نیو هه موو شاردا گپرای. ته نانه ت جاریک به بهر ده رگای کۆشکی هورمزاندا تیپه رین. له و ی هورمزان له گهله چه ند که س له سه رههنگ و گه وره فهرمانده کانی خوی راوه ستا بوو و خزمه تکاره کان مه شخه لیان له پیش نه واندانده سه ته وه گرتبوو. نه شه ره س نه مه ی هه موو بیی و ئینجا له گهله سینه دا گه راپه وه ماله وه و دواتر به هه مان ریگا نه یینییه که دا له شار چوه نه دهر و گه رانه وه لای نه بو موسا. نه شه ره س نه و ی بی نی بو ی بو نه بو موسای باس کرد، ئینجا گو تی ئیستا دوو سه د که س له موسلمانام له گه لدا بنیره و خۆشت له دهروازه چاودیریمان بکه تا نیمه له ناو شار له گهله پاسه وانه کاندانده سه ته و یه خه ده بین و دهروازه ی شار ده که یینه وه و له شکر عاره ب ده به یینه نیو شاره وه. نه بو موسا گو تی نه ی خه لکینه کی هه یه له ئیوه له گیانی خوی خۆش بی باله گهله نه شه رسدا پروا تا نه و پیلانه سه ر بگری. دوو سه د عاره ب هاتنه پیش و له گهله نه شه رس و سینه دا به هه مان ریگای نه یینی که ژیر زه مین بوو خۆیان گه یانده ناو شار. یه که مجار به تونیله که دا خۆیان گه یانده مالی سینه و خۆیان بو نه به رد ناماده کرد. ئینجا له و ماله چونه دهر و بو لای دهروازه رژیشتن. له دهره و ی شاریشدا نه بو موسا له گهله کۆمه لیک جهنگاوه ری خۆیدا له پشت دهروازه ی شار وه ستا بوو به دهنگی بهرز (ته کبیر) ی دهرکرد. نه و دوو سه د که سه که له گهله نه شه رس و سینه له ناو شاردا به سه ر پاسه وانه کانیان دادا کوشتنیان و دهروازه که یان کرده وه و نه بو موسا و عاره به کانی تر هاتنه ناو شار و شم شیریان له کوشتنی خه لکدا خسته گه ر، له گه ر و گازی نه و هه راپه دا، هورمزان که به هۆی خیانه تی یه کی له هاوولاتیانی خوی که وتبووه داوه وه، خوی و هه ندی له هاوهله کانی توانیان رابکه ن و خۆیان له نیو قه لایه ک که له ناو شاردا بوو قایم بکه ن و نه بو موسا هه موو شاری گرت و ئینجا گه مارۆی نه و قه لایه ی دا که هورمزانی تیا بوو. له بهر نه و ی ماوه یه کی زوری پیچو و هیچ نازوقه و خواردمه نییه ک له ناو قه لاکه بو هورمزان

نه‌مایه‌وه، داوای کرد گیانی پاریزراو بی و خۆی راده‌ست بکات، ئەبو موسا قبولی کرد که نه‌یکوژی و بینیریته مه‌دینه لای عومەر تالهوی خه‌لیفه خۆی بریار له چاره‌نوسی بدات . سەرچاوه‌کان نووسیویانه که ئەبو موسا هورمزانی به سی سەد که‌سه‌وه ناردە لای عومەر، کاتی ئەو کۆمه‌له گه‌یشتنه مه‌دینه و چوونه لای عومەر، هه‌موویان عه‌بای زێرین و شمشیر و که‌مه‌ریه‌ندی گرانبه‌هایان پیتوو * . ده‌گێرنه‌وه کاتی هورمزانیان برده مه‌دینه، جلوه‌رگی گرانبه‌های له‌بهر بوو، ئەویان برده مزگه‌وت تا عومەر ببینی. عومەر له مزگه‌وت خه‌وتبوو و قه‌مچیکی له ژێر سەر بوو. هورمزانی پرسى (میری باوه‌رداران) له کوێه؟ گوتیان ئەمه‌یه که خه‌وتوو. گوتی ئەو په‌رده‌داره‌کانی کوان؟ گوتیان ئەو نه‌په‌رده‌داریکی هه‌یه نه‌ ده‌روائیک و نه کاتبیک. گوتی ئەو پیاوه مه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ره؟ عومەر له خه‌و هه‌ستاو هورمزانی ناسی. له چیرۆکه‌کاندا وا باسکراوه که عومەر ویستی بیکوژی، هورمزانی داوای ناوی کرد ناویان بۆ هینا. ئینجا داوای له عومەر کرد تا ئەو ئاوه نه‌خواته‌وه، نه‌یکوژی. عومەر قبولی کرد، ئینجا هورمزانی ئاوه‌که‌ی ریش و عومەر ناچار بوو واز له کوشتنی بینی له غه‌زووی (شوش) یش به‌سه‌رهاتیکی له‌و چه‌شنه باسکراوه. ده‌لێن که ئەبو موسا ئەوی گه‌مارۆدا، مه‌رزه‌بانی شوش بۆ هه‌شتا که‌س له هاوه‌لان و که‌س و کاره‌کانی خۆی داوای ئەمانی کرد تا شاری راده‌ست بکات. ئەبو موسا قبولی کرد و که‌ شاری گرت هه‌شتا که‌سی که هاوه‌ل و که‌س و کاری ئەو بوون ئازاد کردن، به‌لام فه‌رمانی دا که سه‌ری خۆی بپه‌رین. له راستیدا مه‌رزه‌وانی شوش که شاری راده‌ستی ئەبو موسا کردبوو بووه قوربانی ده‌ستپاچه‌یی خۆی، چونکه ئەو بۆ هه‌شتا که‌س له هاوه‌له‌کانی خۆی داوای ئەمانی کردبوو. (ئەبو موسا) شاری گرت و ده‌ستکه‌وتی زۆری گله‌دایه‌وه و داوای ئەوه عاره‌به‌کان هه‌ریمی خوزستان و فارسین کرده مه‌یدانی جلیتباری و ته‌راتینی خۆیان و له‌ماوه‌ی یه‌کسالدا، مه‌ره‌گان کدک قه‌زه‌ق و سه‌مه‌ره و ئیسته‌خر و ئه‌رجانیشیان گرت.

له باره‌ی خیانه‌وه

ئەو خیانه‌ته‌ی که بووه هۆی تیشکانی ئێران، (ته‌به‌ری) داویه‌ته پال که‌سیک به‌ناوی (سیاه دیله‌می) که یه‌کیک بوو له فه‌رمانه‌کانی یه‌زدی گورد. ناوبراو ئەم ریویه‌ته له‌مه‌ر غه‌زووی شوش ده‌گێرتیه‌وه، تۆ بلیی له هه‌موو ئەو شه‌ره‌نه‌دا شه‌ریک هه‌بی که ئەو چه‌شنه خیانه‌تانه‌ی

تیدا نه‌کرا بی؟ به‌هه‌ر حال ئەو ریویه‌ته‌ی که (ته‌به‌ری) ده‌گێرتیه‌وه به‌م چه‌شنه‌ی خواره‌وه‌یه: کاتی که یه‌زدی گورد له شکستی جه‌له‌ولا ناگاداربوو، خۆی له حلوان بوو. هه‌قالا و دار و ده‌سته‌و پیاوه‌کانی خۆی بانگ کردو (موید) یشی داوا کرد و ئاماده‌بوو. که کۆبوونه‌وه گوتی ئەم عاره‌بانه هه‌ر سوپایه‌کیان بۆ شه‌رکردن ده‌نیرینه پێش ده‌یشکین، رای ئیوه چیه و چی بکه‌ین باشه؟ (موید) گوتی ئەوه چاکه که تۆ ئەم شه‌ره جیبیلی و بچینه ئیسته‌خر که‌مالی شایه و ئینجا له‌وی له‌شکر و هیژ بنیری. یه‌زدی گورد ئەم بۆ چوونه‌ی په‌سه‌ند کرد و به‌ره‌و ئیسه‌فه‌هان رویشت. بانگی (سیاه) و سیسه‌د که‌سکه له نیوانیاندا هه‌فتا که‌سیان له گه‌وره گه‌وره‌کان بوون، کرد و فه‌رمانی پێدان که به‌هه‌ر شاریکدا که رەت بوو هه‌ر که‌سیکی ویست هه‌لیبژیری و له‌گه‌ل خۆیدا بیبا و خۆی بکه‌ینیته شوش و له‌وی به‌گژ عاره‌بانه‌و بچیته‌وه. سیاه رویشت و له شوینیک به‌ناوی (که‌لبانیه) جیگر بوو، هیشتا ئەو نه‌گه‌یشته‌بووه شوش که دانیشته‌وانی شوش داوای ئاشتیان کردو له‌گه‌ل ئەبو موسا ریککه‌وتن. ئەبو موسا ئاشتی له‌گه‌ل کردن و پتی (رامه‌هورمز)ی گرت به‌ر. به‌لام سیاه له که‌لبانیه بوو و زۆر له موسلمانه‌کان ده‌ترساو له‌وی مایه‌وه تا ئەبو موسا چووه نیو شوشته‌ر. (سیاه)ش جوولا و له شوینیکی نیوان رامه‌هورمز و شوشته‌ر دابه‌زی. (عه‌مار کوری یاس) یش گه‌یشت. داوای ئەوه سیاه و گه‌وره و سه‌رانی ئێران که له ئیسه‌فه‌هانوه له‌گه‌لی هاتبوون، کۆبوونه‌وه و پتی گوتن هیچ له‌شکرێک نه‌ماوه که ئەم عاره‌بانه نه‌یانشکاندی و هیچ قه‌لاو شوره‌یه‌ک نه‌ماوه نه‌یانگرتی، رای ئیوه له‌و باره‌یه‌وه چیه؟ گوتیان باشترین رینگا ئەوه‌یه که خۆمان ته‌سلیم بکه‌ین و بچینه سه‌ر ریبازی ئەوان. ئینجا یه‌کیکیان له‌و گه‌وره پیاوانه به‌ناوی شه‌رۆیه، ناردە لای ئەبو موسا و داوای ئاشته‌واویان کرد و ئەمانیان خواست و چوونه سه‌ر ئایینی ئیسلام. له‌وه به‌ داوه سیاه که‌وته خه‌مه‌تی عاره‌به‌کان و له‌جه‌نگه‌کاندا بوو به‌ هاویری و هاوکاریان. بۆ نمونه کاتی که عاره‌ب گه‌مارۆیی شوشته‌ریان دا ئەویان له‌گه‌لدا بووه. نیوه شه‌ویک جلوه‌رگی ئێرانیانی پۆشی و خۆی هه‌لدایه به‌رده‌می قه‌لا، جله‌کانی خۆی خۆناوی کرد. به‌یانی دانیشته‌وانی قه‌لا پیاویکیان بینی که جلوه‌رگی ئێرانی له‌به‌ره‌و له‌به‌ر دهم قه‌لا که‌وتوو، وایانزانی له خۆیان، ده‌روازی قه‌لایان کرده‌وه تاییبه‌نه‌وه نیو قه‌لا. له‌و ده‌مه‌دا سیاه هه‌لسایه‌وه

دەستەو يەخەي پاسەوانەكان بوو و ئەوەندە شەپرى لەگەڵدا كردن تا دەروازەي قەلايان جېھېتلا و
هەلاەتن. ئىنجا سىياھ دەروازەي قەلاي كەرد وە سوپاي دوژمن خۆي گەياندە ناو قەلايە كەوہ .

دواين نەبەرد

يەزدى گورد كاتج كە مەدائنى بەجېھېشت، ڤەنگە پېيوابوويج كە عارەبەكان دليان بە
(سەواد) ناو دەخواتەو و ھەريئى چيا بۆ ئەو جىدەھيلن، بەلام گەمارۆي شوش و
پېشپەو كەردنيان بەرەو ئيسفەھان ئەو بۆ چوونەي ئەويان بەتال كەردەوہ .

بۆيە نامەو پەيامى بۆ ھەموو سەردارانى ولات نارد تا بە لەشكر و كەلوپەل و دارايى
يارمەتى بەدن. ھەلبەتە لەو ئاشووب و بى سەرەو بەرەبىيەي كە بالي بەسەر ولاتدا كېشابوو،
سەردارانى ولات بەتەنگ يارمەتيدانى يەزدگوردەوہ نەبوون، بەلام چونكە مەترسى عارەبان
ھەرەشەي لەوانىش دەكرد، بە دەنگ بانگەوازي شاي شكستخواردووەو ھاتن، لە ليوارى
خەزەرەوہ تا دەرياي ھىند لە جەيچونەوہ تا دەرياي فارس لە ھەموو لاوہ سوپا گرد بووہوہ . لە
نزيك ھەمەدان سوپايەكى نزيك بە سەد و پەنجا ھەزار كەس كۆبووہوہ . فەرماندەي ئەو سوپايە
(فەيروزان) بوو . ئەو سوپا مەزنە دەيوست لە ڤي حەلوانەوہ بەرو لاي كوفە كە لەشكرگاي
عارەبەكانى ليئوو، بچي . ھەلومەرجيكي دژوار بۆ عارەبان ھاتبوو پيش و كوفە و بەسەر
لەژئير ھەرەشە دابوون .(عەمارى كورى ياسر) فەرماندەي عارەبان كە بەو ھەوالەي زانى، نامەي
بۆ مەدينە نووسى و ڤەوشەكەي تيدا باس كرد بوو . (عومەرى كورى خەتاب) مردووە لە سالى
(۲۳ ك / ۶۴۴ ز) نامەكەي وەرگرت و چووہ سەر مينبەر و رووي لە خەلكەكە كەردو گوتى ئەي
خەلكينە تا ئىستا بە بەرەكەتى ئىسلام و يارمەتى خوا لە جەنگي دژي ئيرانىيەكاندا
سەرکەوتن بەلاي ئىمەدا بووہ، ھەنووكە ئيرانىيەكان سوپايەكيان كۆكردۆتەوہ و بەتەمان
ڤوشنايي خواوہند دامركيننەوہ . ئەمە نامەي عەمار كورى ياسرە كە بۆ منى ناردووە و
نووسيوپەتەي كە خەلكى توس، تەبەرستان، دەماوہند، گورگان، ڤەي، ئيسفەھان، قوم،

۵۷- گبرى، ھەمان سەرچاوہ

* ھەميشە يەككە لە فاكترە ھەرە كارىگەرەكانى ھەموو شكستەكان بريتي بوو لە خيانەتى نيوخۆيي ...
بەداخوہ تا ئەم ڤۆڤگارەش دەيبينين .

ھەمەدان، ماھين و ماسيزان لە دەورى پادشاي خۆيان كۆبوونەتەوہ تابەسەر برادەران و ھاوہلانى
ئيوەدا بەدن لە كوفە و بەسەر و ئەوان لە نيشتمانى خۆيان دەرەبەكەن و بىنە شەپرى ئيوەش . جا
داوا دەكەم راو بۆچوونى خۆتان لەو بارەبەوہ بە من بليين . (تەلخە) گوتى ئەي ئەمير راى تۆ لە
ھەمووان راسترە، ھەرچى تۆبليئي ئەوہ دەكەين، (عوسمان) گوتى ئەي ئەمير نامە بۆ خەلكى
شام بنووسە تا لە شامەوہ بىين و كەسيك بە دواي خەلكى يەمەندا بىئيرە تا لە يەمەنەوہ بىين و
لە خەلكى بەسەرەش داوا بكە كە بىين و تۆ بۆ خۆشت ليئە را خۆت بگەيەنە كوفە، كە ئەو
ھەموو خەلكەت ليكۆبووہوہ سوپاي تۆ زياتر دەبي لە ھى ئەوان و كارەكەت بۆ ئاسان دەبي .
ئەوموسولمانانەي كە لەناو مزگەوتدا بوون ئەو راھەي عوسمانيان پەسەند كەردو ئافەرينيان كەرد .
عومەر رووي لە (على كورى ئەبو تالب) مردووە لە (۴۰ ك / ۶۶۱ ز) كەرد كە ئەويش لەوي
بوو و ليپيرسى راى تۆ چىيە ئەي (ئەباحسەن)؟ على گوتى ئەگەر سوپاي شام ھەموو بۆ
يارمەتيدانى تۆ بىين و ئەوي بە جىبيلين ئەوا ڤۆم دەست بەسەر شام دا دەگرى، ئەگەر ھەموو
سوپاي يەمەن بىت و يەمەن جىبيلين بە ھەمان شيوہ زەنگىينەكان چاو دەبەرنە ئەوي و داگيرى
دەكەن، چوونى تۆش لە جىي خۆينىيە و ئىمە لە سەردەمى پىغەمبەرەوہ ھەرگىز بە زۆرى
ژمارەي سەرباز بەسەر دوژمندا زال نەبووين، بەلكو سەرکەوتنى ئىمە بە ھۆي ڤەواييەوہ بووہ
نەك بەھيژ و توانا . ئىستا وا چاكە نامە بۆ سوپاي شام و عەمان و شارەكانى تر بنووسى كە لە
شوئنى خۆيان بن و ھەريەكەو سىيەكى ژمارەي خۆيان بۆ يارمەتيدانى تۆ بنين .

عومەر ئەو راھەي پەسەند كەرد و گوتى دەبي كەسيكى وا بكەمە فەرماندەي ئەو شەپە كە لە
بەرامبەر ئيرانىيەكاندا خۆڤاگرى . ئىنجا (نوعمان كورى مقرن) ي كە يەككە لە ھاوہلانى پىغەمبەر
و سوارچاكيكى عارەبان بوو و لەو كاتە لە (كەسەر) بەرئوبەرى كۆكردنەوہي باج بوو، كەردە
فەرماندەي ئەو سوپايە و نامەي بۆ نووسى كە تۆ فەرماندەي سوپاي . فەرمانى دا ئەگەر نوعمان
كوژرا (حەزىفە كورى ئەلبەمان) مردووە لە (۳۶ ك / ۶۵۷ ز) فەرماندەيە ئەو ئەگەر حەزىفە كوژرا
(جەريير كورى عەبدوللا) و ھەرەوہا دواي جەريير (موغەيرە كورى شەبە) دواي موغىرەش (ئەشعەت
كورى قەيس) . لە نامەيەكدا كە بۆ (نوعمان كورى مقرن)ى نووسى، پىي گوتبوو كە دوو لە
دلاوہرانى عارەب لە نيو سوپاي تۆدا ھەن (عەمرو كورى مەعد يەكرب) و (تەليحە كورى خوئيدل)،
ئەمانە بۆ ھىچ ئەركينك دامەنى، بەلام لە ھەركار و ھەنگاويكدا پەرس و رايان پىيكە . ئەبو موسا
لەو كاتەدا لە بەسەرە بوو . سىيەكى سوپاي بەسەرە برد و چووہ كوفە . نوعمانيش ھات و سوپا لە
ھەموو لايەكەو گەيشت و كۆبووہوہ . ئامادەكاريان وەرگرت و ڤي (نەھاوہند)يان گرتە بەر .

غەزۈۈى نەھاۋەند

سوپاى ئىرانىش بە فرماندەى فەيرۆزان يا (مەردان شاھ) ئامادەكارىيىكى زۆريان كەردبوو. دوو لەشكر لە نزيك نەھاۋەند ئوردويان دانا و ماۋەيەك لە بەرامبەر يەكتر دا سەنگەريان گرت. كە ئىرانىيەكان دەست پىشخەريان نەكرد لە شەر و رۆژانەش لە ھەموو لاۋە ھىزى يارمەتيدەريان بۆ دەھات، عارەبەكان تەنگەتاۋ بوون و ترس و ھەراسيان لى نىشت و لە ئاكامى كاردا نىگەران بوون. سەرانى سوپاى عارەب بۆ دۆزىنەۋەى رىگا چارەيەك بۆ ئەو ئاستەنگە كۆبوونەۋە و وايان بە باش زانى كە پىيۈستە وا بلاۋ بكنەۋە كە خەلىفەى موسولمانان لە مەدينە دا مردوۋە و دەبى سوپا دەست لە جەنگ ھەلبگرى و بگەپىنەۋە. ئەۋەيان كەردو دەستيان بە گەرانەۋە كەرد. ئىرانىيەكان لە قەلا و سەنگەرەكانياندا ھاتنەدەرەۋە و كەوتنە دواى عارەبەكان و بەمشىۋەيە پەرش و بلاۋبوونەۋە كە خەريك بوون لىيان نزيك بىنەۋە، عارەب لەبەردەميان راست بوونەۋە و جەنگىكى سەخت روويدا و چەند رۆژىك درىژەى كىشا و لە ھەردوۋلادا خەلىكىكى زۆر كوژرا. سەرەنجام سوپاى ئىران شكا و ھەلات و نەھاۋەندىش كەوتە دەستى عارەبەكان. لەۋپوھ بۆ ھەمەدان و نازەربايگان چوون و ئىدى ئىرانىيەكان تواناى بەرگرىان نەما. گرتنى نەھاۋەند لە راستيدا رىي داگر كەردنى ھەموو ئىرانى بۆ عارەبان كەردەۋە و ئەمە دواين بەرگرى رىك و پىك بوو كە دەۋلەتى ساسانى لە بەرامبەر عارەبەكاندا كەردى. لەۋە بەدواۋە ئىدى نە دەۋلەتتىك ھەبوو نەۋلەتتىك. ھەموو شتىك كەوتىۋە دەستى عارەبەكان. سالىك دواتر ھەمەدان و كاشان و ئىسفەھان و ئىستەخرىش كەوتنە دەستى عارەبان و يەزدى گورد لە فارسەۋە بۆ كرمان لەۋپىشەۋە بۆ سىستان رۆيشت و سەرەنجام بۆ (مرو) كشا.

لە غەزۈۈى نەھاۋەنددا دواين پاشاۋەى گەنجەكانى پاشايەتىش كەوتنە دەستى عارەبە سەركەۋتوۋەكان. دواى ئەۋەش چىتر ئىرانىيەكان بۆيان مەيسەر نەبوۋەكە لەشكرىك پىكەۋە بىنن و لە بەرامبەر عارەباندا رابوۋەستن. ھەموو شتىك و ھەموو جىيەك لە دەستى عارەبەكاندا بوو، بۆيە عارەبەكان ناويان لەۋ غەزۈۋە ناۋە سەركەۋتنى سەركەۋتەكان.

(۳)

ٹاگری دامرکاو

گرتنی نەھاوێند لە ساڵی ٢١/ك/٦٤٢ ز کۆتایی بە چوار دە سەدە ی پر لە رووداو و شکۆداری ئێرانی دێرین کە لە ھەوت سەدە بەر لە زاین تا ھەوت سەدەش دوای زاین درێژ ببوو، ھینا. ئەو رووداوە تەنھا رووخانی دەولەتییکی مەزن نەبوو، رووخانی دەزگایەکی کرمی و گەندەل بوو. چونکە لە کۆتایی تەمەنی پاشایەتی ساسانییەکاندا لەبەر بەرەللائی و پشپۆی و بێ ناکامی، ھەموو دەزگا و دامەزراوە و گشت کار و بارەکان تووشی گەندەلکاری ببوون. ستەم و زۆرداری شاگان، ناسایش و ئۆقرەیی خەلکیان خستبوو ژێر ھەرەشەو، رەقەکاری و کەمتەرخەمی موبدان ناوکی ئایینیان پەرەپێدەدا. لەلایەک و تەو رێنۆتییەکانی (مانی) و (مەزەدە) خۆیان دەخزانە نێو بێر و باوەری خەلکی و لەلایەکی ترەو کاریگەری ئایینی مەسیحی لە رۆژئاوا پێشکەوتنی ئایینی (بودا) لە رۆژھەڵاتدا توانا دەسەلات و کاریگەری ئایینی زەرەدەشتیان کەم دەکردەو. رۆحانییەکانیش وا نوقمی نێو و ھەم و نەریتی کۆنەپەرستانە ببوون کە بیرو ھۆشیان تەنھا لەسەر ئاتەشگا و خێر و بێر و سوودەمادییەکانی بوو و توانای بەرگریکردن لە ئایینی خۆشیان نەمابوو. یەکیتمی ئایینی لەو رۆژگاردا تەواو شێوا بوو و بەرەو لە نێو چوون دەچوو. بە ھۆی ئەو گەندەلکارییەکی کە لە ئەخلاق موبداندا سەری ھەڵدا بوو، زانا و ھۆشەندانی ولات لە ئایینی زەرەدەشتی بێزار ببوون و بە دوای ئایینیکی تر دا دەگەران کە لایەنی ئەخلاق و رۆحی لە ئایینی زەرەدەشتی بەھێزتر بێت و نەریت و پڕ و شۆینی چینیایەتی کۆنیش ھەلبووەشینیتەو. ئەو نفوز و ئۆتۆریتییەکی کە ئایینی مەسیحی لەو رۆژگاردا لە ئێران پەیدای کردبوو ھەر لەبەر ئەوە بوو. سەیر نییە کە (روزبە کوری مەرزبان) مردوو لە (٣٦ ک/٥٧ ز)، یان وەك دواتر بە (سەلمانی فارسی) ناوی دەرکرد، چوو سەر ئایینی مەسیحی و دیسان بەو ئایینەش دلی ئۆقرە نەگرت و ناچار بە دوای ئایینیکی تازەدا چوو شام و حیجاز. بەلێ لەبەر ئەوە بوو کە لەو رۆژگاردا لە ھەموو روویکەو زەمینە و رەوتی قبولکردنی ئایینیکی تازە ئامادەبوو و دەولەتیش کە لە سەرھەتای قۆناغی ساسانییەکانەو تیکەل بوو لەگەڵ ئاین، چیت بە ھۆی لاوازی و بێ سەروەری خۆی نەیدەتوانی خۆی لەبەرامبەر ھیچ پەلاماریکدا رابگرێ. بەمشپۆیە، دەزگای ئاین و دەولەت بەو بێ سەر و بەری بە خۆیناوی و ئەو ستەم و زۆرداری و بێدادیە لەرادەبەدەرەکی کە لە کۆتاییەکانی سەردەمی ساسانییەکاندا ھەبوو، ئیدی وا لیکتازا بوو کە ھیچ بواری بەردەوامی و مانەوێ

نەبوو. دام و دەزگایەکی پەریشان و کاروباریکی بێ سەروەر بالی کیشا بوو کە ھێزێکی خاوەن باوەر و بپاری بچووکتەری و کەم مایەترین میلەت دەتوانی لە بەریەکی ھەلبووەشینیتەو و یەکسەر لەنێوی ببات و تەفروتناوی بکات. (بێزەنتیە)، یان وەك ئەمڕۆ پێیدەگوتری (بیزانس)، کە دوژمنی چەندین ساڵی ئێرانیش بوو لەبەر ئەوەی لەو کاتاندا خۆی گیرۆدەیی تەنگ و چەلەمەیی خۆی بوو، نەیتوانی ئەو دەرەتە بقۆزیتەو و عارەب کە تا ئەودەمی ھەرگیز بیریان لە پەلاماردانی ئێران نەدەکردەو، زاتیان ھاتە بەر و بەو ھەنگاوە ھەستان.

بەمشپۆیە، ئەو کارەکی کە دەولەتی گەورەیی رۆم بە ئایینی دێرینی مەسیحییەو نەیتوانی لە ئێراندا ئەنجامی بدات، دەولەتی خەلیفەیی عارەب بە ئایینی تازە سەرھەڵدای ئیسلام ئەنجامی داو ئەو بۆشاییەکی کە ئایینی مەسیحی نەیتوانیبوو پری بکاتەو ئایینی ئیسلام پری کردەو. بەم چەشنە بوو کە ئیسلام بەسەر ئایینی زەرەدەشتدا سەرکەوت. بەلام ئەو رووداوە ئەگەرچی بەرەوئالەت بە رووداویکی چاوەرواننەکراو دەھاتە بەر چاوەچی پێویستیێک بوو ھەر دەبوو روویدا با. چەندین ساڵ بوو کە مەترسی رووخان و لە نێوچوون لە کەنار مەرزەکان و پشت دەروازەکانی دەولەتی ساسانی دەینەراند. خەلک لە دەستی ستەمی فەرمانرەوایان و گەندەلی رۆحانییەکان و تەنگ ھاتبوو، ئایینی تازەیان بە مژدەییەکی دەزانی و بۆیە بەگەرمی پێشوازیان لیدەکرد. وەك چۆن لە لیواری فرات، لە شویتیێک کۆمەلێک دیھاتی پردیکیان دروست کرد تا سوپای ئەبو عوبەیدە خۆی بگەییەنیتە ناو خاکی ئێران و شاری شوشتەر لەلایەن یەکی لە گەورە پیاوانی شار بە خیانتە رادەستی عارەبان کراو ھورمزانی فەرمانرەوای شوشتەر بە ھۆی ئەو خیانتە بە دیلی کەوتە دەستی دوژمنەو. لە ئوستانەکانی وەکو (رە)، قومس و ئیسفەھان و جۆرجان و تەبەرستان) خەلک بە دانی جزییە رازی دەبوون، بەلام چاویان لە شەرکردن نەبوو و ھۆیکەش ئەوە بوو کە لە بەرئەوێ دەولەتی ساسانی ئەوێندە تووشی ستەمکردن و بێدادی و پشپۆی ببوو کە ھیچ کەس مەیلی لەبەرگریکردن نەبوو لێی، بۆ نمونە دەگێرنەو کە مەرزەبانی ئیسفەھان کە ناوی (فازوسبان) بوو، پیاویکی ئازا چاوەنەترس بوو، کە دیتی خەلک ھیچ ھەزی لە شەرکردن دژی عارەبان نییە و ئەو بەتەنی بەجیدیلن، ئیسفەھان بەجیدیلێ و لەگەڵ سی کەس لە چەکدارەکانی خۆی رپی کرمان دەگریتە بەر تاخۆی بگەییەنیتەو یەزدی گوردی پادشا، بەلام عارەب وە دوای دەکەون و دەگێرنەو و دوا جار ناشتی دەکەن لەسەر ئەوەی کە جزییە بدات، کە فازوسبان ھاتە ئیسفەھان، لۆمەیی خەلکی کرد و پێیگوتن ئێوەمنتان بە تەنیا جیھتێلا و یارمەتیتان نەدام، بۆیە سزای ئێوە ئەوێە جزییە بدەنە

عارەبان. تەننەت ھەندى لە سوارەکانى سوپاى ساسانى بە پىخۆشىي خۆيان بوونە موسلمان و پەيوەستى (بەنى تەمىم) بوون. وەك چۆن (سپاه ئەسوارى) لە گەل ژمارەپەك لە ھاوئەلكانى خۆي كە ھەموويان لە گەورە پىپاوانى سوپاى يەزدى گورد بوون كاتى ئەو چوستى و چالاكى و بىنە و بەردەي عارەبەكانيان بىنى و لە يەزدى گورد ناؤمىد بوون، چوونە سەر ئايىنى ئىسلام تەننەت رۆلشيان لە بلاوكرنەو و پەرەپىدانى ئىسلامدا گىراو.

ھەر ئەو ناؤمىدى و نارەزايەتپانە بوون كەوايانكرد عارەبەكان بەسەر ساسانىيەكاندا سەركەون و بە گىران و رووخانى نەھاوئەند، شان و شكۆ و مەزنايەتى خانەدانى ساسانى بەيەكجارى تەفرووتا بکەن. ئەو سەركەوتنەي كە عارەب لە نەھاوئەند بە دەستيان ھىنا بواری ھەمەجۆرە خۆراگرى و بەرگرىكردننىكى شايانى باس و كاريگەرەنەي كە بەرامبەريان بكرى نەھىلا.

لە راستيدا ئەو غەزووى نەھاوئەند، لەو رۆژگارەدا سەركەوتننىكى گەورە بوو بۆ عارەبان. سەركەوتننىكى يەكجارەكى باوەر و دادگەرى بوو بەسەر سەتم و گەندەلئى سەردار و دەسەلاتدارەكانى ئەو دەم. سەركەوتنى ئەوپەرى سادەيى و فيداكارى عارەبان بوو بەسەر خۆپەرەستى و ژيانى پرباق و برىق. رەفتارى سادەي عارەبەكان لە جەنگى قادىسيە و جەلەولا و ئەو سەركەوتنە سەيرەي كە بە ئاسانى بە دەستيان ھىناو وەكو پشتيوانى كردننىكى ئاسمانى وابوو، جەنگاوەرانى ئىرانى لە شەر و نەبەردەكانى ئىرانى دەخستە نيو گومان و دوو دلبيەو و ريشى تىدەچوو. ئەو عارەبانەي كە جيى پادشا و مەرزوانە پرىشكۆ و مەزنەكانى ساسانىيەكانيان دەگرتەو، كەسانىكى سادەو ساكار بوون كە لە ھىز و دەسەلاتى خوا بەولاو شتىكى تريان نەدەبىنى. خەلىفەي ئەوان كە لە مەدينە دەژيا ھىچ شتىكى لەو خۆشى و جوانكارىيەي كە پاشاكانى جيھان ھەيانە، نەبوو و وەكو ھەركەسىكى تر وابوو، ئەوانيش كە لەلايەن ئەو و لە شار و دەقەرە داگىركراوكاندا فەرمانرەوايان دەكرد و لە جيى مەرزەوانان و سەردارانى پادشا ساسانىيەكان بوون، ژياننىكى سادەو ھەژارانە يا سەربازيانە دەژيان. سەلمانى فارسى كە دواتر لەلايەن عومەرەو بە فەرمانرەواي مەدائىن دانرا، نانى جۆي دەخوارد و جلى پەشمىنەي لەبەر دەكرد، لە ترسى مردن دەگريا كە جگە لەوانەي باريسان سووكو و بى گوناهن كەسى تر دەربازبوونى بۆ نىيە و من بەو ھەموو نامرازە، دنيايانە چۆن دەتوانم پىيدا رەت بۆم. لە نامرازى دنيايىش جگە لە قەلەم و مەرەكبدانىك شتىكى ترى نەبوو، ئەو سادەيى سەربازى يا زاھيدانەيە، ھەلبەتە ماىەي سەرسورمان بوو، بتەوى يان نا لە دیدى ئەو خەلكەي كە بارى

ئەو ھەموو خەرجەي خۆشگوزەرانیيەكانى فەرماندە و گەورەكانى ساسانىيەكانيان بە رەنج و ماندوووبون و بەدانى باج و سوخرەكىشيبەو ھەلدەگرت، بەھايەكى زۆرى بە ئىسلام داو. لە رۆژگارنىكد كە خەلكى ئىران پادشاكانى خۆيان تا پلەي خواكان دەپەرەست و لە ترس و شەرماندا نەياندەتوانى رۆبەرپوويان ببنەو و ئەگەر چوشبانە بەردەرگايان، روپۆشيان بەسەر چاويان دادە دا، وەك چۆن لە ناتەشگاكان باو بوو، عارەبە سادەو ھىچ نەزانەكان لەگەل خەلىفەي خۆياندا دادەنيشت و وتوويژيان لەگەلدا دەكردن و ئەو پەرى سادەييان دەنواند. خەلىفە لە مزگەوت لەگەل ئەواندا دادەنيشت و وتوويژ و راپويژى لەگەلدا دەكردن، زۆر جار قەسەي ئەويان دەبىرى و رەخنەيان لىدەگرت و ئەو شىوہ رەفتار و ھەلئسوگەوتە سادەيە، بەناچارى ئەو كەسانەي كە لە دەست حكومەتى خۆيان وە تەنگ ھاتبوون وا لىكرد بە چاوى پەسند و سەرنج راکيشانەو سەيرى عارەب و ئايىنە تازەكەيان بکەن. بەلئى گىرانى نەھاوئەند، كە رەچەلەكنامەي دەولەتى ساسانىيەكانى پەر پەر ھەلدابەو و داى بە دەم لافاوى لە نيو چوونەو، كۆتايى بەو بىدادى و گەندەلكارىيە سەرسورھىنەرە ھىنا كە لە كۆتايىيەكانى تەمەنى ساسانىيەكاندا بالئى بەسەر ھەموو كار و بارەكانى ولاتدا كيشا بوو و ئەو ديوارە نيوہ روخا و لەرزۆكەي دەولەتتىكى ناپايەدارى كە مۆريانەي گەندەلئى و بىدادى بىكۆلئى كرد بوو و زەبرو گورزى رۆوداوەكان ھەژاندبويە سەريەك، بەرە و رۆوخانى تەواوى برد.

ھەندى خۆراگرى و بەرگرىكردنى بچووكى ناوچەيى كە دوا بەدواي غەزووى نەھاوئەند لە شار و دىيەكانى ئىران جارجار لەبەرامبەر عارەباندا رۆوياندا ھەلبەتە بۆ ھىرشبەرەكان بەگران كەوت، بەلام ھەموو ئەو بەرگرىكردنە نەيانتوانى ((سوارە نىزە دارەكان)) لە ھاتنە ناو ولاتى ((پادشاكان)) و سەر زەمىنى (جەنگى سواران) قەدەغە بكات.

بەرخۆدانە ناوچەيەكان

ئەو بەرخۆدانە ناوچەيىانە زۆربەيان لە پەلامارىكى شىتانەي بى بەرنامە بترازى شتىك نەبوون. دواي ئەو شكستە گەورەيەي كە دەزگاي حكومەت شىرازەي كۆمەلگەي ئىرانى تەفرو تونا كرد، ئەو نا نارامى و بزاقانە پىويست بوون تا جارىكى تر رەوشى كۆمەلەيەتى سەقامگىر بىتتەو و پارسەنگى خۆي وەرگرتتەو. (رەي) دواي نەھاوئەند كەوتە دەستى عارەبان. خەلك چەندىن جار لەگەل داگىركەراندان ناشتيان كرد و پەيمانىان بەست، بەلام ھەركە ميرىك دەگۆرا يا دەرفەتتىكيان بۆ دەرەخسا ھەلدەگەرەنەو و رادەپەرىن. ماوہيەكى زۆرى پىچوو، واتە تا ئەو

کاتهی که (تہبو موسا شہ شعری) بووہ فہرمانرہوای کوفہ و دہورہبری ٹینجا بارودوخی (رہی) سہقامگیر بوو. تہبو موسا کاتی گہیشته ٹہسفہہان داوای لہ خہلکی کرد ببنہ موسلمان، خہلک قبولیان نہکرد، بویہ داوای جزیہی لیکردن و قبولیان کرد و تہو شہو پہیمانے ناشتی بہسترا، بہلام کہ رۆژ بووہوہ پہشیمان بوونہوہ و لہگہل عارہباندا کہوتنہ شہر. تہمہ لہ بارہی خہلکی (قوم)یشہوہ ہەر ناوا باس کراوہ. لہ سالی (۲۸-۳۰ ۷ کۆچی) عارہب دووجاران ناچاربوون ٹیستہخر داگیر بکہن و غہزووی بکہنہوہ. لہ جاری دووہمدہ بہرگری خہلکی تہوہندہ دلیرانہ و سہرسہختانہ بوو کہ فہرماندہی عارہبانی لہ رک و توورہبیان، شیت و ہار کرد. سہرچاوہکان نووسیویانہ کاتی کہ (عہبدوئلای کوری عامر)ی فہرماندہی عارہبان لہ ہہلگہرپانہوہی خہلکی ٹیستہخر ناگاداربووہوہ و زانی کہ خہلکی تہوی دژی عارہبان راپہریون و دانراوی تہویان لہوی کوشتوہ (سویندی خوارد) کہ تہوہندہ لہ خہلکی ٹیستہخر بکوژی تا خوین ہہلدہستے. ہاتہ ٹیستہخر و شہری راکہباندا و خوینی ہہمووانی حہلال کرد و چہندی لییدہکوشتن خوین لہ عہردہکہ نہرۆیی بویہ ناوی گہرمیان بہ خوینہکہ دادہکرد تا خوین ہہستے و سویند لہ فہرماندہی موسلمانان نہدا. ژمارہی کوژراوہکان تہوانہی ناویان توہمارکا چل ہہزار کہس بوو، جگہ لہوانہی ناویان توہمارنہکراو دیار نہمان.^{۵۸} بہرگری خہلکی قارہمانی ٹیران ناوا دلرہقانہو تاوانکارانہ تیکدہشکینرا، بہلام تہو دلرہقی و زہر و زہنگہی عارہبان ہہرگیز نہیدہتوانی رۆحییہتی تہو ژمارہ کہمہی کہ لہ رپی داکوکیکردن لہ مہرز و بووم و خاک و ولاتی خوین گیان و خوینی خوین دہہخشی، بہیہکجاری کپ بکا و دابریکتے. بویہ لہ ہەر جییہکدا کہ بویان بلوبا لہ ہہمبہر داگیرکہران راست دہبوونہوہ و دژاہتیان دہکردن. ہەر شاریک کہ دہشبووہ ٹیسلام و تہسلیم دہبوو کاتی کہ بہرگریکاران و خہلکی نارازی دہرفہتی راپہریون و سہرہہلدانیان بۆ دہرہخسا تہوا لہ شکاندنی تہو پہیمانہی کہ بہ ناچاری چووہونہ ژیری بی دوو دلے پہشیمان دہبوونہوہ. لہ میژوودا داگیرکردنی ٹیران لہ لایہن ٹیسلامہوہ، چہندین جار تہو حالہتانہ دہبینین. سالی سییہمی کۆچی خہلکی خوراسان کہ ٹیسلامیان قہبول کرد بوو، ہہلگہرپانہوہ و (عوسمان)ی خہلیفہی موسلمانان، فہرمانی بہ

۵۸- فارسنامہی ابن بلخی، ص ۱۱۶.

(عہبدوئلای کوری عامر) و (سہعدی کوری عاص)دا کہ سہرکوتیان بکہن و بۆ جاری دووہم عارہبہکان ناچاربوون گورگان و تہبہرستان و تیمشہ غہزوو بکہنہوہ.^{۵۹}

سیستان لہ سہردہمی خہلافہتی عوسماندا گیرا، بہلام کاتی ہہوالی کوشتنی عوسمان گہیشته تہوی، خہلک راپہریون و تہو کہسہیان لہوی دہرکرد کہ بہ فہرمانداری عارہب دانرا بوو^{۶۰} مہرزہوانی نازہربایگان کہ لہ تہردہبیل جیگیر بوو، نازایانہ لہگہل عارہبان شہری کرد و دواي شہر و نہبہردی خویناوی لہسہر بری ہہشت سہد ہہزار دہرہم لہگہل (حہزیفہی کوری تہلیہمانی) ناشتی کرد. بہلام کاتی^{۶۱} عومہر خہلیفہی دووہم حہزیفہی بانگ کردہوہ و یہکیکی تری لہ شوینی تہو کردہ فہرمانداری نازہربایگان، خہلکی نازہربایگان دیسان دہرفہتیان قۆزتہوہ و راپہریون.....^{۶۱}

تہو سہرہلدان و بہرگریکردنانہ بۆ گہراندنہوہی دہولہتی ساسانی تہبوو، بہلکو لہبہر تہوہ بوو کہ خہلک سہر بۆ عارہبان دانہنہوینن و تہو جزیہ گرانہی کہ بہسہریاندا دہسہپاندن قبول نہکہن. تہو ہہلشاخان و روویہروویونہوانہ دژی عارہبان نہک ہەر لہلایہن تہو کہسانہی کہ لہ شارہکانی ٹیراندا بوون بہ توندی ہہبوو بہلکو لہلای تہو خہلگہی کہ لہ نیو عارہبہکاندا و لہ عیراق و حیجازیشدا بوون، ماویہکی باش دریتہیان کیتشا.

کوشتنی عومہر

پیلانی کوشتنی عومہر کہ ہہندی لہ ٹیرانیانی دانیشٹووی مہدینہ دہستیان تیدا ہہبوو بہو شپوہیہ بوو: (تہبو لوتلوٹہی فہیرۆز) مردوہ لہ سالی (۲۳ ک/ ۶۴۴ ز) کہ ناوہ راستہقینہکہی (باوکی مہرجانہی فہیرۆزی)ہ و خہلکی نہہاوہند بوو دوو سال دواي غہزووی نہہاوہند، عومہری کوشت. سہرچاوہکان نووسیویانہ کہ ناوبراو بہر لہ ٹیسلام بہ دیلی کہوتبووہ دہستی رۆم و دواتر موسلمانہکان بہ دیلیان گرتبوو. ہەر لہبہر تہوہشہ کہ بہ رۆمی و حہبہشی و مہسیحی دراوہتہ قہلہم، تہوہش جیی لیورڈبوونہوہیہ. بہ ہەر حال نووسیویانہ کاتی کہ دیلہکانی نہہاوہندیان بردنہ مہدینہ، تہبو لوتلوٹہی فہیرۆز راوہستا بوو، سہیری

۵۹- مؤلف مجهول: مجمل التواریخ و القصص، ص ۲۸۳.

۶۰- ابن اثیر: تاریخ کامل حوادث، سنہ ۲۹.

۶۱- بلاذری: فتوح البلدان، ل ۳۲۶.

دیله‌کانی ده‌کرد و دهستی به‌سه‌ر ئه‌و منداڵه‌ وردیلانه‌ دا ده‌هینا و ده‌گریا و ده‌یگوت (عومه‌ر جهرگت پریم). نووسیویانه‌ ئه‌و فه‌یروژه‌ غولامی (مه‌غیره‌ی کورپی شه‌عبه‌) بووه‌. به‌لعه‌می ده‌لی (کاری دارتاشی ده‌کرد و هه‌موو رۆژی دوو ده‌ره‌می ده‌دایه‌ موغیره‌. رۆژیک چووه‌ لای عومه‌ر و پیتی گوت: ئه‌ی عومه‌ر، موغیره‌ باجیکی گرانی به‌سه‌ر دا سه‌پاندووم و ناتوانم بیده‌م، بغه‌رموو که که‌می بکاته‌وه‌. عومه‌ر گوتی چه‌نده‌؟ گوتی رۆژی دوو ده‌ره‌م. پیتی گوت چ کاریک ده‌زانی؟ گوتی (دارتاشی ده‌زانم و نیگارکیشم و ئاسنگریش ده‌زانم). بۆیه‌ عومه‌ر پیتی گوت رۆژی دوو ده‌ره‌م بۆ ئه‌و هه‌موو کاره‌ی ده‌یانزانی زۆر نییه‌. بیستومه‌ گوتوته‌ ده‌توانم ناش دروست بکه‌م که به‌ با ئیش بکات، گوتی راسته‌. عومه‌ر گوتی ده‌بی‌ تاشیکی ناوا بۆ من دروست بکه‌یت، فه‌یروژه‌ گوتی ته‌گه‌ر بژیم تاشیکت بۆ دروست ده‌که‌م هه‌موو خه‌لکی رۆژ هه‌لات و رۆژناوا باسی بکه‌ن. ئینجا رۆشیت. عومه‌ر گوتی ئه‌و غولامه‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ من کرد. مانگی (ذی الحجة) بوو، سپیده‌ی به‌یانیه‌کی زوو عومه‌ر بۆ نوژی به‌یانی ده‌چوو ده‌مزگه‌وت ((مزگیت)) و هه‌موو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ریزیان به‌ستبوو، ئه‌و فه‌یروژه‌ش له‌ ریزی پیغه‌مه‌ رونیشتبوو و کیردیکی حه‌به‌شی پیبوو. چه‌قۆیه‌که‌ هه‌ردوو لای تیغ بوو ده‌سه‌که‌ی له‌ نیوه‌راست بوو بۆ ئه‌وه‌ی به‌ راست و چه‌پدا بتوانی بیوه‌شینی، ته‌م جوژه‌ چه‌قۆیه‌ تابه‌ت بوو به‌ خه‌لکی حه‌به‌شه‌. کاتی که‌ عومه‌ر چووه‌ ریزی پیغه‌مه‌، فه‌یروژه‌ یه‌کسه‌ر راست و چه‌پ شه‌ش چه‌قۆی لیدا، له‌ قۆل و ورگ و چه‌قۆیه‌کی له‌ خوار ناوکیه‌وه‌ دا، به‌و برینه‌وه‌ مرد. فه‌یروژه‌ له‌ نیو خه‌لکه‌که‌ ده‌رپه‌ری...)) به‌ رواله‌ت وه‌ک چۆن نیشانه‌کان ده‌ریده‌خه‌ن هۆرموزان و چه‌ند که‌س له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ده‌ستیان له‌ پیلانی کوشتنی عومه‌ردا هه‌بووه‌. به‌لعه‌می ده‌لی کاتی که‌ (عوسمان هاته‌ (مزگه‌وت) و خه‌لک کۆبووه‌وه‌، یه‌که‌مین کاریک که‌ کردی بانگی (عوبه‌یدوللای کورپی عومه‌ر) ی کرد، عوبه‌یدوللا له‌ هه‌موو کوره‌کانی تری عومه‌ر له‌ پیشت بوو، ئه‌و هورمزانه‌ که‌ کارایه‌کی ئیرانی بوو و له‌ ته‌ه‌وازه‌وه‌ هینابوویانه‌ لای باوکی، (واته‌ لای عومه‌ر) و ببوو موسولمان، به‌لام له‌گه‌ل مه‌سیحی و جووه‌کاندا هامۆشۆ و هه‌ستان و دانیشتنی به‌رده‌وامی هه‌بوو و هیشتا دلێ پاک نه‌بووه‌وه‌ و فه‌یروژه‌ که‌ عومه‌ری کوشته‌ مه‌سیحی بوو و ته‌ویش له‌گه‌ل هورمزانه‌ هاوده‌ست بوو. غولامیکی (سه‌عدی کورپی ئه‌بی وه‌قاص) یش به‌ناوی حه‌نیف (جفنه‌؟) هه‌رسیکیان له‌ شوینیکیدا دانیشتبوون، ته‌بوه‌کر کورپیکی هه‌بوو به‌ناوی (عه‌بدولره‌حمان) ئه‌و عه‌بدولره‌حمانه‌ براده‌ری عوبه‌یدوللای کورپی عومه‌ر بوو و ته‌و کیرده‌ی که‌ عومه‌ری پینکۆژا هی حه‌به‌شه‌ بوو، سی رۆژ به‌ر له‌وه‌ی عومه‌ر بکۆژری،

عوبه‌یدوللا گوتی به‌ به‌رده‌رکه‌ی مائی هورموزاندا رته‌ بووم دانیشتبوو و فه‌یروژی مه‌سیحی، غولامی موغیره‌ کورپی شوعبه‌ و ئه‌و غولامه‌ مه‌سیحیه‌ی سه‌عد کورپی ئه‌بی وه‌قاصیش له‌وی بوون و هه‌رسیکیان پینکه‌وه‌ قسه‌یان ده‌کرد، که‌ من که‌یستمه‌ لایان هه‌ستان و ته‌و کیرده‌ له‌سه‌ر پشتی فه‌یروژه‌ که‌وته‌ خواره‌وه‌... ته‌و رۆژه‌ی که‌ فه‌یروژه‌ عومه‌ری زامدار کرد له‌ مزگه‌وت هاته‌ ده‌ر و رایکرد، پیاویک له‌ تیره‌ی (به‌نی ته‌میم) گرتی و کوشتی و کیرده‌که‌ی هینا. عوبه‌یدوللا کیرده‌که‌ی وه‌رگرت و گوتی من ده‌زانم فه‌یروژه‌ ته‌و کاره‌ی به‌ پیلان و به‌رنامه‌ی خۆی ته‌نجام نه‌داوه‌، سویندم به‌ خوا ته‌گه‌ر (میری باوه‌رداران) به‌م برینه‌ وه‌فات بکات، من که‌سانیک که‌ له‌و پیلانه‌دا هاووده‌ستیان کردوو ده‌کوژم، بۆیه‌ ته‌و رۆژه‌ی که‌ عومه‌ر به‌ برینه‌که‌یه‌وه‌ گیانی سپارد، عوبه‌یدوللا که‌ له‌سه‌ر گۆری باوکی گه‌رایه‌وه‌، چووه‌ به‌رده‌رکه‌ی هورموزان و ئه‌وی کوشته‌ و چووه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی مائی سه‌عد و حه‌نیفه‌ی کوشته‌. سه‌عد له‌ مائی هاته‌ ده‌ر و گوتی بۆچی ته‌و غولامه‌ی منت کوشته‌؟ عوبه‌یدوللا گوتی (بۆنی خوینی میری باوه‌رداران عومه‌ر)ت لیدئ، تۆش نزیکی له‌ کوشته‌ن. عوبه‌یدوللا قۆیکی دریزی پیوه‌ بوو که‌ تاسه‌ر شانی ده‌هات، که‌ هه‌ره‌شه‌ی کوشتنی له‌ سه‌عد کرد، سه‌عد هه‌لسا پرچی سه‌ری گرت و له‌ عه‌رزی داو شمشیری له‌ ده‌ست ده‌ره‌ینا و به‌ پیاوانی خۆی گوت له‌ ژووریکی که‌ن تاخه‌لیفه‌ دیاری ده‌کری و (قصاص) ده‌کات، جا که‌ عوسمان بوو به‌ خه‌لیفه‌ یه‌که‌مین کار که‌ کردی ته‌وه‌ بوو عوبه‌یدوللای له‌ مائی سه‌عد هینایه‌ ده‌ر و هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر دانیشتبوون، پییگوتن رای ئیوه‌ چیه‌ و چی بکه‌ین؟ علی گوتی پیویسته‌ له‌ تۆله‌ی خوینی هورموزان بکۆژریته‌وه‌ چونکه‌ هورمزانی به‌بی گوناح کوشته‌ و ته‌و پیاوه‌ مه‌ولای (عه‌باسی کورپی عه‌بدولموته‌لیب) بوو... و فیری قورئان و نه‌حکامی شه‌رعیه‌ت ببوو، به‌نی هشام داوای تۆله‌ی خوینی ته‌ویان ده‌کرده‌وه‌ * که‌ عه‌لی به‌ عوسمانی گوت ده‌بی عوبه‌یدوللا بکۆژریته‌وه‌ (عه‌مر و کورپی عاس) گوتی ته‌و پیاوه‌ باوکی کۆژراوه‌، ته‌گه‌ر بیکوژن، دوژمنان ده‌لین: خوای مه‌زن، کوشته‌ و ناکوکی خسته‌ نیو هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌، خوای گه‌وره‌ تۆی له‌م تۆوی دووبه‌ره‌کییه‌ دوور کردۆته‌وه‌، ته‌وه‌ش له‌ سولتانیه‌تی تۆ ناوه‌شیتته‌وه‌. عوسمان گوتی راست ده‌لیی، من ته‌م پیاوه‌ ده‌به‌خشم و دیه‌ی هورموزان له‌ گیرفانی خۆم ده‌ده‌م و ده‌ستی له‌ عوبه‌یدوللا هه‌لگرت. به‌مشیه‌یه‌، ئیرانییه‌کان ته‌و سته‌م و زولمه‌ی که‌ له‌ ده‌ستی عومه‌ر له‌ قادیسه‌ و جه‌له‌ولا و نه‌هاوه‌ند دیبویان له‌ مه‌دینه‌ لییان سه‌نده‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر شاریکیش که‌ له‌ لایه‌ن عاره‌به‌کانه‌وه‌ داگیر ده‌کراو ده‌که‌وته‌ به‌ر هیرش و په‌لاماره‌وه‌، به‌رگریکاران تا

راها تيپون، به بانگي (تهكبير) و زرنگانه وهی دهنگي بانگدانی پر هماسهت ناخران. ئەو کەسانەي کە تەمەنيك بوو چيژيان له گۆرانييه پر له جۆشه کانی (باربد) و (نکيسا) وهگرتهبوو هيواش هيوش له گهه لانگي (حدی) و زهنگولهی ملی وشتران راهاتن. ژيانی پر باق و بريق، بهلام هيمن و نارامی خه لک پر بوو له غهوغا و ههراو ههنگامهيه کي زۆر. له جيی باژ و بهرسه و کستی و هوم و زهزمه مه، نویتز و غوسل و رۆژوو زهکات و حهج وهکو دروشمه ئايينييه کان برهويان سه نه^{٦٥}. به لئ خه لکی ئيران. له وانه بترازی که کهوتبوونه ژير کاريگهري ريتونييه کانی ئيسلام به چاوی رک و کينه و نهفره ته وه سه يری عاره بانيان ده کرد. ئەو کينه و نهفره ته له لايهن جهنگاوه ران و سوپاييه کانه وه تيکهه بوو به ههستی به پوچ و سووکگرته عاره بان، ئەو تویتزه، عاره بيان به پوچترين و نرمترين خه لک ده زانين. ئەو گوزاره يه ی خواره وه که له کتيبه عاره بييه کانا له زاری خوسره و پهرويز گيتردراوته وه، نمونه ی بير کردنه وهی جهنگاوه و سوارانی ئيران دهرباره ی عاره به کان ده رده خات، خوسره و ده لئ: ((نه له کاری ئايين و نه له کاروباری دنيا دا هيچ خه سلته تيکی باشم له عاره باندا نه بينيه وه. ئەوان نه خاوه نی ئيرادن و نه سهريان له هيچ ده رده چي و نه ههلی هيژ و ده سه لاتن. بۆ ئەوه ی هيچ و پوچی و نرمی ئەوانت بۆ ده رکه وي ئەوه دنده به سه که ئەوان له گهه لان جانه وه ری گه زنده و قه ل و دالی سه رگه ردان و بي جی و مه کان يه کسان و به رامبه رن، مندالان له بهر بي نه وایي و بي ده رامه تی و پيداويستی ده کوژن و له بهر پاشقه رۆيي و برسيستی يه کتری ده خۆن، ئەوانه له هه موو خواردن و پۆشاک و چيژ و خۆشيه کانی ئەم جيهانه به ته وای دوور و بي به هره ن. باشتري خواردنيك که ده توانن وه ده ستی بينن. بريتييه له گوشتی وشتر که زۆر له گياندارانی درنده ش له ترسی ئەوه ی تووشی نه خۆشی نه بن و به هۆی نه خۆشی و قورسييه وه ناخۆن...))

که سانيك که ئاوا له باره ی عاره بان بيريان ده کرد وه بيگومان نه يانده توانی مل بۆ ده سه لات و هه ژموني ئەوان که چ بکه ن. ده سه لاتي عاره بان بۆ ئەوان هه رگيز مايه ی يه کگرته نه بوو. به تاييه ت که زالبوني عاره بان به بي تالان و برۆ و ويرانکاری و گوشت و کوشتر ته نجام نه دراوه. زۆر شار و قه لا له ته نجامي په لاماری عاره باندا ويران بوون. زۆر بنه ماله و خانه دانی مه زن له نيو چوون. سامان و دارايی و خيّر و بيړی خه لکی ده لته مه نديان تالان کرد و ناويان نا (غه نائم) و (نه نفال). کچان و ژنانی ئيرانيان له بازاړی مه دينه دا ده فروشتن و ناويان نا

٦٥- عقدالفريد، ب٣، ل٥، چاپ قاهره ١٣٥٩.

(سه بايا) و (توسه را). باج و خه راجيکی زۆريان به خورتي له پيشه وه رو گه وره پياوان ده ستانده که ئاييني ئيسلاميان قه بو له نه ده کرد و ناويان نا (جزيه). هه موو ئەو کارانه شيان له ژير سايه ی ششير و قه مچی ته نجام دان. له به رامبه ر ئەو هه موو زۆرداريانه ش که سيك به ناشکرا توانای ناره زايه تی نه بوو. (حه دد و ره جم) و کوشتن و سووتان تاکه وه لامينک بوو که عاره به کان، به تاييه ت له سه رده می (ته مه ويه) کانا به رامبه ر هه ر جۆره ناره زايه تييك ده ياندايه وه.

مه والی و به نی ئومه يه

حکوومه تی (به نی ئومه يه) بۆ ئيرانيه نازاد و خانه دانه کان قابلی به رگه گرته نه بوو، چونکه بنچينه که يان له سه ر به سووکگرته و بچوک ته ماشاکردنی خه لکی ئيران و گه وره و به رزتر بوونی عاره ب دارپشتبوو. چين و تویتزه کانی خواره وه تريش زۆر به زه جمه ت ده يانتوانی به رگه ی بگرن، چونکه ئەوان نه له خه ليفه و دارو ده سه ته که ی خۆشی و ئاسايه شيکیان بينبوو نه ده مارگيري و خۆشويستی ئايینی ديريی خزيان له بير کردبوو. له خۆرا نييه که له هه ر جيه که دا سه ره له دان و ئاشويك دژی ده سه لاتداريی به نی ئومه يه رووی ده دا، ئيرانييه کان ده ستيان تي دا ده بوو. توندوتیژی و دلره قی عاره بان به رامبه ر شکسته خواردوه کان بي ئەندازه بوو. به نی ئومه يه که ده مارگيري و شوقينييه تی عاره بيان له ميتشکدا خولی ده خوارد، حکوومه تی خزيان له سه ر بنه ماي (سياده تی عاره ب) بنيات نابوو. عاره ب به خۆه لکيشانيکی مندالانه که خه سلته تيکی هه موو داگير که ريکه. موسولمانانی تری به (مه والی) يا کۆيله کانی خۆی ده زانين و به سووکگرته و بيحورمه تييه که له و ناره واپيه دا هه بوو به س بوو که هه ميشه ئيرانييه کان به رامبه ر عاره بان ناويسته نی و کينه ناميز به يليتته وه. به لام ئەو قه يد و به ندانه ی که به سه رياندا ده سه پيندران ئەو رک و کينه و نه فره ته يان زياتر و زه قتر ده کرد. بي دادی و گوشاری ده زگای حکوومه ت زۆر مايه ی نيگه رانی و ناره زايه تی خه لک بوو. سيستمی حکوومه تی ته رستوکراسيانه ی به نی ئومه يه، ئيرانييه نازاد و نه ژادييه کانی وه کو کۆيله ی کردراو له هه موو ماف و کاروباريکی مه ده نی و کۆمه لايه تی بي به ش ده کردن و به مشيويه سووکايه تی پيکردن و هه موو چه شنه سته م و و زۆرداريك به ناری (مه والی) يه وه لکابوو. که سيکی (مه والی) نه يده توانی هيچ کاریکی ئابرومه ندانه بکات. مافی ئەوه ی نه بوو چه ک دروست بکات و سواری ته سپ بي. ئەگه ر مه واليیکی به نه ژاد ئيرانی، کچيکی بيابانشيني بي ناويشانی عاره بی به يئابا و بيکردبا به ژنی خۆی، ئەوا قسه به ريکی فيتنه چی

بەس بوو كە بە زمانلیدان و تېھەلشیلانیک، تەلاق و جیابوونەو بەسەر ژنەكە و قەمچی و زیندان و تېھەلدان بەسەر پیاووەكەدا پیاووە بكات. حكومەت و داوەرێكردنیش لە هەموو جیبەكدا تابیەت بە عارەبان بوو و هیچ مەوالییك نەدەگەشتە ئەو جۆرە پلەو پۆستانە. (حجاجی كورپی یوسف) زۆر منەتی بەسەر (سەعید كورپی جەبیر) دا دەكرد كە یەكێك لە پارێزكارترین و هۆشیارترین موسلمانە سەردەمی خۆی بوو، بەوێ ئەگەرچی یەكێك لە مەوالییەكان بوو ماوێهەك كردی بە قازی كوفە. لای ئەوان وەرگرتنی ئەو پۆست و پلە و پایە حكومیانە شایانی مەوالییەكان نەبوو، چونكە لەگەڵ بنەمای (سیادەت)ی خۆرسكانەیی رەگەزی عارەب ناكۆك بوو. بەلام ئەو رەوشە نەیدەتوانی بەردەوام بێنیتەووە چونكە عارەب بۆ كاروباری ولاتداری و چاودێریكردنی جیهان هەرگیز توانا و لیوێهشاونەو و ئەزموونی پێویستیان نەبوو.

بالاتری ئێرانیهكان

ئەو (نەژادە بالاترە) كە مەیدان و پانتایی بێر و كاركردنی هەرگیز لە مەیدانی جلیتباری (ئەسپ و وشترەكانی) تێپەری نەكردبوو، بۆ بەرپۆهبردن و هەلسۆراندنی كاروباری ئەو ولاتە پان و پۆر و فراوانانەیی كە كەوتبوونە ژێر دەستییەووە نەیدەتوانی بە تەواوی چاوە لێوانا و لیوێهشاونەو (مەوالی) بپۆشێ و پشتگوێیان خا. بۆیە بەناچاری بالاترەبوونی (مەوالی) زوو یا دەرەنگ دەرەكەوت.

هەوێنتە نییە كە خەلیفەییەكی خۆپەرستی فیزلێدەری بەرزە فری ئەمەوی ناچار بوو ئەو رستە ناودارە دەرەبێرێ كە: (سەرم لەو ئێرانە سۆرماو، هەزار سال حكومەتێیان كرد و سەعاتێك پێویستیان بە ئیمە نەبوو، و ئیمە سەد سالا حكومەت دەكەین و ساتێك چیبە بێ ئەوان نەمانتوانبوو هیچ بكەین.)

بەلام سەرباری ئەوێش كە كەسانێك نەیان دەتوانی ئەو مەوالیانە لە سەر پۆست و پلەو پایە حكومییەكان ببینن، زۆری پێنەچوو كە ئێرانیهكان لە بواریەكانی ئایین و زانستدا پێگە و شوێنێكی شایستەیان بۆ خۆیان بە دەست هێنا.

وێك چۆن لە كۆتایی سەردەمی فەرمانرەوایی ئەمەویدا زۆرەیی زانایانی ئایینی و زۆرەیی دۆزگەرەكان و تەنانەت ژمارەیهكی زۆر لە بەرپۆهبەر و هەلسۆرپێنەرانی دەزگاكانی حكومەت (مەوالی)یەكان بوون. مەوالی لە هەموو كاروبارەكانی حكومەتدا دەستی بالاییان هەبوو.

بەم شێوێهە هۆش و توانا و زرنگی مەوالییەكان و رده و رده كارەكانی خستنه ژێر دەستی خۆیەو، بەلام عارەبەكان بەبێ كێشمە كێشی توند ئامادەنەبوون مل بۆ بەرز و بالاترەبوونی كۆیلە بە درەم نەكراوێهەكانی خۆیان، بەدەن. ئێرانیهكان لەو كێشمە كێشانە دەرفەتێكیان بۆ رەخسا كە بەرزتر بوونی مەعنەوی و ماددی خۆیان بە سەر غەزووکارە سەرکەوتووێهەكاندا بسەپینن. ئەوان نەك سەرەرای ئەفسانەیی (سیادەتی عارەب) لە بواری كاروبارە كارگێرییەكاندا بالاترەبوونی خۆیان بە سەر غەزووکارەكاندا دەرخت، بەلكو لە قەڵەمڕۆی جەنگ و سیاسەتیشدا بالا دەستی خۆیان سەلماند.

بەلام هەر لە سەرەتایی هاتنی ئیسلامەو، خەلكی ئێران نەفرەت و كینەیی توندی خۆیان بەرامبەر دوژمنان و باج ستێنەكانی خۆیان ناشكرا كرد. نەك هەر ئەوێ كە ئێرانیهك سالی ۲۳ی كۆچی ۶۴۴ ز عومەری كورپی خەتابی خەلیفەیی دووهمی بە خەنجەر كوشت، بەلكو لەو بە دواوێش هەر سەرەلەدان و ئاشوینك كە لە جیهانی ئیسلامدا رۆوی دابا، ئێرانیهكان لایەنی سەرەكی دەبوون تیایدا. نەفرەت لە عارەب و نارەزایی لە بەرامبەر بەد رەفتاری و دەمارگێریەتی بەنی ئومەییە ئەوانی ناچار دەكرد كە لە راپەرینی دژی خەلافەتدا بە شداري بكەن. وێك چۆن بیست هەزار كەس لەوانەیی كە بەناوی (حەمرا)ی دیلەم لە كوفەدا دەژيان، سالی (۶۴/ك/۶۸۴ز) بانگهێشتی (موختاریان) بە بەلێ وەلام دایەو كە دژی بەنی ئومەییە راپەرینی كرد.

راپەرینهكەیی موختار بەلای ئێرانیهكانەو دەرفەتێكی گونجاو بوو بۆ وەدەرنانی بەنی ئومەییە و عارەبەكان. لەو سەردەمدا كوفە بە مەلەبەندیگێ گرنگی ئێرانیهكان و شیعەكانی عەلی كە دوژمنایەتیگێ توندیان لەگەڵ بەنی ئومەییەدا هەبوو، دەژمێردرا. ئەو شارە مەلەبەندی خەلافەتی عەلی بوو، بۆیە ژمارەیهكی زۆر لە شوینكەوتوو و هەوادارانێ ئەوێ تێدا نیشتهجێ بوون. ژمارەیهكی زۆری سوپاییهكانی ئێرانیش لە پاشاوەكانی (سەربازانی شاهنشاه) دواي شكستی جەنگی قادسییە لەو شارەدا ما بوونەو. ئەوانە ئەو دیلەمیانە بوون كە لە نیو سوپای ئێراندا خزمەتێان دەكرد و دواي جەنگی قادسییە ئیسلامیان قبول كرد بوو، لە كوفەدا جێگەر بوون.^{۶۶} جگە لەو كوفە لە نزیک حیرەدا بنیات نرابوو، وێك ئاشكرايە ئەو هەریمە لە كۆنەو لە ژێر چاودێری پادشاهانی ساسانیدا بوو. یادهوهری كۆشکی (خوهرنەق) و بەسەر هاتی نوعمان و مونزر هیشتا لە دلێ ئەو ئێرانیهكانی كە لە دەوربەری كوفەدا دەژيان هەر گەرم و

۶۶- بلاذري، فتوح البلدان، ج ۳، ۳۸۰.

زیندوو بوو. له بهر شهوه کوفه بۆ پیکهیتانی (مهلبه نديکي ياخييون) دژي عاره به کان به شوپنیکي له بار ده بئرا.

چند سالیك دواي کاره ساتي که ربه لا، ژماره يه که له شيعه کاني کوفه به سه ره کايه تي (سليمان کورپي سورده دي خوزاعي) و (موسه ييب کورپي نجبه شه لغازي) له شوپنیکي که به ناوي (عهي نه لوه رد) بۆ تۆله کردنه وي خويي (حوسين کورپي عه لي) راپه رين و له وه ته قسیره دي ده ره هق به يارمه تي داني ئيمام حوسين کردبو يان تۆبه يان کرد و خويان به (ته وابين) تۆبه کاران ناوه زد کرد. به لآم کارني کيان پينه کراو به ده ستي (عه بدوللای کورپي زياد) (٦٧ ك / ٦٨٦ ز) په رت و بلاو کران و له نيو بران.

سهره لداني موختار

له و سهر و به نده دا (موختار کورپي عوبه يد سه قه في) ده رکه وت. (تۆبه کاران) ي که به هۆي شکستي پيشوويان په راگه نده بيون، کۆکردنه ده و جارني کي تر داواي تۆله ي خويي حوسيني کورپي عه لي کرده وه. له و هه نگاو و ئامانجه شدا سه رکه وت، چونکه به زيره کي و ژيريکي که م ويته وه تواني خه لکي نارها له ده وري خۆي کۆبکاته وه. به ماوه يه کي که م دواتر زۆريه ي بکوزاني ئيمام حوسيني کوشتن و ده ستي به سه رکه دا گرت و تا سنووري موسلي خسته ژير قه له مره وي خۆيه وه. ليروه بوو که عوبه يدوللای کورپي زيادي شکاند. عه به يدوللای له شه رني کدا کوزرا و سه ري پراويان برده وه کوفه و له ويته وه نارديانه وه مه دينه .

به م شيويه موختار له ژير سيبه ري بانگ هيشت کردني خانه داني پيغه مبه ردا، ده سه لات و بالاده ستيکي ته واري وهرگرت. به لآم له راستيدا لاي خانه داني پيغه مبه ره وه هينده مايه ي متمانه نه بوو. عه لي کورپي حوسين نه فره تي کرد و رازي نه بوو به ناوي شه وه بانگشه و ده عوه ت بکات. (موحه مه د حنه فييه) ش له بانگشه ي شه و په شي مان بووه وه، به لآم له ترسي شه وي نه وه که به ته نها مي نيته وه بکه ويته داوي (ئين زويير) خۆي له نه فره ت کردن و ره تکردنه وي بوارد، که له دلئ خۆيدا برياري لي دا بوو. ^{٦٧} به لي هه نگاوه که ي موختار له سايه ي بانگشه کردن بۆ خانه داني پيغه مبه ر و يارمه تيداني (مه والي)، ورده ورده په ره ي سه ندو دارايي و خه لکني کي زۆري کۆکرده وه. خه لک روويان تي کرد و هه ري هه کيه ياني به جوړني کي تايبه ت بانگ کرد. هه نديکي

٦٧- مسعودي: مروج الذهب، ٣، ل ٩٨-٩٩.

بۆ (ئيمامه ت) ي محمه دي کورپي حنه فييه بانگ ده کرد و لاي هه نديکي تر بانگشه ي شه وي ده کرد که بۆ خودي خۆي فريشته يه ک داته به زي و سروي بۆ ديني. ^{٦٨} ته نانه ت سه رچاوه کان نووسيويانه که له نامه يه کي دا بۆ (شه حنه ف) نووسيويه تي: (بيستومه من به درۆزن ناو ده بن، به ر له من هه موو پيغه مبه ران ئاوا به درۆزن زانراون خۆ من له وان باشتر نيم. ^{٦٩} شه جوړه بانگشه انه بوونه مايه ي شه وي که موسلمانان رووي لي و ده ريگيرن و روو بکه نه ئين زويير و ته واني ترو ته نانه ت شيعه کانيش ورده ورده له ده وري ته کينه وه و بلاوه يان لي کرد. شه موختار ناوه خۆي له هه واداراني پيغه مبه ر داده نا. باوکی له جه ننگ له گه ل ئيرانيه کاندا کوزرا بوو.

(سه عد کورپي مه سعودي) ي مامي که له سه رده مي خه لافه تي عه لي دا ماوه يه ک حوکم راني مه داييني له ده ستي بووه، گه وه ي کرد بوو. هه روه ها شه کاته ي که شه له جه ننگي (خه وارج) چوه يارمه تيداني عه لي، ماوه يه ک مه دايين له ده ستي موختاردا بوو. له گه ل شه وشدا کاتي ئيمام حه سه ن ده ستي له جه ننگ کردن له گه ل (معاويه) هه لگرت و ها ته لاي سه عدي کورپي مه سعودي، موختار پيشنيازي شه وي کرد که بينيرنه لاي معاويه و راده ستي شه وي بکه ن، ^{٧٠} شه وه بووه بيانويه ک که شيعه کان دواي شه وه هه ميشه موختار سه رکونه بکه ن. به هه ر حال له هه موو سه رده مي خه لافه تي به ني ئومه ييه دا، موختار عيلاقه و لايه ندارييکي بۆ شه وان له خۆني شان نه دا. له رووداوي ها تني (موسليم کورپي عه قيل) دا بۆ کوفه، تا ئاماده کاری بکا بۆ به خه لافه ت گه يشتنی حسين کورپي عه لي و دواتر گيران و کوزراني ناوبراو، موختار دژي به ني ئومه ييه راره سته و گيرا و خرايه زيندانه وه. له رووداوي که ربه لاشدا شه له زيندانا بوو. که له زيندان ئازاد بوو، چوه مه ککه و له گه ل ئين زويير که به ته ماي به ره نگار بوونه وي شه مه وييه کان بوو، ئاشنا بوو. دواتر چوه (تائف) ي زيدي خۆي. ساليك زياتر له وي نه مايه وه و ديسان خۆي گه يانده وه ئين زويير. له رووداوي گه مارؤداني مه ککه شدا که له سالي ٦٤ / ٦٨٤ ز دا روويدا يارمه تي ئين زوييري دا، به لآم ماوه يه ک دواتر، ديسان ئين زوييري به جيته يشت و چوه کوفه و که وته هه لئ نه خامداني به رنامه يه کي تازه. له و کاته دا که ره مه زاني سالي ٦٤ بوو، شيعه کاني کوفه له ده وري [سليمان کورپي سوړد خوزاعي] مرده وه له (٦٥ ك / ٦٨٥ ز) بوون، به لآم

٦٨- مسعودي: مروج الذهب، ٢، ل ٩٩.

٦٩- عقد القرية، ٦، ل ٢٥٠، متبعة القاهرة.

٧٠- طبري رووداوي سالي ٤٠٠.

کاره‌کەیان هیچ پیشکەوتنیکی پێوه دیار نەبوو، عوبەیدوللای کورێ زیاد باش سەرکوتی کرد بوون. موختار نەیدەویست مل بۆ فەرمانی سەرکردەکانی شیعە کە چ بکات، بانگەشەیه‌کی تازەیی دەست دایبۆ و خۆی بە نێردراو و نوێنەری (مەمەدی کورێ حەنەفییە کورێ عەلی) ناساند. زمان پاراویی و دەرپرینی پوخته و گوفتاری جوانی ئەو، کە وەک کاهینە کۆنەکان بە پانقەشی قسەیی دەکرد، بوو هۆی بلاویوونەوی بانگەشە و پەرەسەندنی نفوز و دەسەلاتەکەیی. لە بەر ئەو ماوەیکە والی کوفە لە لایەن ئیبن زویبەرەو کرابوو والی ئەو، ئەو گرت، بەلام کە ئازاد کرا هەولێ دا دۆستایەتی لەگەڵ (ئیبراهیم کورێ ئەلنەشتەر) کە یەکێ لە سەرانی شیعە بوو دروست بکات. ئیبراهیم یەکەم جار قبوڵی نەکرد، بەلام موختار نامەییەکی بۆ نارد کە گواپە نامەکە نامەییەکی دروستکراوە و ناراست بوو و تیایدا مەمەد حەنەفییە داوای هاوکاری و یارمەتی لێ کرد بوو و موختاری بە متمانەدار و وەزیری خۆی ناساند بوو. ئیبراهیم کە ئەو نامەییە خۆیندەووە پێشنیازەکەیی موختاری قبوڵ کرد و رازی بوو لەسەر هاوکاری کردنی ئەو. گەرە پیاوانی کوفە کە لە ژێرەو مەیلیان بەلای ئیبن زویبەردا بوو، لە بەرامبەر شوێ و حەماسەتی مەوالی و (حجرای) دیلەمدا، کە هاوێڵ و پەپەرەکارانی ئیبراهیم ئەشتەر بوون، بە پەسەندیان نەزانی دژی راوەستن و هەنگاو و کاری راپەرینەکەیی موختار پەرەیی سەند، هیواش هیواش بێجگە لە کوفە، ولاتی عێراق و ئازەربایگان و رەیی و ئیسفەهان و چەند شاری تریش کەوتنە ژێر فەرمانی ئەو و هەژدە مانگ باج و خەراجی لەو ولاتە وەرگرت. گەرە گەرەکانی کوفەش بە ناچاری، رەگەلێ کەوتن، بەلام نە متمانەیان بەو کرد و نە لەبەر ئەو مەوالییەکانی هیئابوووە نیووە لێی خۆش بوون، بەلام موختار کە دەسەلات و شکۆی خۆی لە یارمەتیدانی مەوالییەکان دەزانی گوتی نەدایە سکالا و نارەزایەتی گەرە گەرەکانی کوفە. جارێکش ئەو کاتە کە ئیبراهیم و لەشکرەکەیی بۆ راملینی لەشکرییەکانی شام چوو بوون، گەرە پیاوانی کوفە هەولێان دا دژی موختار راپەرن، بەلام موختار ناشتییه‌کی گورگانه‌یی لەگەڵدا کردن و بە دزییەو داوای ئیبراهیمی کردووە. کە ئیبراهیم گەرەپەرەو، گەرەکانی کوفە هەموویان کەوتنە سەر دەست و پێی موختار و لەسەر جێی خۆیان دامرکان. داوای ئەو موختار کەوتە سزادانی بکوژانی ئیمام حوسین و ئەو کەسانەشی کە خۆیان لە هاوکاری کردنی ئەو بوارد بوو، تەمەیی کردن. فەرمانی دا کە خانوو سەراکانیان وێران بکەن و بیانکوژن و لە نیویان بەن. ئەو مال و سامانەش کە پێشتر دەدراپە ئەوان فەرمانی دا لەمەو دوا بدریتە مەوالییەکان کە هاوێڵانی خۆی

بوون. ئەو بوو هۆی ئەو کە عەرەبەکان وازی لێبێنن و لە دەوری بته‌کێنەووە و بچنە پال دۆژمنەکانییەووە.

لە راستیدا، موختار مەوالییەکانی کە بەتایبەت لە کوفە ژمارەیان زۆر بوو، زۆر زۆر دلنەوایی دەکردن و ئەوانی کە لە سەر دەمی بالادەستی سەرانی بەنی ئومەییەدا زۆر ستم و سووکایەتیان پێکرا بوو، کردنە لایەنگر و هەواداری خۆی. سەران و کاردارانی بەنی ئومەییە کە شۆقینیەتیکی توندی عەرەبیان هەبوو، پێشتر دەرەق بەو مەوالیانە سووکایەتی و نارەواییەکی زۆریان کردبوو. ئەوان بەر لەو مەوالییەکانیان بە پێی پیادە بۆ جەنگ دەبردن و لە دەستکەوتەکانی جەنگیش هەرگیز بەشیان نەدەدان. موختار بواری پێدان سوارین و دەستکەوتی شەڕیشی پێ دەدان. بۆیە ئەوان بوونە پالپشت و یارمەتیدەری موختار، وەک چۆن ژمارە مەوالی لە سوپای ئەودا چەندین بەرامبەری ژمارە عەرەبەکان بوون و لە هەشت هەزار سەربازی ئەو کە لە کۆتایی شەڕدا تەسلیمی (موسەبی کورێ زویبەر) بوون، یەک لە دەشیان عەرەب نەبوون. دەلێن ئۆدوی ئیبراهیم ئەشتەر ئەوێندە پر بوو لە ئێرانییەکان کە کاتی سەردارێکی شامی بۆ دانوستان لەگەڵ ناوبراو هاتە نیو ئوردووەکەیی، لەو شوێنە کە گەیشتە نیو ئوردووە کە تا گەیشتە لای فەرماندەیی ئۆردووەکە یەک و شەیی عەرەبی چییە لە سەربازەکانی نەبێست. کاتی کە ئیبراهیم ئەشتەریان سەرکۆتە کرد کە لە بەرامبەر دلاوهرانی حیجاز و شامدا چما ئەو بیانیانەیی قیست کردوونەتەو، ناوبراو بە دەنگێکی دلنیا و رەزامەندانەووە گوتی هیچ کەس لەنەبەرد و شەڕ دژی شامییەکان لەمانەیی لەگەڵ مندان بە ئەزمونتر و رهاوتوتر نییە، ئەمانە پۆلەیی سوار و مەرزه‌وانە فارسەکانن و من خۆیشم کەسیکی شەڕکەر و جەنگاوەرم. سەرکەوتنیش لە خواوەیە،^{۷۱} کەواپە چ جیتی ترس و نیگەرانییە. بەلێ ئەو بێووە مایەیی ترس و نیگەرانی و نەفرەتی عەرەبەکان لە موختار، کە زۆریی ژمارەیی سەربازەکانی نیو سوپاکەیی مەوالییەکان بوون.

بە پێی قسەیی تەبەری، سەرانی کوفە کۆبوونەووە و دەستیان بە بەدگویی و خراب باسکردنی موختار کرد کە ئەم پیاوێ خۆی بە مێری ئیمە داناو، لە کاتی کەدا ئیمە لێی رازی نیین، چونکە مەوالییەکانی لەگەڵ ئیمەدا یە کسان کردووە و کردوونی بە سواری ئەسپ و هیستەران، رزق و رۆزی ئیمەیان دەداتی، بۆیە ئەو کۆیلانەیی ئیمە پەرەوێ لە فەرمانەکانی ئیمە ناکەن و دارایی هیتیم و بیوژنان بە تالان دەبەن.

۷۱- دینوری: اخبار الطوال، ص ۳۵۸.

كاتى سەرانى عارەب ئەو پەيامەى خۇيان بە موختار گەياند كە (ئىمەت بە ھىنانە پىشى مەوالىيەكان ئازار داو، ئەوانت بە پىچەوانەى داب و نەرىت، سوارى چوار پىيان كىرەو و بەشى دەستكەوتەكانى جەنگت كە مافى ئىمەى، پىداون؟) موختار وەلامى داوئەتەو كە(ئەگەر مەن واز لە مەوالىيەكان بىنم و دەستكەوتەكانى شەر بەدەم بە ئىو، ئايا دىنە پال مەن و يارمەتەم دەدەن لە شەر دژى بەنى ئومەىيە و ئىبن زوىر و لەو بارەىەو دەتوانن سۆيىندم بۆ مۇخۇن و پەيمان نەشكىنن؟) بەلام ئەوان وەلامى نەخىريان داىو، ھەر بۆىە موختار دواجار لە بەرامبەر ئىبن زوىردا، كەسەرانى كوفە و پىوانى عارەب ھاودەست و پالپىشتى بوون، شكستىخوارد و كوزرا. زۆر قسەى جۆراو جۆر سەبارەت بە موختار و راپەرىنەكەى ئەو گوتراون و داوهرى كىردنىش لە بارەىەو ئاسان نىيە. سەرانى عارەب چ شىعە و چ سوننى تىروانىنى باشيان لە بارەى ئەو نەبوو و ئەو ھەنگاوى ھىنانە پىشى مەوالىيەكانىيان لە لايەن ئەو و ناپەسەند و پىچەوانەى مەروەت داوئەتە قەلەم و بۆىە ئەويان بە درۆزن و فىلپاز و خۆپەرست و ورپىنەگۇ داوئەتە قەلەم. راستە كە رەفتارى ناو براو لەگەل سەرانى كوفە دوو رووانە بوو و لە سوود وەرگرتن لە ناوى مەمەدى ھەنەفىيە زۆر زىادەرزوىي كىرەو، بەلام لايەنگرى كىردنى ئەو لە مەوالىيەكان دەرس و پەندىكى گەرە و پر بەھا بوو، ھەم بۆ مەوالىيەكان كە دواتر زاتى ئەويان و بەرھات دژى عارەبەكان راپووستن و ھەم بۆ عارەبەكانىش كە بىھوودە و لە خۇرا شەرەف و پاراستنى ئىسلامىيان تايىبەت بە خۇ دەزانى.^{۷۲}

بەم شىوئەى، راپەرىنى موختار بۆ ئىرانىيەكان بىنانوئىك بوو بۆ ئىرانىيەكان كە تواناى خۇيان دژى عارەبەكان تاقى بكنەو و بوارىكى لە بار بوو بۆ تۆلە كىردنەو لە بەنى ئومەىيە، بەلام عارەبەكان كە نەياندەتوانى راپەرىنى ئىرانىيەكان بەرگە بگرن ھەوليان دا لەو پرووداودا مەوالىيەكان بە تالانكردنى مالىيەتەم و بىوئەژنان تۆمەت بار بكنەن. وەلى لە راستىدا ئەو تۆمەتە تۆمەتەىكى ناپەو بوو. ئەو عارەبەكان بوون كە مالىيەتەم و بىوئەژنانىيان تالان و تاراج دەكرد نەك خەلگى تر. سەردار و فەرماندەكانى عارەبەكان بوون كە پىداوئىستىيەكانى رووخانى دەولەتى بەنى ئومەىيەيان فەرھام كىرد. كارى سەرەكىان غەزوو كىردن و جىھاد بوو، بەلام لەو كارەياندا مەبەستىيان پىشكەوتنى ئابىن نەبوو. ئەو كارەيان تەنھا بە مەبەستى تالان و سوودى ماددى گرتبوو پىش. زۆر لە سوپاى و كارگوزاران بە ھۆى چاچنۆكى سەرۆك و

۷۲- دائرة المعارف اسلام، ب، ۳، ل ۶ - ۷۶۵.

فەرماندەكانىانەو ھەژار بىوون. كاتىك دانراوئىكى تازە لە شوئىنى يەكىكى كۆنتر دادەنرا، دانراوى لاىراوى دەست بەسەر دەكرد و بە پى سزاو ئازاردان، ھەموو مال و دارايىەكەى لى دەسەندەو. بەو شىوئەى بوو كە لە سەردەمى فەرمانرەواىي بەنى ئومەىيەدا (حەججاج) عىراق و (قوتەىيە كورپى موسلىم) ىش خۇراسانى، ئاگر تىبەردا. رادەى باج و خەراجەكان رۆژانە زىادىيان دەكرد و بىدادى و ستەمكارىي ئەرك دارەكان لە وەرگرتنى دارايىەكاندا، رۆژانە زىاتر و ئاشكراتر دەبوو. زۆر چىرۆك و بە سەرھاتى سەىر سەىر لە بارەى دل رەقى و زەبرو زەنگى كاردارانى حەججاج لە كىتەبە مىژووىيەكاندا باس كراون. ئەمەى خوارەو نمونەىەكىانە: نووسراو كە خەلگى ئىسەفەھان چەند سالىك بۆيان نەكراو باجى برىار لىدراو بەن. حەججاج، عارەبىكى پى پەتى كىردە والى ئەو و داواى لىكرد كە باج و خەراجى ئەو كۆ بكتەو. عارەبى كەلەبۆر كە گەىشتە ئىسەفەھان زەمانەتى لە چەند كەسىك وەرگرت و دە مانگ مۆلەتى دانى. كە لە وادەى دىارىكراو باجەكەيان نەدا ھەموو ئەو چەند كەسەى گرتن و داواى باجەكەى لىكردن، بەلام ئەوان دىسان بىانوىيان ھىناىەو. عارەبى ناوئىراو سۆيىندى خوارد كە ئەگەر ئەو باجە نەھىنن سەرى ھەمووىيان بىرى، يەكى لەوانە چوو پىش و گوتى لە سەرم دەن، ئاوى لى نەخواردەو لە سەرىيان نووسى (فلانى كورپى فلانى، قەرزەكەى خۇيدا) ئىنجا برىارىدا كە سەرەكەى بە دەرگەىەك ھەلواسن و مۆرى لى بەن. دوو مەىن كەسىشىيان بە چارەنوسى وى برد. خەلگ چارەىەكىان بۆ نەماىەو، ھەر چۆنىبى ئەو ھەموو باجەيان كە بەسەرىاندا سەپىندرا بوو كۆكردەو و داىان.^{۷۳}

حەججاج

قۇناغى ھكۆومەتى خۇئىرئىز و تۆقىنەرى حەججاج لە عىراقدا سەراپاى بە كارەسات و ستەمكارى تىبەرى، بە سەرھات و رووداوى وا ترسناكىان لە سەردەمى ھكۆومەت كىردنى ئەودا باسكردوو كە ماىەى نەفەت و سەرسامى ھەر مرۆقىكە. دەلئىن: (لە زىندانى ئەودا چەند ھەزار كەس بەند كراو ھەبوون، فەرمانى دەكرد بوو كە لە جىياتى ئا، خۇئىواوى تىكەل لەگەل ئاھەك و لە جىياتى خواردن تەپالەى تىكەل لەگەل تەرسى گۆيدىرئىزىيان دەرخوارد بەن)^{۷۴} تەمەنى ھكۆومەتەكەى ئەو لە عىراقدا بىست سال درىژەى كىشا. لەو ماوئەىدا ئەو كەسانەى كە ئەو

۷۳- مروج الذهب، ب، ۳، ل ۱۶۰.

۷۴- تجارب السلف، ل ۷۵.

کوشتنی ته گهر بشی قسهی میژوونوسه کان باوهر بکهین پتر له سه د و بیست هزار کس بوون. ته مه جگه له وانهی که له شه پره کانی ته ودا کوژراون. میژوونوسان نووسیویانه کاتی مرد په نجا هزار پیاو و سی هزار ژن له نیو زیندانه کانیدا هه بوون،^{۷۵} بوی هه یه ته و ژماره یه زیده پوژی تیدابی، به لام ته و نه د هه یه، که قوناغی حکومته تی ناو براو له عیراقدا بو هه موو خه لگ به تاییه ت بو مه والیه کان، به دبه ختیبه کی گوره بوو.

زور به سه رهات و پروداوی سه یر و ترسناکیان له بارهی حه ججاهوه باسکردوون. نووسیویانه کاتی که له دایک بوو، مه مکی دایکی نه گرت، به ناچار ی تا چوار روژ خوینی گیاندارانیان ده رسته ناو ده میبه وه. به دروست کردنی ته و نه فسانه یه له که سایه تی ته و منداله ی که چاره نووس وای دانا روژیک بیته فه رمانه وایه کی سه سه ختی عیراق، وسته یانه ته ژدیه یه کی خوینمز دروست بکهن. راستی ته وه یه که سه ره تاکانی ژیانی ته و روون نیبه، گوتویانه که له ته مه نی لاوتیتیدا ماموستای فیترگه بووه. له جه نگی کدا که له نیوان (عه بدولمالیک مه روان) و (مه سعده کوری زویتر) له عیراقدا پرویدا، په یوه ندی به خه لیفه وه کرد و له ته ک ته ودا چوه شام، دواتر له لایه ن ته وه وه ته رکی گرتنی مه ککه ی پیدرا و ته ویی گه مارو دا، له سه ر چیا ی (ته بو قبیس) به مه نجه نیق به ردی به سه ر شاری مه ککه دا باراند تا گرتی و تین زویتری، که په نای برد بووه نیو (حه رم) گرت و کوشتی. دوو سال دواتر، کردیانه فه رمانه وای حکومته تی عیراق و ناردیانه ته وی، عیراق له و سه رده مه دا تاویک له ئاژاوه و فیتنه ی (خه وارپج) ئاسوده نه بوو. ناره زاکان به تاییه ت مه والیه کان هه میسه له گه ل خه وارپجه کاندا هاوکاریان کردووه. ته و که سانه ی هیشتا به چاوی ئاشتی خوازانه ئیسلامیان نه ده بینی، زور زوو بو ی هه بوو، فریوی بانگه شه ی ته وانه بخون که خه لیفه کانیان به ناهق ده زانی و دانی باج و خه راجیان به خه لیفه به پالپشتکردن و به هیتر کردنی ته و ده زانی، حکومرانیته حه ججاج له عیراقدا به زهر و زهنگ و دلره قییک ی بی وینه به پروه ده چوو، هه ژموون و بالادهستی ته و به سه ر خه لکیدا بو خو ی قه مچی و سزادان و ته شکه نجه یه ک بوو.^{۷۶} له گه ل گه یشتنی بو به سه ره، و تاریکی خوینده وه که ده رپری

دلره قی و توندوتیژی ته و بوو. حه ججاج له گه ل ته وه شدا که باش خه وارپجی ده م شکین کردن، که چی به هو ی ته و هه موو بیدادی و سته مه ی ده یکرد، هه میسه تورپه یی و نه فرینی موسلمانانی به دواوه وه بوو. ته و سیاسه تی سه ختگیری و توندی و ده مارگیرانه ی نه ژادی به نی ئومه ییه ی دژی مه والیه کان له ماوه ی حکومته ت کردنی خویدا به و په ری دلره قییه وه پیاده کرد. میژوونوسه کان نووسیویانه و ده لاین نامه ی بو کارداری خو ی له به سه ره نووسی که (نه به تی) یه کان له به سه ره دوورکاته وه، چونکه ته وانه بوونه ته مایه ی فه ساد و چه په لکاری دین و دنیا. کارداری ته مه وی فه رمانه که ی به جیگه یاند و وه لامی نامه که ی دایه وه و گوتی هه مووانم و ده درنان جگه له وانه ی که قورئان خوینن یا کاری دهرس دانه وه ی ئایینیان هه یه. حه ججاج بو ی نووسیبه وه که: (له گه ل خویندنه وه ی ته م نامه یه پزیشکه کان بانگی لای خو ت بکه، پیمان بل ی با پشکنینیکی باشت بو بکهن، ته گه ر هاتوو ره گیکی (نه به تی) ت تیا بوو، با بیبرن) نا به م شیوه یه حه ججاج سیاسه تی ره گه ز په رستانه ی به نی ئومه ییه ی له سوو کایه تی و بچوک دانانی مه والیه کان به و په ری توندیبه وه جیبه چی ده کرد. ته و هه لسوکه و تانه بوونه مایه ی ناره زایه تی فراوانی خه لگ له دام و ده زگای حکومرانی ته و. ته وه ند ه له رشتنی خوین و پارده به خشینه وه به سه ر که سانی خو ی شولی لی هه لکیشا که (عه بدولمه لیک) خه لیفه ی ته مه وی له شامه وه نامه ی بو نارد و له و دوو کاره دا سه ر زه نشتی کرد.^{۷۷} ده زگای حکومرانی ته و پته و کردنی ده سه لاتی به پیویست ده زانی که به و په ری توندی و دل ره قییه وه به ره له ستکاران له نیو ببات و دوست و هه واداران ی خو ی به هیتر بکا و پشتیوانیان بیت. بو ته و مه به سته پیویست بوو که ده ست له رشتنی خوین و سووتاندنی مال و دارایی به ره له ستکاره کانی نه پاریزی، بویه له کوژدنه وه ی باج و خه راج و جزیه، ته و په ری توندی و سه خت گیری به کار ده هیئا.^{۷۸} جزیه ی داهاتی سه رانه و خه راجی داهاتی زه وی و زاری (زمه خاوه ن کتیب) ییه کان مادامه که نه بوونه موسلمان ده بو به پیی یاساگه لیک ی تاییه ت بیان دابا. له بهر ته وه ی ورده و بری ته و باج و خه راجانه به ره و سه ری هه لده کشان و خه لگی توانای دانی ته و هه موو پاره یان نه بوو، (زمه) ییه کان بو ته وه ی که له دهستی ته و باجه سه پیئندراوانه دا

بارودخی ته وکات چاره ی نه بووه که ده بویه توندییت، به لام به هیچ شیوه. دلره ق و بیبه زه یی نه بووه. له هه مان کاتیشدا خو ی خا و خلچی له لاوازی و دوور ده گرت.

۷۷- مروج الذهب، ب ۳، ل ۱۳۶.

۷۸- ابن خلکان، ب ۳، ل ۳۷۷.

۷۵- مسعودی: التبیة الاشراف، ل ۳۷۵.

۷۶- سه ره پای هه موو ته وانه هه ندیک له تویژه ره و ده کو ویلهاوزن (WELHAUSEN) و لامس (LAMMENS) (بگه پروه : دائره المعارف اسلام، ب ۱، ل ۲۱۵-۳۱۷) هه ولیان داوه و گوتویانه که له

قوتاریان بیت دهبونه موسلمان و ازبان له کینگه کانی خویمان دههینا و روویان ده کرده شاره کان، به لّام له گهله شهوشدا هججج هیشتا داوای جزیه و خهراجی لّی ده کردن. کاردارانی هجججج بویان نووسی بوو که (داهاتی باج و خهراج رووی له که می داوه، چونکه (زمه) بیسه کان بوونه موسلمان و شارنشین) هجججج بوی شهوی که (داهاتی بهیتومالی ئیسلام) کهم نه کات، فرمانی دا نه هیلن هیچ کهس له گوندهوه بوی شار کوچ بکات و ههروهها فرمانی دا که به زوری جزیه له موسلمان تازه بستین. پیاوه نایینه کانی به سره زور بهو رهفتار و ههلسوکهوتی هججججج هست و دلگران بوون و بوی حالی ئیسلام گریان، به لّام نه هه موو شهو توندوتیژی و ریوشوینانهی هجججج دهولتهی شه مویانی له رووخان پاراست و نه گریه و نیگه رانی پیاوه نایینه کان رک و تورهبی و نه فرتهی مهوالیه کانی دامرکند. شه فشار و شهسکه مجانهی که له لایه هججججج دارو دهسته که یهوه دهرهق به مهوالیه کان ده کرا، شهوانی به رهو توله کردنهوه هان دهه.^{۷۹}

لهو سهرو بهندهدا یاخیبوونه کهی (عهبدولرهمان کوری محمه دی کوری شه شعته) که دژی سته مکاریه کانی هججججج رابوو روویدا. مهوالی و نا موسولمانه کان که له دهستی ستهم و بیادی هججججج وه تنگ هات بوون، وه کولانان ده کهوتن و ده گریان و هاواریان ده کرد (شه محمه دا، شه محمه دا)، نه یان ده زانی چی بکهن و بچنه کوی. به ناچاری له دژی هججججج ره گهله کوری شه شعته کهوتن و بوونه هاوهله و یارمه تیده ری شهو.^{۸۰}

عهبدولرهمان

سه رچاوه میژوو بیسه کان به دریتی به سه رهاتی سه رهه لدان و دهر کهوتنی (عهبدولرهمان کوری محمه دی کوری شه شعته) مردوه له (۸۵ ک/ ۷۰۴ ز) یان نووسیوه. ناو براو یه کی له شه شرافه کانی (قهحتان) بوو و له لایه هججججج حوکه پانیتی زابلی پیسپیردا بوو، هججججج خوشکه کهی شهوی که ناوی (مه یونه) بوو، بوی محمه دی کوری خوئی هینا بوو، کاتی هججججج نامه یه کی توندی بوی نارد که (باج و خهراج له خه لک بستینه و په لاماری هیند و سند بده و سه ری (عهبدوللا عامر) م له نزیکترین کاتدا بوی رهوانه بکه. عهبدوللا که خوئی به پیاویکی مهزن ده زانی و له بیانوری سه رکیشی ده گهرا. شه داوایهی هججججج قبول نه کرد (به نامه وه لامسی

۷۹- الامامة والسیاسة، ب ۳، ۳۸.

۸۰- تاریخ سیستان، ل ۱۱۴.

هججججج دایهوه که په لامار و دهست دریتی بوی هیند و سند شه نجام دهدهم، به لّام به ناههق باج له کهس و هرنارگرم و خوینی کهس به ناههق نارپژم). دواي شهوه عهبدولرهمان له گهله شهسکره کهی خویدا که خه لکی عیراق و دوژمنی هججججج بوون، بوونه هاو دهست و هاوبه نندی یه کتر. هجججججج پرهتکردهوه و بوی روویه روو بوونهوه و شه پرکردن له دژیدا به رهو عیراق کهوتنه ری. له نزیک شوشتهر هجججججج شکا و به رهو به سره رای کرد و له ویشهوه چوه کوفه. له نزیک (دیتر نه لجه ماجم) له ماوهی سه د روژدا، له نیو دوو له شکر هه شتا نه بهرد و پیگدادان روویدا. سه ر شه نجام عهبدولرهمان تیکشکا، سوپاکی ته فرو تونا بوو، خویشی رایکرد بوی خوراسان.

سه بارهت به ناکامی کاری شهو عهبدولرهمان سه رچاوه کان نووسیویانه که له به رامبه ر هججججج شکستی هینا، رایکردوه له ریگای به سره فارس و کرمانهوه چوه سیستان و (خه لک ریگه یان پیدا له سیستان بمینیتتهوه)^{۸۱} به لّام موغه زهل کوری موغه ب و (محه مه د کوری هججججج) وه دوایکهوتن، بویه ناچار بوو سیستان به جیبه یلی و په نا بیاته بهر (زه نییل) له زابلستان. که چوه شهوی هه والیان دا به هجججججج و هجججججج (عه ماره کوری ته میم شه لقه یسی (یا لحه می) به نوینه ری ناره لای زه نییل و ناوبراو له گهله زه نییل شه لوه تی کرد و پاسپارده کهی هجججججج پییه گه یاندن که: له شکری من نایینه ولاتی تو و هیچ مال و دارایت لّی داوا ناکه م و ناشتی و دوستایه تی له نیوانماندا بهر قه رار ده بی بهو مه رجعی که عهبدولرهمان شه شعته و فلانه کهس له هاوه لانی بوی لای من بنیری. به م شیوه یه زه نییل، عهبدولرهمان و کهسه کهی تری گرتن، زه نجریان به پیکانیانه وه کردن، له سه ربانیتی بلند داتران. عهبدولرهمان گوتی ده بی من له سه ر روخی بانه که بم، هه ر دووکیان برده سه ر لیواری بانه که، ئینجا عهبدولرهمان خوئی له بانه که فیدایه خوار و هه ر دووکیان په رت بوون و مردن، شهو هاوه لسه ی عهبدولرهمان ناوی (شه بو له نه بر) بوو.

زوریه ی شهو که سانه ی لهو سه رهه لدانده دا دژی هجججججج یارمه تی (ئین شه شعته) یان دا بریتی بوون له پیاوانی نایینی و جهنگاوه ران و مهوالیه کانی به سره و عیراق. هجججججج شهوانه ی زور به توندی سزادان. مهوالیه کانی په رش و بلاو کرد و هه ریبه که یانی بوی گونده کهی خوئی رهوانه کرد و ناوی شهو گونده ی که کهسه کهی بوی رهوانه ده کرد له سه ر دهستی کهسه که ههله ده کند، ته نانهت شهو پیاوه نایینی و زانایانه ش که لهو رووداوه دا دژی هجججججج پراوه ستا بوون، سزادان. (سه عید

۸۱- تاریخ سیستان، ل ۱۱۷، بلاذری، ل ۴۰۷.

کوری جوبهیر) یه کینگ لهوانه بوو، ناوراوو به که سیکی پاریزکار و دورستکاری شه و سهردهمه ده ژمیردا به رادهیهک مایه ریژ و خۆشه ویستی خه لک بوو که شه گه چپی عاره بیش نه بوو، به پیچه وانه ری و شوین و دابی باو نوژیان له دواوه ده کرد. ده لنین کاتی ناو براویان ده ستگیر کرد و بردیانه لای حه ججاج، لیبیرسی کاتی تو هاتیته کوفه، له گه ل شه وهدا له عاره بان بترازی هیچ کهس مافی پیش نوژی کردنی نییه، مه گهر من مؤله تی پیشه وایی کردنم پیته نه دا؟ گوتی: با، دات. لیبیرسی (مه گهر توّم نه کرده قازی ههر چهنده هه موو خه لکی کوفه ده یانگوت جگه له عاره بان هیچ کهس شایسته ی شه و نییه بیته قازی؟) گوتی، با کردت. دیسان لیبیرسی (نایا من توّم له ریزی هاووه م و هاوونیشینه کانی خۆم که هه موویان له گه وره گه وره کانی عاره ب بوون دانه نا؟) گوتی: با داتنام. حه ججاج گوتی (که وایه هزی یاخیبوونی تو له به رامبه ر مندا چییه؟) فرمانی دا سهری برن و به م شیوه یه زوری شه و شه که سانه ی سزادان که شان به شانی ئین شه شععت دژی شه و راهستا بوون و له و کاره یدا شه وهنده بی به زه بی و توندوتیژی به کارهینا که خه لیفه ی شه و شه له دیمه شق ناره زایه تی دهربری. به تایبته م و الوییه کان له و کاره ساته دا زیانیکی زوریان پیگه یشت.

یه کیکی تر له و که سانه ی دژی حه ججاج به شداری له راپه رینه که ی (شه شععت) دا کرد، که سیکی مه الوی بوو، به ناوی (فه یروژ). نازایه تی و چالاکی شه و پیاوه، حه ججاجی زور نیگه ران ده کرد. حه ججاج گوت بووی، ههر که سیکی سهری فه یروژم بو بینی ده هه زار دهره می ده ده می. فه یروژیش ده یگوت (ههر که سیکی سهری حه ججاجم بو بینی سه د هه زار دهره می ده ده می). سهرته نجام دوی تیکشکانی ئین شه شععت فه یروژ رای کرده خوراسان و له وی که وته دهستی (ئین مو له ب). ئین مو له ب ناوراوی نارده لای حه ججاج و حه ججاج به شه شکه نجه و نازاریکی سه خت کوشتی).^{۸۲}

شه و خوین ریژی و سته م و بیدادیانه، ئیرانییه کانی زیاتر بو یاخیبوون و سهره لدان هان ده دا. ده ستپیکی سه ده ی دووه می کوچی روخانی شه مه وییه کانی خیرا کرد. شه و راپه رین و سهره لدانانیه که عه له وییه کان و بیانییه کان له گو شه و که ناری ولات شه نجامیان ده دا، ده ولته تی سهره ر و سته مکاری به نی شه مه وییه ی به ره و هه لدیتری نه مان برد.

سهره لدانی زهیدی کوری عه لی

یه کی له ریسواییه بیژینه کانی شه مه وییه کان له و سهرده مه دا، شه و دلرّه قی و توندوتیژی بوو، که له دامرکانه وه ی راپه رینی (زهید کوری عه لی کوری حوسین) مردووه له سالی (۱۲۲ ک/۷۴۰ز) و (یه حیا) ی کوریدا شه نجامیاندا. شه و (زهید کوری عه لی) یه یه که مین که سی بنه ماله ی عه لی بوو، که دوی رو دواوه که ی که ربه لا دژی به نی شه مه وییه راپه ری و که وته هه ولتی و ده ده سته یانی خه لافته. ناوراوو ماوه یه که به نه یینی خه ریکی ناماده کارییه کانی راپه رین بوو و زه مینه ی شوړشی فه راهه م ده کرد. له و ماوه یه دا زور جار حه شارگه ی خۆی له ترسی دوژمنه کانی ده گۆری. جگه له کوفه که زه مینه ی نامانجه کانی خۆی تیدا ناماده کرد بوو، ماوه یه کیش چووه به سره و له ویشدا که وته کوژدنه وه ی هاوه لان و ریخه ستنی هاوده سته کانی. له گه ل شه ویشدا کاتی و هختی ده ستپی کردنی راپه رینه که هات، والی کوفه، به شیوه یه که ناماده کاری سهریازی له به رامبه ریدا کرد بوو، که هاوه لانی زید توانای خۆراگریان نه ما و له دهری ته کینه وه و په رته یان لیکرد. سهرچاوه کان سهره لده به سهره لدانی شه و نووسی بوویان (زهید به رده وام خولیای خه لافته ی له سهردا بوو، به نی شه مه وییه شه ویه یان ده زانی بویه (هشام) ی خه لیفه ی شه مه وی، زهیدی به لایه نگری کردنی (خالد کوری عه بدللای شه لقه سری)، فه رمانرّه وای پیشوری کوفه که هیشام ده ست به سهری کرد بوو، و (یوسف کوری عومهر) ی له جینی شه و دانا بو) ^{۸۳} تاوانبار کرد بوو، نامه ی بو نارد که بچیتته لای (یوسف کوری عومهر) ی فه رمانرّه وای کوفه، زهید چووه کوفه و یوسف لیکولینه وه ی له گه ل کرد، زهید دانی به توّمه ته که داننه نا، یوسف سویندی داو ئیزیندا. زهید کوفه ی به جی هیشت و رپی مه دینه ی گرت به ر. کوفه ییه کان چوونه پیشی و پییان وت سه د هه زار پیای شمشیر به ده ستمان هه یه که هه موویان ناماده ن گیانیا ن له خزمه تی توّدا به خشن، بوسته تا به یعه ت پیوه بکه یین و به نوی شه مه وییه لیره ژماره یان که مه و شه گهر ته نها عه شیره تی ئیمه بیه وی ده توانی ته فر و توانیا ن بکات جا چ بگات به هه موو عه شیره ته کانی تر. زهید گوتی من له بیواده یی و عه دری ئیوه ده ترسم، ده زانن چیتان له گه ل حسینی باپیری مندا کرد، وازم لیبتن من دهره قه تی شه و کاره نایه م. شه وان سویندیا ن به خوی گه وره بو خوار و واده و په یانی راشکاوانه یان پیدا و زوریان خۆ فش کرده وه و زیاده رپه یان کرد. زهید هاته وه کوفه و شیعه کان دهسته دهسته به یعه تیا ن پیکرد جگه له خه لکی مه داین و به سره و (واسط) و موسل و خوراسان.

۸۳- عیباره تی ئیوان دوو قولاب له نیو کتیبی که نه سل لئی وهرگیراوه نییه بو روونکرده وه و هاوپنچ کراوه.

که کاره که ته‌واو بوو، نینجا بانگه‌شه‌که‌ی خۆی ناشکرا کرد. یوسف کورپی عومەر که له لایه‌ن به‌نوی ئومه‌ییه فه‌رمان‌په‌وای کوفه بوو، له شکرێکی کۆکردوه و شه‌پێکی گه‌وره‌یان کرد و سه‌رته‌نجام له‌شکری زه‌ید شکاو بلاوه‌ی کرد، شه‌و خۆی له‌گه‌ڵ ژماره‌یه‌کی که‌م مایه‌وه و نه‌به‌ردێکی سه‌ختی کرد، تا له‌ پێ به‌ تیریک که به‌ر ته‌ویلی که‌وت، و کوزرا هاوه‌له‌کانی ته‌رمه‌که‌یان ناشت و ناویان به‌ردایه سه‌ر شوینی ناشتنه‌که تا گۆره‌که‌ی نه‌دۆزنه‌وه و ته‌رمه‌که‌ی له‌ گۆر دهرنه‌هینن. یوسف کورپی عومەر هه‌ولێ دا تا گۆره‌که‌ی دۆزیه‌وه و ته‌رمه‌که‌یان هینایه دهر و فه‌رمانیدا هه‌لی بواسن، دواتر به‌ ناگر سووتاندیان و خۆله‌میشه‌که‌یان فێدایه نینو پرووباری فورات.^{۸۴} دوا‌ی له‌ داردانه‌که‌ی سه‌ریشیان بۆ دیمه‌شق و له‌ویشه‌وه بۆ مه‌که‌که و مه‌دینه برد. یه‌کی له‌ هۆکارانه‌ی که به‌نی ئومه‌ییه به‌ ناسانی توانیان هاوه‌لانی زه‌ید تیک بشکینن نه‌وه بوو، که له‌ نینو په‌یره‌وانی نه‌ودا یه‌کیته‌ی وته و بیرکردنه‌وه نه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌ نینو نه‌واندا که‌سانێکی زۆر له‌ خه‌واریج و نه‌وانه‌ی هه‌یج مه‌به‌ستی یارمه‌تیدانی نه‌ویان نه‌بوو هه‌بوون، سستی و لیب‌سورده‌یی خه‌لکی کوفه و وردبینی و زه‌بت و په‌تی جاسوس و پیاوه‌کانی به‌نوی ئومه‌ییه‌ش یه‌کیکی تر بوو له‌ هۆکارانه‌ی که بووه مایه‌ی شکستی زه‌ید و سه‌رکه‌وتنی به‌نوی ئومه‌ییه‌کان.^{۸۵}

یه‌حیا کورپی زه‌ید

دوا‌ی زه‌ید یه‌حیای کورپی له‌ خوراسان راپه‌ری، به‌لام ته‌ویش وه‌کو باوکی کوزراو به‌ کوشتنی نه‌و جارێکی تر ده‌ستی به‌نی ئومه‌ییه به‌ خۆینی بێتاوانیکی تر ئالوده بوو، نه‌و یه‌حیایه هه‌ر له‌و کاته‌ی باوکی به‌ هاوکاری کوفیه‌کان دژی به‌نی ئومه‌ییه راره‌ستا، گیانی خۆی له‌ کوفه له‌ مه‌ترسیدا بینی، بۆیه که‌میک دوا‌ی کوزرانی باوکی به‌ نه‌ینی له‌ کوفه هه‌لات و له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیک له‌ هاوه‌له‌کانی چوه خوراسان. له‌ (سه‌رخه‌س)، خه‌واریج که له‌گه‌ڵ به‌نی ئومه‌ییه نینوانیان ناخۆش بوو، هه‌ولیاندا له‌گه‌لی ریک بکه‌ون و پیکه‌وه دژی به‌نی ئومه‌ییه راپه‌رن، به‌لام هاوه‌له‌کانی یه‌حیا لی نه‌گه‌ران هاویه‌ندی له‌گه‌ڵ نه‌واندا بکات و بۆ به‌لخ چوو. له‌وێ که‌وته

۸۴- تجارب السلف. ۸۱-۸۳.

۸۵- بۆ زانینی ده‌نگوباسی زه‌یدی کورپی عه‌لی جگه له یه‌عقوبی، ته‌به‌ری، مه‌قریزی، مقاتل الطالبین، بگه‌ریوه بۆ عمده الطالب ل ۱۳۰، رازی: تبصره العوام، ۱۸۷ل. بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ۳۵. بیان الادیان، ل ۳۴. ملل و النحل شهرستانی، ل ۱۱۶، چاپی کورتن و چه‌ندین کتیبی تر.

ریکخستنی کاروباره‌کانی خۆی و لایه‌نگه‌کانی له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه. یوسف کورپی عومەر که زه‌یدی کوشت بوو، له یه‌حیا ده‌ترسا، که دیتی یه‌حیا له خوراسان جموجولێ هه‌یه و کاره‌که‌ی په‌ره‌ی سه‌ندوهه نامه‌ی بۆ والی خوراسان که نه‌و ده‌م (نه‌سر کورپی سه‌بیار) بوو، نارد که یه‌حیا بگری. نه‌سر داوا‌ی له فه‌رمان‌په‌وای به‌لخ کرد و ته‌ویش یه‌حیای گرت و بۆی نارد. نه‌سر کورپی سه‌بیار، یه‌حیای له (مه‌رو) خسته‌ زیندان، به‌لام (وه‌لید کورپی یه‌زید)ی خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌وی که له شوینی هیشام ببوه خه‌لیفه، نامه‌یه‌کی بۆ نه‌سر نارد و فه‌رمانی پێدا که یه‌حیا ئازار نه‌دا و ئازادی بکات. نه‌سر ئازادی کرد و دلنه‌وایی دا، بۆ لای خه‌لیفه‌ی به‌ری کرد، به‌لام له ژیره‌وه فه‌رمانی به‌ حوکمه‌رانه‌کانی ویلایه‌تی خوراسان که بریتی بوون له سه‌رخه‌س، گوس و نه‌به‌رشه‌هر (نیشاپور)دا، ئازادی نه‌که‌ن و هه‌ر له خوراسان بێنیتته‌وه. که یه‌حیا گه‌یشه‌ (به‌یه‌هق) له ترسی یوسف کورپی عومەر، وای به‌ چاک زانی نه‌چیتته‌ عیراق و هه‌ر له خوراسان بێنیتته‌وه، هه‌ر له ویش مایه‌وه و ده‌ستی به‌ خه‌بات و بانگه‌شه‌کاری خۆی کرده‌وه. سه‌د و بیست که‌س به‌یه‌عتیان پێوه کرد. به‌و ژماره که‌مه به‌ سه‌ر نه‌به‌ر شه‌ه‌ری دادا و به‌سه‌ر عه‌مرو کورپی زارهدا که فه‌رمان‌په‌وای نه‌و شاره بوو سه‌رکه‌وت. دوا‌ی نه‌وه چوه (هه‌رات) و (جوزجانان) و له‌وێ ژماره‌یه‌کی تر له خه‌لکی خوراسان په‌یره‌ندیان پێوه کرد، به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر له‌گه‌ڵ نه‌و له‌شکره‌ی که نه‌سر کورپی سه‌بیار بۆ نه‌هیتشتنی نه‌و نارد بووی پروبه‌پروبوونه‌وه. شه‌پێکی سه‌خت و خۆیناوی روویداو یه‌حیا و هاوه‌له‌کانی کوزران (په‌مه‌زانی سالی ۱۲۵ کۆچی) سه‌ری برآویان بۆ دیمه‌شق برد و لاشه‌که‌شیان به‌ ده‌روازه‌ی شاری جوزجاناندا هه‌لواسی. تا نه‌و رۆژه‌ی که هاوه‌لانی (ئه‌بو موسلیم) مردوه له (۱۳۷ ک/ ۷۵۵ ز) ده‌ستیان به‌سه‌ر خوراسان داگرت، ته‌رمه‌که‌ی هه‌ر به‌ داره‌وه بوو، کوشتنی یه‌حیا که پێده‌چی نه‌و کات، ته‌مه‌نی له هه‌ژده سال زیاتر نه‌بووی و ره‌فتاری نامرۆقانه‌یان که به‌رامبه‌ر ته‌رمه‌که‌یان کرد، شیعیه‌کانی خوراسانی زۆر دل‌گران کرد،^{۸۱} بۆیه (ئه‌بو موسلیم)ی رپه‌ه‌ری راپه‌رین زۆر سوودی له‌وه وه‌رگرت و به‌لینی به‌و که‌سانه ده‌دا که به‌یه‌عتیان پێوه ده‌کرد، تو‌له‌ی خۆینی یه‌حیا له بکوژه‌کانی بسینیتته‌وه. له راستیدا خۆینی یه‌حیا وه‌کو خۆینی (تیره‌ج) و (سیاوه‌ش) بووه بیانوو بۆ شه‌ره‌کان و زۆر له خه‌لکی خوراسانی بۆ ریک و تو‌له سه‌ندنه‌وه دژی به‌نی

۸۶- له باره‌ی یه‌حیا کورپی زه‌ید و راپه‌رینه‌که‌ی جگه له ته‌به‌ری مه‌سعودی، یه‌عقوبی مقاتل الطالبین ابوالفرج اصفهانی و تاریخ‌گزیده‌ه حمدالله مستوفی سه‌یر بکری. بۆ تو‌زیننه‌وه رۆژناواییه‌کان بگه‌ریوه بۆ وتاری (C Ban Arendonk له دائره‌ المعارف اسلام، ب ۴.

ثومەییە یەكخست، كاتیّ كه ئەبو موسلیم دەستی بەسەر جۆزجانان داگرت، بكۆژەكانی یەحیای كوشتن و تەرمی یەحیای لە سەر دار هینایە خوار و ناشتی. خەلكی خوراسان حەفت رۆژ پرسیان بۆدانا و لەو ساڵەدا وەك (مەسعودی)باسی كردووه، هیچ مندالێك له خوراسان له دایك نەبوو، كه ناوی یەحیا یان زەیدی لێ نەزێ.^{۸۷} ئەو هەموو ستهمكارییەکی كه بەنی ثومەییە و دارودەسته كهیان ئەنجامیان داوه. موسولمانان بە تاییەت مەوالییەكانی لەوان پەست و دور دەخستەوه، بەلام ئەوێ كه ئەوانی بەرەو رۆخی هەلدیژی نەمان راكێشا، ئەو دەمارگیری و ناكوکییە توندە بوو، كه له دیزرەمانەوه كهوتبووه نیوان یەمەنی و موزەرییەكان و لە دوایین رۆژگاری تەمەنی بەنی ثومەییەدا شەڕ و پێكدادانی بنەمالەیی له نێو خەلكدا لێكەوتبووهوه. دۆژمنایەتی نیوان دوو خێل له میژووی عارەبا پیشینەیهکی درێژی هەیه، بەلام بی ئەقڵی و سەرەڕۆیی وەلیدی كۆری یەزیدی خەلیفە ی ثومەییەكان لەو كاتەدا ئەو دۆژمنایەتییهی نوێ كردەوه. خالیدی كۆری عەبدوڵلای قەسری كه كەسێکی یەمەنی بوو له سەر دەمی یەزیدی كۆری عەبدوڵمەلیك و هیشامی بربایدا ماوهیهك له عێراقدا فەرمانرەوایی كرد بوو. یوسف كۆری عومەری سەقەفی كه دواي ئەو كرا بە فەرمانرەوای عێراق، هەولێ دا كه دەست بەسەری بكات و مال و داراییەكە ی بە زۆری لێ بستینی، بەلام هیشام ئەگرچی له خالید بەد گومان بوو، كه چی رازی نەبوو یوسف نازار بدات. كه نۆبەتی خەلافەت بە وەلید گەشت، خالیدی سپارده یوسف و خالید ئەوی بۆ كوفە برد، بە ئەشكەنجە و نازارەوه كوشتی. یەمەنییەكان خەبونیوه و بەگۆ وەلید داچوونەوه. وەلید موزەرییەكانی بۆ بە گۆداچوونەوهی ئەوان رێكخست. له شەڕێكدا كه له نیوان هەردوولا هەلگیرسا، موزەرییەكان شكان. یەمەنییەكان چوونە دیمەشق و محەمەدی كۆری خالیدیان نازاد كرد، كه وەلید گرت بوو، دواتر یەزید كۆری وەلیدی نامۆزای وەلیدی خەلیفەیان له شوینی ئەو دانا و وەلیدیان بە شیوهیهکی دەردناك كوشت.^{۸۸}

رووخانی ئەمەویەكان

بەم شیوهیه، كارو باری خەلافەت تووشی بی سەر و بەری توندوتیژی و كێشەكێشی نیوان یەمەنی و موزەرییەكان بوو، چونكه موزەرییەكانیش ماوهیهك دواي مردنی یەزید كه له شەش

مانگان زیاتر خەلافەتیان نەكرد، مەروان كۆری محەمەدیان كرده خەلیفە و جارێکی تر یەمەنییەكانی تووشی زەبوونی كردەوه.

ئەو سەرۆبەرییە بووه مایەیی لاواز بوونی دەولەتی بەنی ثومەییە. بە تاییەت كه له خوراسانی مەلەبەندی بانگەشە ی عەبباسییەكان، لەبەر ئەو كێشەكێش و ناكوکییە ناوخییە، بەنی ثومەییە بواری سەركوت كردنی دژیەرهكانی خۆیان نەبوو. دەنگی تەپل و شەبیوری سەرەلەدان دەزرنگایەوه و دۆژمنانی بەنی ثومەییە هەرچەند ساڵ جارێك له گۆشە و كهناری ولاتدا راپەڕین و سەرەلەدانیان دەكرد. رووخانی بەنی ثومەییە پرسیکی حەقی و براوه بوو.

خوراسانی لانکی ئەفسانە قارەمانییەكانی ئێران، كه له ناوەندی حكومەتی عارەبی دورتر بوو، له هەموو شوینیکی تر بۆ شوێش و راپەڕینی ئێرانییەكان گونجاو تر بوو، بۆیه كاتی هیز و دەسلاتی بەنی ثومەییە بەرەو نەمان دەچوو، بانگەشە ی عەبباسییەكان له ویدا لایەنگر و هەواداری زۆری بۆ خۆی راكێشا.

بانگەشە ی ئەبو موسلیم لەو هەریمەدا، بە گەرم و گۆری و حەماسەتیکی زۆرەوه پێشوازی لێكرا. كهسانێك كه له دەستی زولم و ستهمی عارەباندان وەتەنگ هات بوون، ئەو راپەڕینەیان بە مژدە ی نازادبوونی خۆیان لێكدایەوه. نەسری كۆری سەبیار كه له خوراساندا ئەو بارودۆخەو رەوشە ی بە چاوی خۆی دەبینی، له پەراویزی نامەیه كیدا كه بۆ مەروانی دوایین خەلیفە ی ثومەییەكانی نارد، بە روون و ئاشكرا نیگەرانی خۆی سەبارەت بە پەرسەندنی راپەڕینەكە ی ئەبو موسلیم دەری و بە توورەبوون و حیرسەوه دەنووسی: (من تروسكە ی ئاگرێك له نێو خۆلە میبشدا بە چاوی خۆم دەبینم و ئەو پرورشانی ئاگر بە زووی گر دەگرن، دوو چلە دار، ئاگرێك داده گیرسین و هەمیشە قسەیه كه دەبیتە پێشەکی كردار. من بەو پەری سەرسورمانەوه هەمیشە له دلێ خۆمدا دلێم خۆزگە دەمزانی داخۆ بەنی ثومەییە بە ئاگان یان خەوتوون؟)^{۸۹}، بەلام بەنی ثومەییە له خەودا بوون: خەوی خەفەت و له خۆیایی بوون، كه هەمیشە دەولەتە ستهمكار و سەرەڕۆكان بەرەو هەلدیژی نەمان رادەكێشی. راپەڕینی ئەبو موسلیم بوو كه ئەوانی لەو خەوه خۆشەدا راجلەكاند و بناغە ی خەلافەتی ئەمەوی بۆ هەتا هەتایە پێچایەوه.

۸۷- مروج الذهب، ۳، ل ۱۸۵.

۸۸- دینوری: اخبار الطوال، ل ۳۹۸.

۸۹- تاریخ یعقوبی، ۳، ل ۷۹.

(۴)

زمانی ون بوو (ونکراو)

نهوا دیرینه‌کان

رۆژگارانتیک که باره‌د و نه‌کیسا به‌ده‌نگوئاوازه‌کانی په‌هله‌وی و گۆرانی خه‌سه‌ره‌وانی، ده‌رو دیواره‌کانی کۆشکی ساسانیان پرکردبوو، زمانی عاره‌بی له‌ده‌روونی فه‌رمانه‌وایانی بیابانه وشک و برینگ و بئ‌ئاوه‌کان وشک‌ترو بئ‌بهرتر و بئ‌سوودتربوو.

له‌سه‌رانسه‌ری ئه‌و بیابانه وشکانه‌دا ئه‌گه‌ر ده‌نگ و هاوارئ‌ها‌تابیاه، ده‌نگی سرودی شیرک و تالان و ریگری و کوشتاربوو، نه‌نامۆژگاری و په‌ندیک، نه‌حیکمه‌ت و داهیتانیک له‌زمانیان ده‌رده‌چوو، نه‌واژه و ئاوازیکی خوشه‌ویستی به‌سه‌ر لیوه‌کانیانیه‌وه دیارده‌بوو.

شيعره‌کانیان ته‌نیا باسی پشکلی وشتر بوون، وتار و گوفتاره‌کانیشیان هانی شه‌ر و کوشتاریان ده‌دا، راست پېچه‌وانه‌ی ئی‌ران (که‌لانی ئی‌رانی ئه‌وکات) که‌ زمانیان هه‌مووی هه‌ر مانای زانستی و زانایی و ئامۆژگاری کردن و وشه‌کانیشیان دلنه‌وازو دلگیر و کتیه‌ ئایینی و سروده‌کانی ئاسمانیه‌کانیان زه‌مزه‌مه‌ده‌کرد، چیرۆکه‌ شیرینه‌کانی پاشایانی رابردوویان له‌ (خوداینامه) کاندای ده‌خوینده‌وه‌و، هه‌رچین و تووژیک زمان و خه‌تی تاییه‌تی یان هه‌بوو، له‌ ده‌ریاری پاشاکانا زمانی خوزی، فارسی، دری هه‌رکام شوین و جیگای خۆی هه‌بوو.^{۹۰} سروده‌ جوان و خۆش و دلگیره‌کان ریزو پاداشتیان به‌دواوه‌بوو. هه‌رچه‌نده‌ شيعری عه‌روزی به‌وشیوه‌ی که‌ له‌ دوا‌ی ئیسلام ره‌واجی په‌یاکرد، له‌وکات و سه‌رده‌مدا باوی نه‌بوو، به‌لام سرود و هۆنراوه له‌ ئی‌رانی پيش ئیسلامدا له‌ شيعری (نه‌فامی، جاهلی) عاره‌ب پوخته‌تر ره‌وانته‌ر، ناوبانگی ئاوازخوینانی به‌ناو و ناسراوی وه‌ک (باربه‌د و نه‌کیسا) خوی له‌خۆیدا باس له‌هه‌بوونی شيعر به‌زمانی په‌هله‌وی ده‌کات.

هه‌لبه‌ته‌ هه‌چ ئاوازو مۆسیقایه‌ک به‌بئ‌ شيعر نابئ‌ و به‌ئه‌نجام ناگات، بۆیه‌ ده‌توانین بلین نه‌وا و لاوانده‌وه‌ی ئاوازخوینان جوریک شيعر بوون، نمونه‌ی ئه‌م جوړه شيعرانه‌ تووژهران له‌

۹۰- له‌ هه‌ندێک له‌ کتیه‌کاندا له‌ زاری عه‌بدوللا بن موقه‌نه‌عه‌وه‌ گێردراوه‌ته‌وه‌ که‌ پادشاکانی ئی‌ران له‌ کۆره‌کانی خۆیاندا به‌ زمانی په‌هله‌وی قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام که‌ ته‌نیا بوان له‌گه‌ل گه‌وره و سه‌رانی ولات به‌ خوزی ده‌دان. هه‌روه‌ها دانیشتوانی ده‌قه‌ره‌کانی مه‌دائن و ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌رباربوون زمانیان (ده‌ری) بووه و موبد و په‌یره‌کارانیان به‌ فارسی ده‌په‌یفین. بگه‌رپوه: الفهرست، چاپی میسر ۱۹، یاقوت ب، ۴، وشه‌ی (فه‌له‌ویان (په‌هله‌و) یان (فه‌یلی) حمزه‌ی ئیسه‌فه‌هانی: (التنبیه‌ علی حدو‌ث التصحیف).

پارچه‌کانی په‌هله‌وی به‌ناو (ده‌ختی ئه‌سوریک، یادگاری زه‌ریران) و هه‌ندیک له‌په‌ند نامه‌کاندا، نیشان دراوه‌.

نزا و سروده‌کانی مانه‌وی که‌ ئه‌مرو نمونه‌یان له‌به‌رده‌ست دایه‌ ناسکترین نمونه‌ی شيعرن له‌ ئی‌رانی پيش ئیسلامدا .

زمانی ئی‌ران له‌وکات و سه‌رده‌مدا جگه‌ له‌ شيعر به‌ره‌مه‌می فه‌لسه‌فی و زانستیشی هه‌بووه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ کتیه‌ زانستیه‌کان له‌ یونانی و هیندییه‌وه‌ وه‌رگێردراوون، زمانی ئه‌و گه‌له‌ زمانی شيعر و ئه‌ده‌ب و زمانی چيژ و عه‌قل بوو، زمانی گه‌لیک بوو پر له‌ فه‌ره‌هنگ و ئه‌ده‌ب و لیوه‌شاهیه‌ی و به‌تیکرا سوودمه‌ندی له‌سه‌ر یه‌ک ئه‌م گه‌له‌ به‌سه‌د زمان قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام کاتئ‌ له‌گه‌ل داگیرکه‌ره‌ عاره‌به‌ موسلمانه‌کاندا رووبه‌رووبوونه‌وه‌ هێزی شمشیر بالاده‌ستی خۆی سه‌لماند.

په‌یامی نۆی

زمانی عاره‌بی (تاژییه‌کان)^{*} جگه‌له‌وه‌ی زمانی گه‌لیکی نیمچه‌ کتوی بوو هه‌یچ ره‌وانی و ناسککارییه‌کی واهی تیا نه‌بوو، به‌لام کاتیک بانگی قورشان و بانگ رادیران له‌ژی‌سایه‌ی شمشیردا له‌ ئاسمانی ئی‌ران زرنگایه‌وه‌، زمانی په‌هله‌وی له‌به‌رامبه‌ریدا پاشه‌کشه‌ی کردو ورده ورده خه‌لکی ئی‌ران وازیان له‌ ئایینی خۆیان هیناو چوونه‌ سه‌ر ئایینی عاره‌بان، ئه‌وانه‌ی که‌ به‌و ئایینه و به‌و حکومه‌ته‌ عاره‌بییه‌ش رازی و دلخۆش نه‌بوون، چه‌ندین کۆت و به‌ندیان به‌ سه‌ردا سه‌پیندراو ناویان نان (ئه‌هلی زیمه‌) و بۆیان نه‌بوو فزه‌ بکه‌ن و ده‌میان هه‌لبه‌رن و سکالا و نارزه‌زایه‌تی ده‌ربه‌رن. به‌مشیه‌یه‌ به‌ دريژایی دوو سه‌ده‌... جگه‌له‌ چه‌ند هاواریکی کورت و تاساو ورته‌یه‌ک له‌ هه‌چ لیوتیک ده‌نه‌ده‌چوو، زمانی فارسی که‌ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداریه‌تی ساسانییه‌کاندا پرپوو له‌شیرینی و ته‌ و ره‌وانیژی له‌سه‌رانسه‌ری ئه‌و دوو سه‌ده‌یه‌دا وه‌کو لاله‌کان به‌نه‌ناسراوی و بئ‌ به‌ره‌مه‌می ماپوه‌وه‌، ماوه‌یه‌کی زۆری برد تا ئی‌رانی توانی به‌ندی کپ و بئ‌ ده‌نگی بپسینئ‌ و ده‌می هه‌لبه‌رئ‌ و وه‌قسه‌بی‌ت و بدوی‌ت.

۹۱- مانه‌وییه‌کان هۆگری مۆسیقا و شيعر، وه‌کو هونه‌ره‌جوانه‌کانی تر بوونه، که‌ نمونه‌ی زۆر له‌ تراکان و سروده‌کانی ئایینی نه‌وان له‌ کاتی هه‌لکه‌ندنی تۆرفاندا دۆزراونه‌ته‌وه‌ بۆ زانیاری زیاتر بگه‌رپوه‌ بۆ. (مانی و دینا) له‌ نووسینی سید حسن تقی زاده . که‌ به‌م دوايه‌ وه‌رگێردراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی.

* له‌ ده‌قه‌ فارسییه‌که‌دا زیاتر له‌ جیتی عاره‌ب وشه‌ی (تازی) به‌کار هینراوه‌.

زمانی ون بوو

پاش وردبوونه وده مان له میژوو شه وده مان بۆ ده رکهوت که عاره به کان هر له سه ره تادا رهنکه زیت له بهر شه وهی خوین بپاریزن و له ناسوده بییدا بژین و گیانیان پاریزراوی، که وتنه شه وهی که شه و زمان و ده برپین و شیوه زار و زاراوانه ی که له ئیراندا ره واجیان هه بوو له ناوهرن. چونکه مه ترسی شه وهی لیده کرا که هر شه زمانه گه لان له دژی شه وان هان بدات و ده سه لات و حکومه تی شه وان له هه ریمه جیا جیاکان و دووره ده سه ته کانی ئیران بخته مه ترسییه وه. بهم هوییه وه له هه ر شوین و شاریک له ئیران خهت و نووسین و کتیب و کتیبخانه یان بینبوایه به توندی دژی راده وهستان. شه ره فتاره ی که عاره ب له خواره زم له گه ل خهت و زمانی خه لکی شه ویان کرد، خوی به لگه یه کی به هیزه. نووسیویانه کاتی قوته ییه ی کوری موسلیم، سه ردار ی حه ججاج کوری یوسف سه قه فی بوو، جاری دووه هه م که چوو خواره زمی گرتوه، هه رکه سیک که خه تی خواره زمی بنووسیویایه له میژوو و زانست، ده نگویاسی رابردوی زانی بوایه هه موویانی ده خسته ژیر شمشیژی تیژی خوییه وه. زانایانی ئایینی (مویه دان، هیریودان) ی له ناویردن، کتیبه کانیسی سووتاندن تاکو وای لیهات خه لک به ره به ره نه خوینده وار مانه وه، خهت و کتیبیان نه ما و له ناو چوو شه م رووداوه وانیشان ده دات که عاره ب خهت و زمانی گه لانی ئیرانی وه کو فاکته ریک ده بینی که شه گه ر دوژمنه کانییان به رده وام بن له سه ری و له به رده ستی یان دایع له وانه یه له دژیان بوه ستنه وه و به ره ره کانی و شه ریان له گه لدا بکه ن.

له بهر شه جیتی سه رسورمان نییه که له هه موو شاره کاندای بۆ له ناویردن خهت و زمان زۆریه توندی هه ویان دایع! رهنکه به هانه وه هه جته تی تر که عاره ب بۆ دژایه تی کردنی زمان و خه تی ئیرانییه کان هه یانبوو، شه وه بیته که خهت و زمانی زه رده شتی یان به ریکر و به ره به ستیک بۆ بلاو بوونه وه و گه شه کردنی قورشان و په یامی خوین زانیوه. له راستیدا ئیرانییه کان ته نانه ت شه وه که سه انه ش که ببوونه موسلمان و ئایینی ئیسلامیان وه رگرتبوو زمانی عاره به کان فیتر نه ده بوون، له بهر شه تا شه ناسته ی که نه یان ده توانی نویژ و قورنایش به عاره بی بچوینن، نووسیویانه که ((خه لکی بوخارا له سه ره تای ئیسلامدا له نویژدا قورنایان به فارسی ده خوینده وه، نه یان ده توانی فیتری عاره بی بن، کاتی بۆ کرنووش و چوک دادان ده چوون مرؤقیق

له دواوه ده وه ستا به زمانی سوغدی هاواری ده کرد (بکنیتان کنیت) و کاتی ده چوونه کرنووش بردن (سه رچۆک) هاواریان ده کرد (نگوینا نگوینی کنیت^{۹۳}). به مشیویه شه م خۆشه ویستییه ی که خه لک بۆ زمانی خوینان هه یانبوو جیتی سه رسورمان نییه! که سه ردارانی عاره ب، زمان و خه تی ئیرانیان تا راده یه کی زۆر به دژی ئایین و حکومه تی خوینان بزنان و له هه ر شوینی کدا بۆ له ناویردن و نه مانی خهت و زمانی فارسی هه ول بده ن.

سوواندنی کتیب

به وشیه یه ی که باسکرا هیچ گومانیک له وه دا نییه، که له کاتی هیرشی عاره ب زۆر له کتیبه کان و کتیبخانه کان له ناویران و توشی زه ره ر و زیان هاتن. شه مه له میژوو کاندای به دریتی باسی لیه کراوه و به لگه ی زۆریش بۆ سه لماندنی شه م گوته یه هه یه، به لام هه ندیک له توویزه ران له م باره یه وه به گومان له کاتیکدا شه مه گومانی ناریت چونکه شه وه هه نگاوه گومان هه لئاگرئ، بۆ عاره ب که جگه له قورنای که لامی خودا هیچ کتیب و په یامیکی تر به های بۆ دانه درنا، کتیبه کانی زه رده شتی لای شه وان به هۆکاری گومرا بوون و تاریکی داده نران، بۆچی بیان پاریزن؟ له نیو موسلماناندا شه کات که سانی خوینده وار زۆر که م بوون، لیره وه بۆمان ده رده که وی که شه م گه له بایه خیکی شه وتوی به کتیب و کتیبخانه نه داوه، ته واری شه م به لگه و به رزه نگانه بۆمان ده سه لمینن و وانیشان ده دن که عاره به کان سوودیکی وایان له و کتیبانه ی که ئیستا له شه ده بی په هله وی پاشاوه یان ماون وه رنه گرتوه. هه ر لیره شه وه بۆمان ده رده که وی و گومان و دوودلیش نامینی که به ریزه وه سه یری شه و کتیبانه یان نه کردوه، جگه له وانه له و سه رده مه ی که زانست و هونه ر له ده ستی زانایان و گه وره پیاوانی ئایینی و مؤیدان بووه به له نیو چونی شه و دوو چینه بمانه وی یان نا شه و کتیبانه ش له نیو ده چن. شه وه بوو که کاتی هیرشی عاره ب، مؤیدان زیاتر له هه موو چین و توویزه کانی تر زه رده رمه ندبوون و لیک پچران، به کوشتن و بلاوه پی کردنی شه و چینه بۆمان ده رده که وی که زانست و کتیبه کانی له لای عاره ب سوود و بایه خیکی وایان نییه و به که لکیان نایهت، بۆیه له دیدگای شه وانه وه هۆکار و پالنه ریک نامینی که بیان پاریزن و میننه وه.

۹۳- نرخی: تاریخ بخارا، ل ۷۵، چاپ تهران .

۹۲- بیرونی: اثار الباقیه، ل ۳۶، ۳۵، ۳۸ .

ناوی زۆر له کتیبه کانی سهردهمی ساسانی له ناو کتیبه میژووویه کاندای ماون که هیچیان دیار نین، تهنا ته تهوانه له سهردهمی سههتای عهبا سیشدا وهرگهرداون، له ناو چوون. دیاره له سۆنگه می موسلمانانوه کهش و ههوا می مانه وهی تهو جوړه کتیبانه له بار گونجاو نه بووه، هۆکاری له ناویردنیشیان ههه تهوه بووه.

ههه له بهنگه و نیشانانوه بویمان دهه ده که وهی که له کاتی هیرشی عاره به کاندای زۆر له کتیبه ئیرانییه کان له ناوچوون، ههه وه کو گوئیانه کاتی (سهعد کوری وهقاس) دهستی به سهه شاری مه دائن داگرت له وهی کتیبی زۆری بهرچاو کهوت، نامهیه کی بو خه لیه می دووهم (عومه پری کوری خه تتاب) نووسی و له باره می کتیبه کان داوای رینمایی لی کرد، عومه له وه لامدا بو می نووسی بووه وه که هه موویان فریباده ناو رووباری دیج له وه. چونکه ته گهه ته وهی لهو کتیبانه دا هیه بو رینمایی بیت ته وه خودای گه وه قورثانی بو ناردووین که له وانه باشتره به سوودتره، ته گه ریش گو مریبان تیدای، خودا له گو مریبی ته وان دوری کردووین، له بهر ته وه گشتیان بسووتینه و بیاخه ره ناو تاوه. ههه چۆنیک بیت لهو کاتدا که حکومه ته ئیران که وته دهستی عاره به کان، زمانی ئیرانیش زه لیلی بندهستی تازییه کان بو، زمانی ئیرانیش بووه زمانی عاره بان، ئیتر نه له دامو ده زگا کانی حکومه ته به کارده هات، نه بو کاروباری ئایینی. بو بلا بوونه وه شی هیه بایه خیک نه ده درا، ته وه بو که پۆژ به پۆژ بی بایه ختر ده بو، زمانی په هله وه هیدی هیدی بووه زمانیکی تاییه ته به مؤبدان و (به هدینان)، تهو کتیبانه ش که نووساون ههه بهو زمانه بوون، به لام چونکه خه ته که می زه همت بوو و نووسی نه سخ بوو، زمانه کانی سوغدی و خواره زمیش له بهرام بهر توندوتیژی عاره به کان به ره به ره کهم بایه خ تر ده بوونه وه، ئاتاری له سهه پاتاری نه ده ما، تهو زمانه نه له گه ل ئایینی تازی و نه له گه ل ژیانی نوئی نه ده گونجان و نه شتی نوئیان به داوا ده هات، له بهر ته وه کاتی زمانی عاره به می دهنگی بهرزبووه وه، زمانه کانی ئیرانی ماوهیه کی زۆر خوئیان کپ و مت کرد، زمانی عاره به می که زمانی ئایین و حکومه ته بوو زمانی په هله وه، دری، سوغدی، خواره زمی جگه له ناو خه لکی ئاسایی ئیدی به کارنه ده هاتن، راسته له شار و گونده کاندای خه لک له گه ل په کتری ده وان، به لام تهو زمانانه جگه له وه سوودیکی تریان نه بوو، بهم هۆیه زمانی ئیرانی له سهرده مه می بی دهنگی و بی نهوایی دا که وته ژیر کاریگه ری زمانی عاره به می و تیکه لی تهو زمانه بوو. به تاییه ته که به ره به ره زاراوه ئایینی و ئیدارییه کان هاتنه ناو زمانی فارسییه وه.

گواسته وه می دیوان: به عاره بیکردنی نووسین له دام و دهزگا حکومی و کارگه ریه کان

گوژین و گواسته وه می نووسینی کاروباری ده ولته (دیوان) له فارسییه وه بو عاره به می که له رۆژگار و سهرده می حه ججاج ته هجامدرا په کیک بوو له هۆکاره سه ره کییه کانی لاوازی و شکستی زمانی ئیرانی.

دیوانی ئیراق تا کو رۆژگار و سهرده می حه ججاج به خه ته و زمانی فارسی بووه، نووسه ران و ژمیاریانی فارسی ریکخستی خهراج و داها تی زهوی و زار و له شکر بیان راگرتبوو، له سهرده می حه ججاج دا سه ره رشتی تهو دیوانانه له دهستی (زادان فرهوخ) دا بوو.

حه ججاج گرنگی و بایه خیکی په کجار زۆری به خهراج ده دا، چونکه دوژمنایه تی زۆری له گه ل مه والی و نه به تیه کاندای هه بوو، به نیاز بوو کاروباری دیوان له دهستی تهوان ده ره به تینی.

له دیوانی (زادان فرهوخ) دا پیاوکی مه والی ته مه میم هه بوو به ناوی (صالح کوری عه بدولره حمان) مردوه له سالی (۹۰ ک/۷۱ ز) که به فارسی و عاره به می دهینوسی، تهو پیاوه له به سه ره له دایک ببوو، باوکی ناو براو له دیله کانی سیستان بوو، کاتی حه ججاج چاوی پیکه وت په سه ندی کردو خوئی لی نریک کرده وه، صالح که یفی هات و داوی ماوهیه ک له گه ل (زادان فرهوخ) دا گفتوگو ده کرد، وتی هۆکاری له یه ک نریک بوونه وه می من و ته میر تویووی، به لام واهه ست ده کهم که حه ججاج له گه ل مندا بووته هاوړی، رۆژیک دادی که من لهم کاروباره دا پیتش بخت و تو له سهه ته م کاره لایبات.

(زادان فرهوخ) پیتی گو ت خه مت نه بی چونکه تهو پپیوستی زۆرتری به مننه نه ک من به تهو، جگه له من ناتوانی که سیکی تر بدوژیتته وه که بتوانی ژمیاری دیوانی بو رابگریتی.

(سالح وتی): ته گهه من بهوئی ژمیاری بو عاره به می بگوازمه وه ده توانم. (زادان فرهوخ) وتی: ته گهه راست ده که می شتیک بگوازه وه تا کو من ببینم، (سالح) شتیک وه رگه ریه سهه زمانی عاره به می، که (زادان فرهوخ) پیتی سهه سام بوو! به نووسه رانی تری وت که له دیوان کاریان ده کرد، بو خوئیان کاریکی تر بدوژنه وه، چونکه تهو کاره مان له ده ست چوو، داوی تهو داوای له صالح کرد که خوئی نه خوئی بخت و ماوهیه ک نه هیته دیوان، صالح وای کردو ماوهیه ک نه هاته دیوان، حه ججاج پرسیری کرد؟ وتیان نه خوئی تهویش پزیشکی خوئی که ناوی (نیادروس) بوو نارده لای، پزیشک

۹۵- له سهرده می عه بدوله لیک کوری مه رواندا که حه ججاج کرا به نه میری ئیراقه بین (به سههرا، کوفه) سالی کوری عه بدولره حمان سیستانی نووسینی کاروباری ده ولته می وه رگه ریه سهه زمانی عاره به می.

هیچ نه‌خوشییه‌کی نه‌دۆزییه‌وه، کاتی (زادان فەرۆخ) به‌مه‌ی زانی له‌ توورپه‌بوونی چه‌ججاج زۆر ترساو داوای له‌ سالتج کرد که تا زووه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ دیوان، سالتج گه‌رپه‌یوه‌ سه‌رکاری جاران... .

داوای ماوه‌یه‌ک کاتی تاشوویی (کوژی شه‌عه‌س) سه‌ری هه‌لدا و له‌ شه‌نجامی شه‌و پرووداوه‌دا (زادان فەرۆخ) کوژرا، داوای کوژرانی شه‌و، چه‌ججاج سه‌ره‌پرشته‌ی کاروباری دیوانی دایه‌ ده‌ست سالتج و له‌شوینی شه‌و دانیشته‌.

پوژتیک له‌ پوژان له‌ کاتی گه‌توگۆکردندا شه‌وه‌ی له‌ نیوان (سالتج) و (زادان فەرۆخ) دا پرویدا بوو خستییه‌ به‌ریاس، چه‌ججاج به‌په‌ری دلگه‌رمییه‌وه‌ پیی وت و داوای لی کرد که هه‌ولتیک کارا بدات بۆ شه‌وه‌ی دیوان له‌ فارسی وه‌رگه‌رپه‌ته‌ سه‌ر عاره‌بی، (سالتج) پازی بوو و شه‌نجامدانی پێشیاره‌که‌ی چه‌ججاجی قبول کرد.

(زادان فەرۆخ) کوژیکه‌ی هه‌بوو به‌ناوی (مه‌ردان) شا، کاتیک له‌ مه‌به‌ستی سالتج گه‌یشته‌ پرسباری لی کرد که تایا ده‌توانی شه‌و شه‌رکه‌ گرنگه‌ به‌شه‌نجام بگه‌یه‌نی؟ سالتج له‌وه‌لامدا ناماده‌یی خۆی ده‌پری، مه‌ردان شا لیی پرسی کاتی ژماره‌کان به‌ عاره‌بی ده‌نووسی چۆن بیان ده‌نووسی بۆ نمونه‌ ((ده‌هویه، بیستویه)) که له‌ فارسیدا هه‌ن؟ وتی (عشر و نصف عشر) ده‌نووسم، پرسی له‌ شوینی (وید) چ ده‌نووسی؟ وتی له‌ شوینی (وید) ((ایضا)) ده‌نووسم، مه‌ردان شا به‌توورپه‌یه‌کی زۆره‌وه‌ وتی خوا له‌ناوت به‌ری که پێشه‌ی زمانی فارسی هه‌لته‌کاند و له‌ ناوت برد، ده‌لتین که نووسه‌رانی تیرانی سه‌ده‌هزار ده‌هه‌م یان پێدا تاكو نه‌خۆشی بکاته‌ به‌هانه‌ و واز له‌گواستنه‌وه‌ی دیوان بۆ سه‌ر زمانی عاره‌بی به‌ینی. سالتج ناماده‌ نه‌بوو و کاروباری نووسینی دیوانی وه‌رگه‌رپا بۆ سه‌ر زمانی عاره‌بی داوای شه‌وه‌ دیوان کرا به‌ عاره‌بی و شه‌و تیرانییه‌نه‌ی که پزیتکیان هه‌بوو

۹۶- عه‌بدوله‌جمانی کوژی شه‌عه‌س له‌سالی ۸۲ک ۷۰۱ز له‌ده‌ژی چه‌ججاج و سه‌روه‌ره‌که‌ی عه‌بدوله‌لیک کومه‌له‌ خه‌لتیکه‌ی کۆکرده‌وه‌، سه‌ره‌تا له‌ عیراقدا سه‌رکه‌وتنی به‌ده‌ست هه‌ینا و به‌ره‌و شوشته‌ر به‌رپه‌که‌وت، چه‌ججاج هه‌رشه‌ی کوه‌سه‌ر به‌لام شکستی هه‌ینا به‌ره‌و به‌سه‌را گه‌رپه‌یوه‌، عه‌بدوله‌لیک هه‌زیکه‌ی زوری نارده‌سه‌ر داوای چه‌ند شه‌رێک کوری شه‌عه‌س رووی له‌ سیستان کرد و چوه‌ لای روته‌بل، به‌لام چه‌ججاج داوای ته‌سلیم کردنی کرد، شه‌ویش به‌پاره‌یه‌کی زۆر هه‌لته‌ه‌تاو به‌خیانه‌ت ته‌سلیمی بکات، به‌لام کوژی شه‌عه‌س ناماده‌نه‌بوو خۆی به‌ده‌سته‌وه‌ بدات به‌لکو له‌ کۆشکه‌که‌ خوی فێداو مرد، چه‌ججاج سه‌ری بۆ لای عه‌بدوله‌لیک نارد .

وه‌رگه‌رپا وه‌رگه‌رپاوه‌ له‌ مقدسی: افرینش و تاریخ، ب، ۴، ۵، ل، ۹۹۲، ۹۹۳.

۹۷- پروانه، ابن ندیم: الفهرست، ل، ۳۳۸. صولی: ادب الکاتب، ل، ۱۹۲. بلاذری: فتوح البلدان، ب، ۱، ل، ۳۰۰.

له‌ده‌ستیاندا و زمانی فارسیش که تا شه‌و کات له‌ دیواندا به‌ پتووستییه‌کی گرنگ ده‌ژمێردرا ریزی جارانی نه‌ماو رۆژ له‌ داوای رۆژ له‌وه‌ی به‌ره‌و کزی و دابه‌زین و گۆله‌ی له‌ لیژی بوو.

ده‌ستیگی بیده‌نگی

له‌و بیده‌نگی و تاریکییه‌ پر ترس و خویناوییه‌دا که له‌و رۆژگاردا، بۆ ماوه‌ی دوو سه‌ده‌ سیبه‌ری خۆی به‌سه‌ر ولاتی تیراندا کیشابوو، تویتزه‌ر هه‌ول و ماندووبوونی بی سووده‌ ته‌گه‌ر به‌ داوای لاپه‌رپه‌یه‌ک شیعری فارسیدا بگه‌رپه‌ت، چونکه‌ زه‌مینه‌یه‌کی له‌بار بۆ په‌روه‌رده‌کردنی شاعیری (فارسی زمان) و تیرانی زمان نه‌بوو.

شه‌وه‌ی عاره‌ب له‌و کات و ساته‌دا له‌ شیعری تیده‌گه‌یشته‌ قه‌سیده‌ بوو که عاره‌ب له‌ ستایش و هه‌جوکردنی گه‌وره‌کانی رۆژگاری خۆیاندا ده‌یان گوت، یاخود شه‌و پارچانه‌ی پێیانده‌گوترا ره‌جه‌ز، که پرپوون له‌ جۆش و خۆشی جه‌نگی، هه‌رچه‌ند هه‌یج کام له‌و دوو جوهره‌ شیعره‌ له‌و کاتدا له‌ زمانی فارسیدا بواریکی وایان نه‌بوو که سه‌ر هه‌لبه‌دن، له‌و رۆژگارانه‌دا که گه‌لانی تیرانی له‌به‌رامبه‌ر عاره‌به‌کاندا شکابوون، بۆ شه‌وان جگه‌له‌ نه‌خشه‌ی مردن و دارمان و پاکردن هه‌یچی تر له‌به‌رچاو نه‌بوو، چه‌مسه‌ی شه‌ری نه‌بوو تاكو ره‌جه‌ز دابننن، هه‌روه‌ها له‌و کات و ساته‌دا که له‌ شاره‌کانی تیراندا عاره‌به‌کان ده‌سه‌لاتداربوون و خه‌لیفه‌ش له‌به‌غدا و شامدا داده‌نیشتن، عاره‌ب بوون، ناچار تیرانی نه‌یده‌توانی ستایشی جینشینیان کارگوزارو نوینه‌ری خه‌لیفه‌ به‌زمانی فارسی بکات.

چه‌مک و زاواوه‌گه‌لی نایینی و ره‌وشته‌ی نه‌ له‌ شیعری شه‌و کات ره‌واجی پێنده‌درا و نه‌ تیرانییه‌ موسلمانه‌کانیش ته‌گه‌ر به‌رو ته‌ندیشه‌یه‌کی وایشیان له‌ میتشکدا هه‌بویه‌ شه‌و وه‌رگه‌رپان بۆ سه‌ر زمانی فارسی به‌پتووست نه‌ده‌زانی، تیرانییه‌ ناموسولمانه‌کانیش بوو و ده‌ست به‌تالییان بۆ شه‌م قسانه‌ نه‌بوو، ستایش و پیاوه‌لدانی ژن و شه‌راب و غه‌زه‌ل که هه‌میشه‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی له‌ باربوو، له‌لایه‌ن عاره‌به‌کانه‌وه‌به‌ده‌ست درێژی بۆ سه‌ر حورمه‌ت و پایه‌ی موسلمانان ده‌ژمێردرا و هه‌رگیز چاوپوشی لینه‌ده‌کرا، سه‌ره‌رای هه‌موو شه‌وانی و تران ته‌گه‌ر باسیکی وا به‌هۆی (زه‌نادقه‌) و نازاد ته‌ندیشه‌کانی شه‌وکاته‌وه‌ بگوترا، له‌چوار دیواری شه‌نجوومه‌ن و نیوکه‌سوکار ده‌رنه‌ده‌چوو و ره‌نگدانه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو، ره‌نگه‌ له‌به‌ر شه‌وه‌بویت ته‌گه‌ر شتیک به‌زمانی فارسی یا ته‌نانه‌ت عاره‌بی بگوترا به‌ده‌ماو له‌ناوده‌چوو.

هه‌جوو (شیعری جینپو) و سکالاش که گرنگترین ده‌ست مایه‌ی شیعره‌، بواری پی نه‌ده‌درا هه‌ر دژایه‌تی و سکالایه‌ک که له‌و سه‌رده‌م به‌سه‌ر زمانی یه‌کیک له‌ تیرانییه‌کاندا هاتبایه‌، به‌تونددترین

شپوه ده‌خنکیندرا، جینشیننه‌کان به‌رده‌وام شاعیره‌کان و قسه‌زانه‌کانیان که به زمانی عاره‌بی باسیان له‌سەر به‌ری و میژووی پر سام و شکواری ئیران و باب و باپیرانی رابردوی خویان ده‌کرد، ده‌که‌وتنه بهر ئازار و ئەشکه‌نجی زۆره وه .

هاواری خاموشه‌کان

لهم جوړه قسه‌و باسانه‌ه‌گەر شتی‌کیش بگوترا با ئەوا کورت‌خایه‌ن ده‌بوو، له‌گه‌ل نووسین و به‌ره‌می دیکه‌ی شعوبیه‌کاندا له‌ناو ده‌چوو و ئەگەر ده‌نگ و هاواری‌کی نار‌ه‌زایه‌تی و سکا‌لاش به‌رز بوایه‌وه رهن‌گدانه‌وه‌یه‌کی وای نه‌ده‌بوو، و به‌در‌پێژایی سه‌ده‌کان نه‌ده‌ما. له‌به‌رامبه‌ر ئەو جه‌ور و سته‌مه بێ وینه‌یه‌ی که عاره‌به‌کان له‌ شار و گونده‌کاندا به‌سه‌ر خه‌ل‌کیان ده‌هینا بواری ر‌ه‌خنه‌گرتن نه‌بوو، هه‌رکه‌سه‌یک له‌به‌رامبه‌ر جه‌ورو سته‌می عاره‌به‌کان فزه‌و نوو‌زه‌ی لینه‌هاتبا به‌کافرو زه‌ندیق ده‌ژمیردراو خوینی به‌ فیرو ده‌چوو، شمشیری داگیر‌که‌ره‌ په‌لامارده‌ره‌کان و قامچی ده‌سه‌لاتداران هه‌موو چه‌شنه‌ ر‌ه‌خنه‌ و هاوارو نار‌ه‌زایه‌تی‌کیان کپ کردبوو، ئەگەر ده‌نگ و هاواری به‌رزبوایه‌وه هاواری سۆزناک و لاوازی شاعیری‌ک بوو که بۆ وێران‌کردنی شارو لادێیه‌که‌ی خۆی شیوه‌ن و گریان و لاواندنه‌وه‌یه‌کی ده‌کرد، وه‌کو لهم چه‌ند دێره‌ شیعری شاعیری سه‌مه‌رقه‌ندی (ئه‌بو ئەلیه‌نه‌غی) کوپه‌ میری‌کی ناکام که له‌سه‌ده‌ی سه‌یبه‌می کوچیدا (نۆیه‌می زایینی) له‌ په‌ژاره‌ و خه‌م و کو‌شانی وێران‌کردنی شاره‌که‌ی (سه‌مه‌رقه‌ند) دا گوتراوه‌ په‌ژاره‌ و سکا‌لا‌ی خۆی به‌م شپوه‌یه‌ هۆتیه‌وه‌:

((سه‌رقه‌ند ک‌ند مند پزینت کی اوف‌ک‌ند))

((از شاش^{۹۹} ته‌به‌ی هه‌میشه‌ ته‌ خه‌ی^{۱۰۰}))

یاخود هاواری سۆزناکی زه‌ده‌شتی‌کی ئیران دۆست بوو، که له‌ژێر پاله‌په‌ستوی ر‌هنج و ئەشکه‌نجدا ئاره‌زووی ده‌کرد ده‌ستی‌کی ئاهورایی له‌نادیاره‌وه‌ بی‌ت و ولاته‌که‌ی له‌ده‌ست عاره‌به‌کان ر‌زگار بکات، له‌ چاره‌روانی ده‌رکه‌وتنی فریاده‌سه‌یک، به‌زمانی په‌هله‌وی هاواری کردووه‌ ئاوی هۆنیوه‌ته‌وه‌:

((کی باشد که بیکی آید از هندوستان که آمد آن شاه بهرام از دوده‌ کیان

..... هتد.....

که‌ی ده‌بێ په‌یکیک له‌هیندوستانه‌وه‌ بی‌ت و هاتنی به‌ه‌رام شای کیانی مان پیرا‌بگه‌یه‌نی که‌به‌نالای ئایینی خه‌سه‌روانی بۆ لای سوپا سالار...

که‌ بچیتته‌ لای هینده‌کان و پێیان بلیت عاره‌باکان چیان به‌سه‌ر هیناوین و چیمان به‌سه‌ر هات له‌ده‌ستیان، گروپی‌کی بچووک ئایینی خویان بلا‌کرده‌وه‌ و پاشایه‌تیمان له‌ده‌ست ده‌رچوو، ئایینیان وه‌کو ئایینی دێره‌کانه‌ (نان ده‌خون وه‌ک سه‌گ ئاسا) به‌م شپوه‌یه‌ ئەمانه‌ پاشایه‌تی یان له‌ده‌ست خه‌سه‌روان ده‌رهینا. نه‌به‌ هونه‌ر و کارزانی به‌لکو به‌داخ و حه‌سه‌رت و به‌جه‌ور، ستان‌دیان، ژن و مال و دارایی خه‌ل‌کیان به‌تالان برد، خۆشه‌ویستی باخ و بیستان جزیه‌یان به‌سه‌ردا سه‌پاندن و دابه‌شی سه‌رخویان کردن.

وه‌رگرتنی جزیه‌و خه‌راجیان دانایه‌ سه‌ر باخ و بیستانه‌کان و به‌سه‌ر خویاندا دابه‌شیان کردن، هه‌موو شتی‌کیان هه‌ل‌لوشی، سه‌یرکه‌ن ئەو درۆیه‌ی ئەوان چۆن بۆ هه‌موو جیهان روون بۆته‌وه‌، درۆیه‌ک که له‌ هه‌موو جیهاندا له‌ خرابیدا هاوتای نییه‌.

ئاواری پارسی

به‌م شپوه‌یه‌ زمانی عاره‌بی به‌ په‌یامی‌کی تازه‌ که له‌به‌هه‌شته‌وه‌ هینابووی و به‌ هۆی شمشیری‌کی هه‌ل‌گیشراو که خوینی لی‌ ده‌تکا، هه‌ر جوړه سه‌ری‌چی کردنی‌کی به‌دۆزه‌خ ده‌ترساند، زمانی پاشاکان و گه‌وره‌ بیاوانی ئایینی (مۆبده‌کان) و ئاموژگاری که‌ران و ئاوازی‌خوینه‌ ره‌سه‌نه‌کانی خسته‌

۱۰۱- بۆ ده‌قی په‌هله‌وی ئەم چامه‌ هۆنراوه‌یه‌ بگه‌رپۆه‌ بۆ (جاماس پا اسانا) Jamasp – Asana، Pahiavi Texts به‌هار له‌ گو‌فاری مهر سالی پینجه‌م و گو‌فاری سخ‌ن سالی دووم، صادق ه‌دایت ئەم ده‌قیان بلا‌کرده‌وته‌وه‌، وه‌رگیرانی ئەم ده‌قه‌ به‌ هۆی مامۆستا بیلی به‌ئینگلیزی کراوه‌ . Bailey; Zoroastrian Probiems in the Ninth-century Books . P۱۹۵

نیو کونجی تاریکی و بیده‌نگییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل شه‌وشدا هه‌رچه‌ند ئاوازه‌کانی خه‌سره‌وان و ئاوازی موعه‌کان له به‌رامبه‌ر ئاوازو بانگی قورئان کپ و بیده‌نگ بوون، به‌لام ئاوازه دلرفینه‌کانی فارسی هیدی هیدی به‌سه‌ر ئاوازه لاوازه‌کانی عاره‌به‌کاندا زالبوون، مؤسیقا و ئاوازی فارسی به‌ماوه‌یه‌کی زۆر کم پانتایی بیابانه‌کانی عاره‌بی پرکردبوو، له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی شه‌مه‌وییه‌کاندا له مه‌ککه‌و مه‌دینه، شام و ئیراق زور له جارییه ئاواز خوینه‌کان و زۆر له غولامه‌ گۆرانی بیژه‌کان به‌ ده‌نگی فارسی ئاوازیان ده‌چری و په‌نایان بۆ ئاوازی فارسی ده‌برد.

له کتییی (اغانی اصفهانی)دا باسی چیرۆکگه‌لێک هه‌یه که ده‌ری ده‌خه‌ن عاره‌به‌کان زۆر شه‌یدای گۆرانییه دلرفینه‌کانی فارسی بوون، له باره‌ی (سعید ابن مسیح) که کۆنترین ئاواز خوینی عاره‌به له‌سه‌رده‌می مه‌عاهویه‌دا، ده‌گێردرێته‌وه که ئاوازه‌کانی خۆی له‌سه‌ر ناهه‌نگ و ئاوازه‌کانی ئییران و شێوه‌ی شه‌وانه‌وه داده‌نان. بۆ نمونه نووسیویانه که جاریک له جازان له‌لای هه‌ندیک له‌و کرێکاره ئییرانیانه‌ی له که‌عه‌دا کاریان ده‌کرد تێده‌په‌ری، گوئیستی ئاوازه‌کانیان ده‌بی که له‌کاتی کارکردندا ده‌یان چری، دواتر شتیک له‌و جۆره‌ی شه‌وانی به‌ زمانی عاره‌بی دانا که له‌ لایه‌ن عاره‌به‌کانه‌وه زۆر دلگیر و خۆش بوو. هه‌روه‌ها ده‌گێرێته‌وه که کورپی (سه‌عید مسیح) سه‌ره‌تا غولامیک بوو پۆژتیک گۆرانییه‌کی خۆشی گوت، خاوه‌نه‌که‌ی گوئیستی بوو په‌سه‌ندی کرد، لیبی پرسی له‌کوی فیتری بوی؟ وه‌لامی دایه‌وه شه‌م گۆرانییه فارسییه‌و من بیستومه و ده‌رمگێراوه بۆ سه‌ر زمانی عاره‌بی، خاوه‌نه‌که‌ی زۆر خوشحاله‌ بوو و ئازادی کرد، شه‌ویش له مه‌ککه‌ مایه‌وه‌وه به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر گۆرانی گوتن.

چیرۆکیتریش له‌م باره‌یه‌وه هه‌ن که له کتییبه‌کاندا هاتوون، به‌تیکرایی وایده‌چیت که ئاواز و گۆرانی فارسی له سه‌ره‌تای کاریدا سه‌رنجی عاره‌بی بۆ لای خۆی راکیشایی .

هه‌لبه‌ته‌هه‌زکردنی عه‌ره‌کان له ئاواز و گۆرانی فارسی شه‌وانی بۆ هه‌زکردن له زمانی فارسی هان ده‌دا، هیدی هیدی له نیو شه‌و ئاواز و گۆرانییه‌ی که شاعیرانی عاره‌بی ده‌یان هۆنییه‌وه، وشه‌و زاواوه‌ی ته‌نانه‌ت رسته‌و کۆپله‌ی فارسی دوویات ده‌بوونه‌وه. له وته‌کانی (شه‌بوو نه‌واس) و شه‌و شیعرا نه‌ی که هاوچه‌رخه‌کانی شه‌و وتویانه، شه‌و کۆپله فارسییه‌ زۆرن، شه‌می خواره‌وه نمونه‌یه‌کی کورته: ...

(یاغسل الطرجهار للخذ ریس العقار
یانرجس و بهاری بده مرا یکباری)

شه‌م جۆره شیعره کورت و ساده‌یه زیاتر بۆ به‌زم و هه‌را ده‌وترا و هه‌روه‌ها باس له‌چۆنیه‌تی بلاویونه‌وه و ره‌واجی مؤسیقا و ئاوازی فارسی له‌کۆر و دانیشته‌کانی عاره‌به‌کان ده‌کات، له‌و فارسییه‌دا ده‌رده‌که‌وی که زمانی فارسی به‌و ئاواز و گۆرانییه هه‌لبه‌ستوینیانه‌ی که هه‌میشه شان به‌شانی زمانه‌که‌ بوون، له‌لایه‌ن کۆر و دانیشته‌کانی شه‌هلی به‌زم و خۆشیدا مایه‌ی په‌سه‌ند بووه. سه‌ره‌پای شه‌مانه، هه‌یچ گومانی تێدانییه که سه‌روودو گۆرانی فارسی وه‌کو سه‌رده‌مانی پێشتر باو و ره‌واجی خۆی هه‌ر هه‌بووه ، شه‌گه‌ر زمانه‌کانی په‌هله‌وی و سوغدی و دری و خوارزمی له ده‌زگای ئایین و ده‌سه‌لاتدا له‌به‌رامبه‌ر زمانی عاره‌بی نوشستیان هه‌ینایی، شه‌وا له‌لای هه‌مووان و زۆرینه‌ی خه‌لکیدا هه‌ر به‌روی جارانیان هه‌بووه، له‌هه‌ر شارێکدا زۆرینه‌ی خه‌لک به‌هه‌مان زمانی کۆن و دێرین ده‌په‌یفین، گۆرانی و دیلان و ستران و سه‌روود و چیرۆک و شه‌فسانه و مه‌ته‌له‌ هه‌مان کۆنه‌کان بوون.

له کتییبه میژووویییه‌کاندا له‌و جۆره ئاوازه‌ گه‌لێکی زۆر هه‌ن. نووسیویانه کاتێ که (سه‌عید کورپی عوسمان) له‌لایه‌ن مه‌عاهویه‌وه کرایه فه‌رمانه‌په‌وای خوراسان، چووته شه‌و به‌ری روویاری جه‌یچون و شاری بوخارای گرت له‌گه‌ل خاتونه‌که‌ی بوخارا که هه‌موو کاره‌کانی به‌ریوه‌بردی شاری له‌ده‌ستدا بوو، ناشتی کرد و له نیوانیاندا دۆستایه‌تی به‌هه‌یز دروست بوو، خاتونه‌که‌ عاشقی شه‌وعاره‌به‌ ببوو که خه‌لکی بوخارا له‌م باره‌یه‌وه هۆنراوه‌ی زۆریان به‌زمانی بوخارایی هۆنیوه‌ته‌وه که به‌داخه‌وه نمونه‌ی شه‌م هۆنراوه‌ که باسی په‌یوه‌ندی (سه‌عیدو خاتوونی بوخارا) ده‌که‌ن ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدانییه ، به‌لام یه‌ک دوو نمونه‌ی شه‌و قسه‌و وتانه‌ مان، له‌وانه گۆرانییه‌کانی په‌زید بن مفه‌ره‌غ و حه‌راره‌ی مندالانی شاری به‌لخ جیگه‌ی باسن.

گۆرانییه‌ک له‌به‌سه‌ره

به‌سه‌ره‌تای په‌زید بن مفه‌ره‌غ مردووه له (٦٩ ک/٦٨٩ ز) و گۆرانییه‌کی هه‌جو نامیزی که دژی (ئیبین زیاد) گوتوویه سه‌رنج‌راکێشه. سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه کاتێ (عه‌باد بن زیاد) برای

١٠٣- طرجهار: بادی شراب درباب فارسیات ابونواس، بگه‌رێوه بۆ وتاری محته‌با مینه‌وی، گۆفاری کۆلیژی نه‌ه‌بیات، تاران، سالی یه‌که‌م؟، هه‌ژمار ٣.

١٠٤- تاریخ بخارا: ل ٤٨. وتاری نووسه‌ر له گۆفاری یه‌غما سالی ١١، ژماره ٧.

عوبه‌یدوللای ناسراو له رۆژگاری خه‌لافه‌تی یه‌زیدی کورپی معاوییه کرایه فه‌رمانه‌وای سیستان، (یه‌زید بن مفره‌غ)ی شاعیری ناسراوی له‌گه‌لدا ده‌بیت، به‌لام له سیستان (عه‌باد) گرنگی وای پینادات و وه‌کو پیوست ریزی ناگرئ، یه‌زید دلّی ده‌ره‌نجی و به‌ناشکرا و نه‌یتی ده‌ست ده‌کا به‌ سه‌رکۆنه کردن و جنیو پیدانی، (عه‌باد) ده‌یگرئ و ده‌یخاته زیندانه‌وه، کاتی یه‌زید له‌زیندان راده‌کا، ده‌چیتته عیراق و شام. له‌وه‌یه‌یه‌مه‌دا بگه‌یشته‌بایه هه‌ر شوینیک سه‌رکۆنه‌ی کوره‌کانی زیادی ده‌کرد و تانه و ته‌شهری له‌بنه‌چه‌وه شه‌ره‌فی ته‌وان ده‌دا.

(عوبه‌یدوللای) ده‌یگرئ و ده‌یخاته به‌ندیخانه‌وه و به‌توندترین شیواز هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌لدا ده‌کات، رۆژنیک فه‌رمانی دا مه‌ی له‌گه‌ل گیای، شبرم، که جۆره گیاییکه له کاروباری پزیشکیدا سوودی لیوه‌ده‌گیریت و مرۆق تووشی سک چوون ده‌کات پیی بدنه‌، ته‌وانیش ده‌ر خواردیان دا تا‌کو سه‌رخۆش و له‌خۆ بی‌ناگابوو، دوا‌ی ته‌وه‌ پشیله‌یه‌ک و به‌رازنیک و سه‌گیکیان له‌گه‌ل کرد و له‌ناو شه‌قام و کولانه‌کان و بازاری شاری به‌سرا ده‌یان سوورانه‌وه، مندالانی شار که‌وتیونه شوینی و به‌فارسی هاواریان ده‌کرد ئه‌ی شیت؟ ته‌ویش به‌فارسی ده‌یوت :

((آبست و نیبست عصارات زیب است))

((ئاوه و شه‌رابه گوشراوه‌ی تری په‌زانه))

ودنبه فربه پی است و سمیه روسببست^{۱۰}.

((دونگی گه‌وره‌یه و گوشتینه و که‌فه‌ل پانه (وه‌سمیه‌ش) سۆزانییه)) وه‌سمیه‌ه‌ دایکی زیاده، گوایه له سه‌رده‌می (جاهلی) دا سۆزانی بووه.

ئه‌وه گۆزانییه نمونه‌یه‌که له‌وه‌کات و رۆژگاره‌دا که مندالانی به‌سرا ده‌یانگوت، سه‌ره‌رای ته‌وه‌ی خوینهر و بی‌زه‌ره‌که خۆشی عاره‌به، پیده‌چی به‌هۆی مانه‌وه‌ی زۆری له‌ئیراندا فیری زمانی فارسی بووه.

هه‌رچۆنیک بیت ته‌م چهند واژه‌یه نمونه‌یه‌کن له‌گۆزانی خه‌لکی به‌سرا، ته‌وه سه‌رده‌مانه‌ی که هیشتا ته‌نها چل سال به‌سه‌ر شکان و روخانی مه‌دائن تیپه‌رپیوو، بۆیه له‌میژووی زمانی ئیراندا گرنگییه‌کی تاییه‌تی هه‌یه.

۱۰۵- پروانه مؤلف مجهول: تاریخ سیستان، ل ۹۶. ابن قتیبه: طبقات الشعراء، ل ۲۱۰. اصفهانی: اغانی، ب ۱۷- طبری: سلسله ۲، ل ۳- ۱۹۲. هه‌روه‌ها وتاری ((قزوینی: قدیمترین شعر فارسی، مقاله، ب ۱، چ تهران، ل ۳۴)). ته‌م چیرۆکه بۆ یه‌که‌مین جار له‌لایهن خوالینخوشبوو قه‌زوینییه‌وه بلا‌وکراوه‌ته‌وه .

سرودنیک له به‌لخ

سترانی مندالانی به‌لخ چیرۆکیکی تره، سالی ۱۱۹/ک ۷۳۷ز سه‌رداری عاره‌ب (ئه‌سه‌د کورپی عه‌بدو‌للا قه‌سری) له خوراسان بۆ شه‌ری خه‌تلان ده‌چوو، به‌لام هیچی پینه‌کراو دوا‌ی ماندوبوونیک‌ی زۆر و په‌نجیک‌ی زۆر که‌کیشابووی، شکستی‌خواردو به‌ناکامی گه‌رایه‌وه، کاتی له‌وه‌گه‌رانه‌وه‌یه‌دا گه‌یشته شاری به‌لخ، خه‌لک به‌گالته جاری و توانج و په‌لار تیگرتن پیدان هه‌لده‌گوت و به‌ زمانی فارسی گۆزانی تانه نامیز و ناشرینیان به‌سه‌ردا هه‌لدا، مندالان هاواریان ده‌کرد و گۆزانیان ده‌گوت، ته‌وه گۆزانیانه کۆنترین گۆزانی مندالانن که له کتیبه میژوویییه‌کاندا باسیان کراوه که به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌ن :-

(ازختلان آمدیه برو تباہ آمدیه

آباره باز آمدیه خشک و نزار آمدیه)

((له‌خه‌تلان هاتوه به‌رووره‌شی هاتوه^{۱۰۶}

ئاباره دیسان هاتوه وشک و که‌ساس هاتوه))

له‌وکات به‌دواوه ئیتر تا کۆتایی سه‌ده‌ی دواتر، هیچ ده‌نگیک له‌وه‌تاریکی و خامۆشییه‌دا په‌نگی نه‌دایه‌وه و هیچ گۆزانی و سرودنیک (زمزمه و گم گم)یش ته‌وه بیده‌نگییه سارد و وشک و برینگه‌ی نه‌شکاند. زمانی خه‌لکی ئاسایی ئیران (دری) بوو. به‌نه‌ینی و ژیربه‌ژیریش کتیبه‌ی ئایینی و گوتاری که‌لامی به‌ په‌هله‌وی ده‌نووسران، به‌لام به‌ناشکرا که‌سه به‌زمانی دری نه‌یده‌توانی گۆزانی و شیعیر بلیت و هیچ نووسه‌ریکیش نه‌یده‌توانی کتیبه‌ک بنووسی، دیسان تا یه‌که سه‌ده چاوه‌روانی پیوست بوو که زه‌وق و سه‌لیقه‌ی کپ کراو و کوزاوه‌ی ئیرانی بتوانی زمانی ون بووی خۆی بدووزینه‌وه و به‌ هۆیه‌وه ئاواز و سترانه شیرین و دل‌رفین و نه‌مه‌ره‌کانی خۆی ده‌ست پێبکاته‌وه.

۱۰۶- طبری، روودای سالی ۱۰۸. هه‌روه‌ها بگه‌ریه‌وه: کۆنترین شعری فارسی له بیست مه‌قاله‌ی قه‌زوینی که چیرۆکی سه‌روه‌ه له‌وی و ده‌رگراوه .

(۵)

ثالای ردش

بهره به یانی هه‌لسانهوه

ده‌توانین دهرکه‌وتن و سه‌ره‌لډانی ره‌شپۆشه‌کانی شه‌بو موسلیم به‌سه‌ره‌تاو ده‌ستپێکی هه‌لسانه‌وه‌ی ئێران دابنێین، بزوتنه‌وه‌ی ره‌شپۆشه‌کان که‌زاده‌ی رڤ و نه‌فره‌تی خه‌لکی بوو دژبه‌ عاره‌به‌ مه‌روانیه‌کان، ته‌گه‌ر خۆشه‌ویستی نیشتمان و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی بزوینه‌ری شه‌و گه‌له‌ نه‌بوايه، مه‌حال بوو نه‌فره‌ت له‌ سسته‌مکاره‌ عاره‌به‌کان شه‌و راپه‌رپن و سه‌ره‌لډانه‌ی لی‌که‌وتبايه‌وه. سه‌ره‌لډانی ئالی عه‌باس که‌ له‌دوا دوايه‌یه‌کانی فه‌رمانه‌رهبانی به‌نی ئومه‌یه‌ ئاره‌زوی خه‌لافه‌تیان له‌ سه‌ردابوو سوودیکی زۆریان له‌و هه‌سته‌و هه‌یژه‌ نارازییه‌ رڤ له‌ دلای خوراسانییه‌کان سه‌باره‌ت به‌عه‌ره‌ب و هه‌رگرت، شه‌وانیان دژ به‌ خه‌لافه‌تی مه‌روانیه‌کان هاندا، له‌به‌ر شه‌وه‌بوو که‌ دلنێن: (ئیه‌راهم ئیمام) کاتێ شه‌بو موسلیمی به‌ره‌ و خوراسان بوو بلاوکرده‌وه‌ی بانگه‌شه‌که‌یان ده‌نارد، بۆی نووسی: له‌خوراساندا تاكو ده‌توانی هه‌رکه‌سێک به‌ زمانی عاره‌بی قسه‌ بکات بکوژه‌ و که‌سێک له‌ عاره‌به‌ موزیریه‌کان مه‌هێله‌.

له‌و وته‌یه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وتت که‌ بزوینه‌ری سه‌ره‌کی شه‌و ره‌شپۆشانه‌ی شه‌بو موسلیم دوژمنایه‌تی بوو له‌ هه‌مبه‌ر سته‌مکارانی عاره‌ب و (ئیه‌راهم ئیمام) و شه‌وانی تریش له‌ بنه‌ماله‌ی عه‌باسی هه‌ر له‌ رێگه‌یه‌دا شه‌وانیان بۆ لای خۆیان راکیشا، به‌لام شه‌وه‌ی که‌ له‌و بزوتنه‌وه‌یه‌دا بانگه‌شه‌ی ئایینی، کاریگه‌رییه‌کی به‌هه‌یژی هه‌بووی زۆر به‌عه‌قلدا ناچێ.

به‌هه‌رحال روونه‌ که‌ (شه‌بو موسلیم) و لایه‌نگرانی، له‌ پشتگیری کردنی عه‌باسیه‌کاندا جگه‌ له‌ له‌ناو بردنی مه‌روانیه‌کان مه‌به‌ستێکی تریان نه‌بووه، هه‌روه‌ها زه‌حمه‌ت بوو که‌ ته‌گه‌ر (شه‌بو موسلیم) نه‌کوژا بوايه‌و ره‌شپۆشه‌کان بواریان بۆ ره‌خسابوا، ده‌وله‌ت و خه‌لافه‌تیا بۆ بنه‌ماله‌ی عه‌باسی جیه‌ه‌شتبا. هه‌رچۆنێک بێت ئامانج و مه‌به‌ستی شه‌بو موسلیم به‌دروستی له‌ ده‌ستنوسه‌ میژووویه‌کاندا دیار نییه‌، له‌به‌ر شه‌وه‌ له‌ باره‌ی شه‌وه‌وه‌ له‌ نیو میژوونوسه‌کاندا ناکوکییه‌کی زۆر هه‌یه‌، هه‌ندێک هه‌ولیانداوه‌ ناوبراو به‌ شیعیه‌ی (عه‌لی) ناوزه‌د بکه‌ن، نیوان ساردیشی له‌گه‌ل مه‌نسوری عه‌باسی هه‌ر له‌وه‌وه‌ ده‌زانێ که‌ بووه‌ هۆی له‌ناو بردنیشی.

به‌لام شه‌وه‌ی شه‌و هه‌مووگومانانه‌ ره‌ت ده‌کاته‌وه‌ رهامه‌ندی شه‌بو موسلیمه‌ له‌سه‌ر کوشتنی (شه‌بو سه‌له‌مه‌ی خه‌لالی هه‌مه‌دانی) که‌ گومانی شیعیه‌بوونی له‌سه‌ر بووه، هه‌ر شه‌وه‌ش گریمانیه‌ی شیعیه‌ بوونی شه‌و لاواز ده‌کات.

نایا شه‌بو موسلیم لایه‌نگیری زه‌رده‌شتی بووه؟ شه‌وه‌ جیه‌گه‌ی لیۆردبوونه‌وه‌یه‌. سه‌ره‌رای شه‌وه‌ی که‌ له‌ باره‌ی ره‌چه‌له‌ک و بنه‌چه‌ و ره‌سه‌نی شه‌وه‌وه‌ ناکوکی زۆر هه‌یه‌، هه‌ندێک به‌کورد و

هه‌ندیکی تر به‌عه‌ره‌بیان ناوزه‌د کردوه، له‌ ناوه‌رۆکی شه‌وگه‌رانه‌وه‌ و رپوايه‌تانه‌دا ده‌رده‌که‌وتی که‌ سه‌یکی ئێرانی بووه‌ و ناوی (به‌هزادان و باوکیشی وه‌نساد هورمزد) بووه، شه‌و ره‌چه‌له‌ک نامه‌یه‌ی که‌ بۆیان دروست کردوه، بر دوویانه‌ته‌وه‌ سه‌ر (شیدوشی کوری گوده‌رز) یا (ره‌هامی کوری گوده‌رز) و هه‌ندیکی تر به‌کوری (بزرگ مه‌هری به‌خته‌گان) ناویان بر دووه، ژبانی مندالی وی پره‌ له‌ شه‌فسانه، شه‌فسانه‌کان ره‌چه‌له‌کیان بر دووته‌وه‌ بۆ سه‌ر (عیسا کوری موعه‌قه‌ل) له‌وانه‌یه‌ بۆچوونی شیعیه‌بوونیشی که‌ دراوه‌ته‌ پال هه‌ر له‌و خاله‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبیت. له‌ شه‌بو موسلیمنامه‌کانی موسلمانه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌ویدا گه‌راندوینه‌ته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌کانی (عه‌لی کوری شه‌بو تالیب)، به‌لام له‌راستیدا شه‌وانه‌ هه‌موویان ده‌ستکردن و دروستکاران و فریان به‌سه‌ر راستیه‌وه‌ نییه‌.

شه‌وه‌ی لێره‌ به‌رچاو ده‌که‌وتی شه‌وه‌یه‌ دل‌به‌سته‌گی و خۆشویستنی ئایینی ئێران، هه‌روه‌ک له‌ قسه‌وکرده‌ره‌کاندا ده‌رده‌که‌وتی، هه‌موو شه‌و قسه‌و باسانه‌ ره‌ت ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌یان‌ه‌وی ره‌چه‌له‌کی بگه‌رپننه‌وه‌ بۆ عاره‌به‌کان. هه‌وله‌کانی شه‌و بۆ له‌ ناو بردنی (به‌هه‌فاه‌رید) و لایه‌نگرانی، پێده‌چیت سوودی زیاتری بۆ زه‌رده‌شتیه‌کان هه‌بوو بێت تاكو موسلمانان، هه‌روه‌ها هاو‌ده‌ردی له‌گه‌ل (سه‌نبا‌د) و رووداوه‌کانی نه‌یشابور دژ به‌ عاره‌ب له‌حه‌ز و دل‌به‌سته‌گی شه‌و بۆ ئایینی زه‌رده‌شتیه‌وه‌ دیت.

شه‌و شوێش و راپه‌رینه‌نایش که‌ که‌سانێکی وه‌کو (سه‌نبا‌د)، (ئیسحاق تورک) دوا‌ی کوژرانی بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی شه‌و شه‌نجامیان دا هه‌ندێک به‌ گه‌واهی شه‌و راستیه‌ی ده‌زانن که‌ (شه‌بو موسلیم) په‌یوه‌ندی و مه‌یلی بۆ ئایینی زه‌رده‌شتی هه‌بووی.

پشویی بارودۆخ

هه‌رچۆنێک بێت شه‌بو موسلیم ئێرانی بووه‌و ره‌نگه‌ هه‌ر پابه‌ندی ئایینی دیرینی خۆی واته‌ ئایینی (زه‌رده‌شتی) بوو، به‌لام له‌ ولاتی خۆیدا له‌ هه‌موو لایه‌کدا له‌گه‌ل زولم و زۆرداری و ئازاری مه‌روانیه‌کان رووبه‌رووده‌بێ. خوراسان و ئیراقی ولاتی باپیرانی ده‌دیت که‌ به‌ هۆی زولم و سته‌می عاره‌به‌کان بووه‌ته‌ مه‌یدانی پشویی و شه‌پزه‌یی، رۆژگاریکی ده‌بینی که‌ خه‌لکانیکی هه‌یج و پوچ و ناپه‌سه‌ند هه‌یژ و توانا و ده‌سه‌لاتیکی رها و خودایی یانه‌یان هه‌یه‌ و خه‌می ده‌خوارد، ناو‌میدی و نا‌کامی خه‌لکی ئێرانی که‌ هه‌ر رۆژ له‌ پیناو رزگاربوون تووشی کاره‌ساتیک ده‌بوون، به‌چاوی خۆیه‌وه‌ ده‌بینی و هه‌سه‌رتی ده‌خوارد، راستیه‌که‌ی شه‌وه‌یه‌که‌

میژووی سهردهمه‌که‌ی، میژوویه‌کی پر له پشینی و ناکامی و هه‌روه‌ها پر له درۆ و فرت و فیل بوو، جیهانی که شه و تیایدا ده‌ژیا پرپسو له ئاشووب و دهد و ئازار. ئاره‌زووه‌پروژه‌کان مردبوون، راو بیروباوه‌ره‌کان له هه‌موو جیگا‌کاندا ره‌نگی فیل و ریاکاری یان گرتبوو، ئایین ته‌نها بیان و ده‌سایژیک بوو بۆ کۆمه‌لیک خه‌لک که بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خویان به‌کاریان ده‌هینا. شه و ساده‌یی و ئازادییه‌که‌ سهره‌تا ئایینی ئیسلام وه‌کو دیاریه‌ک هینابووی له ده‌وله‌تی مه‌روانییدا جیگه‌ی خۆی دایه‌ جه‌ور و سته‌م و فراوانخوازی، هه‌ر پوژ له ئیراق و خوراسان وله شوپنه‌کانی تر... ده‌سته‌و گروپی نوێ سهریان هه‌لده‌دا و بانگه‌شه‌ی نوێ ده‌ستی پیده‌کرد.

کیسانیه‌کان چاوه‌روانی ده‌رکه‌وتنی پێشه‌وای خۆیان بوون که باوه‌ریان وابوو له چیا‌ی (ره‌ه‌وی) دا زیندوووه و سهره‌لده‌دا. خه‌وارچ یا (هه‌لگه‌راوه‌کان، شوراته‌کان) به‌هۆی شمشیره‌کانیانه‌وه نه‌ک هه‌ر کارگوزارانی حکومه‌ت به‌لکو به‌رده‌وام هه‌ره‌شه‌ش بوون بۆ سه‌ر دارایی و سه‌ر و مالتی خه‌لکی. (مورجه‌ه یا مه‌رجه‌ه) به‌هۆی ریزگرتنیان له لایه‌ن خه‌لیفه‌کانه‌وه به‌ندی بیده‌نگی و کشوماتیان له‌زار درابوو، به‌چاوی گومانه‌وه سه‌یری سکالای خه‌لکیان ده‌کرد و له‌ئاست هه‌موو سته‌م و بیدادی سته‌مکارانه‌وه بیده‌نگ بوون، ده‌وله‌تی به‌نی ئومه‌یه که به‌هۆی دل‌ه‌قی و دوژمنایه‌تی دیرینه‌یان و ناکۆکی هاتبووه‌ ئارا، به‌ره و کزی و کوژانه‌وه ده‌چوو. هه‌موو شه و ده‌سته‌و گروپانه‌ی له‌و کات پێکهاتبوون و پێکه‌ده‌هاتن جگه له‌وه‌ده‌ست هینانی خه‌لافه‌ت هه‌یچ بیریکی تریان نه‌بوو، خه‌لافه‌ت گرنگترین بابته‌ بوو له‌وکاتدا له هه‌موو شوپنه‌ بووه و پیدی سهرزاران، شیععه‌کان خه‌لافه‌تیان به‌مافی رۆله‌کانی عملی ده‌زانی، خه‌وارچیش له‌و باوه‌ره‌دابوون که هه‌ر موسلمانیکی پارێزکار ده‌توانی ببیته خه‌لیفه، له‌و رۆژانه‌ش له‌گۆشه و که‌ناری ولاتی ئیسلامیدا له‌و جو‌ره موسلمانه پارێزکارانه سهریان هه‌لده‌دا و دروست ده‌بوون.

ئهبو موسلیم

له پوژگاریکی وادابوو که ئهبو موسلیم ده‌رفه‌تی بۆ ره‌خسا راپه‌رینه‌که‌ی ده‌ست پێبکات، به‌لام ئهبو موسلیم کی بوو؟ سه‌باره‌ت به‌ شه و قسه‌و باسی جو‌را و جو‌ر کراوه، پێشتریش سه‌باره‌ت به‌ شه و باسمان کردوو و ئاماژه‌مان پێداوه. شه‌وی هه‌یه سه‌باره‌ت به‌بنه‌چه‌وه ره‌چه‌له‌کی شه له‌ نیوان میژوونوسان هاوده‌نگی نییه، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی زیدکه‌شیه‌وه بۆچوونی جیاواز هه‌ن. هه‌ندیک شاری (مه‌رو) وه‌ه‌ندیکی تر (ئه‌سفه‌هان) و به‌شیکی تر شوپنه‌کانی تر...

داده‌نښن، به‌هه‌رحال عاره‌به‌کان و عه‌باسییه‌کان وه‌ک دیاره‌ه‌ه‌وکات له‌ مه‌والییه‌کانیان ژماردووه، گوتراوه له (کوفه) له‌گه‌ل بڼه‌ماله‌ی (عه‌جه‌لی) ه‌کاندا په‌یوه‌ندی هه‌بووه، هه‌ر له‌ویش له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ هه‌لگه‌پاوه‌کان (غلاة) په‌کتریان ناسیووه و زانیاری سه‌باره‌ت به‌ بیرواوه‌ری ته‌وان په‌یدا کردووه. سه‌باره‌ت به‌ سه‌ره‌تای ژبیانیسی له‌ نووسراوه‌ میژووییه‌کاندا ته‌فسانه‌ی زور هاتون که‌ راستییه‌کانیان شیواندووه و به‌سه‌ختی و دژواری راستییه‌کان ده‌دژورینه‌وه، هه‌رچونیک بیت به‌گوته‌ی هه‌ندیك، له‌ سه‌رده‌می مندالی و هه‌ره‌تی گه‌نجایه‌تی دا پیشه‌ی دروستکردنی زین فیژ بووه و زه‌نگولی ته‌سپی دروست ده‌کرد.

گوته‌یه‌کی تر ته‌ویه که له‌ گوندیک خزمه‌تکاری بڼه‌ماله‌ی (عه‌جه‌لی) ه‌کانی ده‌کرد و له‌وی ده‌ژیا، جارجاریش به‌هیستر هاتوچوی گونده‌کانی ده‌کرد، هه‌ر چند له‌ باره‌ی سه‌ره‌تای ژبیانی ته‌بو موسلیم زانیاری زورمان له‌ به‌رده‌ست نییه، به‌لام ته‌وه‌نده دیاره که له‌ سالی ۱۳۴/ک ۷۵۱ له‌ لایه‌ن‌گرانی عه‌باسی که له‌ خوراسان هاتبوونه کوفه، مه‌به‌ستیان بوو بچنه مه‌که‌که، له‌ به‌ندیخانه‌دا چوایان پی‌که‌وتووه و کاتی رزگاری بووه ده‌چیته لای (تیراهیم تیمام) که له‌ عه‌باسییه‌کان بوو، ته‌و کاته نارزه‌زوی خه‌لافه‌تی له‌سه‌ردابوو، که ته‌بو موسلیمی دیت تاقیکرده‌وه و که‌وته به‌ردلی و په‌سه‌ندی کرد و په‌وانه‌ی خوراسانی کرد تاکو کار بو بانگه‌شه‌ی ته‌وان بکات و سه‌ره‌رشتی کردنی کاروباره‌کانی ته‌وان له‌وی بگریته ده‌ست، که ماوه‌یه‌ک بوو له‌وی ده‌ستی پی‌کردبوو، ته‌وه‌بوو ریگه‌ی خوراسانی گرت به‌ر.

گویه‌ ته‌مه‌نی ته‌وکات ۱۹ سالان بووه، به‌پیی گپړانه‌وه‌ی گپړدراوه‌کان، کاتی ده‌چیته خوراسان له‌ نه‌یشابور له‌ کاروان سه‌راهیه‌ک داده‌به‌زیت و بو کاریک ده‌رده‌چیته، له‌وکات هه‌ندیك له‌گه‌نجه به‌ره‌للاکانی نه‌یشابور گویچکه‌ی گوی درپژکه‌ی ده‌برن، کاتی ته‌بو موسلیم گه‌راهیه‌وه پرسپاری کرد ته‌م شوینه‌ ناوی چیه‌ه‌ پیمان وت (بوایاد) — ته‌و گوتی ته‌گه‌ر ته‌م بوایاده نه‌که‌م به‌ (گه‌نداباد) ته‌بو موسلیم نیم!

دوای ته‌وه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ر خوراسان داگرت، ته‌وه‌ی ته‌نجام دا که‌گوتوبوی...

هه‌روه‌ها گوتراوه که له‌م سه‌فه‌ریدا روژتیک له‌ به‌رده‌رگه‌ی مالی یه‌کیک له‌گه‌وره‌کانی خوراسان به‌ناوی (فازوسبان) تیپه‌ری که مه‌رزبانی ته‌سه‌فه‌هان بوو و، په‌یامیکی به‌چیپشت و وتی به‌خاوه‌نی ته‌و ماله‌ بلین پی‌اویک هاتووه داوای شمیریک و هه‌زار دینار ده‌کات.

(فازوسبان) که ته‌و په‌یامه‌ی بیست له‌و باره‌یه‌وه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی که ژنیک هوشیار و ژیر و تیگه‌یشتوو بوو پاوژی کرد، ژنه‌که پینی وت ته‌گه‌ر ته‌و پی‌اوه پشستی گه‌رم نه‌بویه به‌و

شپوهیه دلیر و بویرانه په‌یامی بو ته‌و نه‌ده‌نارد، ته‌وه‌بوو (فازوسبان) داواکاریه‌که‌ی جبه‌جی کرد، پاشان که ته‌بو موسلیم ده‌ستی به‌سه‌ر خوراسان داگرت پاداشتیکی یه‌کجار زوری دابه‌وه. سه‌ره‌تا ته‌بو موسلیم له‌ خوراسان ده‌ستی (سولیمان کوری که‌سیر) و لایه‌ن‌گرانی که رکاوه‌ری ته‌و بوون کورت کرده‌وه، دوایی ده‌ستی کرد به‌بلاو‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌که‌ی، که له‌ خوراساندا پیشکه‌وتنیکی یه‌کجار زوری وه‌ده‌ست هیئا، په‌فتاره نابه‌جیه‌کان و سته‌می بی وینه‌ی مه‌روانییه‌کان، خوراسانیان له‌هه‌ر شوینیکی تر بو سه‌رکه‌وتنی بانگه‌شه‌ی عه‌باسییه‌کان باشر ناماده‌کردبوو.

ته‌و نوینه‌رانه‌ی که پیشتر له‌لایه‌ن تیمامی عه‌باسییه‌وه په‌وانه‌ی خوراسان کرابوون به‌جل و به‌رگ و به‌ناوی بازرگانانه‌وه شار و لادیکان ده‌گه‌ران و خه‌لکیان بو لای خوراده‌کیشا.

توندوتیژی سه‌رداره عاره‌به‌کان که له‌لایه‌ن مه‌روانییه‌کانه‌وه له‌ خوراسان دانرابوون و لایه‌ن‌گرانی به‌نی عه‌باسییان به‌توندی تازارو ته‌شکه‌نجه ده‌دان، سوودیکی وای نه‌بوو له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا له‌ شاره‌کانی مه‌رو، بوخارا، سه‌مه‌رقه‌ند، کش، نه‌خشه‌ب، چه‌غانیان، خه‌تلان، مه‌رو رود، تاله‌قان، تاهیرات، په‌شه‌نگ و سیستان هه‌موو ته‌و که‌سانه‌ی که له‌جه‌ور و سته‌می نویسه‌رانی به‌نی تومیه‌ییه‌یان کی‌شابوو، بانگه‌شه‌ی نیردراوان و نویسه‌رانی عه‌باسییه‌کانیان به‌گیان و دل ورده‌گرت و له‌وناوه‌دا که ته‌بو موسلیم به‌ گیانیکي دلیرانه و ماندونه‌ناسانه و توله‌سینه‌رانه، گه‌یشته خوراسان و ده‌ستیکرد به‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌که‌ی.

لاوای عاره‌ب

له‌ خوراساندا کاروبار و هه‌واله‌کانی ته‌و پیشکه‌وتنیکی زوریان وه‌ده‌ست هیئا. له‌ ماوه‌یکي کورتدا هه‌موو نارازییه‌کان و تازاردیتوه‌کان، هه‌موو فریودراوه‌کان و له‌خشته‌براهه‌کان له‌ ژیر تالای داکوپیونه‌وه. له‌به‌ر ته‌وه‌ی تاکامی په‌فتاره خرابه‌کانی نویسه‌ران و کارگوزارانی عاره‌ب هه‌موویانی له‌ ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی مه‌روانییه‌کان وه‌ته‌نگ خستبوون، جگه له‌وه له‌ نیوان عاره‌به‌کانیش شه‌رو دووبه‌ره‌کییه‌کی توند ده‌ستی پی‌ کردبوو. له‌و کاتدا خوراسان به‌ شیک بووه له‌ به‌سره و والی ته‌وی له‌و هه‌ریمه‌دا فه‌رمانه‌وایی ده‌کرد، ته‌و عاره‌بانیه‌ی که کاتی داگیرکاری و غه‌زوی نیسلام هاتبوونه ته‌و شوینانه و هه‌رتیره و تایفه‌یه‌کیان له‌ ناوچه‌یه‌ک نیشته‌جی ببوون، له‌ نیوانیاندا ناکوکییه‌کانی قولی سه‌رده‌می جاهلی و نه‌فامی هه‌ر مابوون، وه‌کو به‌نی (ته‌میم) له‌ تیره‌ی (موزری) بوون له‌ سه‌ره‌تای داگیرکاری تیران هاتبوونه خوراسان و به‌رده‌وام

له گهڻ (تهزوديه) كان كه (يه ماني) بوون و درهنگتر هاتبوون، له شهردا بوون. هاوكات لهو ماوانه دا بوو كه يه ماني و موزري ليكيان داو خوراسان نقومي تاگري دوويهه كي بسو، ههركام لهو دوو تيرانه كه جلهوي دهسه لاتييان ده كه و ته دهست، ته نيا ريزيان بو تيره كه ي خويان داده نا... ٲو ماويه يه كه (موهه له ب بن ابى صفيره) و مندا له كانى له خوراساندا حكومه تيان له دهست دابوو، يه مانيه كان له بهر زترين پله ي هيژدا بوون. كاتيكا (قوته ييه ي كور ي موسليم) و (نه سر ي كور ي سه يار) به هاتنه سهركارى موزريه كان بهر زبوونه وه، ٲم ناكوكييه ي نيوانيان (يه ماني، موزري) له زياد بوون دابوو، دهسه لات كه وتبوويه دهست ههركاميان ٲه و تير ي زهليل و ناكام و ريسوا ده كرد. له شام و تيراق و شوينه كانى تريس هاوكات دهسارگيري و ناكوكي كوئى عاره بي، نوئ و دووباره ده بووه وه، خهليفه كانى ديمه شقيش كه وتبوونه داوى ٲه و دووباره كي و ناكوكييه وه. له خوراساندا (نه سر كور ي سه يار) كه خويش له بار يكي ناله باردا بوو، ههروه ها داشنه مه زرابوو، دژايه تيبه كي زور ده كرا، كاتي تاژاوه و گيره شويني يه كه ي (به ني ته ميم) كه به هوي (حارث كور ي سه ييح) وه هه لايسا بوو، دامر كايه وه، گير و ده ي تاژاويه كي تربوو كه ٲه و يش تاژاوه ي كرمانى بوو، ٲه و ناكوكييه يانه زور يان خاياند كه كهس تواناي دامر كان و كپ كردنى نه بوو، ٲه وه بوو (ٲه بو موسليم) ده رفه تيكي باش و له بار ي په خساند، له رورگار يكد ا كه عاره به كانى خوراسان تيك بهر بوون و كه سيك تواناي بهر پوه بردنى كاروباره كانى خه لافه تي نه بوو، دهستي به راپه رين و سه ره لدانى خوئى كرد. له كاتيكد ا كه خه ليفه ي ٲه مه وي له خه ويكي خافله ت و ناگايي و له خوئايي بوون دابوو و سهر خوشى خه ون و خه ياله زيرينه كانى بوو، عاره به كانى خوراسان سهر گه رمى شهر و دوژمندارى خيله كي خويان بوون، (ٲه بو موسليم) راپه ر ي.

هاوكات له گهڻ راپه ريني ٲه ودا (نه سر ي كور ي سه يار) هه و ليدا عاره به كانى موزري و يه ماني ناشت بكا ته وه و ناكوكيي نيوانيان نه هيلئي، به لام ٲيتر درهنگ بوو و كات به سهر چوبوو. بليمه تي و كارزاني و شاره زايي (ٲه بو موسليم) مؤله تي نه دا كه نيوانيان چاك بيته وه و ريك بكه ون. هيشتا عاره به كان ههركام خه ريكى دوويهه كه نيوان خويان بوون كه راپه رينه كه ي به ٲه نجام گه يشت. ٲه بو موسليم سه ره تا بي ٲه و ده ي ناوى هيچ ٲيماميكي تايبه ت بهيئني خه لكى خوراسانى بو يه كيك له (به ني هاشم) بانگيشت ده كرد^{١٠٧}.

١٠٧ - ابن خلكان: وفات الاعيان، ب١، ل١٠٤.

ٲم شويازه بانگيشت كردنه له وكات و سهرده مدا پييده گوترا بانگه يشت كردنى په زامه ندانه و خه لكه كهش په پيره ويان لي ده كرد، كه له گهڻ ههركه سينك له (به ني هاشم) به تيكرايي له سهري ريك ده كه و تن و ده بوونه هاوړا. له و باره يه وه قسه يه كي خوش و هه يه كه ده كرئ باسى ليوه بكه ين، نو سراه، له و په چله كنامه دهست كردو دروست كراوه ي كه (ٲه بو موسليم) بو خوي دروستى كرد بوو، خوي به بنه ماله ي به ني (عه بباس) و روله كانى (سه ليت كور ي عبدالله) ناساندوه، يه كيك له و تاوانانه ي كه (مه نسورى عه باسى) مردوه له (١٥٨ ك/٧٧٥ ز) كردييه بيانوو بو كوشتنى (ٲه بو موسليم)، ٲه و په چله ك نامه يه بوو. (ٲه بو موسليم) بوچى ٲه و په چله ك نامه يه ي دروست كردوه؟ جيگه ي پرسيا ره، په نكه بو ٲه وه بو يي كه نه گه ره لئ بو ره خسا رينگه ي گه يشت به (جينشيني) (خه لافه ت) ي له روودا دانه خرابئ. نيا ده توانئ بيرو هزرى ٲه وه ي كه سه روكي ره شو شه كان له كاتكد ا كه په چله ك نامه ي خوي گه ياندوه ته وه (سه ليت كور ي عبدالله) به و شو يه بانگه يشت نه يني خوي به بانگه يشت ي ره زا بو پيشقه چوونى كاره كانى خوي بو يئت؟ دوور نييه كه (ٲه بو موسليم) بو توله كردنه وه له عاره ب جار يكي تر زيندوو كردنه وه ي ده وله تي مه زنى ٲيرانى به باش نه زانيي، كه به ناوى جينشيني دهسه لات بگريته دهست، ههركه ٲه وهش بوو كه (مه نسور) خه ليفه ي زيرك و ورياي عه باسى پيش ٲه وه ي جلهوي دهسه لات بگريته دهست نيگه رانى پله خوازي و بهر زه فري (ٲه بو موسليم) بووه، هه ميشه بيرو له ناو بردنى كرد و ته وه، ٲينجا ههركه چوئيك بي (ٲه بو موسليم) له ماويه كي كورتدا توانى هه موو نارازييه كان له خوي نزيك بكا ته وه و بيا خا ته ژير نالاي خويه وه، راپه ريني دژ به ٲه مه وييه كان كه پيشتر له خوراساندا ره گي داكوتابوو به هوي ٲه وه له هه موو شوينه كاندا بلا و ببوو وه. گوتراوه له رور يكد ا شهست گوند له گونده كانى ده قه رى (مه رو) خويان گه يانده لاي (ٲه بو موسليم)، هه لبه ت هه ول و كوشش و هيمه ت و راو ته كبيرو ٲه و گه وره به له بلا و بوونه وه ي بانگه شه كه يدا كار يگه ريه كي زوري بووه. خه لك دهسته دهسته له ههركه لايه ك روويان تي ده كرد، له و رور ه كه له گوندى (سفيده نچ) له ناوچه ي مه رو نالاي ره شى خوي هه لدا تاكو هفت مانگ دوايى كه هه موو نارازييه كان به ره ولاى ده هاتن خه ريكى ٲاماده سازى و چا كردن و سازدانى سويا بوو، له و ماويه دا خه لك له هه موو شار و گونده كانى خوراسانه وه هاتنه هاوكارى و وه گه لي كه و تن، كاتي لايه نگرانى (ٲه بو موسليم) له خوراسان خو به خت كه ربوون و خويان ساز دابوو، عاره ب جگه له شهرو تور يه ي ديروني خويان بيروان له چيتر نه ده كرد وه. له زستانى سالي (١٢٩ ك/٧٤٧ ز) دا بانگه شه كه ي خوي ناشكرا كرد و ته واوى

دوژمنانی بهنی ئومه‌ییە روویان تی کردو تەنانهت یەمەننیه‌کانیش له دژی موززییه‌کان بوونه هاوکاری، به‌لام دوایی که راپه‌پینی ره‌شپۆشه‌کان به‌هیز بوو، ئەوانی وه‌لانا و زیاتر له هه‌مووان مه‌والی لایه‌نگری و پابه‌ندی خۆیان بۆ راپه‌پینه که نیشان داو له ماوه‌یه‌کی کورتدا خه‌لک له (هیرات و پۆشه‌نگ و مه‌رو رود، تاله‌قان، مه‌رو، نه‌یشابور، سه‌رخه‌س، به‌لخ، چه‌غانیه، ته‌خارستان، خه‌تلان و کش و نه‌خشه‌ب) هاتنه‌پیزی سوپاکه‌یه‌وه^{۱۰۸}.

ره‌شپۆشه‌کان

ئەبو موسلیم فرمانی به‌ دۆستان و لایه‌نگرانی خۆی و هه‌روه‌ها شاره‌کانی خوراسانیشدا که جلوه‌رگی ره‌ش له به‌ر بکه‌ن، چۆنکه ئیمه ره‌شان پۆشیوه‌و، وا نزیکه ده‌سه‌لاتی ئومه‌وییه‌کان له ناو بچی. خه‌لکی نه‌سا، باوه‌رود، مه‌رورود، تالقان... هه‌موویان به‌فرمانی ئەبو موسلیم جلوه‌رگی ره‌شیان پۆشی، (مه‌دائینی) له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی: له‌به‌ر ئەوه ره‌شیان پۆشی چونکه له پرسه‌ی زه‌یدی کورپی عه‌لی و یه‌حیای کورپی دابوون، به‌لام راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه که به‌نی ئومه‌ییە جلوه‌رگی سه‌وزیان ده‌پۆشی و ئالای سه‌وزیان هه‌لده‌دا، بۆیه ئەبو موسلیم ویستی ئەم نه‌ریته بگۆرێ، ئەوه بوو له‌ماله‌وه غولامی‌کی هینا له‌هه‌ر په‌نگ جلوه‌رگی کرده‌به‌ر کۆفی له‌سه‌ر ده‌به‌ست تاكو دواين جار په‌شی پۆشی و کۆفیه‌ی په‌شی له‌سه‌ر به‌ست، ئەبو موسلیم وتی هیچ ره‌نگینک له‌ره‌ش به‌ترس و سام و هه‌بیه‌تر نییه، بۆیه فرمانی دا که جلوه‌رگ و ئالاکان ره‌ش بکه‌ن^{۱۰۹}. یارانی ئەبو موسلیم به‌و پۆشاکه، له‌گشت لایه‌ک له‌ ده‌وری کۆبوونه‌وه و به‌ هۆی ئەمانه بوو که‌توانی شاری مه‌رو له‌چه‌نگی عاره‌ب پرگار بکات.

سوپای ئەبو موسلیم له هه‌موو شوینکدا، ره‌ش پۆش بوون و دارێکی ره‌شیان له‌ده‌ست دابوو که (کافرکوت)یان پیده‌گوت، (خرفسترگن)ی زه‌رده‌شتیه‌کانی وه‌ بێردینایه‌وه که بۆ

۱۰۸- تاریخ بلعمی، نسخه خطی.

۱۰۹- دینوری: اخبار الطوال، ل ۳۰۷.

*- خرفستر، به‌ گیانله‌به‌ریکی زیانمەند وه‌کو مار و دویشک ده‌گوترێ په‌یره‌وانی ئایینی زه‌رده‌شتی له‌گه‌ل مۆغه‌کاندا له‌ چەند رۆژیک له‌ ورزی هاویندا ده‌بوایه‌ بۆ له‌ ناوێردنی ئەو جانه‌وه‌رانه‌ی زیان به‌خشن، کۆشش بکه‌ن. به‌دریژی له‌ کتیبی یشتها له‌ نووسینی پورداود باسکراوه. ل ۳۵۶ (وه‌رگێران).

نه‌هیشتنی په‌لاماری عاره‌بان به‌کاریان ده‌هینا. ئەو ره‌شپۆشانه هه‌ندیکیان سواری ئەسپ و هه‌ندیکێ تر سواری که‌ر ده‌بوون، ئەوانه‌ی سواری که‌ر ده‌بوون پێیان ده‌گوترا (مه‌روان)، چونکه مه‌روان کورپی محمه‌د که خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق بوو نازناوی ((جهار-که‌ر)) لێ نرابوو، به‌م شیوه‌یه ئەبو موسلیم به‌ سوپایه‌کی به‌جه‌رگ و نه‌ترس و له‌خۆبوورده و سه‌رکه‌وتوانه گه‌یشته مه‌رو، عاره‌بیش له‌وئ خه‌ریکی شه‌ره‌ بۆ ئاکامه‌کانی خۆیان بوون، نه‌یانتوانی ده‌ره‌قه‌تی بێن، ئەوه بوو سوپای ئەبو موسلیم هیندی هیندی له هه‌موو شوینه‌کان بابلووونوه‌وه و مه‌روانیه‌کانیان پراو ده‌نان، ره‌شپۆشه‌کان رینگه‌ی ئیراقیان گرتبه‌سه‌ر و سه‌ره‌نجام سه‌ره‌پای به‌رگری زۆری مه‌روانیه‌کان، کوفه ته‌سلیم بوو، و په‌یمان و به‌ئینیان دایه ئەبو له‌عباس سه‌فاح وه‌کو یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی عه‌باسی.

رووداوی زئی

مه‌روان، دواين خه‌لیفه هه‌موو هینزی خۆی له‌سه‌ر زئی له هه‌ریمی موسل کۆکرده‌وه، ره‌ش پۆشه‌کان هینشيان کرده‌سه‌ر و شه‌ری ترسناک و به‌سام ده‌ستیه‌یکرد، مه‌روان رای کرد و زۆر له سه‌ربازه‌کانی کوزران، نووسراوه‌که له‌و شه‌ره‌دا سه‌د هه‌زار شمشیر به‌ده‌ست له‌گه‌ل مه‌روان دابوون، به‌لام سه‌ره‌پای ئەوه‌ش نه‌یانتوانی به‌رگریه‌کی ئەوتۆ له‌ خۆیان و ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه بکه‌ن، ناشکرایه مه‌روان به‌ سوپایه‌کی ئاوا هینچی پێ ناکرێ! بۆیه رایان کرد، به‌لام له‌کاتی راکردندا (موسلاویه‌کان پرديان تیکدا تاكو مه‌روان نه‌توانی له‌زئی بپه‌ریته‌وه)^{۱۱۰}.

سه‌ره‌پای ئەوه ناوبراو له‌ئاو په‌رپیه‌وه و خۆی گه‌یاندە دیمه‌شق و میسر و له‌وئ کوزرا. به‌لێ رووداوی زئی، شکان و کۆتایی مه‌روان بوو، حکومه‌تی به‌نی ئومه‌ییە له‌ رۆژه‌لات کۆتایی پێهات، به‌م شیوه‌یه لیواری زئی له‌ سالی ۱۳۲/ک ۷۵۰ز نه‌ته‌نیا شاهیدی روخانی به‌نی ئەمه‌وییه به‌لکو دواي سه‌ده‌یه‌ک سه‌رکه‌وتنی ئییرانیه‌کانی له‌سه‌ر عاره‌ب تاقیکرده‌وه، له‌و شه‌ره‌ی شه‌ره‌کانی تر که پێشتر له‌ ئیراق و شام رویان دابوو، ئەبو موسلیم خۆی به‌شدار نه‌بوو چونکه به‌ پێوستی ده‌زانی خوراسان له‌ ده‌ست نه‌دات، کاتی خه‌لافه‌تی عه‌باسی له‌ شاری کوفه له‌سه‌ر وێرانیه‌کانی ده‌وله‌تی ئەمه‌وی دروست ده‌کرا ئەبو موسلیم، سه‌رداری ره‌شپۆشه‌کان له‌ خوراسان بوو، خۆشه‌ویستی نیشتمان و ئایینی باوباپیران ئەویان له‌وئ هینشته‌وه. هینز و توانای

۱۱۰- تجارب السلف، ل ۹۱.

ئەو لە خوراسان بۆ وینەبوو، لە شارەکانی مەرۆ و سەمەرقەنددا مزگەوت و شوورەگەلی زۆری دروستکردن، لە شوینەکانی تری نزیك تورکستان و چینیش ھەندی پێشپەرەوی کردو سەرکەوتنی و دەست ھێنا. کۆ دەزانی لەو ماوەیدا چ بیرو ئەندێشەییەکی لەسەر داووه و زەمینەیی بۆ چکار و رێگایەکی خۆش دەکرد؟ ئەو ھەبە ئەو ھەبە کە ھەم لە شیعە بوونی گومان دەکری و ھەم سونی بوونی — لە بەسەرھاتی چیرۆکی بێھتافەرید دا دیارە کە بۆ پاراستنی ئایینی زەردەشتی بە لایەنی کەمەو ئەو ئەندە ئایینی ئیسلام تیکۆشاو.

بێھتافەرید

ھاوکات لەگەڵ کۆتایی ھاتنی دەوڵەتی ئەمەوی لە خوراسان، بۆ رزگاربوون لە دەست عەرەب بەھاوکاری (ئەبو موسلیم) راپەرینی بێھتافەرید دەستیپێکرد، لە بارەیی بیروباوەری ناوبراو ئەو ھەبە لە سەرچاوەکان دەردەکەوێ زانیارییەکی ئەوتۆنییە.

نوسیبویانە کە (بێھتافەرید) کۆری (ماھ فەروردین) خەلکی (زەوزەن) بوو، لە سەرھەتای کاریدا ماوەیەکی ون بوو و چووتە چین و بۆ ماوەی ھەوت ساڵ لەو ماوەتەو، کاتی گەپاوە لە دیارییەکانی ئەو پەرچەییە قوماشی سەوزی ھێناو کە کاتی گەپاوەییە لە نێو دەستدا خردەبوو، (بێھتافەرید) کاتی گەپاوە لە چین گەپاوە لە گوندی (سیراوند) یەکی لە گوندەکانی خەوایی نیشابور نیشتەجێ بوو و ئایینیکی تازە ھێنا. لەو ئێشەوانە دەچوو سەرگرتیک و بەیانی دادەبەزی، پیاویکی جووتیار لەمەزرای خۆی، جارێک دەیبینی و بێھتافەرید ناوبراوی بۆ ئایینی خوی بانگیشت کرد و وتی من تائیسستا لە ئاسمان بووم، بەھەشت و دۆزەخیان نیشانداوم، خواش وەحی بۆناردووم، ئەم قوماشە سەوزەیی لە بەر کردووم و بۆ زەوی ناردووم! جووتیارەکەش باوەری پێکرد و خەلکیکی زۆر لە دەوری کۆبوووە^{۱۱۱} ئەم گێرانیەو ھەبە کە (ئەبو یحیی بیرونی) سەبارەت بە دەسپێکی ئەو باسیکردووە لە ئەفسانەو چیرۆک بەدوور نییە، لەوانە زیاتر، شتی ئەدەست نوسەکانەو بەدەست نایەت، لە بارەیی بیروباوەر و بۆچوونی

ناکۆکی ھەبە، ھەندیک پێیانوایە بۆ سەر ئایینی ئیسلام داوھت کراو و پەسەندی کردووە، بەلام چونکە (کاھنی) کردووە، موسلمانییەتیە کە رەتکراوەتەو^{۱۱۲}، بەلام لە قسەکانی (ئەبو یحییان) وادەردەکەوێت کە (بێھتافەرید) لە ھەوایی ئەو داووە کە ئایینی زەردەشتی چاکسازی بکات و رەنگە ویستییەتی لە نیوان زەردەشتی و ئیسلامدا ناشتیە کە بەریابکات. لەبەرئەو ئایینی زەردەشتی پەسەند کردو رازی بوو، بەلام لە زۆر حوکمی شەرعییدا لەگەڵ زەردەشتی دژایەتی کرد. بۆ لایەنگرانی خۆی کتیبیکی بەفارسی دانا کە تیدا فەرمان و بریاری ئایینی خۆی باسکردووە، ئەو ھەبە ئەبو یحییان لە بارەیی رینوینی و ریسا و بریارەکانییەو باسیان دەکات رەنگە بەدەر لە ھەبە و نادروستی نەبێ، بەلام سەرنج راکیشن. لە نووسراوەکانیدا دەردەکەوێ کە بێھتافەرید داھینانیکی نوێی لە ئایینی زەردەشتی ھیناییتە کایەو، رەنگە ھۆکاری سەرکەو کورتی مەتی بزافە کە بۆ ئەو بگەریتەو کە زەردەشتی و موسلمان ھەردووکیان لە راپەرینە کە ئەو توووە و نارازی بوون. دەلێن کاتی ئەبو موسلیم گەیشتە نیشابور مۆیدان و ھیربودان کە مامۆستای زانستی ئایینی و دادووری زەردەشتی بوون لە دەوری کۆبوونەو و سکالایان دژبە بێھتافەرید پێشکەشکرد و پێیانگوت ئیسلام و زەردەشتی تیکداو، ئەبو موسلیم (عەبدوللای کۆری شوعبەیی) ناردەسەری و لە چیاکانی بادغیس و چەنکی کەوت و بردیە لای ئەبو موسلیم، ئەویش بریاری کوشتنی دا، ھەرکام لەیاری کە دۆزانەو، کۆزان^{۱۱۳}، بەمشێو ھەبە لایەنگرانی کە چاوەروانی ھاتنەویان دەکرد لای موسلمانان بە کافرو لای زەردەشتییەکانیش بە ئەھلی بیدعت ژمیردان، لەبەرئەو زۆر بەسەختی کەوتنەبەر نازار و ئەشکەنجە و پاوەدوونانی ھەر دوولا، نووسەرانی کتیبەکانی ملل والنحل ریبازی بێھتافەریدیان بەیەکیک لە چوار ئاین زای زەردەشتی ژماردووە کە بریتی بوون لە (زەرقانییە)، (خورەمییە)، (مەسخییە)، (بێھتافەریدی)^{۱۱۴} بەباوەری ئەو نووسەرانی سەرپای ئەو ھەبە کە گوتاری (بێھتافەرید) لەگوتاری زەردەشتییە رەسەنەکان پەسەندترە،

۱۱۲- ابن ندیم : الفهرست ، ۴۸۳ .

۱۱۳- بیرونی، اثارالباقية ، ل ۲۱۱ .

۱۱۴- ئەم چوارفەرەبە لەئاین زایەکانی زەردەشتین کە شافعی گوتیبەتی خواردنی گۆشتی کە بەدەستی ئەوان کۆزراویتەو و پەییەندی ژن و میردایەتی لەگەڵیان حەرامە . بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ۲۵۷ . ھاشم رضی: زروان درقلمرو دین و اساطیر، انتشارات فروهر، ۱۳۵۹، ل ۱۲ .

۱۱۱- ابوریحان بیرونی: اثار الباقية، ل ۲۱۰ . چاپ، لایپ زیك . داستانی بە نافرید لە جەوامع ئەخکایاتی عەویدا بەدێژی ھاتووە، لەتەبایع ئەخەویان، شەرف ئەلزەمان، مەرۆزی ئەم داستانە بوو لە بارەیی چین و تورک و ھیندەو کە مینۆرسکی لە وەرگرتنە ئینگلیزیە کەدا ناماژەیی پێداو، ل ۳ و ل ۴۵ . ھەرۆھا بگەریتو بە Turkestan .

جزیه‌یان لیوه‌رناگیریت^{۱۱۵} چونکه ئایینی ئەوان بیدعەتیک بوو لەسەر دەمی ئیسلامیدا سەری هەلدا. مسۆگەر لەبەر ئەو هۆیەبوو کە ئایینی ئەو بەئەنقەست پشتگوێ خرا، پروداوی (بێهتافەرید) وانیشان دەدات کە ئەبو موسلیم بۆ راکیشانی زەردەشتییەکانی خوراسان چەند هەولێ داو، لە چیرۆکی سەنەباد دەتوانین پالپشتیکی تر بۆ ئەم گریمانە یە دابنێین. رق ئەستووری دژی عارەب و خوشویستی بۆ ئاین و نەزادی ئێرانی پالته‌ریکی گرنگ بوون بۆی، بەهەر حال ئەو ناماژەو نیشانانە ی کە سەبارەت بە دەسەلاتخوازییەکانی ئەو دەردەکەوتن، هەمیشە مایە ی ترس و دلەراوکیی عەبباسییەکان بوون.

نیگەرانی مەنسور

هەر دوایە دوای رووخانی مەروان کە خەلافەت کەوتە دەست عەبباسییەکان (ئەبو جەعفەری مەنسور) برای (سەفاح) بە بەردەوامی چاودێری هەلسوکەوت و رەوشی (ئەبو موسلیم) بوو. ئەبو موسلیمیش بەو ئازایەتی و لە خوێایی بوونە تاییەتە ی کە هەیبوو هیچ گرنگی بەویرا زیڕە ک و فیل باز و زانە خرۆیە ی خەلیفە نە دەدا، بەم شیوێە ناکۆکییە کی نەییسی و سەخت لە نیوان ئەو دوو لایەنە دژبەرە ی یە کتر هەبوو، مەنسور هەمیشە سەفاحی برای دژی (ئەبو موسلیم) و کوشتنی هان دەدا.

گیژدراوێەکان دەلێن کاتێ کە (سەفاح)، مەنسوری برای نارده خوراسان تاکو داوا لە ئەبو موسلیم بکات (ئەبوسە لەمە ی خەلال) کە بە لایەنگری و دۆستایەتی عەلەوییەکان تۆمەتبار بوو لەناو ببات. ((ئەبو موسلیم سولیمانی کوری کە سیر کە سەردەستە ی گەردەن کیشەکان بوو و مرۆقتیکی گەورە بوو)) بەو قسە ی کە لێیان گیژابوو هە بریاری دا تاکو لە پیش چاوی مەنسور بیکوژن، (مەنسور) لەو رەفتارە ی (ئەبو موسلیم) زۆر تووربوو و دلێ رەنج کاتی گەراپەوێ لای (سەفاح) رقی ئەبو موسلیمی لە دل گرت، وتی ئەو مرۆقە بەم دام و دەزگایە کە هەبەتی، گەر نیازی بێ دەتوانی کارەگمان لە دەست دەربەینی و بیداتە یە کیتی تر و ئەم بابەتە شی بۆ (سەفاح) گیژاپەو، لە ژێرەو دەیشیلا و هەولێ دەدا هانی (سەفاح) بدا بۆ پەلکیشردنی (ئەبو موسلیم) یا کوشتنی بۆ ئەو ی کارەگمانیان بکەوێتە سەرێک^{۱۱۶}.

مردنی لە ناکاوی (سەفاح) ترس و نیگەرانی (مەنسور) ی زیاتر کرد، دوا ی مردنی (سەفاح) عەبدووللای کوری عەلی مامی بۆ گرتنە دەستی خەلافەت هەلسایە سەرپێ و کۆمەلێکیش پشتیوانیان لێ دەکرد، ئەبو جەعفەری مەنسور زۆر نیگەرانی بوو، ناچار بوو پەنا بۆ (ئەبو موسلیم) ببات تاکو چارەسەرێک بەدۆزێتەو، هەرچەندە (ئەبو موسلیم) بەدوا ی بیانو دەگەرا چونکە حەزی لەو شەرەنەبوو، بۆیە پیتی وت کاری (عەبدووللای) لە شام زۆر گرنگ نییە پێویستە زیاتر نیگەرانی خوراسان بی، بەو بیانویە (ئەبو موسلیم) ویستی خۆی دوور بکات لەم کیشە یە و بچیتە خوراسان، نایا لەم بارە یو ئەبو موسلیم بێر و ئەندیشە ی سەر بە خۆی خوراسانی هەبوو؟ نایا ئەویش وەکو عەبدووللای کوری عەلی کە خوازیاری خەلافەت بوو لە خوراسان جاری سەر بە خۆی بدات و خۆی بە بنەمالە ی عەبباسییەکان بناسییت؟ رەنگە وابێ، بەلام میژوو نووسەکان نووسیوانە ئەو بەنیازبوو مەیدان بۆ ئەو دوو رکا بەرە چۆل بکات کە هەر کامیان سەرکەوتن ئەو بێتتە خەلیفە، بەلام ئەو کارەش رێگە نەدرا، دەرئەنجام و لە کۆتاییدا (ئەبو موسلیم) ناچار کرا بە پالپشتی (مەنسور) بە شداری لە شەر بکات دژی (عەبدووللای)، لەو شەرەدا توندییە کی ئەوتوی بە کارنەهینا و خۆی نیشان نەدا. تاکو کاتێ کە عەبدووللای پای کرد، ئەبو موسلیم نە کەوتە شوینی، بە پێچەوانە ی چاودێرانی مەنسور. (عەبدووللای) چوو بۆ بەسرا و لای سولیمانی برای کە والی بوو خۆی حەشاردا، (مەنسور) خەلکیتی تری نارد تاکو ئەو دەستکەوتانە ی کەوتبوونە دەست (ئەبو موسلیم) لەو شەرەدا سەرژمیری بکەن، کاتێ ئەو نوێنەرانی گەیشتنە لای ئەبو موسلیم سەرداری رەشپۆشەکان زۆر توورەبوو، هاواری کرد و بەهەرەشەو شەرەو پیتی وتن ((من لە خوین رشتنی موسلماناندا ئەمینم، بەلام بە مالیان ئەمین نیم))؟ ئینجا چەند جنتیوکی پیسی حەوالە ی (مەنسور) کردن. کاتێ (مەنسور) ئەو هەوالە ی پێگەیشت رقی زیاتر لە ئەبو موسلیم هەستا و زۆر لێی نیگەرانی بوو لەو ی کە هیژ و شکۆی ئەو لە خوراسان خەلافەتە کە ی کز و بێرەنگ بکەن، عارەبەکانیش کە رق و کینە یە کی زۆریان لە ئەبو موسلیم لە دل نابوو، زیاتر رقی مەنسوریان دژی هان دەدا و بێ باوهری زیاتریان دەخستە ناو دلاییەو.

۱۱۵- بغدادی: الفرق بین الفرق، ل ۲۱۵.

۱۱۶- مولف مجهول: مجمل التواریخ والقصص، ل ۳۲۳.

وهكو نووسراوه مه‌نسور ((رۆژنێك به موسلیمی كورێ قوته‌یهی گوت: چۆن له كاروباری ئه‌بو موسلیم ده‌روانی؟ وه‌لامی دایه‌وه ﴿لوكان فيهما الهه الاالله لفسدتا﴾ (مه‌نسور) وتی به‌سه ئه‌م قسه‌یه‌ت به‌گوێچكه‌ی كه‌سی‌كدا دا، كه له‌گوێی ده‌گریت^{۱۱۷}.

ئاكامی ئه‌بو موسلیم

هه‌روه‌كو له سه‌رچاوه میژووویه‌كاندا هاتوه، ئاكامی رق و توورده‌یی مه‌نسور به‌رامبه‌ر به ئه‌بو موسلیم، تووژنێکی فرت و فیلی بۆ نایه‌وه و كوشتی. میژوونوسان به‌م شیوه‌یه له‌وه باره‌یه‌وه نووسیویانه كه مه‌نسور ئه‌بو موسلیمی بانگه‌یشت كردوه یا باشتر بلیین په‌لگیشی كردوه. ئه‌بو موسلیم ((كه گه‌یشته‌لای مه‌نسور ریژی گرت. ئینجا وتی بگه‌رێوه ئه‌مڕۆ پشوو بده تاكو به‌یانی پێك بگه‌ینه‌وه، ئه‌بو موسلیم گه‌رایه‌وه. ئه‌و رۆژه پشوو دا، مه‌نسور رۆژی دواتر چه‌ند كه‌سی‌کی شارد بووه‌وه و له ژووره‌كه‌ی خۆی ئاگاداری كردبوون كاتیك من ده‌ستم لێك دا ئیوه وهرن ئه‌بو موسلیم كه هه‌یچ چه‌كێکی لا نه‌بوو بكوژن. ئه‌وه‌بوو ناردی به‌دوای ئه‌بو موسلیم و ئاماده بوو مه‌نسور وتی ئه‌و شمشیرێ كه له له‌شكری (عه‌بدووللا) دۆزیته‌وه له كوێیه؟ ئه‌بو موسلیم شمشیری له ده‌ستی بوو نیشانی داو وتی ئه‌وه‌یه مه‌نسور شمشیرێ كه‌ی لیوه‌رگرت و خستییه ژیر راخه‌ره‌كه‌ی خۆی و ده‌ستی به قسه‌کردن كرد، به قسه‌ی زۆر ناشیرین و یه‌ك له‌دوای یه‌ك تاوانه‌كانی ده‌ژماردن، ئه‌بو موسلیمیش داوای لیبوردنی ده‌خواست و بۆ هه‌ركام وه‌لامی‌کی دینایه‌وه، له كوژتایدا وتی یا ئه‌میر لموئمنین وێرایی ئه‌و زه‌حمه‌ت و ماندوو‌بوونه‌ی كه بۆ ده‌وله‌ته‌كه‌تان كێشاومه ئاوام قسه له‌گه‌ڵ ده‌كه‌ی؟ مه‌نسور به‌ توورده‌یی‌کی زۆره‌وه جینیوی پێداو وتی ئه‌وه‌ی تۆ كردوته به‌ كه‌نیزێکی ره‌ش پێستیش ده‌كرا. ئه‌بو موسلیم وتی واز له‌وه قسانه به‌ینه و بزانه كه من جگه له خودا له كه‌سی تر ناترسم، مه‌نسور ده‌سته‌كانی لێك داو ئه‌و كوژمه‌له‌ پیاوه ده‌ركه‌وتن و به شمشیر كه‌وتنه گیانی ئه‌بو موسلیم^{۱۱۸}، به‌مشیوه‌یه بوو ئاكامی ئه‌بو موسلیم، ئاكامی مرۆفێك كه خه‌لافه‌ت و حكومه‌تی گه‌وره‌ی (به‌نی ئومه‌یه‌ی) روخاند. پێش ئه‌وه‌ی بتوانی ئه‌و ده‌وله‌ت و پاشایه‌تییه‌ی كه خۆی ئاره‌زووی بوو دا به‌زینی، به‌هۆی غه‌در و خیانه‌ت كوژرا، له باره‌ی ناوبراو گوتراره مرۆفێکی كورته‌ی بال،

قزو و مووی گه‌فی خاوین و جوان و چاره‌ش و نیوچاوان به‌رین و پریش و قژی درێژی بووه، به‌زمانه‌كانی ئێرانی و هه‌روه‌ها عاره‌بی به‌باشی قسه‌ی ده‌کرد، زمانێکی شیرین و قسه‌خۆش، شیعرێ زۆری ده‌زانی، له كاره‌كانی دا زانا و شاره‌زا بووه، جگه له‌كاتی خۆی و پێویست نه‌بوا پێنه‌ده‌كه‌نی و پرووی ترش نه‌ده‌کرد و له‌حاله‌تی خۆی ده‌رنه‌ده‌چوو^{۱۱۹}، له‌گه‌ڵ دۆژمانی ئه‌وه‌نده توندبوو به‌زه‌یی به‌ پیر نه‌ده‌هاته‌وه، هه‌روه‌ك خۆی گوته‌یه‌تی زیاتر له‌سه‌د هه‌زار كه‌سی كوشتوه^{۱۲۰}. ئه‌بو موسلیم مه‌به‌ستی چی بووه چ شتی‌کی له‌سه‌ردابوه؟ ئه‌وه له سه‌رچاوه‌كان و به‌لگه‌نامه‌كانی ئه‌مڕۆ ناتوانی وه‌ده‌ست بخری، ناشكرایه ترس و نیگه‌رانی منسوری عه‌باسی له‌جێی خۆی بووه، هه‌ر چۆنێك بی‌ت ده‌شی ده‌ركه‌وتنی ئه‌و به سه‌ره‌تاو ده‌ستپێکی هه‌لسانه‌وه‌ی ئێران بۆمێردی، له راستیدا ئه‌بو موسلیم به له‌ناوبردنی ده‌سه‌لاتی سته‌مكاری ئومه‌وی، دیدی خۆ به به‌رزتربینینی عاره‌بی خسته‌ لاره‌ و بواری تازه بۆ به‌رجه‌سته بوون و ده‌ركه‌وتنی زه‌وق و هزر و داهینانی ئێرانی له نیو دام و ده‌زگا و دامه‌زراوه سیاسی و كۆمه‌لایه‌تییه‌كانی ئیسلامدا، هاته‌ كایه‌وه. به‌م شیوه‌یه ئه‌گه‌رچی هه‌موو ئاره‌زووه‌ دێرین و بالا‌كانی ئه‌بو موسلیم نه‌هاتنه‌ دی، به‌لام به‌شی زۆریان جێبه‌جێ بوون. ئایا ده‌توانین بلیین تۆله‌ی شكانی (نه‌هاوه‌ند) له‌لای ئێرانییه‌كان له زابدا كرایه‌وه؟ پرسیاری‌کی جوانه، له راستیدا شكانی (مه‌روانی هه‌مار) له زاب بنیاد و بناغه‌ی بنچینه‌یی ده‌وله‌تی جه‌ور و سته‌می به‌نی ئومه‌یه‌ی نه‌هیششت، كه‌ئه‌وه ئاره‌زوویه‌کی شاراه‌ی ئه‌بو موسلیم بوو، زۆری نه‌خایاند له نزیك وێرانه‌كانی شاری تیسفون، به‌غدا دروست كراو، خه‌لافه‌تی نوێ له‌سه‌رده‌ستی ئێرانییه‌كان هاته‌ سه‌ر ده‌سه‌لات و له‌ ویدا هه‌موو شتی‌ك یاده‌وه‌ری سه‌رده‌می گه‌وره‌یی و شكۆ و شای و لوغان و كه‌یف سه‌فای ساسانی بوو، به‌لام ئاره‌زوویه‌ك كه ئه‌بو موسلیم له‌م باره‌یه‌وه هه‌یبوو پێده‌چیت له‌وه زیاتر بووی، هه‌رچۆنێك بی‌ت ئه‌و خه‌لیفانه‌ی به‌غدا به‌وته‌ی (دار میسته‌تیر): ساسانیانێك بوون كه خوینی عاره‌بیان له ده‌ماردا بوو^{۱۲۱}، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ساسانییه (عاره‌ب نه‌ژاده‌كان) له كاتی‌كدا كه خۆیان به زه‌لیلی هێز و توانای مه‌عنه‌وی ئێران و قه‌رزدارێ پیاوه‌تی و می‌رخاسی ئێرانییه‌كان ده‌زانی، له‌وه هێزه‌ ره‌گداكو‌تاوه، ناپازی بوون. له‌به‌ر ئه‌وه، بۆ رزگاری خۆیان هه‌ر ده‌رفه‌تی‌کیان

۱۱۹- ابن خلکان: ب، ۲، ل ۳۲۶.

۱۲۰- براون: تاریخ ادبی ایران، ترجمه‌ علی پاشا صالح، ل ۳۵۸. وه‌رگیاو له‌یه‌عقوبی.

۱۱۷- ابن خلکان: وفيات الاعیان: ب، ۲، ل ۳۲۹. دینوری: اخبار الطوال، ل ۳۱۸.

بۆ ھەلکەوتبا، دریغیان نەدەکرد و ھەولتی خۆیان دەدا. ئەو فیل و تەلەییە مەنسور کە بە داوھتکردنی ئەبو موسلیم، ناویراوی خستەداو کوشتی نمونەییە کە لەو ھەولتە ناپەرواوانە (کوژرانی ئەبو سەلەمەیی خەلالی ھەمەدان)ی وەزیری ئالی موھەمەد و^{۱۲۲} لە ناو بردنی بئەمالەیی بەرمەکیبەکان نمونەییەکی ترە لەو نەخشە گلاوھەیی ئەو (بەنی عەبباس) یانە.

تۆلەیی ئەبو موسلیم

ھەرچەندە ئەبو موسلیم کەوتە داوی تەماع و ئیرەیی بردنی عارەبان، بەلام لە نیتو دل و یاد و یادووری ئێرانییەکاندا وەکو بیرەوھەریبکی زۆر پیرۆز، ھەتا ھەتایە مایەوھە. بیر و ئەندیشەیی زیندووکردنەوای داب و نەریتە ئایینیییە کۆنەکانی ئێران، بەردەوام دۆست و لایەنگرەکانی ئەوی یان دژی عارەبان ھان دەدا.

لەبەر ئەوە ئەو راپەرینانەیی کە لە داوی کوشتنی (ئەبو موسلیم) بۆ تۆلەکردنەوای خویینی ئەو ئەنجام دران، پەنگ و بۆی ئایینی یان پیتوھە بوو. (سەنەد) مەبەستی وێرانکردنی (کەعبە) بوو. (ئوستادسیس) داوای پیتوھەبەرایەتی دەکرد، (موھەنەع) داوای خودایی. ھەموو ئەو راپەرینانە ھەر دروشمیک ھەیان بواوە گشتیان یەک نامانجیان ھەبوو کە ئەویش رزگاربوون بوو لە کۆت و بەندیکی گران و دەردناک، کە ھەموو جۆرە زەبوونی و چەوساندنەواییەکی بەسەر ئێرانییەکاندا دەسەپاند و ئەوھش گەورەترین پالئەر بوو کە رۆلە ستەملیکراو و فریودراو و داخ لەدڵەکانی، لەدژی ستەمکارە فریودەرەکان لە دەوری سەردارو فەرماندە نازاکانی خۆیان کۆدەکردەوھ.

ناوھندی ئەو راپەرینانە خوراسان بوو، چونکە خوراسان شوینی پەرەدەکردنی پالەوانان و لانکی بیرەوھەری و چیرۆکە ئەفسانەییەکان بوو. دلاوەرەکانی ھیشتا رۆژانی رابردۆیان لە

۱۲۲- ئەم ئەبو سەلەمە کە لە دەولەتەکانی شاری کوفە بوو، لە کردنەوای بانگیشتی عەباسیدا لە سەرەتاوە بایەخی پێدراو، کاتیئە ئەمەویبەکان ئیبراھیم ئیمامیان گرت براکانی (ابولعباس) سەفاح و ئەبو جەعفەر مەنسور رایان کرد ئەو لە کوفە پەنای پێدان، کاتیئە سەفاح ھاتە سەر کار کردییە وەزیر لەبەرئەوھ پێیان گوتووھ و زیری ئالی موھەمەد، بەلام بە ھۆی شک و گومان دەرتەنجام بە رەزامەندی ئەبو موسلیم بە شەو لە کۆلان کوژرا. بۆ زیاتر زانیاری بگەریتوھ بۆ تجارب السلف، ل ۹۷ تا ۱۰۰ و دستور الوزراء، میر خواند، ل ۲۵ چاپ تھران - و کتیبە میژوووییەکان.

بیرنەچووئوھوھ. لە زۆریە راپەرینەکان خویینی ئەبو موسلیم بیانووئیەک بوو. ئەو سەردارە ناودارە خوراسانیە لەلای ھەموو خەلکی ناوچەکە جینگەیی ریزبوو و دەیان پەرست. پێدەچیت زۆریە ئێرانییە موسلمانەکان ئەویان بەپیشەوای راستەقینەیی خۆیان زانییی و پلەپایەیی ئەویان وەکو لە ئاستی مەھدەویەت، تەنانەت خودایی دادەنا. بۆیە کە کوژرا دۆستان و لایەنگرانی لە دورماندۆری شارەکانەوھە بلاوھیان کرد و خەلکیان بە ناوی ئەوھە بانگیشت دەکرد. ھەر وەکو یەکیئە لەوانە چووتە ئەوھەری روبرار (ماورالنھر) و لەوئ خەلکی بۆ ئەبو موسلیم بانگیشت کردووھ، دەیانگوت ئەبو موسلیم لە چیاکانی (رەیی) دا خۆی پەنای گرتووھ کاتیئە کە سەرھەلدان کاتی داھات، دیتوھ.

خۆشەویستی ئێرانییەکان بۆ ئەبو موسلیم بۆ وینەبووھ. ماوھەیک داوی ئەو ھەندیکیان ھەر بە زیندوویمان دەزانی و لەو باوەرە دابوون کە لە ئەرکەکانیاندا ھیچ شتیکیان لە ناسینی ئەبو موسلیم بە پیتوھت ترو ئەرکتر نەدەزانی، ئەم ھەوینەیی خۆشەبستیئە ھیتیک بوو کە ھەموو دەم دەتوانی ھەرەشە لە دەزگای خەلافەتی عەباسی بکات. لەبەر ئەوە بوو کە بزاقە (شعوبی) ئێرانییەکان لەگەڵ یادی ئەو سەردارەدا، تیتک بەستراونەتوھ.

راوھندیەکان

سەرنج راکیشتر لە ھەموو ئەو بزوتنەوانە راپەرینی (راوھندی)یەکانە، کە بەتاشکرا وایان نیشان دەدا، کە دۆستی مەنسورن، بەلام لەراستیدا بەتایبەت داوی رۆوداوی ئەبو موسلیم نامانجیان لەناوبردنی مەنسور بوو، ئەوھە راستی بیت ئەوھە کە ئەو بزاقە ھەولدانیک بوو بۆ خافلگیرکردنی مەنسور، ھەر وەکو ئەو ئەبو موسلیمی خافلگیرکردبوو و بەفرت و فیل لە ناوی بردبوو، ئەوانیش بەھەمان شپۆھ لە ناوی بھن.

بەسەرھاتی ئەو رۆوداوە ھەر وەکو لە میژووھکاندا ھاتووھ بەو شپۆھییە کە: ئەم کۆمەلە خەلکی خوراسان بوون و وایان پێشان دەدا گواھە مەنسور خوداوندی ئەوانە. ھەموویان چوونە شاری مەنسور کە لە دەوربەری کوفەبوو و ناوی ھاشیمیە بوو، لەچار دەوری کۆشکی ئەو دەسوورنەوھ و ھاواریان دەکرد و دەیان وت ئەوھ کۆشکی پەروردگاری ئیمەییە، مەنسور گەرەکانی لیگرتن و زیندانی کردن، ئەوانی تر ھیرشیان بۆ کردو ھەلیان کوتایە سەر و لە ھەموولایەک کۆبوونەوھ و بەندیخانەیان شکاند و بەندکراوھکانیان نازادکردن، بەرە و لای

مه‌نسور رویشتن، مه‌نسور هاته مه‌یدان و شه‌ری له‌گه‌لدا کردن^{۱۲۳}، هه‌رچه‌ند ته‌مانه کۆمه‌لێک بوون باوه‌ریان به‌ دونایدون (ته‌ناسوخ) هه‌بوو، به‌لام له‌سه‌ره‌وه خۆیان به‌دۆستی عه‌باسیه‌کان نیشان ده‌دا^{۱۲۴}، به‌لام زۆر زۆر هۆگری ته‌بو موسلیم بوون، کوشتنی ته‌بو موسلیم سه‌ره‌رای ته‌بو هه‌موو خزمه‌ته‌ی که‌ به‌ده‌زگای خه‌لافه‌تی گه‌یاندبوو ببوه هۆی مه‌ترسی و نیگه‌رانی یان، له‌به‌ر ته‌وه له‌ باره‌ی کوشتنی ته‌وه‌وه پابۆچوونی زۆر هه‌یه.

پاستی بۆچوونی بانگه‌شه‌که‌یان روون نییه، واده‌ده‌که‌وئ که‌ له‌ هه‌ولێ لاوازکردنی خه‌لافه‌تی مه‌نسور دابوونه و ویستویانه تۆله‌ی خۆینی ته‌بو موسلیمی لێ بکه‌نه‌وه .

سه‌نباد

به‌لام له‌ هه‌موو ته‌بو راه‌په‌رینه‌ گهرمتر و به‌تین تر که‌ دۆستانی ته‌بو موسلیم بۆ تۆله‌ی خۆینی راه‌په‌ریبوون، سه‌نبادی زه‌رده‌شتی بوو، به‌لام سه‌نباد کێ بوو؟ ته‌گه‌ر ته‌وه‌ی میژوو نووسانی موسلمان له‌ باره‌یان نووسیوه و به‌ هه‌رحال بیگومان دوور له‌ لاگری موسلمانیه، ته‌وا راه‌په‌رینه‌که‌ی له‌ راه‌په‌رینیکی یاخه‌گه‌ریانه به‌ترای شتیکی تری لێ به‌دی ناکرێ، به‌لام به‌ قوولبوونه‌وه له‌ هۆکارو ئاکامه‌کانی رووداوه‌که‌ ته‌م خاله‌ی تیادا به‌رجه‌سته ده‌بیست که‌ راه‌په‌رینه‌که‌ی ته‌بو زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تر بووه که‌ میژوونووسه‌کان باسیانکردوه و نووسیویانه. بێ زاری له‌ جه‌ور و سته‌می زۆرداران، پتر له‌ هه‌ستی تۆله‌کردنه‌وه ته‌و قاره‌مانه‌ی هان داوه و پشتگیری کردوه. راه‌په‌رینه‌ گهرم و خۆیناوییه‌که‌ی (سه‌نباد) که‌ زیاتر له‌ حه‌فتا رۆژی نه‌خایاند بۆ ته‌و که‌سانه‌ی دوا‌ی وی، که‌ دژی سته‌می عه‌باسیه‌کان راه‌په‌رینیان ته‌نجامدا سه‌ر مه‌شقیکی زیندوو بوو. له‌ میژووه‌کاندا پیش ته‌و رووداوه‌ باسیک له‌ باره‌ی ته‌وه‌وه نه‌کراوه و ناوی نه‌هینراوه، سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه که‌ ناوبراو زه‌رده‌شتی بووه و له‌ یه‌کێک له‌ گونده‌کانی نه‌یشابوو به‌ ناوی (تاهه‌ن) نیشته‌جێ بووه و له‌وئ سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری هه‌بووه و به‌

۱۲۳- هندوشا: تجارب السلف، ل ۱۰۵.

۱۲۴- له‌ باره‌ی بیروباوه‌ری (راوه‌ندی)یه‌وه‌ که‌ ديار و ناشکرایه هه‌ندیک له‌وان تیمامه‌تیا به‌میراتگری عه‌مه‌د مامی عه‌باس و منداله‌کانی ده‌زانی.

راز: تبصرة العوام، ل ۱۷۸. ابن حزم، ملل والنحل، ب ۴، ل ۱۸۷. اشعری: مقالات اشعری، ل ۲۱. خوارزمی: مفاتیح، ل ۲۲.

یه‌کێک له‌ دۆستان و لایه‌نگرانی ته‌بو موسلیم ناسراوه و سه‌باره‌ت به‌ چۆنیه‌تی یه‌کترناسینیان چیرۆک و سه‌ربرده‌یان نووسیوه. هه‌روه‌کو ((ته‌و کاته ئیبراهیم تیمام ته‌بو موسلیمی ناردبوو بۆ خوراسان، له‌ ریگه‌ی نه‌یشابوو تێپه‌رده‌بێ، له‌ مائی سه‌نباد داده‌به‌زی له‌ ناو بۆ کارێک ده‌رده‌چیت، گویدرێژه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌رگای مائی سه‌نباد به‌ستۆته‌وه ده‌رگاکه‌ی هه‌لکه‌ندوه، کاتی ته‌بو موسلیم گه‌راپه‌وه ته‌وانه‌ی له‌وئ بوون داویان له‌ ته‌بو موسلیم کرد که‌ ده‌بێ ده‌رگاکه‌یان چابکاته‌وه ده‌نگه‌ده‌نگ و هه‌را که‌وته‌وه، ته‌و ده‌نگه‌ ده‌نگو هه‌راپه‌ گه‌یشته سه‌نباد، هاته‌ده‌ره‌وه کاتیکی سه‌یری ته‌بو موسلیمی کرد تینگه‌یشت که‌ ته‌و پیاوه‌ پیاویکی هه‌لکه‌وتوه و پله‌و پایه‌ی به‌رزده‌بیته‌وه. ته‌وانه‌ی ته‌بو موسلیمیان هه‌راسان کردبوو، ئازاری دان و ته‌بو موسلیمی برده‌وه مائی خۆیان. چه‌ند رۆژیک میوانداریکی باشی کرد، دوا‌یی پرسیری له‌ مه‌به‌ستی ته‌بو موسلیم کرد، وه‌لامی نه‌دایه‌وه سه‌نباد داوی لیکرد له‌گه‌لێ راست بێ و دلنیا‌یی که‌ نه‌ینیه‌که‌ی ده‌پاریزی. ته‌بو موسلیم که‌میکی بۆ باسکرد. سه‌نباد وتی دووربینی من و پیشینی من ته‌وه‌یه که‌ تۆ ته‌م جیهانه‌ ئاوه‌ژوو ده‌که‌یته‌وه و عاره‌ب له‌ ری و په‌چه‌له‌ک ده‌رده‌هینی و ته‌م جیهانه‌ ده‌گورێ، پیشینییه‌کانی من هیچ کات به‌ هه‌له‌ نه‌رۆیشتوون. ته‌بو موسلیم زۆر شاد بوو و له‌وئ رۆیشت))^{۱۲۵} یه‌کێکی تر له‌ میژوونووسان به‌م شیویه‌ ده‌گێرێته‌وه: ((سه‌نباد له‌ ناگر په‌رستانی نه‌یشابوو بوو، وه‌کو ده‌لین پیاویکی ده‌ست رۆیشتوو بووه، ته‌و رۆژه‌ی که‌ ته‌بو موسلیم له‌لای ئیبراهیم تیمامه‌وه به‌ره‌و ده‌رچوو دیستی و نیشانه‌ی پیاوه‌تی و گه‌وره‌یی له‌ نێو چاوانی خۆینده‌وه و بردی بۆ ماله‌وه و میوانداریکی چاکی کرد، پرسیری له‌ باره‌ی کرد ته‌بو موسلیم هه‌ولیدا نه‌ینی خۆی بپاریزی. سه‌نباد وتی باسی خۆم بۆ بکه‌ من نه‌ینی پارێزم و هیچ نه‌ینیه‌کی تۆ نادرکینم و ناشکرای ناکه‌م، ته‌بو موسلیم به‌ ئامازه‌ کردنیک قسه‌ی دلێ خۆی بۆ کرد. سه‌نباد وتی من له‌ پیشینی خۆم به‌م ته‌نجامه‌ گه‌یشتم که‌ تۆ جیهان سه‌راوین ده‌که‌ی و زۆر له‌ گه‌وره‌ پیاوانی عاره‌ب و سه‌رانی عه‌جه‌م ده‌کوژی. ته‌بو موسلیم زۆر دلێ خۆش بوو، ئیزنی خواست و به‌ره‌و نه‌یشابوو به‌ری که‌وت^{۱۲۶}.

جیگه‌ی وه‌بیر هینانه‌وه‌یه که‌ ته‌و به‌سه‌ره‌اته له‌ سه‌رچاوه‌ کۆنه‌کاندا نییه و پیده‌چیت له‌ سه‌رچاوه‌ تازه‌تره‌کانیشدا ته‌فسانه و به‌سه‌ره‌اتی له‌و جۆره‌ نووسرا‌بن. به‌هه‌رحال ته‌و

۱۲۵- حافظ برو: زبدة التواریخ نسخه‌ خطی مجلس.

۱۲۶- میرخواند: روضة الصفا، ب ۳.

گيرانه و ديهه له هه مان نهو جزره سه چاوانه دا هاتوووه ده لئيت: ((ريكهوت وابوو كه سه نباد كورپيكي بچووكي هه بووه و له گه ل يه كينك له منداله عاره به كاندا له قوتابخانه ي گه ره كي (بو ي تاباد) ي نه يشابوو كه چوار سه د ٤٠٠ كه سه عاره بي لي بوون، رۆژنيك كور ي سه نباد له گه ل كورپه عاره بيك ده بيته شهريان، كور ي سه نباد سه ري كورپه عاره به كه ي شكاند و خو ين به سه ر و چاويدا هاته خوار، گه رايه وه مال لا ي باوكي ته و يش به كورپه كه ي گوت قسه مه كه و له گه لي ببه برادر و هاوړي، پاشان كه بوونه برادر، كورپه كه ي سه نباد ي برده وه مال، كه سيكي نارده لا ي باوكي كه كورپه كه ت ليريه و و ره بي به وه سه نباد يش ده چيته مالي كابر اي عاره ب. عاره بي كه له بوړ پيشتر كورپه كه ي سه نباد ي كوشتبو و كردبوويه برياني و نه ناميكي بو سه نباد له سه ر سفره دانا. دواي كوژدنه وه سفره كه عاره به كه له سه نباد ي پرس ي تام ي برياني چو ن بوو؟ سه نباد وتي باش بوو، عاره ب پي گوت ته وه گوشتي كورپه كه ت بوو خواردت. سه نباد له هو ش خو ي چوو و كاتي به خو ي هاته وه له مالي عاره به كه ده ركه وت و چوو بو لا ي براي و ته م داستانه ي گيرايه وه و پيگوت ته م تو له يه مه گه ر پياوه (مرز يه) كه بيكاته وه كه ئيستا رايه رپوه و كاتي كه ليره تي به ر ده بوو من ريزيكي زورم لينا. ته وه بوو سه ر دوو برا پي كه وه چوونه لا ي ته بو موسليم و داستانه كه يان بو گيرايه وه. ته بو موسليم سو يندي خوار د كه ته و (بو ي تاباد) ه بكات به (گه ند تاباد) ته م چيرۆكه ته فسانه ييه له چيرۆكي ته بو موسليدا به شيوازيكي تر هاتوو، سه ر نه نجام دوو هه زار پياوي له گه ل دوو برا كه ره وانه كردن و ته و انيشي كرده سه ركرده و سه رداري له شكرو و پي وتن هه ر عاره بيك له و گونده هه بي هه مو يان بكورژن و لاشه كانيشيان له سه ر رينگا فري بدن. ته و انيش چوونه گونده كه و ته و چوار سه د عاره به ي ته و ييان كوشت و فرييان دان و لاشه كانيان مانه وه تاكو بوگه ني بوون. ته و انيش بو لا ي ته بو موسليم گه رانه وه و له نزيكه كاني ته بو موسليم ده ژمي دران. سه نباد سه ره راي ته وه ي (زه رده شتي) بوو، جل و به رگي ره شي له به ر ده كرد و ششيري هه لده گرت و پي به پي ته بو موسليم به شداري چالاكانه ي له شه ره كان دا ده كرد^{١٢٧}. له وانه يه ته م گيرانه ويه كه عاره ب گوشتي كور ي سه نباد يان ده ر خواردي داي ته فسانه و دروستكراوي، به لام هه ر چو نيك بيت ته و ته فسانه يه بو هانداني دوژمنايه تي و رق و كينه ي ئيرانييه ناشتي خوازه كان كه له شار و لاديهه كاني خو ياندا له گه ل عاره به كان پي كه وه ده ژيان ده توانري به هانه و ده ستاو يزيكي باش

بيت. سه رچاوه كو نه كان به گشتي باس له دو ستايه تي نيوان سه نباد و ته بو موسليم ده كه ن. ته به ري و ته واني تر ناو براو به په روه ده كراو و راهي تراوه كاني ته بو موسليم داده نين، (خواجه نيزام ته لمولك) مردوه له (٤٨٥ ك/١٠٩٢ ز) له (سياسه ت نامه) دا له م باره يه وه نوو سيويه تي ((سه رو كي بوو له نه يشابوو، زه رده شتي، به ناوي سه نباد و له گه ل ته بو موسليدا پيشتر دو ستايه تي هه بووه هه ر ته و يش ري نيوني و ناماده ي كردوو به سو پاسالاري خو ي دانا وه))^{١٢٨} به گشتي له كتي به كاندا به رووني ده رده كه وي كه سه نباد پيش ته وه ي بو تو له سه ندنه وه ي ته بو موسليم رايه ري زه مينه ييكي دو ستايه تي پيشينه ي هه بووه له گه ل ته ودا ته نانه ت ته و كاته ي كه ته بو موسليم له روژاني كو تايي ته مه ني دا بو مردن ده چيته لا ي مه نسور، سه نباد له شو يني خو ي داده ني و خزي نه و دارايي شاري (ره ي) ده خاته ژير ده ستي.^{١٢٩} له به ر ته وه سه ير نييه دواي كوشتني ته بو موسليم ته و به شيوازيكي وابه گه رمي و سو زه وه بو تو له سه ندنه وه ي ته بو موسليم رايه رپوه. سه ره راي هه موو ته وانه تو له ي ته بو موسليم له و بزاقه دا هه نجه تي ك بوو. سه نباد يش هه وليدا به بلاو كردنه وي بنه ما و بنچينه ي (غلاة)^{١٣٠} باوه ري هينان به دونا يدون (ته ناسوخ) و بيرو باوه ري دلاوه راني كو ن، له ناو دلي زور ليكراو و تو له سينه ران زيندوو راي گري و، نه فره ت و بيژاري و دوژمنايه تي له گه ل عاره به كان له ناو خه لكدا بلاو بكا ته وه و له مباره يه وه به بلاو كردنه وه ي هه ندئ بيرو باوه ري نو ي هه وليدا ئيرانييه نارازييه كان له هه موو بيرو باوه ر و گروي تك له ده وري خو ي كو بيكاته وه و بو شو رش و خبات له دژي ده زگاي خه لافه ت هه مو يان له گه ل خو ي ري ك بخات. سه رچاوه كان ده نو سن كه سه نباد: ((كاتي ك به هي ز بوو داواي تو له ي خو يني ته بو موسليمي كردوو وا ي نيشان دا كه ني دراوي ته بو موسليمه بو خه لكي ئيراق كه ته بو موسليم نه كوژراوه، به لام كاتي ك مه نسور ويستي ته و سه رداره به ناو بانگه بكورژي ناوي (مه ين) خوداي گه و ره ي هيناو، بووه كو تريكي سپي و فريه ناو سه ساريك كه له مس دور ست كراوه و له وي له گه ل مه هدي و مه زده ك دان يشتوه. ئيستا هه ر سيكيان پي كه وه ده رده كه ونه وه و دي نه وه و سه ره تا له پيش هه مو يان ته بو موسليم ده رده كه وي و مه زده ك وه زي ريه تي. كه سيك

١٢٨- سياست نامه، ل، ١٥٦.

١٢٩- مولف مجهول: تاريخ طبرستان، ب ١، ل ١٧٤.

١٣٠- ته و كه سانه ي كه له باره ي نيمامي عه لييه وه ري گه ي زيده ري ييان گرته به رو مه رته به ي خوا بي يان بو دانا، واته غولييان كردوه كه به زوري له كر ماشان و نازه رايگان داده نيشن.

هات و نامہی ٹہبو موسلیمی بۆ ہیئام. کاتئی رافزییہ کان ناوی مہمدی و مہزده کیان بیست کۆبوونہو و کہوتنه دواي و له ماوهیه کی کوررتدا ناوبانگی بلابووه و راپه پینه کهی پهره ی سهند، به جۆرئیک که ژماره ی ئهوانه ی له گه لیدا بوون گه یشته زیاتر له سهد ههزار پیاو هه رکات له گه ل زهرده شتییه کان دانیشتیویه ده ی گوت: من له کتیبدا خویندوومه تهوه و له کتیبه کانی ساسانیدا هاتوه که من ناگه ریمه وه تاکو (کهعبه) ویران نه کهم، چونکه ئه وه کهعبه یان له بهرامبهر خۆر دروست کردوه. ئیمه ده بی هه میشه ههر خۆر به پرووگه ی دلئی خومان بزاین ههروه که له کۆنه وه واهاتوه. به خورپم دینییه کانی ده گوت مہزده که شیعه یه پیتان ده لئیت ده ست له گه ل شیعه تیکه ل بکه ن و تۆله ی خوینی ئه بو موسلیم بکه نه وه، به زهرده شتییه کانیشی ده گوت له گه ل شیعه کان و خوره مدینان نزیک بکه ونه وه، به مشیویه هه رسئ گروپی ریک ده خست^{۱۳۱}. رهنگبیت ئه و گوتن و بیروباوه رانه که دانهری کتیبی سیاسه تنامه له باره ی سهندباد ده ریخستوه له لایه نگره ی به دور نه بیت، به لام هه رچۆنیک بی بیروباوه ری سهندباد له گه ل بیروباوه ر و بۆچوونی گروپی ئه بو موسلیم و گروپیک له راره ندییه کان جیاوازییه کی وای تیانییه، چیرۆکی راپه رینه کورت و خویناوییه که ی که ته به ری میژوونوس به کورتی نووسیویه تی و ده لئیت: (زۆره ی لایه نگرانی سهندباد خه لکی کویتان بوون، ئه بو جه عفهری مهنسور، جه هوری کورپی مه راری عه جه لی له گه ل ده هه زار که س ناردنه سه ریان که له نیوان (هه مه دان) و (ره ی) له بیابانیک پیک گه یشتن شهر روویدا، سهندباد شکستی خوارد و نزیک له شه ست هه زار له لایه نگرانی له م شکسته دا کوژران، ژن و منداله کانیشیان به دیل گیران، سه ره نه نجام سهندباد له نیوان ته به رستان و کۆمه ش به ده ستی (لونان)، که ته به ری بوو کوژرا^{۱۳۲} سه رچاوه کانی دواپی له م باره یه وه به درئیتتر باسیان کردوه، ههروه کو گپرانه وه یه که هیه ده لئیت: کاتئ ئه بو موسلیم کوژرا سهندباد زهرده شتییه کانی (ره ی) و (ته به رستان) ی بۆ توله کردنه وه ی خوینی ئه بو موسلیم بانگبیت کرد که هه موویان له مباره یه وه له گه ل ئه و هاویرو هاواربوون و بیریان له گرتنی شاری (قه زوین) کرده وه. فه رمانپه وای (قه زوین) به شه و هپرسی کردنه سه ر و زهرده شتییه کانی هه موو گرتن شکستی پته یئان و خستنییه ژیر ده ستی خۆی و ره وانه ی لای والی (ره ی) که (ئه بو عوبه یده) بوو کردن، ئه بو عوبه یده له بهر ئه وه ی پیتتر ناسیاری و ناشانی له گه ل سهندباد

۱۳۱- نیزام المولک: سیاستنامه، ل ۱۶۵.

۱۳۲- طبری، ب. ۶.

دا هه بوو ده ستی له سه ر هه لگرت و پتی گوت تۆ چ په یوه ندییه که ته به م کارانه وه هیه؟ دواي چه ند رۆژئیک به سه نندبادی وت تۆ له گه ل هه قاله کانت له خواروی ره ی نیشته جئ به وه له وئ سهندباد له خه لکه که نزیک بووه وه و بۆ لای خۆی راکیشان و بوونه هاوده نگ، ئینجا هیزی نارده سه ر (ئه بو عوبه یده) و کومه لئیک له سه ربازه کانی (ئه بو عوبه یده) ش هاوده ستی ئه و بوون، ئه بو عوبه یده له مه ترسییه که گه یشت و له ترسی ئه وه ی نه وه که بیگرن و بیده نه ده ستی دوژمن له شاری (ره ی) خۆی په نادا، سهندبادیش گه مارۆی شاری ره ی دا و پاش چه ند رۆژ گرئی ئه بو عوبه یده ی گوشت و کهل و په له کانی ئه بو موسلیم له چه ک و شتی تر که له ره ی بوون ده ستی به سه رداگرتن و له شکری کۆکرده وه، ئینجا بۆ ماوه یه کی کورت سوپای سهندبادی زهرده شتی گه یشته سهد هه زار و له ره ی تاکو نیشابووری خسته ژیر ده سه لاتی خۆی، به کورتی کاتی سهندبادی زهرده شتی سه رکه وت و په ره ی سهند به وخه لکه موسلمانه ی وت که له گه لی دابوون، کاتئ ئه بو جه عفهری مهنسور ویستی ئه بو موسلیم بکوژئ، بوو به بالنده یه که و فری، ئیستا له ناو فلان قه لا دایه و هاوده می مه هدییه، منی ناردوه تاکو جیهان له دووروه کان پاک بکه مه وه. ئه و کۆمه له یه ش هۆگری بوون و باوه رپان پته یئان قۆلیان بۆ خزمه تکردنی هه لمالی و بوونه فه رمانبه رداری، به لام کاتئ باسی سه ره له دانی سهندباد به گوچیجه کی ئه بو جه عفهر گه یشت (جه هوری کورپی مه راری) به له شکریکی زۆره وه نارد تاکو له ناوی به رن، کاتئ جه هور گه یشته ده وروه ری ساوه سهندباد به سه د هه زار له شکری تاماده به ره و پرووی هاتن و ژن و مندالی موسلمانان به دیل گرتبوون و سواری وشتری عاره بی کردن و له ریزی پیتشه وه ی له شکری دانان، کاتئ هه ر دوولا پیک گه یشتن و تیک ئالان دیله موسلمانه کان هاواریان ده کرد یا موحه مه دا له کوپی که موسلمانان له بارئیکی زۆرخراپ و ناهه موواردان و خه ریکه به یه کجاری له نیو ده جن و ده پرنه وه، جه هور کاتئ هاوارو قیژه و فریادی موسلمانه کانی بیست فه رمانیدا وشتره کانیان بره ویننه وه، ئه وه بوو وشتران پروویان له سهندباد کرد و کۆمه لئیکی له شکره که بیان په ریشان کرد، سهندباد نه یده زانی که چی بووه، واقی و په مابوو رای کرد^{۱۳۳} ده گپرنه وه له م شه رده دا له یارانی سهندباد ئه وه نده کوژران که تا سالی ۳۰۰ ک ۹۱۳ز پاشاوه ی کوژراوه کان له و شوینه دا مابوون.^{۱۳۴} به مشیویه بوو که به توندوتیژییه کی بی وینه بزاقه که ی

۱۳۳- قاض احمد تنوی: تاریخ الفی، نسخه خطی مجلس

۱۳۴- تاریخ طبرستان، ج ۱ ل ۱۷۴.

سهنباد كوژايهوه، سهنباديش دواى هم شكسته بهرهو (تهبهستان) راى كرد و داواى له (سپهبوډ خورشيد) شازادهى تهبهستان كرد كه يارمه تى و پهناى بدات، ده لئين شه و يش كورپى مامى خۇى كه ناوى (توس) بوو به ديارى و شهسپ و پيداويستى زوره وه ناره پيشوازى، كاتى (توس) گه يشته لاي سهنباد له شهسپ دابهزى و سلاوى كرد، (سهنباد) له شهسپ دانه بهزى و ههر به سواري شهسپه وه وه لامى سلاوى دايه وه. (توس) زور تووره بوو و رقى هستا، سه رزه نشتى (سهنباد)ى كردو وتى من كورپى مامى (سپهه بوډ)م، منى بو رژليلتان له تز رهوانه كردوه، هم شيوازه بپريزيه رهوا نييه. (سهنباد) له وه لاميدا قسه ي توندى گوت. (توس) سواري شهسپ بووه وه و خوى ناماده كرد و له سهنباد نزيك كه وتسه وه و شمشيريكى له ملى سهنباد داو كوشتى، شهوكات هم موو شهو مال و سامانه ي پيى بوو هلى گرتوو هينايه لاي (سپهه بوډ) شازاده ي تهبهستانيش لهو پيشهاته دلگران و دهردمه ند بوو، نه فرته ي له (توس) كرد، به لام درواتر سه رى (سهنباد)ى به هوى نيردراويكه وه بو خليفه نارد، به موشيوه بوو كوتابى رژژگارى سهنبادو راپه رينه كورت و خوينايه كه ي دامركابه وه. شهو دامركا، به لام شهوگر و بليسه يه ي كه شهو هلى كردبوو، زوو بووه ناگريكي به گر و كلپه و بليسه دارو گرپه كه ي كوڅكى بيدادو ستمى خليفه ي سهده كاني ده سوتاند.

نوستاندسييس

هيشتان بزافه كورت و ترسناك و خويناوييه كه ي سهنباد له هزرى تيرانيبه كاندا ههر به گهرمى و زيندوبى مابوو، كه نوستاندسييس سه رى هه لدا. ههرچه نده شهو راپه رينه ي (نوستاندسييس) په يوه نديبه كي شهوتوى به توله سه ننده وه ي خوينى شهبو موسليم نه بوو، رهنكه وه كو راپه رينى (به ه ثافه ريد) بو نوئى كردنه وه و چاكسازى له ثابينى زهرده شتى بوويى، راپه رينه كه ي شهو له سالى ۱۵۰ك - ۷۶۷ز له خوراسان بو ماوه يه كي كورت دريژه ي بوو، هره وه كو ميژوونوسانى (وهك ته به رى و ثيبن شه سير) و شهوانى تريش نووسيويانه سي سهده هزار پياوى وه گه ل كه وتن و بوونه هاوكارو يارمه تيده رى. نووسيويانه: (شهو باپيرى مه ثمونى خليفه ي عه باسى و باوكى (موراجل)ى داىكي مه ثمون بووه و (غالب)ى كورپى كه ده كاته خالى مه ثمون، شهو كه سه يه كه به هاوكارى شهو فهزل كورپى سه هل (ذوالرياستين) كوژرا) ^{۱۳۵}.

سه بارهت به ثيانى شهو پيش سالى ۱۵۰ك كه سالى راپه رينه كه يه زانياريبه كي شهوتوى نييه، ته نيا له گيپرانه وه ي هه نديك له ميژوونوساندا دهرده كه وي كه ناوبراو له خوراساندا نيماره تيكي هه بووه پيده چيى له كاربه دهستان و فه رمانره وا به هيژ و خاوه ن ده سه لاته كاني شهو ده قهره بوويى. ته نانهت به قسه ي (په عقوبى) ناماده نه بووه كه مه هدى بكريته چينشيني (مه نسور)ى عه باسى و سه ريپچى كردوه، له گيپرانه وه كاندا دهرده كه وي كه پيش سه ره لدان و دهر كه وتنيشى له نيى خه لكى خوراساندا، شهوكاته ي كه له ژير فه رمانى (شهو موسليم) دا بوون شهو پياويكي به نفوز و خاوه ن كارى گه ريبى بووه و له ماوه يه كي كورتدا ده يتوانى له شكريكي گه وره له دژى خليفه كان ناماده بكات. باس و به سه رهاتى شهو و نه به رده كاني شهو زياتر له كتبيى ته به ريدا وه رگيرون، ناوبراو له باره ي رو داوى سالى ۱۵۰ك دا دنووسيت ((په كى له رو داوه كاني شهو ساله دهر كه وتنى نوستاندسييس و خه لكى هي رات، بادغييس، سيستان و شاره كاني ترى خوراسان بوو. ده لئين نزيك به سه ده هزار شه رقانى له گه لدا بووه و كاتى ده ستي به سه ر خوراساندا گرتوه، به رهو شارى مه رو رود چوه)).

(ته جسهمى مه رو رودى) لبيان هاته ده ست و شه ريكي سه ختى له گه لدا كردون، شه جسهم كوژرا و زوربه ي خه لكى مه رو رو ديش كوژران و هه نديك له سه رداره كانيان رايان كردوو، (مه نسور) كه شهوكات له (بزان) ^{*} نيشته جيى بوو، (خازمى كورپى خوزه يمه)ى رهوانه ي لاي مه هدى كرد (والى خوراسان)و مه هدى هاندا به شه پر كردن دژى نوستاندسييس و زور له سه رداره كانيشى له گه ل نارد. ده لئين (معاويه ي كورپى عه بدوللا)ى وه زي رى مه هدى كارى خازمى به كه م هه لده گرت. شهوكات كه مه هدى له نه يشابور بوو معاويه نامه ي بو خازم و سه رداره كاني تر ده نارد و فه رمانى پيده كردن، خازم له له شكركاوه چوه لاي مه هدى و ويستى به ته نيا وتووويژى له گه لدا بكات. (شهو عه بدوللا) لاي مه هدى بوو، و پيى گوت مه ترسه شه گه ر قسه يه كت هه به بيلى. خازم كرو بيده نگ بوو، و هيچى نه گوت، تا وه كو شهو عه بدوللا هه ستاو رو يشت، كه چول بوو سكالاي له معاويه ي كورپى عه بدوللا كردو پيى راگه ياند كه ناماده نابى شهو له گه ل (نوستاندسييس) دا بكات، تا شهوكاته ي كاره كه هه مووى نه دريژه ده ستي شهو و ثالا له ده ست خويدا نه بيى. داواى له خليفه كرد فه رمانبدات كه شهوانى تريش بچرينه ژير فه رمانى شهو و هه ركه سيكي پى شايسته و باش بيت دايبنى و ههر كه سيكيش پيى باش نه بوو

لايبيات. له لهشکره کهدا ئەوانەى رایانکردبوو گەراندىهوه و لایهنگرانى زۆربوون، بەلام ئەوانى لهپشتەوه و دواوهى سوپا دانان. بەهۆى ئەو ترسەى کهله راکردنەوه کهوتبووه نێو دلپانەوه له ریزی پيشهوهى دانەنان. دوايى بریاری شەرى دا و خەندەقێكى لیدا، هەيسەمى كورپى شوعبەى زەهیرى كرده دەستەى هيرشبهرى لای راست، (نەهارى كورپى هەسینى سوغدى) خستەلای چەپ، (بەكارى كورپى موسليم عەقیلى) برده پيشهوه، (ئەترار خودايى) کهله پاشازادهکانى خوراسان بوو له گەل خۆى دانا. ئالای تايهتەى ئەو لەلای زېرقان بوو، ئالای لەشكریش لەلای غولامتيك بوو بەناوى بەسام، ئینجا دەستیکرد بەفیل و تاكتيكي شەرى و له شويتنيك بۆ شويتنيكى تر، له خەندەقێك بۆ خەندەقێكى تر دەچوو، ئینجا گەيشته شويتنيك و دابەزى، له چواردهورى سوپاکهيدا خەندەقێكى لیدا، خەندەقهكەى چوار دەروازەى هەبوو، بۆ هەركام له دەروازەکان چوارهزار کەس له ياهەرانی خۆى هەلبژاردبوون و داینان، (بەكار) که جلەودار بوو دووهزار کەسى بۆ زیاتر کرد تاكوژى گشتى گەيشته هەژدههزارکەس. هیزی لایهكەى تر که لایهنگرانى ئوستادسیس بوون بەفیل و تهور و دەستەبەر هاتنە پيش تاكو خەندەقهکان پر بکەنەوه و بەسەریاندا تيبپهپرن، بەرهو ئەو دەروازەيهى که بەکاریان لەسەر دانابوو هيرشيان برد. بە شيوهيهكى وا که بەکارو ياهەرانی توانای بەرگرى کردیان نەبوو، ناچار رایانکردو هەلاتن. کاتى بەکار ئەم پشيوهيهى دیت خۆى دابەزى و قیژاندی بەسەریانداو هاوارى کرد: ناپیاوان ئەتانەوى ئەوانه لهو دەروازەيهى که بەمن سپێردراوه بەسەر موسلمانەکاندا زال بن. نزيك به پهنجاکەس له کهسوکارى که لهگەلیدا بوون دابەزین و بەرگرينان له دەروازەکه کرد تاكو دوژمنهکانیان لهوى دورکردوه. دواتر پياويكى (سگزی) کهله يارانى ئوستادسیس بوو، ناوى (حەريش) و تەگبیرکەر و راویژکاریان بوو بەرهو ئەو دەروازەيهى که خازمى له سەر دانرا بوو هيرشى برد، که خازم ئەوانى دیت کهسيكى ناردە لای هەيسەم كورپى شوعبه که لەلای چەپى سوپا بوو و پيى راگەياند که تو له دەروازەكەت دەرکەوه و ريگهيهكى تر جگه لهو ريگهيه که تو بەرهو دەروازەى (بەكار) ببات برۆ.

ئەوانە سەرگەرمى جەنگ و چوونە پيشهوهن کاتى دورکەوتیتەوه و لەبەر چاويان ون بووى له دواوهيان هەلگهپرئوه، سوپای عارەبهکان خۆى لهوان رۆژانەدا چاوهرپي گەيشتنى هيزهکانى (ئەبى عەون) و (عومەرى كورپى سەلەم) كورپى قوتەيبهيان دەکرد کهله تەخارستانهوه بۆ يارمەتيدانيان بيت. خازم چووه لای بەکار ئەویش کهسيكى نارد که ئالای (هەيسەم) تان بەدواوهى خۆتان بينى، هاواربکەن که ئەوه سوپای تەخارستان گەيشتن، ئەوانيش وایان کرد...

خازم رووبەرپرووى (حەريش)ى سگزی بووهوهو بە شمشير پەلامارى يەكتریان دا. لهو کاتەدا ئالاکانى (هەيسەم) و ياهەرانیان دیت و لەناو خۆياندا هاواریان کرد که ئەوه هیزی تەخارستان گەيشتن، کاتى که يارانى حەريشيان ئاوا بەتەنيا خسته نێو خۆيان له هەموو لاوه پەلاماریان دان، هيزهکانى خازم هيرشيشكى توندیان کردنه سەر، پياوهکانى هەيسەم بە نەيزه و تيرۆکەوان لەبەردەميان قیت بوونەوه و لپيان هاتنە دەست، (نەهارى كورپى حەسين) و ياهەرەکانى لەلای راستهوه (بەكار كورپى موسليم) به سوپاوه له شويتنى خۆيان هيرشيان بۆ بردن و تتيكيان شکاندن و دواييش به شمشير کهوتنه گیانيان، زۆر له هيزهکانى (حەريش) که نزيك به هەفتا هەزار کەس مەزەندە کراون لهو جەنگه خويتناوييهدا لەناو چووبوون و چواردههزاريشيان بەدیل گیران.

ئوستادسیس و هەندىكى تر له ياهەرەکانى بەرهو کهژ و کيوهکان پەنايان برد، ئینجا ئەو چواردههزار کەسه دلپيان هينايه لای (خازم) و فەرمانى دا ملیان پەراندن... خۆشى کهوتە دواى ئوستادسیس و تاكو گەيشته ئەو چيايهى که لهوى خۆى حەشار دابوو، سەرئەنجام ئوستادسیس و ياهەرەکانى گەمارۆ دران و تاكو لەسەر داوهریکردنى ئەبى عەون رازيبوون، ئینجا هاتنە خوارهوه.

که لەسەر داوهرى و حوکمى (ئەبى عەون) رازى بوون و دابەزین (ئەبى عەون) بریاری دا ئوستادسیس و مندالەکانى زیندانى بکړين و ئەوانى تریش ئازاد بکەن، که ژمارهيان سى هەزارکەس دەبوون، خازم ئەوهى (حەكەم ئەبى عەون)ى بەجى گەياند، هەر پياويك لهوانه دوو دەست جل و بەرگی پیدان و نامەى بۆ مەهدى نووسى که خودا سەرى خستوه و دوژمنيشى لەناو بردوه. (مەهدى)ش ئەو هەوالهى گەيانده (مەنسورى) ئەميرى موسلمانان. بەلام حەمەدى كورپى عومەر وای هیناوهتەوه که دەرکەوتنى ئوستادسیس لەسالى ١٥٠ کۆچیدا بووه و له ١٥١ کۆچيشدا رای کردوه^{١٣٦}، هەرئەم ريوایهتە که تەبەرى لەبارەى فرت و فیلى خازميهوه هیناويهتەوه دواى ئەویش کهسانىكى تر وهکو ئين ئەسپرو^{١٣٧} ئين خەلدون^{١٣٨} بى کەم و زیاد وەریان گیراوه. بەلام سەرەرايى ئەوانەش ئاکامى کارو ژيانى نادياره. لهو

١٣٦- طبری، ب، ٦، ل ٢٨٨، چاپى مصر.

١٣٧- کامل، ج ٥، چاپى مصر.

١٣٨- كتاب العبر، ب ٣ ل ١٩٨، چاپى بولاق.

دەربېرېنە تەبەرى دا که دەلّیت: ((خازم نامەى بۆ مەهدى نووسى که خودا سەرى خستووہ و دوژمنى شکاندوہ)) وا دەردە کەوئ که دواى ئەوہى لەسەر خۆبە دەستوہدان ریککەوتوون ئەوى کوشتووہ، بەلام ئەو مېژوونووسانەى که نووسینە کەى تەبەرییان وەرگرتووہ هیچ ناماژە کیشیان لەو بارەبەرە نەبەى که ئەو خۆى کوشتیبەتتى. گوايە ئەوى لەگەل مندالەکان ناردۆتە بەغدا، و لەوئ لەناویان بردووہ.

باس و گێرانیوہ پەرش و بلاوہکان که لە کتیبەکانى تری عارەبى، فارسى هاتوون شتیکی تازه و نووییان نەخستوتە سەر ئەوہى تەبەرى و ئین ئەسیر. ئەوہى مسوگەرە ئەوہیە که بزاقى ئوستادسیس هەر وەکو راپەڕینی سەنەباد هەردوو لایەنى ئایینی و پامیاری هەبوہ.

ئەوہى که نووسیبوانە داواى پیغەمبەرایەتى کردووہ و یاوەرەکانیشى بە ئاشکرا کوفر و فەسادیان دەکرد، نیشانەدات کە لە هاتنیدا فاکتەرى ئاین بەهێزترین پالەنر بوہ. هەندیک لە توێژەرەن ویستۆیانە ئەو بە یەکیک لە فریادپەرس و زرگارى دەرەکان کە لە سروودەکانى زەردەشتیدا چاوەڕوانى دەکەن بۆمێردریت^{۱۳۹}، دەلّین خۆشى ئەو بانگەشەى هەبوہ، بۆیە خەلکیش بەو چاوە سەیریان کردووہ، ئەمە جیگەى شک و گومانە، لەراستیدا لە ولاتى سیستان نیشتمانى هاتنى فریادپەرسەکانى مەزدى یەسنان کە هەموویان لەوئ سەریان هەلداوہ، زۆر لایەنگرى هەبوہ، لەوئیش وەکو هەموو شوپنیکى تر داواکارییە کەى وەلامدرايوہ، هەمان سال کە ئەو لە خوراسان راپەرى، لە بوستیش* پیاویک بەناوى (مەمەد کورى شەداد ئارویە)ى زەردەشتى لەگەل گروپنیکى زۆر بەهانایەوہ دەچن و هاوکارى دەکەن، کاتى بەهێز بوو رووى کردە سیستان^{۱۴۰}، هەروەها ئەو تارادەیک لە کۆتایی هەزارەیک کە لە سەرھەلدانى گروپ و لایەنەکاندا تێپەردەبوو، راپەریوہ، سەرەرای ئەمانە بەدوو دەزانرئ ئێرانییەکانى ئەوکات لەگەل ئەو تاییەتەندیبەش کە لە ئایینی زەردەشتیدا لە بارەى زرگاریدەر و فریادپەرسەوہ، وەک ئەو فریادپەرسە کە هەبە، ئەویان وەک ئەو فریادپەرسەى کە بەلێندراوہ بگەرپتەوہ لە شوپنیکى (هوشیدەر) و (هوشیدەرەمە) و (سوشیان) زانیی.

۱۳۹- بگەرپتوہ بۆ، دائرة المعارف اسلام، ب ۳ ل ۱۰۷۳.

* شاریکە لە نێوان سەرستان و غەزنیم و هیرات، شاریکى گەرم سیرە زۆر لە زانیانی گەورە لەوئ سەریان

هەلداوہ، باغچە و بیستانى زۆرە. مراه البلدان : ب ۱، ل ۳۳۶.

۱۴۰- مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ۱۴۲، ۱۴۳.

لە هەموو شوپن شوپش و ئاشووب

بەلام بەهەر شیوہیەک بى ئەو بیزارى و رقەى ئێرانییەکان کە لە عارەب هەیان بوو بەشداریان لە هەر دەنگیکى نەرەزایەتى دژى خەلیفەکاندا دەکرد. بزاقى ئوستادسیس لەناو گۆمیکى لافاوى خویندا دامرکیندرايوہ، بەلام هاوکات لەو کاتەوہ خەلکى (تالەقان) و (دەماوەند) سەریان بەرزکردوہ. خەلیفە بۆ سەرکوتکردنى ئەوان سەرداریەتى دایە (عومەرى کورى عەلا)، ئەو شوپشگێرەکانى سەرکوتکردن و شارەکانى لى ستاندن، خەلکى زۆر لە (دیلم) لەو رووداوەدا بە دیلگیران. پێش ئەو ریککەوتە و دوايش چەندین جارى تر خەلکى تەبەرستان لە بەرامبەر جەور و ستەمى عارەبان راپەریبوون، لەو بزاق و سەرھەلدانەدا نەک هەر نەتەوہى عارەب دۆراندى و نوشوستى هینا، بەلکو ئایینی ئیسلامیش کەوتە بەر رک و کینەى خەلکى. مېژوونوس و قسە کەریکی ئیسلامى دەلّیت؟ ((ئێرانییەکان بە هۆى فراوانى ولاتیان و دەسەلاتى زۆریان لەسەر هەموو گەلان لەرووى گەورەبى و هێزەوہ، بە شیوہییکى وابوون کە خۆیان بە کەسانى نازاد و ئەوانى تریان بە خولامانى خۆیان دەزانى، کاتى دەلۆتە کەیان کەوتە دەستى عارەب چونکە عارەبیان بە نزمترین میللەت دەزانى زۆریان لەلا گران بوو، ئیش وئازارى دەروونیان چەند بەرابەر دەبوو. لەبەرئەوہ چەندین جار راپەرىن، بەلکو بە شەر بتوانن لە چەنگى ئیسلام خۆیان زرگار بکەن^{۱۴۱} بەو شیوہیە زۆرەى ئەو شوپشانە رەنگى دژى ئایینیان هەبوہ. لە تەبەرستاندا سالى (۱۴۱ ک / ۷۵۹ ز) جاریک سپەهبۆد خورشید فەرمانى دا کە هەموو عارەبەکان و تەنانەت هەموو ئەو ئێرانیانەش کە چوونە تەسەر ئایینی عارەبى بکوژن. راپەرىنیکى توند دژ بە عارەب دەستپیکرد کە عارەبەکان بە شیوہیەکى زۆر بى بەزەبیانە دایان مرکاند. سپەهبۆد خورشیدیش کە خۆى بە شکەست خورادوو دیت ژەهرى خوارد و خۆى کوشت. بەم هەموو دلۆقەى و توندوتیژییەى کە عارەب لە نەهیشتنى شوپشەکاندا نیشانیانەدا نەیانتوانى ئێرانییەکان و ئیرادەیان لە ئامانجى خۆیان دوور بکەنەوہ. ئازار و کوشتن و زیندانى کردن و راگواستن، تەنیا ئیرادەى بەهێز دەکردن و باوهرى بەتین تر

۱۴۱- ابن حزم: الفصل جزء الثانی، ل ۹۱ چاپ مصر.

دەکردن، تەننەت ئەو راپەرىن و سەرھەلدا نانەى كە توركەكان و عارەبەكان خۆشيان دژى دەزگای خەلافەت ئەنجاميان دەدا ئەوان، واتە ئىرانىيەكان پشستىوانيان لىدەکردن. كاتى (يوسفى كورى ئىبراھىم) ناسراو بە (بەرم) كە يەكەن بوو لە مەوالىيەكانى (سەقىف) لە بوخارا راپەرى لە نىو خەلكى خوراساندا دۆست و يارەرانىكى زۆرى لىكۆبونەو و شوپش و راپەرىنى گەياندە (سوغد و فەرغانەش)

(٦)

ئەودىيوى رووبارى جەيخون

(ماوراء النهر - نهوديوى رووبار)

لهو کاتهى که له پای تاوانه کهى ناشه وانى شارى (مهرو) دوايىن چراى زنجيرهى پاشايه تى ساسانى کوژايله وه، [ماهوى سوورى) مردووه له (۶۵۱ ز)] بهو خيانه تهى که دهرهق به گه ورهى خۆى کردى چارى له پيښگه پاشايه تى بوو. رهنگه له شاره کانى تيسفون، شوشتهر، نه هاوه نند، ئيستخر، ردى و شويته کانى ترى ولات که سانيک له ئيرانيه کان هه بووین که چارى ئوميديان برى بوويته له لايهى مهرو که ده پروانييه له شارانهى که لهو ديوى ناموويه بوون و لهوئى رۆژانه چاوهروانى باس و هه واليکى تازه يان ده کرد، خودى (يه زدى گورد) يش پيش لهوئى به هۆى پيلانى (ماهوى سوورى) ببيته نيچيرى ناشه وانيکى بى نويشاني شارى مهرو، رهنگبى ئوميدىکى زۆرى به لهو ديوى چه مى ناموويه هه بووى، پيښه چى له بهرته وه بووى که به هوى ته ته ره کانه وه نامه و دياريه کى زۆرى ره وانهى چين کرد بوو، بهو هيوايهى به هاوکارى خاقانى چين و هاوده ستي خه لک و پاشاکانى نهوديوى چه م، جارکى تر بتوانى تاوه که بخته وه سه ر جۆگهى خۆيه وه و، لهوئى له تيسفون و نه هاوه نند دۆراندبووى له مهرو و ناموويه رهنگه بوخارا و سه مه رقه نند له دوژمن و هريبگريته وه، له راستيدا لهو ديوى ناموويه که ولاتى نهوديوى رووبار بوو، زۆرتري شارو گونده کانى سيمای ئيرانى يان پيوه ديار بوو، هه ر چه نند بوخارا و شار و دييه کانى ده ورويه رى تورکيان تيدا بوون، به لام لهو شارانهى که له که نارى خوراسان بوون به نيشتمانى ئيران ده ژميتردان، لهو شارهى که له که نارى (زه رته فشان) وه بوو ناوى (سوغد) بوو، خه لکى لهوئى به زمانى درى ده په يقين^{۱۴۲}. ناوى خودا کانيشيان بخار خداده بوو، به لام واپيښه چيته که لهو سه ره زمينه دا ئايىنى زه رده شتى به نه ندازهى خوراسان بلا و نه بووه، ههروه کو لهو بتخانه يه ي که بوداييه کان لهو شاره دا هه يان بووه له کتبيبه کانداسکراره و ناوى بوخاراش خۆى له ((به هار)) يا ((وه هار)) هاتوه، که گوايه ناوى په رستگاکانى بودايى بووه، بوئى هه يه هه ر له بهر لهوئى بهوئى که ئايىنى بودايى لهو هه ريجه دا به ريلابووه، لهوئى واپيښه وه لهو شاره و له هه ريجه ئه و ديوى رووباردا هيج کهس به هاناي يه زد گوردى شاي ئيرانه وه نه چوه.

سه مه رقه نديش وه کو بوخارا شارکى ئيرانى بوو. راسته که هاوکات لهو رۆژگارانه دا ته رخانه کانى تورک فه رمانه روايان ده کرد، به لام زمانيان درى بوو. بيگومان خه لکى سه مه رقه نند به

زمانى درى ده په يقين، شيوه زاراوه ي تايبه تى يان هه بوو، لادى کانيش زۆربه يان هه ر بهو زمانه قسه يان ده کرد.

ههروه ها له هه ريجه ئه و ديوى رووباردا، شاره کانى (کش)، (نه خشه ب) يش هه بوون که به نيشتمانى به ناويانگى سوغدى يان ده ژميتردان، ته م سوغدى يانه که سغديشيان پيښه ئين له کو نترين و ديترين ترين ئيماره ته کانى ئيران بوون، هه ر وه کو له تاقىستا، له به رده نووسه کانى داريوشدا ناويان له ريزى ولاتى ئيران ژميتردراوه، لهو ولاته و ههروه ها ولاتى فه رغانه ش هه رچه ننده لهو رۆژگارانه دا خه لک له گه ل تورکه کان و هه فتالييه کان تیکه ل ببوون. به لام هه ر به زمان و نه ته وه و نيشتمان و ميژووئى کوئى خويان په يوه ست بوون، له زۆره ي لهو شارانه دا خه لک، چيرۆکه کانى رابردووى ئيرانيان به شور و شهوق و حه ماسه ته وه ده گيترانه وه، ته نانه ت له باره ي خويى (سياره وش) يش که به ده ستي تورکه کان رژا بوو، ناواز و گۆرانى تايبه تيان هه بووه و که له شارى بوخارا و رهنگه شويته کانى تريشدا گوتبيتيان. له شه رسنه، و خواره زميشدا زمانى ئيرانى باو بووه، له هه موو لهو ناوچانه دا، ديروک و باس و سه ره اته رابردووه کانى گه لانى ئيرانى ويڙدى سه رزاران بووه. لهو رۆژگاره ي که هه موو شاره کانى ئيران و ئيراق و فارس و نازه ربايگان و شوش و نه هاوه نند و ردى و خوراسان، به ر فه رمانى خه ليفه ي عاره بان بوون، لهو شارانه ي (ماوراء نه ر) لهو ديوى رووبار که هه ر چۆنيک بيته به به شيک له ولاتى فارس ده ژميتردان، له ده سترى عاره بان پاريزراو بوون، له خوراساندا پيشت عاره به کان لهو هه ريجه يان شيلا بوو، و زۆريان تالان و پرۆ و بيدادى ته نجامدا بوو. به لام نه يانتوانى بوو ده سته سه ر لهو ديوى ناموويه دابگرن، هاوکات له سالى (۵۳ ك ۶۷۳ ز) دا خوراسان له ده ست (عوبه يدوللا کورى زياد) دا بوو، که به پياويکى سه مکار و دلره ق ده ژميتردا، له وکاته دا بوخارا خداد که ئيماره ت و پاشايه تى کوئى بوخاراى له ژيتر ده ست بوو کوچى دوايى کردبوو، منداليکى زراسکه ي شيرخۆرى له پاش به جى مابو به ناوى (اتوغشاد) که (خاتون) ي دايکى له شويى لهو دا کاروبارى کۆشکى پاشايه تى به رپيوه ده برد، له سه رده مى لهو دا عاره به کان چه ندين جار هيرشيان کرده سه ر بوخارا، هه رجار ناشتى ده کرد و خه راجى پيښه دان، کاتى عوبه يدوللاى کورى زياد هاته خوراسان و له جه بچون په رپيه وه، رووى کرده بوخارا.

هه نديک له گونده تاوه دانه کانى بوخارا و لادى و گه ره که کانى ده ورويه ريان گرتن. له گه ل خاتوندا شه ريکى سه خت و خويئاويان ته نجامدا، لهو شه ره انه دا عاره ب باغه چه کانيان تیکدان و لادى لى ويتران کردن و خه لکى زۆر به ديگيراو ديسان عاره ب غه نيجه يه کى يه کجار زۆرى ده ست کهوت.

خاتونى بوخارا^{۱۴۳}

ماويهك دواتر (سه عىدى كورى عوسمان) مردووه له (۵۶ ك/۶۷۶ ز) له شوينى (عوبه يدوللا) كرايه ميرى خوراسان. له سوپاي ته ودا جگه له داگيركهران و جيهادكهران، ژماره يه كى زوريش له ريگرو به ندرکراو و پياو کوژ هه بوون كه له زيندان هاتبوونه دهره وه، به هيواي تالان و دهسكهوت، شانبه شانى تهو ريگه ي خوراسانيان گرتبووه بهر. تهو له گه ل سوپايه كى وا تالان چى له و بهرى تامويه دا چندين په لامار و به سهر دادانى ته نجامدان و مال و دىلى زورى دهسكهوتن. به لام له سه مه رقه ند و بوخارا جگه له ستاندى باج و نهوا هيچى ترى پينه كرا، له بوخارا له گه ل خاتونى شاره كه دا كه پادشاي تهو شوينه بوو به نهرمى و ميتهرهبانيه وه جوولايه وه، هه نديك گوتويانه له نيوانياندا خو شه ويستى و دوستايه تى دروست بووه. ده لى ن: ((كاتيك سه عىد له گه ل خاتوون ناشتى كرد و گه يشته بوخارا تووشى نه خو شى بوو، خاتوون ده چى بو سهردانى و كيسه يه كى پي سووه پر له زير دهستى برده ناوكيسه كه و دوو شتى دهره يينا و وتى ته مه يان بو خو م هه لده گرم، ته گهر نه خو ش كه وتم بيخوم، ته وه تى تر ده دم به ته تاكو بيخويت و ته ندروستيت چاك بيته وه.

سه عىد واقى ورما! كه ته وه چيه خاتوون تاوا گرنگى پي ده دا، كه خاتوون چوه دهر، (سه عىد) سه يرى كرد خورماي كونه، فه رماني دا پينج و شترىان له خورماي تازه بار كردن و بو لاي خاتونى ره وانه كردن، خاتوون جه واله كاني كردنه وه، خورمايه كى زورى ديت، كيسه يه كى كرد وه و خورماي خو ي دهره يينا له گه ل ته وه كه (سه عىد) بو ي نار دبوو بهروردى كرد، هه ر دوو كيان يه ك شت بوون! به لي بوردن هاته لاي (سه عىد) و وتى تيمه له م جو ره مان زور نييه، تهو دوو خورمايه م چندين ساله هه لگرتووه بو نه خو شى)). ده گيرنه وه كه تهو خاتوونه ژنيكى شيرين زمان و چا كه كار بووه و (سه عىد) دلى پيوه بووه و خه لكى بوخارا لهو باره يه وه به زمانى بوخارى هونراوه گه ليكى زورىان هوتيوه ته وه^{۱۴۴}.

(قوته يه كورى موسليم) مردووه له (۹۶ ك/۷۱۵ ز)

لهو هيرشانه ي كه (عوبه يدوللاي زياد) و (سه عىدى كورى عوسمان) كرديانت، هيچ ناوچه يه ك نه كه وته دهست موسلمانان و هيچ سوودىكى بو ئيسلام تيانه بوو، تهو عاره بانه بي ته وه ي بتوان

ثايينى خو يان لهو بهرى تامويه دا بلا و بكه نه وه، كهوته تالان و برؤ و به دي لگرتن و بي سد ادى و هه ر به وه نده ده ستيان هه لگرت و گه رانه وه. (موسليمى كورى زياد) بر اى (عوبه يدوللا) و چهندى تر كه كراون به ته ميرى خوراسان هه رچه نده لهو بهرى تامويه سه وه جاروبار ده ستيان وه شان دووه، به لام جگه له تالان و برؤ و باج ستاندىن كاريكى تريان پينه كراوه، تهو بهرى رووبار سه ره راي ته وه ي چندين سال جار يك تووشى كاره ساتى تالان و كوشتار و راوه دوونانى عاره بان ده هاتن، به لام يه كر است نه كهوته بن ده ستى عاره بان، تاكو نوره گه يشته (قوته يه ي كورى موسليمى باهلى) كه له سالى (۸۶ ك/۷۰۵ ز) له لايهن (حه ججاج) وه كرا به ته ميرى خوراسان، تهو (قوته يه يه وه ك گه وره كه ي خو ي (حه ججاج) بي به زه يى ترين و سه ره رة تر تين سه ردارى عاره ب بووه، ته وه له بيداد و كوشتار و تاراج له خواره زم، ته خارستان، ته وه بهرى رووبار كردى، كه س نه يكر دووه. كاتيك پريارى گرتنى بوخاراي دا له (بيكه ند) كه گونديك له خزمه نزيكه كاني خو ي له وي داناو رووى له بوخارا كرد، (بيكه ند) بيه كان له ده ستى زولم و ده ستر زييه كاني عاره بان ته واو بيزار بوون. ته وه بوو سه ريان هه لداو راپه رين، ته ميره عاره به كه يان دابه زاندى و هينايانه خواره وه و له ناويان برد. تهو هه واله گه يشته (قوته يه يه). فه رماني دا و سوپاي خو ي گه رانده وه بو بيكه ند و تالان و كوشتن و خو ين و مالى خه لكى هه لال كرد... عاره ب ده سته و تيكي زورىان لهو تالانه و كوشت و كوشتاره كه وته ده ست. په رستگه ي (بيكه ند) يان روخاند، هه ر شتيكى گرانبه ها بوو ده ستيان به سه ردا گرت و برديان، بوخاراش به شه ر گيراو (قوته يه يه) له گه ل خه لكى ته وي ناشتى كرد، بهو پييه ي كه ساليانه دوو سه د هه زار ده ره م بده نه خه ليفه و ده هه زار دينار يش بو ته ميرى خوراسان و له مال و كشتوكال و به ره مه كاني تريشيان نيوه ي بدن به موسلمانان. ولاغه كاني موسلمانان يش ته وانهى له دهره وه ي شارن ثاليكيان پيبدن. بهو شيويه بوخارا كه وته ده ست عاره بان. عاره به كان له ناو مالى جو تيار و كشتكاراندا دا نيشته جي بوون و بوونه هاوماليان. ناچار تهو كه سانه ي تاماده نه بوون په سه نديان بكن و پييان شه رم بوو، له شار دهر كهوتن و ماليان گواسته وه بو دهره وه ي شار و شاريان به جي هيللا بو عاره به كان. بوخاراييه كان هاتنه سه ر ثايينى ئيسلام. ئاته شه كه ده كان و بته كه ده كان ويرانكران و له شو ينياندا مزگه وت دروستكران. بازارى (ماخ) كه تا ته وكات و هيشتا دارتاش و نيگار كي شه كان له وي بتيان ده تاشين و ده يان فروشتن له بره كهوت. له كو تاييدا قوته يه يه كيك له ياراني خو ي له بوخارا كرده ته مير و خو ي به ره و شارى سه مه رقه ند رو يشت.

۱۴۳- نهرشه فى: تاريخ بخارا، ل ۴۸.

۱۴۴- تاريخ بخارا، ل ۴۸.

گرتنی سەمەرقەند (غەزووی سەمەرقەند)

بەلەم گرتنی سەمەرقەند وا بە سانایی نەبوو. (قوتەیبە) ماوەیەك گەمارۆی دا و خەلگی شار بەرگرییەکی زۆریان کرد. قوتەیبە بە سوپایەکی زۆرەو بۆ ماوەیەکی درێژ لە بەردەم دەروازەی شاردا مایەو. لە بارە گرتنی سەمەرقەند کە بێگومان بە تالان و بڕۆ و کوشتار و بێدادییەکی زۆرەو ئەنجامدرا، لە هەندێ لە سەرچاوە مێژووییەکاندا چیرۆکی گێردراوەتەوه کە چیرۆکەکانی (هۆمیرۆس) (مردوو لە نزیک بە ۸۵۰ پیش زایین)^{۱۴۵} و شاری (تراوا) مان بە بیر دینیتەوه. نووسیوانە کە کاتی قوتەیبە گەمارۆی سەمەرقەندی دا، بۆ ماوەیەك لە بەر دەرگای شار مایەو، جووتیاری سەمەرقەند پەيامیەکی بۆ نارد کە ئەگەر هەموو تەمەنی خۆی لە بەر دەرگای ئەم شارە بپینیتەوه ناتوانی بیگرێ، چونکە لە کتیبەکانی باپیرانماندا هاتوو کە کەس ناتوانی دەستبەسەر ئەم شارەدا بگرێ.

جگە لە پیاویک کە ناوی (پالان) ه و ناوی تووش پالان نییە، ئەو شارەت پیناگیرێ، قوتەیبە کاتی گویی لەم قەسەیه بوو هۆرای کیشاو یاوەرانیشی دەستیان کرد بەشادی و گوتیان سەمەرقەند لە سەردەستی ئیەم دەگیرێت، چونکە ئەمیرمان ناوی پالانی و شتره، (قوتەیبە واتە پالانی و شتر) کاتیک مانەوهی قوتەیبە لە دەروازەی شاری سەمەرقەند ماوەیەکی خایاند هاتەسەر ئەوه کە بە فرت و فیل دەست بەسەر شاردا بگرێت. ئەوه بوو فەرمانی دا سەندوق دروستبکەن و سەریشیان بیهستریت و بکریتەوه، لە ناو هەر سەندوقیکدا مرۆقیکی ششیر بە دەست دابندریت، پاشان تەتەریکی ناردەلای جووتیاری سەرزکی سەمەرقەند و ئاگاداری کرد کە من لە بەر دەرگای سەمەرقەند زۆر نامینم و ئیترە جیدیلم و مەبەستم چونە بۆ چەغانیان، بەلەم هەندیک کەلوپەل و چەم پییە کە بردیان مەیسەر نییە، ئەگەر ئەوانم بە ئەمانەت لیۆر بگری هەموویان لە سەندوق دەنیم و، دەیانیرمە لای تۆ تاکو ئەگەر لەلای چەغانیان بەسەلامەتی گەرامەوه هەروا پیمانەیتەوه. سەرزکی سەمەرقەند فریوی خوارد ئەو فیلە قوتەیبە و داواکارییەکی پەسەندکرد، قوتەیبەش فەرمانی دا بە پیاوەکانی کە بچنە ناو سەندوقەکانەوه و ئامۆژگاری کردن کاتیک شەو داهاات سەندوقەکان بکەنەوه و لییان دەرکەون، دەروازەی شاری سەمەرقەند بۆ سوپای ئیسلام بکەنەوه تاکو بتوانن گرتنی ئەم شارە لە سەردەستی ئەوان ئەنجام بدرێ، قوتەیبە سەندوقەکانی رەوانە لای

۱۴۵ - (هۆمیرۆس) Homeros گەورەترین شاعیری حیماسی دنیای کۆن دانەری دوو بەرەمی گەوره و بەناوبانگ نیلیادو نۆدیسه.

سەرزکی سەمەرقەندکرد، هەروەکو پیشتر ریککەوتیبوون... کە شەو داهاات و شار چۆل بوو ئەو پیاوانە لە سەندوقەکانیان دەرکەوتن، ششیریان لە کالان دەرەینا و هەرکەسیکیان کەوتبایە پیش دەیان کوشت تاکو گەیشتنە دەروازەی شار و دەروازەوانیان کوشتن و دەروازەی شاریان کردەوه، قوتەیبە لە گەل سوپای خۆی هاتنە ناوشار، سەرزکی شار توانای بەرگری کردنی نەماو رای کرد، سەمەرقەندیەش کەوتە دەست عارەبان^{۱۴۶}، ئەو چیرۆکە لەبارە گرتنی سەمەرقەند کە لە مێژووێکاندا هاتوو سەرنج راکیش و خەیاڵوی یە! بەلەم گومانی تێدانییە کە گرتنی شاری وای تالان و بڕۆ بێدادی و کوشتار و ویرانکاریی زۆرەو نەبووه، هەرچۆنیک بێ رەنگە گرتنی شاری سەمەرقەند بەم شپۆیه نەبوویت، یاخود ئەو گێرانهوهیه زیدەرۆیی و هاشووشی ئەفسانەیی تێدای، بەلەم وەکو دیارە و جینی گومان نییە کە قوتەیبە سەمەرقەندی بە فیل و پیچەوانە ریککەوتننامە موسلمانان گرتوو، چونکە بەر لەوهی ئەو بەیته خوراسان گوايه سەعید کوری عوسمان لە گەل جووتیاری سەمەرقەند دا ناشتی کردوو، بەو پییە کە جووتیار ۷۰۰،۰۰۰ حەفت سەد هەزار دەرەم بە خراج و ۱۰۰،۰۰۰ سەد هەزار کەشیش ئەوا وەرگری. ئیتر عارەب کاریان بە سەمەرقەند و خەلگی و ئایینه کەیان نەبێ، لە رۆژگاری ئیمارەتی سەعید کوری عوسمان تا ئەوکات کە قوتەیبە کوری موسلیم هاتە خوراسان، سەرزکی سەمەرقەند هەر لەسەر ئەو ریککەوتنە کاری دەکرد و عارەبەکان و سەمەرقەندیەکان هەردووکیان ئیشیان بەم پەیمانە دەکرد و بەردەوام بووه، قوتەیبە کوری موسلیم کە هاتە دەقەری ئەودو پوو بار و بوخاری داگیرکرد و پەیمانی شکاند بەرە و سەمەرقەند رۆیشت و بە پیچەوانە ئەو پەیمانە کە عارەبەکان لە گەل سەرزکی سەمەرقەند دا هەیان بوو، ئەو شارە بە فیل گرت و رەنگە چیرۆکی سەندوقەکان کە لە مێژووێکاندا هاتوو و پیشتر باسماکرد راستییەکی تیایی، هەر چۆنیک بێ چونکە قوتەیبە پیچەوانە پەیمانی نیوان موسلمانان و خەلگی، سەمەرقەندی بە فرت و فیل گرتوو، خەلکە کەشی لە ماله کانیانەوه دەرکردوو و سوپای خۆی لە شوین داناون، دیارە کە رووداویکی ئەوها تاچ رادەیهک مال و سامانی خەلکی بە فیرواداو و چ خونییک رژاوه؟ باسیان کردوو کە کاتی عومەری کوری عەبدولعەزیز (مردوو لە ۹۹ ک/۷۱۷ ز) جلهوی خەلافەتی گرتە دەست خەلگی سەمەرقەند سکالایان بردۆتە لای و نالە و هاواریان بۆ بردوو کە قوتەیبە پەیمانی شکاندوو و بە جهور و ستم شارە کەییانی گرتوو و خانووەکانی لیستاندن، عومەری کوری عەبدولعەزیزیش فەرمانی بە دادوهریک دا تاکو لەو داواکاریانەیان برونێ و لەم بارەیهوه بە پیی ماف و دادگەرییهوه بریار بدات، قازیش فەرمانی

۱۴۶ - دینوری: اخبار الطوال، ل ۲۸۲.

دا که دەبێ عارەب و خەلکی سەمەرقەند لە بەردەم دەروازەى شارى سەمەرقەند جارىكى تر شەپ بکەنەوه، ئەگەر عارەب سەرکەوتن سەمەرقەند وەکو شارىكى که به شەپ گىرايى بژمىردريت، ئەگەر نا جارىكى تر پەيمانىكى تازه ببهستن.

راسته که حوکمی قازى له بارودۆخى خەلکی سەمەرقەند که هەر چۆنىک بى شار و خانوو ملک و مالىان به فرت و فىل کەوتبووه دەستى عارەب هيج شتىكى نەده گۆرى، بەلام ئەوه نيشاندهدا که هەر چۆنىک بى داگىرکردنى ئەو شارە له سەردەستى قوتەيبه وەکو فىلنىكى ناپهوا ژمىردراوه^{۱۴۷}.

ئەو فىلەى که قوتەيبه بۆ گرتنى شارى سەمەرقەند بەکاربهيتناوه لەبەر ئەوه بووه تاكو شار به شەپ بگىريت، بەو بيانووهوه خەلکی شار بەدیل بگىريت و سەرۆت و سامان و کەل و پەلشيان وەکو دەسکەوتى شەپ بختە بن دەستى خۆى. گرتنى سەمەرقەند که بەو فىل و پىسوايبهوه وەدەست هات، بىگومان وىرانى و پەريشانى شارى به دوادهات، وای ليهات که جووتيار و گهوره پىوانى شار لەسەر وىرانەکانى شار گريان و لاواندەهوان کردوه، مافى خۆشيان بووه کەوا بکەن! بەلام قوتەيبه که سەمەرقەندى گرت يەكېكى ترى له جيبى خۆى داناو بەره و شويئىكى ترى ئەو ديو رووبار رۆيشت (چەغانيان)ى خستە ژىردەستى خۆيهوه، هەرۆهها کش و نەخشەبىشى داگىرکرد.

بەمشيوهيه زۆرىهه شارەکانى ئەوديوى ئاموويه و هەريئى خوارەزم و تەخارستانى گرتن و هەموو شويئەکانى پيشيل و ژىرو روو کرد و دەستى کرد به بىدادى و تالانكارى، هەر چەندە خۆشى به هوى عارەبه کانهوه كوژرا، بەلام هەريئى ئەو ديوى ئاموويى که رۆژگارانيك مايهى ئوميد و هيوای تالانكراو و ستەملىكراوه كانى تيسفون و نەهاوند بوو له سەردەستى ئەو تىكدران، ئىتر ئەو هيوايانهى که لەناو دلى خۆياندا هەيانبوو نەما، لەوکات بەدواوه عارەبهکان له سەرانسەرى رۆژگارى مەروانيبه كاندا دەسلەتبان بەسەر ئەو شارانهى ئەو ديوى رووباردا دەرۆيشت، جووتيارەکان، ئەميرەکان، ئەميرزادەکانى ئەو ولاتە که زۆرىههيان لەسەرۆه ببوونه موسلمان و لە ژىرەوهه هەر لەسەر ئايىنى خۆيان مابوونهوه، له كۆکردنهوهى باج و خەراج و دادۆشىنى بىدەسلەتە كاندا هاوكارى عارەبه كانيان دەکرد^{۱۴۸}، لەگەل يەكتريشدا بەردەوام له شەردابوون. له راستيدا قوتەيبهه كورپى موسليم له گرتنى شارەکانى ئەو ديوى رووباردا لهو ناكۆكى يانهى که له نيوان جووتيار و سەردارەکانى دا هەبوو، سوودى وەرگرت و كارى خۆى رىكخست، هەندى جار له نيوانياندا تووى

۱۴۷- که ئەم بابەتهى له كتيبى طبرى وەرگرتوه، كتيبى ئەو له گرنگترين تووئينهوه کانه که له بارهى بهنى

تومەيه و هۆكارى رووخانيان هاتوه Van vltén ; DominationArabe .

۱۴۸- بگهريوه بۆ: كتيبى وان فلوتن، که باسكرا شاهيدىكى چاكي له مبارهيهوه ههيه.

دوو بەرهكى دەچاند تاكو بەمشيوهيه دەست له كاروبارى ناوخويان وەربادات. هەر وەكو كاتيک که له نيوان ميرى چەغانيان و ميرەکانى هەندىک ناوچهى هاوسى ناكۆكى روويدا ئەو به بيانوى لايەنگرى له ميرى چەغانيان لەشكرى بۆ ئەوى برد و له خوارەزميش دا هاوكارى خوارەزم شای، که ئەوکات جووتيارەکانى خوارەزم له دژى راپهري بوون، کرده بيانوو و ئەو شويئەى گرت و کەوتە ليدان و کوتان و کوشتار و وىرانكاريبهكى يەكجار زۆر^{۱۴۹}. له سەرانسەرى سەردەمى دەسلەلانى ئەمەوييه كاندا، عارەبهکان له هەريئى ئەو ديوى رووباردا هيزىكى تەواويان هەبووه، سياسەتى توندوتىژى ئەمەوى که له هەموو شويئندا به چاوى سووك له مەوالى و ئىرانيبه كانى دەروانى. له ویشدا بىگومان مايهى رقى و نارەزايەتى بوو و لە بەر ئەوه هەر بيانيبهك که لەو رۆژگارەدا له خوراسان و شويئەکانى تر راپهريبا، لەو ديوى چەميش هاوكارى يان دەکرد و شويئى دەکەوتن، هەر ئەوهش بوو که بانگىشتى ئەبو موسليم له نيو ئەو خەلکەدا به شيوهيهكى بەربلاو پەرهى سەند و زۆرىهه خەلکی ئەو شويئە له ژىر تالاي (رەشپوشەکان) دا كۆبوونهوه. له سەردەوه لەگەل سەرهەلدانى ئەبو موسليم تووئالانى هيووا له نيودلى ئەو خەلکە جوولا که بتوانى جارىكى تر تووى دىلى عارەبهکان له ملي خويان بکەنەوه و ئازادى و سەربهخويى جارانيان وەدەست بپننهوه، لەبەر ئەوه بوو که کوشتنى ئەبو موسليم بەو شيوه غەدر و خيانەت و پىسوايى و نارەوايبهه ئەوان، جارىكى تر ترس و نىگه رانى خستەوه و له ماوهيهكى كورتدا هەمووانى لەژىر تالاي ئىسحاقى تورکدا كۆکردنەوه.

ئىسحاق تورک

به تەواوى ديار نيبه ئەم ئىسحاق تورکە كى بووه؟ گىرانهويههك ههيه که دەلى له بنهچهى (زىدى كورپى عەلى) بووه، داواى ئىمامەتى کردوه، گىرانهويههكى تر ههيه که مرۆقيكى ئاسايى خەلکی ئەو ديوى رووبار بووه، که لەگەل جنۆکه كاندا پهيوەندى بووه!. ئەوهى دياره هۆكارى ديار نەبوونى ناوئيشانى راستى به شاراهيى بىئيتتهوه، ئەوهيه که لەگەل هەر گروپ و دەستەيهك به شيوازىنى قەسى کردوه. بەرژەوهنديى کاتى بهو شيوهيه رەچاو کردوه، به هەر حال ئەو ئىسحاقه له لايەنگران و دۆستانى ئەبو موسليم بووه، به پىتى هەندىک له گىرانهويهکان لەبەر ئەوهى پىيان گوتوه (تورک) چونکه ماوهيهك به فرمانى ئەبوموسليم وەکو نوپنەر رەوانهه لای تورکهکان کراوه^{۱۵۰}،

149- Barthold Turkestan, P.185.

۱۵۰- الفهرست، ل ۴۸۳.

به‌لئی نووسیویانه کاتی نه‌بو موسلیم کوژا لایه‌نگر و هه‌وادار و یاه‌هرانی رایان کرد بۆ شوئینه‌کانی تری ولات، ئەم ئیسحاقه که یه‌کین له یاه‌هرانی نه‌بو موسلیم بوو ده‌چیته تورکستان و له‌وێ بانگێشتی ده‌ستپێکرد، خه‌لکی نه‌وێش له ده‌وری کۆبوونه‌وه، گوتویانه که نه‌و له‌و دیوی روبرادا خه‌لکی بۆلای خۆی بانگێشت ده‌کرد وای نیشاندده‌دا که نه‌و جینشینی زه‌رده‌شته و ده‌یگوت زه‌رده‌شت هه‌ر زیندوو و جارێکی تر سه‌ره‌له‌ده‌داته‌وه، تا‌کو ئایینی خۆی ئاشکرا بکات، به‌و شیوه‌یه له خوراساندا بانگێشته‌که‌ی زۆر به چاکی بلا‌بووه‌وه.

نێرداوی رووبه‌نددار (په‌یامبه‌ری رووبه‌نددار)

له هه‌رێمی نه‌و دیوی روبرادا گرنگترین روودا و که بۆ تۆله‌ی (نه‌بو موسلیم) سه‌ره‌یه‌لدا، رووداوی سه‌ره‌له‌دان و په‌یدا‌بوونی ((موقه‌نه‌ع رووبه‌نددار = ده‌مامکه‌در)) مردوو له سالی (١٦٩ ک/٧٨٥ ز) بوو، له راستیدا چهند سال دوا‌ی رووداوی (ئوستادسیس) له خوراسان، نه‌و دیوی روبرا سه‌ره‌له‌دان و شوێشی (موقه‌نه‌ع)ی به‌خۆه‌بینی، نه‌و مرۆفه‌ خاوه‌ن په‌یام و رووبه‌نداره‌ی مه‌رۆ، بانگێشتی نوێ و مایه‌ی سه‌رسۆرمانی راگه‌یاندوو. به‌لام له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا له پشت نه‌و هه‌موو گه‌ردو تۆزی، که نه‌فسانه‌کان که ژیا‌نی نه‌ویان دا‌پۆشیوه زۆر سه‌خته بتوانین سیمای راسته‌قینه‌ی نه‌و وینا بکه‌ین. نه‌وه‌ی میژوونووس و نووسه‌ری کتێبه‌کان له باره‌ی نه‌وه‌وه نووسیویانه، بیگومان دوور له لاگیری نییه و نووسیویانه که ((مرۆقین بوو خه‌لکی یه‌کین له گونده‌کانی مه‌رۆ به‌ناوی (کازه) و ناوی (هاشم کوری حه‌کیم) بووه له‌سه‌رتا دا جل شۆری ده‌کرد، پاشان که‌وته دوا‌ی زانست و له هه‌ر به‌شیک شتیکی لی‌ وهرگرت، فی‌ری شو‌عه‌ده و زانستی فیلکردن و ته‌له‌سمبازی بوو، زۆر باش شو‌عه‌ده‌بازی ده‌زانی و بانگه‌شه‌ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کرد و یه‌گه‌جار زی‌ره‌ک بوو و کتێبی زانسته‌کانی کۆنی زۆر خۆیندبوونه‌وه، له جادو‌که‌ریدا زۆر کاردان و شاره‌زا بوو. ١٥١ هه‌موو میژوونووسان به‌و شاره‌زاییه‌ی بی‌ وینه‌یه‌ی نه‌ویان له زانستی فیلکردندا هه‌لگوتوو، مانگی دروستکراوی نه‌خشه‌ب که به‌کاری سه‌رسوره‌ینه‌ری نه‌و نا‌نراوه! نمونه‌یه‌کی زی‌ره‌کی نه‌و نیشاندده‌دا، که له‌باره‌یه‌وه گوتویانه له خاکی نه‌خشه‌بدا له ولاتی نه‌و دیوی روبرا چالین هه‌بووه که موقه‌نه‌ع به جادوو ته‌نیکی دروستکرد به وینه‌ی ماسی، خه‌لکی ته‌نیان بینیه‌وه له چاله‌که هاتوته‌ده‌ره‌وه. نه‌ختیک به‌رز بۆته‌وه و دیسان چووته‌وه ناو چاله‌که‌وه، ١٥٢ نه‌و مانگه‌ ده‌ستکرده‌ واته‌ نه‌خشه‌ب

له‌لایه‌ن شاعیرانی ئێران و عاره‌به‌وه به‌رده‌وام له شیعره‌کانیاندا باسکراوه، به‌لام چۆنه‌تیبه‌که‌ی تا‌کو ئیستاش دیارنییه، نووسیویانه کاتی موقه‌نه‌ع نه‌و مانگه‌ی له چال هینایه‌ده‌ر خه‌لک گومانیان لا دروستبوو که نه‌و‌کاره به جادویی کراوه، به‌لام نه‌و جادویی له راستیدا بریتی بووه له هه‌ندی ناماده‌کاری و به‌کاره‌ینانی هه‌ندیک پره‌نسیپی مه‌شقکاری باسیانکرده‌وه که دواتر له‌بن چاله‌که‌دا جامیکی گه‌ره‌ی پر له زیه‌قیان ده‌ره‌یناوه^{١٥٣}، جینی وه‌بیر هینانه‌وه‌یه نه‌و (هاشم کوری حه‌کیم) هه‌روه‌کو له میژوو‌ه‌کاندا هاتوو، له رۆژگارانی نه‌بو موسلیمدا یه‌کین له هه‌والانی نزیک بووه، بی‌ نه‌گه‌ر نییه کاتی که بانگێشتی خۆی ئاشکرا کرد یادی نه‌و سه‌رده‌اره ر‌ه‌شپۆشه‌ی خوراسان له بیرو‌چوونیدا به شیوه‌یه‌کی وا روون په‌نگی دا‌یه‌وه. نه‌و (نه‌بو موسلیم)ی له پی‌غه‌مبه‌ر به زیاتر و بالاتر ده‌ژمارد، تا‌کو گه‌یشته نه‌وه‌ی که پله‌وپایه‌ی (نه‌بو موسلیم) لای نه‌و گه‌یشته راده‌ی خواوه‌ند. ده‌لێن که وای نیشانداده گیانی (نه‌بو موسلیم) دۆنا‌یدوتی نه‌و بووه و ئیستا نه‌و خواوه‌نده. ١٥٤ سه‌بارت به‌وه‌ی که به (موقه‌نه‌ع / رووبه‌ند دار) به‌نا‌وبانگ بووه، گوتراوه که به‌رده‌وام روپۆشیکی له زه‌رۆ، یا (په‌ره‌ند)ی سه‌وزی به‌سه‌ر خۆیدا ده‌کیشا تا‌کو که‌س رووی نه‌بینی، هاوه‌لالنی وایانده‌زانی که نه‌و روپۆشه‌ی له‌به‌ر نه‌وه پۆشیوه تا‌کو رۆشنایی و تیشکی پرشینگداری دیده و بینایی خه‌لک تیک نه‌دات، به‌لام دوژمنان و ناحه‌زانی ده‌یانگوت نه‌و روپۆشه له‌به‌ر نه‌وه‌یه تا وه‌کو ناشیرینی و رووگرژی خۆی پی‌ بشارتته‌وه، گوتویانه که‌وا پیاویکی یه‌کچاو و زه‌ن گیراو کورته‌بالا و که‌چهل بووه، به‌پیی گپانه‌وه‌ی نه‌بوریحانی بیرونی ((دا‌وای خوا‌ی کردوو و گوتیه له‌به‌رته‌وه له جه‌سته‌ی مرۆقدا ده‌رکه‌وتوو تا‌وه‌کو بی‌نیریم چونکه به‌رله ئیستا که‌س نه‌یتوانی بوو بی‌بینی. دواتر، له جه‌یجون ده‌رچوو گه‌یشته ده‌رویه‌ری (کش) و (نه‌سف). نامه‌ی بۆ خاقان نووسی و بانگێشتی کرد بۆسه‌ر ئایینی خۆی، سپی پۆشه‌کان و تورکه‌کان له ده‌وری کۆبوونه‌وه، ژن و دارایی خه‌لکی بۆ حه‌لال کردن!، هه‌رکه‌سیک دژایه‌تی بکردایه‌ ده‌یکوشت، بۆ هه‌موو نه‌وانه‌ی ئایینی مه‌زده‌کییان هه‌بوو، واژۆی ره‌زامه‌ندی کرد. له‌شکری مه‌هدی خه‌لیفه‌ی عه‌باسی شکست داو چوارده سالی ره‌به‌ق حوکی گپرا^{١٥٥})).

١٥٣- قزوینی: آثار البلاد، وەرگیراوه له ادوارد براون: تاریخ ادبی ایران ١.

١٥٤- تبصرة العوام، ١٧٩.

١٥٥- آثارالباقية، ٢١٨. ئەم ماوه‌یه له میژووی بوخاراشدا هاتوو که به‌ده‌ر له زینده‌رۆی نییه، له

مباریه‌وه بگه‌رێوه بۆ توێژینه‌وه‌ی د: غلامحسین صدیقی له نامه‌ی ئیجتها‌دی دا . Les Movements.Religieux Iraniens

١٥١- نورسخی، تاریخ بخارا، ل ٧٧، چاپ تهران.

١٥٢- هیندوشا نجوانی: تجارب السلف، ل ١٢١.

لهو ماوهیه‌دا زۆرینه‌ی خه‌لکی سوغد، بوخارا، نه‌خشه‌ب، کش چوونه‌ سهر ئایینی شه‌وه‌وه و بیروباوه‌ره‌که‌یان په‌سه‌ند کرد و دژی خه‌لیفه‌ هه‌ستانه‌ سه‌ریخ و بانگی ناره‌زایه‌تیان به‌رز کردبووه‌وه. سه‌رچاوه‌کان نووسیبویانه‌ کاتی که لایه‌نگرانی ده‌چوونه‌ به‌ره‌کانی شه‌ر له‌کاتی ته‌نگاوی و نیگه‌رانیدا هه‌روه‌کو خوداوه‌ند هاوکاری یان لێ داواوه‌کرد و ده‌یانگوت! ئه‌ی هاشم ده‌هانامان وه‌ره^{۱۵۶}، شه‌و سپی پۆشانه‌ی (موقه‌نه‌ع) پینگایان له‌ کاروانیبه‌کان ده‌گرت و پروتیان ده‌کردنه‌وه، به‌سه‌ر شار و گونده‌کانیان داده‌دا. زۆر شوینیان ویزان و نابوود ده‌کرد. ژن و مندالی دوژمنه‌کانی خۆیان به‌دیل ده‌گرتن و مزگه‌وته‌کانیشیان تیکه‌ده‌دا و ویرانیان ده‌کردن، بانگیبێژان و نوێژه‌که‌رانی موسلمانیان ده‌خسته‌به‌ر ده‌می شمشیره‌ تیشه‌کانیان^{۱۵۷}.

نووسیبویانه‌ که له‌ سه‌ره‌تای کاردا کاتی که ده‌نگوباسی (موقه‌نه‌ع - روه‌ند دار) له‌ ده‌قه‌ری خوراسان بلاوپیووه‌وه و ئاشکرا کرا، (حه‌میدی کوری قه‌خته‌به) که شه‌میریکی خوراسان بوو فه‌رمانی به‌ندکردنی دا، شه‌ویش رای کرد و له‌ گونده‌که‌یان خۆی هه‌شاردا، پاش ماوه‌یه‌ک که بژی ده‌ره‌که‌وت له‌ ولاتی شه‌و دیوی رووباردا خه‌لکی زۆر هاتوونه‌ته‌ سه‌ر ئایینه‌که‌ی و له‌ ده‌وری کۆبوونه‌ته‌وه و ئایینیان ئاشکرا کردووه، ئیدی بریاریدا له‌ جه‌بعون بپه‌ریته‌وه، شه‌میری خوراسان فه‌رمانی داو بوو تاکو له‌ لیواری جه‌بعون پاسه‌وانه‌کان پێی لێ بگرن. به‌ به‌رده‌وامی سه‌د سوارکار له‌ لیواری جه‌بعوندا هاتوچۆیان ده‌کرد تاکو شه‌گه‌ر تیبپه‌ریت بیگرن. شه‌و له‌گه‌ل سی و شه‌ش که‌س هاته‌ لیواری جه‌بعون و پالگه‌یه‌کی دروستکرد و به‌ره‌ و ویلایه‌تی که‌ش رویشت، خه‌لکی شه‌و شوینه‌ له‌گه‌ل شه‌و بوون و به‌دل و به‌گیان که‌وته‌نه‌ دوا. هه‌ساریک له‌ چپای سام هه‌بوو^{۱۵۸} که‌له‌ک قاسیم و به‌رز، له‌ناویدا جوگه‌له‌ی ئاودانی رووبار و کشتکار هه‌بوون و شه‌ویش فه‌رمانیدا هه‌ساریکی قاسیمتر له‌وه‌ دروستبکری، که‌لوپه‌لیکی له‌را ده‌به‌ده‌ری له‌وی کۆکرده‌وه و پاسه‌وانی بوو ده‌ستنیشانکرد، سپی پۆشه‌کان زۆربوون^{۱۵۹} ئینجا کارو بانگه‌وازی (موقه‌نه‌ع-روه‌ند دار) و سپی پۆشه‌کان که له‌وه‌ ماوه‌یه‌دا به‌ره‌به‌ره‌ روو له‌ زیادبووندا بوون، به‌ شیوه‌یه‌کی شه‌وتۆبوو که‌ پاشای بوخاراش (بنیات کوری تۆغشاد) وازی له‌ ئایینی ئیسلام هیناو هاته‌ سه‌ر ئایینی شه‌و، سپیپۆشه‌کان که ده‌ستیان

کرایه‌وه و په‌ره‌یان سه‌ند، خه‌لیفه‌ زۆر نیگه‌ران و په‌ریشان بوو،^{۱۶۰} سه‌رنجام عاره‌به‌کان له‌ ده‌ستی نازایه‌تی و میرخاسی و نه‌ترسی شه‌و سپیپۆشانه‌ ته‌واو ته‌نگاوبوون. (موقه‌نه‌ع) و یاوه‌ره‌کانی چه‌ندین ساڵ له‌ به‌رامبه‌ری فه‌رمانده‌ و سه‌رداره‌ عاره‌به‌کان که خه‌لیفه‌ بو شه‌ری شه‌وان ده‌ی ناردن راوه‌ستان. باسو به‌ سه‌ره‌اتی شه‌و شه‌رانه‌ له‌ کتیبه‌ میژووبیه‌کاندا ده‌خوینینه‌وه. له‌ کاری شه‌وانه‌دا ده‌سته‌وه‌ستان مابووه‌وه و گه‌لێک جار خه‌لیفه‌ له‌ چه‌نگی شه‌وان و ترس و نیگه‌رانی و زه‌بر وه‌شاندنی شه‌وان که‌وتۆته‌ گریان^{۱۶۱}. دوا جار خه‌لیفه‌ له‌ شکرکیکی زۆری په‌وانه‌ی شه‌و دیوی رووبارکرد و (موقه‌نه‌ع) یان گه‌مارۆدا. سه‌ره‌ته‌نجام کاتی (موقه‌نه‌ع - روبند دار) بوو ده‌ره‌که‌وت که نامینی و به‌ مسۆگه‌ری له‌نیو ده‌چ، خۆی خسته‌ ناو ته‌ندوریک تاکو له‌ نیو ته‌ندوره‌که‌دا بسووتی و جه‌سته‌ی نه‌که‌وتیته‌ ده‌ستی دووژمنه‌کانی، به‌لام کاتی سوپای سه‌ره‌که‌وتوو ده‌ستیان به‌سه‌ر قه‌لا که داگرت له‌ ناو ته‌ندوره‌که‌دا دۆزیانه‌وه و سه‌ریان بری و په‌وانه‌ی لای (مه‌هدی) خه‌لیفه‌ی عه‌باسی یان کرد، که شه‌وکات له‌ شاری (حه‌له‌ب) بوو. سه‌باره‌ت به‌ ئاکامی شه‌و یه‌کی له‌ وه‌رزیره‌کانی خه‌لکی که‌ش چیرۆکیکی سه‌یر و سه‌مه‌ری باسکردوه‌ که‌له‌ میژووی بخارادا له‌ زاری شه‌و وه‌رزیره‌وه ئاوا باسکراوه، ((گوتی: وه‌رزیره‌ که - نه‌نکم یه‌کێک له‌ خاتوونه‌کان بوو، که (موقه‌نه‌ع) برده‌بویه‌ لای خۆی و له‌نیو قه‌لاکه‌ بوو، نه‌نکم گوتی: رۆژیک (موقه‌نه‌ع) ژنه‌کانی کۆکرده‌وه و خواردن و خواردنه‌وه‌ی بو دانان و هه‌ندی ژه‌هری کرده‌ هه‌ر په‌رداخیک و هه‌ر ژنه‌ و په‌رداخیک دانه‌ ده‌ست و گوتی: کاتی من په‌رداخی خۆم خواردوه‌وه، ئیوه‌ش هی خۆتان بخۆنه‌وه و هه‌مووان په‌رداخی خۆیان خواردوه‌وه و ته‌نها من نه‌مخواردوه‌وه و رژاندمه‌ نیو کراسه‌که‌م و شه‌و ئاگای لێ نه‌بوو و ژنه‌کان هه‌موویان که‌وتن و مردن، منیش خۆم خسته‌ خواره‌وه‌ و وه‌کو شه‌وان راکشام، ئینجا هه‌ستا و سه‌یری کرد، هه‌موو ژنه‌کان مردوون و له‌ پاسه‌وانه‌که‌ی خۆی نزیك بووه‌وه و شمشیریک له‌ ملیدا، بریاری داو بوو سی رۆژ پێشتر ته‌نووریان داخستبوو، بو لای ته‌نووره‌که‌ چوو و جله‌کانی خۆی داکندن و خۆی فری دایه‌ نیو ته‌نووره‌که‌ و من هه‌ستامه‌وه و سه‌یرم کرد دووکه‌لێک له‌ ته‌نووره‌که‌ به‌رز بووه‌وه و له‌ ته‌نووره‌که‌ نزیك بوومه‌وه و هیچ ئاسه‌واریکی شه‌وم به‌دی نه‌کرد و هیچ که‌س له‌نیو قه‌لادا زیندوو نه‌بوو. هۆی خۆ سووتاندنی شه‌و، شه‌و بوو که هه‌میشه‌ ده‌یگوت: به‌نده‌کانی من یاخی ده‌بن و دژم ده‌هه‌ستن، ده‌چمه‌ ئاسمان و فریشته‌کان له‌گه‌ل خۆم دێنمه‌ خواروو له‌ نیویاندا ده‌م، شه‌و بۆیه‌

۱۵۶- ابن اثیر ، ب، ۵، ل ۵۲، چاپ مصر .

۱۵۷- تاریخ بخارا، ل ۸۰، چاپ تهران .

۱۵۸- ماکوارد، ل ۹۲ Wehrotund Arang ده‌لیت قه‌له‌یه‌ک بوو به‌ناوی سام که شه‌و له‌ویدا ده‌ژیا.

۱۵۹- تاریخ بخارا، ل ۸۰

۱۶۰- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۱۰

۱۶۱- تاریخ بلغمی، ل ۷۳۳ چاپ هند

خۆزى سووتاند تا خەلك بلىن چوتتەوہ ئاسمان تا فريشتهكان لەگەل خۆزى بىنىسى و يارمەتى بدەن و ئايىنەكەى لە جيهاندا پايەدار بىننيتتەوہ، ئىنجا ئەو ژنە دەرگای قەلاى کردوہ^{١٦٢} ((.....)) ئەگەرچى ئەم گىرآنەوہىە دوور نىيە لە ئەفسانە بەلام زۆرەى مېژوونوسان باسى ئەم خالەيان کردوہ کہ پيش ئەوہى عارەبەكان بگەنە قەلاى موقەنەع و دەستى بە سەردا بگرن موقەنەع خۆزى لەناو بردوہ. بەلئى بەمشپۆهەى بوو کہ پۆژگارگارى خواوہندى نەخشەب ياخود پەيامبەرى رووبەند دارى خوراسان کۆتايى پىتھات^{١٦٣}. مانگى نەخشەب کہ بۆ ماوہىەك تيشكى خستبوہ سەر ئاسمانى ئەودىوى رووبار ھەر چەند دەرکەوتنى رووناکىيەكەى زۆرى نەخاياند، بەلام بۆ ماوہىەكى كورت بوہ چىگەى ئومىدى كەسانىك كەلە جەور و ستەم و بىدادى عارەبەكان و بچووك سەيرکردنبا لەلايەن تاژىيەكانەوہ ئەوانى ھاندەدا کہ دەست بە سەرھەلدان بکەن و رى نيشاندەر بوو بۆ ناپەزايەتى دەربىر.

ئەو سىپىوشانە دواى مردنى (موقەنەع) يش بۆ ماوہىەك لەودىوى رووبار لە سەر بىروباوەرپو ئايىنى ئەوہە مابوونەوہ و نووسەرى نەناسراوى كتيبى (حدود العالم) و بىرونى و مقدسى، ھەرودەھا دانەرى مېژووى بوخارا ئاماژەيان بە بوونى ھەندىك لەوان لەو دىوى رووبار کردوہ.^{١٦٤} نوردەدين عوفى مردوہ لە سالى (٦٣٥ ك ١٢٥٦ز) لە سەرەتاي سەدەى ھەفتەمى كۆچى دا دەلئيت ((ئەمرو)) لە خاكى، ئەو دىوى رووباردا ھەندىك لە لايەنگرانى ئەو ھەن کہ كارى كشتوكال دەكەن و پىيان دەلئىن سىپىوشان و مەزھەب و ئايىن و بىروباوەرپو خۆيان دەشارنەوہ و ھىچ كەسك پىي نەزانىوون و زانىارى لەبەردەستدا نىيە كە راستى رىبازيان چىيە؟^{١٦٥} ئەم قسەىەى عوفى ئىستاش راستە و لەراستىدا ئەوہى لە كتيبەكاندا لە بارەى ئەو سىپىوشانە ھاتوہ راستى ئايىن و شىوازى ئەوان نيشان نادات و ناتوانى بناسرىن، لەبەر ئەوہىە كە نووسەرانى كتيب و وتار لە بارەى ئەوان يەك رانىن، ھەندىك لە رىزى زندىقەكان و كافرەكان دايان ناون، ھەندىكى تر بە شىعە دەيان بەستەنەوہ، ھەندىكى تر بە مەزەدەكى دەيانزەمىن^{١٦٦} لە كۆزى ئەو قسانەى كە لەبارەيانەوہ دەگۆترىن، ئەوہىە كە

١٦٢- تاريخ بخارا، ل ٨٨-٨٧.

١٦٣- تامس مور (th>moore) شاعىرى ئىنگلىزى (مردوہ لە سالى ١٨٥٢ ز) لە چىروكى لالە روخ دا ھىتاوہ.

١٦٤- بگەرپۆه بۆ، frye ترجمە تاريخ بخارا، ل ١٤٧ .

١٦٥- جوامع الحكايات، نسخە خطى كتيبخانەى مجلس.

١٦٦- بگەرپۆه بۆ رازى، تبصرە، ل ١٧٩. مقدسى، ل ٣٢٣. شەھرستانى، ل ١١٥، چاپ لندن.

لە ئايىنى ئەواندا لە ھەموو ئايىنەكان شتىكى تىدايە. لە بارەى جلوبەرگى سىپى كە رەمز و دروشمى ئەو كۆمەلەىە بوہ، بۆچوونى زۆر ئەوہىە، كە پىچەوانەى عەبباسىيەكان كە ((رەشپۆش)) بوون ئەوان جلى سىپان پۆشيوہ، بەلام ئەو جلو بەرگە سىپە لای ھەندىك ئاينزا، جلى ھاوہىشى زانايانى ئايىنى بوہ و مانەوييەكانىش جلوبەرگيان سىپى بوہ^{١٦٧}. چىگەى گومان نىيە كە لەو سەردەمدا مانەوى لە سوغد و ئەو دىوى رووباردا زۆر بوونە^{١٦٨}. كەواتە لەوانەىە ئەم جلوبەرگە سىپە لە نىوان لايەنگرانى موقەنەع لەبەر ئەو ھۆيە رەواجى بووى كە ئايىنەكەى لەگەل ئايىنى مانى يەك رەنگ بووى يا بەلانى كەمەوہ رەنگە بتوانىن بلىين لەوانەىە ئەم گومانە لەلامان دروست بىسى كە موقەنەعش بۆ پيشكەوتنى مەبەستەكانى و ئەو ئامانجانەى كە ھەبىوون، گونجان و سازگارىيەك داينى لە نىوان بىروباوەرپو مانەوى كە لە ھەرىمى ئەودىوى رووبار زۆر بوونەو ئايىنى زەردەشتى و خورەمى. كەواتە بى ھۆ نىيە كە خاوەن وتار و نووسىنەكان ئەو و ھاوہلەكانى ئەويان سەر بەو ئايىنانە داونەتە قەلەم^{١٦٩}.

167- Pelliot, les traditions manic.

١٦٨- الفهرست، ل ٣٣٧.

١٦٩- بۆ باسى موقەنەع جگە لەوہى باسەنکرد بگەرپۆه بۆ احوال اشعار رودكى، لە نووسىنى سعید نەفىسى

ب، ١، ل ٢٩٣. وتارى ذبيح الله صفا مجلە مەر سال ٤-٥ بۆ توژىنەوہى ئەوروپايەكان بگەرپۆه بۆ پەراويزەكانى

فراى frye لەسەر وەرگىراوى ئىنگلىزى تاريخ بخارى ل ١٤٣.

(۷)

شارى هزار و يهك شهود

دروستگردنی به غدا

لهو رۆژهی که شاری کوفه بووه پایتهختی خهلافهتی (ئهبو لهعباسی سهفاح) مردووه له (۱۳۶ ک/ ۷۵۴ ز)، ئیتیر دیمهشق له رهونهق و شکۆی دیرینهی کهوت. خوراسانییهکان خهلافهتیان هینابووه کایه و پیویست بوو که بارهگای خهلافهت له ولاتی ئهوان نزیکت بیت. دیمهشق که نزیکی سنووری رۆم بوو، لهو پهری مهملهکهتی ئیسلامی که زۆر فراوان و بهربلاو بوو، زۆر دوور بوو. جگه لهوه، خهلکی دیمهشقی ههروا له دلوه لایهنگریان له (مهروانی) و (سهفیانی)یهکان دهکرد. بۆ ئهوه خهلافهتهی که تازه به ههول و پشتیوانی مهوالی و ئیرانییه نازادهکانهوه پیکهاتبوو و هاتبوو نارا، هیچ جیهی که له عیراق گونجاوتر نهبوو، چونکه عیراق یهکهمین خالی تهماس و پیکهگهیشتنی نیوان عارهب و ئیرانییهکان بوو. ههم له ههریمی خوراسان نزیکی بوو و ههمیش لهگهڵ سهرزهمینی عارهب مهودایهکی ئهوتۆی نهبوو. بهلام له عیراقیشدا شارێک که بشی له ههموو روهوه شایستهی بارهگای خهلافهت بی، نهبوو. کوفه زیاتر لاگری بنهمالهه عهلی بوو و بهسرهش شوینیکی زۆر دوور و لاپهراکه بوو. پیویست بوو شاریکی تازه دروست بکن. شاریک که شایستهی ئهوهبی بارهگای خهلافهتی عهباسییهکانی لی بی. سهفاح — پیدهچی ههر له بهرئهوهبی — له نزیکی کوفه، شاریکی تازهی دروستکرد و ناوی نا (هاشمییه) و ئهوی کرده پایهگای خهلافهتی خۆی. ماوهیهک دواتر، ناوهندی خهلافهتی بۆ شاریکی تر به ناوی (ئهنبار) گواستهوه. دواي ئهوه (ئهبو جعفری مهنسوری) ی برای هاته سهرتهختی خهلافهت و ههولێ دا شوینیکی لهبارتر بۆ بارهگای خهلافهت بدۆزیتتهوه.

باسی بنیاتنانی ئهوه شارهیان وا نووسیهوه که: مهنسور دهستهیهک له خهلکی زانا و ئهندازیار و شارهزای رهوانه کرد که شوینیکی گونجاو و شیواو دیاری بکن و ئهوان ئهوه شوینهیان که ئیستا پیدهگوتریت (بهغدا) ههلبژارد و (مهنسور) یش ئامادهبوو و ئهوه جیهی پهسهند کرد و شاری بنیات نا... یهکی له پیاوه ئاقلهکانی مهسیحی بهخهلیفه گوت ئهه میری خاوهن باوهراڤان یهکیک له لایهنه باشهکانی ئهوه شوینه ئهوهیه که کهوتۆته نیوان دجله و فورات و لهکاتی شهڕ و شوڤدا ئهوه دوو روهبارهی دجله و فورات وهکو دوو خهندهقن بۆ شار. یهکیکی تر له لایهنه باشهکانی ئهوهیه که دانهویله و خواردهمهنی له دیاربهکر و (ئامهده) وه به نیو روهباری دجله دا سهروهژیر دههیندریته شار و له بهسراشهوه سهر و ژورر بهههمان شیوه. له لای شامهوه به نیو ئاوی فورات و له خوراسان و ئیرانییشدا به نیو روهباری تامرادا. لایهنیکی تری باشی ئهوه شوینه ئهوهیه چونکه کهوتۆته نیوهراستهوه، ئهگه پردهکه روهخیندرا ئیدی

دوژمن ناتوانی پیهپیتتهوه. جگه لهوانهش ئهوه شوینه که تۆته نیوان بهسره و واست و موسل و سارا و ئاو و چیاوی لیه نزیکن. خهلیفه کاتی گویی لهو قسهیه بوو، زیاتر رشت بوو لهسه دروستکردنی. نامه ی بۆ دهرویهر نارد که وهستاکار و ئهندازیار و کریکاران بین و کاتی بناغه ی شووهی شارهکیان دانا، خۆی خشتی یهکهمی بهدهستی خۆی دانا... و فهرومانیدا که پانایی شووه که په نجا گهز و بهرزیه کهشی بیست گهزیبیت و سهرای مهنسور خۆیشی له نیوهراستی شاردا بنیات نرا، به شیوهیهک که مهودای ههموو لایهنهکانی وهکو یهکه یهکسان بیت. کاتی که حسیبیان کرد چوارهزار و ههشت سهده و سی و سی دهههم له دروستکردنی کۆشک و تهلازه که خهراج کرابوو.^{۱۷۰}

شاری ههزار و یهکشهوه

بهو شیوهیه بهغدا دروستکرا. خهلیفه ئهوه شارهی که تهقدیر وایکرد رۆژگاریکی دوور و درێژ بهسه رهانسهری ولاتی ئیسلامیدا هوکمرانی بکات، ناونا (مهدینهتولسهلام — واته شاری ئاشتی). بهلام ناوی (بهغداد)، که ناوی یهکیک له گوندهکانی ئهوه دهرویهره بوو و خستبویانه نیو سنووری شارهکهوه، ههروهک خۆی مایهوه و شارهکه ئهوه ناوهی بهسهردا پرا^{۱۷۱}. ئهوه بهغدایه که له کهنار و ئیرانهکانی (تیسفون)ی کۆندا بنیات نرابوو، بووه میراتگری شارستانیته و شکۆ و مهزنایهتی تیسفونیش و ئهوه شارهی که لهسهردهمی (ئهبو جعفر) دا دروستکرا، له سهردهمی هوکمرانیتهی هاروون و مهئمووندا فراوان بوو و بووه مهکۆی چیرۆک و داستان و شهنهگ و شکۆی چیرۆکهکانی (ههزار و یهکشهوه)ی گرتنهخۆ. زۆر باخ و باخچه و سهیرانگای لی دروستکران. کۆشک و سهرای بهرز و جوانی تیدا چنکران. چهنهین گوند و شاره گوند کهوتنه نیو شارهکه. لهسهردهمی مهئمووندا شکۆ و پیگه ئهوه شاره گهیشته راددهیهک که تیسفون و بابلی دیرینی دههینایهوه یاد. سهراچهکان نووسبویانه — و رهنگه زیادهرۆیی تیدا بی — که لهو رۆژگارهدا نزیکهی شهست ههزار گهرماو و پتر له سیسهده ههزار مزگهوت

۱۷۰- هندوشا نخبوانی: تجارب السلف، ل ۸ - ۱۰۶.

۱۷۱- سهبارته بهواژهی بهغدا بگهڕیوه بۆ؛ دائره المعارف اسلام، ۱، ههروهه G: Lestrangle ۱۱-۱/ Baghdad, p/۱۱-۱۱. که له دووبهش ئیرانی "بغ" مانای خودا و "داد" وهرگیراوه.

لهو شاره ئه فسانه بيهدا هه بون^{۱۷۲}. بازرگانان و (سهوداگه رانی) هه موو شار و ولاتان باریان لهو شارهدا دادنه. کاروانسه راکانی هه میشه پریبون له بازرگانان و گه پیده کانی هه موو لایه کی دنیا. ده باری هاروون شکۆ و مه زنا به تیهه کی ئه فسانه ئاسای هه بوو. نوینه ر و نیردراوانی فه مانپه و ا و شاکانی جیهان له هه موو شوینه کانه وه ده هاتنه ئه و ده رباره شکۆ داره. ته نانه ت شارلئمانی ئیمپراتۆری گه وره و ناو اداری فه رن گستانیش نوینه رانی خوئی یان په وانیه لای خه لیفه ی به غدا ده کردن. به غدا، لهو ره ژگارهدا، چاوی بریپوه ته خت و به ختی قه یسه رانی ره موو به چاویکی سووک سهیری (قسته نته نییه ی) ده کرد. په فتاریک که بهر له وهش، له ره ژگاری ساسانییه کاندای، تیسفون ده یکرد. (بسفون) لهو ره ژگارهدا ره له به غدا ده ترسا و له نیو ترس و نیگه رانییدا ده ژیا، ره رجار سوپای به غدا تا ده رازه کانی شاره له خو بایی و سه رفراز و به ناو بانگه که ی قسته نته نیه ده ره شت و ئه و شه ر و شو ر و له شکر کیشیانه، چیره که به پی ره کانی هه زار و یه کشه وه ی یان تژی شکۆ و مه زناهی ده کرد.

به م شیوه یه شاری به غدا، بووه شاریک که لهو ره ژگارهدا له هه موو جیهاندا بی هاوتابوو. کۆشک و ته لاری خه لیفه و گه وره گه وره کانی شار، به حه ره مسه را و خواجه و که نیزه کانییه وه که تیایدا بوون، شکۆ و گه وره بیهه کی سهیری یان بهو شاره خه یال ئه نگیزه ی هه زار و یه کشه وه ده به خشی. کۆشکه کانی خه لیفه، بهو هه موو فه رش و قاپ و هیربار و په رده ناسکانه ی که هه یانبوو، یادگاری (ئه یوانی کیسرا) ی یان به فه رشی به هارستان و قاپ و هیرباری له زی ر و زیوه ر دروستکراو، که به گیرانی مه دانین هه مووی به تالان و به رباد که وتبوو، نوی ده کرده وه، ره یوره سم و جه ژنه کانی ده رباری خه لیفه، له گه ل وه زیرانی ئیرانی و به جلوه رگ و کلاره زی ر و زیوه ریه تایبه تیه کانی ئیرانییه کانه وه، جاریکی تر یاد و یاده وه ریهه مردوه کانی سه رده می شکۆمه ندی و مه زناهی تیسفونی یان له به غدا زیندوو ده کرده وه.

خه لیفه ی به غدا

ئه وه ئه و خیر و بیره دره وشاوه و سه رسوپهینه ره بوو که به غدای لهو ره ژگارهدا کردبووه "روه گی گه شتیاران" و "کابه ی هیوا و ئاواتی بیگانان" به غدا شاریک که پیته ختی خه لیفه بوو، باج و خه راجی له ره زریه ی هه ره ره زری جیهانی ئیسلامی وه رده گرت و له نیو زی ر و خیر و

۱۷۲- جرجی زیدان، تاریخ المتمدن الاسلامی، ب ۳، ل ۱۵۴.

بیره کاندای ده خو لایه وه. به لام داخۆ ئه و هه موو سامان و داراییه ی که ئه م شاره ی (هه زار و یه کشه وه) ی نقومی نیو جوانی و شکۆمه ندی ده کرد له کو تیه ده هات؟ له تالان کردنی خه لک، چونکه عه بباسییه کان ئه گه رچی وازیان لهو توندوتیژی و ده مارگیریه ی که مه روانییه کان ده ره هق به مه والی هه یانبوو و هیئا، به لام له کۆکردنه وه ی پاره و مال و دارایییدا، هه ره وک خه لیفه کانی شام، تابلیتی چا وچنۆک و ته ماعکار بوون. بهو ته رزه بوو که له ماوه یه کی ره زور کورتدا مال و سامانیکی ره زریان کۆ کرده وه. وه ک چۆن ده بینین که (ئه بو لهه بباسی سه ففاج) یه که مین خه لیفه ی عه بباسییه کان کاتی مرد، له نو جو به و چوار کراس و پینج شلوار و چوار عه با و سی کراسی ئاوریشمی زیاتری له دوا به جی نه ما. به لام مه نسوور که له جینی ئه ودا دانیشته وه نده له کۆکردنه وه ی پاره و مال و دارایییدا چا وچنۆکانه هه نگاهی ناکه دوا ی مه رگی، نزیکه ی شه ش سه ده هه زار هه زار دیناری له دوا به جی ماو له کاتی سه ره مه رگدا به مه هدی کوری خو ی گو ت ئه وه نده م پاره و سامان له م شارهدا بو کۆکردو یه تیه وه که ئه گه ر ده سالی ش باج و خه راجت پی نه گا، دیسان به شی خوارده مه نی سوپا و تیچوون و خه رجییه کانی ولات ده کا و ده توانی به ئاسوده یی کاروباره داراییه کانت هه لئسورپینی. پاره و سامانی هارونیش سنوور و ئه ندازه یه کی نه بوو، ویرای ئه و هه موو ده ست بلاوی و نو شخوری و په رش و بلاویه ی که له کتیه کاندای لییان گیرا وه ته وه، دوا ی مردنی پتر له نو سه د هه زار ده ره مه می له دوا ی خو ی به جیهیشتووه. باس و چیره کی و اشیان له باره ی ئه مین و مه ئموون باس کردوون که باس له سامان و داراییه کی ئه فسانه نامی ره ده که ن.

ئه و هه موو پاره و سامانه ره زری خه لیفه کان بیگومان به له به رچا وگرتنی دادگه ری و یژدانه وه پیکه وه نه نرابوو، بو ئه و کاره، تالان و برۆی خه لکی و بردن و رفاندنی مال و سامانی گوند و شاران پیویست بوو. ئه و (مه هدی) یه ی که له دوا دوا ییه کانی حوکمرانی (به نی ئومه ییه)، بانگه شه کارانی خوراسان مژده ی ده رکه وتنیان به خه لکی تالان کراو و ره زری لیکراو ده دا، له سه رده می حوکمرانی (به نی عه بباس) دا، ده رکه وت، به لام هیه چ لهو زولم و بی دادییه ی که جیهانی ته نیبو وه، که م نه کرده وه و ئه و هه موو هیوا و ئومیددی که خه لکی سته ملی کراوی عیراق و خوراسان، که به (به نی هاشم) هه یانبوو، به هاتنه سه رکاری به نی عه بباس هه مووی به یه کجاری به با چوو. ئه و ئاره زووه، که ده ول ته ی به نی هاشم له نیو هه موو موسولماناندا، ئه و دادگه ری و یه کسانیه دووباره به رقه رار ده کاته وه که به نی ئومه ییه له نیویان بردبوو، بووه بلقی سه رئاو. چا وچنۆکی و ته ماعکاری مه نسوور و هاروون، و به رتیله خو ری و پی شیلکاری به رپرس و

کاربه دهسته کانیان، دیسان رۆژگاری حه ججاجی کوری یوسف و سهردهمی خلیفه [(هیشام) مردوو له سالی (۱۳۵ / ۷۴۳ز)] یان زیندووکردبووه. هه موو ئه و هیوا و ئاوات و ئومید و ئاره زووانه ی که زۆر لیکراوانی سهردهمی حوکمرانی بهنی ئومهیییه والیکردبوو به قازانجی عه باسییه کان و دژی بهنی ئومهیییه راپه پرن و شوژش بکهن، به هوی ئه و سته م و بیدادی و چاوچنۆکییه ی خلیفه کانی به غدا، بوونه بلقی سه ر ئاو. له سهردهمی (ئه بولعه بیاس) دا له (بوخارا) کاتی (شه ریکی کوری شیخولمهری) سه ر کردایه تی راپه رینیکی کرد دهیگوت ئیمه هه رگیز بو ئه و په پیره و ی و پشتیوانیمان له بنه ماله ی پیغه مبه ر نه کرد که تووشی ئه و هه موو خوینرێژی و بیدادیانه بین. ئه و سه رکیشی و شوژش و به رنه نگاری و راپه رینه په یایه ی و یه ک له داوی یه کانی که له لایه ن کهسانی وه ک سه نباد و ئوستادسیس و موقه ننه ع له خوراسان و ئه و دیوی روبرار ئه نجام ده دران به هوی ئه و خوینرێژی و بیدادیانه بوون. سه ره له دانی (خه واریج - له رێ ده رچوو هه کان یا شوراته کان) که ماوه ماوه و له گو شه و که نارێکی ولاته وه سه ریان هه لده دا و راده په رین و راپه رینی (یوسف ئه لبه ره م) که وه ک خۆی دهیگوت ئامانجه که ی بریتی بوو له فه رمان به چاکه و دووری له خرابه (امر به معروف و نهی از منکر)، هه موو ئه مانه ئه وه یان نیشان ده دا که ئه و بیدادی و تاوانکاریانه ی رۆژگاری به نی مه روان هیشتا کۆتاییان نه هاتوو و له و رۆژگاره دا ده یانگوت.^{۱۷۳}

" بریا بیدادی مه روانییه کان بگه رابایه وه و خۆزگه دادی عه باسییه کان بو دۆزه خ چووبا."

ئه مه ش شتیکی سه ر نه بوو، چونکه له هه موو جیه ک کاربه ده سه ته کانی خلیفه، سیاسه تیکی توندوتیژانه و زۆردارانیه یان په پیره ده کرد که به رده وام نارزه یایه تی خه لکی زیاد ده کرد و له و باره یه وه بارودۆخه که چ جیاوازییه کی ئه وتۆی له گه ل سه رده می حوکمرانی به نی ئومه ییه نه بوو. فه رمانده و کاربه ده ستان له نیو شاره گاندا بازرگانان و خه لکی خاوه ن داراییان تالان ده کرد و رێگره کانیش، که هه ر سه ر به و فه رمانده و کاربه ده ستانه بوون له ده ره وه ی

۱۷۳ - مه به سته ی Vanfloten فان فلوتن توێژه ری ناسراوی هۆله ندی له کتیبی Recherches sur la Domination arabe, p,۳ هه ر ئه ویش ئه م به یته ی له ئه غانی دا وه رگرتبوو. یالی ت جورینی مه روان عادلنا (بریا بیدادی مه روانییه کان بگه رابوایه وه) یالی ت عدل بنی عباس فی النار (خۆزگه دادی عه باسییه کان بو دۆزه خ چووبا)

شاره کان و له رێ و بان و گوزه رگاگاندا هه مان کاریان ئه نجام ده دا. وه رزێران و دیهاتیه کانیان رووت ده کرانه وه و له شاره گاندا پیاوانی خلیفه دایانده دۆشین. حالێ پی شه وه ران و ته نانته سوپاییه کانیان له وه باشتر نه بوو. ئه وانیش له لایه ن وه زییر و فه رمانده چاوبرسییه بی به ندو باره گانه وه ده چه وسیندرانه وه و بیدادیان له گه ل ده کرا و هاواری نارزه یایه تی هه یج که سه به گو یی خلیفه دانه ده چوو. خه لکی بو دایینکردنی خه رجیه له حساب نه هاتوو هه کانی ده ربار که له رابواردن و یلخه رجیدا نقوم ببوو، ناچار بوون جوژه ها باج و خه راج به دن. هه زاران خه یزان داماو و په ریشان ده بوون تا کو خه لیفه له دوا شه و یکی مه ستهیدا بتوانی بارانی جه واهیرات و په ره به سه ر شاعیران و سه ما که ر و ساقی و گالته چیه کانی خۆیدا بهارینی. خوینی سه دان بیتاوان ده رزێندرا تا کو خه مته کارانی خه لیفه بتوانن سفه ری په نگا وره نگی خۆیان به جوژه ها خواردن و خواردنه وه به رازینه وه.

ئه و به خشی شانه ی که له خه لیفه گانه وه باسکراون زۆربه یان ئه وه نده له سنوور و ئه ندازه به ده رن، که مرۆ له راستی و دروستیان دوودل و سه رسام ده ییت. زۆر جار بووه ته نها له به ر یه ک وشه ی نه شاز و نابه جی، ناوده می شاعیرێکی گالته بیژ پراپرکراوه له گه وه ره. زۆر جار له پای یه ک تا که دێره شیعی پیا هه لدان ساز و به رگ و نۆکه ر و مولک و زه وی و زار به بیژره په ست و نزم و چاو له ده سه ته کان به خشراوه. خه لیفه (هادی)، "چار سه د و شتری بارکراو له زێر و جل و به رگ ده به خشیته خه مته کاریکی خۆی، په شید چوار سه د ده ست جلوبه رگ و جلوبه رگه تاییه ته کانی خۆی به شاعیرێک ده به خشی. وه زیره کانیان له و جوژه ده سه تبلای و به باهه لێ شتانه دا، بی به ش نه بوون. ئه و مه زن نواندن و په ره به خشی نه وانه ی که دراونه ته پال به رمه کییه کان و بنه ماله ی (سه هل) مایه ی سه رسوپمان و هیدمه گرتنه و ئه و زیر هه لێ شتن و په ره به خشی نه وانه نیشان ده دن که وه زیره کانیان وه کو خه لیفه له کۆکردنه وه ی ما ن و ساماندا، هه رگیز نه یان توانیوه په بانه ی دادگه ری و بیژدان بن.

ده ولته تی عه باسییه کان

له راستیدا ده ولته تی عه باسییه کان، خۆی له خۆیدا ده ولته تی غه در و خیانه ت بوو. ده ولته تی ئه و بنه ماله عاره به له ئه نجامی هه ول و تی کۆشانی مه والی و خوراسانیه نازاده گانه وه هاتبووه ئارا، به لام ئه وان هه یج کام له و هاواری و هاوکاره فیدا کارانه ی خۆیان پاداشت نه کرد و چاکه یان نه ک هه ر به چاکه نه دانه وه به لکو هه موو ئه و که سانه یان که له پێناوی ئه واندا فیدا کاری و

گیانازیان کردبوو به غه در و خیانه ت له نیو بردن. (تهبو سه له خه لال) سه ره رای تهو هه موو ههول و خه باته ی که بو بلاو کردنه وه و په ره پیدانی په یام و بانگه شه ی تهوان نواندی که چی به هوی به دگومانی و دل کرمیوونی خه لیفه وه، کوژرا. (تهبو موسلیم) یش که له راستیدا ده ولته تی عه بباسی به ره هم و داهیتانی تهو بوو، نه ی توانی له به دگومانی و خیانه ت و چه په لکاری تهوان دهر بازی بییت. (به رمه کی) یه کانیش هه مان چاره نووس و بنه مالته ی (سه هل) یش له هه مان چاره نووسی شووم و خه مناک دهر بازیان نه بووه.

تهو ره فتاره نابه چی و فیلبازانه یه ی که عه بباسییه کان دهره ق به وانیه تهوانیان پیگه یانند یا تهوانیه به رفه مانی تهوان بوون، مایه ی سه رسورمانه. خوی هوی سه ره کی تهو هه موو را کردن له خه لک و گوی قولغیه ی خه لیفه کانی عه بباسی تهوه ی لیکه وتهوه که تهوپه ری به دبین بن به رامبه ر به هه مووان... و بو پاراستنی کورسی ده سه لاتی خویان له رشتنی خویتی دوسته وه فاداره کانی خوشیان نه پرینگیته وه. ره نگه تهو کار و ره فتارانه ش تا رادده یه که له به ره تهوه بووی که ده یانویست، بهو شیوه یه هه موو موسولمانان له خویان رازی بکه ن. چونکه موسولمانانی راسته قینه لهو ره ژگارهدا له بانگه شه کانی تهبو سه له و تهبو موسلیم که تهوه تی بیروباوه ری (غلا) و زه ندیقه و (پهیره کارانی دونایدن) یان له سه ربوو، رازی نه بوون. پایه و شکوی بنه مالته ی به رمه کییه کان و بنه مالته ی (سه هل) یش که له دهر باری خه لافه تدا زور له رادبه دهر توانا و ده سه لاتیان گرتبووه دست، له گه ل مهیل و ره زامه ندی تهوان یه کی نه ده گرتوه.

به م شیوه یه، خه لیفه کانی عه بباسی - که به پیچه وانیه به نی ئومه ییه وازیان له سیاسه تی پان عاره بی هیئابوو - تهو ئیرانیانه شیان تاراده یه کی دیاریکراو ده یشتنه وه و له کاتی پیویست بهرکه ناریان ده کردن تا بهو شیوه یه بتوانن متمانیه خه لکه ره شوکییه که ی خویان له دست نه دن، که هه رکاتیک هه ره شه له خه لافه ت و ده ولته که یان بکات. به هه رحال، ته گه رچی به هاتنه سه رکاری ده ولته تی عه بباسی، ته فسانه ی "ده ولته تی عاره بی" که ته مه وییه کان هه ولتی دروستکردنیان ده دا، له گه ل دروستکردنی "شاری هه زار و یه که شه وه" و ه کو خه ون و خه یاله کانی "هه زار و یه که شه وه" له نیو چوو، و له به رچاوان نه ما، به لام عه بباسییه کانیش رازی نه بوون که ده ولته تی به غدا، یه کسه ره بیته ده ولته تیکی خوراسانی. له به ره تهوه ش بوو که وه زیران و پیگه یه نه ره ناوداره ئیرانییه کانی خوشیان نه هیشتن چاره نووس و به سه ره هاتی به رمه کییه کان گه واهی تهو راستیه یه.

به رمه کییه کان

تهو به رمه کیانه، له گه وره و ناودارانی (به لخ) بوون. باپیرانی تهوان، په رستگه ی (نه وه هار) یان که په رستگایه کی بووداییه کانی تهو شاره بوو، به ریته ده دبرد. زهوی و زاریکی فراوانیش که هی تهو په رستگایه بوو، له به رده سستی تهواندا بوو. ته نانه ت دوا ی تهو هیش که باپیرانی تهو مالباته وازیان له نایینی بوودا هیئا و بوونه موسلمان، دیسان تهو زهویانه هه ر له ده سستی تهواندا مانه وه.

نه وه هار، که له به لخ په رستگای خه لک بوو، هه لبت وه ک چو ن له ناوه که یشیه وه دهرده که وی هی (بووداییه کان) بووه. که چی دواتر له ته فسانه و چیرۆکه کانداهه ول دراوه، که به یه کی له ناته شگاکانی زهرده سستی به نه قه لم. له کتیبه کانداهه باره ت به شکو و جوانی تهو په رستگایه وینا و باسی سه رسوره یته ر نووسران، که هه لبت ته بی زیاده رری نی، به لام له سه رجهم تهو باس و وینا کردنه دا، به چاکی دهرده که وی که تهو په رستگایه ناته شگای زهرده سستی نه بوو، به لکو په رستگایه کی بوودایی بووه.

به لئی، تهو به رمه کیانه، وه ک له چیرۆک و گپرانه وه و ته فسانه کانداهه رده که وی له دهر و به ری سه ره تاکانی سه ده ی یه که می کوچی هاتونه ته سه ر نایینی ئیسلام. ماوه یه ک دواتر په یوه ندیان له گه ل خه لیفه کانی ته مه وییدا گریدا و سه باره ت بهو په یوه ندییه یان له گه ل خه لیفه کانی ته مه وی، له کتیبه کانداهه باس و به سه ره هاتی سه ییر و سه مه ره هاتوون که سه رسوره یته ر و باوه رنه کراون. به هه رحال، دوا ی روخانی ته مه وییه کان، [(خالیدی کوری به رمه ک) مردووه له (۱۶۵ ک/۷۱۷ ز)] یه کی له ناودرانی تهو بنه مالته یه، په یوه ندی به (تهبو له عه بباسی سه ففاح) وه کرد و پوستی وه زیری وه رگرت. له قوئانغی حوکمرانی (تهبو جه عفه ری مه نسور) یش هه ر لهو پوسته مایه وه و کوره کانی له دهر باری عه بباسیه کانداهه رکه وتن و هاتنه پیش و پله و پایه و پوستی ده ولته تیان وه رگرت و هه موو کاروباره گرنه کان له ده سستی تهواندا بوون. لهو نیوه دا، [(یه حیا کوری خالید) مردووه له (۱۹۰ ک/۸۰۶ ز)] که پیگه یه نه ری (هاروون) بوو، له لای تهو پیگه و شوینگه یه کی ته وای هه بوو. به شیوه یه که ورده ورده هه موو کاروباره کان به ده سستی تهوه ره رای دی ده کران و خه لیفه ته نها هه ر ناو بوو و هیچی تر. کوره کانی، واته (فهزل) و (جه عفه ر) یش له دهر گای خه لیفه هیز و ده سه لاتیکی ته وایان وه ده ست هیئا، به چه شنیک گشت کاره کانیان گرت هه دست که هه ر که سیک له نیو ده زگای خه لافه تدا ته گه ر وابه سته ی تهوان نه بو، هیچی بو نه ده کرا و هه ر زوو له سه ر کار

لادهبرا. ئەو دەسەلات و گەورەبىيەى كه يەحيا و كورپەكانى لە دەربارى ھارووندا و دەستيان ھىنا، بتەوى يان نا رق و كىنە و بەخىلى دەربارىيەكانى دەوروزاند. بىياكى و نافەرمانىيە لە پادەبەدەرەكانى فەزل و جەعفەرىش بتەوى يان نا خەلىفەيان تەواو ھەراسان كردبوو، ئىدى ئەمانە ھەموو بوونە ھۆى ئەوھى كه ناحەز و بەخىلەكان پۆژ دواى پۆژ زياتر شىولى لى ھەلكىشن و بە كوفر و لە ئاين بەدەر و سەرپىچىكار و گەندەلكار تۆمەتباريان بكەن. شكۆ و پىاوەتى ئەوانىش نەيىدەتوانى زمانى ئەو ناحەز و بەد سەروشتانە بىستى، بۆيە ھۆ و ھۆكارىكى واھاتنە ئارا كه بوونە ماىەى روخان و بەدبەختى ئەو بنەمالەيە. لە سالى (١٨٧ / ٨٠٣ز) جەعفەريان بە فەرمانى ھاروون كوشت و زۆر لە دۆست و ياوەرانىشى خانە زىندان و ژىر ئەشكەنجەو، تەنەت فەزل و يەحياش راپىچى زىندان كران و تووشى ئازارى گىنانپروكىن بوونەو. ھەموو سامان و دارايە لە ژمار نەھاتووەكەشيان دەستى بەسەردا گىرا، بەلى كه سانىك كه پۆژگارنىك ئەوپەرى سامان و خىر و بىر و خوڤشان لەبەردەستدا بوو، ئەمپۆكە ئىدى بە ھەسرەتى نانى شەو بوون.

ئەو مالىۆرانى و تىشكانە سەرسورپھىنەرانەيە كه خانەدانى خواون توانا و دەسەلاتدار و شكۆمەندى بەرمەكيان ئاوا تووشى تەنگدەستى و ناكامى كرد، لەسەرانسەرى دنياى ئىسلامىدا دەنگ و سەدايەكى خەمناكىدايەو و ھەموو جىھانى خستە سەرسامبوون و واق و پرمەنەو.

بۆيە سەير نىيە كه چىرۆكان و بەيت بىژەكان، سەبارەت بەو رووداوە سەرسورپھىنەرە، وەھا رىوايەتى سەير و ئەفسانە نامىزيان ھىناوئەتەو و ھەر ئەوئەشە كه دەبىنين سەرانسەرى مېژووو بەرمەكيبەكان پراوپرە لە چىرۆك و ئەفسانەگەلى سەير و باوەرپنەكراو^{١٧٤}. ھەرەھا زۆر چىرۆك و باس و بەسەرھاتى جوان و ناياب و دلگىرىش لە بارەى ئەو مالىباتە لە كىتب و سەرچاوە مېژووويە كۆنەكاندا ماونەتەو. بە شىوھىەك كه لە چىرۆكەكانى "ھەزار و يەك شەو" دا سىماى جەعفەرى بەرمەكى دىمەنىكى تايىبەتى ھەيە. لە زۆربەى ئەو چىرۆكە دلگىر و فرىشتەبىيانەدا، جەعفەرىش وەكو (مەسرور)ى خزمەتكار، لە ھەموو جىبەك شان بەشان و

ھەقركى خەلىفەو و انىشان دراوہ كه ھەموو كاروبارەكانى دەزگاي خەلافەت لە ژىر دەستى ئەو وەزىرە شكۆدار و دەسەلاتدارە ئىرانىە داىە. لە ھەموو ئەو شەونشەين و عەشرەتبازىانەى كه ھاروونى خەلىفە لەو شارەى "ھەزار و يەك شەو" لە كۆچە و كۆلان و بازار و كەنارى دىچلە و نىو دارخورماكان و لە ھەموو شوپىنىكدا بەوپەرى جۆش و خرۆشەو ئەنجامى دەدان، جەعفەرى بەرمەكى لە ھەموو جىبەك ھاوپىيەتى دەكات. چىرۆك و باسى سامان و شكۆ و عەشرەتبازى و رابواردنى خەلىفە و وەزىر و دەربارىيەكانى، لەو چىرۆكە دلگىرانەى "ھەزار و يەك شەو" دا جىلوە و رەنگدانەوھىەكى ديار و بەرچاويان ھەيە و ئامازە گەلىكىش سەبارەت بە تىشكان و مالىۆرانى بەرمەكيبەكان لە چىرۆكەكانى ئەو كىتبەدا ھاتوون^{١٧٥}.

بەلى، بنەمالەى بەرمەكى لە دەولتەتى عەبباسىدا دەسەلات و بايەخىكى زۆريان ھەبوو و رەنگە ھەر لەبەرئەوئەش بووبى كه ناحەز و بەخىلەكانىش ئاوا كەوتوونەتە تا نەو تەشەر و جنىو و بەد زمانى دژيان و ھەوليانداوہ بەزەندىق و بى دىن ناووزپراويان بكەن و كوفر و ئاگر پەرسىيان بەسەردا بىرن. ئەوھى كه باو و باپىرانى ئەمانە لەسەر ئاىنى بوودايى بوونە ھىچ گومانىك نىيە، بەلام مەبلىان بۆ زەردەشتى و زىندووكردەوھى ئاگرپەرسىتى كه دراوہ تەپالىيان تەواو دوورە لە راستى و ئەمە ھەمووى دوژمنان و ناحەزەكانى ئەو مالىباتە دروستىيان كردوون و زۆرىش لەو درۆ ھەلبەستراوانە دواى شكانى ئەوان دروست كراون تا ئەو ھەنگاوى ھاروون سەبارەت بە كىكردن و لە نىو بردنىان بە ھەنگاوىكى لە جىبى خۆ و پاساودار بەدەنە قەلەم. بەلام لەگەل ئەوئەشدا، گومانى تىانبيە كه دەسەلات و گەورەيى ئەوان ھەر لە چوارچىوہى ھەق و دادگەرىدا نەبوو و لەو بارەيەوہ دوور نىيە ئەوھى كه سەبارەت بەو بى بەند و بارىانەى فەزلى كورپى يەحيا و جەعفەر تۆماركراون، راست بن.

بەھەر حال دەسەلات و ھىزى بەرمەكيبەكان لە مېژووو ئەو پۆژگارەدا سەرنجراكىش و ماىەى سەرسورپمانە. سامانى بى پايان و دەستبلاوى و زىر بەشىنەوھىشان وەك ئەفسانە دىتە بەرچاو.

واپىدەچى بالادەستى ئەوان بەسەر سامان و دارايىبەكاندا، ھەندى جار لە خەلىفەش زياتر بوو، بە شىوھىەك دەسەلاتىيان بەسەر خەزانەى ولاتدا ھەبووہ كه ئەگەر خەلىفە خویشى

١٧٥ - سەبارەت بە جەعفەر و بەرمەكيبەكانى تر ھەرەكو لە چىرۆكەكانى "ھەزار و يەك شەو" داھاتووہ بگەرپۆە بۆ كىتبى Bouvrat كه باسكرا. ل ١٢٠ - ١٢١.

١٧٤ - بۆ زانىارى زياتر سەبارەت بە بەرمەكيبەكان بگەرپۆە بۆ تارىخ بىرامكە، پىشەكى درىژى بەرپۆە عەبدوئەلەزىم قەرىب گورگانى كه زۆربەى گىپراوہ گرنگەكانى تىدا كۆكردۆنەتەوہ. ھەرەھا بگەرپۆە: توژىنەوھى ١٩١٢ Bovrat les Barmecides d'apres les historiens Arabes et persanes paris بەم ناو نىشانە.

پیتویستی به برتیک پاره هه‌بوایه، به‌بێ وەرگرتنی فرمان و په‌زامه‌ندی ئەوان نەیتوانیوه دەستی بۆ بابات.

هه‌لبه‌ته، کاتی خه‌لیفه ده‌بیینی ئەو بنه‌ماله‌ مه‌زن و ده‌سه‌لاتداره له خودی ئەو زیاتر هه‌ژمور و بالا‌ ده‌ستیان به‌سه‌ر کاروباره‌کانی و لات‌هوه هه‌یه، خو‌ی له به‌رامبه‌ر ده‌سه‌لات و هه‌یزی ئەوان به‌ بچووک ده‌بیینی و هه‌ر ئەو هه‌ستی خو‌ به‌لاواز و بچووک دیتنه‌ وای لیکرد که بکه‌وتته‌ دوزمنایه‌تی و نازاردانیان.

(تیب خه‌لدون) ئەو خاله‌ی باش پیکاره که ده‌لی: "هۆی شکان و له‌ نیوچوونی کاروباری به‌رمه‌کییه‌کان ئەوه‌بوو که ئەوان ده‌ستیان به‌سه‌ر هه‌موو کاروباره‌کانی و لاتدا گرتبوو و هه‌موو پاره و داراییه‌کانی ده‌وله‌تییان له ژێر ده‌ست بوو. به‌چه‌شینی که نه‌گه‌ر هاروون خو‌ی، شتیکی له (به‌یتومال) "بویستبا بۆی جیبه‌جی نهده‌بوو. ئەوان به‌سه‌ر ئەودا زال‌ ببوون و له‌ فه‌رمانه‌وه‌اییکردندا وه‌ پێش ئەو که‌وتبوونه‌وه. به‌ شیوه‌یه‌ک که به‌مانه‌وه و بونی ئەوان خه‌لیفه بۆی نه‌بوو ده‌ست له کاروباری و لات و هه‌ربدا. کاریگه‌ریی ئەوان له‌ هی خه‌لیفه فراوانتر و ناو و ناوبانگیان زیاتر و به‌ربلاوتر بوو. هه‌موو کار و بار و پۆسته ده‌وله‌تییه‌کانیان به‌سه‌ران و گه‌وره پیاوانی بنه‌ماله‌ی خو‌یان په‌رکردبووه‌وه و بناغه و پینگه‌ی خو‌یان به‌مه‌تره‌زه داده‌پرشت و جیگه‌ر ده‌کرد. وه‌زاره‌ت و ئەماره‌ت و فه‌رمانه‌روایی و ته‌نانه‌ت پاسه‌وانی و ده‌رگه‌وانی خه‌لیفه و هه‌موو کاروباره کارگه‌ری و سه‌ربازیه‌کان و هه‌رچه‌یه‌ک که په‌یوه‌ست بوو به‌ شمشیر و قه‌له‌م، له ژێر ده‌ست و کۆنترۆلی ئەواندا بوو.^{۱۷۶}

به‌لام ئەو وه‌زیره ژیرانه، ته‌نها هه‌ر به‌وه‌نده‌ وازیان نهده‌هینا که جله‌وی خه‌لافه‌ت بگه‌رته‌ده‌ست، به‌لکو گه‌ره‌کیان بوو ئایینی ئیسلامیش له‌گه‌ڵ ئەندیشه و لیکدانه‌وه‌کانی خو‌یان جووت بکه‌ن. ده‌لێن، به‌رمه‌کییه‌کان، هاروونه‌ ره‌شیدیان ناچار کرد که ئاگردانی‌ک له‌ ناو (که‌عبه‌)دا دابنێ که به‌رده‌وام ئاگری تیا داگیرسینن و داری عوودی تیدا بسوتینن. په‌شید زانی که به‌و ئاماره‌یه گه‌ره‌کیانه بنیادی ئاگریه‌رستی له (که‌عبه‌) دا دابنێن و له‌ ناو که‌عبه‌ دا ئاته‌شگایه‌ک دروست بکه‌ن. ئەم لیکدانه‌وه‌یه یه‌ کێک بوو له‌ هۆکاره‌کانی تیشکانی به‌رمه‌کییه‌کان.^{۱۷۷}

به‌ له‌به‌رچاوگرتنی ئەوه‌ی که به‌رمه‌کییه‌کان وه‌ک ده‌بیینیان بوو نه‌ک زه‌رده‌شتی، ئەو رپوایه‌ته جی‌ی باوه‌ر نییه، ته‌نانه‌ت له‌ قه‌له‌مه‌ره‌وی ئایینیشدا ساتیک چیه‌ بۆ جیگه‌ر و مکه‌مکردنی ده‌سه‌لات و نفووزی خو‌یان که‌مه‌تره‌خه‌میان نه‌کردوه.^{۱۷۸}

شکانی به‌رمه‌کیه‌کان

میژوونووس و چه‌رۆکناسه‌کان به‌ تین و تاویکی شاعیرانه‌وه به‌سه‌رهاتی شکان و روخانی به‌رمه‌کییه‌کانیان نووسیه‌ته‌وه. چ ئاخ و که‌سه‌ری سارد و ده‌رده‌لی که‌ساسانه سه‌باره‌ت به‌ مالتویرانی و تیشکانی ئەو مالباته، له‌سه‌ر زار و لیوه خامۆش و په‌ر له‌ بریاکانی شاعیران و نووسه‌رانی وێژدان به‌ خرۆش، ده‌رپراون، هه‌ولیان داوه که. مالتویرانی و شکستی ئەو بنه‌ماله‌یه وه‌ک کاره‌ساتیکی گه‌وره بۆ میژووی شکۆیی و به‌خشنده‌یی بخه‌نه‌ روو.

له‌م نیوه‌دا ئەوه‌ی که جی‌ی گومان نییه ئەوه‌یه که سامان و دارایی ته‌فسانه ئامیزی ئەوان، چاوی هاروونی خه‌لیفه‌ی پاره‌په‌رست و عه‌شره‌تبازی مؤله‌ق کردوه و وایلیکردوه که فه‌رمان و په‌ریاری ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن و هه‌لکوشینی داراییه‌کانیان ده‌ر بکات.

مالبه‌خشی و ده‌ستکراوه‌یه‌یه له‌ پاده‌به‌ده‌ر و تاکه‌ره‌یه‌یه بێ ته‌ندازه‌یه‌یه‌کانی کوره‌کانی یه‌حیاش به‌هوی یان نا به‌خیلی و ته‌ماع و غه‌یره‌تی خه‌لیفه‌یان جوولاندروه.

به‌رمه‌کییه‌کان، وه‌ک له‌و رپوایه‌ت و گه‌رانه‌وانه‌ی سه‌باره‌ت به‌وان گوتراون، ده‌رده‌که‌وی له‌ به‌خشین و ته‌خشان و په‌خشانکردنی پاره‌دا زۆر ده‌ستبلاویان کردوه. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که ئەو باس و گه‌رانه‌وانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ به‌خششه ته‌فسانه ئامیزه‌کانی ئەوان گوتراون، پێوه‌نان و زیاده‌ رو‌یی شاعیرانه‌یان تیدا، به‌لام ده‌توانین بلێین سامان و دارایی بی‌هاوتای ئەوان بۆ بزواندن و هاندانی به‌خیلی بردنی خه‌لیفه به‌س بووه، نه‌خاسه‌ که دوزمنان و دل‌په‌شان هه‌ولیان داوه زه‌ینی خه‌لیفه ده‌ره‌ق به‌وان مژول و ئالۆز بکه‌ن. له‌و رووه‌وه له‌ میانه‌ی ئەو چه‌رۆک و رپوایه‌تانه‌ی، که هه‌ن ده‌توانین نیشانه‌گه‌لیک بۆ پشت راستکردنه‌وه‌ی ئەو خاله‌ به‌دی بکه‌ین.

۱۷۸ - گومانی ئاگریه‌رستی به‌رمه‌که یه‌کان بێگومان هه‌له‌یه، نه‌ک هه‌ر ته‌نیا ناویان که کاربه‌ده‌ستانی نوبه‌هاری بووایه‌یه‌کانی به‌خ بووه شاهیدی ئەم وته‌یه به‌لکو له‌ نیوپردنی ده‌سه‌لاتداری ته‌مه‌سغان له‌لایه‌ن خالیدی به‌رمه‌کی، که روحانیکی مه‌زن و بایه‌خداری ده‌ماوه‌ند بوو له‌ میرنشینی ته‌به‌رستان، پالپشتیکی تره بۆ ئەو راستیه . هه‌روه‌ها بگه‌رپه‌وه بۆ ۱۲۴ Marquart: Eranshahr, p.

۱۷۶ - ابن خلدون: مقدمه، ۲۰ ل، چاپ اروپا.

۱۷۷ - بغدادی: الفرق بين الفرق، ل ۵۸.

(ئىبىن ئەسیر) نووسىيە: كاتى جەغفەرى بەرمەكى كۆشكە گەورەكەى خۆى دروستکرد و بىست ھەزار دەرھەمى لە دروستکردنى كۆشكەكە خەرج كرد، ناخەزان ئەو ھەوالئەيان بە خەلىفە راگەياند و گوتيان كاتىك جەغفەر بۆ دروستکردنى خانوويك بتوانى ئەو ھەموو پارەيە خەرج بكا، گەلۇ دەبى خەرجى و تىچوونەكانى ترى ئەو چۆن و تاچ رادەيەك بن؟ ئەو قەسەيە زۆر كارى لە ھاروونە رەشىد كرد و ئەوئى بە شتىكى زۆر گرنگ و گەورە ژمارد^{۱۷۹}.

لە گىرپانەوكاندا بە ناشكرا دەردەكەوى كە ھاروونە رەشىد چاوى بەو ھەموو سامان و داراييە لە بن نەھاتوو، و ناوناوبانگە كەم ھاوتايەى ئەوان ھەلنەھاتوو. لە (ئىسحاق كورى عەلى كورى عەبدوللا عەبباس) دەگىرپنەو كە گوتويە رۆژىك ھاروون لە بارەى بەرمەكەيەكان قەسەى لەگەل دەكردم "پىمگوت ئەى ئەمىرلموئىن، وا ديارە كە بەخىلى بە ماڻ و دارايى ئەوان دەبەيت، ئەوان ھەر خۆت دروستت كر دوون و بەو پايەت گەياندوون، ئەوئى ئەوان دەيكەن لە سايەى بوونى تۆوہە، ئەوان نۆكەر و غولامى تۆن، ھەرچى بتەوى سەبارەت بەوان دەتوانى بيكەيت. رەشىد نكۆلى كرد و گوتى وەك تۆ ليكىدەدەيتەوہ وانبيە. من ئىستا چا و لە دەستى ئەوانم... ئەو پارە و مولك و مالئەى ئەوان ھەيانە ھىچ يەك لە كورەكانى من نيايە، جا چۆن دەتوانم بەرامبەر بەوان دلنەرم و گەشبن بم؟"^{۱۸۰}.

ئەو رىوايەتە نىشان دەدات كە ھاروون چۆن چەندىن ماوہ وەك ئاگرى بن كا و لە دلنەوہ بەرق و كىنەوہ، چاوى برپووتە ماڻ و سامان و شكۆى ئەو بنەمالئەيە، (جەھشيارى، مردووہ لە (۳۳۱ ك/۹۴۲ ز)) ىش باسىك دەگىرپتەوہ كە پالپشتى ئەو راستىيە دەكات و دەنووسى: "كاتى يەحيا بۆى روون بووہو كە ھەلئوئىستى ھاروون بەرامبەر بەو گۆراوہ، بىرى كردهوہ و چووہ مالئى يەكى لە ھاشىيەكان كە دۆستايەتى لەگەلدا ھەبوو و سەبارەت بە رەوشى خۆى پرس و راى پىنكرد. كا براى ھاشى گوتى: خەلىفە زۆر ھەزى لە كۆكردنەوہى پارە و پىكەوہنانى ماڻ و داراييە و خۆت دەزانى كە زۆر كورپى ھەن و دەيەوى كە ئەوانىش بىنە ماخۆى زەوى و زار و خانوويەرە... وەك دەبىنن خزم و كەسەكانى تۆ گشتىيان خانوويەرە و زەوى و زارىكى زۆريان ھەيە و ناخەزانى تۆ لاي خەلىفە دژى ئەمانە باش تىھەلدەشىلن. ئەگەر چاويك بە ماڻ و دارايى ئەو خزمەت دا بخشيتىتەوہ و بىاندەيتە كورەكانى خەلىفە ئەوا بەو شىئويە لە

خەلىفە نزيك دەبىيەوہ و رىز و پايەت مكوم دەبى و خۆت و كەس و كار و دۆستەكانت لە ئازار پىنگەياندن و رقى ئەو پارىزاو دەبن"^{۱۸۱}.

لەم شتانەدا ديارە كە ھۆى شكست و نەھامەتى بەرمەكەيەكان جگە لەوہ نەبووہ كە ھاروون ويستويە ماڻ و سامان و دارايى ئەوان دەست بەسەردا بگرى، لە راستيدا دەستبەرسەر داگرتنى داراييەكان لەوى سەردەميدا زۆر باو بووہ و خەلىفەكان زۆر لە ئەمىر و وەزىرەكانيان بە بىانووى بچوك بچوك خستۆتە زىندان و دەستيان بەسەر داراييەكانياندا گرتووہ. بەر لە بەرمەكەيەكان و دواى ئەوانىش زۆرجار خەلىفەكان چاوى تەماعيان برپووتە دارايى وەزىرەكانى خۆيان و لە پىناوى زياتر كەلئەكەكردنى ماڻ و ساماندا ئەوانيان فرى داووتە كوئى زىندان و ئازار و ئەشكەنجەيان بەدژ ئەنجام داون.

بەلام وىراى ئەمانەى باسگران، ھەندى لە ميژوونووسان ھۆى شكان و نەھامەتى ئەو بنەمالئەيە دەگىرپنەوہ بۆ چىرۆكىكى ئەقىندارى و لەو بارەيەوہ رىوايەتتىكى سەير باسدەكەن و دەنووسن: "رەشىد، عەبباسەى خوشكى و جەغفەرى كورپى يەحياى زۆر خۆش دەويستن، بەلام ئەو دووانە زۆر بى سەبر بوون و بى ئەوئى بەرپەسى بىنە ھاوسەرى يەكتر خۆيان دەگەيەننە يەكدى و ئەمەش شتىكى نەشياو و نامەردانەيە. خەلىفە بەو مەرجە خوشكەكەى خۆى داووتە جەغفەر كە توخنى يەكتر نەكەون، بەلام كە ھاروون لەوى ئەما ئەوان كە دوو گەنجى جوان و تا بلئى رىك و پىك و لەبەردەلان بوون، دەرڤەتياى ھىنا و خۆيان گەياندە يەكتر و لە ئەنجامى ئەو پىكگەيشتنە عەبباسە كورپىكى بوو و كورەكەيان رەوانەى (مەككە) كرد تاكو ھاروونە رەشىد پىينەزانى، دواى ئەوہ جارىكى ترىش خۆيان گەياندە يەكدى و ئەمجارەش كورپىكى دىكەيان بوو و ئەويشيان بە ھۆى باوەر پىكراوہكانى خۆيان ناردە لاي براكەى. دەلئىن عەبباسە لەگەل كەنيزەيەك دەبىتە ناخۆشى و لىيدەدا، كە نيزەكە دەچىتە لاي ھاروون و ھەموو شتىكى بۆ باس دەكات. ھاروون رقى و كىنەيەكى زۆر لە دل دەگرى و برپار دەدات بچىتە ھەج و كاتى دەگاتە مەككە، لەو مەسەلەيە دەكۆلئىتەوہ و ھەردوو زارۆى بۆ دىنن و بەچاوى خۆى دەيانىنى، دواى ئەوہ ھەردوو كيان فرى دەدەنە چالئىك و بە خاك و خۆل چالئەكە دادەپۆشن، كە لە ھەج گەرايەوہ، بەرمەكەيەكانى لەناو بردن"^{۱۸۲}.

۱۸۱ - تاريخ الوزراء، ل ۱۷۹، طبع مصر ۱۹۳۸.

۱۸۲ - هندوشا ننجوانى: تجارب السلف، ل ۱۵۱.

۱۷۹ - ابن اثير، الكامل فى التاريخ، ب ۵، ۱۱۴ل، چاپ مصر.

۱۸۰ - ابن عبدربه: العقد الفريد، ب ۵، ل ۶۶ چاپ مصر.

زۆر له چيرۆكسازەكان ئەو چيرۆكە عەشقبازيەي نىوان عەبباسە و جەعفەرى بەرمەكيان كەردۆتە بابەت و كەرەسەي ئەفسانەكاني خۆيان، له راستيدا چيرۆكەكە پتر له ئەفسانە دەچى تا راستى، لەبەرئەو دەيه كه ئەفسانەي سەرنج راکيشيان لەبارەو پيۆكەو ناون^{١٨٣}.

بەلام راستيەكەي ئەو دەيه كه، له ميژوونوسە جى باوهرەكان هەرکەسيك كه ئەو رووداوي باسكردوو بە هۆكاري سەرەكی نەهامەتي بەرمەكيبەكاني دانەناو، بەلكو تەنها بە يەكيتي له هۆيهكاني تيشكان و نەهامەتي ئەو بنەمالەي زانيو. ئيبين خەلدون بە توندى له راستى ئەو رووداوه دوودلە و بە رووداويكي دروستكراو و ساختهي دەزاني و پايەي هاروون لەو قسانە بە بەرزتر و هيژتر دەداتە قەلەم^{١٨٤}.

لەر راستيدا، عەبباسەي خوشكي هاروون، وەك له باس و گيرانهووەكاندا دەرکەوتوو سى جار شوي کرد و هەر سى پياووەکانيشي بەر لەخۆي مردوون و لەبەرئەو دەش بوو كه (ئەبو نەواس) مردوو له (٢٠٠ ك/٨١٥ ز) شاعيري ناسك و قسەخۆش، هەر پۆ خوشي، شيعرېكي هەجوو ئاميز و دلنشينى داناو و تيايدا ئامۆژگاري (ئەمىن)ى خەليفە دەكات كه ئەگەر ويستی كەسيك له نيو بيات، با عەبباسەي بداتي. بەلام ئەوانەي له ميانى شروقه كردنى ديوانى شيعرى ئەبو نەواس، ناوى ميژدەكاني عەبباسەيان بردوو، ناوى جەعفەريان نەهيتناو، لەو دەپا ديارە ئەو گيرانهووەي هاسەرگيرى جەعفەر و عەبباسەيان بەراست نەزانيو^{١٨٥}.

بەهەر حال، وەك ديارە ئەو چيرۆكە له رەنگ و بۆي ئەفسانە خالى نيبە. وا پيدەچى كه دروستيان كەردبى تا هۆكاري شكان و نەهامەتي بنەمالەي بەرمەكي له چيرۆكيكي كه له گەل ئەفسانە دلنشينەكاني ئەو شارەي "هزار و يەك شەو" دا گونجاو بى، بگيرنەو و باس بكەن، لەو روووە هەويين و ناوهرۆكي چيرۆكەكيان له بەسەرھاتي (جەدیمەي ئەبرەش) و خوشكەكەي وەرگرتوو.

بەلێ چيرۆكي عەبباسە، كه ئيبين خەلدونيش بەگومانە له راستبوونی، له ئەفسانەيەك بەولاه شتيك نيبە. پۆ شكان و له نيوردنى بەرمەكيبەكان هيج پيۆست نەبوو كه ئەوان تاوانىكي بچوك يا گەورەيان لى روودايى، ئايا سامانى له ژمار نەهاتوو و سەرسورھينەري ئەوان كه چاوەكاني خەليفەي نەزكردبوووە بەس نەبوو كه هەر ئەو بە تاوانىكي گەرە پۆ ئەوان بەرپيۆتە قەلەم؟ پۆ هەمان ئەو تاوانە واتە تاوانى (ساماندارى) نەبوو كه خەليفە، جەعفەرى كوشت و سالەهاي سال فەزل و يەحيای له سياچالەكاني زينداندا نازار و ئەشكەنجەدان. له راستيدا كوشتنى جەعفەر و زيندانىكردنى باوك و براكەي بيانويك بوو پۆ ئەوێ كه مال و سامانى ئەوان بكەويته ژير دەستی خەليفە، بەلام لەبەرئەوێ وا بێردەكرايوە كه هيشتا برپيكي زۆر له زيپر و جەواھيراتي ئەوان ماوہ كه بكەويته دەستيان، بۆيە پيۆيست بوو فەزل و يەحيا سالەها له زينداندا بەپيۆتەو و بە گوشار و ئەشكەنجە ئەوێ كه پييانوابوو شاردوو يانەتەو، لييان بستين و دەستی بەسەردا بگرن. گيرانهووەيەك له كتيبەكاندا هاتوو كه ئەو راستيەي سەرەو پشت راست دەكاتەو. نووسراو: خەليل كورپى هەيسەم كه هاروونە رەشيد كەردبوو يە زيندانوانى يەحيا و فەزل، دەگيرپيۆتەو كه رۆژتيك (مەسرور)ى نۆكەر له گەل گروپيەك له خزمەتكارەكاني خەليفە هاتنە لای من و يەكێ له نۆكەرەكان ميژرپيكي بەسەرەو بوو، وامزاني رەنگبى خەليفە له بەرمەكيبەكان خوش بووبى و ئەو پياوێ ناردوو كه دلنەواييان بكات. مەسرور پيگوتم فەزلى كورپى يەحيام پۆ بيتنەدەرى. كاتى فەزل له بەرامبەري ئەودا وەستا، رووى تيكرد و پيگوت ئەميرلموئمينين دەلى پيگوتبووى كه هەموو مال و داراييەكانتان تەسليم بكەن و لاموابوو كه ئەو كارەتان كەردوو، بەلام ئيستا بۆم روون بۆتەو كه پارە و سامانىكي زۆرتان پۆ خۆتان گل داوہتەو. پيگوت ئەگەر ئەو پارانەي شاردوووتەو پۆ مەسرور يان ئاشكرا نەكەي دووسەد قامچيت ليدهدەم. فەزل گوتى ئەي (ئەبا هاشم) هەرچي پييان راسپاردوو و فەرمانيان پيداوى ئەنجام بەدە. مەسرور گوتى ئەي (ئەبا عەبباس) وابە چاك دەبينم پارە له گيان بە گرنگتر دانەنيى چونكە دەرستم ئەگەر ئەوێ پييم سپيژدراو جيبەجيبى بكەم، سەرى تووى تيا بجيت. فەزل سەرى خۆي بەرزكردوو و گوتى ئەي ئەبا هاشم من هەرگيز درۆم لەگەل خەليفە نەكردوو و ئەگەر هەموو دنيا هي من، ئەوا له نيوان هەموو دنيا و ليئانى تاكە قامچيەك ليئانى قامچيەكەم رەتدەكردوو و دەستم له هەموو دنيا هەلدەگرت، خەليفە ئەو دەزاني و تو خوشت دەزاني كه ئيمە شكۆ و كەرامەتي خۆمان بە

١٨٣ - هەرۆكو له سالى ١٧٥٣ز، داستان بەزمانى فەرەنسى بەناوى Abbasa بلاوكرايوە له سالى ١٩٠٤ز كتيبى بەناوى Les Nuits de Baghdad بەزمانى فەرانسەيى بلاوكرايوە جۆرجى زيدان نووسەرى لوينانى ئەم چيرۆكەي بە شيوازى داستانى تاريخ نووسيوە كه بەناوبانگە (بگەرپيۆه: وتارى Horovitz)، لە چاپى نووى دائرە المعارف اسلام، ب١).

١٨٤ - ابن خلدون: مقدمه، ل١٩.

١٨٥ - ديوانى ابو نواس، ل٥٣٠.

بەخشىنى ماڭ و سامانى خۇمان دەپاراست، ئىستا چۇن ماڭ و سامان بە بەھاي كەرامەت و شەرەفى خۇمان دەپارتىزىن؟^{۱۸۶}.

بەم پىيە دەبىننن كە بەرمەكيبەكان بوونە قوربانى بەرزە فرى و لە خۇبايى بوونى خۇيان و بە خىلى پىيەردن و چاچنۇكى خەلىفە، راست نىبە پىماناوبى چىرۇكى پەيوەندى و كەش و كوشى نىوان جەغفەر و عەبباسە بە ھۆكارى سەرەكى نەھامەتى و تىچوونى ئەوان بزائىن. راستە كە ئەو چىرۇكە ەك دەبىننن لە روى چىرۇكى جەدىمە ئەبرەش، يا چىرۇكى تىرى لەو چەشەنەوە دروست كراو، بەلام گومانى تيا نىبە كە ئەو كار و رەفتارانە لە مەزاج و خولق و خورى توند و بى بەندوبارى ھاروون دوور نەبوو. بە تايبەتەش كە ھەم لە چىرۇكەكانى "ھەزار و يەكشەو" و ھەم لە كىتەبە مېژوويىبەكان و گىرانەوہكاندا زۆر لەو جۆرە بىبانوگرتن و توندوتىزىبە مندالكارانە، لەو خەلىفەيە باسكراون.

مەيموونە كەى زوبەيدە

بۆ نمونە دەگىرپنەوہ كە ھاروون پلەى (ئەمارەت)ى داوہتە (مەيموونە) يەك. بە شىوہەيەك سى پىاو لە دەربارىبەكانى ئەو دەبوا ھاودەم و ركابدارى ئەو مەيموونە بووان و بەفەرمانى خەلىفە شمشىرىيان لەقەدى گرى داوہ و سوارەكان ھاوپىبەتەيان دەكرد. ھەر كەستىك چوبوبايە بارەگاي ئەو پىيەدەگوت كە دەستى ئەو مەيموونە ماچ بكا و لە خزمەتى دابى... ئەو مەيموونە چەند كچىكى لە كچىتتى خستبوون^{۱۸۷}. "چىرۇكى ئەو مەيموونە بەشىك لەو چىرۇك و رىبوابەتانەمان وەبىردىننەوہ كە لە بارەى دوو زۆردارى رۆمەوہ (نيرۆن مردووہ لە ۶۸ ز) و كالىگولا) باس كراون. ئەو مەيموونە ھى زوبەيدەى خاتوونى خەلىفە بوو. لە راستىدا ئەوئەندە زىادەرپۆيى لە ئىكرام و رىزگرتنى ئەو ئاژەلە دەكرا كە فەرماندە بەدەمارەكان نەياندەتوانى بەرگەى ئەو سووكايەتەبە بگرن، يەكى لەو فەرماندانە بەناوى (يەزىد كورى مەزىدى شەبىيانى) مەيموونى ناوبراوى كوشت و مەرگى ئەو مەيموونە بۆ ھاروون و زوبەيدە زۆر گران كەوت و شاعىران پرسە و ماتەمنامەيان بۆ زوبەيدە ھۆنىوہتەوہ^{۱۸۸} و ئەمانەش ھەموو

۱۸۶ - مسعودى: مروج الذهب، چاپ پاریس ۶، ل ۹-۴-۲۰۰۸.

۱۸۷ - قىروانى: زھرالاداب، ب، ل ۴، ل ۱۰۸ ھەرودھا بگەرپۆيە، رسالە الغفران معرى، ل ۳۹۲.

۱۸۸ - ابن اسفنديار: تاريخ طبرستان، ب، ل ۹۲.

سروشتى ناپەسەند و توندى خەلىفە دەخەنە روو كە بەپىچەوانەى ئەوہى ئىبن خەلدون باسىكردووہ، لەو جۆرە ھەوہسبازىە مندالكارانە ھىچ خۆى نەبواردوہ. وىپراى ئەو ھەموو بەدخوويى و لاسارىە، سەرداران و سەرانى ولات، فەرمانرەوايەتى خەلىفەيان پەسەندكردووہ و گوپرايەل و بەرفەرمانى بوونە، ئاخىر ھەرچى پلە و پاىە و مال و سامانىكى ھەيانبووہ، لە ساىەى بوونى ئەوہوہ بووہ؟ لە راستىدا، ئەو فەرماندە و گەورە گەورانە، بۆ رەزامەندىيە خەلىفە باكيان بە ھىچ رىسوايى و شەرمەزارىبەك نەبووہ، كوشتنى دوژمنانى خەلىفە و تالانكردنى مال و سامانى خەلك، ئەگەر ماىەى رەزامەندىيە خەلىفە با، شتىكى ئاسايى بوو و ئەو ھەموو نزمى و زەبوونىيان بۆ نزيكبوونەوہ لە خەلىفە بەرگە دەگرت، چونكە وەزارەت و ئەمارەت، ئەگەرچى تەمەنەيان كورت بوو، بەلام لەووماوہ كورتەشدا سامان و دارايىبەكى زۆر شۆرى گىرفانەكانىيان دەبووہوہ و دەولەمەند دەبوون.

بەرمەكيبەكان و عەلەويەكان

ئەو مېر و كارىبەدەستانە كاتى دەبوونە مېر و كارىبەدەستى شوپىنىك لە پىناوى كۆكردنەوہى پارە و سامان دەستىيان لە ھىچ تاوانىك نەدەپاراست. ئەمانە لە ھەموو شوپىنىك شولىيان لى ھەلدەكىشا و ئەوپەرى تاكپەرە و ستەمكاربوون و ھەرچى بىبانووستىبا دەرھوق بە سەر و مالى خەلك ئەنجامىيان دەدا. لەبەرئەوہ خەلكىش لەھەر شوپىنىكدا ھەليان بۆ رەخسابا رادەپەرىن. ئەو دەرھفت و بەھانانەش ھەمىشە لە ئاكامى نارەزايەتەبەكانەوہ دروست دەبوون. ەك چۇن خەلكى دىلەم و تەبەرستان بۆ رزگاربوون لە ژىر زولم و ستەمكارىبەكانى كارىبەدەستانى خەلىفە، لە دەورى يەحيا كورى عەبدوللاى ھەسەنى كۆبوونەوہ و دژى پىاوہكانى خەلىفە راپەرىن. چىرۇكى ئەو يەحيايە وەكو بەسەرھاتى براكانى خەمناك و سەر سورپھىنەر بوو.

كاتى كە براىەكانى ئەو واتە محەمد نەفس زەكيبە و ئىبراھىم قەتەيل بەسەر خۇشى كوژران "يەحيا ترسى لىنىشت و بۆ ھەرىمى دىلەم و تەبەرستان راي كرد و خەلكى ئەوى كە كاروبارى ئەويان بىنى، گەشىتنە ئەو برىاىەى كە شايستەى پىشەوايەتەبە، خەلكى لە دەورى گردبوونەوہ و ھىز و دەسەلاتىكى پىكەوہناو ھاروونە رەشىد بەوہ دلگران بوو. فەزلى كورى يەحياى كورى خالىد كورى بەرمەكى لەگەل پەنجا پىاو رەوانەى تەبەرستان كرد و گورگان و تەبەرستانى پىبەخشى. كاتى ناوبراو گەشىتنە ئەوى لەگەل يەحياى كورى عەبدوللادا نەرمى نواند و كارەكە

گه‌یشته نه‌وهی که یه‌حیا داوای نه‌ماننامه‌ی ده‌سته‌خه‌تی خه‌لیفه‌ی کرد به شیوه‌یه‌ک که قازی و پیاوانی ثابینی و سه‌رانی به‌نی هاشم گه‌واهی‌ده‌ری نه‌ماننامه‌که‌بن. ره‌شید نه‌مه‌ی به شتیکی شباو بیینی و نه‌ماننامه‌یه‌کی بو نووسی، قازی و زانا و گه‌وره پیاوانی به‌نی هاشمی کرده‌ شهید و نه‌ماننامه‌که‌ی له‌گه‌ل دیاری و خه‌ل‌ندا، بو یه‌حیا نارد و ئینجا یه‌حیا له‌گه‌ل فه‌زل چوونه خزمه‌ت هاروونه ره‌شید. خه‌لیفه یه‌که‌مجار له‌ دانیشته‌که‌دا ئیکرامی کرد و دواتریش ره‌وانی زیندانی کرد و سه‌باره‌ت به‌ شکاندنی نه‌ماننامه، داوای فتوای له‌ پیاوانی ثابینی کرد. هه‌ندیکیان به‌ شتیکی جایزبان زانی و به‌شیکیش به‌ناجایز. سه‌ره‌نجام هاروونه ره‌شید، یه‌حیا کوری عه‌بدو‌ل‌لای کوشته^{۱۸۹}. "نه‌و رووداوه بووه مایه‌ی نه‌وه‌ی که حکومته‌تی ته‌به‌رستان بو ماوه‌یه‌ک له‌ ژیرده‌ستی به‌رمه‌کیه‌کاندا، بی‌نیته‌وه.

له‌ راستیدا ره‌فتاری به‌رمه‌کیه‌کان له‌چاو وه‌زیر و نه‌میره‌کانی تر، زیاتر دادگه‌رانه و به‌ویژدانه‌بووه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا گومانی تیا نییه که به‌شیک له‌و سامان و داراییه له‌ ژمارنه‌هاتووه نه‌فسانه‌ی نامیزه‌ی نه‌وانیش هه‌ر له‌ هه‌مان نه‌ورپییه‌ی تالان و سته‌مکارییه‌دا کۆده‌کرایه‌وه. وه‌ک چۆن سه‌رچاوه‌کان نووسویانه، هاروونه ره‌شید، ویلایه‌تی ته‌به‌رستانی دایه‌ محمه‌دی کوری یه‌حیا کوری خالیدی به‌رمه‌کی و موسای برای. نه‌و دووانه مولک و زه‌وی و زاری وه‌رزیره‌کانیان به‌ زۆرداری ده‌کپی و زۆر سته‌م و نا‌ره‌وایان ده‌ره‌ق ده‌کردن، له‌ هه‌ر جیه‌کدا کچیکی جوانیان به‌رچاو بکه‌وتبا به‌ خورته‌ی و زۆرداری داوایان ده‌کرد و "له‌ ترسی فه‌زل و جه‌غفر هیچ که‌س زاتی نه‌وه‌ی نه‌بوو که نه‌و زولم و زۆردارییه‌ی نه‌وان به‌ هاروون رابگه‌یه‌نی."

عه‌لی کوری عیسا

به‌لام راستییه‌که‌ی نه‌وه‌یه که خه‌لیفه له‌و جۆره تالانکاری و کاره‌ نا‌ره‌وایانه زۆر بی‌ ناگا نه‌بوو. چونکه له‌ ده‌ستکه‌وتی نه‌و تالانکاری و بیدادیانه‌ی که وه‌زیر و نه‌میره‌کان نه‌نجامیان ده‌دا هه‌میشه پشکیکیش بو خه‌لیفه ده‌نی‌ردرا. وه‌ک چۆن کاتیک که فه‌زل کوری یه‌حیا به‌رمه‌کی ماوه‌یه‌ک حوکم‌رانیه‌تی خوراسانی له‌ ده‌ستدا بوو، بانگی کرده‌وه به‌غدا و ویستی عه‌لی کوری عیسا کوری ماهان مردووه له‌ (ک/ ۱۹۵ / ۸۱۰ ز) بنی‌رته‌ شوینی نه‌و "سه‌باره‌ت

۱۸۹ - هندوشا: تجارب السلف، ل ۱۳۸.

به‌مه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل یه‌حیا به‌رمه‌کی) کرد و داوای لی‌کرد بو‌چوونی خۆی ده‌ربهری. یه‌حیا گوتی عه‌لی پیاویکی زۆردار و سته‌مکاره و ناتوانی فه‌رمانی به‌رپزتان جیه‌جی بکات... ره‌شید له‌ رکی یه‌حیا، عه‌لی کوری عیسا نارد خوراسان و عه‌لی پیی لی‌ته‌ل‌کرد و که‌وته رووتانده‌وه‌ی خه‌لک و هیچ که‌سیش نه‌یده‌وه‌ی سه‌رپیچی بکا، هه‌وال‌نیران به‌ دزی نامه‌یان بو یه‌حیا به‌رمه‌کی ده‌نووسی و نه‌ویش چاره‌پیی ده‌رفه‌تیکی ده‌کرد تا به‌بیانویک نه‌و سته‌مکاریانه به‌گویی خه‌لیفه رابگه‌یه‌نی و هه‌ولتی دا که خۆی بگه‌یه‌نیته خه‌لیفه هه‌لبه‌ته نه‌مه سوودیکی نه‌بوو چونکه دواجار ره‌شید سویندی خوارد که هه‌رکه‌سیک به‌ خراپه‌ی ده‌زی عه‌لی زار هه‌لبهری نه‌وا ده‌نی‌رته‌ لای نه‌و (واته لای عه‌لی) بو یه‌حیا و هه‌موو نه‌وانی تر بی‌ده‌نگ بوون. عه‌لی خوراسان و نه‌ودیو رووبار و ره‌ی و کویتستان و گورگان و ته‌به‌رستان و کرمان سپاهان و خواره‌زم و نیمروز و سیستانی ژیر و ژور کردن و سووتاندنی و نه‌وه‌نده بی‌ به‌زه‌بیانه نه‌و ولاته‌ی دادۆشی که له‌ هه‌د و حساب ده‌رچوو. ئینجا، له‌و مال و دارایی و ده‌ستکه‌وتانه، دیارییه‌کی بو ره‌شید ناماده‌کرد که نه‌پیش نه‌و و نه‌داوای نه‌و که‌س شتی وای پی‌نه‌کراوو و نا‌کری. دیارییه‌که گه‌یشته نزیک به‌غدا، یه‌که‌مجار نیشانی ره‌شید درا و زۆر خۆش‌حال بوو و سه‌ری سورما، فه‌زل کوری ره‌بیع که په‌رده‌داری گه‌وره‌ی خه‌لیفه بوو، ناماده‌بوو، ناوبراو ده‌زی بنه‌ماله‌ی به‌رمه‌ک، ستایشی عه‌لی عیسا ده‌کرد. ره‌شید به‌فه‌زلی کوری ره‌بیعی گوت سه‌باره‌ت به‌و دیارییه‌ی که له‌ خوراسانه‌وه هاتووه چی بکه‌ن باشه؟ فه‌زل گوتی گه‌وره‌مان با له‌ سه‌ر سه‌کۆ دابنیشی و یه‌حیا و کوره‌کانی و نه‌وانی تر له‌وی دابنیشن و رابوه‌ستن، ئینجا دیارییه‌که بی‌ننه پی‌شه‌وه تا دل‌ی تالی به‌رمه‌ک شه‌ق ببات و بو هه‌موو لایه‌ک روون بی‌ته‌وه که چه‌نده خیانه‌تیا کردووه، روون ده‌بیته‌وه کاتی که فه‌زل کوری یه‌حیا به‌ر له‌ نه‌وه‌مه‌ی له‌ خوراسان بوو له‌ هه‌بوو خوراساندا هه‌ر نه‌وه‌نده دیاری بو خه‌لیفه هینا که کاربه‌ده‌ستی شارپ‌کیش به‌ ته‌نها ده‌توانی بی‌هینی. عه‌لیش دیارییه‌کی ناوا بی‌ وینه‌ دینی. ره‌شید نه‌م پی‌شینه‌زه‌ی زۆر پی‌خۆش بوو چونکه دل‌ی له‌ بنه‌ماله‌ی به‌رمه‌ک نیگه‌ران و پر بیوو و گه‌ره‌کی بوو به‌یه‌کجاری کۆتایی به‌ده‌سه‌لاتیان بی‌نیته. رۆژی دواتر هاته مه‌یدانی سه‌وز و وه‌ک دانرابوو دانیشته و یه‌حیا به‌رمه‌کی و هه‌ردوو کوره‌کانیشی دانیشاند، فه‌زلی ره‌بیع و خه‌لک و جه‌ماوه‌ریکی تریش راوه‌ستان و نه‌و دیاریانه‌یان هینانه گۆره‌پانه‌که که بریتی بوون له‌: هه‌زار غولامی تورک له‌ ده‌ستی هه‌ریه‌کیکیان دوو ده‌ست جلی ره‌نگاوه‌نگی شوشته‌ری و سپاهانی و سه‌قلاتون و مه‌لحه‌می دیباجی تورکی و دیداری کالآ و شتومه‌کی تر، غولامه‌کان راوه‌ستان و

به‌دوایاندا هه‌زار که‌نیزه‌ی تورک هاتن که له ده‌ستی هه‌ریه‌کیکیان جامیکی زبیر یان زیوینی پر له مسک و کافور و عه‌نهر و بۆن و به‌رامه و شتی ده‌گمهن و نایابی شاره‌کان هه‌بوو، دوای ئەوان سهد غولامی هیندی و سهد که‌نیزه‌ی هیندی، که تابلیتی جوان و له‌به‌ردلان بوون و هه‌ریه‌که‌یان (شار)ی گرانبه‌های پۆشیبوو و غولامه‌کان تیغی هیندووییان پیبوو... و که‌نیزه‌کان سه‌به‌ته‌ی باشت له‌وانه‌ی له قامیش دروست ده‌کرین و پرپوون له شاری هیندی له ده‌ستیان گرتبوون هه‌روه‌ها پینج فیلی نی‌ر و دووی مییان به‌دوادا هینان (بورگه‌ستو = روپوش)ی ئاوریشمین و ئاوینه‌ی زبیرین و زیوین و میسه‌کان لانکه‌ی زبیر و ده‌سبیتکه و که‌مه‌ریه‌ندی به‌دانه‌ی جهوه‌هر و پرۆزه و به‌ده‌خشی چنراویان پیوه‌کراوون و رازاندرابوونه‌وه، جا ته‌سپی گیلی و دووسه‌ده‌سپی خوراسانی به جلی دیبا و بیست باز و بیست شه‌هین و هه‌زار وشتریان هینان دووسه‌دیان به‌پالان و ته‌وساری ئاوریشمینی دیبا و پالان و چه‌واله‌کان زۆر جوان رازاندرابوونه‌وه و سیسه‌ده‌وشتریش به‌زین و لانکه، بیست به لانکه‌ی زبیرین و پینج سهد هه‌زار و سیسه‌ده‌پارچه بلووری هه‌مه‌چه‌شنه و سهد جوت مانگا و بیست ملوانکه‌ی گه‌وه‌وری زۆر به نرخ و سیسه‌ده‌هه‌زار مرواری و دووسه‌ده‌دانه هه‌رباری چینی مه‌غفوری له قاپ و کاسه و شتی تر که هیج یه‌ک له‌وانه له‌سه‌رای هیج پادشایه‌کدا نه‌بیرابوون و دووه‌زار چینی فه‌غفوری تری له‌گهن و کیسه‌ی گه‌وره و کلدانی چینی گه‌وره و بچوک و جوړه‌های دیکه و سیسه‌ده (شاده‌روان) و دووسه‌ده‌فهرش و دووسه‌ده‌مافور. که ئەو هه‌موو که‌لوپه‌ل و دیاره بی‌وینانه گه‌یشتنه‌کۆری خه‌لیفه و میدانه‌که، ده‌نگی (ته‌کبیر)ی له‌شکر به‌رزبووه‌وه و ده‌هۆل و زورنایان به شپوه‌یه‌ک لیدا که که‌س تانه‌وکاته شتی وایان نه‌بیسستبوو و نه‌بیینبوو و نه‌خویندبووه‌وه. هاروونه ره‌شید رووی کرده یه‌حیای به‌رمه‌کی و پییگوت له رۆژگاری فه‌زلی کورت ئەم شتانه له کوئی بوون؟ یه‌حیا گوتی ئەمیر ته‌مهن درێژی ئەم شتانه له‌سه‌رده‌می ئەمه‌اره‌تی فه‌زلی کورم، له‌شاره‌کانی عیراق و خوراسان له مائی خاوه‌نه‌کانی خۆیان بوون. هاروونه ره‌شید به‌وه‌لامه‌ی یه‌حیا زۆر نیگه‌ران و خه‌فه‌تبار بوو به شپوه‌یه‌ک دیارییه‌که‌ی له‌به‌رچاو تاریک بوو و به‌رووترشی هه‌ستا و مه‌یدانه‌که‌ی به‌جیه‌شت^{۱۹۰}.

ئەو وه‌لامه‌ جوانه‌ی که یه‌حیا دایه‌وه هه‌لبه‌ت بووه مایه‌ی شهرم و ته‌ریقبوونه‌وه‌ی خه‌لیفه، به‌لام باشی ده‌زانی که ئەو عه‌لی کورپی عیسیایه له خوراسان و عیراق و شاره‌کانی تر خه‌ریکی

۱۹۰ - ابوالفضل بیهقی: تاریخ بیهقی، چاپ دکتر فیاض، ۴۱۸ - ۴۱۶.

تالان و برۆ و رووتاندنه‌وه‌یه. لی خۆ هه‌ر خه‌لیفه خۆی بوو که ده‌ستی عه‌لی وا ئاوه‌لا کردبوو تا هه‌رچی گه‌ره‌کی بوو بیکات.

به‌لام خۆ هه‌ر ئەو عه‌لی کورپی عیسیایه نه‌بوو که مائی خه‌لکی ویران ده‌کرد تا خه‌زینه‌ی سولتان ئاوه‌دان و پرپی. زۆریه‌ی کاربه‌ده‌ست و شه‌میره‌کان، مولک و زه‌وی و زاریان له خه‌لک ده‌ستاند و مال و سامان و که‌لوپه‌لی هاوالاتیانیان به‌تالان ده‌برد. ئەو کاردار و نیردراوانه، له راستیدا، پۆست و پله و پایه‌ی خۆیان له خه‌لیفه به‌کری ده‌گرت و له ماوه‌ی حوکم‌رانییه‌تی خۆیاندا له هیج چه‌شنه بیدادی و سته‌مکارییه‌ک نه‌ده‌پرینگانه‌وه. خه‌لیفه‌ش جگه له‌وه کاتانه‌ی که ته‌ماعی ده‌کرده ده‌ست‌په‌نج و ماندوووونی چه‌په‌لکارییه چه‌ن‌دین ساله‌کانیان و به‌ناوی "ده‌سته‌سه‌ر داگرتن" لپی ده‌ستاندن، دهنه‌ه‌رگیز لیتنه‌ده‌په‌چانه‌وه و له‌پای ئەو هه‌موو زۆرداری و سته‌مکاریانه‌یان سزای نه‌ده‌دان. خه‌لک له ژبیر فشاری سته‌م و چه‌وساندنه‌وه‌ی کاربه‌ده‌سته زالمه‌کاندا وردوخاش و مالتویران ده‌بوو. هیج تروسکاییه‌کی ئومید بوو ئەو خه‌لکه داماو و سته‌مدیده‌یه که خه‌لیفه له به‌رامبه‌ر نرخیکی که‌م فروشتبوونی به‌تاقمیت کاربه‌ده‌ستی زۆرداری چاوچنۆک، نه‌ما‌بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ بوو که له هه‌رجییه‌کدا بانگه‌شه‌کاریکی تازه‌سه‌ری هه‌لده‌دا، خه‌لکی به‌پیرییه‌وه ده‌چوون و وه‌دوای ده‌که‌وتن.

حه‌مزه کورپی ئازهره‌ک

وه‌ک چۆن کاتی که [حه‌مزه‌ی کورپی ئازهره‌ک مردووه له (۲۱۳ ک/ ۸۲۸ ز)] دژی ئەو بیدادیانه‌ راپه‌ری که ئەنجام ده‌دان و گوتی: "لیمه‌گه‌رین ئەم زالمانه‌ چیت زولم له هه‌ژاران بکه‌ن" خه‌لکیکی زۆر له چه‌وساوه‌کانی خوراسان و سیستان و کرمان به‌دلگه‌رمییه‌وه وه‌لامی بانگه‌شه و په‌یامه‌که‌ی ئەویان دایه‌وه. له باره‌ی ئەو حه‌مزه و شه‌ر و شوپ و نه‌به‌رده‌کانییه‌وه، ئەوه‌ی که له کتیبه‌کاندا باسکراوه، پچر پچر و سه‌یر و ئالۆزه.

ئەو ئازایه‌تیانه‌ی ئەو که ساله‌ها دلی خه‌لیفه‌یان پر کردبوو له ترس و نیگه‌رانی، گوايه هه‌ر ئەمانه‌ن بوونه‌ته‌ چاوگ و که‌ره‌سته‌ی چیرۆکی به‌ناویانگی "ئهمیر حه‌مزه". سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه که له نه‌وه‌کانی (زوبن ته‌هماسب) بووه^{۱۹۱}. زۆریه‌ی ئەو که‌سانه‌ش که له‌گه‌لیدا بوون، ئیرانی بوون. خالی سه‌رنج‌اکیش ئەوه‌یه که له راپه‌رینی ئەو (خه‌وارج)‌دا له‌وه

۱۹۱ - مؤلف مجهول: تاریخ سیستان، ل ۱۵۶.

ئىرانىيانهى كه له دهزگاي خهلافهت نارازى بوون، له گهه عاره به كان ده بوونه هاوپه يمان و هاوده ست و ههركيز تيببىيى نه وه نه ده كرا كه كهس له پرووى نه ژاديه وه خوئى له كه سيكى تر به گه وه تر دابنى. به تاييه ت كه زورترينى (خه وارج) به پيويستيان نه ده زانى خه ليفه ي موسولمانان عاره ب و قوره يشى بيت، هه ر شه و پرسه ش مايه ي بلا بوونه وه ي سه ره تا كان و رينو تيببىييه كانى شه وان بوو له نيو ئىرانىييه كاندا^{۱۹۲}. له باره ي ده ستپيكي كاري سه مزه شتيكى پروون له كتىبه ميژووييه كاندا نييه، ده نووسن له وه سه رده مه ي كه عه لى كورپى عيسا حوكمرانى خوراسان بوو، شه وه له سيستان راپه رى. ده لئين "يه كئى" له كاره به ده ستانى شه وئى ربه فتار گه ليكى بئى شه ده بانه ي شه نجامدا، سه مزه پياويكى زانا بوو، سزاي شه رعى به سه ردا برى، كاره به ده ستى باسكراو ده يويس ت له نيوى ببات، به لام سه ره نجام كاره به ده سه ته كه كوژرا^{۱۹۳}. فه رمان ره وايه تى عه لى عيسا له خوراسان زور زالمانه و دل ره قانه بوو. بويه له هه موو گو شه و كه نارى كى ولا ت شو رپش و راپه رپنى له دژدا به رپا بوون، به لام (خه وارج) چونكه راپه رپن و به ر خو دانيان دژى حكوومه تى سه تمكار به شه ركى سه رشانى خو يان ده زانى، زور سه رسه ختانه تر له هه موو گروهه كانى دى دژايه تى خو يان يان نيشان ده دا.

باسى شه ره كانى سه مزه له كتىبه كاندا به دريژى هاتوه. كتىبه كان نووسيو يانه كاتئى كه كاردارى خه ليفه له ترسان له سيستان هه لات، سه مزه "هه موو خه لكى ره ش و پرووتى سيستانى بانگ كرد و پيى گوتن له يه كه ده ره هم زياتر وه ك باج و خه راج نه ده نه حوكمرانى ئي ره چونكه ناتوانئى داكو كيتان ليى كا و من خو شم هيجم له ئيوه ناوئى و هيجتان لئى ناستيتم چونكه

۱۹۲- خه وارج له سه رده مى به نئى نومه يدا مه ترسييه كى زوربان بووه، به لام له سه رده مى عه بباسييه كاندا جه وئليكى شه وتو يان نه بووه. سه باره ت به سه ر هه لدان و بنه چه ي شه م مه زه به له نيوان توو ژه راندا ناكوكى هه يه له هه ر سه رده ميى كا سه باره ت به خه لافه ت بو چوونى تاييه تيان هه بووه. كه له شيوازى كو ماري خو ازى ده چو له پرووى بيروبا وه ريشه وه له "پيور يته ين" و كرپارانى شه و دونا بو زانبارى زياتر بگه ريته بو عمر ابو النصر، الخوارج فى الاسلام طبع بيروت ۱۹۴۹ - هه روه ها به شى يه كه م له كئيبى Wellhavs: Die Religiopolitischen oppositionpartein / ۱۹۰۱ خه وارج و ستارى خه وارج storter Encyclopedia of Islam opposition ۱۹۰۱ p ۲۴۶ كه تيايدا له سه رچا وه ي زي تر يش باسكرا وه. هه روه ها بروانه مصطفى جلالى: شورا ته كان چاپى ده زگاي روشنبيرى و بلاو كرده وه ي كوردى، به غندا ۱۹۸۶. (وه رگير)

۱۹۳- مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ۱۵۶.

من له هيج شوينيك دانانيشم^{۱۹۳}. شه گه رچى پياوانى خه ليفه چه ندين جار له به رامبه ر شه ودا شكستيان خو ارد بوو و چوكيان دادابوو، به لام بو ساتيكيش له ترسى شه و له گيانى خو يان دلئيا نه بوون. زور شه ر و نه به رد پروياندا و شاره كان چه ندين جار ده ستاو ده ستيان كرد. هه ر دوو لاي دژ به يه كه له وه جو ره پرو ودا وانه دا شه وپه رى سه رسه ختى و توندوتيزيان به كارد هينا. (خه وارج) واته (شورا ته كان) له شار و لادى كاندا به زه ييان به هيج كه سدا نه ده هاته وه ته نانه ت مندا لائى مه كتبه ييشيان ده خستنه به رده مى تيغه كانى خو يان و پياوانى ده ولئه تيش تو لئه ي سه ختيان ليده كرده وه. هه ندى جار مندا لائيان له گه ل ماموستا كانيان له نيو مزگه وتسا گه مارو ده دان و مزگه وتيان به سه ر سه ردا ده پرو خاندن^{۱۹۴}. له هه ندى له شوينه كانيشدا ناگريان له ماله كان به رده دا و پياويكيان له دوو داران شه ته كه ده دا و دواتر داره كانيان ليكده كرده وه تا هه ر پارچه يه كى به دار يكه وه ده رزيشت...^{۱۹۵}. خه ليفه و ياره ره كانى، نه كه هه ر شه وان به لكو هه موو كه سيكيان كه به حوكمى خه ليفه رازى نه با به شايسته ي كوشتن ده زانى^{۱۹۶} و له وه پرو وه شه و كه سانه ي كه له ده سه لات و فه رمان ره وايه تى سه تمكارانه ي عه لى كورپى عيسا و كوره كانى شه و له خوراسان نارازى بوون، دا يانه پا ل سه مزه. كاتيك راپه رپنه كه ي خه وارج له خوراسان په ره ي سه ند و عه لى كورپى عيسا ئيدى ده سه وه ستان ما له به رامبه ر يان، ناچار نامه يه كى بو هاروونه ره شيد نووسى و شه وى "ناگا دار كرده وه كه پياويك له خه وارجى سيستان راپه رپوه و به رده وام به سه ر خوراسان و كرمان داده دا و هه موو كاره به ده سه ته كانى شه و ناوچانه ي كوشتوون و داهاتى شه و ناوچانه ي بريوه و يه كه ده ره م چييه له خوراسان و سيستان و كرمان به ده ست نايه ت"^{۱۹۷}.

راپه رپنى خه وارج له خوراسان شه و نه ده بووه مايه ي ترس و نيگه رانى خه ليفه كه بو دامر كاندنه وه ي، خوئى به ره وه شه وئى به ريكه وه ت. له، ره ي عه لى كورپى عيسا كه خه ليفه ليينارازى و دلگران ببوو، به پيدانى ديارى و شتگه ليكى ده گمه ن دلئى خه ليفه ي رازى كرد و شه ماره تى خوراسانى بو خوئى پاراست. به لام ما وه يه كه دواتر كاتيك كه كار له كار ترازا بوو

۱۹۳ - همانجا، ل ۱۵۸.

۱۹۴ - ابن اثير: كامل، ب ۵، ل ۱-۲، چاپ مصر.

۱۹۵ - اشعري: مقالات الشعرى، ب ۱، ل ۱۶۵.

۱۹۶ - مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ۱۶۰.

۱۹۷ - مؤلف مجهول: تاريخ بيهقى، ل ۴۵.

لهسەر کار لابرا. ستهم و بیدادی عهلی کورپی عیسا خوراسانی وا شیواندبوو که بهناسانی نارامی و ئوقرهیی بهخۆوه نهددگرت. ئهو شهپۆله لافاو ناسایه ی رک و توورپهیی و سه رکیشیهی خه لک، که له خوراسان و سیستان و کرماندا جۆشی دهدا به توندی هه ره شهی له بهغدا ده کرد و خه لیفه هۆکاری ئهو هه موو نار هزایه تیهانی که دهره نجامی ستهم و بیدادی فه رمانده و کاربه دهستانی خۆی بوون، ده زانی و نه یده ویست چاره سه ریکی راست و دروستیان بۆ بدۆزیته وه. ده تانین ئهو راستیهی له و نامانه وه که له گورگان وه کو ئه ماننامه و بیانووپرین بۆ حه مزه ی ناردن، به باشی به دی بکه یین. ئهو وه لامه ییش که حه مزه بۆ به لێن و هه ره شه کانی خه لیفه ده یداته وه نیشان دهدا که رک و نار هزایه تی خه لک دژی کاربه دهستانی خه لیفه تا چ پاده یه ک مایه ی ئهو جۆره یاخیبوون و سه رکیشیان ه بووه، به تایبه ت ئهو وه ی به باشی دهر خستوه که ئهو رک و نار هزایه تیه ی خه لک بۆ گروپگه لی وه کو خه وارچ تا چ ئه ندازه یه ک خالی پشتگیری و پشت به ستی بووه. له و نامه یه دا حه مزه ئاوا بۆ خه لیفه ده نووسی: "ئهو وه ی له نه به رده کانی من دژی کاردار و کاربه دهسته کانی تۆ به تۆگه یشتوه، له به ره وه نییه که من له سه ر ولات له گه ل تۆدا ململانییم هه بی، یا دلّم به دونیاوه خۆش بی و ئاوات و ئاره زووی تایه تیم هه بن که به و شیوه یه به وی وده ستیان بینم و پێیان بگه م، له و کاره مدا به دوای ناوه درکردن و ناوبانگیشه وه نیم. ته ناته ت ئهو وه ی که به د ره فتاری پیاوه کانی تۆ به رامبه ر به وانه ی که له ژێر فه رمان و ده سه لاتی ئه واندا بۆ هه موو لایه ک روون و ناشکرایه و ئهو وه ی که ئه وان له رشتنی خوین و تالانکردنی مال و سامانی خه لک و چه په لکاری و نار هوا ییه کانیاندا شوولیانی لی هه لکیشاوه، له کهس شاروه نییه، له گه ل ئهو هه مووه ش هیشتا من ده ست پێشخه ریم نه کردوه و پیموایی ئهو وه ی سه باره ت به ره وش و بارودۆخی خوراسان و سیستان و فارس و کرمان به تۆ گه یشتوه، ئه م راستیه ی پشت راست ده کاته وه و پێویست به وه ناکات من قسه ی لیکه م"^{۱۹۸۱}. له و ماوه یه دا ئاگری رق و نه فره تی خه لک ئه وه نده په ره ی سه ندبوو که دامرکاندنه وه ی کاریکی ئاسان نه بوو، به مردنی خه لیفه ش خوراسان هه روا له نیو چرنوکی ئاشووب و نا ئارامیدا ده ینالاند، هه ر پۆژه و بۆ دهرپرینی نار هزایه تی خۆی بیانوویکی تازه ی ده گرت. ته ناته ت (رافع کورپی له یث) (۲۰۴ ک/ ۸۱۹ ز) که کابرایه کی عاره ب بوو کاتی له سه مه رقه ند دژی دهرباری خه لیفه هه لگه پرایه وه

۱۹۸ - مؤلف مجهول: تاریخ سیستان، ۱۶۶ ل.

و دهستی بهراپه رین کرد، خه لک هاوکاریان کرد و چیرۆکی راپه رینه که ی ئهو له میژوو دا به ناوبانگه .

ئهو رک و ناو میدییه ی که له سه رده می خه لافه تی هاروون به هۆی بی په جمی و خۆشگوزهرانی و له زه تپه رستی ئه وه وه تاده هات په ره ی ده سه ند، سه ره نجام ئیترانییه کانی والیکرد که بکه ونه دۆزینه وه ی ریگا چاره ی تازه. وه ک بلیی ئهو ده مه ی به غدا له نیو تاریکی و شه وه زهنگی (شه وه کانی عاره بستان) دا مه ستی خه ون و خه یاله شیرین و له خۆباییبوونه کانی خۆی بوو، له خوراسان و سیستان و ته به رستان و نازه ربا یگاندا سپیده له که ل دهر که وتبوو. له پشت شووره به رزه کانی (دارلخه لافه) وه رووداوه کانی "هه زار و یه کشه وه" روویانده دا، ئه میر و هه زیره کان شانازی ده ست ماچکردنی مه میونه که ی (ئه میرلموئمینین) بیان پیده بپرا و فه رمانده و گه وه پیاوان خۆیان به خزمه تکردن و ملکه چکردنی نۆکه ره کانی خه لیفه هه لده کیشا. شاعیر و گالته باز و ماستاوچی و درۆزنه کان بازا رپان گه رم و گوپبوو. ئهو زیپ و مال و سامانه ی که له گۆشه و که ناره کانی ولات وه کو باج و خه راج و دباری و به خشیش وه ک لیشاو دهر ژایه به غدا وه ک باران به سه ر سه ما که ر و شاعیر و به ندبیژ و قۆشه چی و عه بیاره کانی شاردا داده باری. له و خوانه تالانییه ی که سته م و زۆرداری خه لیفه کان له به غدا رایا غخستبوو، تورک و عاره ب و جوتیار پشکداربوون لی، به لی له په نا چاوبرسییه کانی عاره بدا، چاوچنۆکه ناعاره به کانی ش به دی ده کران، هه ره که سیك که له به غدا بووا و په یوه ندی و کهش و کوشیکی له گه ل دهرباره ی خه لیفه دا هه بووا، پشکیکی له و تالان و برۆیه دا هه بوو.

له دهرباری خه لیفه دا

له و میانه دا وه رزیپ و میرزاده ئیترانییه کان بیته وه ی حه ز و خۆشه ویستی خۆیان سه باره ت به رابردووی ئیتران فه رامۆش بکه ن، به دوای پیاوه کردنی ئاماده سازی نه خشه کانی خۆیان بوون. ئه مان که زیاتر خولیا و عه لاقه مه ندی "ئیران" و "میژووی ئیتران" بوون تا "ئیرانی" و "خه لکی ئیران" دیسان خه ونیان به "ژیانده نه وه ی شکۆ و گه وره یی" رابردووی خۆیان وه ده بیینی، به لام خه لکی ئیران که چه ندین جار ببوونه قوربانی هه وه سه بازییه کانی ئه مانه، بێگومان ئه وه نده نه ده بوونه جیتی بایه خ و سه رنجیان.

به رمه کییه کان که به جوامییر و پیزدار ناوبانگیان ده رکرد، بۆ کۆکردنه وه و پیکه وه نانی سامانی زۆر و زه وه ند و له ژمار نه ها توویان، خۆیان به قه رزدار ی رنج و تیکۆشانی ها ولاتییه

ئىرانىيەكانى خۇيان دەزانى، بەلام لە كاتى بەخشش و پاداشتكردنهكاندا، هەرگىز ئىرانىيەكانيان لە پيش خەلكى تردا، دا نەدەنا. خالیدی بەرمەكى كە ماوەيەك فەرمانپەرەواى تەبەرستان بوو كاتى كە لەسەر كار لابرا و لە (ئامول) ەو بەمەبەستى گەرانەو كەوتەپرى "بازارى" لە لىوارى (رودبار) ڤاوەستا بوو و گوتى سوپاس بۆ خوا لە زولمى تۆ دەربازمان بوو. ئەمەيان بە خالید ڤاگەياند فەرمانیدا كە (بازارى) بۆ بىسن. كاتى هينايان پىيگوت مەيان لە فەرنامەوايىكردى ئىو لاداو، بەلام لە تۆلەكردەو لە تۆ كەس لاينەداوم و رپى لىتەگرتوم، فەرمانى دا كە لە گەردنى بازارى بدەن^{۱۹۹}. هەموو ئەو وەزىر و ئەمىرانەى كە ملكەچ و بەندەى خەليفە بوون، لەو كارەسات و زولم و ستەمكارىيانەدا بەشداربوون، وەرژىرەكانى ئىرانىش لەو بارەيەو دەستى كەمترىان لەسەران و گەرە گەرەكانى عارەب نەبوو. ئەوان ئەگەر لە پىناو بەرژەوئەندىيەكانى خەليفە تىدەكۆشان، هاندەرى راستەقىنە تەنها بەرژەوئەندىيە تاكەكەسىيەكانى خۇيان بوو، ئەوان هيشتا ڤوداو و كارەساتەكانى زەمانە ئارەزووى دروستكردەوئەى "دەولەتپىكى شكۆدارى وەكو سەردەمى ساسانى" يان لە هزرادا بەتەواوى رەش نەبىوئە. لەبەرئەو بوو كە لە هەر دەرفەتپىكدا و جارناجار بۆ ئىران و بەناوى ئىرانىيەكانەو هەول و تىكۆشانىان ئەنجام دەدا.

گرتنى بەغدا و كوشتنى (ئەمىن) بەدەستى ئىرانىيەكان، نمونەيەكى ئەو جۆرە هەول و كۆششەبوو. لەو كاتەيدا كە هاروون، بەرمەكيبەكانى لە نىبوردبوون، مىرزادە ئىرانىيەكان دەسلەت و ئوتۆرىتەى خۇيان لەنىو دەولەتى ئىسلاميدا لەدەست داوو. يارمەتيدانى مەئموون و شەركردىيان دژى ئەمىن لە راستيدا بيانوتىك بوو بۆ ئەوئەى كە ئەو مىرزادە ئىرانىيانە جارىكى تر دەسلەت و نفوزى لەدەست چوى خۇيان لە دەزگای خەلافەتدا وەدەست بىننەو.

بنەمالەى سەهل

سەرەڤاى كوژرانى ئەمىن بەدەستى تاهير (كە كەسىكى ئىرانى بوو) هيشتا عارەب لە خۆ بەگەرەتر بىنن ئەكەوتن و ئەو كوژرانەى ئەمىن نا ئومىدى نەكردى. زۆرى پىنەچوو كە لەگەل دەستپىكردى خەلافەتى مەئمووندا ئازاوه و شۆرش هەموو قەلەمپەوى خەلافەتى تەنپەو.

ئەو نفوز و دەسلەتەى كە فەزلى كورپى سەهل و حەسەنى براى لە دەربارى مەئمووندا وەدەستيان هينابوو، بەخىلى و رك و كىنەى ئەرستۆكراتە عارەبەكانى دژى ئىرانىيەكان زۆر بەتوندى وروژاندبوو. لەویدا مەئموون كوژرەكانى كەوتە ژىر كارىگەرى نفوز و بالادەستى فەزل^{۲۰۰} و لە كاروبارى بەغدا دەستەوستان ما. هەژموني بنەمالەى سەهل بەسەر دەزگای حكومەتدا، عارەبەكانى زۆر نىگەران و نارازى دەكردى. بەتايبەت كە بنەمالەى سەهل بنەمالەيەكى زەردەشتى تازە بەموسلمان بوو و لە نىو ئىسلامدا ناو و پىشپىنەيەكىيان نەبوو.

كاتى مەئموون بەهاندان و پىداگرى فەزل، حوكمرانى عىراقى كە دواى كوژرانى ئەمىن داووى بەتاهير كورپى حوسىنى داگرەرى بەغدا، ستاندىيەو و دای بەحەسەن كورپى سەهل، نارەزايەتى و نىگەرانى پەرى سەند، لە بەغدا وابلابوئەو كە فەزل كورپى سەهل بەسەر مەئمووندا زال بوو و لەيارولايەنگرەكانى جياكردۆتەو و لە خانوتىكدا دەستبەسەرى كردوو و ئىستا خۆى كاروبارەكانى گرتوونەتە دەست و بەڤاوبۆچوون و كەيفى خۆى حوكمرانى دەكات. ئەو هزرە بەتايبەتى بوو مایەى ترس و نىگەرانى عەبباسىيەكانى بەغدا، چونكە بنەمالەى سەهل بەشيعە بوون ناويانگيان دەركردبوو و عەبباسىيەكانى بەغدا دەترسان كە ئەمانە بەفيل و لە رىگای هيزەو خەلافەت لە بنەمالەى عەبباس بۆ بنەمالەى عەلى بگوازنەو. ئەو رىوايەتەنى كە سەرچاوه مۆزوييەكان لەو بارەيەو باسيان كردوون ئەو نىشان دەدەن كە خەلك ئەو كارەيان لە بنەمالەى سەهل بەدوور نەدەزانى. دەنووسن كە فەزل رۆژتىك "بەيەكى" لە پىاوه دەولەتپىيەكانى مەئموونى گوت هەولتى من لەم دەولەتەدا لەهەولتى ئەبو موسلىم كارىگەرترە، كابرأ پىيگوت ئەبو موسلىم دەولەتى لە عەشیرەتىكەو كۆرى بۆ عەشیرەتىكى تر كەچى تۆ لەبراوه بۆ برات كۆرى، فەزل پىيگوت ئەگەر تەمەن يار بى دەشىگەيەئە عەشیرەت بۆ عەشیرەت.

لە هەموو جىيەكدا شۆرش

بەم شىوئەى لە عىراق زۆربەى خەلكى لە فەمانرەوايەتى حەسەن نىگەران و نارازى بوون و ئەو نىگەرانى و نارەزايەتپە بوو مایەى پشپوى و شۆرش. بەخىرايى لە عىراق و جەزىرە و حىجاز و يەمەن دا شۆرش و ئاشوبى هەمە لایەنە دروست بوون. مەر و گەرە پىاوانى نىسپىن

۱۹۹ - ابن اسفنديار: تاريخ طبرستان، ب ۱، ل ۱۸۷.

200- MAIR, CALIPHATE.P 495.

و میافارقین و تازه‌بایگان و نهرمه‌نستان دهستان به شورش و راپه‌رین کرد، تیبراهیم کوری موسا له یه‌مه‌ن راپه‌ری، محمده کوری جه‌عفره دهستی به‌سهر حجازدا گرت، عه‌بباس کوری محمده به‌سهر به‌سره و زهید کوری مه‌ساش په‌یوه‌ندی پی‌وه‌کرد.^{۲۰۱}

له‌و نیوه‌دا بارود‌زخی (کوفه) له‌ه‌موو شوینه‌کانی تر ناله‌بارتر و ترسناکتر بوو. ئەو شاره‌ نا‌ئارامه‌ پر له‌ ناشووبه‌ که‌ به‌رده‌وام ناماده و له‌سه‌ری‌ بوو بۆ راپه‌رین به‌ قازانجی بنه‌ماله‌ی عه‌لی^{۲۰۲} به‌ته‌واوی که‌وته‌ ژیر پ‌کیف و ده‌سه‌لاتی ریگ‌ریک، که‌ ناوی (ئه‌بولسه‌رایا) بوو. ناوبراو کابرایه‌کی که‌ پی‌یانده‌گوت (ئیبین ته‌باته‌با) بۆ ماوه‌یه‌ک بۆ خه‌لافه‌ت دیاری کرد و دواتر ژه‌هرخواردووی کرد و یه‌کیکی تری له‌ جیی ئەو داناو سه‌رنجام نا‌ژاوه‌که‌ی ئەو به‌ یارمه‌تی [هه‌رمشه) مردووه له (۲۰۰ ک/ ۸۱۵ ز)] دامرکیندراپه‌وه و، به‌لام ماوه‌یه‌ک دواتر به‌غدا بووه مه‌یدانی رووداوگه‌لیگی خویناوی تر.

له به‌غدا

به‌غدا ماوه‌یه‌ک بوو، که‌ له‌ دهستی (عه‌بیاران) جه‌رده و ویلگه‌رد و سوپاییه‌کاندا بوو. ئەمانه وه‌کو یاریچه‌یه‌کی سووک و بیمایه‌ هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل حکومه‌ت و ویلیه‌تدا ده‌کرد: هه‌ر رۆژه و به‌یعه‌تیا به‌ که‌سینک ده‌کرد و هه‌رساتینک ده‌تدی لیپرا ده‌په‌رین. لاوازی و شه‌پریوی حکومه‌ت، ئەمانه‌ی زۆر بیباک و سه‌ربه‌ست کردبوون، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ ته‌نانه‌ت له‌ تالانکردن و نازاردانی خه‌لکیش نه‌ده‌سه‌له‌مینه‌وه. کاری ریگری و چه‌په‌لکارانه‌یان واپه‌ره‌ی سه‌ندبوو، مندال و ژنانیان به‌ ئاشکرا ده‌رفاند، ئەگه‌ر داوا‌ی پاره‌یه‌کی زۆر زۆریان له‌ هه‌رکه‌سینک کردبا وه‌ک قه‌رز یا به‌خشش ئەوا کابرای داماو نه‌یده‌توانی نه‌یدا. ئەگه‌ر چووبانه‌ مائی هه‌رکه‌سینک و به‌زۆری زۆرداری ژن و مندالیان بردبا، ئەوا نه‌یده‌توانی ریگه‌یان لیگری و له‌به‌رامبه‌ریان پابه‌سته‌ی. زۆر گوند و دیهاتیان تالانکردن و مال و مالیات و شتی نایابی خه‌لکیان له‌ بازاره‌کانی به‌غدا ده‌فرۆشتن، باج و خه‌راجیان له‌ زۆر ریپوار و بازرگانان و که‌شتییه‌کان ده‌ستاند و به‌ناچاری ده‌بوا هه‌رچی داویان لیده‌کرا بیده‌ن و ملی بۆ پاکیشن.

۲۰۱ - یعقوبی: تاریخ یعقوبی، ۳، ج ۱۷۳.

202- Mvir, catiphate, p 496.

تا به‌م شیوه‌یه به‌غدا به‌ناپه‌زایه‌تی و نیگه‌رانییه‌وه فه‌رمانه‌ره‌واپه‌تی حه‌سه‌نی کوری سه‌هلیمان سه‌یر ده‌کرد. (تاهیر کوری حوسین) مردووه له (۲۰۷ ک/ ۸۲۲ ز) فه‌تکه‌ری به‌غدا که‌ نفوز و ده‌سه‌لاتیکی زۆری له‌ نیو ریزه‌کانی سوپادا هه‌بوو له‌و هه‌لبژاردنه‌ی حه‌سه‌نی کوری سه‌هل ناپازی بوو.

(هه‌رپه‌ی کوری ئەعه‌ین) ی فه‌رمانده‌ی عاره‌بیش که‌ له‌ گرتنی به‌غدا هاوکاری و یارمه‌تی مه‌ئموونی دا بوو، له‌ دژی ئەودا که‌وته‌جموول. عه‌بباسییه‌کانی به‌غدا ئەو هه‌لبژاردنه‌ی حه‌سه‌نیان به‌نیشانه‌ی لاوازی مه‌ئموون و بالاده‌ستی فه‌زل ده‌زانی و عه‌له‌وییه‌کان ئەو نا‌کوکییه‌یان به‌ کاریکی گونجاو ده‌زانی بۆ راپه‌رینی خویان. حه‌سه‌ن کوری سه‌هل که‌ عاره‌به‌کانی به‌غدا وه‌ک سووکایه‌تی پینکردن به‌ "مه‌جوس زاده" ناویان ده‌هینا، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیرانی و شیعه‌ بوو، بیگومان نه‌یتوانی متمانه‌ی عاره‌به‌کان بۆ خۆی رابکیشی. بۆیه‌ شه‌ر و نا‌ژاوه و ناشووبه‌کان رانه‌ده‌هه‌ستان. زیندانیکردنی هه‌رئشه و مردنی له‌ خوراسان، په‌وشی حکومه‌ته‌که‌ی ئەوی تا راده‌یه‌ک مکوم و سه‌قامگیر کرد، به‌لام سوپاییه‌کانی عاره‌بی زۆر ناپازی کرد. هه‌لبژاردنی عه‌لی کوری عیسا بۆ جینیشینایه‌تی مه‌ئموون ناره‌زایه‌تی عه‌له‌وییه‌کانی که‌مکرده‌وه، به‌لام عه‌بباسییه‌کانی به‌غدا‌ی تووره و هه‌راسان کرد. ئەمان له‌ ترسی ئەوه‌ی نه‌وه‌ک ده‌وله‌ت و ده‌سه‌لاتی ئەوان له‌نیویجی، (تیبراهیم کوری مه‌هدی) یان بۆ خه‌لافه‌ت دانا. شه‌ر و نا‌ژاوه‌یه‌کی زۆر ولاتی گرتوه، به‌غدا دیسان بووه‌وه به‌ مه‌یدانی کوشتار و هه‌رج و مه‌رج و به‌ره‌للایی.

به‌لام له‌گه‌ل ئەه‌شدا مه‌ئموون هه‌ر له‌ (مه‌رۆ) ده‌ژیا و له‌و رووداوانه‌ بیئاگا بوو و به‌رامبه‌ر به‌عاره‌بان که‌مه‌ته‌رخه‌می و بایه‌خ پینه‌دانیکی سه‌یری نیشان ده‌دا.

له‌ راستیدا به‌هۆی هیژ و ده‌سه‌لاتی میر و وه‌زیره‌ ئیرانییه‌کان، له‌و رۆژگاردا لاوازی عاره‌به‌کان به‌و په‌ری خۆی گه‌یشتبوو. زۆرجار ده‌تدی له‌ کوچه و کوڵانه‌کاندا ریتیان له‌ خه‌لیفه ده‌گرت و له‌ده‌ست ئەو بی‌بایه‌خی و چاولینه‌بوونه‌ی ئەو ناره‌زایه‌تی و سه‌کالایان ده‌رده‌په‌ری. عاره‌بیکی شامی له‌ ریگا پیشی مه‌ئموونی گرت و پییگوت: "ئهی ئەمیرلومنین، چۆن سه‌یری ئیرانییه‌کانی خوراسان ده‌که‌یت، ئاواش سه‌یری عاره‌به‌کانی شام بکه‌ " به‌م ته‌رزه‌ په‌چاو نه‌گرتن و گوینه‌دان به‌ عاره‌به‌کان، شه‌پۆلی رک و تووره‌یی و ناره‌زایه‌تی ئەوانی ده‌وروزاند. بوونی (فه‌زل کوری سه‌هل)ی وه‌زیری خه‌لیفه‌ش که‌ له‌ نه‌ژادی خوسره‌وان بوو و په‌نگه‌ نه‌خشه و نه‌ندیشه‌گه‌لیکی خۆی هه‌بووبن، ببوه‌ مایه‌ی نیگه‌رانی خه‌لکانی نزیک له‌ خه‌لیفه.

له به‌غدا هەر رژۆه بیانوییه‌ك بۆ ئاژاوه و ئاشووب ده‌كه‌وته ده‌ستی راپه‌ریو و شۆرشگێه‌كان، به‌لام مه‌ئموون له هه‌موو رووداوه‌كان بێ ئاگا بوو. خه‌لكی به‌غدا به‌ فه‌رمانه‌واپه‌تی هه‌سهن رازی نه‌بوون و ئه‌و هه‌موو سه‌ركێشی و فیتنه و ئاشووبانه له پیناو لادان و ده‌ركردنی ئه‌ودا ئه‌نجام ده‌دران، به‌لام "هه‌ر كێشه و ئاژاوه‌یه‌ك روویده‌دا فه‌زلی كورپی سه‌هل له مه‌ئموونی ده‌شارده‌وه و ده‌یگوت ئه‌و ئاژاوه و پشیتیوانه له‌لایه‌ن عه‌له‌وییه‌كانه‌وه‌ن"^{٢٠٣}.

گه‌رانه‌وه بۆ به‌غدا

سه‌ره‌نجام مه‌ئموون چاوی كرایه‌وه و سه‌یر ئه‌وه‌یه كه [عه‌لی كورپی موسا (ئه‌له‌رزا) مردووه له (٢٠٣ ك/٨١٨ ز)] بوو راستیه‌یه‌كانی بۆ روونكرده‌وه و له خراپی بارودۆخه‌كه ئاگاداری كرده‌وه. له راستیدا په‌وشی عیراق خراپ تێكچوو، ئیستا جینشین ناچاربوو خه‌لیفه ئاگادار بكاته‌وه كه وه‌زیره‌كه‌ی (واته فه‌زلی وه‌زیری دوو سه‌ره‌زكایه‌تی) زۆر له راستیه‌یه‌كانی لێ شارده‌وته، هه‌سهنی بۆ فه‌زل، عیراقی نوقمی نیو خویین كرده‌بوو و تاهیر كه به‌غدا ی گرت و مه‌ئموونی وه‌ك خه‌لیفه جیگیر كرد و له هه‌موو كه‌سیك باشت ده‌یتوانی په‌وشه‌كه كۆنترۆل بكات، له سووریه پشتمگۆی خرابوو.

ئاگاداربوونه‌وه له‌و رووداوانه مه‌ئموونی یان هۆشیار و نیگه‌ران كرد. كه‌مێك دواتر فه‌زلی وه‌زیر له كاتیكدا له‌گه‌ڵ مه‌ئموون به‌ره‌و عیراق ده‌چوو، له گه‌رمای (سه‌رخه‌س) كوژرا و بكوژه‌كان راپانگه‌رمانه كه مه‌ئموون ئه‌وانی ناچاركردووه كه بیکوژن.

دوای ئه‌وه (عه‌لی ئه‌له‌رزا)ش له (تسوس) به‌هۆی ئه‌و ترییه‌ی كه خواردبووی و گوايه ترییه‌كه ژه‌هراوی كرابوو، گیانی له ده‌ستدا^{٢٠٤}.

له هه‌مان ئه‌و ده‌مانه‌دا رایگه‌یاند (هه‌سهن كورپی سه‌هل)ی والی عیراقیش شیت بوو و به‌زنجیر به‌ستیانه‌وه و له ماله‌كه‌ی خۆیدا ده‌ستبه‌سه‌ریان كرد^{٢٠٥}. خه‌لیفه دوای ئه‌وه گه‌راییه‌وه به‌غدا و بارودۆخه‌كه‌ی كۆنترۆل كرد. وه‌ك ده‌رده‌كه‌وی، مه‌ئموون كه ماوه‌یه‌ك به‌ پشیتیوانی و داكوکیكردنی

ئێرانیه‌یه‌كان به‌ته‌واوی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ عاره‌به‌كان پچرانده‌بوو، ئیستا دووباره له ترسی ئێرانیه‌یه‌كان په‌نای بۆ ئه‌وان بردبووه‌وه...

به‌لام تازه كار له كار ترازابوو. ئه‌و كاته‌ی كه خه‌لیفه ده‌بیست له‌و مه‌ترسییه‌ تیبگا كه خه‌لافه‌ته‌كه‌ی ئه‌وی خستبووه ته‌نگانه‌وه، خوراسان نزیکه‌ی سه‌ربه‌خۆ بوو. چونكه، مه‌ئموون، تاهیر كورپی حوسینی په‌وانه‌ی خوراسان كرده‌بوو تا هه‌م بكوژی براكه‌ی له‌به‌رچاوان دوربخاته‌وه و هه‌میش په‌وش و باری ناله‌باری ئه‌وی ئارام و سه‌قامگیر بكاته‌وه. تاهیریش له‌م كاره‌دا سه‌ركه‌وت، به‌لام داوی سه‌ربه‌خۆیی كرد.

ئه‌و كه هه‌رچۆنی بیه‌گری خه‌لیفه‌ی به‌قه‌رزدار ی خۆی ده‌زانی، رۆژێك ناوی ئه‌وی له خوتبه‌ی هه‌ینی نه‌هینا و به‌م شیوه‌یه سه‌ربه‌خۆیی خۆی راگه‌یاند. ئه‌گه‌رچی رۆژی دواتر له پر مرد، به‌لام خوراسان به‌م شیوه‌یه له ژێر چه‌نگی خه‌لیفه هاته‌ده‌ر و مه‌ئموون به‌ناچاری دانی به‌ فه‌رمانه‌واپه‌ی كوره‌كانی تاهیر دانا و به‌كرده‌وه فه‌رمانه‌واپه‌تی بنه‌مائه‌ی تاهیری به‌سه‌ر خوراساندا پشتمگۆی كردووه.

به‌مه‌ترزه له داوی دوو سه‌ده، ئێرانیه‌یه‌كان توانیان جارێکی تر ده‌وله‌تیبکی تازه دروست بکه‌نه‌وه و به‌ ئاشكرا له به‌شیکی ئێراندا به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ فه‌رمانه‌واپه‌ی بکه‌ن.

٢٠٣ - مستوفی قزوینی: تاریخ‌گزیده، ل ٣١٣.

٢٠٤ - مسعودی: مروج، ب٣، ل٣٣٣، چاپ مصر.

٢٠٥ - ابن‌خلکان: وفیات الاعیان، ب١، ل١٩٩.

(۸)

بانگه‌واری هه‌لسانه‌وود

ههستانه‌وهی ئیران

له‌گه‌ل کوژرانی ئەمین و دەستیپیکردنی خەلافەتی مەئموون، عارەبەکان ئیدی ریز و شکۆی خۆیان له دەستدا. دروسته که له سەرەتای دەستیپیکردنی خەلافەتی عەبباسیدا عارەبەکان بایەخ و شکۆمەندیکیان نەبوو، بە‌لام له‌گه‌ل ئەو‌هشدا له‌و ماوه‌یه‌دا، خەلیفه‌کانی به‌غدا، ئەوانیان به‌ ته‌واوی به‌ لاوه‌ نەنا‌بوو. له‌ هەندێ کاروباردا پراویژیان پێده‌کردن و هەندێ پۆستیان دەدانی. ناکۆکیی نیوان ئەمین و مەئموون که دەستی وه‌زیر و فەرمانده‌کانی عارەب و ئیرانی تیا بوو، سەرەنجام به‌سەرکه‌وتنی مەئموون کۆتایی هات که دایکی ئیرانی بوو و خوراسانییه‌کان یارمه‌تیان دەدا، دوا‌ی ئەوه ئیدی عارەبەکان له‌ دەر‌باری خەلافەتدا ریز و شکۆیه‌کیان بۆ نە‌ما‌یه‌وه. ئیدی به‌غدا که میراتگری شکۆ و مه‌زنایه‌تی (تیسفۆن) ی کۆن بوو، وه‌کو خودی تیسفۆن، به‌ چاوی ریزه‌وه سه‌یری عاره‌بانی نه‌ده‌کرد. ئیرانی و تورکه‌کان، هی‌واش هی‌واش دەرکه‌وتبوون و شکۆ و پایه و مه‌زنایه‌تی عاره‌به‌کانیان وه‌رگرتبوو. له‌ رۆژگاری مەئموون و جینشینه‌کانیدا، به‌غدا ئیدی به‌ شارێکی عاره‌بی نه‌ده‌ژمێردرا. ئەو خۆ هه‌لکێشان و فیز و خۆ به‌ زلزنایه‌ی که ((عه‌زووکه‌ران)) دوو سه‌ده‌ی پێشتر هه‌یان‌بوو، چیت له‌لای ((مه‌والی))‌یه‌کانی به‌غدا کپیریان یان نە‌بوو. ده‌وله‌تی عاره‌بی له‌ راستیدا نە‌ما‌بوو و نۆیه‌تی فارسه‌کان دا‌هات‌بوو.

له‌ کۆتایی ئەو دوو سه‌ده‌یه‌ که وه‌کو شه‌ویکی درێژ و خامۆش، به‌لام پراوپیری سته‌م و تاوانکاری ته‌واو بوو، دوا‌جار بانگی که‌له‌شیر که‌وته به‌رگۆی و به‌ دوا‌ی ئەو بانگه‌ی که‌له‌شیره‌، سیمای سپێده‌ی به‌ره‌به‌یان له‌ ناسۆی دەم که‌لدا به‌ دەرکه‌وت. به‌لام ئەو پرووناکییه‌، هه‌رچه‌نده‌ له‌ کازیوه‌یه‌کی درۆزنانه‌ زیاتر نە‌بوو، خه‌نده‌ی به‌یانی راسته‌قینه‌ی به‌ دواوه‌ بوو. ئەو سپێده‌ درۆزنانه‌یه‌ بریتی بوو له‌ دەرکه‌وتنی مازیار و بابەک که له‌ ولاتی ته‌به‌رستان و نازەربایگان و عیراقدا ئالای سه‌ربه‌خۆییان به‌رز ده‌کرده‌وه و ئە‌گه‌رچی ئامانجی‌کی رۆشنیان نە‌بوو و نه‌شگه‌یشتنه‌ شتی‌ک، به‌لام هه‌ول و هه‌نگاوی ئەوان بووه‌ ده‌ستیپیکری هاتنه‌کایه‌ی ده‌وله‌تی تاهیری (۲۰۵ – ۲۵۹ ک/ ۸۱۹ – ۸۷۱ ز) و سه‌فارییه‌کان، (۲۵۴ – ۲۹۰ ک/ ۸۶۸ – ۹۰۲ ز) و له‌به‌ر ئە‌وه‌شه‌ که رابوونی ئەوان ده‌بێ به‌ بانگ و مژده‌ی هه‌ستانه‌وه‌ی ئیران به‌دینه‌ قه‌له‌م.

له‌راستیدا له‌و رۆژگاره‌ی که مەئموون له‌ خوراسان و به‌غدا، شکۆ و ده‌سه‌لاتی (هاروون) ی باوکی و ئە‌مینی برای به‌ میرات که‌وتبووه ژێرده‌سته‌وه و له‌و ((شاری هه‌زار و یه‌ک شه‌و))‌دا ده‌می‌ک به‌ مه‌ی خواردنه‌وه و رابواردن و ده‌می‌کی تر به‌ باس و مشتومر و وتووێژه‌وه سه‌رقاڵ بوو، له‌ ولاتی ئیراندا که‌م و زۆر هه‌والی نیگه‌رانکه‌ر ده‌گه‌یشت و له‌ زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ئە‌و

ولاته‌ی ئیران، بیر و ئە‌ندیشه‌ی سه‌ربه‌خۆخوازانه‌ سه‌ری هه‌لدا بوو و سه‌ره‌ه‌لداوانی ئیرانی که‌وتبوونه‌ چالاکی و سه‌ره‌ه‌لپه‌نه‌وه.

گه‌رانه‌وه‌ی مەئموون بۆ به‌غدا بووه‌ هۆی ئە‌وه‌ی که له‌ خوراساندا بواری تازه‌ بکه‌وتیه‌ ده‌ستی سه‌ربه‌خۆخوازه‌کان. واپێده‌چێ که شکستی که‌سانی وه‌کو (سنباد) [مردووه له‌ سالی (۱۳۷ ک/ ۷۵۵ ز) و (ئۆستادسیس) [مردووه له‌ ۱۵۱ ک/ ۷۶۸ ز] و (موقه‌نه‌ع) ((مُقنَّع)) [مردووه له‌ ۱۶۹ ک/ ۷۸۶ ز] که په‌یامه‌که‌یان په‌یامی ئایینی بوو، ئە‌و تیروانینه‌ی هینایه‌کایه‌ هیچ هه‌ول و هه‌نگاوێک بۆ رزگار بوون له‌ کۆت و به‌ندی عاره‌بان که بۆنی یه‌کیتی و یه‌کخستنه‌وه‌ی ولاتی تیا نە‌بوو و وه‌رزیر و پی‌اوه‌ مه‌زنزاده‌کانی ولات ده‌ستیان تیدا نە‌بوو، مه‌یسه‌ر و سوودمه‌ند نابێ^{۲۰۶} و ئیستا له‌گه‌ل سه‌رکه‌وتنی مەئموون به‌ سه‌ر ئە‌میندا، وه‌رزیرزاده‌کانی ئیران، ئە‌و پراویه‌یان بۆ دروست بووه‌ که هه‌لکی گونجاو هاتۆته‌ کایه‌. له‌گه‌ل ئە‌و ده‌سه‌لات و شکۆمە‌ندییه‌ی که بنه‌ماله‌ی (تاهیر) له‌ خوراسان و به‌غدا وه‌ ده‌ستیان هینابوو، ئیستا ئیدی مه‌زن و مه‌زنزاده‌کانی ئیرانیش هه‌ستیان کرد که نۆره‌ی ده‌وله‌تی ئە‌وانیش هاتوه‌. به‌مشیه‌یه‌، له‌ هه‌ریمه‌کانی وه‌کو ته‌به‌رستان و نازەربایگان و خوراسان، شازاده و سه‌رداران، هی‌واش هی‌واش دهره‌تی فەرمانه‌وا‌ییان که‌وته ده‌ست. بۆیه‌، له‌ دوا دواییه‌کانی ماوه‌ی خەلافه‌تی هاروون‌ه‌وه تا رۆژگاری (موعتسه‌م) ره‌وش و بارودۆخی نازەربایگان و ته‌به‌رستان و خوراسان مایه‌ی نیگه‌رانی خه‌لیفه‌ بوو.

له‌ راستیدا له‌و کاته‌ی که خه‌لیفه‌کان، به‌ وردی چاودێری بارودۆخی خوراسانیان ده‌کرد، مه‌ل‌به‌ندی به‌رخۆدانی دوژمنانی خه‌لافه‌ت گوازرایه‌وه. بۆ باکوور و رۆژئاوای ئیران کێوه سه‌رکه‌شه‌کان و رینگا سه‌خته‌کانی ئە‌و ده‌قهرانه‌، بیر و ئە‌ندیشه‌ی ئە‌و سه‌ره‌ه‌ل‌دان و شو‌رشانه‌ی له‌ نیو خه‌لکی ئیراندا به‌هێز ده‌کرد. بۆیه‌ ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ خه‌لکی ئە‌و هه‌ریمانه‌ له‌ به‌رامبه‌ر عاره‌به‌کان و سوپا و سه‌ربازه‌کانی خه‌لیفه‌کانی به‌غدا راوه‌ستان و ساله‌های سال نە‌به‌ردی سه‌خت و دژواریان له‌گه‌ل مو‌سلمانه‌کاندا کرد.

۲۰۶- بگه‌رێوه بۆ Spuler: Iran in frueh – Islamischerzeit Zeit.

له‌م کتێبه‌دا زانیاری سوودمه‌ند له‌ باره‌ی بارودۆخی ئیران له‌ سه‌ده‌کانی سه‌ره‌تایی سه‌رده‌می ئیسلام ده‌خه‌رته‌پروو.

له تهبەرستان، خه لک نەفرەت و کینه یه کی تایبه تیان به رامبەر عاره بان هه بوو. وه کچۆن له سالی [١٦٠/٧٧٧ ز]دا، خه لکی (تومیده وارکو) له ستم و بیدادی پیاوانی خه لیفه وه تەنگ هاتن. فه مانپه واکانی ئەوان که (ونداد و هورمز) و (سپه هبود شهروین) ٧٩٧ ک/١٣٩٦ ز و (مه سمۆمان و لاش) [٢٥٠ ک / ٨٦٤ ز] بوون شه و خه لکه یان له دژی عاره به کان هاندا و له ماوه یه کی که مدا شوپش و ناشوویکی گه وره دروست بوو. له رۆژیکدا خه لکی ته بهرستان له دژی عاره به کان راپه رپین و کوشتاریکی زۆریان لیکردن.

جگه له عاره به کان، شه و ئیرانیانه ش که ببوونه موسلمان که وتنه بهر رک و نه فرەتی خه لک. شه و رک و نه فرەته به راده یه که بوو که تەنانەت شه و ژنه ئیرانیانه ی که ببوونه ژنی عاره به کان، ریشی میرده کانی خۆیان ده گرت و له مالا رایان ده کیشانه دەر و ده یاندانه دهستی پیاوانی ئیرانی تا بیانکوژن^{٢٠٧}، شه و سه ره له لدان و راپه رپینانه وایان کرد که له هه موو ته بهرستاندا عاره ب و موسلمان ه کان به یه کجاری تۆیان برایه وه. دواتر تۆله ی خه لیفه ش که هه رگیز نه ییتوانی ئیراده ی شه و خه لکه ی که به ئاشکرا دژی هه ر شتی که په یوه ست به عاره بان بوو خه باتی ده کرد، سست بکات. دواجار، ماوه یه کی زۆری نه برد که (یه زید بن مه هلب) یه کی له فه مانده کانی عاره ب له گۆرگان سویندی خواردبوو که ئاش به خوینی ئیرانییه کان هه لئسورپینی، هه رواشی کرد و ئاشی به خوینی ئیرانییه کان هه لئسورپاند و گه نمی به و ئاشه کرده ئارد و نانه کەشی خوارد. شه و که سانه ی که له و ولاته دا هیشتا رووداویکی له و جۆره یان له یاده و ه ریدا مابوو وه، هه لبه ته نه یانده توانی ده ست له و رک و نه فرەته ی که به رامبەر عاره بان هه یانبوو، هه لبگرن. شه و رک و نه فرەته تونده ی خه لک به رامبەر به ده زگای خه لافه تی عاره به کان بوو که له سه رده می مه نمون و موغته سه مدا، (مازیار) یان خسته سه بری سه ربه خۆییه وه.

خوړه م دینان

به لام له نازه ربا یگان، بارود زخه که به جۆریکی تر بوو، (جاودان کورپی سه هل) مردوو له سالی [٢٠١ ک/٨١٦ ز] و (بابه ک)، ئایینی (خوړه م دینان) یان تازه کردبووه و شه و شوپشه ی خوړه م دینان له وئ نکه هه ر ئایینی عاره بان و دام و ده زگای خه لیفه کانی خسته بوونه ژیر

هه ره شه وه، به لکو بۆ شازاده و میر و سه رداره ئیرانییه کانیش که هه میشه به بیانوی دینی زه رده شته وه خه لکیان دژی عاره به کان و به قازانجی خۆیان هان ده دا، مه ترسییه کی گه و ره بوو. شه و ئایینه ی خوړه می، که وه ک دیار بوو پاشاوه ی ئایینی مه زده ک بوو هیشتا له گۆرگان و دیله مان و نازه ربا یگان و شه رمه نستان و هه مه دان و دینه وهر و ره ی و ئیسه فه هان ژماره یه کی زۆر په یه و کاری هه بوون، له گه ل دید و شه ندیشه ی (دیقه قانزاده) و میرزاده جیهانخوازه کان که خه ونی ژیانده وه ی ده ولته تی ساسانیان ده یینی کۆک نه بوو. له بهر شه و بوو که شه رستۆکرات و سه رانی ئیرانیش بۆ کچکردنه وه و دامرکانده وه ی شه و راپه رپینه له گه ل خه لیفه ی عاره بان هاوده ست بوون، به شیویه ک که بۆ رووبه روو بوونه وه ی شه و مه ترسییه، شه و ئیرانیانه ی که خۆشیان زۆر رک یان له عاره بان ده بووه بۆ دل له دلان دۆستایه تیان له گه ل دۆزمنه دیرینه کانی خۆیان کرد. جیی سه رسورمان نییه که (نه فشین) ی شازاده ی (ته شروسنه) به دل و گیان فه رمانی خه لیفه ی قبول کرد بۆ ته فروتونا کردنی (خوړه م دینان) و له بهر شه و هوش بوو که له شازاده کانی ته بهرستان جگه له مازیار هیه کسه تر یارمه تی (بابه ک) یان نه دا و شه ویش جگه له گفت و به لئین هیه کسه تر یارمه تی و هاوکارییه کی بابه کی نه کرد.

ماوه یه کی زۆر له میژ بوو که خوړه م دینان دژی عاره بان رابوون، به لام بهر له سه ره له لدانی بابه ک، کاری خوړه م دینان هه رگیز به هه نگاو یکی دژوار و مه ترسیدار لیکنه درابوو وه. خوړه م دینان وه ک دیار بوو جیماوه ی په یه و کارانی مه زده ک بوون که له بهر زه بر و زهنگ و توندوتیژی شه نوشیروان رایان کردبوو و خوسه و په روپز و جینشینه کانیشی شه و نه ده سه رقالتی گرفتارییه کانی خۆیان ببوون که ئاگایان له تفر و توونا کردن و له نیو بردنی شه و ان نه مابوو.

له رۆژگاری ئیسلام و سه رده می مه هدی، خه لیفه ی عه بباسی، شه و خوړه م دینانه سه ری خۆیان بهر ز کرده وه و وه کو هه موو ده سته و گروه کانی تریش، هه ولیاندا خوینی به ناهه ق رژاوی (شه بو موسلیم) بکه نه بیانوی سه ره له لدانی خۆیان. سه رچاوه میژوو ییه کان نووسیویانه که ((له رۆژگاری خه لیفه مه هدی (باتنیه کان) ی گۆرگان که پییان ده گوترا (ئالا سور) له گه ل خوړه م دینان یه کیان گرت و گوتیان شه بو موسلیم زیندوو و ئیمه ولات ئازاد ده که یین و (ته بولغه را) ی کورپی شه بو موسلیمیان کرده رابه ری خۆیان و تا ره ی چوونه پیتش، هه لال و

حرامیان بهیڅکله دهزانی و ژنه کانیان (مباح) * دهکرد. مههدی نامه‌ی بؤ دهووبه‌ر و بؤ (عومهر بن ټهلمه لاکه) ی والی ته‌به‌رستان نووسی که هاوکاری یه‌کتری بکه‌ن و بچنه شه‌ری راپه‌ریوه‌کان. وایانکرد و رویشتن و ټه و کومه‌له په‌راگنده بوون و لهو سهرده‌مه‌یش که هاروون ټه‌لرپه‌شید له خوراسان بوو جارټیکی تر خورپه‌م دینان راپه‌رین و له هه‌ریمی ټیسفه‌هان، خه‌لکیکی زوری ره‌ی و هه‌مه‌دان کو‌بوونه‌وه و په‌یوه‌ندیان کرد که ژماره‌یان له‌سه‌د هه‌زار که‌س پتر ده‌بوو. هاروون، (عه‌بدوللا بن موباره‌ک) ی له خوراسان به بیست هه‌زار سواره‌وه بؤ به‌رنگاربوونه‌وه‌ی ټه‌وان نارد. ټه‌وان ترسان و هه‌ر کومه‌له و بؤ شوټینی خوی گه‌پایه‌وه.)) ټه‌گر بشی باوهر بکه‌ین به‌و ریوایه‌ته‌ی که کتیبی (سیاسه‌تنامه) گټراو‌په‌تیه‌وه ، خورپه‌م دینان به‌رله دهرکه‌وتنی جاویدان و باه‌کیش هه‌میشه له شاره‌کان و لادیکاندا به ټاشکرا شوپرش و راپه‌رینیان کردووه و په‌ره‌یان به ټایینی خویان داوه.^{۲۰۸}

جیاوازی له ریوایه‌ته‌کان

ټایینی خورپه‌می چی بووه و تاچ راده‌یه‌ک په‌یوه‌ندی به ټایینی مه‌زده‌کوه هه‌بووه؟ سهرچاوه به‌رده‌سته‌کان لهو باره‌یه‌وه ټه‌ونده جیاوازیان هه‌یه که زه‌جه‌ته بتوانی و له‌لامیکی رویشیان لیوه‌بگری. به تایه‌به‌تیش که گشت ټه‌و سهرچاوانه له‌گه‌ل مه‌به‌ستی تاییه‌تی و ده‌مارگیری ټایینی و سیاسی ټیکه‌لگیش کراون. (مه‌قدیسی) مردووه له (۳۲۴ ک/ ۹۳۶ ز) له باره‌ی ټه‌وانه‌وه ده‌نوسئ که ((له‌و کاتانه بترازی که برپاری راپه‌رین و سهره‌ل‌دان راده‌گه‌یه‌نن، ده‌نا خویان له رشتنی خوټین ده‌بوټرن. زور پابه‌ندی پاکین، به نهرمی و خو‌ش ره‌فتاری مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی ترده‌ک ده‌کهن و هاوبه‌شبوونی ژنان به ره‌زامه‌ندی خودی ټه‌وان به شتیکی جایز و ریگه‌پندراو ده‌زانن.))^{۲۰۹}

(ټیبن ټه‌لنه‌دیم) خورپه‌مییه‌کان به په‌یره‌وکارانی مه‌زده‌ک ده‌زانی و ده‌لئ مه‌زده‌ک فه‌رمانی به په‌یره‌وکارانی خوی دابو که هه‌میشه له هه‌ولئ چیژ وهرگرتن دابن و خو له خواردن و

خواردنه‌وه نه‌بوټرن، خو‌شه‌ویستی و یارمه‌تیدان بکه‌نه پیشه‌ی خویان و هه‌میشه دژی سته‌م و زورداري خه‌بات بکه‌ن و ژنان و خیزانه‌کان به هاوبه‌ش بزائن. به گشتی ټه‌وان کردار و ره‌فتاری چاک و په‌سه‌ندکراویان هه‌یه. به دواي کوشتن و ټازاردانی هیچ که‌سه‌وه نیب. دواتر له باره‌ی باه‌کوه ده‌لئ، که ټه و جه‌نگ و تالان و کوشتن و کوشتاری له نیو ټه‌واندا به‌روپیدا و به‌ر له کاته خورپه‌م دینان له‌گه‌ل ټه و شتانه ټاشنا نه‌بوون.^{۲۱۰}

[خواجه نیزامولولک) مردووه له (۴۸۵ ک/ ۱۰۹۲ ز)] ټه‌و که‌سه‌ی که ده‌یه‌وی (باتنیه‌کان) و خورپه‌مییه‌کان به یه‌کداینئ، له کتیبی (سیاسه‌تنامه) دا به شیوه‌یه‌کی مه‌به‌ستدار ده‌نوسئ: ((به‌لام بنه‌مای مه‌زه‌به‌ک‌ه‌یان بریتییبه له‌وه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی به خو‌شی و خو‌شگوزهرانی بژین و ته‌رکی شه‌ریعه‌تیا ن کردووه وه‌ک نویژ و روژوو زه‌کات و مه‌ی و مال و سامان و ژنی خه‌لکی، یان هه‌لال کردووه هه‌رچی که به سهر موسلمانان فه‌رزکراوه، ټه‌وان لی‌ی دوور بوون.))^{۲۱۱} ((به‌لعه‌می)) مردووه له (۳۶۳ ک/ ۹۷۳ ز) له مه‌ر هوی بلا‌بوونه‌وه‌ی ټایینی خورپه‌می له نیو خه‌لکی ټه‌و ولاته‌دا ده‌نوسئ: ((لاوان و وه‌رزپ و ده‌وله‌مه‌نده‌کان که هیچ زانست و زانیاریکیان نه‌بوو و موسلمانه‌تیا ن له نیو دلدا نه‌بوو و یاسا و ری‌ساکانی ټیسلام و روژوو و حج و قوریانی و غه‌سلی جه‌نا‌به‌تیا ن له لا شتیکی گران بوو و نه‌یانده‌توانی ده‌ست لهو شتانه هه‌لگرن که خوا نه‌هی کردوون، ده‌یاندی که له ټایینی باه‌کدا ټه‌و شتانه گشتیان ټاسانن به په‌ریسه‌وه چوون و بوونه لایه‌ندار و په‌یره‌وکاری.))^{۲۱۲} (ټیبنولته‌سیر) ده‌نوسئ که: ((ټه‌وانه لقیکی (مه‌جوس)ن و پیواه‌کانیان له‌گه‌ل دایک و خوشک و که‌چه‌کانی خویان زه‌ماوه‌ند ده‌کهن و باوهریان به ټایینی دؤنادؤن هه‌یه و ده‌لین که رو‌ح له گیانیکه‌وه بؤ گیانیکی تر ده‌گوازیته‌وه.))^{۲۱۳} باوهر بوون به دؤنادؤن وه‌ک چؤن له زوربه‌ی سهرچاوه‌کاندا هاتووه یه‌کیکه له کؤله‌گه‌کانی باوهری خورپه‌م دینان.

سهر له‌وه‌دایه که زوری هه‌ره‌زوری ټه‌و گروپانه‌ی که دواي هاتنی ټیسلام دژی عاره‌به‌کان دهرکه‌وتن، باوهریان به ټایینی دؤنادؤن هه‌بووه یان مه‌یلداری بوونه. (سه‌نبا‌د) و (ټوستادسیس) و

۲۱۰- الفهرست، ص ۴۷۹ - ۴۸۰.

۲۱۱- سیاسه‌تنامه، ص ۱۷۷.

۲۱۲- نسخه خطی بلعمی.

۲۱۳- کامل ابن اپیر و داودی سالی ۲۰۱.

* ټه‌م مباح‌کردنه‌ی ژنان، ټومه‌ټیکه هه‌میشه دراوه‌ته پال ټه‌وانه‌ی لهو سهرده‌مه‌دا به مه‌به‌ستی ټازادی راپه‌ریون، ده‌نا به پی ټیکولینه‌وه باوهرپیکراوه‌کان دووره له‌راستی. (و.ک).

۲۰۸- سیاسه‌تنامه، ل ۱۷۳، چاپ خلخالی.

۲۰۹- البدء و التاريخ، ب، ل ۳۰ - ۳۱.

(موقه نه ع) یش باوه‌ریان به دۆنادۆن هه‌بوو. له راستیدا باوه‌ری دۆنادۆن بیانوی دهستی هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ بوو که ده‌بیانویست خۆیان به جینشینی قاره‌مانانی راپردوو بده‌نه قه‌لهم و ناو و یادی دلاوه‌رانی دیرین زیندوو بکه‌نه‌وه، دۆست و په‌یره‌وکارانی ئه‌بو موسلیم له‌و رووه‌وه که رۆحی ئه‌بو موسلیم چۆته جه‌سته‌ی (موقه نه ع) له‌ ده‌وری ئه‌و کۆبوونه‌وه و په‌یره‌وکار و یاران‌ی (جاویدان کورپی سه‌هل) به‌و بر‌وایه‌ی که گیانی ئه‌و چۆته جه‌سته‌ی باب‌ه‌ک، گیان له‌ سه‌رده‌ستانه یارمه‌تی باب‌ه‌کیان دا.

تایا ئه‌و باوه‌ری دۆنادۆنه ئامرازیک بووه که راپه‌رینی باب‌ه‌کیش وه‌کو راپه‌رینه‌که‌ی موقه نه ع، له‌ گه‌ل یادوه‌ری ئه‌بو موسلیمدا په‌یوه‌ست بکه‌ن؟ دوور نییه. خواجه نيزام ئه‌لمولک ده‌لی: ((سه‌ره‌تا قسه‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌ بوو که نه‌فهرت بۆ بکوژی ئه‌بو موسلیم بنی‌ن و داخ بۆ کوشتنی بۆن و درود بنی‌ن بۆ مه‌هدی فه‌یروز و هارونی کورپی فاتیمه‌ی کچی ئه‌بو موسلیم که به‌ مندالیک زانا یا وه‌ک به‌ زمانی عاره‌بی به‌ - الفتی العالم - ناویان ده‌هینا.))^{۲۱۴} ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ئه‌و گروپه‌ به‌ ئه‌بو موسلیم پشت راست ده‌کاته‌وه بریتیه‌ی له‌ ریوایه‌تیک که دینه‌وه‌ری له‌ باره‌ی ره‌چه‌لکی باب‌ه‌ک باسی ده‌کات. ناوبراو ده‌نوس: ((خه‌لک سه‌باره‌ت به‌ ره‌چه‌لکی ئه‌و هه‌له‌ه‌یان کردووه. ئه‌وه‌ی به‌لای ئیمه‌وه‌ به‌ راست ده‌زانری ئه‌وه‌یه که ئه‌و له‌ کورانی (موته‌هه‌ر کورپی فاتیمه‌ی) کچی (ئه‌بو موسلیم) ه و فاتیمه‌کان که یه‌کیکن له‌ گروپه‌کانی خوهره‌می سه‌ر به‌ هه‌مان ئه‌و فاتیمه‌یه‌ی کچی ئه‌بو موسلیم نه‌ک فاتیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر (د.خ)^{۲۱۵}

بابه‌ک

با بزاین ئه‌و باب‌ه‌که کچی بوو؟ زۆریه‌ی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که باسیان له‌و کردووه، به‌ مه‌به‌ستی تاییه‌ت و ئه‌فسانه‌ نامیز باسیان کردووه. بۆیه به‌ زه‌جه‌ت ده‌توانین له‌ پشت ته‌م و مژی ئه‌فسانه‌کاندا سیمای راسته‌قینه‌ی ئه‌و ببینین. میژوونوسانی موسلمان هه‌ولیان داوه یاد و یادگاری ئه‌و تاریک و پوچ که‌ن و له‌ رووی ده‌مارگی‌ری خۆیان‌وه تیکۆشاون سیمای ئه‌و پیاوه‌ دزیو و ناپه‌سه‌ند نیشان بده‌ن. راپه‌رینه‌که‌ی ئه‌و وه‌ک ده‌بینری له‌ نیو خه‌لکه‌ گشتیه‌که‌دا

۲۱۴ - سیاستنامه، ل ۱۷۷ له‌ باره‌ی جاویدان کورپی سه‌هل و به‌سه‌رهاتی هه‌روه‌ها سه‌ربرده‌و به‌سه‌رهاتی باب‌ه‌ک خوهره‌م دین بگه‌رپۆه بۆ کتیبه‌ی ((بابه‌ک خوهره‌م دین)) به‌ پینووسی سه‌عید نه‌فیسسی نووسراوه و ته‌واوی ریوایه‌ت په‌یوه‌ندیاره‌کان له‌و کتیبه‌دا کۆکراوه‌ته‌وه.

۲۱۵ - اخبار الطوال، ل ۳۳۸.

لایه‌نگرانیکی هه‌بووه، به‌لام له‌ لایه‌ن وه‌زیرو و گه‌وره‌کانه‌وه وانه‌بووه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌ هه‌ولنی زیندووکرده‌وه‌ی بیروباوه‌رپه‌کانی مه‌زده‌کی بووه، بۆیه به‌ ناچار ی موسلمانانیش نه‌یاند‌ه‌توانی له‌ ئاستیدا بیده‌نگ بن و به‌رگه‌ی بگرن.

ئه‌و ئه‌فسانانه‌ی که له‌ باره‌ی ئه‌وه‌وه دروستیان کردوون به‌ چاکی ئه‌وه نیشان ده‌ده‌ن که به‌ مه‌به‌ستی و نییه‌تیک تاییه‌ت هه‌ولیان داوه ناوی باب‌ه‌ک له‌که‌دار بکه‌ن. به‌مه‌چه‌شنه به‌شیکی گرنگی میژووی باب‌ه‌ک و خوهره‌م دینان نا پۆشن و ته‌م و مژاوی ماوه‌ته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌وه‌نده‌ی که ماوه‌ته‌وه زۆر لایه‌نی سه‌رنج‌اکیش به‌دی ده‌کرین.

بیر و راکان سه‌باره‌ت به‌ ره‌چه‌لک و نه‌ژادی باب‌ه‌ک لیکجیان. دینه‌وه‌ری مردووه له‌ (۲۸۲ ک/ ۸۹۵ ز) دانهری کتیبه‌ی ((اخبار الطوال)) به‌ شیوه‌یه‌ک که به‌ ته‌واوی ده‌توانی مرۆ دلنیا بکاته‌وه، ناوبراو به‌ کورپی (موته‌هه‌ر) ی که‌چه‌زای ئه‌بو موسلیم داده‌نی. به‌لام دانهری کتیبه‌ی ((ئه‌لفه‌هرست)) له‌ زاری که‌سیکه‌وه که ده‌نگویاس و به‌سه‌رهاتی باب‌ه‌کی کۆکردۆته‌وه، ده‌لی: ((باوکی پیاویکی رۆن فرۆشی خه‌لکی مه‌دااین بوو. چۆته ناوچه‌ی نازه‌ربایگان و له‌ گوندیک به‌ ناوی (بلاد ئاباد) له‌ گونده‌کانی (مه‌مه‌د) نیشته‌جی بووه. ئه‌و پیاوه‌ رۆنی له‌ هیزان ده‌کرد و به‌ پشتی خۆی دئ به‌ دئ ده‌گه‌را و دیفرۆشت...))^{۲۱۶} ناوی ئه‌و رۆنفرۆشه‌ له‌ (ئه‌لفه‌هرست) دا نه‌هاتوه، به‌لام (سه‌معانی) مردووه له‌ سالی (۵۶۲ ک/ ۱۱۶۷ ز) ناوی باوکی باب‌ه‌کی به‌ (مه‌رداس)^{۲۱۷} نووسیوه. خالیک که له‌ کتیبه‌ی ((ئه‌لفه‌هرست)) دا مایه‌ی سه‌رنجه، ئه‌و پیداکریه‌یه که بۆ ریسواکردنی باب‌ه‌ک کراوه. باوکیان به‌ ((رۆنفرۆشیکی خه‌لکی مه‌دااین)) و دایکیان به‌ ((ژنیکی یه‌کچاو که ماوه‌یه‌ک له‌گه‌ل پیاویکی رۆنفرۆش به‌ حه‌رامی تیکه‌ل بووه)) پیناسه‌ کردووه. له‌و ریوایه‌ته‌دا ئاسه‌واری مه‌به‌ستی خراپی و کینه‌ی ئه‌وانه‌ی ریوایه‌ته‌که‌یان پیکه‌یناوه، روون و ئاشکرایه.

۲۱۶ - الفهرست، ل ۴۸۰.

۲۱۷ - ئەم ناوه له‌ دوو به‌شی فارسی ((مرد)) و ((اس)) پیک هاتووه، به‌ مانای خه‌لک خۆر، که ته‌م ناوه له‌لایه‌ن ناحه‌زانی باب‌ه‌که‌وه، ده‌توانا له‌ بارکی ئه‌و بنری، باوکی زوحاکیش هه‌ندیک به‌ مه‌رداس ناو یانبردووه. بگه‌رپۆه بۆ ZDMG، ۴۲۳.

ريوايه ته هه لېستراوه كان

له دريژدهی ټولو ريوايه ته دا، چيرؤ كيكى زور سهيرى ټه فسانه ناميزيان له سهرده مى مندالى بابك پيكهوه ناوه. دهنوسن كه: ((رؤژيک دايكى بابك چوټه دهر و به دواى كوره كيدا گهراوه، بابك ټه وكات مانگا كاني خه لكى دهرده له وهرپاگان، واته گوان بوو. دايكه كه، بابك كى له ژير دره ختيك دؤزيه وه هيچى له بهر دا نه بوو و خه وتبوو، له ژير هر تاله موويكى سنگ و سهريدا خوين ده چؤراپه وه. كه بابك له خه هه ستا ئيدى شوينه واريكى له خوينه كه نه بينى، زانى كه زورى پينچاى كاروبارى كوره كهى گه وره ده بى...)) ټه ټه فسانه يه ش كه ټه فسانه كاني وه كو ټه وهى ((دانيال و به ختولنه سر)) وه بير ديننه وه. وا پيده چى بو ټه وه دروستكرابن كه بابك وه كو دپوه زمه يه كى ((مرؤفؤ خؤر)) و ((خوټيرپؤ)) پيناسه بكن. له چند ريوايه تيكى تريشدا سهارهت به و كوشت و بر و خوټيرپؤ ييانه ي كه كراون به و په رى زياده رپؤيى و پيونه نانه وه، باس كراون.

مه سعودى (مردووه له (٣٤٢ ك/٩٥٦ ز) ده لى: ((له ماوهى ټه ويست و دوو ساله ي كه راپه رپينه كهى بابك تيا بهر ده وام بوو ټه وهى به لايه نى ههره كه م باس كرابى پينچ سهد هه زار كه س له فهرانده و سه رؤك و چينه كاني ترى خه لك كوژراون...))^{٢١٨} له كتيبى (جوامع ټه لحيكيات) له ميژوى (مه قده سى) گيردراوه ته وه كه ((ټه وانى كه به ده ستى ټه و كوژراون ژماردوويانه، هه زار هه زار موسلمانى كوشتبون...))^{٢١٩} نيزامولولك ده نووسى: ((يه كيك له جه لاده كاني ټه و به ديل گيرابوو لييان پرسى تو چهند كه ست كوشتووه؟ گوتى ټه و زور جه لاده ي ترى هه بوون، به لام ټه وهى كه من كوشتوومه سى و شه ش هه زار موسلمانن، ټه مه جگه له وهى جه لاده كاني تر كوشتوويانن يان له شه رپه كاندا كوژراون...))^{٢٢٠}

له و باسه ي كه سهارهت به بابك نووسيو يانه ټه و چيرؤك و هه لېه ستراوانه زورن. زورى و فراوانى ټه و جوړه ريوايه ت و هه لېه ستاننه ټه وه نيشان ده دا كه هاوكار و هاوه لټه كاني خه ليفه تاچ راده يه ك بؤ ريسوا كردن و له نيو بردنى راستييه كاني رهوشى بابك هه وليانداوه. روونه ټه وهى كه له و سهرچاوانه وه له مهر راپه رپينه كهى بابك دهرده كه وى تاچ راده يه ك ئالؤز و تيكه ل

و پيكه لى هه يه. ټه وهى جى گومان نييه ټه وه يه كه راپه رپينه كهى بابك له نيو دينشين و جووتياره چيناشينه كاني عيراق و تازه ربايگاندا لايه نگر و هه وادارانى كى زورى هه بوون. هه روه ها ټه و راپه رپينه پيده چى ماوه يه ك بهر له دهر كه وتنى بابك سهرى هه لدا بى و دواى ټه و يش بؤ ماوهى چهندين سهد هه ر بهر ده وام بوو.

بابك ته نها فهرانده يه كى ئازا و هؤشه مند و ژير سو كه ماوه يه كى زور شوپش و سهره لدانه كاني مه زده كى و خوړه مدينانى رابه رايه تى كردوه. له و كار هيدا بابك جينشيني (جاودان كورى شه ره ك) مردووه له (٢٠٠ ك/٨١٥ ز) بوو كه يه كيك بووه له سهر كرده كاني خوړه مييه كاني نازر بايگان. سهرچاوه كان دهنوسن كه دواى مردنى جاويدان، ژنه كهى به خوړم ييه كاني گوت كه ((جاويدان، بابك به جينشيني خؤى داناه و وه سيه تى كردوه كه خه لكى ټه م ده قهره په رپه روى له و بكن و رؤحى جاويدانى بو ټه و گواستؤ ته وه و به لىنى به ئيوه داوه كه له ژير ده ستى ټه ودا سهر كه وتن و پيشكه وتن وه ده ست بينن...))

راپه رپنى بابك

به و شيوه يه بوو كه بابك سالى (٢٠٠ ك/٨١٥ ز) به ناوى ئايينى خوړه م دينان و بؤ دريژده ان به راپه رپنى جاويدانى مه زده كى رابوو. به زووى په رپه و كار و شوټنه لگرانى كى زورى له دهرى كوښونه وه و ژماره يه كى زور له وهر زيړان و دينشينه كان كه وتنه هاوكارى و يارمه تيدانى.

له و سالانه دا مه ټمونى خه ليفه سهرقالي گرفتار ييه كاني خؤى بوو. كيشه ي جينشينا يه تى عه لى بن موسا ټه لره زا و ټه و پيلان و نه خشانه ي كه ئيرانيه كان به تايهت (ټال سه ل) دؤى خه ليفه ناماده يان كردبوون، خه ليفه يان مژول و سهرقال كردبوو. ټه و نارپه زا يه تيانه ي عه باسيه كاني به غدا كه بته وى يان نا مه ټمونيان به خؤه خهريك ده كرد، دهر فته تيكى گونجاو بوون بؤ بابك. بؤيه ټه و له ناوچه چيا ييه كاني نازر بايگاندا هيز و ده سه لاتى كى وه ده سه ته يئا، ته نانه ت به قسه ي به لعه مى ((چهند جار يك سوپاى خه ليفه ي شكاندبوو، په ناگه ي ټه و له كيوه كاني ټه رمينيا و نازر بايگان بوو، ټه و شوينه زور سه ختانه ي كه سوپا نه يده توانى پيياندا برؤا، به چه شنيك كه سهد پياده ت ټه گهر له گهرده نه يه ك دانابا هه زار سواريان ده گيرايه وه و چياو دهر به نده كان زور عاسى و سه خت بوون، پيكه وه به سترابوونه وه، له نيوان ټه و كيوانه دا په ناگه يه كى چيكردبوو و له ويدا بى ترس لى دانيشتو، كه له شكريان به اتبايه سهر له و

٢١٨- التينه و الاشراف، ص ١٧٧.

٢١٩- نسخه خطى مجلس.

٢٢٠- سياسه تنامه، ل ١٧٧.

کینوانه دا بلاو دهبوون و خۆیان له بهرچاوی له شکر ون ده کرد و ماوهیه ک ناوا ده مانه وه، هه رکه له شکر عاره بان ترسی نه ده ما، شه وێک به سه ر شه و له شکره بان داده دا و سوپای ئیسلامیان ده شکاند، تا جارێکی تر خه لیفه به هه ر هه ول و ماندوو بوونێک بوایه سه ر له نوێ له شکرێکی کۆده کرده وه و دیسان ده یناردنه وه سه ر، شه ره وشه بۆ ماوه ی بیست سا ل ناوا ما یه وه.))^{۲۲۱}

له ماوه ی شه بیست سا له دا مه ئموون و مو عته سه م بۆ له نیو بردنی بابه ک زۆر هه ول یاندا. زۆر جار له شکر یان نارده سه ر که ده ستگیری بکه ن، به لām جگه له نار ه زایه تی خه لکی که نه یانده و یست جارێکی تر ده سه لاتی عاره بان بگه ر پتسه وه و به رگه ی دا گیر کاریان نه ده گرت، ته نگه به ری و سه ختی رینگاوبانه کان و سه ر ما و سه و له ی شه هه ر یسه، هه می شه فه رمانده و سه ر دارانی مو سلما نی تووشی نا کامی ده کرده ن. له سا لی ۲۲۰ ک/ ۸۳۵ ز مو عته سه م، (خیدر کو ری کاوس) ی میرزاده ی شه رسو سه نی که به شه فشین به ناوبانگ بوو، بۆ شه ری بابه ک نار د. شه شه فشین ه شازاده یه کی ئی رانی نه ژاد بوو که له به غدا بۆ دامه ز راندنی ده ول ته تیک ی ئی رانی و له نیو بردنی بنیات و دامو ده زگای خه لافه تی عاره بان نه خشه و پیلانگیری ده کرد. ها وه له کانی خه لیفه ش به لایه نگر و هه واداری ئی رانییه کان و مه یلی زه رده شتییه ت تو مه تبار یان ده کرد.

ده لێن که شه دو ستایه تی و ها ور پیه تی له گه ل مازیار و بابه کدا هه بو وه و به نه ینی بۆ له نیو بردنی خه لافه تی به غدا ها وکاری شه وانی ده کرد. چه ند سا ل دو اتر که مازیار ده ستگیر کرا شه نه خشه و پیلانانه ی به ئاشکرا دان پینابوو و گو تبووی که: ((من و شه فشین خیدر کو ری کاوس و بابه ک هه رسی کمان له دی ر زه مانه وه په یامان پیکه وه به ستوو ه و بر یار مان دا وه که ده ول ته له عاره بان به ستی نی نه وه و ده سه لات بۆ بنه ما له ی کسه رو ییه کان بگه ر پینه وه.))^{۲۲۲} له گه ل شه وه شدا کاتی که له لایه ن خه لیفه وه پش نیازی شه وه ی بۆ کرا که بۆ له نیو بردن و ته فرو تو نا کردنی بابه ک بچیتته ئازه ربا یگان بۆ دوو دل ی وه ری که وت.

شه فشین و مازیار

هۆیه که ی ئاشکرا یه، راپه رینه که ی بابه ک شه گه رچی ره نگیک ی ئی رانی هه بوو، به لām راپه ر پینیک نه بوو که هه رگیز بتوانی خه ونه زی رینه کانی شازاده ی شه رسو سه نه بپنیتته دی. شه ئی رانیانه ی که بۆ

له نیو بردنی ده زگای خه لافه ت ها وکاری مازیار یان ته نانه ت ها وکاری شه فشین یان ده کرد، شه ئاره زوو ه یان هه بوو که له گه ل له نیو بردنی خه لیفه کان، پینده چوو شه وه ی که خۆیان پینانده گو ت ئایینی سپی زیندوو بکه نه وه و ده ول ته تیک ی وه کو ده ول ته تی سا سانی دامه ز رینن. به لām راپه ر پینی بابه ک که په رپه وه ی ئایینی مه زده ک بوو، بۆ شه وان و بۆ شه فشین و مازیاریش سو ود یکی نه بوو. شه شازادانه ی شه رسو سه نه و ته به رستان وه ک دیار بوو جگه له گه یشتت به پۆست و پایه ی به رز ئامانجیک ی تریان نه بوو. ئی ران و ئی رانی بوون، بۆ شه وان ته نها بیانو ویتیک بوو. شه وان هه ول یانده دا، شه ئیمتیاز و سو ودانه ی که ئی سلام لێی سه ند بوون دوو باره وه ده ست بپننه وه. به م پیه خه بات و هه ول دانی شه وان دژی ده زگای خه لافه ت بۆ کۆ کردنه وه ی سا مان و گه یشتت به ده سه لات و حکو مه ت بوو. به لām بۆ گه یشتت به و ئامانج، مژده یان ده دا یه شه که سانه ی که له ول اتی شه وان له ئی سلام و عاره بان نارازی بوون که رزگاریان ده کهن و خۆیان ده گه ر پیننه وه سه ر ده سه لات. مازیار بۆ گه یشتت به ده سه لات ده ستی له گو شتنی ما می خۆی که به شه ندازه ی شه و شانازی به ئی ران و ئی رانی بوون ده کرد، نه پاراست. شه فشین بۆ سه ر غه ر اکی شان و رازی کردنی دل ی خه لیفه ی عاره ب در یغی نه کرد له پیلانگیری بۆ ده ستگیر کردنی بابه ک. هه مان شه و شه فشین، هانی مازیاری دا بۆ شه وه ی دژی خه لیفه راپه ر پ، به و ئومیده ی که خه لیفه شه بۆ ده ستگیر کردنی مازیار ره وانه بکا و فه رمانه ر ه وایه تی خوراسان و هه ری می چیا که له ده ستی دژ به ره کانی شه واته له ده ستی بنه ما له ی (تا هر) بوو، به ستی نی ته وه و به وه ی به سپی ر. ئاشکرا یه که ((میرزاده کان)) ده یان توانی هه موو شتی ک بکه نه قوربانی سو ود و به ر ژه وه ندییه کانی خۆیان.

پنویست بوو که ده سه لات و هیزی خه لیفه کانی عاره ب له نیو بچۆ تا کو شه وان بتوانن ئاره زوو ه کانی خۆیان بپننه دی. پنویست بوو که سه ته ملی کران دژی عاره به کان راپه ر پ تا ده سه لاتی خه لیفه کان له نیو بچۆ. نار ه زایه تی خه لک به رام به ر کار و ره فتاری عاره به کان و خولیا ی شه وان به رام به ر به ر یباز و ئایینی در یبینی خۆیان هه ر ده م ده یه توانی ئی رانییه کان له ده وری ئالای هه ر ئی رانییه ک کۆ بکاته وه که له دژی ده زگای خه لافه ت راپه ر پیا یه. که وایه، بیگومان با شتر یان بیانو و که بۆی هه بوو زۆر لیکرا وانی نا ئومیدی ئی رانی هان بدا یار مه تی شه و سه ر دارانه بدن، زیندوو کردنه وه ی ئایینی نه ته وه یی بوو. فه رمانده و سه ر داره کان جگه له کۆ کردنه ی سا مان و دارایی که به تا که ئامراز یکیان ده زانی بۆ گه یشتت به ده سه لات و فه رمانه ر ه وایی، شه ندیشه و خولیا یه کی تریان له می شکدا نه بوو. هه ر له به ر شه وه ش بوو که شه گه رچی به روا له ت هه موویان بۆ

۲۲۱- تاریخ بلعمی، نسخه خطی.

۲۲۲- تاریخ گبرستان، ج ۱، ص ۲۲۰.

((زیندووکردنه‌وهی شکۆ و سامی ئێران)) راده‌په‌رپین، کهچی دۆستایه‌تیکی پایه‌داریان له نێودا دروست نه‌ده‌بوو.

ده‌گێرنه‌وه (سه‌نباد) که له رهی شکستی خوارد په‌نا‌ی برده ته‌به‌رستان، به‌لام (ته‌سه‌په‌هیۆدی) ته‌به‌رستان که له‌گه‌ڵ عاره‌باندا دۆژمنایه‌تیشی هه‌بوو، ته‌ماعی چووهره‌ پارو و دارایی سه‌نباد و کوشتی. ئەو رووداوه ئەوه نیشان دهدا که زیندووکردنه‌وه‌ی گه‌وره‌یی و شکۆی دێرینی پابردووی ئێران له راستیدا له بیانووتیک بۆ فریودان و هه‌ل‌خه‌له‌تاندنی سته‌میلی‌کراوانی ئێرانی بترازی شتیکی تر نه‌بووه. ئەو که‌سانه‌ی به‌و قسه‌ و به‌لێنه‌ هه‌ل‌خه‌له‌تینه‌رانه‌ خه‌لکیان له ده‌وری خۆیان کۆده‌کرده‌وه جگه‌ له‌ گه‌یشتن به‌ سامان و ده‌سه‌لات، خه‌میکی تریان نه‌بوو.

بۆیه زۆرجار ئەگه‌ر به‌ پێیستیان زانیبا باوه‌ر و تێروانیی خۆشیان ده‌کرده‌ قوربانی گه‌یشتن به‌ ئامانجی تابه‌تی خۆیان. ئەمه‌ نیشان دهدا که چۆن چۆنی میرزاده‌ی ته‌شروسنه‌، که له‌ به‌غدا هه‌میشه‌ لافی پشتیوانیکردنی ئێرانییه‌کانی لێده‌دا، له‌ نازه‌ریایگان به‌ فرۆفیل هه‌ولێ له‌ نێوبردن و کوشتنی دهدان، به‌لام هۆکاریکی تریش هه‌بوو که‌ شازاده‌ی ته‌شروسنه‌ی بۆ له‌ نێوبردنی ((دوژمن)) ده‌کرده‌ هاوده‌ست و هاوپه‌یمانی خه‌لیفه‌.

تورکانی به‌غدا

ئهو مملاتی و ناکوکییه‌ی که له‌ ده‌رباری (موعته‌سه‌م) له‌ نێو نه‌ژاده‌کانی ((تورک)) و ((عه‌ره‌ب)) و ((فارسه‌کان)) دا دروست ببوو، فه‌رمانده‌ و سه‌رداره‌کانی خه‌لیفه‌ی به‌ توندی کردبوونه‌ دوژمنی یه‌کتەر. ده‌رباری موعته‌سه‌م ببوو مه‌کۆی پیلان و نه‌خشه‌ی دوژمنانه‌ی فه‌رمانده‌ و سه‌رداره‌کانی. ئەو دوژمنایه‌تی و ناکوکیانه‌ی نێوان ئەو سه‌ردارانه‌ بۆ موعته‌سه‌می خه‌لیفه‌ شتیکی باش بوو. بۆیه خه‌لیفه‌ش جارجاره‌ ئاگری ئەو ناکوکی و دوژمنایه‌تیانه‌ی خۆش ده‌کرد.

له‌ سه‌ره‌تای قۆناغی خه‌لافه‌تی موعته‌سه‌مدا به‌غدا ببوو مه‌له‌بندی جۆش و خروّش و چالاکی تورکه‌کان. ئەمانه‌ له‌ راستیدا بۆ ئەوه هینرا بوونه‌ به‌غدا و خرابوونه‌ ریزی خزمه‌تکرده‌وه که له‌ به‌رامبه‌ر هیژی سه‌ربازه‌کانی خوراساندا، هاوکیشه‌یه‌ک دروست بکه‌ن. سالانه‌ هه‌زاران نۆکه‌ری ((مه‌ملوک))یان له‌وبه‌ری رووباری (جه‌یحون) هه‌ ده‌هینان بۆ به‌غدا. ئەو به‌نده‌ به‌ کریگیروانه‌ به‌و هه‌موو توندوتیژی و بیباکییه‌ی که هه‌یانبوو، بۆ خه‌لیفه‌ وه‌ک ((چه‌کیک)) به‌کارده‌هینان. بۆیه هه‌میشه‌ به‌ چاوی بایه‌خه‌وه ته‌ماشاه‌ ده‌کران و هه‌ر زوو ده‌گه‌یشتنه‌ پله‌ و

پایه‌ی فه‌رمانده‌یی. تا توانا و ده‌سه‌لات و ئوتوریته‌ی تورکه‌کان له‌ ده‌زگای خه‌لیفه‌دا زیاتر ده‌بوو، عاره‌به‌کان دلساردتر و ناومی‌دتر ده‌بوون.

ئێرانییه‌کان که خاوه‌نی نفوز و توانای مه‌عنه‌وی و فه‌ره‌هنگی بوون، هه‌رگیز له‌به‌رامبه‌ر تورکه‌کاندا مه‌یدانیان چۆل نه‌ده‌کرد. به‌لام عاره‌به‌کان، به‌ته‌وی یان نا جیتی خۆیان بۆ تورکه‌کان چۆل کرد و له‌وه مه‌دواوه‌ له‌ جیاتی ئەوه‌ی وه‌کو جارن، کۆله‌گه‌ی خه‌لافه‌ت بن مایه‌ی هه‌ره‌شه‌ بوون بۆ سه‌ر خه‌لافه‌ت^{۲۲۳}. تورکه‌کانی موعته‌سه‌م که جلوه‌یه‌گی دیبا و که‌مه‌ریه‌ند و پشتیینی زێپینیان ده‌به‌ر ده‌کرد و ده‌به‌ست، به‌ هۆی ئەو جلوه‌یه‌رگانه‌ی خۆیان، له‌ هه‌موو سه‌ربازه‌کانی تر جیاده‌کرانه‌وه و له‌ چاو ئەواندا دیاریبوون و ده‌ناسران. ره‌فتاری نابه‌جی و توندوتیژانه‌شیان خه‌لکی به‌غدايان وه‌ته‌نگ هینابوو. له‌ نێو بازار و کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کانی به‌غدا به‌ سواری ته‌سپ ده‌هاتن و ده‌چوون و ته‌راتییان ده‌کرد و مندال و خه‌لکی بی ده‌سه‌لاتیان نازار دهدا.

ئهو باس و خواسه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ میژووی به‌غدا ده‌گێردرێته‌وه ئەوه نیشان دهدا که ره‌فتاریان له‌گه‌ڵ خه‌لکدا چۆن بووه: ((ده‌لێن موعته‌سه‌م رۆژیکی له‌ سه‌رای مه‌ثموون ده‌گه‌رایه‌وه بۆ سه‌رای خۆی، له‌ رینگادا سه‌ربازه‌کان له‌ هه‌موو لایه‌ک خه‌یوه‌تیان هه‌لدابوو، موعته‌سه‌م به‌ لای ژینکدا تپه‌په‌ری که ده‌گریا و ده‌یگوت: کوره‌که‌م کوره‌که‌م! سه‌ریازیکی کوره‌که‌ی بردبوو. موعته‌سه‌م ئەو سه‌ربازه‌ی بانگ کرد و پێیگوت: کورپی ئەو ژنه‌ بینه‌وه لای دایکی، پیاوه‌که‌ ملی نه‌دا. موعته‌سه‌م بۆلای خۆی هینای و مه‌چه‌کی گرت و بایدا، ده‌نگی تیسکی مه‌چه‌کی هات و

۲۲۳- Mvir،caliphate،p.518

کاتی موعته‌سه‌م بوو به‌ خه‌لیفه‌ نامه‌ی بۆ کارگوزارانی خۆی له‌ هه‌موو شاره‌کان نوسی که ناوی عاره‌به‌کان له‌ تۆماری به‌خشیش و خه‌لات بسپه‌رته‌وه — ئەوه بووه هۆی ناپازی بوونی ئەوان و که‌وتنه‌ جموحول، به‌لام هه‌ولێ کانیان بۆ سوود بوو. له‌و کات به‌ دواوه عاره‌به‌کان له‌ ده‌رباری خه‌لیفه‌ندا هینز و کاریگه‌رییه‌کی وایان نه‌ما، له‌به‌ر ئەوه ئەوانیش ته‌خسیریان نه‌کرد له‌ هه‌نجه‌تگرتن و کارشکینی و ئاژاوه‌ نانه‌وه‌ دوا‌ی مه‌رگی موعته‌سه‌م واسق بوو به‌ خه‌لیفه‌، نه‌ویش بۆنی خیری لینه‌ده‌هات، ئەوه بوو که [ده‌عبه‌ل مردوووه له‌ سالی (۲۴۶ ک/ ۸۶۰ ز)] شاعیری ناسراوی عاره‌ب له‌ سه‌مه‌ره‌ هه‌والی مه‌رگی موعته‌سه‌م و هاتنی واسقی بیست به‌م چه‌ند دێره‌ هه‌ردووکیان (هه‌ردوو خه‌لیفه‌ی) سه‌رکۆنه‌ کردوو. الحمد لله لاصبر ولاجدلل....ولاغزأ اذا اهل البلا وقدوا خلیفه‌ مات لم یجن له احد ... وأخرجاء لم یفرح به احد

پیاوه که کوهته بهرپیتیان و ئینجا فەرمووی کورەکه بەدەنەوه بە دایکی))^{۲۲۴} ئەو رەفتارە ی تورکەکان، خەلکی بەغدايان زۆر نینگەران و هەراسان کردبوو. زۆرجار کاتێک تورکێک ئازاری ژنێک یا مندالێک یا پیرێک یا کوپێکی دەدا خەلکی تێیدەتالان و لە نیویان دەبرد.^{۲۲۵} سەرئەنجام خەلک زۆر لە دەستی تورکەکان وەتەنگ هاتن. چوونە لای موعتەسەم و گوتیان ئەگەر لەشکرێ خۆت لە بەغدا نەبەیتە دەر، رۆبەرپووت دەبینەوه و شەرت بەدژ دەکەین، لیبیرسین چۆن شەڕ لەگەڵ مندا دەکەن، گوتیان بە تیری هەناسە سێپدان، موعتەسەم گوتی من دەرەقەتی ئەمە نایەم^{۲۲۶} و ئەمە بوو هۆی ئەوێ که خەلیفە شاری (سەرپرەمەن رەئا)ی دروستکرد.

هەلسۆکوت و رەفتاری سەربازەکانی خەلیفە لە بەغدا بەو شێوەیە بوو و لەو دەردەکەوێ که فەرماندە تورکەکان بەو دەسەلات و کاریگەرییە که لە دەزگای خەلافەتدا هەیانبوو چۆنێ مامەلەیان لەگەڵ خەلکدا دەکرد. کاری ئەوانە هێواش هێواش بەو گەشتت که هەندێ جار بە رۆژی روناک دەتدی بەکێک لەو تورکانە ((عەبای ژنێکی گەنجی گرتوو و بە خورتی پراپدەکیشتی و ژنەکه هاوار دەکا و دەلێ ئەم موسلمانان فریام کەون، من ژنێک نیم هێ ئەو کارە م، کچی فلانە کەسم و مائمان لە فلانە گەرەکه و هەموو ئێمە دەناسن و ئەو تورکە دەیەوێ بە خورتی لەگەڵ خۆیم بیا و فەسادم بکات ... و دەگریا و هیچ کەس نەیدەتوانی دەهانی ئەو ژنە بچێ، چونکە ئەو فەرماندەییە سەرکەش و زۆردار بوو و پینچ هەزار سواری هەبوون و کەس نەیدەتوانی قسە ی لەگەڵدا بکات.))^{۲۲۷} سەرپرایی هەموو ئەمانەش، موعتەسەم لە عارەب و ئێرانییەکان زیاتر متمانە ی بەو تورکانە که خزم و کەسوکاری دایکی بوون، هەبوو و لەسەر هەقیش بوو. ئەو موعتەسەمە خۆی لەو باوەرەدا بوو که ((هیچ میللەتێک لە تورکەکان باشتر خزمەت ناکات)) و لەبەر ئەو فەرماندە تورکەکان لە هەموو فەرماندەکانی تر زیاتر مایە ی بايەخ و گزنگی پێدانی ئەو بوون و ئەو بايەخدانە ی موعتەسەم بە فەرماندە تورکەکان، رکابەری و ناکوکییەکی زۆری خستبوو نێو فەرماندەکانییەوه.

رکابەرایەتی فەرماندەکان

فەرماندەکانی تریش هەوڵیان دەدا گوپرایەتی خۆیان نیشان بەن تا لەو رێگەییەوه زیاتر دلێ خەلیفە بۆ خۆیان رابکێشن. ئەو شەپانەش که لەسەر دەمی موعتەسەمدا روویاندا، بواریان بۆ ئەو فەرماندە رەخساند که توانا سەربازییەکانی خۆیان دەرئەن.

لە ماوە ی ئەو بیست سالتە ی که بابەک سەرکردایەتی راپەڕینی کردبوو، شەش لە فەرماندە گەرەکانی بەغدا لە بەرامبەر ئەو شکستیان خواردبوو، بۆیە دەزگای خەلافەت لە شکاندن و تەفروتونکردنی خوێهەمیەکاندا تا دەهات ناویمید تر دەبوو. بۆیە داگیرکردنی نازەربایگان دەبوو شانازییەکی مەزن بۆ ئەو فەرماندەییە ئەنجامی بدابایە. ئەو کەسە ی بیتوانیبا بەسەر بابەک و خوێهەم دیناندا سەرکەوێ بەسەر هەموو فەرماندەکانی تردا بالادەست دەبوو.

لەبەر ئەو بوو کاتی شەڕکردن لەگەڵ بابەکیان وەک پێشنیاز خستە بەردەم ئەفشین، لە قبولکردنیدا هیچ دوولتی نەکرد. هۆیەکی تریش هەبوو، ئەویش ئەو چاو تێپەریە ی دەستکەوت و دارایی بوو که ئەفشین پێیوابوو لەو جەنگەدا و دەستیان دێنی. چونکە دەبێ هەمیشە ئەو خالە لەبەر چاو بگنرین و بزانی که لەو رۆژگارەدا فەرماندەکانیش وەک سەربازەکانی تر هەمیشە بۆ و دەستەپێنانی سامان و دارایی نەبوایە، شەڕیان نەدەکرد.

ئەوان شەڕکەرانێکی بەکریگنراو بوون که دلێهەقی و نازیەتی خۆیان لەگەڵ بەخشش و دەستکەوتەکاندا سەودا پێدەکرد. تیغ و بازووی خۆیان وەکو ئازادی و هۆشی خۆیان دەفروشتە دەسەلاتداران و بۆ و دەستەپێنانی پارە و زێر دەستیان لە رشتنی خوینی هیچ کەس تەنانهت خوینی خۆشیان نەدەپاراست، ئەو دەستکەوت و مال و داراییانە ی که لەو شەپانە لە باروینە ی دوژمن و هەندێ جار لە خەلکی لاشەر و بێ دەست و پێی شار و دێتاهەکانیان تالان دەکرد، بۆ ئەوان سەرچاوەییەکی گەرە ی داھات بوو. بۆیە هەمیشە بەو پەری ئامادەیی و دلغراوانییەوه پێشنیازی شەڕیان قبول دەکرد. بۆ ئەفشین، کە وەکو هەموو فەرماندە بەکریگنراوەکانی تری خەلیفە، خۆی بە خزمەتگوزاری گیان لەسەر دەست و پارێزەری دەسەلات و گەرەیی دەزانی، هیچ شتێک لە قبولکردنی ئەو پێشنیار و مەئوریەتە ئاسانتر و خۆشتر نەبوو.

لەو جەنگەدا ئەو پارە و دەستکەوتیکی زۆری که بۆ هیئانەدی خەونەکانی ئەو پێویست بوو، و دەست دەهینا و هەرەها بەسەر هەقێکەکانی تردا زال و بالادەست دەبوو، بەلام

۲۲۴- مروج الذهب: ب ۳، ل ۳۴۶.

۲۲۵- مروج الذهب، ب ۲، ل ۲۵۶.

۲۲۶- سیوطی، تاریخ الخلفاء، ل ۲۲۳.

۲۲۷- سیاستنامه، ص ۴۰- ۴۲، هەرودها تجارب الامم، ج ۵ ص ۱۹. تجارب السلف، ص ۱۹۴.

وہلاناں و لہ ناوردنی بابہک کاریکی ناسان نہبوو. لہ ماوہی بیست سالدا دہسہلات و ثوتوریتہ و کاریگہری بابہک رہگ و ریشہی مکومی داکوتابوو. بویہ، ئەفشین جگہ لہ بہکارہینانی فیئل و ہلخہلہتاندن چارہیہکی تری بہدی نہدہکرد.

دہربارہی بابہک و ئەفشین

ئەو دۆستایەتی و دلنەوازیانەیی کہ ئەفشین، ہەندئ جار بە نەینیی بەرامبەر بابەک دینواند، ہەلخەلەتاندن و فریودانیک بوو. دواتر، دواى لہ نیوبوردنی بابہک کاتئ ئەفشین خۆیشی کەوتہ بہر نہفرت و بیزارى خەلیفہ و تورکەکان و بووہ نیچیری ژێردەستیان، ہەولیاندا کە بہ ہاوکاریکردن و یارمەتیدانی بابہک تاوانباری بکەن. گوتیان کہ ئەو بہ نەینیی لہگەل بابہک و مازیار ہاودەست بووہ، ئەگەر ئەو تۆمەتہ راست بیت رەنگہ بتوانین بلین کہ ئەفشین ئەو دوانەیی ہان داوہ راپبەرپن و دەست بہ تاژاوہ و سەرکەشی بکەن تا بہ لہ نیوبوردنی ئەوان بۆ خۆی شانازی و شکۆیەک لہ لایەن خەلیفہوہ و دەدست بیئیی. بہہرحال ئەفشین بۆ لہ نیوبوردنی بابہک کاریگہرتترین چەکی خۆی بہکارہینا: چەکی دۆستایەتی و بہمتەرزہ بابہکی کردہ قوربانى پلہوپایہ و چاوجنۆکییہکانی خۆی.

ہەولنەکانی بابہک لہ بەرامبەر ئەفشیندا یەکەمجار سەرکەوتوانہ و ئومید بەخش بوون. بابہک لہ قەلا و حەشارگە سروشتییہ سەختەکاندا لہخۆبوردوانہ رووبەرپرووی دوژمنان دہبووہوہ.

بیزەنتییہ یا بیزانس

جگہ لہوہ، نەک ہەر لہ قەلەمپرہوی حکومەتی عەبباسی، بەلکو لہ دەرہوہی قەلەمپرہوی ئیسلامیشدا دژی خەلیفہ تیدەکوؤشا. پەپرہوکارەکانی لہ بیزەنتییہشدا ئیمپراتۆریای رۆمی رۆژھەلاتیان بۆ جەنگ دژی خەلیفہ ہان دہدا.

خوہمییہکان لہ شارەکانی بیزەنتییہ پەناگہی گونجاویان بۆ خو بەدی دہکرد. چونکہ قەیسەرہکانی بیزەنتییہ، دژی خەلیفہکان ہەولیان دہدا لایەنگر و پەپرہوکارەکانی بابہک بہہیز بکەن. ماوہیہک پیشتەر مەئمون توانیبوو تاژاوہیہک لہ بیزەنتییہدا بنیئتہوہ.

ئەو، تۆماس ناویکی خەلکی (سەقەلیہ)ی لہ ناسیای بچووک لہ ہەمبەر قەیسەردا راست کردبووہوہ و یارمەتیدا بوو و دژی (تیوفیل) کہ قەیسەری بیزەنتییہ بوو بہہیزی کردبوو.

قەیسەریش بۆ ئەوہی مامەلہیہکی وەکو ئەو بکات ولاتی خۆی کردبووہ پەناگہی خوہمییہکان و یارمەتی دہدان. مەئمون کہ لہ سالی (۲۱۸ک/ ۸۳۳ ز) بہ مەبەستی شەرکردن دژی رۆم کەوتبووہ رئ لہ (تەرسوس) کۆچی دوايي کرد، بەلام جوجوؤل و پیلانگێرپیہکانی کہ لہ دەرہوہر و سنوورەکانی رۆمدا ہەبوون، ہەرہا بەردەوام بوون.

بہ پیتی قسەی تەبەری، کاتیک ئەفشین تینی بۆ بابہک ہیئنا و بابہک رەوشی خۆی دژوار بیئی و لہ لہ نیوجوونی خۆی دلنیا بووہوہ، زانی کہ ناتوانئ لہگەل موعتەسەمدا ریک کەوی بویہ نامەیی بۆ (تیوفیل کوری میخائیل) مردوہ لہ (۲۲۳ک/ ۸۳۱ ز) ی پادشای رۆم نووسی کہ پادشای عارەبان ہەموو جەنگاوہرەکانی خۆی لہ شەر دژی مندا لہ دەستداون و ئیستا وای لیہاتووہ کہ بہ ناچاری بەرگدووہرەکی خۆی (جەغفەری کوری دینار) و چیشتلینەرہکی خۆی (تیتاخ) بۆ شەری من ناروون و ئیستا ئەو کەسیکی نہماوہ شەری بۆ بکا و پاسەوانی لیبکا ئەگەر دہتەوئ دہتوانی ہەلکوتیتہ سەری و لہ نیوی بہیت.

قەیسەر بہ سەدھەزار و بە قسەیہکی تر بہ حەفتا ہەزار سەربازوہ بہ سەر ولاتی ئیسلامیدا دا، کۆمەلئیک لہ ئالا (سوور)ہکانیشی لہگەل بوون کہ فەرماندەکیان ناوی (بارسیس) بوو و ئیمپراتۆری رۆم لہ نیو سوپای خۆیدا وەرگرتبوون و خەرجی دہکیشان. کاتیک گەیشتنہ قەلەمپرہوی ولاتی ئیسلامی، شاری (زەیتەرہ)یان تالانکرد و خەلکیکی زۆریان کوشت و ژن و مندالئیکی زۆریان بہ دیل گرتن و شارەکیان سووتاند...^{۲۲۸}

کاتیک کہ ئەو رووداوہ رویدا، ئەفشین بابہکی گرتبوو. بەلام تەنانەت دواي بەدیگرتن و کوشتنی بابەکیش ئالا سوورەکان و خوہمدینان تەسلیمی موسلمانان نہبوون. ئەوان لہ قوستەنتینیہ و لہ لای ئیمپراتۆرەکانی بیزەنتییہ پیلان و نەخشەیان دژی خەلیفہی بەغدا دہکیشا.

ئەوہی لیئردا ماہی سەرنجہ و دەبی لہ بیرمان بی، ئەو دہسەلات و کاریگہرییہ کہ ئیترانییہ ئاوارەکان لہ پایتەختی ئیمپراتۆریای بیزەنتییہ و دەستیان ہیئابوو. لہ قسەیی میژوو نووسہ رۆژئاواییہکانوہ دەرہوہی کہ ژمارہیہک لہ ئیترانییہکان لہ قوستەنتینیہدا دہژیان.

۲۲۸- تەبەری: رووداوی سالی ۲۲۳.

تیوفوبوس

سەرچاوه‌کان نووسییوانه که شازاده‌یه‌کی ئییرانی له تۆرهمه‌ی ساسانییه‌کان له هه‌ژاری و دوورخراوه‌یی له قسسته‌نته‌نییه‌دا کۆچی دوایی کرد و له دوای خۆی کورپیکی به ناوی ((تیوفوبوس))^{۲۲۹} به‌جێهێشت. له ته‌مه‌نی دوازه‌ سالی‌دا، ئاشکرابوو که له بنه‌ماله‌ی پادشایه‌تییه‌ی ناپویراو چووه‌ سه‌ر ئایینی مه‌سیحی و له بیزه‌نتیه‌یه‌دا چووه‌ خزمه‌تکردن له ریزی سوپا. توانا و ئاماده‌ییه‌کانی ئه‌و بوونه‌ مایه‌ی پێشکه‌وتنی به‌خێرایه‌ی. سه‌ره‌ته‌نجام خوشکی قه‌یسه‌ری خواست و کرایه‌ فه‌رمانده‌ی سێ هه‌زار ئییرانی ئاواره‌ که وه‌کو باوکی له ده‌ستی موسلمانه‌کان رایان کردبوو.^{۲۳۰} ئاشکرایه‌ که ئییرانییه‌کان له لای قه‌یسه‌ره‌کانی بیزه‌نتیه‌یه‌ مایه‌ی سه‌رنج و بایه‌خ پێدان بوونه‌. سه‌باره‌ت به‌ ئاکامی کاری ئه‌و شازاده‌ ئییرانییه‌ باسیکی سه‌رنجراکیشیان گێراوه‌ته‌وه‌. نووسییوانه‌ که ئه‌و سێ هه‌زار ئییرانییه‌ی ئه‌و فه‌رمانده‌ و سه‌رکرده‌یان بوو، که‌سانێکی نه‌ژاد په‌رست بوون، بۆیه‌ له تیوفیل هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و (تیوفوبوس)یان وه‌کو پێشه‌وای خۆیان ناوژه‌د کرد، تیوفیل به‌ هێزی سه‌ربازی رۆمی و یۆنانی شۆرش و سه‌ره‌هلدانی ئه‌وانی دامرکانده‌وه‌ و تیوفوبوس ده‌ستگیرکرا. قه‌یسه‌ری بیزه‌نتیه‌یه‌ له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو. فه‌رمانیدا که سه‌ری تیوفوبوس بپرن و بیخه‌نه‌ نیو ته‌شتیک و بیبه‌نه‌لای ئه‌و. کاتێ چاوی به‌ سه‌ری پراوی شازاده‌ کهوت گوتی: تۆ ئیدی تیوفوبوس نیت و به‌م زووانه‌ منیش تیوفیل نام.

شه‌ره‌کانی بابەك

به‌لێ شه‌ر و نه‌به‌رده‌کانی بابەك له‌گه‌ڵ ئه‌فشین له‌ په‌ناگه‌ سه‌خت و سه‌روشتیه‌یه‌کانی چیا سه‌رکه‌شه‌کانی ئازهربايگان ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه‌یان کیشا. میژوونووسان به‌ درێژی چۆنیه‌تی ئه‌و شه‌رانه‌یان تۆمارکردوه‌.

ئه‌و شه‌رانه‌ بۆ ماوه‌ی سێ ساڵ واته (۲۲۰ تا ۲۲۳ ک / ۸۳۵ تا ۸۳۸ ز) به‌رده‌وام بوون. وه‌ک له‌ ناوه‌رۆکی قسه‌ی ته‌به‌ری ده‌رده‌که‌وئ، موخته‌سه‌م بۆ کۆتایی پێهینانی ئه‌و ئه‌رکه‌، زۆر خه‌لات و به‌خششی دابوو ئه‌فشین. جگه‌ له‌ هه‌ریمی ئازهربايگان و ئه‌رمه‌نستان که پێی

دابوون، سوپا و پێداویستی و ئامرازه‌کانی جه‌نگ و چوارپێی زۆریشی بۆ ناردبوو. به‌ر له‌ به‌رپێکه‌وتنی ئه‌فشین، (مه‌مه‌دی کورپی یوسف) یش راسپێردرا بوو بچێته‌ ئازهربايگان و ئه‌و قه‌لا و په‌ناگانه‌ی که بابەك و ئییرانی کردبوون، سه‌ر له‌ نوێ چاک بکاته‌وه‌. مه‌مه‌دی کورپی یوسف له‌و مه‌ثموریه‌یه‌دا رووبه‌رووی سوپای بابەك بووه‌وه‌ و ژماره‌یه‌کی له‌ خوهره‌مدینان کوشتبوون و کۆمه‌لێکیشی لێ به‌ دیل گرتبوون. به‌لام کاتێ که ئه‌فشین گه‌یشته‌ ئازهربايگان هه‌لێیدا جگه‌ له‌ به‌کارهێنانی شمشیر بۆ له‌ نیویردنی بابەك، فیل و فریودانیش بخته‌کار.

به‌مشیه‌یه‌، ئه‌و شه‌رانه‌ی که ئه‌فشین دژی بابەك ئه‌نجامی دان له‌ سه‌ره‌تادا به‌ فیل و ته‌له‌که‌ ده‌ستیان پێکرد. ئه‌فشین تازه‌ گه‌یشتبووه‌ ئازهربايگان که (مه‌مه‌دی کورپی به‌عیس) فه‌رمانده‌یه‌کی تری خه‌لیفه‌ که په‌یمانی ئاشته‌وایی له‌گه‌ڵ خوهره‌مییه‌کان به‌ستبوو، په‌یمانی خۆی شکاند و فیل و خیانه‌تی له‌گه‌ڵ سوپای بابەك کرد. ده‌لێن کاتێ ئه‌فشین هاته‌ ئازهربايگان، سوپاسالاری بابەك ناوی (عیسمه‌ت) بوو، چووه‌ په‌ناگه‌ی شاه‌ی که (که‌ مه‌مه‌دی کورپی به‌عیس) کوتوالی ئه‌و قه‌لایه‌ بوو.^{۲۳۱} مه‌مه‌دی کورپی به‌عیس، وه‌ک ئه‌رک بوو له‌سه‌ری، ده‌بوو ئالیه‌کی بۆ چوارپێه‌کانی له‌شکری عیسمه‌ت بناردبا، که شه‌و داهاات عیسمه‌تی له‌گه‌ڵ ده‌ که‌سی تر بۆ میوانداری بانگ کرده‌ لای خۆی، شه‌و کاتێ که مه‌ست بوون، (مه‌مه‌دی کورپی به‌عیس) ده‌ که‌سه‌که‌ی کوشتن و ئینجا ده‌ستی عیسمه‌تی به‌ستن و پێیگوت یه‌ک یه‌ک بانگی فه‌رمانده‌کانی سوپای خۆت بکه‌ تا بینه‌ ده‌ر، ئه‌گه‌رنا تۆ ده‌کوژم. عیسمه‌ت وایکرد و یه‌ک یه‌ک ئه‌فسه‌ره‌کانی خۆی بۆ هاته‌نده‌ر له‌ قه‌لا بانگ ده‌کرد و مه‌مه‌د ده‌یکوشتن، کاتێ که ئه‌وانی تر له‌وه‌ ئاگاداربوونه‌وه‌ هه‌موویان هه‌لاتن. دوای ئه‌فشین پاسه‌وانی له‌ سه‌ر هه‌موو رینگاکان دانان و سه‌ربازی له‌ هه‌موو ده‌ربه‌ند و قه‌لاکان جێگیر کردن.

جه‌نگ و فیل

به‌لام بابەك له‌ په‌ناگه‌ قایمه‌کاندا بچێ ترس بوو، هه‌وت مانگان له‌و شوینه‌ خۆی قایم کرد و نه‌هاته‌ده‌ر و نه‌که‌وته‌ شه‌رو پێکدادان له‌گه‌ڵ سوپای ئه‌فشین. ئه‌فشین دلته‌نگ و مه‌لول بوو. که‌وته‌ هه‌ولێ چاره‌ و فیلێک. نامه‌ی بۆ موخته‌سه‌م نووسیوو و داوای پێداویستی و پارهی

۲۳۱- ته‌به‌ری، رووداوی ساڵی ۲۲۰ک.

Theophobus- ۲۲۹

۲۳۰- بگه‌رێوه‌ بۆ گیبوون، ب ۴.

لیکړدبوو. موعته سەم سەد و شتر باری دەرهم له گەل سڼ سەد غولامی تورک، و به هاورپیی له گەل ((بوغای گهوره)) ی ناردنه لای ئەو.

که بوغا گه‌یشتە ئەو جیبیی که تا ئوردوگای ئەفشین سڼ رۆژە ری بوو، ئەفشین نامە ی بۆ نارد که مانگیگ له‌وئ بیتیته‌وه و وای بلاویکه‌وه که ئەم که‌لوپەل و پارە و پیداوایستیانه فالانە رۆژ دهبەمە لای ئەفشین، تاکو جاسوسه‌کانی بابەک ئەو هه‌واله‌ بۆ بابەک ببه‌نەوه، به‌لکو هه‌ولبەدات به‌مه‌به‌ستی دەست به‌سەردا گرتنی که‌لوپه‌له‌کان له‌ په‌ناگه‌کی خۆی بیتیته‌در. ئەوان ئەو پیلانەیان ئەنجامدا و رۆژی دیاریکراو بابەک به‌ پینچ هه‌زار سواره‌وه له‌ په‌ناگه‌ هاتە دەر، به‌لام بوغا به‌ فەرمانی ئەفشین پاره‌کانی به‌ شه‌و بۆ شویتینیکی تر بردبوون و وشتره‌ بی باره‌کانی لای خۆی بوون. ئەو فیله‌ی که ئەفشین داینا‌بوو سەری نه‌گرت و بابەک بڼی ئەوه‌ی کیشیه‌کی ئەوتۆی بۆ دروست بڼی، بریک ده‌ستکه‌وتی وه‌ده‌سته‌تینا و بۆی دەرچوو ... له‌وه به‌ دواوه‌ چەندین شه‌ر له‌ نیوان سویای بابەک و ئەفشیندا پرویاندا که هەر جاره‌ی لایه‌کیان سەرده‌که‌وتن. سەربازەکانی بابەک که په‌ناگای قایمیان هه‌بوو، به‌رگه‌ی به‌فر و سەرما‌ی سه‌ختیان ده‌گرت و ئازایانه‌ خۆیان راده‌گرت، به‌لام هه‌والانی ئەفشین که له‌و سەرما سه‌خته و ری و بانه‌ ناخۆشانه‌ رانه‌هاتبوون، ورده‌ ورده‌ له‌ خۆیان بیزار و که‌وه‌ری دهبوون. دوو سال‌ ئاوا تپیه‌ری. زۆر له‌ سەربازەکانی ئەفشین له‌ نیو چوون، به‌لام موعته‌سەم به‌رده‌وام سەربازی تازه‌ و که‌لوپەل و پیداوایستی بڼی ئەندازه‌ی بۆ دهنارد.

سەرته‌نجام ئەفشین بریاری گرتنی په‌ناگه‌کی بابەکی دا. که له‌ نزیکه‌ یه‌ک فرسه‌نگی په‌ناگه‌که‌ دابه‌زی، بابەک به‌ خه‌روار خواره‌مه‌نی و میوه‌ی له‌ په‌ناگه‌کی خۆی بۆ سەربازەکانی ئەفشین نارد و گوتی ئیوه‌ میوانی ئیمه‌ن. له‌وه‌ رۆژه‌ی که به‌ره‌و لای په‌ناگه‌کی ئیمه‌ به‌رپوه‌ بوونه‌ خواره‌مه‌نیتان دەست نه‌که‌وتوه‌، ئیمه‌ له‌وه‌ زیاترمان لانییه‌. ئەفشین گوتی نه‌دایه‌ ئەو شتانه‌ و وه‌لامی بۆ ناردوه‌وه و په‌یامی تازه‌ی پیداکه‌ ((ئیمه‌ پینوستانمان به‌ خواردنی تۆ نییه‌ و ده‌زائم تۆ ئەم کاره‌ت بۆ ئەوه‌ کردوه‌ بزانی سەربازەکانی ئیمه‌ ژماره‌یان چەنده‌. له‌ نیو ئەم له‌شکره‌دا سی هه‌زار پیایوی شه‌رکه‌ر هه‌یه‌ و له‌ گەل (ئەمیرولموئمنین - مه‌به‌ستی خه‌لیفه‌یه -) ده‌که‌نه‌ سڼ سەد هه‌زار موسلمان که‌ گشتیان له‌ گەل ئەودا یه‌کدلن و تا یه‌کیکیان تیا مابڼ بڼ باکانه‌ شه‌ری تۆ ده‌که‌ن. ئیستا تۆ خۆت باشتەر ده‌زانی، ده‌ته‌وئ داوای په‌نادان و لیبوردن بکه‌ و ناشته‌وئ خۆت بۆ شه‌ر سازکه‌.))

بابەک هه‌لبه‌ته‌ نه‌یده‌ویست په‌نادانی خه‌لیفه‌ هه‌لبژیری بۆیه‌ شه‌ری هه‌لبژارد، دەرکه‌ و ده‌روازه‌کانی قه‌لا و په‌ناگه‌ی خۆی قایم کردن و له‌وئ مایه‌وه‌. ئەفشینیش له‌ ده‌ورانده‌وری قه‌لاکه‌ له‌شکرگای دروستکرد و خنده‌قی لیدان و له‌وئ لیدانیشته‌. به‌ رۆژ له‌ نیو قه‌لا‌ی بابەکدا ده‌نگی بانگ لیدان و هه‌را و هوریا‌ی چەنگ و روود به‌رز دهبووه‌وه و وایانده‌نواند که باکیان به‌ سویای دوژمن نییه‌، به‌لام شه‌وان ده‌سته‌یه‌ک سەربازیان بۆ هه‌لکوتانه‌ سەر دوژمن له‌ قه‌لا دهناردنه‌ دەر. ئەو بارودۆخه‌ش ماوه‌یه‌ک درێژه‌ی کیشا. سویای ئەفشین ویرای که‌می ئازوقه‌ و ئالف و دژواری کار، باش خۆیان پراگرت، شه‌ری خۆیناوی و گوشت و گوشتاریکی سه‌خت پرویدا و زۆر له‌ سەربازەکانی بابەک له‌ نیو چوون.

سەرته‌نجام بابەک په‌کی که‌وت. مانه‌وه‌ له‌ نیو په‌ناگا شتیکی به‌ شتیکی نه‌کرد و له‌شکره‌ی ئەفشین له‌ ده‌وری په‌ناگا که‌ دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه‌. بۆیه‌ که‌وته‌ بیری ئەوه‌ی فیلیک له‌ ئەفشین بکات. چوه‌ سەربانی قه‌لا و به‌ ده‌نگی که‌ به‌رز گوتی: ئەوه‌ منم بابەک، به‌ ئەفشین بلین با نزیکتر بیتیته‌وه‌ و قسه‌یه‌کی له‌ گەلدا بکه‌م. ئەفشین هاته‌ ژیر دیواره‌که‌. بابەک داوای په‌نا و (زینهار)ی خواست و گوتی کوره‌ گه‌وره‌که‌م وه‌ک بارمته‌ ده‌نییم و با لای خۆت بڼی و له‌ لای خه‌لیفه‌ داوای په‌نادان و زینهارم بۆ بکه‌. له‌ سەر ئەوه‌ ریکه‌که‌وتن و سەربازەکانی ئەفشین له‌ ده‌وری قه‌لاکه‌ کشانه‌وه‌ و گه‌رانه‌وه‌ دواوه‌، که‌ شه‌و داها‌ت بابەک که‌س و کاره‌کانی خۆی کۆکردنه‌وه‌ و له‌ گەل په‌نجا پیار که‌ له‌ گەل ئەودا له‌ قه‌لاکه‌ مابوونه‌وه‌ قه‌لاکه‌یان به‌جیه‌تلا و ملی جیاکانیان گرتنه‌ به‌ر و له‌ویشه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌رمه‌نستان رۆیشتن.

گرفتاربوونی بابەک

ده‌لین که‌ بابەک له‌ قه‌لا دەرچوو جلوه‌رگی ری‌سواران و بازرگانانی پۆشی و له‌ گەل هه‌وله‌کانی خۆی، خۆیان گه‌یاندە جیبه‌ک له‌ ئه‌رمه‌نستان. مه‌ریکی له‌ شوانیک، که‌ خه‌ریکی له‌وه‌راندنی په‌زه‌کانی بوو، کړی. شوانه‌که‌ دوا‌ی ئەوه‌ چوه‌وه‌ لای (سه‌هل کوری سنبات)ی مردوه‌ له‌ (٢٣٠ ک/٨٤٥ ز) ئەمیری ئه‌رمه‌نستان و هه‌والی لیدان. زانیان که‌ بابەک هاته‌وته‌ ئەو نارچه‌یه‌. ئەفشین پیاوێتر نامە‌ی بۆ هه‌موو فەرمانه‌وا و ئەمیره‌کانی ئازهر‌بایگان و ئه‌ران و بیلقان و ئه‌رمه‌نستان ناردبوو و رایسپاردبوون که‌ له‌ گرتنی بابەکدا یارمه‌تی بدن.^{٢٣٢}

سههله كورپ سنبات كاتئ له هاتنى بابك بؤ نهرمه نستان دلنيا بووه وه، يه كسه ر چووه ديدارى و به پريز و شكوه له سهراى خويدا ميواندارى ليكرد و نامه شى بؤ نه فشين نارد كه بابك له لاي منه. نه فشين زور دلگهرمى و ته ماعى وه بهرناو برياريان له سه ر نه وه دا كه له گه ل بابك بؤ راويينه شوينيك و له وئ بابك له و شوينه ي كه دياربيان كردبوو راده ستى پياوه كانى نه فشين بكهن.

وايانكرد و كاتئ كه بابك زانى سههله به خيانه ت راده ستى دوژمنى ده كات، به وروژاوييه وه پيىگوت: ((منت به هه رزان فرؤشته نه و به رازانه، نه گه ر پار و زپرت گه ركه بوو، من زور زياتر له وه ي نه وان پيىان داي، ده مدائتي))^{۲۳۳}

به ممشويه، نه فشين به غه در و فيل و ته له كه بابك كرت و كوئ و به ندى خسته ده ست. قه لا و په ناگاي ئالا سووران ويران بوون و نه وان خو شيان كوژران و په رش و بلاو بوون، به لام خه بات و تيكو شانى نه وان كوئاي نه هات و له دواى بابك كيش هه روا به رده وام بوو.

نه فشين بابك و كه سوكاره كانى نه وى هه لگرتن و به ره و سامه را كه وتنه ري. خو شحالي خه ليفه سه باره ت به و سه ركه وتنه له راده به ده ر بوو. زور دلنه وايى نه فشيني كرد و ريز و پاداشتيكى زورى پييه خشى. كه نه فشين بابك كى هينا يه سامه را، (نه حمه د كورپ ده واد) ۲۴۰ ك / ۸۵۴ ز مردوه) كه قازى قازييه كانى به غدا و له ناو دارانى (موعته زيله) بوو، به نه ناسراوى چووه نه و جييه ي كه بابك كى ليىبوو، بابك كى بينى و قسه ي له گه لدا كرد. روونه كه ترس و ده ستپاچه يى خه ليفه سه باره ت به بابك تا چ راده يه ك بوو، به شيويه ك كه تا به يانى شو قه رى نه گرت و دواتر به په ستى چووه باره گاي نه فشين و نه ويش به شه و بابك كى بينى.

ده تگوت به غدا نايه وئ باوه ر بكا قاره مانىكى دلير كه ساله هاى سال هه ره شه ي ليده كرد، تيستا له ويدا له نيو داو و له يه خسريدا به سه ر ده بات...

ئاكامى بابك

روژى دواتر موعته سه م دانيش ت و خه لك له ده روازه ي (گشتى) تا (مه تيره) ريزيان به ست. موعته سه م ده يويست خه لكى، بابك به ريسوايى و په ستى بينن. له پياوه كانى خو ي پرسى، له سه رچى دابرنى باشه؟ گوتيان هيج شتيك له فيل باشت نيهه. فه رمانى دا فيليك بينن و

جلوبه رگيكي زور جوانيان كرده به ر بابك و كلاريكى پيىستى سموره يان له سه رنا و له گه ل خه لكىكى زور برديانه (دارولعامه) ي باره گاي (نه ميرولومنين). موعته سه م داواى سه رپري كرد كه ده ست و پيىكانى بپري. فه رمانى دا جه لاد كه ناوى (نود نود) بوو بينن، ناوبراو له ده رگاي گشتى هاته ژور و خه ليفه بانگى كرد، كاتئ كه هاته لاي خه ليفه، خه ليفه فه رمانى پيدا كه هه ردو ده سته كانى بابك بپري. نه و خو ينساردى و بي بابك نازايانه يه ي كه بابك له به رامبه ر مه رگدا نيشانى دا شايسته ي قاره مانان بوو.

ده لين كاتئ بابك هاته لاي موعته سه م، براكه شى له وئ بوو. براكه ي پيىگوت: ((نه ي بابك، كاريكت كرد كه كه س نه يكردوه تيىستاش خو راگرييه ك بكه كه كه سى دى نه يكردي))^{۲۳۴} بابك گوتى به چاوى خوئ ده بينى كه چوئ خو راگرييه ك ده كم.

سه رچاوه كان نووسيو يانه كاتئ ((كه ده ستىكيان بپري، ده سته كه ي ترى له خو ين هه لسوى و هه موو ده و چاوى خوئ به خو ين سوور كرد، موعته سه م گوتى ... نه مه چ كاريكه ده بكه ي؟ گوتى حيكمه تيىك له م كارى مندا هه يه، كه تو هه ردوو ده ست و پيى من ده بري خو ين له له شدا ناميى. كه سيىك خو ين له له شيدا نه ميى رهنگى زه رد هه لده گه ري، من بزبه روى خو م به خو ين سوور ده كم كه وا نه زانن من له ترسان زه رد هه لگه روام))^{۲۳۵}. به لئ بابك ئاوا پيشوازي له مه رگ كرد و هيج قسه يه كى نه كرد و ده مى هه لنه بپري. موعته سه م فه رمانى دا كه له لاي روژه لائى به غدا له نيوان دوو پرد دا به دارييه وه هه لواسن. سه رنه نجام بابك ئاوا ليىكرا. به لام با بزايين داخو نه فشين كى بوو، و ئاكامى چى ليها ت.

نه فشين

هه ولدراوه نه فشين له ريزى قاره مانانى نه ته وه يى ئيران نيشان بدرى. به بايه خ و پيدا هه لدان باس له و بزاق و پيلانگي پيانه ي كراوه كه دژى ده زگاي خه لافه ت نه نجامى دان. نه و خيانه ت و چه په لكارييه ئاشكرايه ي كه ده ره ق به بابك و مازيار كردويه تى، به كاريكى به رژه وه نديخوازانه دراوته قه لوم، نه مانه شتگه ليىكن جيى گومان. نه فشين وه ك چوئ له ميىزووى ژيىانى نه ودا ده رده كه وئ، شازاده يه كى ده سه لائخواز بووه و جگه له كو كردنه وه ي پار و سامان بو

۲۳۴- شد رات المذهب، ۲، ۵۱ ل.

۲۳۵- سياستنامه، ۱۷۶ ل.

۲۳۳- ته به رى، رو داوه كانى سالى ۲۲۲.

وهدسته پنهانی دهسه لآت، خه میکی تری نه بووه، ده بیوست بگاته فرمانر په ایه تی خوراسان و بو
 شه کاره تهنانه باوک و برای خوشی کردنه قوریانی. هه ولی ددها پاره و دارایی کوبکاته وه و بو
 شه مه به سته، خیانه تی له له شکر بیه کانی خوی و تهنانه له هاورپ نزیکه کانی خوی ده کرد.
 بو شه وی به ثاره زووه شیرینه کانی خوی بگات باکی به فیداکردنی ویژدانی خوی نه بووه.
 عاره به کانی به دوزمن ده زانی و قهت له ناخه وه ناین و ریازی شه وانی قبول نه کردبو، به لام
 دهسه لآتخواری و مالپهرستی ناچاری کردبو بیته خزمه تکاری خلیفه ی عاره بان. دهره هق به
 ناینی دیرینی خوی وه فادار مابووه وه، به لام له پینا و پله و پایه و مال و دارایی به ناوی
 موسلمان ته تی، هاودینان و هاونه ژاده کانی خوی ده کردنه پارووی چهوری دوزمنان. عاره به کانی به
 بوونه وه ری سووک ده زانین، به لام وه ک خوی ده یگوت هه موو کاریکی ده کرد له پینا و یاندا، تهنانه
 له بهر خاتری شه وان چهوری دونگی په زی ده خوار و سواری و شتر ده بووه و ده مپی ده کردنه پی پی*
 دوزمنایه تی کردنی له گه ل بنه ماله ی (تاهیر) له بهر شه بوو که چاری بریبووه خوراسان و به خلی
 به فرمانر په وایانی شه و دهر د. دۆستایه تی کردنی له گه ل مازیار پلانیکی بوو دژی بنه ماله ی تاهیر
 و سه ره ته نجام به فیل، مازیاریشی کرده قوریانی شه و دۆستایه تی کردنه. شه و چالاک و
 پیلانگیر پانه ی که دژی خلیفه ی ته نجام ده دان زیاتر له شه نجامی ترس و دل په راوکیوه بوون. له
 خبات و هه ولدانه کانی خویدا قهت بیری له نیرانییه کان و ناین و فره هنگی زه ده شتییه کان
 نه ده کرده وه و له خه میاندا نه بووه. به وردبوونه وه له میژوو، زور به لگه و به رزه هنگی گرنگ
 سه باره ت به و راستییه به دی ده کرین.

ئه شروسنه

پاریزگای شه شروسنه، که باو باپیرانی شه فشین پشتا و پشت فرمانر په واتیان تیا کردووه، له و دیو
 رووبار له نیوان سیحون و سه مه رقه نددا هه لکه وتبوو. له رۆژه لاته وه به فرغانه و له لای
 رۆژتاوا شه وه ده گه یشته وه سه مه رقه ند. له باکووریه وه چاچ و به شیک له فرغانه و له لای
 باشوریه وه کش و چغانیان هه لکه وتبوون. شه هه ریمه به هوی زوری شو و هه بوونی کانزا،
 شاهدان و به هیژ بوو. ده لنین چوارسه د قه لای تیا بوو. (یه عقوبی) مردووه له (۲۹۲ ک/ ۹۰۵ ز)

* شه سئ کرده وه وه واته خواردنی چهوری دونگی مه ر، سواربوونی و شتر و کردنه پی ده مپایه له وان رۆژگاران
 لای نیرانییه کان زور به سووکی سهیر ده کرا. و.ک.

نوسیویه که دوای داگیرکردنی ولاتی رۆژه لآت، عاره به (مه زه ری) و (یه مانی) یه کان له هه موو
 ولاتی خوراساندا جینگیربوون جگه له هه ری می شه شروسنه که له وی خه لک لینه ده گه ران عاره ب
 نزیکیان بینه وه. جگه له و ناوه به شاری گه وه ری شه شروسنه ده گوترا (به لسان)، له شاره کانی تری
 شه هه ری مه ده توانین ناوی (بنجیکت) و (سامات) و (رامین) و (دارک) و (خه رقانه) بیه یین.
 فرمانر په واکانی شه هه ری مه که نازناری گشتیان شه فشین بوو، باره گایان له شاری (بنجکیت) بوو.
 وه ک دیاره ناینه که یان (سمنی) یا (مانه وی) بوو. (سمنی) یه کان پینه چه لسه ر ناینی بوودا
 بووبن^{۲۳۶} و وه کو عاره به کانی (جاهلی) شه و نینه یان ده په رست که دروستیان ده کردن، که نویژیان
 ده کرد رووی خویان ده کرده بته کانی خویان. پیاه ژیر و هۆشه نده کانیان له عیبادهت و نیایشدا
 نیگه رانی په ره ردگار بوون و شه و نینه و بتانه یان به خوا ده زانین و ده یانگوت په ره ستنی بته کان
 هۆکاری نزیک بوونه وه یه له خوا وه ند...^{۲۳۷} ناینی مانیش له و هه ری مه دا بلاو ببووه وه، به لام
 به هه رحال به لگه کان نیشان ده دن که شازاده کانی شه شروسنه، وه کو به رمه کییه کانی به لخ، له سه ر
 ناینی بوودا بووینه. شه بتانه ی که له ماله شه فشین دوزران وه تاراده یه ک شه وه ده رده خه ن که شه
 له سه ر ناینی بت په رستی بووه و به لگه و به رزه ننگه لیک تیریش که له میژوو چه کی ژیان
 شه فشیندا ناماژهی پیده کری، شه قسه یه ی سه ره وه پشت راست ده که نه وه.

به لئ شه شروسنه، ولاتی شه فشینه کان تا کۆتایی خه لافه تی (به نی نومه ییه) له
 ده ستر نیزییه کانی عاره ب و موسلمانان پاریزراو بوو. به پی قسه ی (بلازهری) مردووه له (۲۷۹
 ک/ ۸۹۲ ز) له سه رده می (مه روان کوری محمه د) مردووه له (۱۳۲ ک/ ۷۵۰ ز) [دوایین
 خلیفه ی شه مه ویدا، والی خوراسان که ناوی (نه سر کوری سه ییار) مردووه له (۱۳۱ ک/ ۷۵۰
 ز)] بوو به سه ر شه شروسنه یدا دا، به لام نه ی توانی شتیک به شتیک بکات.^{۲۳۸} خلیفه کانی (به نی
 عه بباس) یش تا سه رده می مه مموون نه یان توانی ده ست به سه ر شه ویدا بگرن.

۲۳۶- التنبيه و الاشراف، ل ۱۳۸.

۲۳۷- مروج الذهب، ب ۱، ل ۸۲. سومنیه هه مان شه مه نه کانن، جۆریکن له بت په رسته کان، مه زه بیکی
 هیندییه کان بووه باوه ریان به دۆنایدۆن بووه، له نیو گه لان و تایفه کانی شاکنجی له تورکستان و چیندا،
 لایه نگریان هه بووه. له باره ی باوه ری شه وانه بگه ریوه بو مفاتح العلوم خورازمی ل ۲۵ و الفهرست بو باسکردن
 له داب و رسومیان بگریوه بو و تاروی Shamanism له کتبی Forgotten Religions .

۲۳۸- فتوح البلدان، ل ۴۱۸.

کاتی که مه‌ئموون بووه خه‌لیفه له سند خه‌ریکی غه‌زووکردن بوو. ئەفشینێ ئەشروسنه‌ش که، ناوی (کاووس) بوو نامەیی بۆ (فەزل کورپی سه‌هل زولریاسه‌ته‌ین)ی وه‌زیر و کاتبی مه‌ئموون نارد داوای ناشته‌وایی لێکرد و ئاماده‌بوو پارە بدا تا موسلمانان به‌ سه‌ر ولاتی ئەودا نه‌ده‌ن. ئەو پێشنیازه‌ی ئەو قبۆلگرا، به‌لام کاتی مه‌ئموون خوراسانی جێهێنایا و به‌ره و به‌غدا گه‌راپه‌وه، (کاووس)یش په‌شیمان بووه‌وه و ئەو پارهیەیی که له به‌رامبه‌ر ناشتیشدا قبۆلی کردبوو، نه‌یدا.

یه‌کیک له خه‌مه‌کانی کاووس که خه‌زینه‌دار و وه‌زیریشی بوو و ناوی (ته‌رادیس) بوو، کچی خۆی دابوو [فەزل] مردوو له (٢٠٢ ک/٨١٨ ز) یه‌کیک له کورپه‌کانی کاووس و به‌ هۆی ئەو نفوز و کاریگه‌ریه‌یی که لای فه‌رمانه‌ه‌وای ئەشروسنه‌ هه‌یبوو، هه‌میشه‌ په‌سنی فه‌زلی ده‌کرد و پێهه‌لده‌دا و له (خیدری) کورپه‌که‌ی تری کاووس که به‌ ئەفشین به‌ناوبانگ بوو، به‌رزتر و لێهاتووتری داده‌نا و هه‌ولێ ده‌دا خیدر بشکینێ و زه‌می بکات و له‌به‌ر چاری باوکی به‌ هیچ و بچ که‌لک نیشانی بدات. ماوه‌یه‌ک دواتر، خیدر که له‌ دوو پروویی و به‌دزمانیه‌یی ته‌رادیس بێزار ببوو، ته‌رادیسێ کوشت و هه‌للات بۆ لای (هاشم کورپی محوره‌ ئەلخه‌تلی) و داوای لێکرد که نامه‌یه‌ک بۆ کاووسی باوکی بنێرێ و داوای لێخۆشبوونی بۆ بکات. کاووسیش داوی کوژرانی ته‌رادیس، ژنیکی به‌ناوی (جیندی) هێنابوو و رایکردبووه‌ لای یه‌کێ له (دیه‌گان)ه‌کانی خۆی.

که خیدر کورپی کاووس له ره‌وشی ناله‌بار و شیواوی ئەشروسنه‌ ئاگادار بووه‌وه، که‌وته که‌لکه‌له‌ی ئەوه‌ی که به‌ قیل و خیانه‌ت، فه‌رمانه‌ه‌وایی ئەوێ که له‌ده‌ست فه‌زلی برابردا بوو، بخته‌ ژیر رکینی خۆیه‌وه. له‌ پێناوی ئەوه‌دا چوو سه‌ر ئایینی ئیسلام و رویشته‌ به‌غدا. له‌وێ له‌ ته‌ماعی حکومه‌ت و ده‌سه‌للات خۆی ته‌سلیمی خیانه‌ت کرد. له‌وێ له‌ به‌غدا چوو لای مه‌ئموون و مه‌ئموونی بۆ داگیرکردنی ئەشروسنه‌ هاندا. به‌مشپه‌یه‌ سه‌رزه‌مینی باو و باپیران و ته‌نانه‌ت باوک و برای خۆیشی له‌ ته‌ماعی ده‌سه‌للات و فه‌رمانه‌ه‌وایی به‌ دوژمنان فرۆشت. خیدر نیشانی مه‌ئموونی دا که گرتنی ئەشروسنه‌ به‌ ئاسانی ده‌کرێ و ئەوه‌ی که خه‌لکی تر لای خه‌لیفه‌ به‌ مه‌ترسیدار و سه‌خت نیشانیان دابوو، ئەو به‌ ئاسان و زۆر ساده‌ خستیه‌پروو. ته‌نانه‌ت نزیکترین کورترین رێگه‌ی که ده‌چێته‌ ئەشروسنه‌ نیشانی خه‌لیفه‌ دا و ئەو تاوانانه‌ی که له‌ پێناو په‌لپه‌یه‌ و پارە ئەنجامی دان، له‌ خیانه‌تکردن به‌ نیشتمان و بنه‌ماله‌ی خۆیه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد.

مه‌ئموون، (ئه‌حمه‌د کورپی ئەبو خالید ئەه‌وه‌ل)ی به‌ له‌شکرێکی زۆره‌وه‌ بۆ غه‌زووکردنی ئەشروسنه‌ وه‌رئێخست. که کاووس له‌ هاتنی له‌شکری عاره‌ب ئاگاداربووه‌وه، فه‌زلی کورپی خۆی ره‌وانه‌ی لای تورکه‌کان کرد، بۆ پشتگیری له‌ په‌لاماری عاره‌بان داوای یارمه‌تی لێکردن، به‌لام

فه‌رمانده‌ی عاره‌به‌کان به‌ر له‌وه‌ی فه‌زل ئەو هه‌یزه‌ی تورکان بۆ یارمه‌تی ئەوان ده‌هاتن بگه‌یه‌نێ، خۆی گه‌یاندە ده‌روازه‌ی ئەشروسنه‌.

کاووسی فه‌رمانه‌ه‌وای ئەشروسنه‌ پێیابوو عاره‌به‌کان ئەو رێگایه‌ی نزیکه‌ که به‌ بیاباندا ره‌ت ده‌بی پێنازانن و به‌ رێگای دوور و درێژ ماوه‌یه‌کی پێده‌چێ تا ئەوان بتوانن بگه‌نه‌ ئەشروسنه‌، به‌لام عاره‌به‌کان به‌ چاوساگی خیدری کورپی کاووس به‌ نزیکترین و کورترین رێگادا که کاووس بیری لێنه‌ده‌کرده‌وه‌ به‌ سه‌ریان دادا. کاووس که به‌و شیوه‌یه‌ له‌ ناکو که‌وته به‌رده‌ستیان به‌ ناچاری ئیسلامی قبۆل کرد و گوێراپه‌لێ خۆی نیشان دا. کاتی که فه‌زل له‌وه‌ ئاگادار بووه‌وه‌ تورکه‌کانی له‌ بیابان جێهێنایا و خۆی هاته‌وه‌ لای باوکی و له‌گه‌ڵ ئەودا بووه‌ ئیسلام و زینهارێ به‌ست، تورکه‌کانیش له‌ تینۆتییان له‌ بیابان له‌ نیو چوون...

له‌ خه‌مه‌تی خه‌لیفه‌دا

ئینجا کاووس چوو به‌غدا لای مه‌ئموون و ئیسلامبوونی خۆی راگه‌یاند. مه‌ئموون کردیه‌وه‌ فه‌رمانه‌ه‌وای ولاته‌که‌ی، داوی ئەویش خیدری کورپی له‌ جیبی ئەو دان.^{٢٣٩}

به‌م چه‌شنه‌ ئەفشین خیدری کورپی کاووس که باوک و برا و زید و نیشتمانی خۆی فرۆشتبووه‌ عاره‌بان، له‌وه‌ به‌ داوه‌ هه‌ولێ دا له‌ ده‌زگای خه‌لافه‌تدا ده‌سه‌للات و نفوزێک وه‌ده‌ست بێنێ. ئەو نفوز و ده‌سه‌للاته‌شی بۆ ئەوه‌ ده‌ویست که له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌ فه‌رمانه‌ه‌واییه‌تی خوراسان و ئەودییو رووباری بدریتێ. بۆ ئەو کاره‌، پێویست بوو له‌ هیچ خه‌مه‌تێک بۆ ده‌زگای خه‌لافه‌ت درێغی نه‌کات. بۆیه‌ هه‌ولیدا له‌ دوژمنایه‌تیکردنی ئێرانییه‌کاندا پێشبرکێ له‌گه‌ڵ فه‌رمانده‌ عاره‌ب و تورکه‌کان بکات. له‌و کاره‌شدا تاراوه‌یه‌کی زۆر سه‌رکه‌وت، به‌لام ئەو سه‌رکه‌وته‌ بۆ ئەو به‌ بری ئەو خیانه‌ته‌ گه‌ورانه‌ بوو که ئەنجامی ده‌دان.

ئەفشین هه‌ولێ دا خه‌مه‌تکردن به‌ ده‌زگای خه‌لافه‌ت بکاته ئامرازێک بۆ کوژکردنه‌وه‌ی پارە و گه‌یشتن به‌ ده‌سه‌للات و توانایی. بۆیه‌ وه‌کو فه‌رمانده‌کانی تری ئیسلام شان به‌ شانی خه‌لیفه‌ که‌وته‌ غه‌زووکردن و داگیرکاری. ماوه‌یه‌ک له‌ میسر بۆ مه‌ئموون شه‌ری کرد^{٢٤٠}، له‌ غزووی رۆمیشدا خه‌مه‌تی زۆری به‌ خه‌لیفه‌ کرد. له‌ ته‌واوی ئەو خه‌مه‌تکردنه‌دا ئامانجی ئەوه‌بوو که

٢٣٩- بلاذری، فتوح البلدان، ل٤١٩.

٢٤٠- تاریخ یعقوبی، ج٣، ل١٩٢.

سەرنج و ریزی خەلیفە بۆ لای خۆی راکیشی و خۆی لە سەردار و فەرماندەکانی تری ئەو شایستەتر و لەبارتر بناسینی، دەبیست بە سەرخراکیشانی خەلیفە بگاتە ئارەزووە دێرینەکانی خۆی کە گەیشت بوو بە فەرمانرەوایەتی خوراسان، بەلام (تاهیریەکان) لە خوراساندا بالادەست بوون و بەدیهیتانی ئەو خەونە، کارێکی ئاسان نەبوو...

پەوشی خوراسان

خوراسان و سیستان لە دەستی (تاهیریەکان) بوون. ئەو بنەمالە ئیرانییەش لە پیناوی پارە و پەلەویە چووونە ریزی خزمەتکارانی خەلیفە. بەلام بە شانازی نواندن بە نەژادی ئیرانی خۆیان، هەولیان دەدا خەلکی خوراسان بۆ لای خۆیان رابکێشن. بانگەشە سەرەخۆبوونیان دەکرد، بەلام ئەو سەرەخۆبوونە کە ئەوان دەیانویست سەرەخۆیی فەرمانرەوایی بنەمالەیی بوو. دەیانویست حکومەتی خوراسان بە شیوەیەکی جێماوێی بۆ بنەمالەیی ئەوان بێت و بۆ ئەو کارە لە ئەنجامدانی هیچ شتێک نەدەپرینگانە. هەم شانازیان بە نەژادی ئیرانی خۆیان دەکرد و هەم بەرامبەر کلتور و شارستانیەتی ئیرانی کەمترەخم بوون، هەم خۆیان بە ئیرانی دەزانی و هەم دژایەتی ئەو راپەرین و سەرەلدانە ئیرانیانەیان دەکرد کە پێیانابوو هەرەشەن بۆ سەر سەرەخۆیی ئەوان.

ماوەیەکی زۆر لە سیستان تاهیریەکان لەگەڵ (خەوارێج) ناچاربوون شەڕ بکەن. خوراسانیان چەندین ساڵ لە رۆژگاری حوکمرانیەتی ئەواندا گیرۆدە ئاژاوە و فیتنەیی خەوارێج بوو. خەوارێج ماوەیەکی زۆر بوو کە لە سیستان و خوراساندا راپەرپوون، بەلام ستم و زۆرداری کاربەدەستانی تاهیریەکان ئەوانی زیاتر هان دەدا. لە سەرەنەدی دەرکەوتنی بابەکدا، (عەبدوڵلا کورێ تاهر) (٢٣٥ ک/ ٨٤٩ ز) کە لە لایەن مەئموونەو کرابوو فەرمانرەوای خوراسان لە (دینەوەر) بوو و سوپا و سەربازی بۆ شەڕ دژی بابەکی خورەمدین روانە دەکرد. (مەمەد کورێ حەمید تاهیری) کە لە لایەن عەبدوڵلاو لە نیشاپور بوو ((زۆر زولمی دەکرد، لە خۆرا هەندێک خەلکی دەگرت و لە سەرای خۆی بەندی دەکرد)) ئەو زولم و زۆرداریانە بوونە هۆی ئەوەی کە (خەوارێج) پەلاماری گوندیکی نیشاپوریان دا و خەلکیکی زۆریان کوشت. عەبدوڵلا تاهیر ((خوراسانی لە خەوارێج

پاک کردەو و زۆری لێ کوشت))^{٢٤١} بەلام ئەو خۆینرشتن و پیاوکۆژیانە خوراسان و سیستانیان شپرزە و وێران کردبوو.

هەر رۆژە و لە گۆشەییەکی ولات خەلکی ستمەملیکراو رادپەرین.^{٢٤٢} دارودەستە و پیاوەکانی تاهیریەکانیش بۆ سەرکوژکردن و تێکشکاندنیان هەندێ جار ئەو پەری زەبر و زەنگیان بەکار دەهێنا و چی نارهوا بوو دەرەق بە خەلک ئەنجامیان دەدا. ئەو قات و قری و مەرگ و میرە سەختەیش کە لە سالی ٢٢٠ک/ ٨٣٥ ز بە هۆی وشکبوونی رووباری (هیرمەند)، بۆست و سیستانی گرتبوو، ببوو مایەیی پەرەسەندنی ئەو نارهزایەتیانە. هەلسوکەوت و رەفتاری کاربەدەستانی تاهیریەکان لە بەرامبەر خەلکی خوراسان ئەوەندە زالمەن و نەفەت نەنگێز بوو کە فەرمانداری خوراسان ناچاربوو نامەیک ئاراستەیی هەموویان بکات کە ((بەم نامەیی دەمەوی لە خەو هەلتانسیتم و چاوتان بکەنەو و بێر لە بەرژەوئەندی خۆتان بکەنەو و لەگەڵ سەران و گەرە پیاوانی ولات نەرمی بنوینن و پەرە بە کشتوکال بەدن کە ئیستا لاواز بوو و بیگەرپیننەو و سەر حالەتی خۆی چونکە خۆی گەرە ئیمە بە هۆی ئەو خەلکەو دەژینی و لە زمانی ئەوانەو درودی نارووه و ستم و بێدادی دەرەق بەوان حەرام کردوو))^{٢٤٣}.

ئەو نامەیی ئەو نیشان دەدات کە کاربەدەستانی تاهیریەکان چۆن خەلکیان دۆشیو. خەلکی ستمەملیکراویش کە گیرۆدەیی خواست و ئارەزووی ستمەکاران دەبوون جگە لە سەرەلدان و سەرکەشیکردن چارەیک تریان بەدی نەدەکرد. فەرماندە و حوکمرانەکانیش بۆ دامرکاندەوئە ئەو سەرەلدان و راپەرینانە، ئەو پەری توندی هۆشگەریان بەکارهێنا و لە هەمانکاتدا هەندێ جار دواوین چەکی خۆیان بەکارهێنا و بە شیوەیەکی کاتی بەرپرسەکانی خۆیان ئاوا بە نامەیک وەک عەبدوڵلا تاهیر دەنووسی ((لە خەو هەستن و چاوە بکەنەو)) ئاگادار دەکردەو. بەلام ئەو کاربەدەست و بەر پرسە چاوەچۆک و ستمەکارانە هەرگیز نەیاندەتوانی چاوە لەو داھاتە زۆر و زەبەندە بپۆشن کە بەشیکیشیان لێ دەدایە فەرمانداری ولات.

لەگەڵ ئەو هەموو پشیوی و بێ سەروریەش، خوراسان بۆ بنەمالەیی تاهیریەکان پێگەیی حکومەتیکی بەهێز و سەرچاوەییکی زۆر باشی داھات بوو. بۆیە ئەفشین چاری تەماعی

٢٤١- گردیزی، ل ٢.

٢٤٢- تاریخ سیستان، ل ١٨٥ - ١٨٩.

٢٤٣- گرد یزدی، ل ٤.

تېرپيوو. له وانه يه نه و او بېرى كړد بېتته وه كه نه گهر خوراسانى كه وته ده ست حكوممه تېكى فراوانو به هېتر له هه رېمى خوى دامه زرينى. بويه له پېناوى گه بشتن به و تامانجه بې باكانه هه موو هه وليكى ددها.

رکابه رایه تیکردن دژی تاهیرییه کان

فهرمانره وایان له سالی (۲۰۵-۲۵۹ ک/ ۸۱۹-۸۷۱ ز)

کاتې كه نه و له نازه رايگاندا خه ريكى شه پر بوو دژى بابك، رووداويك روويدا كه ناكوكيې ژيربه ژيري ته فشين و عه بدوللاى تاهيري كورې بو دوژمنايه تيبه كي تاشكرا، دنوسن ته فشين نه و دستكهوت و دياربانه ي كه له نازه رايگان نهرمه نستاندا ده ستى ده كه وتن رهوانه ي ته شروسنه ي ده كرده وه. به ناچارى نه و ديارى و دستكهوتانه به خوراساندا و به قهله مروه ي عه بدوللا تاهيردا تيدده پرين و فهرمانره وای خوراسان ليبيان ناگادار ده بووه وه. عه بدوللا تاهير نه و هه واله ي به موعته سه م راگه باند. موعته سه ميش فهرمانى دا كه عه بدوللا روونوسيك له و ديارى و ده ستكهوتانه ي كه ته فشين بو ته شروسنه يان ده نيترتته وه، وه ك به لگه وده دست بيئي.

ته فشين هه رچى كه لوپه ل و شتومه كيكي له نازه رايگان و نهرمه نستاندا وده دستده كهوت ده يكرده نيو كيسه و هه گبه وه و به هوى خزم و پياوه كانى خويه وه ده يناردنه وه بو زيدي خوى. هه ر يه ك له و كه سانه ي كه بو نه و كارى داده نان كيسه ي پراوپر له زيپر و زيوى تا ده يتوانى هه ليان بگرى شانى دده ايه بهر و هه ليده گرت و به رپى خوراساندا ده يبرده وه بو ته شروسنه. كاتى كه نه و كاروانانه ي زيپر و گه وه هر، به ره و ته شروسنه به نيو نيشپاپوردا رهت ده بوون، عه بدوللا تاهير فهرمانى دا كه كاروانچيه كان بگرن و نه و پاره و داراييانه ي كه له نيو كيسه و هه گبه كان پييان بوو، ليبيان بستين. نينجا ليپرسين كه نه و شتانه تان له كوئ هيناوه؟ گوتيان نه م شتومه ك و ده ستكهوت و دياربانه هى ته فشين. عه بدوللا تاهير گوتى نيوه درو ده كه ن ته گهر ته فشين بيويستا نه و شتانه بو شويك بنيرى نامه ي بو من دنوسى كه بو به رپيكرندتان ناگادارتان م، به لام نيوه دزن و نه و هه موو پاره يه تان دزيوه.

به مچه شنه عه بدوللا نه و پاره و كه لوپه لانه ي ته فشينى له پياوه كانى نه و ستاندن و به سه ربازه كانى خوى دان. دواى نه وه نامه ي بو ته فشين نووسى كه نه مانه نه و قسه يه ده كه ن، به لام من باورم پينه كړدن و پيموانيه كه تو نه و هه موو شته بو ته شروسنه بنيرييه وه و ناگادارى مينش نه كه يته وه كه بو وديكرديان يارمه تيتان بده م. نيستا من نه و پاره و كه لوپه لانه م به سه ر

سه ربازه كانى خومدا دابه ش كړدوون، نه گهر هى تو نه بن نه و بو سه رباز و پياوه كانى خه ليفه باشن و نه گهر هى توشن نه و من هه رچى داومه ته سه ربازه كان به هاكه ي چه نده بو توى ده كه تيرمه وه.

نه و رووداوه ساردى نيوان ته فشين و عه بدوللا تاهيري به هيتتر كړد و نه و دوو دژبه ره به هيتتره بو له نيوردنى يه كتر ده ستيان به خه بات كړد. گيرانى بابك به ده ستى ته فشين پيگه ي ته فشينى لاي خه ليفه به هيتتر كړدو بووه هوى بايه خپيدانى خه ليفه. به شيويه ك كه پياوه نزيكه كانى خوى له سامه پراوه بو پيشوازيكردنى نه و ناردن و زور ريزى ليتنا و خه لات و نيكرامى زورى پييه خشى. ده لين تاجيكي زيپنى چنراوى به زومرودى سهوز و ياقووتى سوور به دوو كه مهربه ندى گرانبه هاوه پييه خشين و فهرمانى دا كه (ته ترجمه ي كچى (ته شناس) ي گه وره سه ردارى تورك بدرتته كورى ته فشين كه ناوى (حه سه ن) بوو، له رپوره سمى بووك گواستنه وه دا خه رجيى و به زميكي شايسته يان نه غامدا و شاعيران زوره شيان و بالى ته فشينيان هه لدا.^{۲۴۴} بيگومان نه و هه موو ميه ره بانى و دوستايه تى نواندنه ي خه ليفه، به خيلى و كينه ي تاهيرييه كان و ركابه ره كانى ترى ته فشينيان كه له ده رباردا نفووز و ده سه لاتيان هه بوو، ده وروژاند.

به دگوماني خه ليفه

به مشيوه يه، بو نه وه ي كه خه ليفه ي به رامبه ر به دگومان بكه ن، تو مه تى نه وه يان خسته پال كه گوايه به نه ينسى له گه ل بابكدا په يوه ندى هه يه و ريككه وتوون و پشتيوانى ليده كات. موعته سه م كه به رامبه ر ته فشين به دگومان ببوو، ويستى تاقي بكاته وه ((پيگوت چى به باش ده زانى له باره ي بابك؟ پيت باش نييه وازى ليبيين؟ خوت ده زانى نه و پياوه پياويكى نازا وزيره ك و بيباكه و له كاروبارى شه ر و له شكريشدا هاوتاي نييه. با بواري پينده ين و خزمه تيكي بكه ين. ته فشين گوتى نه ي (ميرى باوه رداران) كافر يك كه نه و هه موو خوينه ي موسلمانانى رشتي، چون ده ي زيندو بمينيته وه؟ موعته سه م كه نه و قسه يه ي بيست بوى ساغ بووه وه نه وه ي كه له باره ي نه وه وه بو يان راگه ياندوه درويه)).^{۲۴۵}

۲۴۴- مسعودى، مروج الذهب، ب ۲، ج ۳، ۳۵.

۲۴۵- جومع الحكايات، نسخه خطى.

له راستیشدا ټو تۆمهتهی درابووه پال ټهفشین فری بهسەر راستییوه نه بوو. ټهفشین که سه رکوتکردنی بابه کی خوره مدینی وهک ټامرازیک بۆ وهدهسته ټینانی پشتیوانی و سه رنجی خهلیفه وه به ماندووبوون و سه ختی سی ساڻ له شکرکیشی ټه نجامدبوو و بابه کی به فیڻ و تهله که خستبووه نیو داوه وه و نامهردانه گرتبووی، ری ټینه ده چوو له ژیره وه سازشی له گه لدا کردی.

ټهفشین که له پیناو پاره و پله و پایه، بنه ماله و زید و هه موو شتیکی خوی کردبووه قوریانی خۆ نزیک کردنه وه و دۆستایه تی خهلیفه، چ ټومیدو چاوه روانییه کی له سازش و دۆستایه تیکردن له گه ل دیلیک که خوی دابوویه دهستی خهلیفه هه بووه تا له ژیره وه سازشی له گه لدا بکات؟ بۆ شازادهی ټه شروسنه که باوک و برا و شار و دیار و نایین و باوه ری خوی له پیناو پاره و پله و پایه کردبووه قوریانی، گرتنی بابه کی خوره مدین به ټامرازیکی شایسته ده ژمیردرا که بیگه یه نیټ به ټاره زووی دیرینی، واته گه یشتن به حوکمرانیه تی خوراسان و ولاتی ټو دیو رووباری جه بچون.

ټو نیستا ببووه مایه ی ریژو خوشه ویستی خهلیفه و بۆ گه یشتن به ټاره زووی له میژینه ی خوی ته نه ها هه ریه که هه نگاری له پیس بوو، پیویست بوو به فرت و فیڻ عه بدوللا تاهیر که به هه قرکی خوی ده زانی له بهر چاوی خهلیفه ناشیرین بکا و خهلیفه ی لیبتوریڻی و رقی لی ههستیڻی و جیی ټو بگریته وه. پیویست بوو که سه ردارای تاهیری له بهر چاو موخته سم بجات و خوی بگاته فه رمانره وایی خوراسان. راپه رینی مازیار موژده ی گه یشتن به و ناواته ی پیده دا.

مازیار

له راپه رینی مازیاردا، بۆ گه یشتن به ده سه لات بیری زیندوو کردنه وه ی ټایینی دیرین پیاده ده کرا و ټم بیره ی زیندوو کردنه وه ی ټایینی دیرینه، ټامرازیک بوو که پیده چوو گه یشتن به ټامانجه کانی بۆ مازیار ناسان ده کرد.

له راستیدا، ټو زولم و سته مه ی که له لایه ن کاربه ده سته کانی خهلیفه دژی ټیرانییه کان ټه نجام ده درا، خوی بهس بوو بۆ دروستکردنی گیانی یاخیبوون و به ره نگاریو نه وه ی خه لک دژی خهلیفه. بیبه شکردن و نارزه ایه تی، خه لکی هه میشه ټاماده ی یاخیبوون و سه رکه شی ده کرد و له م میانه دا هه رکه سیڻک دژی خهلیفه دهنگی هه لپریا و راپه ریا، خه لکی داخ له دل و یاخیگر و نارازی، له ده وری کۆده بو نه وه.

راپه رینی مازیاریش بۆ خه لکی زۆر لیکراوی ټیران که زولم و بیداد و سته میکی زۆریان له دهستی کاربه ده ستانی عاره ب بینیبوو، تروسکایی و ده روویک بوو، له بهر ټه وه بوو که ټو

راپه رینه ماوه یه کی زۆر ببووه مایه ی ټومیدی خه لکی. له راستیشدا ټو مازیاره کوری قارنی کوری و نداد هورمزد، سپه هبۆد زاده ی ته به رستان بوو. کاتی که قارنی باوکی کۆچی دوایی کرد، فه رمانره وایی ته به رستان که وته دهستی مامی. ټو پیاوه چوه لای مه ټموون و له لایه ن ټه وه وه نه وازش و پیشوازی کرا. مه ټموون ناوی نا محمه د و کردیه والی ناوچه کانی ته به رستان و روویان و ده ماوه ند،^{۲۴۶} ټینجا خهلیفه نامه یه کی بۆ مامی نارد و فه رمانی دا که ټو ویلایه ته ته سلیم بکات. مازیار به ره و هه ریڻی ته به رستان که وته ریڻ. کاتی که مامی له وه ناگا داربووه وه، زۆر تووره بوو. له گه ل پیاوه کانی خوی له شار هاته ده ر و وایواند که ده یه وئ بجیته پیشوازی مازیار. یه کئ له نۆکه ره کانی باوکی مازیار که له و سه فه رده هاوری مازیار بوو، مازیاری ترساند و پیگوت مامت به و شیوه و ده سته و دایره یه وه ته نه ها بۆ ټه وه هاتۆته پیشوازی ټو خافلگریت بکا و بتگری و له نیوت ببات. پیویسته هه رکه گه شیتیه ټو به هاوری کانی جیای بکه یته وه و له نیوی به یته. مازیار ټاوا ی کرد و مامی خوی کوشت^{۲۴۷} و هه موو قه له مره و ی فه رمانره وایه تی باو باپیرانی خوی خسته ژیژ رکیفی خوی و نامه ی بۆ مه ټموون نووسی که له بهر ټه وه ی مامم دژایه تی کردم له نیوم برد. له وه به دواوه مازیار خوی به (گه یلی گه یلان) و (ټه سپه هبودی ټه سپه هبودان) و نه وه ی شاهان ناوزه د کرد. به لام به رواله ت بهر فه رمان و باجده ری خهلیفه بوو. له بهر ټه وه ی ته به رستان به به شیکی قه له مره و ی تاهیرییه کان که فه رمانره وای خوراسان بوون ده ژمیردرا، مازیار ده بو باج و خه راجی خوی بداته بنه ماله ی تاهیر. له سه رده می خه لافته تی مه ټموون و تا چهند سالی سه رده می موخته سه میش ټه وه ی کرد.

مازیار و تاهیرییه کان

ورده ورده ناخۆشی و دوژمنایه تی که وته نیوان مازیار و تاهیرییه کان. دوژمنایه تی و ناخۆشی نیوان باجده ریکی به رفه رمان، به لام له خۆبایی و باجستیڻیکی ته ماعکار و له هه مانکاتدا نه فره تتامیژ، مسۆگه ر بوو. ټو دوژمنایه تییه گه یشته ټو را ده یه که مازیار به ټاشکرا خوی له ناردنی باجی ته به رستان بۆ عه بدوللا تاهیر ببویڻ.

۲۴۶- بلاذری، فتوح، ل ۳۳۴.

۲۴۷- تاریخ یعقوبی، ب، ل ۲۰۲.

موعتسه‌سه‌م نامە‌ی بۆ نارد که باج و خەراج بۆ لای عەبدوڵلا تاهیر بنێرێ، کهچی ئەو وەلامی دایەووە که: من باج نادەمە عەبدوڵلا، بەلام باجەکه بۆ دەرباری خەلیفە رەوانە دەکەم. لەووە بەدواوە مازیار باجی خۆی یەکسەر بۆ موعتسه‌سه‌م دەنارد، هەرکە ئەو پارە و کەلوپەله دەگەیشته هەمەدان، موعتسه‌سه‌م له لایەن خۆیەووە کەسیکی دەنارد تا لەوێ بە باوەرپێکراوی عەبدوڵلا‌ی بسپێرن و بۆ خوراسانی ببەن. چەندین ساڵ ئاوا تیپه‌پری و تا دەهات دوژمنایه‌تی نیوان مازیار و عەبدوڵلا تاهیر تیژتر و بەهێزتر دەبوو.

لەو نیویدا ئەفشینیش که دوژمنایه‌تی له‌گەڵ تاهیرییه‌کان هەبوو، هەلێکی بۆ رەخسا. ئەووە بەهۆی داگیرکردنی نازەربایگان و سەرکوتنی بەسەر بابەکدا، لای موعتسه‌سه‌م پایە و پلەیه‌کی بەرزى و دەدەست هێنابوو. ئاگاداری ئەو ناکوکییه‌ی نیوان عەبدوڵلا تاهیر و مازیار بوو و چاوی تەماعیشی له هەریمی خوراسان هەبوو. بەو ئومێدە بوو که بتوانی دواى سەرکوتکردنی بابەک، ریز و پشتیوانی خەلیفە دەستەبەر بکات و جیبی عەبدوڵلا تاهیر له خوراسان بگرتتەووە. ئەووە که لەو باره‌یه‌ووە ئومێدی پێدەبه‌خشی، نېگه‌رانی خەلیفە بوو له عەبدوڵلا.

لەراستیدا موعتسه‌سه‌م له عەبدوڵلا تاهیر دلگران بوو، بەلام زاتی نەدەکرد که حکومەتی خوراسانی لی بسینیتتەووە توانای تەواوی بۆ ئەمە له خۆدا نەدەبینی. بەلام ئەفشین جارجار قسە‌ی وای له خەلیفە دەبیست نامازە بوون که دەیەوێ بنەماله‌ی تاهیر له حکومەتی خوراسان بەرکەنار بکات. سەبارەت بە دلگران‌بوونی خەلیفە له عەبدوڵلا تاهیر باسێک دەگێرئەووە که گوايه: ((لەو کاتە‌ی که عەبدوڵلا پەردەداری مەئموون بوو، رۆژێک موعتسه‌سه‌م بەخۆی و ژماره‌یه‌ک دەست و پێوهند و نۆکەری خۆی هاتە بەردەرکە‌ی مەئموون. عەبدوڵلا پێیگوت ئەم کاتە کاتی چوونە لای خەلیفە نییه بەو هەموو نۆکەرەووە. موعتسه‌سه‌م گوتی تۆ بە چوارسەد نۆکەرەووە دەچیتە لای خەلیفە و لای دادەنیشی، کهچی بۆ من بە رەوا نابینی بەم ژمارە که‌مە بچمە‌لای. عەبدوڵلا گوتی من ئەگەر بە چوارسەد نۆکەریشەووە بچمە لای ئەو‌ه‌ندە تەماعم نییه که تۆ بە چوار که‌سەووە دیکەیت. موعتسه‌سه‌م گەراپه‌ووە و توورە بوو، کاتی که مەئموون پێیزانی بانگی هەردووکیانی کرد و پێکی هێنانەووە)).^{٢٤٨}

گەمە‌ی ئەفشین

بەم چەشنە، ئەفشین کەرقی له عەبدوڵلا تاهیر دەبوو‌ه‌ووە و ئارەزووی گرتنە دەستی فەرمانرەوایه‌تی خوراسانی له دلدا بوو، هەولیدا که هەله‌که بقۆزیتتەووە. ناوبراو بە هۆی گرتنی نازەربایگان و گرتنی (عەمرویه) سەرنج و خۆشه‌ویستی خەلیفە‌ی بۆ لای خۆی راکیشابوو و لەو رق و نەفرەتەش که موعتسه‌سه‌م بەرامبەر بە عەبدوڵلا تاهیر هەیبوو، ئاگادار بوو. دەیزانی که مازیار له دژی عەبدوڵلا رادەو‌ه‌ستێ و پروو‌ه‌پرووی دەبیتتەووە. بۆیه بیری کردەووە که راپه‌رینی مازیار دەر‌فە‌تێکی له‌بار دەبێ بۆ گەیشتنی ئەو بە ئارەزووی دێزینی. ئارەزووی حکومە‌تی خوراسان و ئەو دیوی رووبار که بۆ گەیشتن بە‌مە له هیچ شتێک نەدەپرینگایه‌ووە.

لەووە بە دواوە له ژێرەووە هانی مازیاری دەدا که دژی عەبدوڵلا تاهیر راپه‌رێ، دەیویست راپه‌رینی مازیاریش وەکو ئەو‌ه‌ی بابەک ئەو‌ه‌ندە درێژە بکیشی که عەبدوڵلا تاهیر ناو‌می‌د و دەستەو‌ه‌ستان بکات تا بەلکو ئەو بە سوپایه‌کی تازه‌ووە بۆ کپکردنی ئاژاوه‌ی مازیار بنێرن و حکومە‌تی خوراسان له عەبدوڵلا بستیننەووە و تەسلیمی ئەو‌ی بکەن. ...^{٢٤٩} و پێیابوو که بەو شیو‌ه‌یه نەک هەر تۆ‌لە له عەبدوڵلا تاهیری رکا‌ه‌ری دێزینی خۆی دەکاتە‌ووە بەلکو فەرمانرە‌وایی خوراسان و ئەو دیو رووباریشی دەکەو‌یتتە ژێر دەستەووە.

بە‌ئێ ئەفشین، بەو هیوایه، نامە و نامە‌کاری له‌گەڵ مازیار دەستپێکرد و دۆستایه‌تی دەر‌پری و په‌یامی بۆ نارد که خەلیفە بە‌ئینی ولایه‌تی خوراسانی پێداو‌ه و هانی دا پروو‌ه‌پرووی عەبدوڵلا تاهیر ببیتتەووە و بۆی نووسی که لای موعتسه‌سه‌م پشتیوانی لێدە‌کات. ...^{٢٥٠} بە‌مچە‌شنە ئەفشین، مازیاری کردە قوربانی نەخشه و پیلانە چه‌په‌له‌کانی خۆی و ناچاری کرد که دژی عەبدوڵلا راپه‌رینێکی بی سەرئە‌نجام بە‌ریا بکات.

راپه‌رینی مازیار

داو‌ه‌ری له سەر‌راستی و ئامانجی راپه‌رینه‌که‌ی مازیار کاریکی ئاسان نییه. نەک هەر ئەو‌ه‌ی میژوون‌وسه‌کان له باره‌ی ئەو‌ه‌ووە نووسیبویانە نارۆشن و شاش و تیکه‌له له‌گەڵ دە‌مار‌گیریی

ئىسلاميانە، بەلكو له خودى بزاڤەكەشدا فاكتهرى جياجيا و دژ بە يەك ھىندە زۆرن كە زۆر زەحمەتە مەزۇق داوھەرىيەكى تەواوى لەبارەو بەكات.

ئايىن و رېيازى مازيار كە لە پىناویدا دژى عارەب و موسلمانەكان راپەرى و دەستى داىە چەك چى بو؟ بە دروستى ديار نىيە. بەلام بە پىتى ھەندى مەزەندە و نىشانە تارادەيەك دەتوانىن وەلامى ئەو پرسىياردى سەرەو بەدەينەو. نووسىويانە كە لەگەل ئەفشىندا لە سەر يەك ئايىن بوو^{۲۵۱}. لە بارەى ئەو كە ئەفشىن لەسەر ئايىنى زەردەشتى بى، گومان ھەيە. بلاوكردەو و برەوى مەزەبى (سومنى) لە قەلەمەرەوى فەرمانرەوايى باو باپىرى ئەو و دۆزىنەو ھەندى بت لە مالاكەيدا ئەو بۆچونە دىنەنە نارا كە ئايىنى ئەفشىن جۆرىك بوو لە ئايىنى (سومنى). بەلام بوو داىى و سومنى بوونى مازيار لەگوين نىيە. پىناچى و دوورە، لە تەبەرستان و مازەندەران ئايىنى سومنى و بوو داىى برەوى ھەبوو. ئەگەر مازيارىش فرىوى ئەفشىنى خوارداو لە پىناو دۆستايەتى لەگەل ئەودا ئايىنى سومنى قبول كەردبا، مەحال بوو لە نىو زەردەشتىيەكانى تەبەرستاندا بتوانى ھاوړى و ھەوادارانىك پەيدا بەكات...

ھەندى گوتويانە كە مازيار ((چۆتە سەر ئايىنى بابەكى خورەم دىن و جلى سوورى پۆشى))^{۲۵۲} لە بارەى ئايىنى بابەك، وەك پىشتەر باسكرا، زۆرتر لەو باورەدان كە پاشماو ھى ئايىنى مەزەك بوو. ئەو ھى لە گىرپانەو ھى (مەتاوى) شدا دەردەكەوئ سەبارەت بە مازيار و راپەرىنەكەى باسكردنە لە نفوز و كارتىكردنى سەرەتاكانى مەزەكى لە بىر و تىروانىنەكانى. دەنووسن كە بە جووتيار و ھەرزىرانى گوتوو مال و سامانى گەرەكانى خۇيان تاراج بەكەن و لە دژيان راپەرن.^{۲۵۳} لەو فەرمانەى مازياردا نفوزى رىنووئىنى و تەعالىمەكانى مەزەك تا ئەندازەيەكى زۆر بەرچا و ديارن. نووسىويانە كە مازيار لەگەل بابەكيشدا نامە و نامەكارى دەكرد.^{۲۵۴} رەنگە يەك كىك لە ھۆكارەكانى سەرنەكەوتنى مازيار لەمەو بوو. چونكە زەردەشتىيەكانى تەبەرستان ھەرگىز مەيلى مەزەكى و خورەم دىننىيەكانى مازياريان پەسەند نەكردو. ئايىنى مەزەكى و خورەم دىنىش لای ئەوان وەكو موسلمانان بە نەويسترا و رەتكراو

دەژمىردا. (كوھيار)ى براى مازيار كە خىانەتى لىكرد و ئەوى رادەستى عارەبان كەرد، رەنگە جگە لە ھەستى بەخىلى پەلەويابە خوازى، لە ژىر كارىگەرى مەيە و زەردەشتىيەكانى خۆيشى بوو. ھەندى لە نووسەرانىش باسيان لە گروپىك بە ناوى (مازيارىيە) لە تەبەرستان كەردو و ئەو گروپەيان بە يەك شت زانىو لەگەل خورەمىيە و بەرگ سوورەكان (سرخ جامگان) واتە پەپرەكارانى بابەك.^{۲۵۵} بەلى سەرچاوە درەنگزەكان، مازياريان بە (زەندەقە) تۆمەتبار كەردو كە ئەويش دەبى جۆرىك لە ئايىنى خورەمى بوو.

بەلام وپراى تەمانە ھەمووى ھەندى لە سەرچاوەكانىش نووسىويانە كە مازيار لە خەلىفە ھەلگەرايەو (ھەمان زىنارى زەردەشتى بەست و ستم و سووكايەتى بە موسلمانان كەرد)^{۲۵۶} واپىدەچى ھەمان ئەو گەرپانەو ھى بە ئايىنى پىشو بوو، كە لە ھەندى سەرچاوەكاندا وەك (كوفر) و (ئىرتداد)ى مازيار لىكرداوتەو^{۲۵۷}

دەتوانى ئەو ئەگەرە دانىن كە لە نىو ھەقال و لايەنگرەكانى مازياردا پەپرەوى ھەريەك لەو دەستە و گروپانە ھەبوو. دووريش نىيە كە مازيار بۆ گەيشتن بە ئامانجى خۆى، وەكو ھەموو دەسەلاتخووزەكانى مېژوو، بە پىتى پىوست ھەر ماو ھەك ئايىنىكى تازەى ھەلبىژاردبى. بەھەر حال ئەو ھى لە مېژوو سەرھەلدان و ژيانى ئەودا دەردەكەوئ، كەم و زۆر ئەو بۆچونە پىشتراست دەكاتەو كە مازيار تەنھا لە پىناو زىندووكردنەو ھى ئايىنى كۆن رانەپەريو. بزاڤەكەى ئەو ھەرچەندە لە رەنگ و بۆى ئايىنى و نەتەو ھى بەدەر نىيە شوپشكى نىشتيمان خوازى بوو. ئەو بۆ سەربەخۆكردنى ھكۆمەتى خۆى، دژى خەلىفەى بەغدا راپەريو و بۆ ھىنانەدى ئارەزووى خۆى سوودى لە ھەموو ئەو فاكتهرە ئايىنى و نەتەو ھى و سياسيانە وەرگرتوو كە لەبەر دەستىدا بوو. وردبوونەو و لىكۆلئىنەو لە مېژوو راپەرىنەكەى ئەودا ئەو قسەيە پىشتراست دەكاتەو. بۆيە لەم نووسىنەدا ناكۆئ ئەگەرچى بە كورتىش بى ئامازە بەو رووداو و بوو ھەرانە نەكەين.

۲۵۱- مروج الذهب، ب، ۲، ۳۵۴.

۲۵۲- تاريخ گرديزى، ۳.

۲۵۳- كامل ابن اثير، ۶، ۱۶۸.

۲۵۴- ابن اثير، ھەمان جى.

۲۵۵- بغدادى: الفرق بين الفرق، ۲۵۲.

۲۵۶- تاريخ طبرستان، ب، ۱، ۲۰۹.

۲۵۷- ابن فقيه، ۳۰۹.

دووسه د و بیست و چوار

دوژمنایه تی کردنی عهبدو لالا تاهیر، که هفشین ناگره کهی بۆ خوښ ده کرد له خوښاییبون و دهسه لاختوازی مازیاری پهره پیدای وای لیکرد که دژی خهلیفه راپهړی. مازیار له سالی (۲۲۴ ک / ۸۳۹ ز) به ناشکرا دژی خهلیفه راپهړی. خه لکی ته بهرستانی ناچار کرد که به یعه تی پیکه ن. فهرمانی به وهزیره کاندای که دژی ناغا موسلمانان کانای خوښان راپهړن و دهست به سه ر مال و سامانیان دا بگرن و تالانیان بکه ن. کاتی به سه ر بارودوخه که دا زال بو، هه موو موسلمانان کانای له سه ر کار لابر دن و هاوړی و په پیره وکاره زه رده شتی و ناموسلمانان کانای خوښ دامه زران دن و فهرمانی پیدان که مزگه وته کان تیکبده ن و شوینه واری ئیسلام ره ش بکه نه وه. (سورخستان) ی نوینه ری (ساری) له و نه رکه دا له وانی تر زیاتر لپراوانه و رشت ته رکی خوښ ته بجم دا. ناوبراو به فهرمانی مازیار بیست هه زار که سی له خه لکی (ساری) و (تامول) بۆ (هورموزاباد) که له نیوان (ساری) و (تامول) هه لکه وتوه، کوچ پیکردن و له و پیدای به ندرکردن^{۲۵۸} ته مانه شه و که سانه بوون که دژی شوږش و راپهړینی مازیار بوون. گرتن و به ندرکردنی ته مانه کاری راپهړینه که ی ناسان کرد. دوی شه و شووره و هه ساری شاره کانای ساری و تامول (نه همیشه) یان تیکدان. سورخستان، ژماره یه که له به گزاده و گه وره کانای که تومه تبار بوون به دژایه تیکردنی راپهړین، به و بیانوهی که له گه ل عاره بان هاوکار و هاوده ستن، وه که سانیکی ترسناک و گومانلیکراو، ته سلیم به وهرزیره کانای کردن که به فهرمانی شه و هه موویان له نیو بدن.

له و راپهړینه دا روځ و رهنگ و بوی نایین هینده دیار نییه. په ره سه ندنی کوشت و بر و تالان و ویرانکاری و خوښیږی نیشانه ی بی سه روه ره ییه. مازیار و هاوړیکانای له و راپهړینه دا پتر خه ریکی کوکړدنه وهی مال و دارایی بوون. دهنوسن که خیرا که وته کوکړدنه وهی باج و خه راج و خه راجی یه که سالی له ماوهی دوو مانگدا به زوری له خه لک ستاند.^{۲۵۹} کاری زولم و سته م و پیدای و سوو کایه تی پیکردن له و ماوه یه دا، گه یشته شه و په ری، ((لپنه گه را له هپج شوینیک که س پیرمیته سه ر ژیان و کاروباری تاییه تی خوښ، هه موو خه لکی ناچار کردبوو بۆ شه و خه ریکی دروستکردنی کوښک و هه لکه ندنی خه نده ق و قورکاری بن))^{۲۶۰}.

له وه ها راپهړینی کدا که زیاتر له ناژاوه و بی سه ره و په ره پی ده چوو، رک و کینه و نه فره تی خه لکی، شتیکی ناسایی و له نکولی نه هاتوو بوو. له نامه یه کی سکالا نامیزدا که موسلمانانای ته بهرستان سه باره ت به راپهړینی مازیار بۆ خه لیفه یان نووسی و له میژوی (ته به ری) دا هاتوه، ده تانین به ناشکرا نیگه رانی و نار هزایه تی قوریانیانی ناژاوه و پشیویه ک بینین.

نایا مازیار نه خسه ی مه زتر و بیر و نه ندیشه ی به رزتری هه بووه که بۆ هینانه دیان شاوا به په له و خیرا که وتوته تالان و بری مال و داها تی خه لک؟ ته مه به دور ده بینری. وه ک زانراوه ناوبراو له کوکړدنه وهی پاره و گرتنه دهستی ده سه لات و سه ره خوښی بترازی نامانجیکی تری نه بووه. بۆیه شه و پاره و پولهی که به زور له خه لکی ستانده بوو، بۆ هینانه دی سه ره خوښی و نامانجه کانای خوښ خه رچی ده کرد. دهنوسن کاتی که شه ویان ده ستگیر کرد و بردیانه سامه را، داوای له موخته سه م کرد که پاره یه کی زوری لپوه ر بگری و نه یکوژی^{۲۶۱}، به لام موخته سه م قبولی نه کرد.

به للی سکالا و زولم و پیدای، وایان له موخته سه م کرد که فه رمان بدا و عه بدولالا تاهیریش به فه رمانی خه لیفه به ته فروتونوا و له نیوبردنی راپهړینی مازیار هه ستی. عه بدولالا، (هه سن کوری حوسین) ی مامی خوښ به له شگری خوراسانه وه بۆ سه رکو تکردنی ناوبراو نارد و موخته سه میش (محمه د کوری ئیبراهیم کوری مه سه ب) ی به ژماره یه که وه له ده رباری خه لافه ته وه بۆ شه و مه سه سته ره وانه کرد.

هفشین که دوژمنایه تی و ناکوکی له گه ل عه بدولالا تاهیردا هه بوو، وه ک چون پیشتریش باسما ن کرد، نامه ی بۆ مازیار نووسی و په یامی پیرا گه یاند که له به رامبه ر عه بدولالا تاهیردا رابوه ستی و چاوه پروانی پشتیوانی و یارمه تیدانی شه و بکات. له راستیدا مه به ستی هفشین شه و بوو که مازیار شه ونده له به رامبه ر عه بدولالا تاهیردا خورا بگری که خه لیفه شه و جار ه ش وه کو راپهړینی خوره مییه کان ناچار ی شه و بۆ دامرکاندنه وهی راپهړینه که ی مازیار ره وانه بکات و حکومه تی خوراسان و شه و دیو روو باریش بدا به شه و.

۲۵۸- ابن اثیر، ب، ۶، ل ۱۶۸.

۲۵۹- ابن اثیر، هه مان جی.

۲۶۰- تاریخ طبرستان، ب، ۱، ل ۲۱۱.

۲۶۱- مسعودی: مروج الذهب، ب، ۲، ل ۳۵۴.

شكست

به لآم عهبدوللا خۆی زۆر زوو توانی ئهو ئهركه به جيبگه به نهی و ياخي بوونی مازيار وهكو نه خشه كانی ئه فشين، پووچهل بكا ته وه. مازيار براي كه هه بوو، ناوی كو هيار بوو، كه به خيلي به مازيار ده برد و ركي ليده بووه وه. كاتى له شكركى خوراسان به فرماندهی (حه سه ن كورپى حوسين) مامى عهبدوللا تاهير گه يشته سنوورى ته به رستان، كو هيار نامه ی بو حه سه ن نووسى و په يامى بو نارد كه ناماده يه مازيارى براي راده ستى ئه وان بكات.

نامه ی بو حه سه ن نووسى و پيپرا گه ياند كه له شوي نيكا خويان له بۆسه داتين. ئينجا به مازيارى گوت كه ((حه سه ن بو ليبوردين و زينهار خواستن ديتته لای تو و له فلانه شوي نه، (جيگايه كى ترى نا برد)، ده يه وئ قسه ت له گه ل بكات)) مازيار با وه رى كرد و بو چاوي كه وتنى حه سه ن به ره وه ئه و شوي نه ی كو هيار گوتبووى، كه وته رى. كو هيار حه سه نى ئاگادار كرده وه و ئه و يش به هيژي كه وه رپى مازيارى گرت. مازيار كه كه وته نپو بۆسه ی ئه مانه ويستى رابكات. كو هيار لينه گه را و ها وه لانی حه سه ن ده وريان داو ده ستگيريان كرد و به بى هيچ شه ر و دانوستا نيك دي ل كرا،^{٢٦٢} و برديانه سامه را لای خه ليفه .

ئاشكرا بوونی پيلان

سه رچا وه كان نووسيو ويانه كاتى كه مازياريان بو سامه را ده برده لای خه ليفه، له رينگادا مه ستيان كرد و كاتى كه ته واو سه رخۆش بوو باسى په يوه ندى نيوان خۆى و ئه فشيني كرد و نه ينى نيوان خۆى و ئه وى ئاشكرا كرد. ده لين عهبدوللا فه رمانى دا مازيار له و سن دووقه بي نه ده ر كه خه ستبو ويانه ناوى ((و هي تايه لای خۆى و كاله كى له پيش دانا و پينيگوت (ئهمير لومنين) پادشايه كى به به زه ييه من داواى ليده كه م كه بتبوورئ و له تاوانت خۆش بئ. مازيار گوتى په نا به خوا له گونا هى تو ش ده بوورئ. عهبدوللا پيى سه ير بوو كه ئه و له سه رويه ندى مه رگدايه و به ته ماى چى خوا زيارى ليبور دنى منه. عهبدوللا بريارى دا سه فره يان رازانده وه و شه رايان هي تا و پيكي خه ست و پرا وپرى بو تي كرد و ئه وه نده شه رابى ده رخوارد دا تا ته واو هو شى له لا نه ما و مه ست بوو. ئينجا عهبدوللا ليپرسى كه ئه مپرو ئه وه ت به سه ر زارى دا هات. ئه گه ر من به ته واوى له چۆنيه تى ئه مه ئاگادار بكه يته وه لي ت ده بوورم و به زمه كه مان

خۆشتر ده بئ. مازيار گوتى چه ند رۆژي كى تر بو ت ئاشكرا ده بئ. عهبدوللا زياتر به دايدا چوو پرسيارى كرد و پييدا گرت و سو يندى دا. مازيار سه ريوشى نه ينييه كه ي خۆى لادا و گوتى من و ئه فشين خيدر كورپى كاوس له ميژه پي كه وه په يمانان به ستو وه كه ده ولت له عاره بان بستيني نه وه و بو بنه ماله ي كيسرا ي بگيرپ نه وه. پي رى له فلانه شو ين ني دراوى ئه فشين گه يشت و په يامى هي تا كه فلانه رۆژ مو عته سه م له گه ل مندا له كانى بو ميوانى بانگ ده كه مه مالى خۆم و له وئ له نيوى ده به م. عهبدوللا زياتر شه رابى دا يئ تا هيچ ئاگاي له خۆى نه ما ئينجا برديانه هه مان ئه و جي به ي كه باسى كرد بوو، ئه وه شى بو مو عته سه م نووسى...))^{٢٦٣} وه ك دياره كه له م ريوايه ته دا ناوى عهبدوللا تاهير له شوي نى حه سه ن كورپى حوسين ها تبئ. گو مان له راستى ئه و با سه دا هه يه، به لآم گو مانى تي دا نييه كه گيرانى مازيار بو وه بيانويك بو بنه ماله ي تاهيرى و دو ژمنه كانى ترى ئه فشين كه ئه و يش بگيرئ و له نيو بر يت. به ئى مازيار به ده ستى پيا وه كانى عهبدوللا تاهير گيرا و سه ره له دانه كه ي دامر كايه وه و نه خشه كانى ئه فشيني ش بو نه بلقى سه ر ئاو.

پله وپايه و كار يگه ريبى ئه فشين له به غدا، دژ به ره كانى ئه ويان سه رسام كرديوو. ئه و پله وپايه و شوي نه ي كه له لای خه ليفه وه ده ستى هي تا بوو، به خيلي و ئه ريه يى ده ربارييه كانى خه لافه تى ده ورو ژان د. بايه خنه دان به هه ندى له به رپرس و نزي كه كانى ده ربارى خه ليفه و ئه و هه ول و كو ششه ي كه بو وه ده ست هي تانى هي ژ و ده سه لات دي دا، به ره له ستكارانى ئه وى به ره و ئا كو كى و دو ژمنايه ييه كى ئاشكرا دژ به و هان ده دا.

دوژمنانى ئه فشين

ده ربارى مو عته سه م له و سه رده مه دا مه كو زى پيلان و چه په لكارى بوو. چه ندين ده سته و گرو پى جيا جيا پي كه اتبوون و هه ريه كه يان هه ولئ ده دا سه رنجى خه ليفه بو لای خۆى رابكي شئ. (حه مه د كورپى عهبدوله ليك زيات) وه زير و (ئه حمه د كورپى ئه بى داود) قازى، هه ريه كه يان هه وليان ده دا ده سه لات و كار يگه ريبى خويان زياتر په ره پي بنه ن. فه رمانده تور كه كانى وه كو (ئه شناس) و (بو غا) و سه رداره عاره به كانى وه ك (ئه بى ده لفى عه جه لى) هه ريه ك هه وليان ده دا ده ستكه وت و ده سه لاتي كى با شتر بو خويان ده سه ته به ريكه ن. له نيو ئه و هه موو مملانئ و ركابه رى و

٢٦٣- مرعشى: تاريخ طبرستان و رويان مرعشى، ١٥٦٦، چاپ پترزبورگ.

٢٦٢- بلاذرى: فتوح البلدان، ٣٣٥٦.

ناکوکيانهدا ئەفشین بېووه مایه‌ی بایه‌خ و سەرنجی خەلیفە و بته‌وێ و نەتەوێ ئەوانی تر بەخیلییان پێدەبرد. ڕەفتاری سەرەڕۆیانە و لە خۆبایمانە‌ی ئەو پیاووە هەندی جار ئەو بەخیلی پێدەردنە‌ی دەگۆزی و دەیکردە نەفرت و ڕک لێبوونەوه.

(ئەبو دەلف قاسم کورپی عیسا عەجەلی) که پیشتر له ه‌اوه‌لانی مح‌مه‌د ئەمین بوو و دواتر لای مەئموون ڕێز و پله‌وپایه‌ی هه‌بوو، به‌یه‌کی له‌ ناوداران‌ی ع‌ارب ده‌ژمی‌ردرا و به‌ ه‌وی شک‌وو ده‌ست و دل فراوان‌ی و نازایه‌تی و زه‌وق و سه‌لیقه‌ی خ‌وی له‌ ده‌رباری موع‌ته‌سه‌مدا خ‌ۆشه‌ویست بوو. له‌ سه‌رده‌می موع‌ته‌سه‌مدا که ئەفشین فەرمان‌ڕه‌وای ه‌هریمی چیا بوو، ئەبو دەلف له‌ لایه‌ن ئەوه‌وه له‌ ه‌هریمی ده‌یله‌مدا خ‌ه‌ریکی شه‌هر و غه‌زووکردن بوو، له‌ شه‌ری دژی باهه‌کیشدا له‌ نازه‌ربایگان له‌گه‌ڵ ئەودا بوو، ئەو نازایه‌تیانه‌ی که له‌ شه‌ره‌کاندا نیشانی ده‌دان وایان لێکردبوو بکه‌وتیه‌ به‌ردل و سەرنجی خەلیفەوه.

به‌لام ئەفشین چ‌اوی به‌و پێشکه‌وتنه‌ی ئەو هه‌لنه‌ده‌هات و بۆ وه‌لانان و له‌ نێو‌بردنی، نه‌خشه و پیلانی ده‌گێران. چه‌ندین جار داوای له‌ موع‌ته‌سه‌م کردبوو که له‌ پای ئەو هه‌موو خ‌زمه‌ته‌ گرنگانه‌ی که ئەنجامی داو، بواری پێیدا و ده‌ستی ئاوه‌لا بکات ((تا خ‌یرو بێر و فەرمان‌ڕه‌وایه‌ که‌ی لی بستی)) و دواجار موع‌ته‌سه‌م ئەگه‌رچی ده‌یزانی که دوژمنایه‌تی و گرژی نێوان ئەمانه‌ تا چ‌ ڕاده‌یه‌که، ئەو داخوازییه‌ی ئەفشین‌ی قبول کردبوو.

ئەحمەدی کورپی ئەبو داود

خەلیفە ئەبو دەلفی به‌ ئەفشین سپاردبوو. ئەفشین‌یش له‌ هه‌ول‌ی فه‌وتاندنی دا بوو، به‌لام ئەحمەد کورپی ئەبو داود که قازی قازییه‌کانی به‌غدا بوو پێراگه‌یشت و ئەبو دەلفی له‌ چه‌نگی ئەفشین ده‌رباز کرد. ئەو هه‌ول‌ی که ئەحمەد کورپی ئەبی داود بۆ ڕزگارکردنی ئەبو دەلفی دا له‌ زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا باس‌کراوه. به‌لام ئەو گێرانه‌وه‌یه‌ی که له‌ میژووی (به‌یه‌قی)دا له‌ زاری خودی ئەحمەد‌ه‌وه‌ هاتووه، له‌ هه‌مووان سه‌رنج‌اکێش‌تره و پێموایه‌ باس‌کردنی لێ‌ده‌دا بێ سوود نه‌بێ. ئەحمەد ده‌لی کاتی که من له‌ موع‌ته‌سه‌م بیست که ئەبو دەلفی ته‌سه‌لم به‌ ئەفشین کردووه، بۆ ڕزگارکردنی ئەبی دەلف له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌س له‌ خ‌زم و ه‌اوه‌له‌کانی خ‌ۆم به‌ره‌و م‌ال‌ی ئەفشین که‌وتمه‌ ڕێ...

کاتی گه‌یشتمه‌ د‌ال‌انی سه‌رای ئەفشین، په‌رده‌دار و پله‌داره‌کانی ئەو هاتنه‌ پێشم... و منیان برده‌ ژووره‌وه و په‌رده‌یان دادایه‌وه و من به‌ پیاوه‌کانی خ‌ۆم گوت له‌ د‌ال‌انه‌که دابنیش‌ن و چ‌اوه‌ڕێتی

من بکه‌ن. که گه‌یشتمه سه‌رای ئەفشین بینیم وا له سه‌رووی ژووری دانیش‌تووه‌و رایه‌خ‌ینکی چه‌رمیان له‌ پێش ڕاخستووه‌ بۆ ئەوه‌ی ژووره‌که پێس نه‌بێ، ئەبو دەلف به‌ ت‌ای شه‌لواریک و چ‌اوه‌ به‌ست‌راو له‌وی دانیش‌پ‌ن‌راوه و سه‌رپ‌ر ش‌ش‌پ‌ری رووتی به‌ده‌سته‌وه‌یه و له‌سه‌ر سه‌ری ڕاوه‌ستاوه، ئەفشین له‌گه‌ڵ ئەبو‌دەلف ق‌سان ده‌کات و ک‌اب‌رای ش‌ش‌پ‌ر به‌ده‌ست چ‌اوه‌روانه تا ژماره (ده‌ی) بۆ بژمی‌رن و ئەو سه‌ری ئەبو دەلف لێبکاته‌وه... گوتم ئەی فەرمانده، خوا بکا به‌ فیدای تۆ، بۆ قاسم عیسا هاتووم که له‌ڕێی خوا وازی لێبێنی و به‌منی به‌خشی ... به‌ توور‌ه‌یی و بێ بایه‌خانه گوتی: نه‌مه‌خشیوه و نایه‌خشم، ئەمیرلموئمنین داویه‌ته ده‌ستی من و دوێ شه‌و سویندی خ‌وارد که له‌ باره‌ی ئەوه‌وه ق‌سه نه‌کا و هه‌رچی به‌وی له‌گه‌لی بکه‌م، ڕۆژانێکی دوور و درێژه به‌ ئاواتی ئەوه‌م ... هه‌ستام و سه‌رم ماچ کرد و هه‌ول‌مدا سوودی نه‌بوو، جارێکی تر شانیم ماچ کرد و ویستم بنوشتیمه‌وه و ئەژنۆی ماچ بکه‌م، به‌ توور‌ه‌یه‌وه پ‌ینی گوتم: تاکه‌ی واز ناهێتی؟ به‌خوا قه‌سه‌م ئەگه‌ر هه‌زار جار خ‌اک و خ‌ۆل ماچ بکه‌یت بێه‌ووده‌یه و وه‌لامت ناده‌مه‌وه ... ئینجا گوتم ئەی ئەمیر من هه‌رچی شایسته‌ی پیاوه‌تی بوو کردم و تۆ ڕیزی منت نه‌گرت، ده‌زانی که خەلیفە و هه‌موو به‌رده‌سته‌کانی به‌ڕێزبان چ‌ ئەوانه‌ی له‌ تۆ مه‌زن‌ترن و چ‌ ئەوانه‌ی ب‌چ‌و‌و‌ک‌ترن، ڕیز له‌ من ده‌گرن و ق‌سه‌ی من له‌ ڕۆژه‌لا‌ت و ڕۆژئاوا کاری خ‌وی ده‌کات و سوپاس بۆ خ‌وای گه‌وره که ئەو منته‌ی تۆم نه‌که‌وته گه‌ردنه‌وه و ئەرکی من ته‌واو بوو. په‌یامی ئەمیرلموئمنین بشنه‌فه: ده‌فه‌رمووی که (قاسم ع‌ج‌ه‌لی) نه‌کوژی و ده‌ستی بۆ نه‌به‌ی و ه‌هر ئیستا بینیره‌وه م‌ال‌ی و ئەگه‌ر بیکوژی ئەوا له‌ جیاتی ئەو ده‌تکوژمه‌وه.

کاتی ئەفشین ئەمه‌ی بیست، هه‌موو به‌ده‌نی له‌ری و ده‌ست و پ‌یی س‌ست بوون و گوتی ئەم په‌یامه‌ی خواوه‌ند ڕاسته؟ گوتم به‌لی، قه‌تت بیستووه که فەرمانه‌کانی ئەو هه‌لب‌گ‌یرمه‌وه... ئینجا رووم کرده قاسم و گوتم قاسم، گوتی به‌لی قوربان، پ‌ینم‌گوت ته‌ندروستیت؟ گوتی به‌لی، گوتم خ‌ۆ زامدار نیت؟ گوتی نا، به‌ پیاوه‌کانی خ‌ۆشم گوت ئیوه شایه‌ت بن که ته‌ندروستی باشه و ساغ و سه‌لامه‌ته، گوتیان شایه‌تین و من به‌ توور‌پ‌یه‌وه گه‌رامه‌وه. له‌ دل‌ی خ‌ۆم ده‌م‌گوت کوشتنی قاسم مس‌ۆگه‌رت‌ر کردووه ئەگه‌ر ئیستا ئەفشین به‌ دوامدا بێته‌ده‌ر و ب‌چ‌یت‌ه‌ ل‌ای خەلیفە و بل‌ی من په‌یامی وام نه‌ناردووه و ب‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه یه‌کسه‌ر قاسم بکوژی ... کاتی گه‌یشتمه باره‌گ‌ای خەلیفە و گه‌یشتمه ل‌ای خ‌زمه‌ت‌کاری خەلیفە ... بانگی کردم و چ‌ووم دانیشتم. خەلیفە کاتی که منی به‌و شیوه‌ بینی ... گوتی چی روویداوه بێژه. ده‌ستم پ‌یکرد و ئەوه‌ی کردبووم هه‌مووم بۆ باس‌کرد، کاتی گه‌یشتمه ئەو شوینه‌ی که گوتم سه‌ری ئەفشینم ماچ کرد، بینیم ئەفشین له‌ ده‌رکه‌هاته

ژورور به پشتین و کلاوهوه. من نیگه‌ران بووم و قسه‌ی خوّم بری ... که ئەفشین دانیشته به توورپیه‌وه به ئەمیرلموئمنینی گوت: خودان دوتینی شهو قاسمت به من سپارد که هه‌رچی به‌وئ له‌گه‌لئ بکه‌م، ئەم‌رۆ ئەم په‌یامه‌ی توۆ راسته، که ئەحمده هینای و ده‌لئیی نابیی بیکوژم؟ موعته‌سه‌م گوتی په‌یامی منه، که‌نگی بیستووته که ئەبو عه‌بدو‌للا په‌یامیک له‌ ئیمه و باو پیرانی ئیمه به که‌سیک رابگه‌یه‌نی و راست نه‌بی؟ که دوتینی شهو له‌به‌ر ئەو هه‌موو داوایه‌ی توۆ رازی بووین و قاسمان دایه‌ ده‌ستت، دبوا بتزانیبا ئەم پی‌اوه نۆکه‌ر زاده‌ی بنه‌ماله‌ی ئیمه‌یه، ئەگه‌ر توۆ پی‌اویکی ژیر بووایت بانگت ده‌کرد و به‌ گیان منه‌تبارت ده‌کرد و به‌ جوانی و به‌ خه‌لات‌کرده‌وه ده‌تنداره‌وه بوۆ ماله‌وه، ئەوه‌ت نه‌کرد و له‌وه‌ش دزیوتر دلشکاندن و نیگه‌ران کردنی ئەبو عه‌بدو‌للا، به‌لام که‌سیک ئەوه ده‌کات که ئەسل و گه‌وه‌ره‌که‌ی شایسته و سزاوار بی‌ت.

ئاخر (عه‌جه‌م) چۆن ده‌توانئ عاره‌بی خوۆش بوئ که له‌ شمشیر و نیزه‌ی ئەوان ناخۆشی زۆری بینیه‌؟ هه‌سته و بگه‌رپۆه له‌مه‌و دوا هۆشیارتر و له‌سه‌رخۆتره.))^{۲۶۴}

به‌مشپوهیه، ئەحمده کورپی ئەبی داود توانی ئەبو دهل قاسم کورپی عیسا‌ی عه‌جه‌لی له‌ چه‌نگی ئەفشین رزگار بکات. به‌لام ئەو سه‌رگه‌ردانی و باه‌خ پینه‌دانه له‌ خو‌باییانه‌ی ئەفشین که له‌و رووداوه ده‌ره‌ق به‌ ناوبراو ئەنجامی دان، بووه مایه‌ی نیوان ناخۆشیی ئەو و وه‌ک له‌ دادگاییکردنی ئەفشیندا ده‌بینین ئەو هه‌لسوکه‌وته‌ی ئەفشین به‌ گران له‌سه‌ری که‌وت. چونکه ئەو پیتشه‌وا (موعته‌زیه‌له) له‌ لای موعته‌سه‌می خه‌لیفه‌ نفووزیک‌یی زۆری هه‌بوو. ئەو سه‌ره‌نجام موعته‌سه‌می هینایه‌ سه‌ر ئەوه‌ی که باه‌خ و پایه‌ی ئەفشین که‌م کاته‌وه و ناگاداری ده‌سه‌لاته‌که‌ی بی. ده‌لئین به‌ ناماژه و پیتشینیازی ئەو بوو که موعته‌سه‌م سوپای کرده دوو به‌ش و نیوه‌ی دایه ئەفشین و نیوه‌که‌ی تریشی دایه ئەشناس. ئەفشین به‌وه ده‌لته‌نگ بوو و رک و کینه‌ی ئەحمده و موعته‌سه‌می له‌ دل گرت. ئەحمده به‌وه ده‌سه‌لات و ئوتوریتیه‌یه‌ی که لای موعته‌سه‌م هه‌یبوو توانی ئەفشین له‌به‌رچاوی خه‌لیفه‌ بجات. باسیک که له‌وباره‌یه‌وه ده‌گه‌رپنه‌وه ئەو راستیه‌ پشتراست ده‌کاته‌وه:

رۆژیک ئەحمده، به موعته‌سه‌می گوت، ئەبو جه‌عه‌فری مهنسور رای یه‌کئ له‌ نزیکه‌کانی خوئی له‌ باره‌ی ئەبو موسلیمی خوراسانی خواست، کابرا به‌ ئەبو جه‌عه‌فری مهنسوری گوت،

(لوکان فیهما آلهة إلاالله لفسدتا) * مهنسورگوتبووی ئەمه به‌سه و دواتر ئەبو موسلیمی گوشت. موعته‌سه‌م گوتی توۆش ئیدی به‌سه و دوا‌ی ئەوه ئیدی که‌وته هه‌ولئ کوشتنی ئەفشین.^{۲۶۵}

له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وئ که ئەحمده کورپی ئەبی داود و په‌نگه‌ که‌سانی تری ده‌مارگه‌ری عاره‌ب بو کوشتن و له‌ نیوبردنی ئەفشین هه‌ولیان دابئ و خه‌لیفه‌یان هاندابئ. جگه‌ له‌ ئەحمده کورپی ئەبی داود، (محمده کورپی عه‌بدو‌لمه‌لیک زیات)ی وه‌زیری موعته‌سه‌م و لایه‌نگری عه‌بدو‌للا تاهیریش دژی ئەفشین بووه و رکابه‌رایه‌تی له‌گه‌لدا کردوه. به‌ ریکه‌وت رووداوی (منکجور) و راپه‌رینه‌که‌ی مازیار که له‌و ماوه‌یه‌دا روویاندا به‌ قازانجی ئەوان ته‌واو بوو و خه‌لیفه‌یان به‌رامبه‌ر به‌ ئەفشین به‌دگومان کرد.

له‌ نازه‌ربایگان

چه‌رۆکی یاخیبوونی (منکجور) به‌مشپوهیه‌ی خواره‌وه بوو، کاتی که ئەفشین کاری باه‌کی یه‌کلایی کرده‌وه و گه‌راپه‌وه سامه‌را، (منکجور) ناویکی خزمی خوئی کرده فه‌رمانه‌روای نازه‌ربایگان که به‌شیک بوو له‌ قه‌له‌مه‌روی حوکم‌رانیی خوئی. منکجور له‌ یه‌کئ له‌و گوندانه‌ی ئەو ده‌قه‌ره که هی باه‌ک بوو، پاره و داراییه‌کی زۆری دۆزییه‌وه، به‌لام ئەو شته‌ی له‌ موعته‌سه‌م شارده‌وه و ناشکرای نه‌کرد. نامه‌به‌ری نازه‌ربایگان نامه‌یه‌کی بو خه‌لیفه‌ نووسی و ئەو هه‌واله‌ی پیراگه‌یاندا، به‌لام منکجور له‌ نامه‌یه‌کدا نکۆلی لیک‌کرد و هه‌والگه‌که‌ی خه‌لیفه‌ی وه درۆ هینایه‌وه. وتووێژ و لیپرسینه‌وه‌یان که‌وته نیوان. منکجور هاته سه‌ر ئەوه‌ی که هه‌والگه‌که‌ بکوژئ. خه‌لکی ئەرده‌بیل رازی نه‌بوون و لینه‌گه‌ران که ناوبراو بکوژئ. منکجور که‌وته شه‌ر له‌گه‌لیان. ئەو هه‌واله‌ گه‌یشته‌وه موعته‌سه‌م و فه‌رمانی به‌ ئەفشیندا که منکجور له‌سه‌ر کار لابباو یه‌کیکی تر له‌ شوینی ئەو دابنی .

سه‌رچاوه‌کان نووسیبوویه‌نه منکجور خه‌لکی (فه‌رغانه) و برای ژنه‌که‌ی ئەفشین بوو و یاخیبوونی دژی خه‌لیفه به‌ ده‌ست له‌ پشتدانی ئەفشین بووه. به‌ پیتی هه‌ندئ گه‌رانه‌وه، هاوه‌لانی باه‌کیش له‌و هه‌نگاوه‌یدا له‌ده‌وریدا کۆبوونه‌وه و ئەو (محمده‌ی کورپی عه‌بدو‌للا‌ی رسانی) و ژماریه‌ک له‌ لایه‌نگرانی خه‌لیفه‌ی کوشتن. کاتی که موعته‌سه‌م به‌ ئەفشین گوت منکجور له‌سه‌ر کار لا ببا و یه‌کیکی تری له‌ شویندا دابنی، ئەفشین ئەبی ساج دیواد که ئەویش یه‌کئ له‌ که‌سه

۲۶۴- تاریخ بیهقی، طبع دکت‌ریاض، ۱۷۴ل - ۱۷۷.

*- الانبیاء / ۲۲

۲۶۵- دینوری: اخبار الطوال، ل ۳۴۱.

نزیکه کانی خۆی بوو، به سوپایه کی زۆره وه رهوانه ی نازه ربایگان کرد.^{۲۶۶} له راستیشدا ئەفشین ئەو سوپایه ی به رواله ت بۆ شه ر دژی منکجور ناردبوو، به لام له ژیره وه فه رمانی پیدابوون که لایه نگر و یارمه تیده ری منکجور بن.^{۲۶۷} بۆیه موعته سه م (بوغا) ی سه رداری تورکی بۆ شه ر دژی منکجور ره وانه کرد. که منکجور ئەو هه والئه ی بیست یه کسه ر له فه رمانی خه لیفه چوه دهره وه و ناکه س و دز و رینگه کانی له ده وری خۆ کۆکرنه وه و له ئه رده بیل چوه دهر. سه رداری خه لیفه که وته دوا ی و شکاندی و راپیکرده نیو یه کێ له قه لاکانی بابک و قه لاکه ی چاک کرده وه و کردیه په ناگای خۆی، ماوه یه که له وئێ روه ی بوغا راوه ستا و سه رئه نجام هاوه لئه کانی خۆی ده ستگیریان کرد و راده ستی سه رداری خه لیفه یان کرد. هه ندیکیش گوتیانه که ئەو خۆی داوا ی زینه ار و لیبوردنی له بوغا کردوه. به هه رحال منکجوریان برده سامه را و موعته سه م خسته نیو به نده وه. له م سه روه بنده دا رووداوی راپه رینی مازیاریش کۆتایی پیه ات و ئەفشین له هه ر دوو ئەو رووداوه دا تۆمه تبار کرا.

تیشکانی ئەفشین

به مشیویه به ر له هینانی مازیار بۆ سامه را، ئەفشینیش که لیی که وتبوونه گومان و تۆمه تیان خسته بوه پال، ده ستگیر کرابوو و دوژمنه کانی توانیان له نیوی به ن و بیغه وتینن. ئاوا، چه ند رۆژتیک پێش ئەوه ی که مازیار بگه یه ننه سامه را، ئەفشینیان ده ستگیر کرد. که سیک که له پیناوی خه لیفه دا پشتی کردبووه دین و دۆست و ئازادی و ته نانه ت زیند و خاکی باو باپیرانی خۆیشی، ئیستا که وتبووه بارودۆخیک که ده بوا له خه لیفه واته له هه موو ئومید و ناره زووانه ی که ساله های سال بوو کاری بۆ ده کردن هه لبگه رپه ته وه. بۆ ئەفشین که خاکی و نیشتمانی باپیرانی خۆی ته سلیمی خه لیفه کردبوو و بابک و مازیاری له پینا و ره زامه ندی خه لیفه خائینه انه

۲۶۶- ئەم ابو الساج دیوداده له شه ری بابک و ئەفشیندا هاوکاری له گه ل ئەفشین کردبوو و پێوه ندی خزمایه تییان هه بوو، دوا ییش بووه کارگوزاری خه لیفه و چه ند پۆسته تیکی وه رگرت، منداله کانیشی له نازه ربایگاندا حکومه تیان پیکه یینا. سه باره ت به بارودۆخه ئەوان بگه رپه وه بۆ Defremery، memoire sur la Famille des Sadjides له ژورنال نازیاتیکی ۱۸۴۷ هه روه ها طبری و ابن اثیر سه رچاوه کانی ناسراوی تر به تایبه ت دا ئه المعارف اسلام.

۲۶۷- تاریخ یعقوبی، ۳، ل ۲۰۳.

راکیشابوونه ژیره سیداره، خه لیفه تاکه په ناگایه ک بوو که ئەو بتوانی هیوا و ئاواته فریوده ر و کاتیبه کانی خۆی له سه ر بنیات بنی.

به لام ره وتی رووداوه کان، ئومید و ناره زووه کانی ئەویان کردنه بلقی سه ر ئاو. یاخیبوونی منکجور که به فه رمانی ئەو و بۆ هه لئه تانندی خه لیفه رینگه رابوو به هۆی نازیاته ی و هه ولئێ تورکه کانی موعته سه م سه رکوت کرابوو. راپه رینی مازیار که ئەفشین به به لئین و واده ی ئومیده به خشانه پشتیوانی و هانی دابوو، به ده ستی تاهیرییه کان، دوژمنه کانی ئەفشین، دامرکابووه.

له ده زگای خه لافه تیشدا هه موو شتیک به زیانی ئەو هه لده سو را. فه رمانده تورکه کانی وه ک (ئه شناس) و (ئیتاخ) ورده ورده به پیش ئەو که وتن و له لای خه لیفه نفووز و کاریگه ری زیاتریان په ida ده کرد. ئەحمه د کوری ئەبی داود و که س و کاره کانی ئەبی ده لف رۆژانه می شکی خه لیفه یان دژی ئەو سه رداره خۆ په رسته سه ره رۆیه، پر و به دبینه تر ده کرد.

هاوه لانی عه بدوللا تاهیرییش بۆ له نیبوردنی ئەو دوژمنه دیرینه یان له هیه چ شتیک نه ده پرگانه وه. به مچه شنه ره وشێ ده رباری خه لافه ت به ئاشکرا به زیانی ئەو گۆرا بوو.^{۲۶۸} ترس و به دگومانی، رک و نا ئومیدی یان له روحی ئەودا په ره پیده دا و خه لیفه ش به رامبه ر ئەو دۆست و خزمه تگوزاری خۆی به دین بوو.

چاره یه که نه مابوو، ئەفشینیش به ئاشکرا ده بیینی که موعته سه م به ته واوی به رامبه ر به و گۆراوه. ده یزانی که نفووز و ده سه لاتی رکابه ر و دوژمنه کانی، ئیدی چیه تر بواری خۆ ده ر خست و خۆواندنی پینا دن. تیده گه یشت که بوونی ئەو هه موو پیلان و رکابه ریکردنه ی که دژی ئەنجام ده دران ئیدی له ده رباری خه لیفه دا جینگایه کی ئاسووده بۆ ئەو ده ست ناکه وئێ. ترسا و که وته هه ولئێ ئەوه ی که خۆی له نیو گینژاوی لافا و دوور بخاته وه. به لئێ له راکردن به و لاوه چاره یه کی تری نه بوو.

له هه ولئێ راکردندا

یه که م جار زۆر مه شکی ئاماده کردن تا به و مه شکانه له ئاو بپه رپه ته وه. پێویست بوو که موعته سه م و ده ست و پێوه نده کانی مژوول و سه رگه رم بکات تا به هۆی ئەو مه شکانه بتوانی له ئاوی رووباری دیچه له بتوانی بپه رپه ته وه و رینگه ی موسل بگریته به ر. ئینجا له زنی گه وره بدا و له

رپی نهمه‌نستانه‌وه خۆی بگه‌یه‌نیتته‌وه ههریمی خه‌زه‌ر. ره‌نگ بوو به‌مشپوهیه بیتوانیبا همم خۆی له مه‌ترسی قوتار بکات و همم دیسان زیدی باپیرانی خۆی بکه‌ویتته‌وه ده‌ست که پۆژگارێک له پیناو وه‌ده‌سته‌پینانی پله‌وپایه و سامان و دارایی له ده‌ستی دابوو. پارو و پوول و شه‌مه‌کیکی زۆریشی که بۆ فه‌رمان‌په‌وایی کردن پینویست بوون، پینشت ناردبوونه لای خزم و که‌سه‌کانی خۆی.

به‌لام ئه‌و کاره به‌ند بوو به‌ شانس، و په‌وتی رووداوه‌کان برپاریان لینه‌دا، به‌ ریکه‌وت ئه‌و رووداوه‌ی که یارمه‌تیده‌ری بۆ ئه‌و هه‌نگاوه‌ی ئه‌فشین، رووی نه‌دا. بۆیه ئه‌فشین نه‌یتوانی به‌و نه‌خشه‌یه خۆی له گینژاوی مه‌ترسییه‌کان ده‌رباز بکا و ناچار بوو بیر له رینگا چاره‌یه‌کی ترسناکتر بکاته‌وه.

ئه‌مجاره‌یان ژه‌هریکی گیانستینی ناماده کرد و برپاری دا که خواردینک سازبکا و موخته‌سه‌م و هاوه‌له‌کانی بانگه‌پشت بکا و ئه‌و ژه‌هره‌یان ده‌رخوارد بدا مه‌گه‌ر به‌مشپوهیه بیتوانی خۆی له‌و مه‌ترسییه ده‌رباز بکا که بالی به‌سه‌ردا کینشا بوو. بیری له‌وه کردبووه‌وه که ئه‌گه‌ر خه‌لیفه خۆی بانگه‌پشته‌که‌ی قبول نه‌کرد و نه‌هات، ئین له‌و وه‌رگرێ که ئه‌شناس و ئیتاخ و تورکه‌کانی تری خه‌لیفه بانگ بکات. هه‌رنه‌بی ئه‌وان ژه‌هر خواردوو بکات به‌ شپوه‌یه‌ک که له مائی ئه‌و چوونه ده‌ر نه‌گه‌نه مائی خۆیان و له به‌ین بچن و نه‌توان به‌ دوا بکه‌ون. به‌ پینی گپه‌رانه‌وه‌یه‌کی تر گوايه ویستویه خه‌لیفه و فه‌رمانده سه‌ربازییه‌کانی بانگه‌پشت بکا و هه‌موویان له مائی خۆی بکوژی. ئینجا که شه‌و داهاات به‌و مه‌شکانه‌ی که پینشت ناماده‌ی کردبوون له شار بچیتته‌ده‌ر و له رووبار بپه‌ریتته‌وه و خۆی ده‌رباز بکات.

ئه‌گه‌ر ئه‌م نه‌خشه‌یه سه‌ری گرتبا، بۆی هه‌بوو بیتوانی له رپی خه‌زه‌ره‌وه بچیتته‌وه ئه‌شروسنه و خه‌لکی ههریمی خه‌زه‌ر دژی موسلمانان هان بدا و ئاژاوه و سه‌ره‌له‌دانیک دژی خه‌لیفه به‌ریا بکات. به‌لام ئه‌و پیلانه‌ش سه‌ری نه‌گرت و فیل و ته‌له‌ی میرزاده‌ی ئه‌شروسنه ئاشکرا بوو.

ده‌ستپیکي پیلان

ئه‌فسه‌رانی ئه‌فشین، له‌وکاته‌ی که سه‌رداری ئه‌شروسنه دژی خه‌لیفه نه‌خشه‌ی ده‌کی‌شا، ئاگاداریبوون. سه‌رچاوه‌کان نووسیویانه که ئه‌وانیش وه‌کو سه‌رانی تر له سه‌رای خه‌لیفه نۆبه‌تداریان ده‌کرد. له نیوان بیژنه‌ی ئه‌شروسنی^{٢٦٩} و یه‌کی له که‌سه‌ نزیکه‌کانی ئه‌فشیندا گفتوگۆیه‌ک روویدا

که نه‌پینیه‌که‌ی ئاشکرا کرد. بیژنه‌ گوتبووی پیموانیه ئه‌فشین بتوانی ئه‌و کاره بکات که به‌ ده‌سته‌وه‌تی. ئه‌و پیاوه قسه‌که‌ی بیژنه‌ی به ئه‌فشین راگه‌یاند و ئه‌فشین له بیژنه‌ که‌وته گومان و هه‌ولێ له نیو‌ردنیدا. بیژنه‌ که به هۆی یه‌کی له براده‌ره‌کانی خۆیه‌وه له مه‌به‌ستی ئه‌فشین ئاگادار بووه‌وه، ترسا و شه‌و چووه سه‌رای خه‌لیفه و ئه‌وی له پیلانی ئه‌میرزاده‌ی ئه‌شروسنه ئاگادار کرده‌وه.

له‌وکاته‌دا نامه‌ی عه‌بدو‌للا تاهیر گه‌یشته خه‌لیفه و ده‌رکه‌وت که مازیاریش ده‌ستگیر کراوه. مازیاریش که ئه‌فشین په‌یوه‌ندی پتوه هه‌بوو، ئه‌و نه‌پینیه‌ی بۆ عه‌بدو‌للا تاهیر ئاشکرا کردبوو. ره‌نگه‌ عه‌بدو‌للا تاهیریش له نامه‌که‌یدا ناماژه‌ی به‌و پیلانه‌ی ئه‌فشین دابوو. به‌هه‌رحال موخته‌سه‌م له‌و پیلانه‌ی که ئه‌فشین دژی خه‌لافه‌ت داینا‌بوو، ئاگاداریبووه‌وه.

سه‌رداری ئه‌شروسنه میواندارییه‌کی ریک‌خستبوو و خه‌لیفه‌ی له‌گه‌ل هاروون و جه‌غه‌ری کورانی خه‌لیفه بانگه‌پشت کردبوو بۆ مائی خۆی. خه‌لیفه گوتبووی ئه‌وان ناتوانن بپن، به‌لام من دیم و له‌گه‌ل په‌نجای سوار له که‌سه باوه‌ر پیکراوه‌کانی خۆی چووه مائی ئه‌فشین. ئه‌فشین سه‌رای خۆی رازند بووه‌وه و سه‌د که‌سی له هیندی و زه‌نگیه‌کانی خۆی شارده‌بووه‌وه تا هه‌ر کاتیک ناماژه‌ی بۆ کردن له که‌مینه‌کانیان بینه‌ده‌ر و خه‌لیفه له نیو ببه‌ن.

که موخته‌سه‌م گه‌یشته به‌رده‌رکه‌ی سه‌رای ئه‌فشین جله‌وی ئه‌سپی خۆی پاکینشا و پاره‌ستا و پرسى فلان و فلان له کۆین؟ ئینجا پیاوه نزیکه‌کانی خۆی یه‌ک یه‌ک په‌وانه‌ی ژووری کردن و خۆی له ده‌ره‌وه مایه‌وه. یه‌کیک له‌و هیندیانه‌ی که له دالانه‌که‌ خۆی په‌نا دابوو پۆمی، موخته‌سه‌م که پینشت به هۆی بیژنه‌ی ئه‌شروسنی له‌و پیلانه‌ ئاگادار کرا ببوه‌وه، ریشی ئه‌فشینى گرت و به‌سه‌ریدا نه‌راندی و گوتی ((تالان، تالان!))

پیاوه‌کانی موخته‌سه‌م ئه‌فشینیان ده‌ستگیر کرد و به‌ زنجیران به‌ستیانه‌وه. سه‌رای ئه‌ویان ئاگر تپه‌ردا و پیاوه‌کانیان ده‌ستگیر کردن. خه‌لیفه، سه‌رداری ئه‌شروسنه‌ی که ئه‌و هه‌موو خزمه‌ته‌ گرنگ و شایسته‌نه‌ی به‌و کردبوون له سه‌ره‌ۆکایه‌تی پاسه‌وانان لادا و په‌وانه‌ی زیندانی کرد. ریوايه‌تیکى تریش له‌و باره‌یه‌وه هه‌یه که ده‌لی کاتێ که بیژنه‌ی ئه‌شروسنی چووه لای موخته‌سه‌م و ئه‌وی له‌و هه‌نگاوه‌ی که ئه‌فشین به‌تاما بوو ئه‌نجامی بدا، ئاگادار کرده‌وه، موخته‌سه‌م بانگی ئه‌فشینى کرد و له کۆشکی خۆیدا ده‌ست به‌سه‌ری کرد و دواتر په‌وانه‌ی دادگای کرد، به‌م چه‌شنه‌ بوو که شازاده‌ی جیهانخوای ئه‌شروسنه‌یان گرت و په‌وانه‌ی زیندانیان کرد.

٢٦٩- طبری وای نووسیوه که بیژنه‌ی فارسیه.

دادگایکردنی ئەفشین

دوای ئەوه، ئەفشینیان پاكیشایه بەردەم دادگا، دادگایەك كه له (ئەحمەد كورپی ئەبی داود) قازی قازییه كان و (محمەد كورپی عەبدولەلیك زیات)ی وەزیر و چەند كەس لە دەربارییه كانی موعتەسەم پێكھاتبوو، دەستی بە لیپرسینەوهی ئەو كرد. بەلام تۆمەتەكەى خیانەتەكردن بە خەلیفە نەبوو، بەلكو بەوه تۆمەتبار كرابوو كه هیشتا هەر لەسەر ئایینی باو باپیرانی خۆیەتی و هەر بە پرۆكەش ئایینی ئیسلامی قبولكردوو و لە دلددا هەر لەسەر ئایینی دیرینی خۆی ماوەتەوه. ژمارەیه كیش لە خەلكی (سوغد) و هاو ئایینه دیرینه كانی ئەویشیان بۆ شایهتیدان بانگ كردبوون.

ئەو دادگاییكردنە، وەك هەندى له لێكۆلەرانی باسیان كردوو و لەبەر دەستیشدا هەیه، پرۆشی دەرباری خەلافەت روون دەكەتەوه و ئەوئەشیان دەدا كه ئایینی (شەمەنان) لەو سەرەمەدا هیشتا هەر لەبەر و داووبوو، بەتایبەتی له خۆرەهلاتدا بەتەواوی ئازادبوو و هیچ كەس بەلاو كەردنەوهی ئەو ئایینە قەدەغە نەكردوو، تەنانت بە گشتی خەلكی ئێران ئەگەرچی بەناو و بەرپاڵەت موسولمان بوون، بەلام زۆریهیان هەر پابەندو دلبەندی ئایینی دیرینی خۆیان بوون و هەركاتێك دەرفەت و دەلیقهیه كیان بۆ هەلكەوتبا لە وازھێنان لە ئایینی ئیسلام و گەرانهوه بۆ ئایینی دیرینی خۆیان ئاویان نەدەخواردوو و دلیان لەدل نەدەدا.^{۲۷۰}

دادوهری ئەو دادگاییكردنە، محمەدی كورپی عەبدولەلیك زیات بوو و ئەوانەى بۆ رووبەر و وركردنەوهی ئەفشینی ئامادەبوون بریتی بوون لە مازیاری شازادەى تەبەرستان و مەزەبان كورپی تركیش یەكی له فەرماندەكانی سوغد و هەر وەها دوو كەسى خەلكی سوغد لەگەڵ (موبد) یك بۆ شایهتی دان دژی ئەفشین لەو دادگاییكردنەدا ئامادەبوون. تەبەرى و ئەوانی تر رەوتی ئەو دادگاییكردنەیان بەدریژی باسكردوو. دەنوسن كە لەو دادوهریەدا یەكەجار دوو پیاوی خەلكی سوغدیان بانگكردن، ئەوانە جل و بەرگی دراو و كۆنیان لەبەردا بوو، كە جله كانیان داكەند هەموو ئیسكى بەدەنیان بەدەر وەه بوون و گۆشتیان پێنەنەما بوو.

كورپی زیات كە سەرۆكایەتی دادگایەكەى دەر كرد پرسى: "ئەو دوو پیاوه دەناسى؟" ئەفشین وەلامى داىهوه: "بەلى ئەو دوو كەسە لە ئەشروسنە مزگەوتیكیان دروستكرد. یەكێكیان بانگدەر و ئەوهی دیکەیان پيشنوویژی مزگەوتەكە بوو، من هەریه كەو هەزار قەمچیم لیدان، چونكە

بەلیننامەیهك له نێوان من و پادشاکانی سوغدا هەبوو كە هەر كەسى ئازاد بێ لەسەر ئایینی خۆی مینتتەوه. ئەو دوو پیاوه بەسەر بتخانەیان دادا بوو و بتەکانیان فری داوونە دەری و مزگەوتیكیان لە شوینی بتخانەكەدا دروست كردبوو. من لەبەر ئەوهی ئەوانە لە سنووری خۆیان زیاتر پیدریژیان كردبوو و بەلینەكەیان شكاندبوو، هەزار قامچیم لیدان.^{۲۷۱}

وەزیر پرسى: "ئەو كتیبهى كە بەزیر و دیبا و جەواهير رازاندووتەوه و ناوهرۆكەكەى پرە لە وتەى كوفر نامیز چیه و بۆچی هەتە؟" بەرسقى داىهوه كە "ئەو كتیبهى كە لە باوكەوه بۆ من بەجیماوه. كتیبه كەش هەم وتە و گوتاری پەند نامیزی زانا و بیرمەندانی ئیرانی تیايه و هەم وتە و باسى كوفر نامیزی رابردوون، من سوود لەوتە پەند نامیزەكان وەر دەگرم و وتە كوفر نامیزەكانیش بەلاوه دەنیم. من ئەو كتیبهم كە لەباوكەوه بەمیرات بۆم بەجیماوه ئاوا بەرازووبی بینوه، بەپێوستم نەزانی كە ئەو جوانكارییهى لێبەكەمەوه و وەكو خۆی لێبەگەرام. لەسەرەى كۆندا كتیبهى (كەلبە و دیمە) و كتیبهى (مەزەك)^{۲۷۱} هەیه و من پیموانیه هەبوونی ئەو كتیبهانە ئیمە لە ریزی موسلمانان پینتتە دەر وە... ئینجا بانگی موبدەكەیان كرد. موبد گوتى كە "ئەم پیاوه گۆشتى ئاژەلى مردار كە خنكینرابی دەخوا و منیشی ناچار دەكرد كە ئەو گۆشتە بخۆم و دەیگوت ئەم جوهر گۆشتە لە گۆشتى ئەو گیاندارەى كە سەرى برابى تازەتر و باشترە." موبد ئەوهى زیادكرد كە "ئەم هەموو رۆژانى چوارشەممە مەریكى پرەشى دەخكاند و دەيكوشت و ئینجا بەشمشیر دوولەتی دەكرد و بەنیو هەردوو لەتی لاشەى مەپەكەدا دەپویشت و گۆشتەكەى دەخوارد" و هەر وەها ئەو تۆمەتەشى داىه پال كە "رۆژێك بەمنى گوت: من بۆ ئەو عارەبانە هەرچیهك كە نەفرەتم لیدەكرد، كردم تا ئەو رادیهى كە رۆنى دوونگم خوارد و سواری و شتر بووم و دەمپێی — واتە نەعلەم — كرده پیم تەنھا ئەوه نەبى كە تائیسستا موویك لە جەستەم كەم نەبۆتەوه، واتە نەموویكم بە ئاهەك لەخۆم كردۆتەوه و نەخەتەنەكراوم." ئەفشین رووی لە

۲۷۱- ناوی ئەو كتیبه له پارچه هۆنراوى ئەسمەعى له جنیودانى بەرمەكیهكان داهاووه هەندیک له گێرانەوهی (جایز) له (البیان و التبین ب، ۲، ل ۱۶۰) مروك گوتراوه، ئەم گریمانە دورە، بەلام وتەى حەمزەى ئەسفهانی و دانەرى نەناسراوى مجمل التواریخ كە ئەم جوهر رێوايه تەى له حەمزە وەرگرتووە مروك لەسەر دەمی ئەشكانى دەبى دانرابى.

واژەى مروك: واژەى مروك پەرتوك و پەراوى ناسراوى مژدك بەمانای بەشارتە كە بۆ كتیبهى ئایینی لەجى خۆیه تى.

تامادهبووان کرد و پرسى: به من بلین تايبا باوردتان بهو پياوه ههيه که ئەم قسانه لای ئیوه دهکات؟ ئەم پياوه موبدیکى زهردهشتى بوو لهسەر دهستی (متهوهکیل)ى برای خەلیفه خۆى بهپهشیمان نیشاندا و بوو به موسلمان. تايبا باوهر به دیندارى ئەم پياوه دهکهن؟" گوتیان نا، گوتى "ئەى چما شایهتى کهسێک که باوهر به دیندارییه کهى ناکهن قبولدهکهن؟" ئینجا ئەفشین رووى کرده موبده که و پرسىارى کرد "تايبا ههچ دهريچه کلاو روژنهيه که له نیتوان مالى من و مالى توذا ههبووه؟ که لهوئوه سەر هه لکیتشى و له بارودوخ و رهوشى من ناگادار ببيتوهه؟" گوتى نه خیر. پرسى "مه گهر ئەوه نه بوو که من توأم برده مالى خۆم و نهيتى خۆم بو باسکردى و دوستى و ههز و خوشهويستى خۆم دهرههق به ئيران و ئيرانييه کان بو ناشکرا کردى، تايبا وانه بوو؟" موبد گوتى: "وهک ده لایى وابوو" ئەفشین گوتى: "کهوايه تو نه له تايبنى خۆت شایستهى باوهر پيیکردنى و نه له گفتم و په يمانه ستندا وهک خۆت دهمينيتهوه. ئەو رازهى که من دوستانه به توأم سپارد، تو نامهردانه ناشکرات کرد."

ئینجا مه زه بانى كورى تركيش هاته پيش، له ئەفشینيان پرسى ئەم پياوه دهناسى؟ گوتى نا. به مه زه بانيان گوت تو ئەمه دهناسى؟ گوتى به لای ئەمه ئەفشین. به ئەفشینيشيان گوت ئەمه مه زه بانه. ئینجا مه زه بان رووى له ئەفشین کرد و گوتى: "ئەى فيلباز، ئەو هه موو فيل و چاوهسته کيبه چيبه به کاريان ديتى؟" ئەفشین گوتى: "ئەى ريشدریژی نهزان دتهوئى چی بلتسى؟" گوتى: "خه لکی لای خۆتان چۆن نامەت بو دهنوسن؟" گوتى: "وهک چۆن بو باوك و باپيرميان دهنوسى تاواش بو منى دهنوسن." پرسى: بو ئەوانيان چۆن دهنوسى؟ ئەفشین گوتى: "تاماده نيم بيليم." مه زه بان گوتى: "مه گهر ئەوان له نامه كانى خۆيان به زمانى ئەشروسنيان نه دهنوسى؟" گوتى: "باوايان دهنوسى" پرسىارى ليكرد: تايبا مانای ئەم وشانه ئەوه نييه که "بو خواى خوايان له بهندهى ئەوهوه فلانى كورى فلان؟" ئەفشین گوتى: "بۆنا، مانای ئەم وشانه ئەوهيه." محمەد كورى عهبدو له ليك زيات رووى کرده ئەفشین و گوتى: "تايبا موسولمانان هه رگيز چاوه رپتسى ئەوه دهکهن تاوا له باره يانه وه بدوين و تاوا ناويان بهيئرسى؟ ئەى چيت بو فيرعون هيشتوتوه که دهیگوت من په روهردگارى ئیوه؟" وهلامى دايهوه "خه لکی بهم شيوهيه ناوى باوك و باپيرى دههينا و ههروهها منيش بهرله وهى ببمه ئيسلام هه ربهم شيوهيه ناوم دههينان، کاتى بوومه ئيسلام به چاکم نه زانى که خۆم له باپيرانى خۆم دابهرم، تا به فه رمانه کامم سه رپيئى له برپيار و فه رمانه کامم نهکهن."

(ئيسحاق كورى ئيبراهيم كورى مه سعه ب) که به رپتوه به رى پزليس بوو گوتى: "ههى داد ئەى خيدر تو چۆن سویند به خوا دهخۆى و ئيمه به موسولمانت دهدينه قه لثم و تو ش داواى ئەوه دهکەيت که فيرعون داواى دهکرد؟" وهلامى دايهوه که "عه جيف^{٢٧٢}، ئەو سورهييه به سه ر عه لى كورى هيشام" دا خویند و تو ش به سه ر منيدا دهخوینى، بزانی که سبه ينيش كى به سه ر تویدا دهخوینى. ئەم وهلامه به ناشکرا تامازه بو ئەو پيلان و به دزمانى و خراپه کاريانه دهکات که ده ربارييه کان و دهست و پتوهند و نزيکه كانى خه ليفه دژى يه کتر ئەنجاميان ده دا. عه لى كورى هيشام له کۆتاييه كانى قوتانغى خه لافه تى مه ئمووندا سه رۆكى پاسه وانه کان بوو. چه په لکاران به سه رکەشى و لادەر تاوانباريان کرد و مه ئموونيان لى به دگومان کرد. خه ليفه فه رمانى به (عه جيف كورى عه نيسه) دا که يه کيک له سه ردارانى ئەو بوو، عه لى كورى هيشام تاماده و دهست به سه ر بکات. عه جيف هه ولتى دا تا ئەو و حوسين كورى هيشامى برايان له نيوبردن. سه رى عه ليان به نيزه وه کرد و برديانه برقه و دواى ماوه يه ک فرتيان دايه نيو ده رياوه^{٢٧٣}.

عه جيفيش چەند سال دواتر کهوته بهر رك و نه فره تى مه عته سه م و بهو تو مه تهى که هانى عه عباس كورى مه ئموون برزای مه عته سه مى داوه دژى خه ليفه راپه رى، خرايه زيندان و له نيويان برد. نه فره ت و به دگومانى خه ليفه دژى عه جيف به راده يه ک بوو که ئەو کاتهى عه جيف نوسيه ين کۆچى دواى کرد، سالحى كورى، هاته لای خه ليفه و نه فره تى له باوكى کرد و بيئزارى خۆى راگه ياند و داواى له خه ليفه کرد که ئەو به ناوى باوكيه وه بانگ نهکهن و له جياتى سالحى كورى عه جيف به سالحى كورى مه عته سه م ناوى بيئن^{٢٧٤}. له وهلامه ي که ئەفشین به قسه كانى ئيسحاق كورى ئيبراهيم ده داوه، له راستيدا تامازه به گۆران و بوويه ره كانى زه مانه ده کا و به کينايه په رده له سه ر پيلان و نه خشه ژييره ژييره كانى رکا به ره کان لاده بات.

٢٧٢- مه به ست له عه جيف بن عبسه که له سه ردارانى مه ئموون بوو دواى عه لى كورى هاشم كرايه سه رده سه تى پاسه وانه کان.

٢٧٣- تاريخ يعقوبى، ب، ٣، ل ١٩٣.

٢٧٤- تاريخ يعقوبى، ب، ٣، ل ٣٠٣.

ئەفشین و مازیار

دوای ئەمانە مازیاری سپەهبۆدی تەبەرستانیان لەگەڵدا رویەرووکردووە، ئەوەی کە لەو بارەییەو (یەعقوبی) باسی کردووە جیاوازه لەگەڵ ریوایەتە بەناوبانگەکی تەبەری. یەعقوبی دەنوسى کاتى که مازیاریان لەگەڵ ئەفشیندا رویەرووکردووە، ئیبن داودی قازى بە مازیاری گوت: ئەمەییە ئەفشین، کە دەلێی ئەو تۆی بۆ شۆرپ و یاخیبون هاندووە. ئەفشین رووی کردە مازیارو گوتى: "درۆ بۆ خەلکی بازاری ناره‌وايه، ناشکرایه بۆ پادشایان چەندە شتیکی ناشیرین و دزیو. بەخوا درۆ تۆ لە مردن پرگار ناکات و ئاکامی ژيانى خۆت بەدرۆ کۆتایی مەهینە."

مازیار گوتى: ئەفشین نە نامەییەکی بۆ من نووسیووە نە نێردراویکی بۆلای من ناردووە، جگە لەوەی نەبى کاتى که (تەبەلخارث) بریکاری من بۆی گێرامووە کە چۆتە لای ئەفشین، ئەفشین ریزی لیناوەو چاکەى لەگەڵدا کردووە^{۲۷۵}. بەمشێوەیە بەگۆرەى قسەى یەعقوبى مازیار پەییوهندى خۆى لەگەڵ ئەفشین بەتەواوى پەت کردووە و نكۆلى لێکرد.

بەلام ریوایەتی تەبەری لەو بارەییەو باوترە. ئەو دەنوسى کاتى که مازیاریان هیئا، لە ئەفشینیان پرسى، ئەم پیاو دەناسى؟ گوتى نا. بە مازیاریان گوت تۆ ئەم پیاو دەناسى؟ گوتى بەلى ئەمە ئەفشینە. بە ئەفشینیشیان گوت ئەمە مازیارە. گوتى ئیستا ناسیم.

پێیانگوت ئایا قەت نامەت بۆ نووسیووە؟ گوتى نەخیر. لە مازیاریان پرسى ئایا ئەفشین نامەى بۆ تۆ نووسیووە؟ گوتى بەلى، (خاش)ى برای نامەى بۆ کۆهیاری برام نووسی کە: "ئەم ئایینە سپیە لەمن و تۆ و بابەك زیاتر، کەسیکی تری نەماو پشٹیوان و یارمەتیدەرى بى. بابەك بەنەزانی خۆى بەکوشتندا و من زۆرم هەولدا کە لە مردن دەربازى بکەم نەکرا و گیللى و نەزانی خۆى لێنەگەر تاکاری بەو گەشیت کە خۆت دەزانی، بەلام تۆ ئەگەر راپه‌ری و مل بۆ ئەمانە کەچ نەکەیت، ئەمانە هیچ کەسیکیان نییە بۆ شەرى تۆی بنێرن، هەر منم کە زۆر بەى سواران و دلاوهرانم لەگەڵ دان، جا ئەگەر منیان بۆلای تۆ رەوانە کرد ئەوا دیمە ریزی راپه‌رین و ئیدی هیچ کەسیک نابى بتوانى لەبەرامبەرمان بوەستى و شەرى ئیمە بکات. جگە لە سى لایەن کە بریتین لە عارەبەکان، مەغریبییەکان و تورکەکان. بەلام عارەبەکان وەکو سەگ وان هەندى ئیسقانیان بۆ هەلدا و سەریان پێداخە. ئەو میش و مەگەسە مەغریبیانەش خەلکانیکی سەرەخۆرن، بەلام ئەو بەچکە شەیتانانە کە پێیان دەگوترى تورک دوای کاتۆمیریک کە تیرەکانیان تەواو بوون ئینجا

بەسەریاندا بەدە و هەموویان تارومار و بنێر بکە. تا ئاین بۆ ئەو حالەتەى بگەرێتتەو کە ئیران لە رۆژگارى شکۆدارى خۆیدا تێیدا بوو."

ئەفشین گوتى ئەم پیاو قسەیهک لەسەر برای خۆى و برای من دەکات و ئەم قسەیه هیچ پەییوهندى بەمنەووە نییە. ئەگەر منیش شتیکم بۆ نووسیایان بۆلای خۆى رابکیشم کە متمانەم پێبکا، شتیکی خراپ نەدەبوو چونکە من بە شمشیر یارمەتی خەلیفەم داو، لەجیبى خۆى دەبوو کە بەفیل یارمەتی ئەویش بەدەم تا مازیار دەستگیر بکەم و رادەستی خەلیفەى بکەم و هەمان ئەو سوود و بەهرەیه وەربرگم کە عەبدوڵلا تاهیر لە گرتنى مازیار وەرگیرتوووە و لەلای خەلیفە پلەوپایە و دەسەلاتى خۆم وەربرگمەووە." ئینجا مازیاریان برده دەروە.

ئەو وەلامەى ئەفشین بەتاشکرا لە ناخى دلئى ئەووە سەرچاو دەگرى و ئەو نیشان دەدا کە ئەمیرزادەى ئەشروسنە بۆ ئەو نامە و نامەکارى لەگەڵ مازیاردا کردووە کە فریوى بەدا و بەخیانەت کردن دەرهق بەو خزمەتیک بەدەزگای خەلافەتى عارەبەکان بکات. کاتى که ئەفشین بەزمانیکی توند قسەى لەگەڵ مەزەبان ترکیش و ئیسحاق ئیبراھیمدا کرد، ئیبن ئەبى داودی قازى نەراندى بەسەریدا. ئەفشین گوتى ئەى ئەبا عەبدوڵلا تۆ قازى بۆ ئەو دادگەرى بکەى. ئەبى داود لیبیرسى ئایا تۆ خەتەنە کراوى؟ ئەفشین گوتى نا. لیبیرسى خەتەنەکردن کارێکە ئایینى ئیسلامى پى تەواو دەبى و پاك و خاوینى دینیتەدى، چى رینگر سوو بۆ تۆ ئەنجامى نەدەیت؟ وەلامى دایەووە کە مەگەر لە ئیسلامدا پاراستنى گیان جایز نییە و کارى پیناکرى؟ قازى گوتى با. گوتى ترسام کە ئەگەر ئەو پێستە لەجەستەى خۆم بکەمەووە بزم. ئەبى داود گوتى تۆ پیاوى نێزە و شمشیری و ترسى مردن لەشەر دوروى نەخستییەووە، برین و لیکردنەووە تیکە پێستىکی زیاد لە مردن دەترسینى؟ ئەفشین گوتى شەرکردن کارێکی ناچارى کە سوودى لێوەرەگرم و دەتوانم بەرگەى بگرم بەلام، ئەمەیان پێویست نییە و بەئەنجامدانیشى لە گیانى خۆم دلئیانام. جگە لەو پیموانییە کە خۆم خەتەنە نەکردووە، ئەمە سەرپێنجى بى لە ئیسلام.

ئین ئەبى داود بە ئامادەبووانى گوت ئیستا بۆ هەمووتان روون بوووە کە کار و هەلسوکەوت و حالئى ئەمە چۆنە. ئینجا بە (بوغای) سەردارى تورکی گوت کە لەو دانیشتنەدا ئامادەبوو ئەفشین بگرى و لەدەرکەى وەزیرەو بۆ زیندانى ببات.

بەم چەشنە بوو کە سەردەمى هیئز و دەسەلات و شکۆى ئەفشین، شازادەى ئەشروسنە کۆتایی هات.

سەرەنجامی ئەفشین

سەرچاوه‌كان نووسبووانه كه له زینداندا مرد. ده‌لێن به‌رله‌وه‌ی بمری، كه‌سی‌کی نارده‌ لای موعته‌سیم و داوای لێ‌كرد باوه‌ر پێ‌كراوێ‌کی خۆی بنی‌رێ‌ته‌ لای. موعته‌سیم (حه‌مدون كوری ئیسماعیل‌ی) نارد. ئەفشین ده‌ستی به‌فسان كرد و داوای لێ‌ بوردنی كرد له‌وه‌ی له‌باره‌ی ئەوه‌وه گوتراوه‌ گوتی به‌ (میری باوه‌ر‌داران) بلی‌ مه‌ته‌لی من و تۆ وه‌كو ئەو پیاوه‌ وایه‌ كه‌ گوی‌لكێ‌کی دابه‌ست و قه‌له‌وی كرد تاباش گوشتی گرت و رسكا، براده‌ر‌كانی ده‌یانویست گوشته‌كه‌ی بخۆن و هه‌ولیاندا خاوه‌نه‌كه‌ی رازی بكه‌ن كه‌ بیکوژێ‌ته‌وه‌، به‌لام داواكه‌یانی قبول نه‌كردن، دواتر هه‌موویان رێ‌ككه‌وتن كه‌ بلی‌ن: ئەری برا تۆ ئەم به‌چكه‌ شیره‌ بۆ داده‌به‌ستی و به‌خێوی ده‌كه‌یت، مه‌گه‌ر نازانی به‌چكه‌شیر كه‌ گه‌وره‌ بوو ده‌گه‌رێ‌ته‌وه‌ سه‌ر بنه‌چه‌ی خۆی. كابر گوتی ئەمه‌ گوی‌لكه‌كه‌ی به‌چكه‌شیره‌؟ پێ‌یان گوت شیره‌ و له‌ هه‌ر كه‌سی‌کی ده‌ته‌وی پېرسه‌، پێ‌شتر هه‌ر كه‌سی‌کیان ده‌ناسی چووبونه‌ لای و پێ‌یانگوتبوو ئەگه‌ر سه‌باره‌ت به‌و گوی‌لكه‌ لێ‌یان پرسی بلی‌ن به‌چكه‌ شیره‌. كابر له‌هه‌ر كه‌سی‌کی پرسی پێ‌یانگوت شیره‌. بریاری دا گوی‌لكه‌كه‌ سه‌ر بېرن. من ئەو گوی‌لكه‌م، چۆن ده‌توانم بېمه‌ شیر؟ بۆخاتری خوا چا و به‌سزاكه‌ی مندا بگێ‌رێ‌ته‌وه‌، هه‌مدون گوتی من كه‌ له‌لای ئەو هه‌ستام سه‌به‌تێ‌ك میوه‌ی له‌لا بوو كه‌ موعته‌سه‌م (٢٢٧ ك/ ٨٤٢ ز) به‌ (واسق) ی (٢٣٢ ك/ ٨٤٧ ز) كورپیدا بۆی ناردبوو. ئەفشین ئەو‌ده‌م ته‌ندروستی زۆر باش بوو، كاتی له‌لای ئەو گه‌رامه‌وه‌ گوتیان مردووه‌^{٢٧٦}.

بەم پێیە دیاره ژهر خواردیان کردوو. تهرمه‌كه‌یان له‌زیندان هینایه‌ده‌ر و له‌ ده‌روازه‌ی گشتی به‌داربانه‌وه‌ هه‌لواسی^{٢٧٧}. كۆمه‌له‌ بتي‌کی زۆریشیان هینان كه‌ ده‌یانگوت له‌ماله‌كه‌ی ئەویان هیناون و، له‌گه‌ل تهرمه‌كه‌ی دا سووتانديان.

چېرۆ‌کی ئاكامی كاری ئەو له‌ هه‌ندێ‌ كتي‌بدا ئاوا هاتوو كه‌ : "موعته‌سم رۆژێ‌ك میوه‌یه‌کی زۆری دانایه‌ سه‌ر سه‌به‌تێ‌ك و به‌كوپه‌كه‌ی خۆی كه‌ نازناوی (هاروون ئەل‌واسیق بیللا) بوو، گوت ئەم میوه‌یه‌ بیه‌ بۆ ئەفشین، میوه‌كه‌یان بۆ واسق هه‌لگرت و چووه‌ لای ئەفشین. ئەفشین سه‌یری‌کی میوه‌كه‌ی كرد گوتی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ چ میوه‌یه‌کی خاسه‌، به‌لام ئەوه‌ی من حه‌زی لێ‌ده‌كه‌م تیبای نییه‌. واسق پرسی تۆ ئاره‌زووی چ میوه‌یه‌ك ده‌كه‌ی؟ گوتی (شاهه‌لوژه‌). (واسق) گوتی هه‌ر ئیستا

بۆت ره‌وانه‌ ده‌كه‌م و ئەفشین پێی گوت: سلأوی من به‌ ئەمیرمولوئیمین رابگه‌یه‌نه‌ و پێی بلی‌ باوه‌ر پێ‌كراوێ‌کی خۆی بنی‌رێ‌ته‌ لام تا په‌یامێ‌کی تاییه‌تی خۆمی بۆ بنی‌رم. موعته‌سم، هه‌مدون كوری ئیسماعیلی نارد و هه‌مدون له‌سه‌رده‌می (مه‌وه‌كییل) له‌به‌ندی سلیمان كوری وه‌هیدا بوو، ناوبراو ئەو باسه‌ی واگێ‌راوه‌ته‌وه‌ كه‌: موعته‌سم منی نارده‌ لای ئەفشین و پێی گوتم ئەفشین زۆر درێژداده‌ر. نابێ‌ زۆر له‌ نزیکێ‌ دانیشی. من چوومه‌ لای و ئەو سه‌به‌ته‌ میوه‌یه‌م له‌وی بینی كه‌ ده‌ستی لێ‌نه‌دابوو. پێی‌گوتم دانیشه‌ و دانیشتم، ده‌ستی به‌ قسه‌ی خۆمانه‌ كرد و ده‌یویست سه‌رنجی خۆیم بۆ راکێ‌شی. پێی‌گوتم به‌ كورتی ئەوه‌ی مه‌به‌ستته‌ ده‌ریبهره‌، چونكه‌ ئەمیرمولوئیمین پێی‌گوتم دانه‌نیشم، ئەفشین به‌ كورتی گوتی به‌ ئەمیرمولوئیمین بلی‌ كه‌ زۆر چاكه‌ی ده‌ره‌ق به‌من ئەنجام داوه‌ و پله‌ و پایه‌ی به‌رزێ‌ پێ‌ به‌خشیوم و سوپا و سه‌ربازی زۆری خستۆته‌ ژێ‌ر فه‌رمانم، ئیستا قسه‌ی ناراست سه‌باره‌ت به‌ من وه‌رده‌گه‌ی و بۆ راستی و دروستی ئەو قسانه‌ ناگه‌رێ‌ته‌وه‌ بۆ عه‌ق‌لی خۆی ... ئەوه‌ی كه‌ به‌تۆیان گوتوو گوايه‌ من منكه‌جورم دژی تۆ هانداده‌ و به‌و فه‌رماندانه‌م گوتوه‌ كه‌ بۆ شه‌ری منكه‌جور چوونه‌، شه‌ر نه‌كه‌ن... تۆ پیاوێ‌کی، ره‌وشی شه‌ر و شوێ‌ن ده‌زانی و شه‌رت له‌گه‌ل پیاواندا كرده‌وون و هی‌ز و له‌شكری زۆرت بۆ شه‌ران بردوو، ئایا رێ‌ی تێ‌ده‌چی فه‌رمانده‌ی له‌شكر وابه‌ سه‌ربازه‌كان بلی‌؟ ئەگه‌ر ریشی تی‌چوو، نابێ‌ تۆ ئەو قسانه‌ له‌ دوژمنه‌كانی من قبول بكه‌یت، خۆت ده‌زانی كه‌ مه‌به‌ستی ئەوان به‌و قسانه‌ چیه‌... هه‌مدون ده‌لی لای وی هه‌ستام، سه‌به‌ته‌ میوه‌كه‌ وه‌ك خۆی ده‌ست لێ‌نه‌دراو له‌ شوینی خۆی بوو. كاتی هاته‌ده‌ر، داوی ئەوه‌ گوتیان ئەفشین مردوو و موعته‌سه‌م گوتی تهرمه‌كه‌ی نیشانی كوپه‌كه‌ی بده‌ن. ئەفشینیان له‌ زیندان هینایه‌ ده‌ر و هه‌لێ‌اندایه‌ به‌رده‌م كوپه‌كه‌ی. كوپه‌كه‌ی مسوی سه‌ر و ریشی خۆی ده‌ره‌ینان. دواتر ئەفشینیان هه‌لگرت و بریانه‌ مالی ئیتاخ و له‌ویشه‌وه‌ بریانه‌ ده‌روازه‌ و هه‌لێ‌انواسی و دواتر له‌داریان كرده‌وه‌ و خستیانه‌ نیو ئاگر و سووتانديان و خۆله‌ میشه‌كه‌شیان فری‌ دايه‌ نیو دې‌جله‌وه‌. كاتی كه‌ شتومه‌ك و كالاكانی ئەویان هاویر ده‌كرد و ده‌ژمارد له‌نیو شه‌كه‌كانیدا په‌یكه‌ری پیاوێ‌کیان دۆزیه‌وه‌ كه‌ له‌دار دروستكرا‌بوو و به‌زێ‌ر و جواهری روپۆش كرابوو، جگه‌ له‌وه‌ له‌هه‌ر جوړێ‌ك بتی تریان دۆزینه‌وه‌ و كتي‌بیان دۆزینه‌وه‌ كه‌ دیانه‌ت و ئایینی بته‌رستانیان تیا نووسرا‌بوو^{٢٧٨}.

٢٧٦- ابن اثیر، ب، ٣٥٨.

٢٧٧- مروج الذهب، ب، ٣، ٣٤٤، تن كامل ابن اثیر، ل ٩٠-١٦٨، چاپی له‌ندن، رووداوی ٣٦٦.

٢٧٨- حافظ البرو:- زبده‌ التوا‌ریخ، نسخه‌ خطی.

سهره نجام چاره نووسی ئەفشین که به ئامانجی خۆی نەگەیشت بەو شێوەبوو. وەك چۆن بابەك و مازیاریش فریوی ئەویان خوارد و نەیان توانی شتیك بکەن. بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هەول و خەباتی ئەو سەردارانە، جیاپوونەوه و سەریه خۆیی خوراسان و بەشیک لە ولاتی ئێرانی لەژێر رکێف و دەسلاتی خەلافەتی بەغدا، لیکەوتەوه. تاهیرییه کان دەسلالات و سەریه خۆییان وەرگرت و حکومەتی ئەوان مژدەدی دروستبوونەوهی دەولەتی ئێرانی هینا.

تاهیرییه کان

تایا دەتوانین حوکمرانیەتی تاهیرییه کان بە دەستپێکی حکومەتی سەریه خۆی ئێرانی دوای ئیسلام بەدینە قەلەم؟ قسە هەڵدەگری. تاهیرییه کان، ئێرانی و خەلکی پۆشەنگی هەرات بوون. زۆریش شانازیان بە نەژادی خۆیان دەکرد. بەلام بەر لە گەیشتن بە حوکمرانییەتی لە پرسی (مەوالات) هەو خۆیان بە عارەبەکانەوه بەستبوونەوه، بەلام کاتی که هاتنە خوراسان لەبەرئەوهی دەیانویست پەییوەندی خۆیان لەگەڵ دەرباری بەغدا بپەن، بە پێویستیان زانی که پەییوەندی نێوان خۆیان و ئێرانییه کان پتەو و مکوم بکەن. هەولیاندا بۆ جێگیرکردنی حکومەتە کەیان پێگەیه کی مکوم لە نێودلی خەلکدا دروست بکەن. حکومەتە کەیان، هەرچۆنی بگری رەنگیکێ ئێرانیانە نەبوو و ئەوان بیری زیندووکردنەوهی دەولەتی ساسانی و بووژاندنەوهی ئایینی زەردەشتیان که ئەوانی تر هەولیان بۆ دەدا، لە میشکی خۆیان هینابوو دەر. دەولەتی ئەوان، هەرچەندە لە دەولەتی بەغدا جیاپوونەوه، بەلام لە ئایینی موسولمانی جیاپوونەوه. بۆیه، بەپێچەوانە مازیار و بابەك، پشتیوانی و لایەنگری موسولمانە ئێرانییه کانیان لە دەست نەدا و هەر ئەوەش بوو که توانیان ئارەزووی سەریه خۆیی و دەسلالاتاریتی خۆیان بچەسپین و بپنەدی. رەفتاریشیان لەگەڵ خەلک و ژێر دەستەکانی خۆیان نەرم و دادپەرورانەبوو. سەرچاوەکان دەنوسن کاتی لەسالی ۸۳۵/ک/۲۲۰ لە سیستان قات و قری پرویدا و ئاوی پرویاری هیرمەند و شک بوو، ئەوان سێسەد هەزار دەرهمیان ناردە لای مەلاکانی سیستان تا لە نێوان دەرویش و هەژاراندا که پەرپووت ببوون دابەش بکەن^{۲۷۹}. راستە که کاربەدەستەکانی ئەوان لە خوراسان دەستیان لە بێدادی و دەستدریژیکردنە سەر خەلک نەدەبوارد، بەلام لەو

۲۷۹- تاریخ سیستان، ۱۸۶ل.

رۆژگاری که خەلافەتی بەغدا گۆلۆی کەوتە لیژی و بەرەو هەلۆه شانهوه دەرویشت، دەسلاتی پۆلایینی ئەوان، خوراسانی لە ئاژاوه و هەرج و مەرج و پشێوی پاراست. ئا بەم شێوەیه، ئەگەرچی ناتوانین دەولەتی ئەمانە وەکو ئەوهی که ئەبو موسلیم و سنباد و ئەستادسیس و بابەك و مازیار هەولێ دامەزراندنیان بۆ دەدا بزانیان، بەلام دەولەتی ئەمان، بەهەر حال پێشەنگی سەریه خۆی بوونی ئێران بوو.

(۹)

شہری باوہر

نەبەرد لە نۆیو رووناکیدا

ئەو نەبەرد و بەرخۆدانەیی که ئیترانییەکان لە ماوەی ئەو دوو سەدەییە بەرامبەر بەلاماردەرانى عارەب نواندیان هەمووی هەر لە نۆیو تاریکی و رق و دەمارگەرییەوه نەبوو. ئەو نەبەردە لە نۆیو رووناکى و ژیری و زانیینیشەوه بەردەوام بوو و بازاری و تووێژ و دیالۆگە ئایینی و فەلسەفییەکان گەرم بوو. زۆر لە ئیترانییەکان، هەر لە رۆژانی دەستپێکەوه بە دلخۆشی خۆیان ئایینی ئیسلامیان قبولکرد و ئەو ئایینە نوێیە که عارەبەکان هینابووین، لە ئایینی دێرینی باو و باپیرانی خۆیان باشتەر دەبینی و (ثنویت - دوالیزم dualism) ی نارۆشن و تاریکی زەردەشتیان لەهەمبەر (توحید) ی بى ئەملا و ئەولای ئیسلام، بە (شیرک) و (کوفر) دەزانى. ئەوانە ئەو هەمەسەتە توند و سەرکەشەشیان تیانەبوو که وای دەکرد هەرشتیک که پاك و چاك و دروستە، بە ئیرانی بزنان و هەر چییەکیش دزیو و پیس و نادروستە، بە ناتیرانی بدەنە قەلەم. بۆیە ئایینی ئیسلامیان بە ئایینی پاك و چاك و ئاسان کەوتە بەرچاو و بەشەوق و زەوقەوه لە دەوری کۆبوونەوه. بەلام ئەگەرچی ئایینی عارەبەکانیان قبولکرد که چی ئەوانیان خستە ژێر کاریگەریی فەرەنگ و پەرەردەى خۆیانەوه و هینایاننە سەر فەرەنگ و شارستانیەتی خۆیان. بەلام ئیترانییەکان هەموویان هەر ئاوا نەبوون. هەندیکى تریان، وەك چۆن لە هەر شتیکی تازه مەترسیان هەیه و خۆی لى دوور دەگرن، بەرامبەر ئایینی عارەبانیش وابوون و روویان لىوەرگێراو هەر لەبەرئەوهی ئەو ئایینە دیاردەیهکی نا ئاشنا و تازە و نەناسراو بوو، قبولیان نەکرد. وایان بەباشتر زانی و لات و زیدی خۆیان جیبهیلن و سەری خۆیان هەلبگرن و ببنە ئاوارە و دەربەدەری گۆشە و کەناری جیهان و ئەو ئایینە نوێیە که بۆ ئەوان شتیکی نەناسراو و نامۆ و نەشیاو بوو، رەت بکەنەوه و قبولى نەکەن. تەنانەت دواجار دواى سائەهای سال دەربەدەری و بى دەرەتانی له کێو و بیابانەکان، ئازاری کۆچکردنیان بەکۆل دادا و چوونە (سند) و (سنجان) تا ئەو ئایینە که لە باو و باپیرانی خۆیانەوه وەریانگرتبوو و زۆر دلەبەستەى بوون وازلینەهینن و لەدەستی نەدەن. ئەوانەى که بەرگەى ئازاری دەرەدەری و ئاوارەیشیان نەدەگرت، بەناچاری ملیان بۆ خەفەتی سووکایەتی و ئازاری موسولمانان که چکرد و لە شوپینەکانى خۆیان مانەوه و (جزیه) یان داو دەستیان لە ئایینی دێرینی خۆیان بەرنەدا. بەشیکی تریان، هەر لە سەرەتادا دژی ئایینی ئیسلام راوەستان و کەوتنە بەرەنگارییەوه، ئەوان چوونە نۆیو و قبولکردنی ئەو ئایینەیان که عارەب هاوردبوویان. بە سووکایەتی و نارەواییەک دەرەقق بەخۆیان لیکدەدایەوه. بۆیە ئەگەر بە روالەتیش خۆیان بەموسلمان دەنواند، لەژێرەوه

زۆر لە عارەبەکان و ئەو ئایینە بیزاربوون و لەهەر شوپینیکیش دەرفەتیکیان بۆ هەلکەوتبایە رادەپەڕین و عارەبەکان و موسلمانەکانیان تەفر و توونا دەکرد. ئەو بۆچوونەى که عارەب نزمترین مرۆقى سەر رووی زەویە میشکی ئەوانى وا پى و سەرقالا کردبوو که هەرگیز نەیاندەویست پىر لە ناشتەوایی یان نزیکیبوونەوه لەوانە بکەنەوه. هەر رۆژە و لە شوپینیکیدا و بەبیانویک دەستیان بەراپەڕینیک دەکرد و هەولیان دەدا عارەبەکان بەو ئایینەى که لەگەل خۆیاندا هینابووین لە ئیران وەدەرنین. هەندیکى تریش هەبوون که ئیسلامیان، نە لەبەر ئەوهی که شتیکی نامۆ و نەناسراوه، و نە لەبەر ئەوهش که هینراوی دەستی عارەبانە، بەلکو تەنها لەبەرئەوهی که ئایینە، رەت دەکردهوه و لەدژی راست دەبوونەوه.

(زیندیق)ەکان و (بیرنازادەکان) که لەسەرەتاکانى سەردەمی خەلافەتی عەباسیدا ژمارەیهکی زۆریان لە بەغدا و شارەکانى تر دا هەبوو، لەوانەبوون. بەهەر حال بوونی ئەو گروپ و تیروانینە جیاجیایانە، بازاری باس و مشتومری ئایینی یان لە نۆیان عارەبەکان و ئیترانییەکاندا گەرم دەکرد و دەسووه مایەى دروستبوونی نەبەردیکی سەخت لە نۆیو رووناکى و لەژێر تیشکی عەقلا که ماوەیهکی زۆر درێژەى کیشا و دەرەنجامى گرنگیشی هەبوو.

ئایینی زەردەشت

بەلێ، ئایینی زەردەشتی که کەوتبووه بەر مەترسی ئیسلامەوه، ئایینیکی بوو باوەرپی بە بوونی دوو هیژ (ثنویت) هەبوو. لەو ئایینەدا بنەمای چاکە لە بنەمای خراپە جیاوازیبوو. هەرچیەک که چاک و رووناکى و جوانى بوو بە بنەمای چاکە دادەنراو هەرشتیکیش دزیو و تاریکی و چەپەلێ بوو دەدرایە پاڵ خراپەوه. ئەم ئایینە وەکو ئایینە رووحانییەکانى تر، ئەو توانایەى هەبوو که تۆوی چاکە و رووناکى له نۆیو دلان بچینی و گەرد و تەپ و تۆزی چرکین و ئەهریمەنى له گیانەکان بسپرتەوه و نەهیلێ، جگە لەوه ئایینی کار و کۆشش بوو و بیکاری و گۆشەنشینی و خۆ لە خەلگ دابرینى بەشتیکی پاك و یەزدانى دانەدەنا. ئەوهی بە ئەرکی سەرشانى ئادەمیزاد دەزانى که له ژیانیدا دژی درۆ و چەپەلکاری و نزمبوون خەبات بکا و ئەو دیارده دزیوانە لەقوابدا^{۲۸۱}. فدیە و قوربانی و بادە گوساری بەشتی بپهوه ده ژمارد و

۲۸۱- یەسنای ۳۰، برگەى هەشتەم.

پهسهندی نه ده کرد. نه زوهد و ریازه تەش که له ئایینه کانی تردا هه بوو له ئایینی زهرده شتدا نه بوو.

لهو مملانییهی که له نیوان چاکه و خراپه دا ههیه، مرۆقه دهبی لای چاکه بگری، شهوه شهکه و شهو ته رکەش که بۆ مرۆقه دیاریکراوه، دهرخه ری شهو تازادی و ئیختیاریهیه که مرۆقه له کار و ههنگاوه کانی خۆیدا ههیه تی. بهم پیهه جهر و له چاره نووسینیش که هۆی سه ره کی پوکانه وهی ئایینه کانه له ئایینی زهرده شتیدا بوونی نه بوو. مرۆقه شهو توانایه هه بوو که له نیوان چاکه و خراپه دا چاکه هه لیبژیری و لاگری چاکه بی. شهمه ئیدی به سترابوووه به خواست و ئیختیاری شهوه. رزگاری و تازادبوونی شهویش بهو خواست و ئیختیاره شهوه په یوه ست بوو. له وه ها ئایینی کدا، که ئاده میزاد به ررسی کار و کرداری خۆیه تی، ئیدی شوپنیک بۆ تهقدیر و له چاره نووسین نییه و ههچ کهس ناتوانی گوناھی تهوه زهلی و که ناره گیری خۆی بخته شهستی تهقدیری نادیری بی دهره نجام^{۲۸۲}. ئایینی که ئاوا ساده و سوودمه ند بوو به چاکه دهیتوانی ریگای راست و رووناک و پاک نیشانی خه لک بدات و ههز و ئاره زووی مه عریفه ت و کار بخته نیودلی ئاده میزاده کانه وه. به لام شهو کاره دام و ده زگایه کی ریک و پیکه گه ره ک بوو که له گه نده لی و پۆخلکاری فریوکاران به دوری، شهو چه شنه دام و ده زگایه له کۆتاییه کانی سه رده می ساسانییه کانا له ئیراندا بوونی نه بوو. له راستیدا هیزی مه عنه وی ئایینی زهرده شت بهس بوو بۆ رینوینی شه خلاقیهی خه لک، به لام شهو تین و تاو و توانایه هه نه بوو که بتوانی ده زگای گه وهی شارستانییه ت و کۆمه لگای ساسانی له گه ل خۆیدا به ره و پشه وه ببات و شه مه شه رکیک بوو که پادشاکانی ساسانی له سه رده می نه رده شیردا [مردوه له (۲۴۱ ز)] خسته بوویانه سه رشانی شهو. شه رده شیریهی بابه کان حکومه تی ساسانی له سه ر پایه ی ئاین بنیات نا و ئاین و ده ولته تی به دوو برای هاو پشته یه کتر دانان. له وه به دووه موبد و (هیربد) هکان زۆر هه ول یاندا که چاره نووسی حکومه ت و ده ولت بگرنه دهستی خزیان. شه گه ره یه کیک له پادشاکان دژی پله و پایه خوازی رۆحانییه کان راوه ستابوا، یا وه کو (یه زدی گورد) به گونا هکار ده درایه قه له م، بیان وه ک قوباد به به دناو و بی دین ده ژمی ردا. (ئاته شگا) له سه رانه ری سه رده می ساسانیدا چاودیر و بالا ده ست بوو به سه ر هه موو کاره کانداه مووبید و هیربۆدان زۆرتری نی پۆست و

کاروباره کانیان له ده ستدا بوو. وه ها ده سه لات و ئیعتباریک که شهو نفووز و کاری گه رییه ی به روحانییه کان به خشی بوو له هه موو کاره کانی ده ولته دا، بهس بوو بۆ شه وهی که گه نده لی رابکیشیه نیو ده زگای رۆحانییه وه. له راستیشدا مووبید و هیربودان له دوا دوا ییه کانی سه رده می ساسانیدا که وتبوونه نیو گه نده لکاری. کتیبی په هله وی (مینوگتی خیره د) که به پیتی نیشانه کان له دوا قۆناعی ساسانیدا دانراوه، له شوینی کیدا که باس له عه یب و که م و کوری رۆحانییه کان ده کات، ده لی عه یبی رۆحانییه کان ریاکاری و چاچنۆکی و فره امۆشکاری و ته مه لئ و کورت بینی و خراپه کارییه^{۲۸۳}.

ئایا ناوه ی نانی شهو هه موو عه یب و شووره یی و ناته واوی و که م و کوری و خه سه لته ناپه سه ندانه، نیشانه ی بوونی شه مانه نییه له نیو چینه ئایینییه کانی شهو سه رده مه؟ پیناچی هه چ گومانیک له وه دا هه بی. به تاییه ت که سستی و بی هیزی و گه نده لی نیشانه گه لی تری کاری موبده کانن له وه سه رده مه دا.

گه نده لی و نا کۆکی

به لی، ئاته شگا شه گه رچی ئاویته ی گه نده لکاری موخ و موبده کان ببوو، له گه ل شه وه شدا له هه موو کاروباری کدا داوی مافیکی تاییه تی بۆ خۆی ده کرد. به مچه شنه، به هۆی شهو گه نده لی و بی سه ر و به رییه ی که له هه موو کاروباره کانی مووبید و هیربودانی زهرده شتیدا به دی ده کرا، ئیدی ئاته شگا توانای به رپه وهردی شهو هه موو شه رک و کاروبارانه ی نه مابوو. له راستیدا تا ده زگای کارگری و کۆمه لایه تی ساسانی زیاتر فراوان ده بوو و تا ده سه لات و هیزی شارستانییه تی روو کهش و رواله تیانه ی شاهه نشاهی ئیران په ره ی ده سه ند، توانا و هیزی ئاته شگا له به رپه وهردی کاروباره کانی ولت که متر ده بووه وه و داده کشا. به تاییه ت که دا هینان (بیدعه ت) ه ئایینییه کانی هه ر رۆژه ده سه لاتی موبدانی ده خسته له رزه وه و خه لکی بیان سه باره ت به پاک و راستی شهوان ده خسته نیو گومان و دوو دییه وه.

له نیشانه و به رزه نگه کانا ده رده که وی که له قۆناعی ساسانیدا، جیاوازی و نا کۆکیه کی زۆر له ئایینی زهرده شتیدا هه بووه و شهو هه موو نا کۆکی و دژایه تییه، زاده ی بیدعه ته

۲۸۳- دانا و مینوگتی خیره د، به شی ۵۹- بگه ریوه بۆ وه رگریانی ویست، ۱۸۳ ل و ده قی په هله وی چاپ داراب ده ستور پشتون سنجانا، ۸۳ ل.

۲۸۲- بۆ تووینییه وه له باره ی جهر و ئیختیار له ئایینی زهرده شت بگه ریوه بۆ کتیبی جه کسۆن له ژیر شهو ناو نیشانه ۱۱ zoroastrian studies. New York ۱۹۲۸ part

ثایینییه کان بووه که لهو سه‌رده مه‌دا سه‌ریان هه‌لدا و بی‌گومان کاری‌گه‌ریی‌کی له‌ ثایینی فه‌رمی ده‌وله‌تدا هه‌بوو. له‌ قه‌له‌مه‌وه‌ی به‌رفراوانی حکومه‌تی ساسانیدا، ثایینی زه‌رده‌شت، له‌ گه‌ل‌ ثایین و مه‌زه‌به‌ه‌ جیاجیاکاندا رووبه‌روو بوو. ثایینی عیسا و مه‌زه‌به‌ه‌کانی کلدانی و (سابیته‌کان) له‌لای رۆژئاوا له‌به‌رامبه‌ریدا بوون. له‌ رۆژه‌ه‌ل‌تدا ثایینی بوودا و دینی شه‌مه‌نان هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کرد. فه‌لسه‌فه‌ی یۆنانیش، به‌تاییه‌ت له‌ سه‌رده‌می ئەنۆشیروان، هه‌ندی هزر و ئەندیشه‌ی سه‌رقالی خۆی کردبوون. له‌ هه‌موو رووبه‌روو بوونه‌وه و مشتومره‌ی که له‌ نێو ثایین و تیروانییه‌کاندا له‌گۆرێ بوو به‌ ناچاری ثایین و نایینزای تازه‌ی ده‌هینایه‌ نارا.

ثایینی مانی

ثایینی مانی یه‌که‌مین دا‌هینانی (بیدعه‌ی) ثایینی بو که له‌گه‌ل سه‌روسه‌دایه‌کی زۆری شه‌و رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی تیروانین و باوه‌رانه‌ سه‌ری هه‌لدا. سه‌ربرده‌ی مانی و شه‌و ثایینه‌ نو‌ییه‌ی که دا‌هینا، باس‌تی‌کی در‌یژه و له‌م نووسینه‌دا جی‌ی ناییتته‌وه. شه‌وه‌نده هه‌یه که مانی به‌حوکمی شه‌و ژینگه‌یه‌ی که تیایدا په‌روه‌ده بوو و به‌پیتی هه‌لومه‌رج و بارودۆخی قۆناغی ژبانی خۆی، ثایینی‌کی دا‌هینابوو که تیایدا زۆر له‌ ره‌گه‌ز و به‌شه‌ عیسا‌یی و زه‌رده‌شتی و زه‌رقانی و هه‌ندی له‌ بیروباوه‌ری (سابیته‌کان)، (مه‌ندا‌یییه‌کان) و (حه‌رانییه‌کان) ی‌پیکه‌وه په‌یوه‌ست کردبوون و تیکه‌ل‌کیشی یه‌کتری کردبوون^{۲۸۴}. باوک و دایکی ئی‌رانی بوون و بیده‌ستی خۆی به‌شیک له‌ بیروباوه‌ری شه‌وانی هه‌بوو، به‌لام وه‌ک سه‌بارت به‌و باسکراوه و ده‌رکه‌وتوه له‌ (بابل) دا نه‌شونوما‌ی کرده، بۆیه بیروباوه‌ری بابلییه‌کان و کلدانییه‌کان و مه‌زه‌به‌ه‌ جیاجیاکانی سابیته‌کان و هه‌رانییه‌کان له‌ هزری شه‌ودا کاری‌گه‌ریان هه‌بوو. گه‌شتو گه‌رائی‌کی زۆریشی به‌ره‌و رۆژه‌ه‌لات کردبوو که شه‌و گه‌شتانه له‌وه‌ی شه‌ویان به‌ بیروباوه‌ره‌کانی بوودایی ئاشنا کردبوو و ده‌توانین کارت‌ب‌کردنی هه‌موو ثایین و باوه‌ره‌کان له‌ بیروباوه‌ر و تیروانیی شه‌ودا به‌دی بکه‌ین. ثایینی مانی که له‌ راستیدا هه‌ویر‌ی‌کی شیلدرای بیروباوه‌ر و مه‌زه‌به‌ه‌ باوه‌کانی شه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو، لای موغه‌کان، به‌ بیدعه‌یه‌کی گه‌وره

۲۸۴- بگه‌رێوه بۆ کتیبی مانی و ثایینه‌که‌ی شه‌و که بریتییه له‌ دوو وتاری به‌ر‌ی‌ز سه‌ید حه‌سه‌ن ته‌قی زاده، بلاوکراوه‌ی نه‌جومه‌نی ئی‌ران ناسی، ل ۳۰- که نو‌ی‌ترین تو‌ی‌زینه‌وه‌ی گرن‌گه له‌باره‌ی مانی، پ‌رستی له‌سه‌ر چاوه‌ی ره‌سه‌نی فارسی و عاره‌بی پ‌یوه‌نددار به‌ مانی به‌ هه‌ول‌ی شه‌مه‌د شه‌فشار شیرازی خراوه‌ته‌سه‌ر که زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌ی له‌وه‌ی وه‌رگرتوون.

لیکده‌درايه‌وه و وه‌کو له‌ کتیبه‌ می‌ژوو‌ییه‌کاندا باسکراوه، موبدانی زه‌رده‌شتی بۆ دامرکانده‌وه‌ی، هه‌ول‌ی‌کی زۆریان داوه. شه‌ویان دادگایی کرد و له‌ نێویان برد و په‌ی‌ره‌وه‌کاره‌کانیشیان به‌توندی سزادان. به‌لام و‌ی‌ر‌ای شه‌وش، ثایینی مانی که زه‌وق‌ی‌کی عی‌رفانی و جوانکارییه‌کی هونه‌ری تاییه‌تی هه‌بوو، له‌نێو نه‌چوو و ساله‌ه‌ای سا‌ن نه‌ک هه‌ر هه‌ف‌ر‌کی ثایینی زه‌رده‌شتی بوو به‌ل‌کو له‌گه‌ل‌ ثایینی عیسا و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل‌ ثایینی ئیسلامیشدا له‌ د‌زایه‌تی و به‌هه‌ر‌ل‌ستکاری دا بوو. به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌ی که مانی له‌سه‌رده‌می شاپووری یه‌که‌مدا ئاشکراوو، موبده‌کان ثایینی شه‌ویان به‌ بیدعه‌ت و (زه‌ندقه) دایه‌ قه‌له‌م و به‌توندی مه‌حکومیان کرد، چونکه ده‌رکه‌وتنی شه‌و جو‌ره‌ نو‌به‌ره و دا‌هینانه‌ بیدعه‌تانه، زه‌ربه‌ی له‌ شکۆداری و تواناو ده‌سه‌لاتی شه‌وان ده‌دا.

مه‌زده‌ک

و‌ی‌ر‌ای شه‌مه‌ رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی بیروباوه‌ر و مه‌زه‌به‌ه‌ جیاجیاکان، سه‌ره‌ه‌ل‌دانی شه‌و جو‌ره‌ دا‌هینان و بیدعه‌تانه‌ی یان ده‌کرده‌ شتی حه‌قی و شه‌و سه‌رسه‌ختییه‌ی که موغه‌کان له‌ کوشتن و راوه‌دوونانی مانه‌وییه‌کان پیا‌ده‌یان ده‌کرد ده‌رگه و ده‌رواز‌ی بی‌ باوه‌ریان پ‌ی‌ نه‌به‌سترا و زۆری پ‌ی‌ نه‌چوو که مه‌زده‌ک ده‌رکه‌وت و قسه‌ی تازه‌تری له‌گه‌ل‌ خۆی هینان. وه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌کان باسکراوه خۆی یه‌ک‌یک له‌ موبیده‌کان بووه، و شه‌و ثایینه‌ نو‌ییه‌ش که هینای به‌ لی‌ک‌دانه‌وه‌ و پ‌ی‌دا‌چوونه‌وه‌یه‌کی تیروانییه‌کانی زه‌رده‌شت ده‌ژمی‌ردرا. له‌ بواری پ‌رسی د‌ر‌نده‌یی و نازار، که هه‌م زه‌رده‌شت و هه‌م مانی گرن‌گییه‌کی تاییه‌تیان پ‌ی‌نده‌دا و به‌ ته‌وه‌ری باوه‌ری (دوالیزم) ده‌ژمی‌ردرا، مه‌زده‌ک بۆ‌چوون‌ی‌کی تازه‌ی هینا و گو‌تی ده‌بی هه‌موو خراپه‌و د‌ز‌ی‌یه‌کانی جیهان له‌ د‌ی‌وی به‌خیلی و د‌ی‌وی چا‌و‌چ‌نۆ‌کییه‌وه‌ بزاین. چونکه شه‌و شته‌ی که یه‌کسانی و به‌رامبه‌ری نێوان خه‌ل‌کی، که مایه‌و هه‌و‌ینی ر‌ه‌زامه‌ندی ه‌ز‌رفه‌، نابوود کردووه و له‌ نێوی بردووه، ه‌ی‌زو ده‌سه‌لاتی شه‌و د‌ی‌وه‌ نا‌حه‌زانه‌یه. بۆیه تا شه‌وکاته‌ی هه‌رچی که مایه‌ی به‌خیلی و رق و چا‌و‌چ‌نۆ‌کی خه‌ل‌که له‌ نێو نه‌چ‌ی‌ یه‌کسانی و به‌رامبه‌ری که فه‌رمان و خواستی شه‌و له‌ جیهاندا به‌دی نایه. ئایا چ‌ی‌رۆ‌کی ها‌و‌به‌ش‌ی‌کردن له‌ ژن و دارایی ده‌ره‌نجامی ل‌س‌ز‌ی‌کی شه‌و بۆ‌چوونه‌ بووه که مه‌زده‌ک هه‌ی‌بووه و خۆی کاری بۆ کردووه و، به‌وه‌ی پ‌ی‌دا‌وه؟ یا د‌ز‌ه‌کانی شه‌و شه‌و که‌سانه‌ی که تیروانین و بۆ‌چوونه‌کانی شه‌ویان به‌ ه‌ز‌کاری پ‌ش‌ی‌وی باری جیهان زانیوه، شه‌و قسه‌و باسه‌یان داوه‌ته پ‌ال! حوکمدانی دروست له‌و باره‌یه‌وه کار‌ی‌کی ئاسان نییه، چونکه شتی‌ک له‌ کتیب و نووسینی مه‌زده‌کییه‌کان نه‌ما‌وه‌ته‌وه، به‌لام دوور نییه شه‌وه‌ی که می‌ژوو‌نو‌وسانی زه‌رده‌شتی و مه‌سیحی و مو‌سل‌مان له‌و باره‌وه تۆماریان کردووه خالی نه‌بی له‌ زیاده‌ه‌ر‌ی‌ی. شه‌و چه‌شنه

ناوهیڼانه‌ی که له کتیبه‌کانی زردهشتی له باره‌ی مه‌زده‌ک ده‌هیندری پراویره له کینه و نه‌فرت. سه‌رچاوه مه‌سیحیه سربانی و یونانییه‌کان تروسکایه‌کی ویژدانیان تیا به‌دی ناکری، جا شه‌وی له‌و باره‌یه‌وه باسیان کردوه چۆن له به‌خیلی و چه‌په‌لی خالی ده‌بی؟ به‌و کوشتاره سه‌رسورپه‌ینه‌ره دل‌په‌فانه‌یه‌ی که خوسره و نه‌نوشیروان دهره‌ق به‌ په‌یره‌وکارانی مه‌زده‌ک ته‌نجامی دا، موبده‌کان پییاناوبوو ئیدی ئایینی (مه‌زده‌کی کوری بامداو) له‌ناوچووه، به‌لام ته‌نانه‌ت دوا‌ی پوخانی ساسانییه‌کانیش هه‌ر مایه‌وه و ماوه‌یه‌کیش به‌ناوی (خوره‌مدینی)یه‌وه له‌دژی موسلمانان به‌رخودانی کرد^{۲۸۵}.

زه‌ندقه و لیکنده‌وی بنه‌ماکان

له سه‌رده‌می نه‌نوشیرواندا هه‌ندی نیشانه و به‌رژه‌نگ له‌به‌رده‌ستدان که باس له ناشنابوونی تی‌ران به‌ فله‌سه‌فه‌ی یونانی ده‌کن. به‌رله‌وه‌ش په‌یه‌ه‌ندی هزری له‌گه‌ل هیند و یونانی هه‌بوو. زۆر له کتیبه‌ ئایینی و زانستییه‌کان له هیندی و یونانییه‌وه وهرگێردرابوونه سه‌ر زمانی په‌هله‌وی. کاریگه‌ری بیروباوه‌ر و داب و نه‌ریته یونانی و هیندییه‌کان بیگومان ئاسۆگه‌ی تازه‌ی ده‌کرده‌وه و شک و گومان و بیدعه‌تگه‌لیکی ده‌هینانه ئارا. ساده‌یی و رۆشنیی سه‌یر که له بیروباوه‌ره کۆنه‌کاندا هه‌بوو له ژیر بار و کاریگه‌ری نه‌ندی‌شه‌گه‌لی تازه‌دا تیکده‌شکان. بایه‌خدا به‌هه‌لسه‌نگاندن و شیکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ره‌کان و خولیا‌ی شیکردنه‌وه و وردبوونه‌وه له نه‌فسانه‌کان تا ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند. زه‌ندقه که موبیده‌کان به‌ توندی دژایه‌تیا ده‌کرد، سه‌رچاوه‌ی له هه‌مان شه‌و مه‌یل و خولیا‌یه‌ی رامان و شیکردنه‌وه‌یه ده‌گرت. مانی و مه‌زده‌کیش شه‌و باوه‌ره‌ی که هینابوویان و کاریان بۆ ده‌کرد په‌نگی رامان و شیکردنه‌وه‌ی هه‌بوو، بۆیه مۆرکی زه‌ندقه‌یان به‌سه‌ردا بری. باوه‌رپوون به‌ نه‌فسانه و بیروباوه‌ره کۆنه‌کان ورده و سه‌ست ده‌بوو، و په‌واجیان نه‌ده‌ما و رۆشنی‌بران له‌به‌رامبه‌ر هه‌لگرانی ئایینه‌ تازه‌کان، شیکردنه‌وه‌یان کردبووه چه‌کی ده‌ستی خۆیان. له‌و شیکردنه‌وانه‌دا که بریتی بوون له به‌لگه‌کاری عه‌ق‌لی، هه‌ندی جار له پوه‌له‌تی دهرپه‌ینه‌کان کتیبی ئایینی لاده‌رانه ده‌نوسران. له نیویاندا له‌و گفتوگۆیه‌ی که یه‌کی له مۆغه‌کان له‌گه‌ل مه‌سیحیه‌کدا که ناوی

(میهران گوشه‌سپ) بوو، کردوویه‌تی، ئاوا ده‌لی: "ئیمه به‌ هیچ چه‌شنیک ناگر به‌خوا نازانین، خوا به‌ هۆی ناگره‌وه نیایش ده‌که‌ین، وه‌ک چۆن ئیوه‌ش خوا به‌ هۆی خاچه‌وه ده‌په‌رستن." مه‌ران گشنسب، که له کتیبه‌ سربانییه‌کاندا ناوی "گیورگیس" ه، هه‌ندی گوزاره له ئاویستا نه‌قل ده‌کات و ده‌یسه‌لمیتی که له ئایینی زردهشتدا، ناگر بارت‌ه‌قای خوا کراوته مایه‌ی په‌رستن^{۲۸۶}.

شه‌و گه‌شینی و ساده‌یه‌ی که تاییه‌ت بوو به‌ ئایینی زردهشت، له دوا دوا‌یه‌کانی شه‌و سه‌رده‌مه‌دا، ورده و زۆر له ژیر کارتیکردنی فله‌سه‌فه و زه‌ندقه‌دا تیک ده‌شکا. بلا‌بوونه‌وه‌ی باوه‌ری مانی و رینویینییه‌کانی عیسا و بودا، هه‌موویان له‌و هۆکارانه بوون که مه‌یل به‌زه‌وه‌و گۆشه‌گیرییان له نیوان خه‌لکدا کهم و زۆر به‌روپه‌ده‌دا. له ئامۆزگاری (تۆشنه‌ر) گوزاره‌یه‌ک هاتوه که تاراده‌یه‌کی زۆر له‌گه‌ل باوه‌ر و تیروانییه‌کانی زردهشت جیاواز و تاراده‌یه‌ک مۆرکیکی مانی هه‌یه. گوزاره‌که ده‌لی: "گیان ده‌می‌نیتته‌وه، شه‌وی که له نیو ده‌چی جه‌سته‌یه." ئایینی زه‌رفان که له سه‌رده‌می ساسانیاندا له هه‌موو ریتیان و ئایینه‌کانی تر له پیشتر بوو، چاره‌نووس و ته‌قدیری به‌روپه‌یدا، که بۆ ئایین و ده‌وله‌ت ژه‌هریکی کوشنده بوو.

زه‌رفانییه‌کان

زه‌رفان، خوی دیرین، که به‌ باوکی هورمزد و نه‌هریمه‌ن ده‌ژمی‌درا، ته‌نه‌ها زه‌مانی بی‌کۆتایی نه‌بوو، به‌لکو به‌ مه‌زه‌ری ته‌قدیر و چاره‌نووسیش ده‌ژمی‌درا. له ئایینی زه‌رفاندا، شه‌وپه‌ری هه‌ولده‌را بوو که ره‌گی چاکه و خراپه هه‌ردووکیان بگه‌رپه‌نینه‌وه بۆیه‌ک چاوگ که زه‌رفانه. له‌وه به‌دواوه زه‌رفان که په‌روه‌ردگاری زه‌مان بوو، بووه خاوه‌ن ئیختیاری په‌ها و ده‌سه‌لاتی به‌هیز و ئیدی بواریک بۆ ده‌سه‌لات و ئیختیاری مرۆف نه‌مایه‌وه. به‌م شیوه‌یه باوه‌رپوون به‌ جوړیک (جه‌ر) که دهره‌نجامی شه‌و ئایینه بوو، هیواش هیواش خوی خزانده نیو خه‌لک و بوو به مایه‌ی روخان و پوکانه‌وه‌ی ده‌وله‌ت^{۲۸۷}.

۲۸۶- بگه‌رپه‌وه بۆ کتیبی Hoffmann هۆفمان له باره‌ی ره‌ساله‌ی سوربانی کرده‌وه‌ی شه‌هیدانی تی‌ران، وهرگه‌راوه له کتیبی Christensen: L, Iran sovs les sassanides, p.۴۳۵.

۲۸۷- سه‌باره‌ت به‌ ئایینی زه‌رفان سه‌یری کتیبی Zaehner Zurvan Azoroastrian Dilemma oxford. ۱۹۵۳. بکه که زانیاری به‌که‌لکی تیدایه هه‌رچه‌نده دانه‌ر سه‌رچاوه‌ی زۆری له‌به‌رده‌ستدا بووه، به‌لام سوودی باشی وهرنه‌گرتوه.

لهو ئايينه‌دا، ورمزد و ئه‌هرمه‌ن، دوو کوپر بوون، لهو کاته‌ی که زه‌رقان ناوی (بی‌کۆتایی) بوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و دوو هه‌یزه‌ مه‌زنه‌ له‌به‌ک بنجینه‌وه‌ بوون، له‌ پرووی ده‌سه‌لاته‌وه‌ له‌گه‌ل یه‌کتردا یه‌کسان و به‌راه‌ه‌رانه‌ بوون و له‌کاروباره‌کانی جیهاندا هاوسه‌نگیه‌ک ده‌هاته‌ ئارا، به‌م ته‌رزه‌ ئایینی زه‌رقان (دوالیزم)ی زه‌رده‌شتی به‌ره‌و جوړیک یه‌کخستن نزیک ده‌کرده‌وه‌ و له‌و دیوی هه‌یزی چاکه‌ و خراپه‌دا بوونیکی ره‌های که زه‌مانی بی‌کۆتایی و هه‌میشه‌مانه‌وه‌یه، داده‌نا. ئه‌و بوونه‌ په‌هایه، بووه‌ خواجه‌ک که هه‌م دانهری جیهان بوو و هه‌م به‌ له‌نیویه‌ریشی ده‌ژمی‌دردا، هه‌روه‌کو (کرونوس)ی په‌روه‌ردگاری زه‌مان لای یونانیه‌ کۆنه‌کان که به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا بالآ ده‌ست بوو، زه‌رقانی بی‌کۆتاییش له‌ ئیراندا هه‌موو شتی‌کی له‌ ژیر چه‌نگدا بوو. له‌ نیو لیکۆله‌راندا، هه‌ندیکیان بو‌چوونیان وابوو که ئه‌و ئایینه‌ دوا‌ی سه‌رده‌می زه‌رده‌شت هاتیته‌ ئاراو له‌ مۆزکی کارتیکردن و نفووزی فه‌لسه‌فه‌ی یونانی بی‌به‌ش نییه‌. کاریگه‌ری یونان، په‌نگه‌ نه‌کرئ له‌گه‌شه‌پیدان و ته‌واوبوونی ئه‌و ئایینه‌ نکۆلی لئ‌ بکری، به‌لام راستی ئه‌وه‌یه‌ که باسکردنی زه‌رقان له‌ ئاقیستاشدا هاتوه‌. په‌نگه‌ که ئه‌و باوه‌ره‌ له‌ لیکدانه‌وه‌ (ته‌ئویل)ی هه‌ندی قسه‌کانی ناو ئاقیستاه‌ هاتبی و هه‌ندی مایه‌ و هه‌وینی له‌ باوه‌ره‌ی کلدانییه‌کان و دواتر له‌ فه‌لسه‌فه‌ی یونانی‌شدا بو‌ زیادبووی. به‌ هه‌رحال موید و رۆحانییه‌کانی زه‌رده‌شتی، ئایینی زه‌رقانی‌شیان وه‌کو باوه‌ره‌کانی مانی، به‌جوړیک په‌فز و بیدعه‌ت ده‌ژمارد و دژایه‌تیا‌ن ده‌کرد. دواجار که له‌ دوا‌ دوا‌ییه‌کانی سه‌رده‌می ساسانی‌دا، به‌ هۆی ئه‌و گۆرانکارییه‌ی له‌ هه‌موو بارودۆخی ئه‌و کاته‌دا هاتبووه‌ پیش، ئه‌و ئایینه‌ش به‌وه‌یکی زۆری په‌یداکردو ته‌نانه‌ت به‌پروای هه‌ندی‌ک له‌ لیکۆله‌ران له‌و سه‌رده‌مه‌دا گروپی زه‌رقان له‌ هه‌موو گروپه‌کانی تری زه‌رده‌شتی بالآ ده‌ستتر و له‌په‌شته‌ر بووه‌ ^{۲۸۸}.

گومان و سه‌رسوپمان

له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و بیدعه‌تانه‌ که له‌و رۆژگارانه‌دا هه‌ر رۆژه‌ و نمونه‌یه‌کی تازه‌یان له‌ گوشه‌ و که‌ناریکی ولات سه‌ری هه‌لده‌دا، مویده‌کان سه‌سه‌ختی و توندوتیژییه‌کی سه‌ختیان نیشاندده‌دا. هه‌رچی که له‌گه‌ل راو ئه‌ندی‌شه‌ی ئه‌وان کۆک و سازگار نه‌با، لای ئه‌وان به‌ نادروست و په‌تکراه‌ ده‌ژمی‌دردا. ئه‌و که‌سانه‌ی که خواجه‌کان به‌ چاوه‌کی چاکه‌ و به‌ سه‌رچاوه‌ی خراپه‌ ده‌ژمارد، له‌ (دینه‌کرد)دا به‌ خراپی باسیان ده‌کرا و ئایینی ئه‌وان به‌ فیروونی خراپه‌ لیکده‌درايه‌وه‌ مویده‌کان

۲۸۸- christensen: L,Iran sous les sassanides, p766.

وه‌ک رۆحانی و پیاوانی ئایینی هه‌موو میله‌تانی دنیا، ره‌فتاری ناله‌باریان دژی نه‌یاره‌کانیان ته‌نجام ده‌دا. ئه‌و توندوتیژییه‌ی رۆحانییه‌کان، به‌ته‌وی یان نا له‌ هه‌زی ئه‌و که‌سانه‌ی که خولیا و مه‌یلداری ئازادیی بیرو ته‌ندیشه‌ بوون، کاردانه‌وه‌ی توندی ده‌هه‌نایه‌ ئارا، وه‌ک گومان و سه‌رسوپمان. (برزویه‌)ی پزیشک یه‌کی له‌و که‌سانه‌یه‌ که پیده‌چی له‌سه‌رده‌می ئه‌نوشیرواندا گیرۆده‌ی ئه‌و گومان و سه‌رسوپمانه‌ بووی. ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌شه‌ی (کليلة و دمنه‌)ش که به‌ناوی ئه‌وه‌وه‌یه، وه‌ک ئه‌وه‌ی که (ئه‌بوره‌یحانی بیرونی) پیدابوو له‌لایه‌ن (ئیب‌ن موقه‌فه‌ع)وه‌ بو‌ ده‌قی ته‌سلی (کليلة و دمنه‌) زیاد کرابی، دیسان گومانی تی‌دا نییه‌ که ره‌وشی ئه‌و جوړه‌ خه‌لکه‌ به‌ دروستی و روونی ده‌رده‌خات. ره‌وشی ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ده‌ست سه‌ختگیریی مویده‌کان له‌ کاروباری ئاییندا که‌وتبوونه‌ سه‌رسوپمان و دوودلییه‌وه‌، له‌ خستنه‌پرووی ئه‌و په‌وشه‌ی که (برزویه‌)ی پزیشک سه‌به‌رته‌ به‌خۆی ده‌یخاته‌روو ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌، ده‌لی (هه‌ول و کۆششی زۆرمدا بو‌ ده‌ده‌ست خستنی زانستی ئایینی، به‌راستی په‌نگه‌یه‌کی یه‌کجار سه‌خت و دوورو درێژو بی‌کۆتاییه‌ هاته‌ پیش، سه‌رانسه‌ر مه‌ترسی و ته‌نگانه‌، له‌کاتی‌کدا که نه‌په‌نگه‌که‌ و نه‌ ریه‌رایه‌تی و په‌نیوینی‌که‌ریک دیاربوون ده‌ستم بگرن... نا‌کۆکیی زۆری نیوان په‌په‌وه‌کاران و میله‌تان، هه‌ندی‌ک به‌ هۆی میراتی به‌جیماو ده‌ستیان به‌داویکی بی‌هه‌یزه‌ ده‌گرت، هه‌ندی‌کی تر به‌ هۆی په‌په‌وه‌کردنیان له‌پادشاکان و مه‌ترسی گیانیان هه‌نگاویان له‌سه‌ر ستونیکی له‌رزۆک دادنا، کۆمه‌لی‌کیش به‌ هۆی ته‌ماعی دنیا و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌ و پایه‌ و خۆه‌لکیشان له‌نیو خه‌لکدا، دل‌یان به‌ پالشتی‌کی رزیوه‌ست بوو و پالیان به‌ ئیسقانی‌کی کلسوره‌وه‌ دا‌بوو، نا‌کۆکیی نیوانیان له‌ ناسینی خوداوه‌ند و سه‌ره‌تای خه‌لیقه‌ت و ئاکام و ته‌نجام، نا‌کۆکییه‌کی دیاربوو. به‌م بیر و هه‌ز له‌ بیابانی گومان و دودلی‌دا سام گرتوو بووم، ماوه‌یه‌ک ویل و سه‌رگه‌ردان بووم، به‌ده‌ور ئه‌و بازنه‌یه‌دا خولامه‌وه‌، له‌ پیناوی گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ مه‌زنه‌ پیرامدا که درێژه‌ به‌م هه‌ولم بده‌م، هه‌لبه‌ت نه‌ په‌نگه‌م به‌ره‌و مه‌به‌ست دۆزییه‌وه‌ و نه‌به‌ره‌ولای په‌نگای راست به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کم ده‌ستکه‌وت. ئه‌وه‌بوو که به‌رده‌وام رۆیشتم به‌ باشتزانی و پیم داگرت بو‌ ئه‌وه‌ی چاوم به‌زانایانی هه‌موو بواره‌کان بکه‌وی و به‌قوولی له‌ بنج و بنه‌وانی بیروباوه‌ریان بکۆله‌وه‌ و هه‌ولم بده‌م که تیروانیی راستگۆیانه‌ و دل‌په‌سه‌ند و ده‌ده‌ست به‌ینم. ئه‌و هه‌نگاوه‌ی خۆم گه‌یاند ته‌نجام و هه‌موو مه‌رجی توپه‌زینه‌وه‌شم په‌چاوه‌کرد. هه‌ر تابه‌فه‌یه‌کم بینی په‌سنی گه‌وره‌یی و به‌رزیی ئایینی خۆی ده‌دا و رۆلی ناهه‌زه‌کانی به‌ ناشیرین و کم نیشان ده‌دا، هه‌ر لایه‌کی‌شیا‌ن خۆی به‌په‌روا و ئه‌وی تری به‌ ناره‌وا دادنا و به‌هیچ لیکدانه‌وه‌یه‌ک نه‌متوانی به‌دوایان دا‌بجم و چاره‌سه‌ریک بو‌ گرفت و دل‌په‌راویکی

خۆم بدۆزمهوه، بۆم دهرکهوت که بونیادی په یقنه کانیان هه مووی بی هووده بوو و هیچ گرییه کی نه کردهوه که ویشدانی خاوهن هزر په سه ندی بکات^{۲۸۹}.

ئهو هزهی سه رسوپمان و گومان و دوودلی، دواتر له سه رده می موسولمانانیشدا مایه وه و کهسانیک په یدا بوون که به هۆی سه رسوپمان و دوودلییه وه به زه ندقه تۆمه تبار کران. به لām ئه وهی که موبده کانی زه رده شتی نیگه ران ده کرد هه ر ته نها ئهو بیدعه ته سه یرانه نه بوون، به لکو ئایینه کانی تریش له کاری بانگه شه کردنی خه لکدا گه رم بوون، له لایه ک ئایینی عیسا و له لایه که ی دی ئایینی بوودا، ئایینی زه رده شتیان خستبووه نیوان خۆوه و ته نگیان پیهه لچنیبوو.

ئایینی عیسا

ئایینی عیسا له قۆناغی فه رمانه رهبایی ئه شکایه کاندایسان له نیو خه لکی ئیراندا بلا بووه وه. له قۆناغی فه رمانه رهبایی ساسانیدا، شاری (تیسفون) ئه سقوفیککی هه بوو و زۆر له بنه ماله به ناویانگه کان چوو بوونه سه ر ئایینی مه سیحی. شاکانی ساسانی له و کاته ی که رۆم ئایینی عیسا ی قبو لکرد، مه سیحیه کانیان زۆر مه تر سیدار ده بیینی و که وتنه ئازار و راوه دوونانیان. موغان و موبده کانیان به رده وام له سه ر ئهو کاره هانیان ده دان. هه ندی له شاکان وه کو یه زده گوردی یه که م مردووه له (۴۲۵ ز) و خوسره وی په رویتز مردووه له (۶۲۸ ز) به نه رمی و پیزه وه په فتاریان له گه ل ئهو خاچه رستانه دا ده کرد. به لām هه ر رۆژه جه ساره ت و پیدریژی مه سیحیه کان، زیاتر ده بوو و کاره که ی زه جه مت ده کرد. له سه رده می یه زده گورد دا جاریک که شیشیک که ناوی (هاشو) بوو، له شاری هورمزد ئه رشیری خوزستان، ئاته شگایه کی که نزیک کلێسا بوو تیکدا. روونه که ئهو لاسارییه ی تا چ راده یه ک بۆته مایه ی توورپیی موبدان و سه رانی ولات. جاریککی تر له شاری (ره ی) کابرایه کی مه سیحی به ناوی (نرسی) چوو نیو ئاته شگایه ک و ئاگره که ی کوژانده وه و ئه ویی کرده نویتزخانه ی مه سیحیه کان و نویتزی دابه ست. ئهو کاره ش بووه هۆی ئه وه ی که یه زده گورد له و میهر و خۆشه ویستییه ی دهره هق به مه سیحیه کانی ده نواند په شیمان بیته وه. له سه رچاوه سریانی و رۆمیه کاندایسان و چیرۆکی زۆره هه ن که باس له فشار و ئازاردانی مه سیحیه کانی ئیران ده که ن. له گه ل ئه وه شدا له هه مان سه رچاوه کاندایسان خاله دهرده که ویی که ئایینی مه سیحی له وان رۆژگاراندا

۲۸۹- که لیله و ده منه: به کۆششی عبدالعظیم قریب، چاپ چواره م، ل ل ۴۲-۴۳.

له ئيران بلاوونونه‌وى به‌خيزه‌وه بينيوه. هه‌تا ئه‌و سه‌ختگيريانه‌ى موبده‌كانيش نه‌يانتوانى پيش له بلاوونونه‌وى خيزاي ئه‌و ئايينه له نيو چين و توژه جياجياكانى خه‌لكدا بگرن^{٢٩٠}.

ئايىنى بوودا

له لاي رۆژه‌لايشه‌وه ئايىنى بوودا رۆژ دواى رۆژ پتر بلاو دهبوه‌وه. هه‌ميشه زاهيد و گه‌رپيده بووداييه‌كان له به‌لخ و سوغد و ولاتانى دراوسى چين و هيندستاندا سه‌رقال و خه‌رىكى بلاوكرده‌وه و فيتركردى ئەرك و ته‌عاليمى بوودا بوون. له‌دواداييه‌كانى قوناعى فه‌رمانه‌وايى ساسانييه‌كاندا سه‌ربورديه‌كى په‌ند ناميژ له بوودا له‌ژيتر ناوى (بوذاسف و بلوهر) له هه‌ندى له ناوچه‌كانى ئيراندا بلاووبوه‌وه. جگه له‌وه، هك له‌سه‌رچاوه‌كاندا دهرده‌كه‌وى بوودا يا يه‌كيك له قوتاييه‌كانى ئه‌و كتيبيكى به‌زمانى فارسى هه‌بووه^{٢٩١}. ئايىنى (شه‌مه‌نى)يش كه له توركستان و سوغدا باو و له‌بره‌ودا بووه به وينه‌يه‌ك له ئايىنى بوودايى ده‌ژميتردى. ليكۆله‌ران له‌و باره‌دان ئايىنى بوودا، به‌و شيويه‌ى كه له سوغد له بره‌ودابوه له راستيدا سه‌ر به ناوه‌نده بووداييه‌كان بووه. زۆرتريين ده‌قه سوغدييه‌كان كه تا هه‌نووكه چاپ و بلاوكرانه‌ته‌وه يا له‌سه‌ر كتيبه ئايينه چينييه‌كان وه‌رگيردراون يا ئه‌سله‌كه‌يان له هيندى ياچينى وه‌رگيراوه. به‌هه‌رحال له به‌لخ و سوغد و توركستاندا، ئايىنى بوودا به هوى گه‌رپيده و زاهيده چيني و هيندييه‌كانه‌وه بلاووته‌وه و كتيبيگه‌ليكيش سه‌بارت به ئايين و سه‌ربورده و به‌سه‌رهاتى بوودا به فارسى و زمانه‌كانى دى له ئيران ده‌ستا و ده‌ستكراون و هه‌بوونه^{٢٩٢}.

مشتومره فه‌لسه‌فیه‌كان

به‌لى ئايىنى زه‌ردهشت، له كۆتايى قوناعى فه‌رمانه‌وايى ساسانيدا، به‌هوى بيدعه‌ته ئايىنيه‌كان و له ته‌نجامى گه‌ندەلى و پۆخه‌واتى مويده به‌هيزه‌كان، لاوازبوو. نفوز و كاريگه‌رى ئايىنى عيسا و ئايىنى بوودا له دوو لاره: له رۆژه‌لات و رۆژئاواوه ته‌نگيان بيته‌لچنيسوو و رۆژ له دواى رۆژ لاوازتريان ده‌کرد. له‌وانه‌يه ته‌گه‌ر ئايىنى ئيسلام له دوورگه‌ى عاره‌بيه‌وه نه‌هاتبا،

٢٩٠- سه‌بارت به ئايىنى عيسا له ئيرانى سه‌رده‌مى ساسانى. بگه‌رپوه بۆ كتيبي lobovrt كه له سه‌رچاوه‌كاندا ناوى هاتوه.

٢٩١- خوارزمى، مفتاح العلوم، ص ٣٥ طبع مصر، ١٣٤٢هـ. بلاذرى، ص ٧١.

٢٩٢- بگه‌رپوه بۆ وتارى Benveniste, p. Demieville له گۆفارى ژورنال ازياتيك ساڵ ١٩٣٣ - ژماره

ئايىنى زه‌ردهشت له به‌رامبه‌ر نفوزى ئه‌و دوو ئايينه‌دا خۆى به‌ته‌واوى دۆراندا، به‌لام ئيسلام به‌وره و رۆحىكى تازه و به‌تيغيكى تيژه‌وه هاته نيو كاروبارو، ره‌شه‌كه و ره‌نگىكى ديكه‌ى به‌خۆوه گرت. هيز و هه‌يه‌تى ئيسلام ئايينه‌كانى ترى خسته ژيتر چه‌پۆكى خۆى و ليستى هه‌موياى پيچايه‌وه.

ئه‌و ئايينه‌ى كه له ئيراندا له‌بره‌ودابوون ئه‌وانه‌ى كه خاوه‌ن كتيب بوون، يان بوون به موسولمان يان مليان بۆ داني جزيه كه‌چ كرد. ئه‌وانه‌يش كه خاوه‌نى كتيب نه‌بوون كوژران يان په‌رش و بلاووبوون، يان به‌ناچارى بوونه موسولمان. له‌گه‌ل سه‌پاندى ده‌سه‌لات و بالاده‌ستى ئيسلام (ذمى)به‌كان كه قبوليان كردبوو جزيه بدن، بيگومان توانا و مافى ئه‌وه‌يان نه‌بوو كه به ئاشكرا ئايىنى خۆيان بلاووكه‌نه‌وه و كارى بۆ بكهن. بۆ ماوه‌يه‌كى زۆر عاره‌به‌كان هه‌موو جموجۆل و سه‌رپيچيه‌كىان به شمشير و قه‌مچى وه‌لام ده‌دايه‌وه.

موسولمانه‌كان ئايىنى زه‌ردهشتيان به (مه‌جوس) ناوده‌برد و په‌رپه‌وه‌كارانى ئه‌و ئايينه‌يان به برپارى پيغه‌مبه‌ر له ريزى خاوه‌ن كتيبه‌كان قبولكردن^{٢٩٣}.

به‌م پييه داني جزيه‌يان لى قبولكردن و ئه‌و مامه‌له‌يه‌ى كه له‌گه‌ل كافر و (موشريك)ه‌كان ته‌نجاميان ده‌دا له‌گه‌ل ئه‌وانيان نه‌ده‌کرد. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ريگاي باس و گفتوگو و داكوكيكردن له خۆيان پيئه‌ده‌دان و هيج چه‌شنه مافىكى بلاوكرده‌وه و بانگه‌شه‌يه‌كى ئايىنى خۆيان نه‌بوو. له به‌رامبه‌ر بانگدان كه له سناره‌ى مزگه‌وته‌كان به‌رزده‌بووه‌وه، سرودى (مۆغ) نه‌يده‌توانى ده‌نگى بى و له‌به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ى كه قورئان ده‌يگوت، (كات)ى زه‌ردهشتى بوارى خۆناندن و ده‌رپيى نه‌بوو. زۆرى پيچوو تا زه‌مینه‌ى ئازادى په‌يداوو و موييد و هيربوڤدانى زه‌ردهشتى ئه‌و بواريان بۆ لوا كه له‌به‌رامبه‌ر زانا ئايىنيه‌كان و قسه‌كه‌ره موسولمانه‌كاندا دابنیشن و قسه‌ى خۆيان بكهن. ئه‌و ئازاديه‌ى ده‌رپين له قوناعى فه‌رمانه‌وايى خه‌ليفه‌كانى سه‌ره‌تاي عه‌باسيدا به‌تاييه‌ت له سه‌رده‌مى مه‌موندادا هاته كايه‌وه. به‌لام وپراى ئه‌مانه هه‌مويان به‌رله‌وه‌ش هه‌ندى له تيرپانين و باوه‌ره ئايىنيه‌كان كه تاييه‌ت بوون به زه‌ردهشت، له‌نيو موسولماناندا كه‌م و زۆر بره‌ويان سه‌ندبوو. له‌راستيدا ته‌نانه‌ت ئه‌و ژماره‌يه‌ش له ئيرانيه‌كان كه به پيخۆشى و ره‌زامه‌ندى خۆيان چووبوونه سه‌ر ئايىنى ئيسلام هه‌رگيز نه‌ياتوانبوو ميشك و دلى خۆيان به ته‌واوى له ميرات و نه‌ريته ئايىنيه‌كانى رابردوى خۆيان خالى بكهن. بۆيه سه‌ير نييه كه هه‌ندى باوه‌ر و تيرپانينى دييينى باو و باپرانى خۆيان له‌گه‌ل ئايىنى تازه‌ياندا تيكه‌ل كرديت.

فلسه‌فهی (دوالیزم)

بۆ نمونه پینده‌چی باسکردن له باره‌ی قه‌ده‌ر تارا‌ده‌یه‌کی زۆر له بیروباوه‌ری زه‌رده‌شتیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتیبی. ئه‌وه‌ی که له‌زاری پینغه‌مه‌بری ئیسلامه‌وه ده‌باره‌ی (قه‌ده‌ریه) گوتوویانه که (قه‌ده‌ریه) به (مه‌جوسی) ئه‌و میلله‌ته بژمیرن، ده‌رخه‌ری ئه‌وه‌یه که زانا‌کانی ئیسلام له‌سه‌ره‌تاوه تییبینی په‌یوه‌ندی بیروباوه‌ری (قه‌ده‌ریه) یان له‌گه‌ڵ ئایینی زه‌رده‌شتی کردووه. بنه‌مای باوه‌ری قه‌ده‌ریه، له‌سه‌ر ئه‌و خاله‌بوو که مرۆڤ به‌کهری کاره‌کانی خۆیه‌تی و نابی‌ کرده‌وه‌کانی خۆی حه‌واله‌ی خواستی خه‌باتات. ئه‌م خاله له راستیدا جۆریک دوانه‌یی (ثنویت) بوو که له‌گه‌ڵ تاکایه‌تی و یه‌کبوونی (وحدت و توحید)ی ئیسلام هینده‌ نیوانی خۆش نه‌بوو و بنه‌چینه‌که‌ی به‌ جیا‌که‌ره‌وه‌ی نیوان بنه‌مای چاکه و بنه‌مای خراپه ده‌ژمیردرا. ئه‌و تیپروانینه که‌سیک به‌ناوی [(معبد جهنی) ۸۰ ک/ ۶۹۹ ز مردووه] له دوا‌ییه‌کانی قوناعی فه‌رمانه‌روایی (به‌نی ئومه‌یه) بلاوی کرده‌وه و وه‌ک له کتیبه‌کاندا گیراویانه‌ته‌وه ئه‌میش له که‌سیکی ئیرانی که ناوی (سنویه) بووه، وه‌ریگرتووه. هه‌له‌ته‌ دواتر ئه‌و که‌سانه‌ی که ئه‌و بیره‌یان قبول‌کردبوو هه‌ولیاندا له‌گه‌ڵ قورئان و هه‌دیس‌شدا بیگنجینن، به‌لام به ئاسانی ناتوانی کاره‌گری و ئوتوریته‌ی ئایینی زه‌رده‌شتی له دروستبوونی ئه‌و بیره‌دا نکۆلی بکری. هه‌ندی له لیکۆله‌ران له‌و باوه‌ره‌دان که پرسى تابه‌تکردنی پيشه‌وايه‌تیش بۆ عه‌لی و منداله‌کانی ئه‌و، که بناغه و بنه‌چینه‌ی مه‌زه‌به‌ی شیعیه‌یه، هه‌له‌قولاوی بیروباوه‌ری و تیپروانینی سه‌رده‌می ساسانیه که (فه‌ری ئیزه‌دی - خوایی) و مافی پاشایه‌تی ته‌نها بۆ ساسانییه‌کان به‌ره‌وا ده‌زانی. ره‌نگه خستنه‌رووی ئه‌و پرسه به‌م شیویه دوور نه‌بی له زیاده‌پرۆیی، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه که بیرۆکه‌ی ده‌قی پيشه‌وايه‌تی (نص امامت) له‌لایه‌ن خوا بۆ ئه‌و ئیرانیانه‌ی که باوه‌ریان به (فه‌ری ئیزه‌دی) هه‌یه له بیری کۆبه‌ندی و هه‌له‌بژاردن (اجماع و انتخاب)ی خه‌لیفه گومانی تیانیه، مه‌عقول تر بووه. به‌لام ئه‌گه‌ر بێتوو ئه‌وه‌ش دروست نه‌بی و بیروباوه‌ری شیعیه و قه‌ده‌ریه تارا‌ده‌یه‌ک ره‌نگ و بۆ و مایه‌یان له بیروباوه‌ری و تیپروانینه‌کانی زه‌رده‌شته‌وه وه‌رنه‌گرتیبی، ئه‌ونده هه‌یه که له ئایینی موسولمانیدا زۆر داب و نه‌ریت و بیروباوه‌ری هه‌ن که هاوشیوه و کۆکن له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ره‌ کۆنه‌کانی زه‌رده‌شتدا. ئه‌وه راسته که یه‌زدان و ئه‌هریمن له ته‌ختی (جه‌به‌روت)ی کۆنی خۆیان هاتوونه‌ته‌ خوار و (مه‌له‌کوت)ی ئاسمانه‌کان ئیدی گۆراوه، به‌لام دیسان له پشت ئه‌و گۆرانه رووکه‌شیانه‌دا، نه‌خشه‌گه‌لیکی جیگیر ماوه‌ته‌وه که هیشتا وه‌ک خۆی له‌به‌رچاو و دل‌ی خه‌لکدا هۆگر و ناشنایه. ئه‌گه‌رچی (ئه‌للا) و (ئیبلیس) یه‌ک شت نین له‌گه‌ڵ هورمز و ئه‌هریمن، به‌لام دیسان ناوی ئه‌م دووانه، بنه‌مای چاکه و خراپه ده‌خه‌نه‌روو و وه‌یری دیننه‌وه. چیرۆکی ئیبراهیم

و ناگری نه‌مروودیش یاده‌وه‌ری زه‌رده‌شت و ناگری پاک بوو. دۆزه‌خ و به‌هه‌شت و قیامه‌ت و سیرات ده‌یتوانی بیروباوه‌ری و تیپروانینه کۆنه‌کان که دۆزه‌خ و (چینوت) نمونه‌یه‌کی بوو، وه بیرینیتته‌وه، پینج نوێژه‌کانیش ته‌نها هی موسولمانه‌کان نه‌بووه، له ئایینی زه‌رده‌شتیشدا په‌یره‌کاران راسپێردرابوون ئه‌نجامیان به‌دن. به‌م پینیه خه‌لک، واته، خه‌لکه ئاساییه که وه‌کو مویید و هیربه‌ده‌کان دیده‌وان و پاسه‌وانی ناگری موغان نه‌بوون به ئاسانی ده‌یاتوانی ئایینی نوی که له ولاتی عاره‌بان هاتبوو قبول بکه‌ن. نه‌فره‌ت و بی‌زاری له موییده‌کان و سه‌رسوپمانی زۆر له‌کاری خاوه‌ن بیدعه‌ته‌کانیش زیاتر هانی ده‌دان که ئایینی موسولمانی قبول بکه‌ن. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ئه‌و ژماره‌یه‌ی که هاتنی ئایینی تازه‌یان قبول نه‌ده‌کرد له‌لایه‌ن ئیسلامه‌وه په‌نادرابوون (اهل زیمه) و ئاته‌شگا‌کانیان پارێزرا‌بوو، به‌لام بواری بلاو‌کردنه‌وه‌و بانگه‌شه‌ی ئایینیان نه‌بوو. موسولمانان ئه‌وانیان له جبه‌ه‌جی‌کردنی ئه‌رک و رێپه‌رسه ئایینییه‌کانیان ئازاد کردبوون، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده، ئیدی رینگه‌یان پینده‌ده‌دان که بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ری و ئایینی خۆیان به‌ره‌نگاری قورئان و ئیسلام بنه‌وه. خه‌لیفه‌کانی ئه‌مه‌وی له‌و باره‌یه‌وه زیاتر سه‌خت‌گیران ده‌کرد. هه‌ر جۆره تیپروانینێکی نوێیان به‌توندی مه‌حکوم ده‌کرد که بۆنی بیدعه‌تی لێهاتبان. بێگومان ئه‌وه‌یان له‌پای پارێزگاری و ئایینداریه‌یه‌وه نه‌بوو، چونکه زۆریه‌ی ئه‌مه‌وییه‌کان عیلاقه‌یه‌کیان به‌لای ئاییندا نه‌بوو. که‌چی له‌گه‌ڵ هه‌ر ئه‌ندیشه و بیرۆکه‌یه‌کی تازه و هه‌ر بیریکی ئازاد دا دژایه‌ت‌یان ده‌کرد که ئه‌و ئه‌ندیشه‌و بیرکردنه‌وانه له می‌شک و هزری مه‌والیه‌کانه‌وه سه‌رچاوه‌یان ده‌گرت. لای ئه‌مه‌وییه‌کان مه‌والی بۆ سه‌روه‌ری عاره‌به‌کان به مه‌ترسییه‌کی گه‌وره ده‌ژمیردرا. (معبد جهنی) ئه‌و تیپروانینه‌ی که سه‌باره‌ت به (قه‌ده‌ریه) هه‌یبوو له سنویه‌ی ئیرانییه‌وه وه‌ریگرتبوو و به‌رواله‌ت جه‌جاج کورپی یوسف له‌به‌ر ئه‌م هۆیه کوشتی. له‌به‌رامبه‌ر (غیلانی دیمه‌شقی) (۱۲۵ک/ ۷۴۳ ز) یشدا که ئه‌ویش هه‌مان تیپروانینی هه‌بوو، به‌نی ئومه‌یه ره‌فتاریکی سه‌خت و توندوتیژانه‌یان ئه‌نجام دا. (جه‌م کورپی سه‌فوان) (۲۸ک/ ۷۴۶ ز) یش که باوه‌ری به (جه‌بر) هینابوو، و خه‌لکی ترمزی خوراسان و دامه‌زرینه‌ری مه‌زه‌به‌ی جه‌همیه‌ بوو، ئه‌ویش به‌توندی سزا درا. به‌م ته‌رزه به‌نی ئومه‌یه و پیرای هه‌موو ئه‌و گۆینه‌دانه به‌ کاری ئاین، به‌و په‌ری توندی و سه‌خت‌گیریه‌وه رێیان له بلاو‌کردنه‌وه‌ی هه‌ر بیروبو‌چوونیک ده‌گرت که سه‌رچاوه‌ی له مه‌والیه‌وه وه‌رگرتبا.

زەندىقىيە

خەلىفە كانى سەرەتاي (بنەمالەي غەبباس) يىش لەو بوارەدا توند و سەختگىر بوون. لە سەردەمى (مەنسور) و (مەھدى)دا زۆر لە مەوالى و نامەوالى بە تۆمەتى زەندىقىيە كۆزبان. لە گەل ئەو ھەشدا بەلگە و نىشانە گەلپىكى زۆر ھەن كە ئەو ھە دەردەخات لەدوا دوايىيە كانى قۇناغى فەرمانپەرەيى بەنى ئومەييەدا، پاشاوە كانى زەردەشتى و مانەويىيە كان بەنھيى خەرىكى بىلاو كۆردنەو ھى بىروباوەرە كانى خۇيان بوون. زەندىقىيە پىدەچى لە گروپە كانى دى زياتر لەو بارەيەو ھەوليانداو. شىوازى بانگەوازى ئەو زەندىقىيە لە يەكەم دەستپىكىدا، ھىنانە ئاراي گومان لە بنەما و كۆلەگە ئايىنى و ئەخلاقيە كانى موسولمانە كان بوو. ھەر بۆيە لە زەمىنەو كەش و ھەوای گەندەلئامىز و تاوانكارانەي حكومەتى بەنى ئومەييە، ئەوان زووتر لە گروپە كانى تر بوار و دەرڤەتى بزاڤ و ھەولديان ھەبوو. زەندىقىيە ھەك پىدەچى دىرژەي رېنويىنى و سروسشە كانى مانى بوو، بەلام بنەماكەي لەسەر گومان و دوو دلئى بەرامبەر بە ھەموو ئايىنە كان جىگىر بوو. لەبەرئەو ھەبوو كە ھەر كەس گومانى لە بىروباوەر و بنەما ئايىنە كاندا ھەبوو، پەيوەندى بە زەندىقىيە يا لانى كەم سەر بە ئەو ھەبوو. لە حكومەتى بەنى ئومەييە ئەو جۆرە بىروباوەرەنە ھەلبەتە زياتر لە مەزھەبە كانى تر بوارى گەشە كۆردىن ھەبوو. سەير نىيە كە يەككە لە گەندەلترين خەلىفەي ئەمەوى، واتە (ولەيد كورپى يەزىد) مردووە لە سالى (۱۲۶ك/۷۴۲ز) پەزامەندى بەرامبەر تىروانىن و بىروباوەرە كانى زەندىقىيە نىشاندا و خۆي بە زەندىقىيە ھەلگىشا. لە دەستپىكى خەلافەتى غەبباسىشدا، گرفتارى و سەرقالئى خەلىفە كان تارادەيەك زەمىنە و بوارى بىلاو بوونەو ھى تىروانىنى زەندىقىيەي ڤەراھەم كۆردبوو. بۆيە لە بەسەر و بەغدا، پەيوەركارانى مانى و بىر ئازاد و لائىكە كانى تر كەوتنە بىلاو كۆردنەو ھى مەزھەبى خۇيان و دروستكۆردنى گومان و دوو دلئى لە بىروباوەرە موسولمانان. لە سەردەمى مەنسور و مەھدى دا ھەول و چالاقيە كانى كارا تر و ترسناكتر بوون و خەلىفە كانى ناچار كۆردن بگەونە چارەسەر كۆردنى رەوشەكە.

لە راستيدا زەندىقىيە ھەم ھەر ھەشەي لە ئىسلام دەكۆرد و ھەم خەلافەتئىشى دەخستە مەترسىيەو. بنەماي خەلافەت و حكومەتى غەبەبى لەسەر ئايىن و قورئاندا جىگىر بوو و ئەوان نكۆليان لەو ھەمووى دەكۆرد. بۆيە رېنويىنى و چالاقيە كانى ئەوانيان بۆ خەلافەت و ديانەت بەھەنگاويكى زىانەخش دەكۆردن. ئەوان بە باشى قەسەيان لەسەر قورئان نەدەكۆرد. ئەو ھى كە شىكەرەو ھە كانى پىياندەگوت (محكمات و متشابھات)ى قورئان، ئەوان قوبوليان نەبوو. دەيانگوت لە قورئاندا دەق و لىدوانى دژ بەيەك ھەن و ھەندى ئاياتيان بە پىچەوانە و دژى ھەندىكى تر

دەكۆردن^{۲۹۴}. بەشىكىشيان ھەندى قەسەيان لە خۆو دروست دەكۆرد و ئەو قەسەيانى خۇيان لەبەرەمبەر كىتئىيى خوا دادەنان. بە چاوى سووكىشەو سەيرى داب و رې و رەسمە ئايىنىيە كانىان دەكۆرد. (يەزدان كورپى بازان) لە مەككە بوو، تەوافى خەلكى بەدەورى ھەرەمى كەعبەدا بىنى پىنكەنى و گوتى ئەو خەلكە وەكوگاگىرەوان كە بە پىيە كانىان گىرەي خەرمان دەكەن^{۲۹۵}. زەندىقىيەكى تر كاتى لە گەل جەغفەرى سادق دەمەتەقئى (مونا زەرە = مەشت و مې) ى دەكۆرد لىپرسى ئەرى پىنالىيى ئەم نوپژ و رۆزۆو سووديان چىيە؟ ئىمام گوتى ئەگەر ھەستانەو ھەيك ھەبى بەجىگەياندى ئەو ڤەرزانە سوودمان پىدەگەيەنن و ئەنجامدانىشيان ھىچ زىيانكەمان لىنادا^{۲۹۶}. بىگومان ئەو جۆرە قەسەكە زەندىقىيە كان باسيان دەكۆردن و دەريان دەبىرپن بىباكانە و ترسناك بوون. لە خۇرانيە كە خەلىفە كانى غەبباسى زو تىيىنى ئەو مەترسىيەيان كۆرد و كەوتنە دژايەت كۆردنى. لە بىرەمندان و ئازاد بىرانى ئەو سەردەمە، كە سانىكىش بەتۆمەتى زەندىقىيە لە نىويران. بەلام بەلگەنامە و نىشانە كان ئەو دەردەخەن كە لەسەر دەمى خەلىفە مەنسوردا بانگەشە و بانگەوازى زەندىقىيە كان ئەوپەرى چالاكى و توندوتۆلى بەخۆو بىنى.

غەبەدوللا كورپى موقەفەع

لە نىو ئەو كەسانەي كە لەو سەردەمەدا بەتۆمەتى زەندىقىيەو ڤەگفتار بوون و سەردەنجام كۆزبان دەتوانىن ناوى [ئىبن موقەفەع] مردووە لە سالى (۱۶۸ك/۷۸۶ز) و (بەشار كورپى بۆرد) (۱۶۸ك/۷۸۶ز) بىنين. غەبەدوللا كورپى موقەفەع لە وەرگىر و نووسەرە مەزھەبە كانى زمانى غارەبى بوو، بەلام خۆي ئىرانى بوو، ناو پاستىيەكەي (روزبە كورپى دادويە) بوو و خەلكى (شارى جور) ى (فارس) بوو. سەبارەت بە زەندىقىيەو ئىش زۆر باس و گىرەنەو لە كىتە كاندا ھەيە. دەئىن كىتئىيىكى لەبەرەمبەر قورئاندا داناو. لەزارى مەھدى خەلىفەو دەگىرەنەو كە گوتويە ھىچ كىتئىيىك لەبارەي زەندىقىيەو نەديو ھەگەر ئەسلەكەي ھى ئىبن موقەفەع بووبى. (ئەبو رەيجانى بىرونى) يىش باسى كۆردو و گوتويە كاتى كە ئىبن موقەفەع كىتئىيى كىلە و دىمەنى لە زمانى پەھلەويەو وەرگىر سەر زمانى غارەبى، بەشى (بەرزويە) كە لە دەقە ئەسلىيە كەدا نەبوو بۆ كىتئەكە زىادكۆرد تا شك و گومان لە بىروباوەرە موسولمانان دروست بكات و خەلك بۆ قوبولكۆردنى ئايىنى خۆي كە ئايىنى (مانى) بوو تامادە بكات.

۲۹۴- ملطى، التنبية والرذ، ل ۴۴-۴۳.

۲۹۵- طبرى، ب ۱۰، ل ۴۸۵.

۲۹۶- بگەرئو ھە: بجا لائوار، ب ۴.

له‌وهی که له کتیبه‌کاندا سه‌بارت به ئیبن موقه‌ف‌ع هاتوووه ئه‌وه دهرده‌که‌وی که مه‌یلی به‌لای زه‌ندیقییه‌دا بووه. (سوفیان کوری معاویه) ی‌فهرمان‌په‌وای به‌سره‌ش که ئه‌وی به شی‌وه‌یه‌کی سه‌خت و در‌ندانه کوشت هه‌ر به زه‌ندیقییوون تۆمه‌تباری کرد. به‌لام راستییه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ناوبراو زیاتر له‌هه‌ر شتی‌ک بووه قوربانی به‌خیلی پی‌بردن و رق و کینه‌ی دوژمنه‌کانی خۆی. ده‌گیرنه‌وه که ئه‌و سوفیانه رقیکی له ئیبن موقه‌ف‌ع له‌دلدا بوو و هه‌میشه له‌هه‌لیک ده‌گه‌را بیخاته داوو بیگری. مه‌نسووری خه‌لیفه‌ش رقیکی به‌رامبه‌ر ئیبن موقه‌ف‌ع هه‌بوو و بۆیه سوفیانی دژی ئه‌و هان ده‌دا. فهرمان‌په‌وای به‌سره بیانیکی دۆزییه‌وه و نووسه‌ری زه‌ندیقی گرت. دواتر بریاری دا ته‌نوریتیک گه‌رم که‌ن و ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یان یه‌ک یه‌ک برین و به به‌رچاوی ئه‌وه‌وه هه‌لیاندانه نی‌و ئاگره‌وه. له‌و قسانه‌ی که له کتیبه‌کاندا له ئیبن موقه‌ف‌ع گیردراونه‌تسه‌وه دهرده‌که‌وی که ئه‌ویش وه‌ک زه‌ندیقییه‌کانی دی به‌چاوی ریزه‌وه سه‌یری ئایینه‌کانی نه‌ده‌کرد. ته‌گه‌ر قسه‌ی ته‌بوره‌یحانی بیرونی‌ش که ده‌لی ناوبراو به‌شی به‌رزویه‌ی خسته‌وته سه‌ر کلبله و دیمنه راست نه‌ی، دیسان به‌لگه و نیشانه‌گه‌لیک هه‌ن که ئه‌وه نیشان ده‌ده‌ن ئیبن موقه‌ف‌ع به‌چاوی گومان و دوودلییه‌وه سه‌یری ئایین و مه‌زه‌به‌کانی ده‌کرد. یه‌کی له‌و به‌لگه‌نامانه نامه‌یه‌کی ئه‌وه که به (رساله الصحابه) به‌ناوبانگه و بۆ مه‌نسووری خه‌لیفه‌ی ناردوو، له‌و نامه‌یه‌دا دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌باره‌ی خوراسانییه‌کان و ئاگاداریبوونیان له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌وه داواکاری ده‌خاته‌روو و زۆر جه‌ختی له‌سه‌ر ده‌کات، ده‌لی له‌باره‌ی (ته‌حکامه فیه‌قییه‌کان) ناکۆکی و دووفاقییه‌کی زۆر هه‌یه. زۆر ده‌بینین که له‌باره‌ی یه‌ک کیشه دوو بریاری پی‌چه‌وانه‌و دژ به‌یه‌ک دهرده‌کرین. دواتر داوا له‌خه‌لیفه‌ ده‌کات که بیر له‌چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کیشه‌یه بکاته‌وه و نامه‌یه‌ک بۆ دۆزگه‌ره‌کانی خۆی بنووسی تا‌کو به‌پینی رینۆینی ئه‌و نامه‌یه‌ دادوهری خۆیان بکه‌ن و تووشی ناکۆکی و سه‌رلیش‌یوان نه‌بن. ئه‌و گومان و دوودلییه‌ی که له "به‌شی به‌رزویه‌ی پزیشک" دا هه‌یه و بنه‌مای هه‌ره گرنگی بیروباوه‌ری زه‌ندیقییه‌شه. له‌ونامه‌یه‌دا به‌ناشکرا دیاره و نیشان ده‌دا که نووسه‌ر زیاتر له‌وه‌ی له‌هه‌ولێ چاره‌سه‌ر دابۆ مه‌به‌ستی په‌له‌گرتن و له‌که‌دارکردنه‌ به‌هه‌رحال، ئیبن موقه‌ف‌ع ته‌گه‌ر له‌زه‌ندیقییه‌کانیش بووبۆی وه‌کو ئه‌و به‌شه‌ی زه‌ندیقییه‌کان نه‌بووه که بۆ ئایینی و بیرکردنه‌وه‌ی ئازادانه‌یان به‌جۆرتیک ناسککاری و پاره‌یتان لیکه‌دايه‌وه، بۆیه ئه‌و به‌ ته‌ندازی به‌شار کوری بۆرد و (ته‌بان کوری عه‌بدولحه‌مید) خۆی به‌ زه‌ندیقبوون هه‌لته‌کیشاوه، به‌لکو هه‌ولێ داوه له‌ پتی وه‌رگیرانی کتیب و بلاوکردنه‌وه‌ی نووسین و نامیلکه‌ی زانستی و ته‌ده‌بییه‌وه، موسولمانان به‌ بیر و هه‌ززه‌ تازه‌کان ئاشنا بکات و ته‌وان سه‌بارت به‌ بیروباوه‌ر و تیروانییه‌ ئایینییه‌کانی خۆیان بچاته گومان و دوودلییه‌وه.

به‌شار کوری بۆرد

به‌لام به‌شار زه‌ندیقییوونی وه‌کو شیرینکاری و هونه‌ر نواندیتیک ته‌ماشای ده‌کرد و له‌خۆ پی‌هه‌لکیشانی‌ش پیتی باکی نه‌بوو. به‌شار کوری بۆرد شاعیریکی نابینا و خه‌لکی (ته‌خارستان) بوو. له‌غه‌زله‌خوانیدا ناوبانگی به‌و پاده‌یه‌ گه‌یشت که ژنان ده‌چوونه ماله‌که‌ی تا فیزی شیعره‌کانی بن و سترانیته‌وه‌کان له‌ هۆنراوه‌کانی ئه‌و به‌تازێ هۆنراوه‌ی که‌سی تریان نه‌ده‌کرده‌ گۆرانی. پیاوه ئایینییه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌م ده‌یانگوت که هیچ شتی‌ک وه‌کو سه‌رووده‌کانی ئه‌م کویره فسق و فجور و تاوان و شه‌هوت بلاوناکه‌نه‌وه و به‌وه‌ی پینادنه‌ن. به‌شار ئه‌و زه‌وق و هونه‌رکارییه‌ی بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی زه‌ندیقییه‌ش به‌کارده‌هینا و ئاشکرایه که شیعره‌کانی ئه‌و به‌فاکته‌ری سه‌ره‌کی بلاوبوونه‌وه‌ی زه‌ندیقی ده‌ژمیردین، [(واسل کوری عه‌تا) مردوه له (١٣١/ک٧٤٩)] یه‌کێکه له‌سه‌رانی (موعتزه‌یله) له‌وباره‌یه‌وه وتویه "قسه‌کانی ئه‌م کویره یه‌کێکه له‌ گه‌وره‌ترین و کاریگه‌رتین ته‌له‌کانی شه‌یتانن." یه‌کێکه له‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌شار به‌ناشکرا پرایده‌گه‌یاندن و خه‌لکی فیر ده‌کرد یه‌کێکیان ئه‌وه‌بوو که ناوبراو ئاگری، که به‌سومبلی روونایکی و په‌رستنی زه‌رده‌شت و زه‌ندیقییه‌ ده‌ژمیردین، له‌ خاک که سوجه‌گای موسولمانان و به‌هه‌وین و پی‌که‌ینه‌ری مرۆف ده‌ژمیردین، له‌ پیشت و مه‌زتر داده‌نا. ئه‌م کۆپله‌ شیعره‌ی ئه‌و به‌ناوبانگه که ده‌لی:

الارض مظلة والنار مشرقه زه‌وی تاریکه و ئاگریش رووناک
والنار معبوده منذ کانت النار له‌وکاته‌ی ئاگر هه‌یه په‌رستراوه

ته‌نانه‌ت ئه‌و شه‌یتانی که له‌ ئاگر دروست کراوه له‌ ئاده‌م مه‌زتر داده‌نا که له‌ خاکه‌وه هاتبووه بوون. ئه‌و جۆزه قسه‌وه دهرپینانه که تانه و ته‌شه‌ر و سووکایه‌تی کردن بوون به‌رامبه‌ر به‌ بیروباوه‌ری موسولمانان، بوونه هۆی ئه‌وه‌ی که به‌ زه‌ندیقییوونی تۆمه‌تبار بکه‌ن و سه‌ره‌نجام مه‌هدی خه‌لیفه‌، له‌به‌ر له‌قاودایتیک (هه‌جوتیک) که به‌شار به‌رامبه‌ر به‌و کردبووی کاتی چووه به‌سه‌ره‌ فه‌رمانی دا بیگرن و ته‌وه‌نده‌یان قامچی لیدا تا گیانی له‌ ده‌ستدا.

بلاوبوونه‌وه‌ی زه‌ندیقی

جگه له‌ به‌شار و ئیبن موقه‌ف‌ع چه‌ند که‌سیکی تریش له‌ ویتزه‌وان و نووسه‌رانی زمانی عاره‌بی تۆمه‌تی زه‌ندیقییوونیان له‌سه‌ر بووه و ته‌نانه‌ت چه‌ندین کتیب‌یشیان بۆ لایه‌نگری و سه‌لماندن ئایینی مانی و (مه‌رقیبون) و (به‌رده‌سیان) نووسیوون. هه‌ندیک له‌وانه به‌ده‌ستی مه‌هدی کوژران. له‌نیویاندا (عه‌بدولکه‌ریم کوری ته‌بولعوجا) (١٥٥/ک٧٧٢) بوو که له‌سه‌ر ئایینی مانی بوو و بایه‌خ و

گرنگی به‌بلالوکردن‌ه‌دی ئەو ئایینه دەدا و بۆ سەلماندنێ راستی ئایینه‌کە‌ی خۆ‌ی راستە‌وخۆ و بە ئاشکرا لە‌گە‌ڵ دژبەرە‌کانی دە‌کە‌وتە مشتومر و هە‌ق‌پە‌ی‌فین. وە‌ک چۆ‌ن هە‌ندێ‌ لە‌و هە‌ق‌پە‌ی‌فینانە‌ی کە لە‌گە‌ڵ (تە‌هلۆ‌زێ‌ل عە‌ل‌ل‌اف) کە یە‌کێ‌ک لە (م‌وعتە‌زێ‌لە)‌کانی بە‌غدا بوو، ک‌رد‌وونی لە‌ ک‌تیبە‌کاندا تۆ‌مار‌ک‌را‌و و نو‌وس‌را‌و. ئە‌و‌ی‌ش بە‌دە‌ستی مە‌هدی خە‌لی‌فە‌ ک‌وژ‌را. لە‌ راستیدا زە‌ندێ‌قییە‌ زیاتر لە هە‌موو مە‌زە‌هە‌به‌کانی تری ئێ‌رانی کۆ‌ن لە سەر‌دە‌می خە‌لی‌فە‌کاندا پە‌رە‌ی سە‌ند‌و‌ه و ر‌وا‌جی پە‌یدا ک‌رد‌و‌ه. چ‌ون‌کە مە‌زە‌هە‌بێ‌ک بوو کە زۆ‌رتر بێ‌ر ئازادان و ئە‌و کە‌سانە‌ی کە دە‌یان‌و‌یست نە‌چ‌نە ژێ‌ر باری هیچ ئایینی‌ک لە‌گە‌ڵ زە‌وق و سە‌لی‌قە‌ی خۆ‌یان ر‌ێ‌کیان دە‌خست. زۆ‌ری واش هە‌بو‌ون تە‌نها بۆ ناسک‌کاری و خۆ‌ش‌گ‌وزە‌رانی، ق‌بو‌ل‌یان دە‌ک‌رد. ج‌گە لە‌و‌ه‌ش ئە‌م مە‌زە‌هە‌به هەر تاییە‌ت بە‌ مە‌والی نە‌بوو عارە‌به‌کانیش لە‌ کۆ‌نە‌وه ئاشنا‌بو‌ون پێ‌ی. عارە‌به‌کان بە هۆ‌ی خە‌لکی حیرە لە‌گە‌ڵ زە‌ندێ‌قییە‌ ئاشنا‌ییان هە‌بوو و عێ‌راقیش خۆ‌ی لە‌ کۆ‌نە‌وه بە‌یە‌کی‌ لە‌ مە‌یدانە‌کانی دە‌ر‌کە‌وتنی ئایینی مانی دە‌ژ‌مێ‌رد‌را. بە‌م تە‌رزە، لە سەر‌ه‌تای ق‌و‌ناعی فەرمان‌رە‌وایی خە‌لی‌فە‌کانی بە‌غدا، زە‌ندێ‌قییە‌ لە‌ نێ‌و زۆ‌ر لە‌ رۆ‌شن‌بیران و بێ‌ر‌ئازادانی ئە‌و سەر‌دە‌مدا برە‌وی هە‌بو‌و با‌و‌بوو. ج‌گە لە‌و کە‌سانە‌ی کە بە تۆ‌مە‌تی زە‌ندێ‌قییە‌وه ک‌وژ‌ران و لە‌ نێ‌و بران کە‌سانێ‌کیش هە‌بو‌ون کە سەر بە زە‌ندێ‌قییە‌ بو‌ون، بە‌لام بە ئاشکرا خۆ‌یان پێ‌هە‌ل‌تە‌دە‌ک‌یت‌شا، بۆ‌یە گرفتار نە‌بو‌ون. لە شاعیران و وێ‌ژە‌وانە عارە‌به‌کانی ئە‌و سەر‌دە‌مه، دە‌توانین ناوی زۆ‌ران بێ‌نین کە سەر بە زە‌ندێ‌قییە‌ و زە‌ردە‌شت بو‌ون و باس و سە‌رب‌وردە‌یان لە‌ ک‌تیبە‌ می‌ژ‌وویی و ئە‌دە‌بیە‌کاندا هات‌و‌ه. ئە‌و‌ی خە‌لی‌فە‌کانی وا لێ‌دە‌ک‌رد ر‌و‌وبە‌ر‌وویان بێ‌نە‌وه ئە‌وه‌بوو کە زە‌ندێ‌قییە‌کان بە‌پیدا‌گری و دل‌نیا‌ییە‌وه هە‌ول‌یان دە‌دا خە‌لک بە‌رامبەر بە هە‌موو ئایینه‌کان بە‌د‌گومان و بێ با‌و‌ر بکە‌ن. ج‌گە لە مانی هە‌موو ئە‌و کە‌سانە‌ی کە بە پێ‌غە‌مبەر ناویان دە‌ر‌ک‌رد‌ه، لای ئە‌وان درۆ‌زن بو‌ون. بێ‌گومان خە‌لی‌فە‌کانی بە‌غدا نە‌یان‌دە‌توانی بە‌رگە‌ی ئە‌وه بگرن. بە تاییە‌ت کە قورئان زە‌ردە‌شتییە‌کانی بە‌خا‌و‌ە‌نی نامە‌ی ئاسمانی (ئە‌ه‌لی ک‌تیب) نا‌و‌زە‌د‌ک‌رد‌بوو، بە‌لام لە بارە‌ی مانە‌وییە‌کان هیچ قسە‌یە‌کی لە‌و جۆ‌رە لە قورئاندا باس نە‌ک‌راب‌وو. بۆ‌یە مە‌هدی خە‌لی‌فە‌ و جێ‌نشینە‌کانی، بۆ لە‌ نێ‌و‌بردن و نە‌هێ‌شتنی زە‌ندێ‌قییە‌کان زۆ‌ر بە‌توندی کە‌وت‌نە‌خۆ. وە‌ک چۆ‌ن دە‌بینین کە مە‌هدی، کە‌سی‌کی دە‌ست‌نیشان ک‌رد تا زە‌ندێ‌قییە‌کان دە‌ست‌نیشان بکا و سە‌ر‌ک‌وتیان بکات و ناوی لێ‌نا "صاحب الزنادقه"^{٢٩٧}. هە‌روه‌ها وە‌سیە‌تی بۆ ک‌ور‌ه‌کە‌ی خۆ‌ی ک‌رد کە گە‌یشتە خە‌لافە‌ت لە

دابلۆسین و پ‌را‌و‌ه‌دوونانیان ر‌انە‌وستی و سستی نە‌نوێ‌نی^{٢٩٨}. (هادی) لە پ‌را‌و‌ه‌دوونانی ئە‌و گ‌رو‌پە، لێ‌پ‌را‌وانە هە‌نگاوی نا. (هاروون)یش بە‌هە‌مان شێ‌وه سستی نە‌نواند و لە سالی ١٧١/٧٨٨ز کە کە‌سانی پە‌رتە‌وا‌زە و ر‌اک‌رد‌وی پە‌نادان، ئە‌و پە‌نادانە ئە‌و زە‌ندێ‌قانه‌ی نە‌گ‌رتە‌وه کە لە ترسی ئە‌و خۆ‌یان شار‌د‌بو‌وه‌ه. لە سەر‌دە‌می (مە‌ئ‌موون)یشدا یە‌کی‌ لە‌سەرانی ئە‌وانی لە شاری (رە‌ی) کە ناوی (یە‌زدان بە‌خت) بوو بانگ‌ک‌رد تا بە ئامادە‌بوونی ئە‌و لە‌گە‌ڵ زانا موسولمانە‌کان گفت‌و‌گۆ و هە‌ق‌پە‌ی‌فین بکات. یە‌زدان بە‌خت دا‌وای ک‌رد کە ئازادانە لە‌گە‌ڵ زانا موسولمانە‌کاندا هە‌ق‌پە‌ی‌فین ئە‌نجام ب‌دات، بە‌لام لە گفت‌و‌گۆ‌کە‌دا د‌و‌ر‌ان‌دی. مە‌ئ‌موون پێ‌ی‌گ‌وت ئە‌ی یە‌زدان بە‌خت وەرە سەر ئایینی ئیسلام ئە‌گەر پە‌نام نە‌دا‌بای ئە‌وا ئیستا دە‌م‌ک‌وشتی. گوتی ئە‌ی (تە‌میر‌ل‌م‌و‌ئ‌مینین) قسە‌کە‌ت پە‌سە‌ندە، بە‌لام دە‌زائ‌م تۆ لە‌و کە‌سانە نیت کە خە‌لک ناچار بکە‌یت دە‌ست لە ئایینی خۆ‌یان هە‌لب‌گ‌رن. بە‌لام وێ‌ر‌ای ئە‌مە‌ش مە‌ئ‌موون سە‌بارە‌ت بە زە‌ندێ‌قییە‌کان چا‌و‌پۆ‌شینێ نە‌بوو. سەر‌چا‌و‌ه‌کان نو‌وس‌ی‌ویانە کە لە‌بە‌د‌و‌ادا‌گە‌ر‌ان و پ‌را‌و‌ه‌دوونانی ئە‌و تاقمە هە‌مان شێ‌واز و ر‌ێ‌ج‌کە‌ی خە‌لی‌فە‌کانی پێ‌ش خۆ‌ی هە‌بوو. کاتێ هە‌ول‌یان بۆ هێ‌نا کە دە کە‌س لە زە‌ندێ‌قییە‌کان پە‌یدا‌بو‌ونە و خە‌لک بۆ سەر ئایینی مانی بانگ‌هێ‌شت دە‌کە‌ن، فەرمانی دا کە هەر دە‌کە‌سه‌کە بگرن و بیا‌ن‌نێ‌رن بۆ لای ئە‌و. مشە‌خۆ‌رێ‌کی و‌ر‌گ‌ن کاتێ ئە‌و دە‌کە‌سه‌ی بی‌نی وا بۆ جێ‌یە‌ک دە‌چن، وایزانی بۆ سەر ئاهە‌نگ و دا‌و‌ه‌تێ‌ک بانگ‌هێ‌شت ک‌را‌و‌ن. خۆ‌ی خستە ناو ئە‌وانە‌وه و سواری کە‌شتییە‌کیان ک‌ردن و ئە‌و‌ی‌ش لە‌گە‌ڵ ئە‌واندا سواری کە‌شتییە‌کە بوو. پیا‌و‌ه‌کانی خە‌لی‌فە‌ تێ‌یان ه‌ال‌ان ئە‌و مشە‌خۆ‌رە‌شیان لە‌گە‌ڵ دە‌کە‌سه‌کە زنجیر ک‌رد و ر‌اپێ‌چیان دان. کابرا زۆ‌ر ترسا و لە‌گیرا‌وه‌کانی پرسى ئێ‌وه کێ‌ن و ئە‌و کۆ‌ت و زنجیرە‌یان بۆ خستە دە‌ست‌تان؟ ئە‌وانیش حال و ر‌ه‌وشی خۆ‌یان بۆ باس‌ک‌رد و لێ‌یان پرسى ئە‌ی تۆ چۆ‌ن کە‌وتیە ئێ‌و ئێ‌مه‌وه؟ گوتی من کابرایە‌کی مشە‌خۆ‌رم کاتێ کە ئێ‌وه‌م پێ‌کە‌وه بی‌نی وامزانی دە‌چ‌نە سەر ناخ‌وار‌د‌نێ‌ک بۆ‌یە خۆ‌م خزان‌ده نێ‌و ئێ‌وه‌وه و خۆ‌م گرفتار ک‌رد. کاتێ کە کە‌شتییە‌کە گە‌یشتە بە‌غدا ئە‌وانە‌یان ب‌رد‌نە لای مە‌ئ‌موون، خە‌لی‌فە‌ یە‌ک یە‌ک بانگی ک‌ردن و دا‌وای لێ‌ک‌ردن نە‌فرە‌ت لە‌مانی بکە‌ن و واز لە ئایینی ئە‌و بی‌نن، لە‌بەر ئە‌وه‌ی ق‌بو‌ل‌یان نە‌ک‌رد هە‌موویانی ک‌وشت‌ن. ئێ‌نج‌ا ر‌ووی ک‌ردە مشە‌خۆ‌رە‌کە و پرس‌یاری ناو نیشانی لێ‌ک‌رد. کابرا حالو کاری خۆ‌ی بۆ باس‌ک‌رد، مە‌ئ‌موون پێ‌کە‌نی و لێ‌ی‌خۆ‌ش‌بوو^{٢٩٩}.

مەئموون و كۆرەكانى ھەقپەيىشىن (مجالس مناظرە)

لەگەل ئەوھەشدا ئەو پەرتەھارى مەئموون لەگەل سەرجم گروپەكانى تردا دەيكرىد، نەرمتر و ھېمناھتر بوو. لە راستيدا رۆژگارى مەئموون، قۇناغىكى نوپى باس و مشتومپ و ھەقپەيىشىنە ئايىنىيەكان بوو لە نيوان خاوەن كىتەبەكاندا. ئەو كۆرە ھەقپەيىشىنەنى كە زياتر بە ئامادەبوونى ئەو پىك دەھىندران، بوارى بە پەيرەوکارانى ئايىنىيەكان بەتايىبەت بە موبدەكان دا كە بۆ سەلماندى بىروباوهرى خۇيان بکەونە باس، و مشتومپ و ھەقپەيىشىن لەگەل زانا موسولمانەكان ئەنجام بدن. لەو ھەقپەيىشىنەدا، نەبەردىكى تازە لە نيوان موبدانى زەردەشتى و قسەكەرانى موسولماندا دروست بوو. نەبەردىك كە لە پروناكى و لەژىر سايەى عەقل و زانستەو بوو و شمشير و چاوسووركردەوھو دەستپوهردانى تيا نەبوو.

بە ھۆى ئەو خوليايەى كە مەئموون سەبارەت بە توپەيىنەو و شروڤەى بىروباوهر و تىروانىنەكان ھەيىبو، ھەندى تازادى بە پەيرەوکارانى ئايىن و مەزھەبەكان دا كە بتوانن گتوگۆ ھەقپەيىشىن سەبارەت بە بىروباوهرى خۇيان ئەنجام بدن. قسەكەر و زاناکانىش كە لەگەل زانست و مەعريفەى يۇنانى و ئىرانى و ھىنديدا ئاشنايەتيان ھەبوو لەگەل خاوەن پراو قسەكەر و بىرپارەكاندا كەوتنە مشتومپ و لەوھى پەيوەندى بە ھزر و پرسى باوهرەو ھەيە قسە و باس و پرسىارگەلىكى تازە ھاتنە كايەوى. لە بارەى مرۆڤ كە ئايا خۆى دەسلەت و ئىختيارىكى ھەيە يان نا، لە بارەى قورئانىش كە ئايا دروستكراوى دەستى مرۆڤە يان نا، باس و مشتومپىكى گەرم سەرى ھەلدا. سەبارەت بە ئايىن و مەزھەبەكانىش كە ئايا كاميان لەگەل عەقل و زانستدا كۆكن و كاميان نا، باس و گتوگۆ ھاتنە ئاراوھ. پەيرەوکارانى ئايىن و خاوەن بىروباوهرەكان لەگەل يەكترا كەوتنە ھەقپەيىشىن و باس و مشتومپ. مەئموونى خەليفە ئەو جۆرە كۆر و باس و ھەقپەيىشىنەنى پى خۆشبوون و بۆ سەلماندى راستى، بە فاكترەىكى كاريگەرى دەزانين. بۆيە ئەو شمشيرى كە خەليفەكان لە پرووى بىرمەند و خاوەن تىروانىنەكانيان ھەلگىشابوو، ئەو خستىيەو نىو كالان و رېگەى دا كە پەيرەوکارانى ئايىنىيەكان لەگەل وتەبىژ و زانابانى ئىسلام رووبەرەو ببنەو و بکەونە باس و ھەقپەيىشىن تازادانە. مەئموون پىيوابوو كە دەبى سەركەوتن بەسەر دوزمن بە ھۆى بەلگەوبى نەك بە ھۆى ھىز و دەسلەت، چونكە ئەو سەركەوتنەى بە ھۆى ھىز و دەسلەتەو بىتەدى، لەگەل نەمانى ھىز و دەسلەتەيش لە نىو دەچى، بەلام ئەو سەركەوتنەى بە ھۆى بەلگەوھە بىتەدى ھىچ شتىك ناتوانى

لەنىوى ببات^{٣٠٠}. لەبەرتەوھە بوو كە مەئموون بايەخىكى تايىبەتى بە گتوگۆ و ھەقپەيىشىنەكان دەدا و ھەميشە ھەستان و دانىشتنى لەگەل قسەكەر و لىكۆلەراندە ھەبوو. سەرچاوەكان نووسىويانە كە رۆژانى سى شەممە لە بارەگای خەلافەتدا زانابان و بىرپارانى خاوەن قەلەم و سەر بە ئايىنە جياجياكان كۆدەبوونەو و ژوروىكى تايىبەتى بۆ دەرازاننەو و خوارديان دەخوارد و دەستيان دەشوشتن و رۆشنىيان دادەگىرساند، ئىنجا كۆرپان دەبەست و دەكەوتنە باس و مشتومپ و ھەقپەيىشىنەو. مەئموون ئەمانەى لەلاى خۆى دادەنان و ئىدى كۆرەكە گەرم دەبوو. لە رادەرپىندا ئەوپەرى تازادان ھەبوو و نيوە شەوان ديسان نايان دەخوارد ئىدى بلاوھان لىدەكرد^{٣٠١}. لەو كۆرە دانىشتنەدا پەيرەوکارو پىشەوايانى ئايىنە جياجياكان ئامادە دەبوون. لە نىوياندا كەسانى وەكو (تازە فرىنېغ) پىشەواى زەردەشتىيەكان و (بەزدان بەخت) پىشەواى مانىيەكان ئامادە دەبوون. لە ھەندى لەو جۆرە كۆرەدا كە لە خوراسان پىكەدەھىتران (عەلى بن موسا ئەلرەزا) بەشدارى دەكرد. لە كىتەبەكاندا ھەندى لەو گتوگۆيانەى كە لەو دانىشتنە ئەنجام دراون، تۆماركراون. ئەوھى لەو كىتەبەنە دەردەكەوى ئەوھى كە ئەو جۆرە كۆرە بازارى باس و مشتومپ و شىكردەوھى يان لە بوارەكانى زانستى كەلام و باوهردا، باش گەرم كرد و پەيرەوکارانى ئايىن و مەزھەبەكانى ناچاركرد بۆ پالپشتىكرن و پىشتراستكرنەوھى مەزھەبەكانيان بۆ رەتدانەوھى گومان و دوودلى نكۆلىكەرەكان كىتب و وتار و نامىلكە بنوسن.

ھەقپەيىشىنە دوانەى - دوالىزم (مناظرە ئوي)

لەو ھەراو بەزمەى كە كەوتبوو نىو پەيرەوکارانى باوهر و مەزھەبە جياجياكان لەو سەردەمەدا، مەزدىسنان و زەردەشتيانىش ئەو بوارەيان بۆ رەخسا كە لەو ھەقپەيىشىنە دىالوگانەدا بەشدارى بکەن. بەشداربوون لەو كۆر و ھەقپەيىشىنە بوو ھۆى ئەوھى كە موبدەكان لە بارەى ئىسلام و قورئانىش بکەونە گتوگۆ و لە دروستى و نادروستى باوهرىك بکۆلنەو و مشتومپى لەسەر بکەن، كە سەدەبەك پىشتەر ئايىنى زەردەشتى شكست پىداوو و بەسەرىدا زال بىوو. دەتوانين ھەندى نمونە لەو جۆرە ھەقپەيىشىنە كە لە نيوان زەردەشتىيەكان و زانا موسولمانەكاندا ئەنجام دراون لە كىتەبەكان بەدى بکەين. بۆ نمونە سەرچاوەكان نووسىويانە كە بە ئامادەبوونى مەئموون يەكى لە

٣٠٠- تاريخ بغداد، ب١٠، ل١٨٦، وەرگىراوھ لە نۆبەختى، ل٤٢.

٣٠١- مروج الذهب، ب٢، ل٣٢٧.

هیریدانی گه‌وره له‌گه‌ل نيمام ره‌زا که‌وتبووه به‌رام‌بهر هه‌قپه‌ی‌قینه‌وه. "نيمام ره‌زا لپرسی به‌لگه‌ی تو‌ له‌ باره‌ی ته‌وه‌ی که‌ زه‌رده‌شت به‌ پی‌غه‌م‌بهر ده‌زانی چیه‌؟ هیریده‌که‌ گوتی: زه‌رده‌شت شتیکی هینا که‌ که‌سی تر پیش ته‌وه‌ نه‌یه‌ینابوو و شتگه‌لینکی بو‌ نيمه‌ ساغ کرده‌وه که‌ جگه‌ له‌و که‌س ساغی نه‌کردونه‌ته‌وه. ره‌زا گوتی: ئایا ته‌وه‌ شتانه‌ی که‌ له‌ باره‌ی ته‌وه‌وه ده‌یانلیی له‌ پیشینانه‌وه به‌ ئیوه‌ نه‌گه‌یشتون؟ هیرید گوتی: به‌لئی له‌وانه‌وه به‌ نيمه‌ گه‌یشتووه. ره‌زا گوتی: خه‌لکانی تری جیهانیش هه‌مان ته‌وه‌ ده‌لین و ته‌وانیش ته‌وه‌ شته‌ی که‌ له‌ باره‌ی پی‌غه‌م‌بهرانی خویان وه‌ک موسا و عیسا مح‌مه‌د هه‌یانه‌ له‌ پیشینانه‌وه‌ وه‌ریانگرتووه. که‌وايه هۆی چیه‌ که‌ ئیوه‌ زه‌رده‌شت له‌ ری‌ی گپانه‌وه‌ی پیشینانه‌وه‌ ده‌ناسن و دان به‌ پی‌غه‌م‌بهرایه‌تی ته‌ودا ده‌نن و بانگه‌شهی ده‌که‌ن که‌ ته‌وه‌ی ته‌وه‌ هینا‌ویه که‌س نه‌یه‌یناوه‌، به‌لام بانگه‌شهی پی‌غه‌م‌بهرانی تر که‌ په‌یامی ته‌وانیش هه‌ر له‌ ری‌ی پیشینانه‌وه‌ گه‌یشتوته‌ ده‌ست په‌یره‌وه‌کانیان، باوه‌ر ناکه‌ن؟ هیرید وه‌لامی پینه‌درایه‌وه‌وه‌ شوینه‌که‌ی به‌جیه‌یشته‌^{۳۰۲}. فموونه‌ی که‌ی تر له‌و جۆره‌ هه‌قپه‌ی‌قینه‌وه‌ گه‌توگۆیه‌که‌ که‌ له‌ نیوان مه‌ئموون له‌گه‌ل (دوالیست)یکدا روویدا. چپۆکی ته‌وه‌ هه‌قپه‌ی‌قینه‌وه‌ به‌م چه‌شنه‌ باسکراوه‌: "له‌ رۆژگاری مه‌ئمووندا، وا باو بوو که‌ ناوبراو بریاری دابوو له‌به‌رده‌م ته‌ودا هه‌موو مه‌زه‌به‌کان رووبه‌پوو هه‌قپه‌ی‌قین بکه‌ن، رۆژیک پیاویکی زانا هات که‌ سه‌ر به‌ مه‌زه‌به‌ی (دوانه‌ی) بوو بو‌ دا‌کوکیکردن و سه‌لماندنی ته‌وه‌ مه‌زه‌به‌ به‌ له‌گه‌ل خه‌لکانی تردا گه‌توگۆوه‌ هه‌قپه‌ی‌قینی ته‌نجام ده‌دا. مه‌ئموون فه‌رمانی دا زاناو شاره‌زایانی نایینی ئیسلامیان بو‌ رووبه‌رووبوونه‌وه‌ له‌گه‌ل کابرای ناوبراو کۆکردنه‌وه‌. کابرا کاتی هاته‌ قسه‌کردن گوتی جیهانیک ده‌بینم پره‌ له‌ چاکه‌ و خراپه‌ و رووناکی و تاریکی و جوانی و دزیوی، هه‌ر ئاوینه‌یه‌که‌ له‌و دژ به‌یه‌کانه‌ ده‌بی‌ دروستکه‌ریکی دیکه‌یان هه‌بی، چونکه‌ عه‌قل ناسه‌لمینتی که‌ دروستکه‌ریک هه‌م چاکه‌ بکا و هه‌م خراپه‌، ته‌وه‌ جۆره‌ به‌لگانه‌ی هینانه‌وه‌. له‌ نیو کۆری دانیش‌تواندا ده‌نگی ناره‌زایه‌تی به‌رزبووه‌وه‌ و روویان کرده‌ خه‌لیغه‌ و گوتیان ته‌ی میری خاوه‌ن باوه‌ران جگه‌ له‌ شمشیر شیاو نییه‌ به‌ هه‌یج زمانیکی تر قسه‌ له‌گه‌ل ته‌م پیاوه‌ بکری. مه‌ئموون ده‌میک بیده‌نگ بوو، ئینجا لپرسی ئایا مه‌زه‌به‌ چیه‌؟ وه‌لامی دایه‌وه‌: مه‌زه‌به‌ ته‌وه‌یه‌ که‌ دروستکه‌ر دووانن، به‌کینکیان خوی خراپه‌ و ته‌وه‌که‌ی تر خوی چاکه‌. مه‌ئموون گوتی ئایا هه‌ردوکیان به‌ سه‌رکرداری خویاندا ده‌سه‌لاتدارن یان بیده‌سه‌لاتن؟ وه‌لامی دایه‌وه‌ که‌: هه‌ردوکیان به‌ سه‌رکرداری خویاندا زال و

ده‌سه‌لاتداران و دروستکه‌ر هه‌رگیز ده‌سته‌وه‌ستان و بیده‌سه‌لات نییه‌. مه‌ئموون گوتی: هه‌یج ده‌سته‌وه‌سان و بیه‌یزی لیده‌وه‌شیتته‌وه‌. گوتی نه‌خپ‌ر، چۆن په‌روه‌ر‌دگار بیده‌سه‌لات ده‌بی. مه‌ئموون گوتی (الله اکبر)، خوی چاکه‌ ده‌یه‌وی خۆی بی و خوی خراپه‌ نه‌بی یا خوی خراپه‌ ده‌یه‌وی که‌ خوی چاکه‌ نه‌بی به‌ خواست و داخوازی ته‌وان بی یان نا؟ کابرا گوتی نابی و هه‌یج کامیان به‌سه‌ر ته‌وه‌ی تردا زال نییه‌.

مه‌ئموون گوتی: که‌وايه ده‌سته‌وه‌ستانی هه‌ر یه‌که‌ له‌و دوانه‌ ده‌رکه‌وت و خوا هه‌یج بی ده‌سه‌لاتیه‌کی تیا نییه‌. ته‌وه‌ (دوانه‌ی)یه‌ سه‌ری سوپما، ئینجا مه‌ئموون فه‌رمانی دا کوشتیان و هه‌مووان نافه‌رینیان کرد^{۳۰۳}. "ناوی ته‌وه‌ (دوانه‌ی) یه‌ له‌ کتیبان نه‌هاتووه‌، به‌لام ته‌وه‌ ره‌فتاره‌ی که‌ مه‌ئموون دواجار له‌به‌رام‌بهری به‌کاری هینا له‌گه‌ل ته‌وه‌ ره‌فتاره‌ که‌ ده‌ره‌ق به‌مانه‌وییه‌کان ده‌یکرد وه‌که‌ یه‌که‌. هه‌ندی له‌ لیکۆله‌ران ته‌وه‌ دوالیسته‌ به‌ که‌سیکی مانه‌وه‌ی ده‌زانن، ته‌نانه‌ت به‌ یه‌زدانه‌ختی مانه‌وه‌ی ده‌زانن^{۳۰۴}. له‌ کاتیکدا که‌ مه‌ئموون یه‌زدانه‌ختی نه‌کوشتووه‌ و په‌نای داوه‌ و کوزرانی ته‌وه‌ دوالیسته‌ به‌ چپۆکیکی دروستکراوه‌ نه‌شیاو ده‌چی و ره‌نگه‌ سه‌رله‌به‌ر شتیکی خه‌یالی و دروستکراوی ده‌ستی نووسه‌ر و زاده‌ی ناره‌زوو ده‌مارگیری ته‌وه‌ که‌سه‌بی که‌ پیکیه‌وه‌ ناوه‌. به‌لام ته‌وه‌ گه‌توگۆیه‌ی که‌ له‌ نیوان ته‌وه‌ دوالیسته‌ و مه‌ئموون رووی داوه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای باوه‌ری زه‌رده‌شتی بووه‌ و له‌ کتیبه‌ په‌هله‌وییه‌کاندا شتی له‌و چه‌شنه‌ هه‌یه‌. ئاشکرایه‌ که‌ له‌و جۆره‌ هه‌قپه‌ی‌قینه‌وه‌دا ته‌وه‌ی که‌ زۆر، زه‌رده‌شتیه‌ دوالیسته‌کانی نیگه‌ران کردووه‌، مه‌سه‌له‌ی چاکه‌ و خراپه‌یه‌. نیگه‌رانی ته‌وان له‌وه‌دایه‌ که‌ چۆن ده‌کری کرداری خراپه‌ بدریته‌ پال خوا؟

وته‌ی گومان‌شکین

له‌ کتیبی په‌هله‌وی (شکه‌نه‌د گومانیک و چار)^{۳۰۵} دا که‌ پیده‌چی که‌میک دوا ی ته‌وه‌ میژوووه‌ نووسرابی، هه‌ندی قسه‌ن که‌ نیشان ده‌ده‌ن موبیدان له‌و باره‌یه‌وه‌ تا چ رادده‌یه‌که‌ له‌ نیو گومان و دوو دلیدا ژیاون؟ ته‌وه‌ هه‌ره‌ی که‌ دزیوی و تاوان بو‌ خوی چاکه‌ و له‌هه‌مانکاتدا چاکه‌ و

۳۰۳- بیان الادیان، چاپ عباس اقبال، ل ۱۸.

۳۰۴- عباس شیق‌بال، په‌راویزی بیان الادیان، ل ۵۸.

۳۰۵- ته‌م کتیبه‌ له‌ لایه‌ن west به‌ ئینگلیزی (۱۸۸۵ ز) demenasce به‌ فه‌رانسه‌وی (۱۹۴۵)

وه‌رگپ‌دراوه‌. سادیق هیدایه‌ت بو‌ سه‌ر زمانی فارسی وه‌ری گپ‌راوه‌.

جوانی بۆ خوای چاکه دهگپیتتهوه، بۆ تهوان قوت نهده دراو نهیاندتهوانی بیری لیبکه نهوه. نایا خواجه که چاکه و جوانییه کانی جیهانی ئافراندهوه، دزیوی و خراپه کانیسی دروست کردوون و پیشکشی جیهانی کردوون؟ تهگهر خوای جیهان ئافریده خراپه و چاکه بی، بتهوی بیان نا دهبی خۆیشی نهزان و بی توانا و دور بی له چاکه و بهزیی، که تهمانه که م و کورپین و خواجه که به دیهینهری تهواو بی که موکوری بیست چۆن دهکری تهوه که موکوریسهی هه بی و لیبوه شیتتهوه؟^{۳۰۶} له هه قهیه یقینهی که له نیوان دوا لیسته که و مه ئمووندا روویدا تهوه هزره که له (شکه نه و گومانیک و چار) دا بۆته بنچینهی باسیک، بیگومان یه کی له گرنگترین گرفته کان بووه که مه زدیسنان و دوانه ییسه کانی له قبول کردنی ئایینی ئیسلام خستۆته دوو دلئی و گومانه وه. ده یانپرسی تهگهر وه کو موسولمان دلین خوا هاوتاو بی هاوشیویه و به سه رکه وتوو، له نیویهری ده دهنه قه لثم چ روو و روخساریکی هه یه؟^{۳۰۷} جگه له وه، تهوه خواجهی که هاوشیویه و هاوتای نه بی لای مه زدیسنان وینا کردنی ئاسان نه بوو. ده یانگوت و هها خواجه که تهگهر ژیر و په سندکراوه بۆچی بوار به چاکه و خراپه ده دا و تهگهر چاکه له خراپه به باشر داده نی، ته دی هوئی چیه که ناپاکان و خراپه کاران له جیهانه دا له پیشتر و زیاترن؟^{۳۰۸} تهگهر (ره حیم) و (ره حمان) له پای چی نه زانی و کویری و دل ره قی و خراپه کاری به سه رکه خه لکدا ده سه پیتهی؟^{۳۰۹}.

زانایانی ئیسلام وه کو (ته بو له زویل) (۲۲۶/ک/۸۴۲ز) و (نیزام) (۲۲۱/ک/۸۳۲ز) که ناوی ته بو ئیسه قاقی کوری سه یاره وه لأمی وردو دروست به رامبه ره تهوه ره خه نه و پرسیارانه ده خه نه روو، که له کتیبه کانی که لامدا هاوتوون. به لأم تهوه جوژه ره خه نه و ئیرادانه که له کتیبی (شکه نه د گومانیک و چار) ئاراسته ی زانایانی ئیسلام کراون، نمونه یه کن له وه هه قهیه یقینهی که له سه ره تایی قو ناعی گفتوگو و هه قهیه یقینهی نیوان مه زدیسنان و موسولمانه کاندای بره یان هه بووه. تهوه بواره فراوان و لیبوره یییهی که مه ئموون به رامبه ره مه زدیسنان و گروه ئایینییه کانی تر ده ینواند، ورده ورده جور ته تی پیدان که ره خه نه له ده قه کانی قورتانیش بگرن و تهوه قسه و ئایه تانه به قسه ی دژ به یه که بژمییرن. نمونه ی تهوه جوژه ره خه نه ده توانین له کتیبی (شکه نه د گومانیک و چار) دا به دی بکه یین و

۳۰۶- شکند گمانیک و چار، فصل ۱۱ بند ۱۶-۱۳.

۳۰۷- هه مان سه رچاوه، هه مان به ش، ۳۶-۳۰.

۳۰۸- هه مان سه رچاوه، ۳۶-۳۰.

۳۰۹- هه مان سه رچاوه، ۴۴-۳۷.

ده شی تهوه جوژه ره خه نه و نار په زایه تیانه به نمونه یه که له ونه به رده به دینه قه لثم که ئیرانییه کان له ژیر سایه ی لۆژیک و رووناکیدا دژی عاره به کان و موسولمانه کان ته نجامیان ده دا. له جیهه کی ته م کتیبه دا هاوتوه^{۳۱۰} له کتیبی ئاسمانی تهواندا، له باره ی چاکه و گونا هه وه تهوه بانگه شه یه هه یه که پیچه وانه ی یه کترن. ده لئی: "چاکه و گونا هه ره دوو کیان له من هه ون، دیو و جادوو ناتوانن زیان به که س بگه یه نن. هه یچ که س ئایین قبول ئاکات تهگهر خواستی منی تیا نه بی و هه یچ که س روو له کوفر ناکات و ناکه ویتته سه ر پتی خراپه تهگهر من خواستم له سه ری نه بی، له هه مان کتیبدا زۆر نار په زایه تی ده رپراوه و نه فره له ئافه ریده کانی خوا کراوه که چما خراپه و گونا هه کاری ده کن... ته مه خواست و کرداری خودی خۆیه تی که چی خه لکی به هوئی تهوه تاوان و خرپه کاریانه به ئازار و ته شه که نه جی ده زه خ و سه زای گیان و جه سته ده تر سه پیتهی و هه ره شه یان لی ده کات. له جیهه کی تر دا ده لئی که "من خۆم، خه لک بۆ سه ر گومراهی راده کیشم، له کاتیکدا تهگهر به هوئی ده وتاوم بۆ سه ر پتی راستیان رینوینی بکه م، به لأم خۆم گه ره که ته مانه بچه ده زه خ" و دیسان له جیهه کی تری ته م کتیبه دا هاوتوه که "خه لک خۆیان فاکته ر و بکه ری تاوان و گونا هه کاریین"^{۳۱۱} ته مانه نمونه یه کن له وه شتانه ی که مه زدیسنان وه که به لگه بۆ روویه روو بوونه وه له گه ل زانایانی ئیسلام و سه لماندن رستی و دروستی ئایینی خۆیان له چاو ئایینه کانی تر، ده یانگوتن. به لأم، قسه که رانی ئیسلامیسه قسه ی خۆیان هه بوو و زمانیشیان وه کو شمشییری غه زوو کاره کانیان بۆ وه لامدانه وه و له نیبوردنی تهوه ره خه نه و گومانانه له کاربوو و سه رکه وتنیان له وه رووه وه وه ده ست هینا و کو تاییان به وه مقومقو و هه قهیه یقینه نه هینا. به لأم تهوه قسانه، نیشان ده دن که مو بیدان و هه ریدانی زه رده شتی ته نانه ت له هه ره تی هه یز و ده سه لات و شکوی ئیسلامیسه دا، هه رکاتیک ده رفه تی قسه کردنیان بۆ روخسابوا به رامبه ری راوه ده ستان و بۆ ره تکر دنه وه ی به لگه ی خۆیان ده هینا یه وه و تهوه به لگانه تهگهر نادر وستیش بن، ده ر خه ری نه به ردیکن که له نیو رووناک و عه قل و زانستیشه وه له نیوان ئیرانییه کان و عاره به کاندای گه رم بوون. به لأم هه قهیه یقینه ی زانایانی زه رده شتی هه ر تاییه ت نه بوو له گه ل زانا و قسه بیژانی ئیسلام به لکو له گه ل جووله که و مه سیحی و مانه وییه کان و ته نانه ت له گه ل (ده هری) یه کانیسه دا گفتوگو و هه قهیه یقینه یان هه بوو. ده توانین نمونه یه که له وه هه قهیه یقینه نه له کتیبی (شکه نه د گومانیک و چار) یسه دا به دی بکه یین. له مانه دا ده رده که وی که زه رده شتییه کان

۳۱۰- شکند گومانیک، فصل ۱، بند ۲۶۵-۲۶۴.

له سەردەمی ئیسلامیشدا، له بلاوکردنەوهی ئایینی خۆیان کەمتەرخەم و خەمسارد نەبوونە و لەو ئەركەشیاندا ئەوپەری حەز و سەلیقەیان هەبوو و خستویانەتە گەپ.

گوجهستهك ئەبالیش

یەكێك لەو هەقپەیفینانەهی كە لە نیوان (تازەرفەرنیغ)ی موییدی گەورەیی زەردەشتی و (گوجهستهك ئەبالیش)ی زەندیق كە مانی یان دەهری بوو، هەبوو، نیشاندهری ئازادی ئەمانەیه له بلاوکردنەوهی بیروباوەری خۆیان له سەردەمی فەرمانپەرەتی مەئمووندا. نووسراویکی بچووك لەو بارەیهوه به زمانی پەهلەوی به جیماوه كە چیرۆکی ئەو هەقپەیفینەیی تیا^{٣١١}. لەو نووسراوه دا، ئەبالیش كە لە ئایینی زەردەشت هەلگەراوەتەوه، لە حەزوری مەئموون لەگەڵ (تازەرفەرنیغ)ی موییدی زەردەشتیدا دەكەوتیته هەقپەیفین و گفتوگۆ و هەفت رەخنە به شیبەیی پرسیار دەخاتەروو. بەلام ئەو وەلامانەهی كە تازەرفەرنیغ دەیاندا تەوه ئەوەندە سەرخراکیش و پەوانن كە مەئموون و ئەوانەهی لەوی دانیشتون سەركەوتنی تازەرفەرنیغ پشتراست دەكەنەوه و ئەبالیش شەرمەندە و تێكشكاو له دانیشتنە كە دەچیتە دەرەوه. پەیرەوکارانی مەزەدەك لە هەموو پاشاوهی گروپە ئایینییه كانی تری سەردەمی فەرمانپەرەویی ساسانی، نەفرەتلیکراوتر و مەترسیدارتر تەماشای دەکران. لەگەڵ ئەوهدا له دوا دواییه كانی سەردەمی فەرمانپەرەویی مەئمووندا، بواری خۆ دەرخستنیان بۆ رەخسا و پروبەرووی موسولمانان بوونەوه. ئەو گروپە لە ژێر ناوی خورەمی و خورەمدینی لە سەردەمی مەئموون و موعتەسەمدا راپەڕین و باس و چیرۆکی ئەمانە لە بەرسەهاتی بابەك و مازیارد هاتوو. ئەو گروپە ئایینییه له گروپە زەردەشتییه كانی تر كە مەتر بواری گفتوگۆ و هەقپەیفین و بەلگە هینانەوه لەگەڵ موسولمانە كانیان هەبوو و ئەو نەبەردەهی كە بۆ سەركەوتن و سەرخستنی ئایینی خۆیان ئەنجامیان دەدا سەرلەبەر له مەیدانە كانی جەنگ بوو. سەرەرای هەمووی ئەمانەش لەو كۆتیبانەهی كە سەبارەت به زانستی كەلام و گەلان و میلله تان نووسراون بنەمای باوەر و ئایینی كەیان باسكراوه، بەلام وا پێدەچێ لەبەرئەوهی موسولمانان ئەوانەیان به خاوەنی كۆتیب (اهل الكتَاب) نە ژماردوو، بواری گفتوگۆ و دیالۆگیان پێنەداون. لەبەرئەوه ناتوانین بزانیان داخۆ بۆ

٣١١- دەق وەرگێڕانی نووسراوه كە لەلایەن بارتلمی به زمانی فەرەنسی (١٨٨٧) و هەمان چاپ به زمانی ئینگلیزی (١٩٣٦) بلاوكرایهوه صادق هیدایەت وەرگێڕاوه له (١٣١٦ هەتاوی).

بانگەشه و بلاوکردنەوهی بیروباوەری ئایینی خۆیان چ بەلگەیه كیان هیناوه تەوه و له نیو پروناکیی زانست و عەقڵدا چۆن چۆنی توانیویانە له گەڵ زانایانی ئیسلامدا پروبەروو ببنەوه؟

شعوبیه كان

له گیروگازی ئەو مشتومپرانەهی كە سەبارەت به زەمینەیی بیروباوەر و تیروانینە ئایینییه كان له نیوان بیرمەند و زانایان له گۆزیدا بوون، پرسیکی دیکەش له نیو موسلمانە كاندا جێی باس بوو: ئایا عارەبه كان كە ئییران و زۆر وڵاتی تری جیهانیان هیناونه تە ژێر ئالای ئیسلام و بەسەر زۆر له گەلانی جیهاندا سەركەوتوون، له گەلانی تری جیهان رەسەنترو مەزنترن؟ هەلبەتە عارەبه كان خۆیان لەو بارەیهوه گومانێکیان نەبوو. زۆر به ئازایەتی و جوامیری و میواننەوازی و قسەزانی خۆیانەوه دەیان نازی. لەبەرئەوه هەول و تێكۆشانەیش كە له کاری بلاوکردنەوهی ئیسلامدا نواندبوویان، خۆیان له موسولمانە كانی تر به خاوەن هەقتەر دەزانی. به هۆی ئەوهدیش كە پێغەمبەر عارەب بوو و قورئانیش بەزمانی عارەبی بوو، پێیانابوو كە عارەب له هەموو میلله ت و گەلانی تری جیهان مەزنتر و لە پێشتره و ئەو تیروانینە له پۆژگاری ئەمەوییه كاندا، له ئییران كە عارەبه كان زۆر خۆیان پێهەلده كیشا بوو مایهیی رەنج و نازاری زۆر. بۆیه هیواش هیواش ئەو بیرە له میشکی موسولمانان چەسپی كە ئەو بانگەشهیهی عارەبه كان و ئەو رەفتار و كرداریان كە به سووك سەیری موسولمانانی نا عارەب دەكەن، به هیچ شیوهیهك لەگەڵ ناوهرۆك و ریتوینییه كانی قورئان یەك ناگریتەوه. مەگەر ئەوه نییه كە له قورئاندا باریه تی و یەكسانی گشت موسولمانان بەراشكاوییهوه باسكراوه؟ قورئان به راشكاوییهوه دەپگوت كە "ئەهی خەلکینه، ئیمە ئیسو هەموومان له پیاو ژن ئافراندوو و کردوو مانن به تیره و هۆز گەلیك تا یەكتر به هۆی ئەوهه بناسن"^{٣١٢}. هەرودها جەختی دەکردوه كە "هیژاترینی ئیوه لای خوا ئەو كەسهیه كە پارێزگار و پاكتەر" و پێغەمبەریش گوتبوی: "عارەب هیچی له ناعارەب هیژاتر و مەزنتر نییه مەگەر به هۆی پارێزگاری خۆیهوه بیست". بهو پێیه، ئەو بانگەشه و خۆ هەلکیشان و فیز لیدانانەهی كە عارەبه كان دەیانکرد نارهوا بوون و هیچ بنەمایه کی دروستیان نەبوو. لەبەرئەوه زۆر له موسولمانان نەیان توانی بەرگەهی ئەو نارهواپی و بەسووكگرتنانه بگرن و به ئاشكرا كەوتنە رەتکردنەوهی ئەو بانگەشانه و نكۆلیکردن لێیان. گوتیان عارەب هیچ شتیکی له میلله تانی تری جیهان زیاتر نییه. مرۆقه كان گشتیان له یەك گەوهەرن و له

٣١٢- قورئانی پیرۆز: سورهتی حجرات، ئایهتی ١٣.

نەژاد و تۆرمەدا ھېچيان ھېژاتار نېن لەوھى دىكەيان، ئەگەر مەزنى و ھېژاتار بوونىك ھەبى، لە نېوان مېللەتان و تېرە و ھۆزەکاندا نېبە بەلکو لە نېوان تاکەکانە و ئووش تەنھا بە ھۆى پاکی و پارزى کارىبەوھى و بەس. چاکە و خراپە و بەرزى و نزمى لە نېو ھەر مېللەت و تاپفەيە کدا ھەيە، بەلام لە نېو ھەر مېللەت و تاپفەيە کدا چاکە، چاکەيە و خراپەش خراپە. ئەو کەسەي کە خۆى نزم و ھېچ پوچە ناتوانى بە ھۆى گەرە و پېشىنانى مېللەتە کەى خۆى، شەرەف و مەزنايەتى بۆ خۆى زيادبکات و ئەو کەسەيش کە خۆى مەزن و بەرز و گەرەيە بە ھۆى ئەوھى سەر بە پياو خراپانى ھۆزکەيەتى لە شکۆ و ھېژايە کەى کەم نايئتەوھ. کاتىك خەلکى عىراق گشتيان رەچەلە کى خۆيان دەگيرايەوھ بۆ خوسرەوقوباد، شاعىرکى لە شعوبىيە کان بە گالئە پىنکردنەوھ پرسى ئەگەر وايە ئەى (نەبەتى) يەکان بۆ کوى چوون؟

ئەو کەسانەى کە مەزنتربوونى عارەبانىان رەتکردوھ لايەنگرانى يە کسانى بوون و ئەو جۆرە بانگەشە و قسانەيان بە زيانى ئىسلام دەزانين. بەلام عارەبەکان، بەتايبەت نەفام و خۆفشکەرەوھ کانپان، کە قسەى ئەو يە کسانىخووانەيان قبول نەدەکرد، تووشى لۆمەگەلکى خراپتربوونەوھ. ئەو کەسانەى بەناوى شعوبى ناسران، قسەکانى يە کسانىخووازەکانيان کردنە دەستاويز و بيانو و ھىواش ھىواش کەوتنە سووکايەتى پىکردن و لۆمەکردنى عارەبەکان. گوئيان و بەلگەيان ھىنايەوھ کە عارەبەکان نەک ھېچ شتىکيان لەگەلانى تر زياترو باشتر نېبە بەلکو خۆيان ھېچ شتىكى تايبەتى و باشتريان تيانېبە. ئەوان قەت نە دەولەتتىکيان ھەبوو، نە دەسەلاتىک، نە پېشەسازى و ھونەرىکيان پېشکەش بەجېھان کردوھ و نەزانست و زانبارىيە، جگە لە تالانکارى و پياوکۆزى ھونەرىکيان نەبووھ و لەبەر برسېبەتى و بەدبەختى، منالەکانى خۆيان زىندە بەچال دەکرد و دەکوشت. بەلام سەبارەت بە قورئان و ئايىنى ئىسلام کە عارەب پىسى دەنازن و پۆزى بەسەر موسولمانەکاندا، پىلئەدەن، خۆى ھېچ پەيوەندىبە کى بە عارەبەوھ نېبە. قورئان و ئايىنى ئىسلام خۆيان لەو قسە و بانەگشە بىجى و نارەوا و دەمارگىريانە بىزارن و ئەو ھەلئس و کەوتەيان بەشتى دزىوو و نارەوا داوئە قەلەم.

ناوى شعوبى، کە لەو گروپە ناکۆکەى عارەب و لەو کەسانەى کە لايەنگرى يە کسانى بوون نراو، لەو رووھەيە کە ئەو دوو گروپە لەو باوەرە بوون کە ھۆز و تېرە عارەبەکان، لەگەل گەلانى ناعارەب ھېچ جياوازيبە کيان نېبە، و ئەو قسە و بانگەشەى عارەبەکان کە خۆيان لە خەلکانى تر

ھېژاتار و مەزنتر دەزانن، قسە و بانگەشەى بىجى و نارەوان^{۳۱۳}. مشتومرى نېوان عارەبەکان لەگەل ئەو شعوبىانە وردە وردە پەريان سەند، ئىدى لە ھەر گروپىك قسە کەرانىك سەريان ھەلدا و يەکتريان لۆمە و جنىوياران دەکرد و دژبەرانى عارەب، بە تايبەت زەردەشتى و زەندىقيبەکان، بازارى ئەو ھەنگامەيان گەرمتر کرد و لە پەلامارو ھەجوى عارەب زياد لەوھى پىويست بى، زيادەرۆييان کرد و کارەکەيان گەياندە رادەيە کە ھىواش ھىواش نەک ھەر خەلکى عارەب بەلکو ھەر شتىكى تريت لە زمان و ئايىن و بىروباوەرەوھ بگرە کە دەگەرپايەوھ بۆ عارەبەکان، خراپە بەر سووکايەتى پىکردنەوھ و نارەزايەتى و دژايەتى کردنى ئەو بانەگشەى عارەبەکانيان کردنە بىانوونى کە دژايەتى بانەگشەکانى قورئان و ئىسلامىش بکەن و لەو مشتومرپانەدا بە تەواوى لە سنور دەرچوون.

ئەو شعوبىانە ھەر تەنھا لە ئىران نەبوون، لە ھەموو ولات و سەرزەمىنە ئىسلامىيەکانى تريت لە ھەرچىيە کە خەلک لە دەستى خۆيەرستى و فيزليدانهکانى عارەب و تەنگ ھاتبوون، شعوبىيەکانىش دروست دەبوون و دژى عارەبەکان راست دەبوونەوھ. بەلام لە ئىراندا، لە ھەموو جۆرە خەلکىک لە نېو ئەو گروپە يە کيان دەگرت کە ھەمويان بۆ ناشىرينکردن و دژايەتپىکردنى عارەب ھاودەنگ و ھاودەست دەبوون. لەگەل ئەوھشدا، زۆرترينى ئەو شعوبىانە لە ئىران لەو کەسانە بوون کە ستەم و بىداديان لەدەستى عارەب چەشتبوو.

دەواتين بلئىن وەرزيو و گوندشېنەکان، بەتايبەت ناوچە دوورە دەستەکانى ئىران لە ھەمووان پتر کەوتبوونە بەر ستەم و بىدادى عارەب. لەلايە کە خاوەن مولک و دەرەبەگەکان ستەميان لىدەکردن و لەلايە کى تريت باجگر و کاربەدەستەکان مال و قووتى رۆژانەيان بەتالان دەبردن. لەبەرئەوھ بوو کە ئەوانە، لە ھەموو چىن و تويزەکانى تر زياتر لەگەل بىروباوەرې شعوبى ئاشناسبوون. سەرچاوەکان نووسىويانە کە^۱ لە نېو شعوبىيەکاندا ئەوانەى کە زۆر رکيان لە عارەبان دەبىتەوھ و دژيانن ئەوباش

۳۱۳- بۆ زانبارى زياتر سەبارەت بە شعوبىيەت بگەرپتوھ بۆ ضحى الاسلام دانانى ئەجمەد ئەمىن کە بە ھۆى عەبباسى خەلىلى بە ناوى (پەرتووى ئىسلام) بۆ سەر زمانى فارسى وەرگىراواھ. ھەرۇھە زنجيرە و تارەکانى جەلال ھرمایى لە گۆقشارى مېھر سالى دووھم کە زۆرەى بابەتە کەى لە ھەمان کتیبى ضحى الاسلام وەرگرتووھ. ھەرۇھە دائرە اسلام ج ۴، ص ۴۱۰ و تويزىنەوھى گولد زېھر لەم بارە لە کتیبى muhammedanische studien، اشکند گمانىک، فصل ۱، بەند ۳۶۵- ۶۲۴.

نەبەتی و جووتیار، گوندنشینەکانی ئێرانین، بەلام سەران و ئەرستۆکراتەکانی ئێرانێی کە خاوەنی پلە و پایە بەرز، ئایینیان ناسیبوو و شەرف بە ڕەجەلەکی خۆیان دەزانن^{۳۱۴}."

ئەو وتەییە (ئێن قوتەییە) ئەگەرچی لە ڕەنگ و بۆی مەبەستدارانە و دوژمنانە خالی نییە، سەرئێرکێش و گرنگە. لە کاتی کە هێزێکی هێرشبەر دەست بەسەر ولاتی کەدا دەگرێ و دەبجاتە ژێر ڕێکێفی خۆی، ئەرستۆکرات و سەرانێ ئەو ولاتە هەمیشە زووتر لە چین و توێژەکانی تر دەست لە گەڵ هێرشبەر و دوژمنان تێکەڵ دەکەن و دۆستایەتیا دەکەن. ئەو پلە و پایە پڕ بەهایە کە هەیانە هەمیشە وایان لێدەکات بۆ پاراستنی شکۆ و دەسلاتی خۆیان لە گەڵ دوژمنە داگیرکەرەکانی خۆیاندا تێکەڵاوی بن و کاریگەری و نفووزی ئەوان قبوڵ بکەن. بۆیە دەبیبین دەوای هەر کارەساتێک کە بەسەر ولاتی کەدا هاتیبێت توێژی ئەرستۆکرات لە هەموو خەلکی تر زووتر داب و نەریتە نەتەوێیەکانی خۆی لە دەست داوه و تەنانەت ڕۆ و ڕەسم و نەریتی بێگانەکانی وەکو (پایە و شکۆ) یەکی تازە، قبوڵ کردوو.

لە ئێرانیش، جووتیار و مەزنزادەکان، هیواش هیواش توانیان جێی خۆیان لە نیۆ حکومەتی عەرەبیدا بکەنەوه، بۆیە لە هەندێ حالت کە پلە و پایە و ناو نایانگی خۆیان تێیدا مەبەست بوو بترازی، لە راپەرینەکانی دژ بە عەرەبەکاندا، کەمتر بەشداریان دەکرد. بەلام گوندنشینان و وەزیران کە لە ژێر ستەم و چەوسانەوی داگیرکەراندا دەیاننالا، نەیان دەتوانی لە گەلیان ڕێکبکەون و ببنە هاو دەنگ و هاو دەستیان، هەمیشە لە بیانۆیک دەگەرێ کە لە بەرامبەر ستەمکاران و شەڕخوازەکانی عەرەب راست ببنەوه و بەرخۆدان بکەن. لەبەرئەوه بوو کە قسە و بانگەوازی شعوبییەکان لای گوندنشی و وەزیرە ستەمدیدەکان، نفووزو کارتێکردنێکی زۆری دەبوو. بەسەرھاتی شعوبییەکان لە میژوودا، سەرئێرکێش و مایەیی خۆیندەوێ. باوەری ئەوان لەبە بچووکزانینی عەرەبان، سەرچاوەی لە هەستی نەفرەت و تۆڵەسەندنەوێ و وەردەگرت. ئەوان نەک هەر عەرەبیان لە ناچارەب هیژاتر و گەورەتر دانەدەنا بەلکو ئەوانیان لە هەموو میللەتانی جیھان نزمتر و هیچ و پوچتر دەزانی. ئەو بۆچوون و بانگەوازی لەسەر دەمی حکومەتی ئەمەویدا کە عەرەبەکان ئەوپەری دەسلالات و سەرورەیان بە دەستەوه بوو، لاواز و کز بوو، بەلام لە سەردەمی فەرمانرەوایی عەبباسییەکاندا وردە وردە پەری سەند و بەهێزبوو. لە زەمانی (هیشام کورێ عەبدولەلیک) مردوو لە سالی (۱۲۵/۷۴۳ز) کاتی (ئیسماعیل کورێ یەسار) مردوو لە سالی (۱۳۵/۷۵۳ز) شانازی بە

۳۱۴- ابن قتیبە، کتاب العرب، رسائل البلغای، ل ۳۳۰.

نەزادی ئێرانێ خۆی کرد، بە توندی سزا درا. دەلێن ناوبراو لەبەردەم ئەو خەلیفە ئومەویە شەریکی خۆیندەوه و تیایدا پەسنی شکۆ و گەورەیی نەزاد و تۆرەمە ئێرانییەکانی کرد و گوتی "کییە وەکو خوسرە و شاپوور و هورەزان شایستەیی شانازی و مەزنایەتی بی؟". کاتی هیشام گوتیبیستی شەرەکانی بوو، توورەبوو و پەلاماردەرانی پێیگوت "شانازی بەسەر مندا دەفرۆشی و لەبەرامبەر خۆمدا پەسنی خۆت و میللەتە کەت دەکەیی و پێیانەلدەلێی!" دواتر فەرمانی دا لێیدەن و فریسی دەنە نیۆ بیرێک^{۳۱۵}.

لە قونای فەرمانرەوایی ئەمەویدا، بیرورا و قسەیی شعوبییەکان بەوپەری سەرسەختییەوه دژایەتی دەکراو رەتدەکرایەوه، بەلام لە رۆژگاری عەبباسییەکاندا، کەسانێکی وەکو (بەشار کورێ بۆرد) بە ناشکرا عەرەبیان لەقاو دەدان و پەسنی ئێرانییەکانیان دەکرد، هەندێ لەوانە تەنانەت بە ناشکرا خەلیفەکانیان کە بەنی هاشم بوون رەتدەکردنەوه و دەیانگوت وەرنو بەرلەوهی پەشیمان ببنەوه، خۆتان وازیین و بۆ حیحازی زیدی خۆتان بگەرێنەوه و خەریکی خواردنی مارمیلۆک و لەوێراندنی مەرکەتانتان بن...^{۳۱۶}.

ئەگەرچی نووسین و ئاسەوارەکانی شعوبییەکان بەتەواوی لەلایەن دەمارگیرە لایەنگەرەکانی عەرەبەوه لە نیۆ براون، بەلام لەوهی لە دور تویی کتیبەکانی دوژمنەکانیان وەرگیراوه و نەقل کراوه بەچاکی دەتوانین راستی داوا و بانگەشە و پوختەیی پەيام و قسەیی شعوبییەکان تێبگەین. نەفرەت لە عەرەب، هیواش هیواش وەک چۆن (جاحظ) وتویه بە نەفرەت لە هەر شتێک کە پەییوێندی بە

۳۱۵- بۆ درێژەیی ئەم چیرۆکە بگەرێت بۆ اغانی، ب ۴، ل ۱۳۵، هەرەها لە ضحی الاسلام ۱، ل ۳۰- ۲۹ کە شیعری ئیسماعیل کورێ سەیار لەوی هاتوو.

من مثل کسری و سابور الجنود معا

و المرمزان لغفر او لتعظیم

۳۱۶- ضحی الاسلام، ۱، ل ۶۵ ناماژەیه بۆ متوکلێ کە دەلێ:

هلمو الی الخلع قبل الندم
فقل لینی هاشم اجمعین
لاکل الضباب ورعی الغنم
فعودوا الی ارضکم بالحجاز

بۆ بە کورانی هاشمییەکان بۆ با دەست هەلگرن بەرلەوهی پەشیمان ببنەوه، و بگەرێنەوه خاکی خۆیان لە حیحاز بۆ خواردنی کلۆ و میتشولە و بەختێکردنی مەر و مالات.

عاره به وه هه یه کۆتایی هات^{۳۱۷} و شعوبییه کان ورده ورده قسه ی به کساغوازه کانیا ن کرده بیانویک بۆ پهره پیدان و بلاوکردنه وه ی دوانه یی (شنوت) و زه ندیقییه ت.

له سه رده می فه رمانه پوهایی مه ئموون و موخته سه مدا په ره سه ندنی نفووز و ده سه لاتی ئییرانی و تورکه کان، به ته وای عاره به کانی لاواز و زه بوون کردبوو. فیشال و بانگه شه ی گه وره تر بوونی نه ژادی عاره ب ئیدی له ته فسانه یه ک به ولاره شتیک نه بوو. خه لیفه کان له دایکیانه وه عاره ب بوون. وه زیره کان زیاتر له نیو ئییرانییه کانداه لده بژیردران. سه رداران و سوپاسالارانی خه لیفه زیاتر له تورک و ئییرانییه کان بوون. له به رته وه بلاوکردنه وه ی په یامی شعوبییه کان ئیدی تووشی به ره به ست نه ده بوو و به م چه شنه، له نیو گیروگازی ته و مشتومر و ده مه ته قی مه زه به بی و که لامیانه ی، که له و رۆژگارنه دا له نیوان گروه موسولمانه کان و مه زه به کانی تر دا له گۆریدا بوون، په یام و قسه ی شعوبییه کانیش وه کو په یام و قسه ی ئابین و مه زه به بیکی نوی ده رکه وت و به ره له ستکار و لایه نگری په یادا کردن. به ره ره حال، له رۆژگاری مه ئمووندا هیواش هیواش شعوبییه کان له ده رباره ی خه لافه تدا رپی و پیگه یه کیان وه رگرت. وه ک ته وه ی هه ندیکیان له (به بیتولجیکمه ی) مه ئمووندا پۆست و پله یان هه بوو.

(۱۰)

كۆتايى شهويك

دواین ساله کان

لهو سالانهی که بهغدا کوشتن و لهداردانی بابەك و مازیار و ئەفشینی لی ئەنجام درا، دوو سەدهی بێدەنگی و تێکۆشانی ئێرانییەکان تێدەپەری. له داگیرکردنی ئەهاوندەوه تا کوشترانی بابەك دوو سەد سال تێپەری کرد. ئەو ماوەیە بۆ ئێرانییەکان وەکو شەهزەنگیکی خەوتامیز تێپەریبوو، شەویکی تاریک و ترسناک کەله هارە و نرکەهێ تۆفانەکان و نالەهێ کوندە پەپۆکان بترازی هیچ شتیەک ئەو بێدەنگییە هێدمە نامیزەهێ تێک نەشکاندبوو. له بێدەنگییە هێدمە گرتووهی ئەو دوو سەده تاریک و شەه زەنگەدا، له نیوان هێزی ئێرانی و عارەبیدا، کیشمە کیشیکی گەوره له گۆریدا بوو. له شانۆی رکابەریە سەربازی و سیاسییەکاندا دوو دژبەری دل پر له کینه بەرۆکی یەکتریان گرتبوو و هەریەکیان هەولێ دەدا پشتی ئەوی دی له زەوی بەدا. میژووی ئەو دوو سەدهیە، میژووی نواندنی هێز بوو له نیوان دوو نەتەوهی ئێرانی و عارەبیدا له ماوهی ئەو هێزنواندن و پێکداپێژانەهێ نیوان ئەو دوو هێزەدا، زۆرجار عارەبەکان پشتیان بەعەردی کەوتبوو، بەلام لهو سالانهی که بهغدا کوشتن و له سێدارەدانی بابەك و مازیار و هەنگ و جەژنی سەرکەوتن یاد دەکردهوه، ئیدی بەکردهوه مەیدانەکه بۆ عارەبان بەتەواوی چۆل ببوو.

له کۆتایی دوو سەدهدا، عارەب ئیدی دەسەلاتداری ئێران نەبوو. ئەو سەرۆکی و دەسەلاتەهێ که له سەردهمی بەنی ئومەییە به فیز و خۆهەلکیشانەوه بۆ خۆی بەرپەواي دەبینی و به مافی خۆی دابوو قەلەم، لەم رۆژگارەدا ئیدی بەتەواوی له بیری چوو بوووه. له دەرباری خەلافەتدا نفوز و دەسەلاتی ئەوان ئیدی نەیدەتوانی رۆبەرپووی نفوز و دەسەلاتی ئێرانییەکان ببێتەوه. بالا دەستی فەرھەنگ و شارستانیەتی ئێرانی، خەلیفەهێ عارەبی بەتەواوی خستبوو ژێر کاریگەری خۆی و بەسەریدا زال ببوو. نەجیبزاده و فەرماندە ئێرانییەکان، یانی ئەوانەهێ که له سەردهمی ساسانییەکاندا بەقەولی میژوونووسانی ئیسلامی به (صاحب بیوتات = خاوەن مالەکان) ناو دەبران، له دوا دواییەکانی دوو سەدهی بێدەنگی و دان به خۆداگرتندا، ئەوهی که له رۆخانی مەداین و ئەهاوند دا له دەستیان دابوو، دووبارە و دەدەستیان هێنایەوه. حکومەتە ناوچەییەکان به زۆری له دەستی ئەواندا بوون و بەدانی بەرتیل و باج و خەراج ئەو بواریان دەستەبەر دەکرد، که خەلکی هەزار و بی پشست و پەنا بەناوی ئایینەوه وەکو مانگا دابدۆشن. له دەرباری خەلافەتدا عارەبەکان کەشبوونە دواوه و نۆکەرە تورکەکان که تازه هاتبوونە نیووه، وەکو خووی نۆکەراییەتی خۆیان، لایەنگری و دۆستیایەتی و پشتیوانیی خۆیان به هەرکەسێک که کریار بوايه دەفرۆشت.

نفووز و ئوتورپتهی تورکه کان

خهلیفه که له پهره گرتنی دهسه لات و هه ژمورنی ئیترانییه کان ده ترسا، له بهرته وهی پشتیوانی و دۆستایه تی عاره به کانی له دهست دابوو، هه وئی ددها هیژی تورکه کان بکاته پشت و پهنای خۆی. بۆ رازی کردنی تورکه کانیش پیویست بوو که دهستیان ئاوه لا بکات به که یفی خۆیان یاری به گیان و مالی خه لکی بکن. به ئی پیویست بوو که به خشیینی خه لات و دانسی پاره و دارایی تهو نۆکهره تازه بابه تانه رازی و گوپرایه لی خۆی بکات.

به چاکی ده تانین ئاکامی تهو باره ناله باره وینا بکهین: بلا بوونه وهی گهنده لی و به رتیل و پهره گرتنی سته م و نانه منی له وه ها بارودۆ خینکدا شتیکی مسۆگهره. له به غدا هیواش هیواش کار گه یشته تهو راده یه که هیچ کس به ته مای گیان و مالی خۆی نه بوو. تورکه کان، به هه زار جوړ خه لکیان نازار ددها و خه لیفه ش نه یده توانی رپگرگی تهو کارانه یان بیت.

له کو تاییه کانی قۆناغی فه رمانه وایه تی موعته سمدا، ده رباری خه لافه ت به ته واوی که وتبووه ژیرده سستی تورکان، به لام له گه ل ته وه شدا تا موعته سه م خۆی ما بوو، تورکه کان له بهرته وهی نۆکهری کپدراوی تهو بوون، به رفه رمانه تی تهویان ده کرد، به لام دوا ی تهو ئیدی ملیان بۆ هیچ خه لیفه یه ک که چ نه ده کرد. تهوان له به غدا به سه ر خه لیفه دا زال ببوون و له شه رکاندا سته م و بی دادیان ده رهق به خه لک ته نجام ددها. به زۆری و زۆرداری داراییه کانی خه لکیان ده برد و که سیس نه یده توانی له مافی خۆی بی پیچته وه. به تۆبزی ده ستریزیان ده کرده سه ر ناموسی خه لک و که سیس نه یده توانی رو به روویان ببیته وه. باسی تهو پیاوه که پینج سه د دیناری به قهرز دایه ته میریک له به غدا، له کتیپی (سیاسه تنامه) دا هاتوو^{۳۱۸}. تهو باسه نمونه یه که له رووداو و بوویه ره کانی ژیا نی ناسایی تهو رۆژگاره ی خه لکی به غدا که تورکه کان بی ته ندازه دهستیان به سه ر گیان و مال و سامانیان دا گرتبوون.

سته مکاری بی کار به دهستان

له به غدا بارودۆخ به م چه شنه بوو، به لام له ده قهره کانی تر له وه ش خراپتر بوو. کارگوزارانی خه لیفه، چ تورک و چ عاره ب، شه م، کویرم که وتبوونه گیانی خه لک. ته مانه له

پینا و پرکردنی کیسه ی خۆیان له هیچ جوړه سته م و بی دادییه ک نه ده سه له مینه وه. ته مه ی خواره وه یه کی له نمونه کانی زولم و بی دادی کاربه ده ستانی خه لیفه یه:

...^۱ له سه رده می فه رمانه وایه تی موعته سه مدا کابرایه کی نو سه ر هه بوو که بی کار بوو و به رده وام چیرۆک و باسی ده نو سین و ده جووه سه رای مه عته سه م و کاتی موعته سه م داده نیشت تهو باسه که ی پیشکه ش ده کرد و ناوه رۆکی باسه که ش ته وه بوو که من پیاویکی نو سه ر و به توانام و ته گهر ته میرو لموئیمین کاریکم بۆ دیاری بکا به باشی ته نجامی دده م و خه زینه ی خه لیفه ده وله مه ندر ده کم و خۆیشم نانیک بۆ خۆم وه ده ست دینم. موعته سه م له و پی شنیاز و داواکاریانه ی تهو ماندرو بوو، و فه رمانی به کارگپ و نوینه رانی دیوان دا کاریک که ته وه نده بایه خی نه بی دیاری بکن، گو تیان مزگه وتی به سه ر ده بی به ردریز بکریت چونکه که باران ده باری هه وشه و ده وره بری ده بیته قور و لیته. فه رمانیکیان بۆ نووسی که بچی و ته وکاره وه ته ستۆ بگری. فه رمانه که ی وه رگرت و که وته ری، له رینگا دا به ردیکی جوانی (تورت) ره نگاره رنگی دۆزییه وه و به رده که ی هه لگرته وه و له گه ل خۆیدا بردی، کاتی گه یشته به سه ر غولا میکی له پیش خۆی ره وانیه ی شار کرد تا پیشوازی لیکه ن، خه لکی شار بیران ده کرده وه تۆ بلینی به چ نه رکیک هاتبی. فه رمانه که ی پی راگه یان دن که ده بی مزگه وتی شار به ردریز بگری، پینان گوت به سه رچاو چی به جیتی ده که ی، به لام ته مه شتیکی ته وه نده گرنگ نه بوو که بۆ جیبه جیکردنی فه رماننامه ی خه لیفه ی بۆ پینی. کابرا به رده عه قیقه ی له گیرفانی خۆی ده رهینا و گوتی فه رمانه که ته وه یه که هه موو به رده کان له م جوړه به رده بن. هه موویان واقیان وپما و گو تیان جا تهو جوړه به رده له کو ی ده ست ده که وی؟ ته ویش پییدا گرت تا ناچار ی کردن له جیاتی تهو جوړه به رده پاره یه کی زۆر بدن، ئینجا رینگی پیدان هه ر به ردی که له وی هه یه بینن و کاری به ردریز کردنه که ی پی ته نجام بدن. کابرا تهو پاره یه ی لیوه رگرتن و بۆلای مه عته سه م گه پرایه وه، موعته سه م لینی پرس ی تهو پاره یه چییه ؟ گوتی ته مه دا هاتی کاری به ردریز کردنی مزگه وتی به سه ریه که به مستان سپارد بوو. موعته سه م گوتی که سینک تهو هه موو پاره یه له کاریک که هیچ بایه خیکی نییه وه ده ست بینی شایسته ی هه موو کاریکی گه وره یه، بۆیه فه رمانیدا بیخه نه ریزی نو سه رانی دیوان و کاروباره که ی ریک که وت^{۳۱۹}. کاتییک خه لیفه تهو پاداشته نه به پۆست و پله و پایه پاداشته ده داته وه ئاشکرایه که به رپرس و کارگوزاره کان بۆ رازی کردنی دلای خه لیفه له شار و ده قهره کانی تر دا چ ناگریک ده نینه وه.

۳۱۹- عوفی: جوامع الحکایات، نسخه خطی.

بەمەترەزە کارگوزارانى خەلىفە، بۆ ئەو ھى خەزىنە سولتان لە پىرى دابى و خۆشىيان لەم مېوھدا سوودىكىيان پى بېرى لە ئاست ھاۋلاتياندا خۇيان لە ھىچ چەشنە ستەم و بىدادىيەك نەدەپاراست. ئەمانە بەزۆرى كار و پلە و پاىەى خۇيان لەرپى بەرتىل و بەرتىلكارىيەو ھەدەست دەھىنا.

وھزىر ھىچ كار بەدەستىكى دانەدەمەزرا نەگەر لە پىشدا پارەيەكى ھەك بەرتىل لىنەستىنى و بەو بەرتىلەيان دەگوت "مرافق الوزراء" (پىداۋىستىيەكانى ھەزىران). يەكىك لە نمونەكانى ئەو بەرتىلخواردانە لەبەرسەھاتى (خاقانى) ى ھەزىرى (موقتەدىر) ى خەلىفەى عەبباسىدا دەخۆيىنەو: دەنوسن كە "ئەو زۆر دانان و لادانى ئەنجام دان بەرادەيەك كە دەلئىن لەيەك رۆژدا فەرمانرەوايەتى (كوفە) ى بە نۆزدە كەس داو و لەھەر يەكىكىشىيان بىرك بەرتىلى ھەرگرتو و ھەريەكىك لەوان كە كارەكى تەواو دەبوو يەكسەر بەرەو كوفە دەكەوتە رى، لە رىگادا ئەو كۆمەلە گەيشنەو يەكتر و گوتيان باشە چ بەكىن؟ يەكىكىيان گوتى ويژدان ئەويە كە كامە لە دواى ھەمووان چۆتە لاي ھەزىر و فەرماننامەى بەرپۆبەردنى كوفەى لىوەرگرتو ھە با ئەو بچىتە كوفە.

لەسەر ئەو رىككەوتن ھەژدە كەسەكى تر گەرانەو و كەسى نۆزدەھەم چوو كوفە. خاقانى كە ئەوانەى بىنى تەرىق بوو ھەو و ھەريەكەيانى بۆ كارىك دامەزرا^{۳۲۰}.

كاتىك لە سەردەمى موقتەدىدا كە دەسلەت و نفووزى خەلىفەكان بە ھۆى بەرتەسكبوونەو ھى قەلەمپەويى ھكۆمەت زۆر لە نزمىدا، ھەزىرىك بۆ كارى چاودىرى و بەرپۆبەردنى شارى كوفە بەم شىوھىەى سەردەو بەرتىلى ھەردەگرت ئاشكرابە كە لە سەردەمى رەشىد و مەئموون و موعتەسەمدا ھەزىرەكان تا چ پادەيەك تۈنەيوانە شوولى لىھەلكىشن.

كاتىك كارگوزار يا چاودىرىك تۈنەيوانە ئەو پارەيە كە پىدەگوترا "مرافق" بداتە ھەزىر، دەبوو بەشىكى پارەكەى بە نەخت بدابا و ئەو ھى دەشامىەو بەزەمانەت لە ماوھىەكى ديارىكارا و بەپى رىككەوتن بدات.

بە زۆرى خەلىفەكانىش ئاگادارى ئەو مامەلانە دەبوون و بەكارىكى نا پەسەند و زالمەنەشىيان نەدەزانىن.

گەندەلىي ھكۆمەت

ئەو كارگوزارەى كە كار و پلە و پاىەى خۇى بەو شىوھىە ھەدەست دەھىنا، مال و دارايى خەلكى تالان دەگرد و باكىشى پىنەبوو، ھەرجەندى بىويستايە و لە ھەر كەسىك ھەزى لىيا (جزيە) و باج و خەراجى ھەردەگرت. ھىچ رىگرىيەك لەبەردەم ئەو چاۋچنۆكى و ھەو سبازىيەى ئەودا بوونى نەبوو. بەسەرھاتى (مەن كورپى زائدە) لە سيستان ئەو راستىيەى سەردەو پشتراست دەكاتەو.

مەن كورپى زائدە لە سەردەمى خەلافەتى مەنسور بوو فەرمانرەواى سيستان. ئەو كابرايە لە مېژوودا بە كەسىكى سەخى و دەستكراو بەناوبانگە – و بىگومان بۆ ھەدەستەپىنانى ئەو ناوبانگە باشە پىويستى بەو ھەبوو كە پارە و سامانىكى بى ژمارى لەبەردەست دابى – لە سيستان و بۆستدا دەستىگرد بە ستاندىن و دەستبەسەردا گرتنى مال و دارايى خەلك و زۆر ستەم و نارەوايى ئەنجامدان. دانەرى مېژووى سيستان دەنووسى كە (عەبدوللا كورپى عەلاء) نامەيەكى ھەك سكاللا بۆ خەلىفە نارد، بەلام "نامەكەيان لە رىگادا گرت و ھىنايانە لاي (مەن)، ئەويش بانگى (عەبدوللاى كورپى عەلاء) ى گرد و خستىە ژىر لىپرسىنەو. (عەبدوللا) نكۆلى گرد. فەرمانى دا كە سەرى بتاشن و چوارسەد قەمچى لىبدەن و ھەروا بىرپارى دا ئەو و ئەوانەى لەو كارەدا ھاوكارىيان كىردبوو لەسەريان بدرى، بەھەزار حال تا تۈنەيان خۇيان بىكپنەو و پارەيەكى زۆرى لىستاندىن. چل پىاوى (خەوارىچ) ى گرتن و رەوانەى بۆستى گردن و فەرمانىدا كە سەرايەكى بۆ دروست بىكەن و لەكارگردن پەلە بىكەن و ھەر جىگايەك تەواو دەبوو نامەى دەنارد كە جىگايەكى تىرش ئاوا لىبىكەن و ئاوا چاكى بىكەن يا دەستكارى بىكەن.^{۳۲۱}

خەلكى ستەملىكارا لەبەرامبەر ئەو ھەموو دەستدرىژى و ستەم و نارەوايىانە ھىچ رىگا چارەيەكىان شك نەدەبرد. ھەزىرىش لەو بارەيەو چى لە كارگوزارەكان كەمتر نەبوو و خەلىفە خۇشى بەرتىلى لە ھەردووكيان ھەردەگرت و لە رەوشىكى ئاوادا سكاللا و ھەردە دلكردن بە ھىچ نەدەچوو.

ئەو بەسەرھاتەى كە لە خوارەو لە (ئەغانى) يەو گىرداۋەتەو نىشان دەدا كە لەو رۆژگارەدا خەلكى تا چ پادەيەك لەلايەن فەرمانرەوا و ھەزىرەكانى خەلىفەو چەوسىندرانەتەو ھە زۆرەى ھەرە زۆرىش لە بەرگەگرتنى ئەو ھەموو بىدادى و ستەمە بىتازى رىگا چارەيەكى

۳۲۰- ھندوشا: تجارب السلف، ل ۳۰.

۳۲۱- مؤلف مجهول: تاريخ سيستان، ل ۱۴۵.

دیکه‌یان نه‌بووه. سه‌چاوه‌کان نووسیویانه که (مهمه‌د کورپی عه‌بدولمه‌لیک زیات)ی وه‌زیری مه‌عتسه‌م رۆژتیک بۆ گوینگرتن و لیبیرسینه‌وه له سکالا‌کانی خه‌لک دانیشتبوو، کاتی دانیشتنه‌که ته‌واو بوو، پیاویکی بینی که هیشتا هه‌ر دانیشتووه، لیبیری ئایا کاریکت هه‌یه؟ گوتی به‌ئێ زولم لیکراوه و مافم بستینه. وه‌زیر لیبیری کی زولمی لیکردوی؟ گوتی تۆ زولمت لیکردوم و تا ئیستاش نه‌مویراوه بیمه‌لات. گوتی بلێ بزایم سه‌باره‌ت به‌چی زولمت لیکراوه؟ کابرا وه‌لامی دایه‌وه، نوینه‌ری تۆ فلانه‌ عه‌ردی منی به‌زۆر ده‌ست به‌سه‌ر داگرتووه و کاتی دانی باج و خه‌راجیش که هات، من خۆم باجه‌که‌م ده‌ده‌م دا تا مولکه‌که له دیوان به‌ناوی تۆوه تۆمار نه‌کری و خاوه‌نداریتی من له نیو نه‌چی. نوینه‌ره‌که‌ی تۆ هه‌موو سالی داها‌تی نه‌و مولکه بۆ خۆی ده‌با و منیش هه‌موو سالی باجه‌ زه‌ویانه‌که ده‌ده‌م. وه‌زیر گوتی نه‌و قسه‌یه‌ی تۆ پیبوستی به‌ شایه‌ت و دیاریکردن و شتی تریش هه‌یه، پیاوه‌که گوتی نه‌گه‌ر وه‌زیر لیم تووره نه‌بی قسه‌یه‌که ده‌که‌م، گوتی بلێ: گوتی دیاریکردن له‌و پرسه‌دا هه‌مان شایه‌ت و به‌لگه‌یه و نه‌گه‌ر شایه‌ته‌کان شایه‌تی خۆیان دا ئیدی پیبوست به‌ هه‌یج شتی‌ک ناکات، ئه‌ی که ده‌لێی "شتی تریش، مانای چیه‌ و مه‌به‌ستت له‌مه‌دا چیه‌؟" ۳۲۲.

وه‌زیره‌کان

نه‌و سته‌م و به‌رتیلخوارنه سه‌چاوه‌یه‌کی داها‌تی گرنگ بوو بۆ کارگوزار و وه‌زیره‌کان، له‌به‌رته‌وه‌ی خه‌لیفه‌کان خۆیان ئاگاداری نه‌و په‌وشه‌ بوون هه‌رکاتیک پیبوستیان به‌ پاره‌ هه‌بوایه، ده‌ستیان به‌سه‌ر دارایی نه‌وانه‌ داده‌گرت. نه‌و وه‌زیره‌ی که دوا‌ی یه‌که دوو سال له‌سه‌ر کار لاده‌را جگه‌ له زه‌وی و زاری زۆر، هه‌زاران هه‌زار دیناری زی‌پیشی ده‌بوو و نه‌و سامانه‌شی به‌زۆری له‌ پێی به‌رتیل و ده‌ست به‌سه‌ر داگرتن و (مراق) هه‌ و ده‌ده‌ست ده‌هینا. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ژیا‌نی زۆریه‌ی وه‌زیره‌کان به‌ ناکامی کۆتایی ده‌هات. خه‌لیفه‌ داراییه‌که‌یانی لیده‌ستاندن و به‌و کاره‌ی ده‌گوت (پاککاری). زۆر له‌ خه‌لیفه‌کان، وه‌زیره‌کانی خۆیان که ده‌که‌وتنه‌ به‌ر رق و نه‌فه‌رت (پاککاری) ده‌کردن و ده‌ستیان به‌سه‌ر دارایی و سامانی خۆیان و که‌س و کاره‌کانیان دا ده‌گرت. نه‌و نه‌ریته‌ی ده‌سته‌به‌سه‌ر داگرتن و پاککاریه‌ ورده‌ ورده‌ له‌ نیو پیاوه‌کانی تری حکومه‌تیش به‌ره‌وی سه‌ند و ده‌شی بلێین بووه‌ گرنگترین سه‌چاوه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سامان. کارگوزاران، مال و

دارایی هاو‌لاتیانان (پاککاری) ده‌کرد، وه‌زیره‌کان دارایی کارگوزاره‌کانیان گل ده‌دایه‌وه و خه‌لیفه‌کانیش هه‌مان مامه‌له‌یان له‌گه‌ل وه‌زیره‌کاندا نه‌نجام ده‌دا. کار گه‌یشته‌ نه‌وه‌ی که له‌ ده‌زگای حکومه‌تدا، به‌رپه‌به‌رایه‌تیبه‌که‌ به‌ناوی "دیوانی پاککاری" دامه‌زێندرا.

(ئین فورات)ی وه‌زیری موقته‌دیر گوتیه‌ که ده‌هه‌زار دینار له‌ داها‌تی من چۆته‌ نیو خه‌زینه‌ی سولتان و ژماردوومه‌ که ته‌واو نه‌وه‌نده‌م له‌ (حوسین کورپی عه‌بدوللا جه‌وه‌هر) وه‌رگرتبوو. له‌ راستیدا، وه‌زیر یا کارگوزاری هه‌ریمه‌کان له‌و نیوه‌دا هه‌یج زه‌ره‌ری نه‌ده‌کرد. نه‌وه‌ی که خه‌لیفه‌ لیبیده‌ستاند نه‌ویش له‌ که‌سانی تری ستاندبوو و دوا‌ی ماوه‌یه‌کیش که ده‌چوووه‌ سه‌ر کار دیسان ده‌یتوانی به‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ خه‌لکی بستینیتته‌وه‌.

کاتیک وه‌زیریکیان پاککاری ده‌کرد و نه‌و به‌ پاره‌یه‌ی که لیبیان داوا ده‌کرد له‌ توانیدا نه‌ده‌بوو بیدا، دووباره‌ ده‌یانگه‌راندوه‌ سه‌رکاری پیشووی تا به‌ هۆی ده‌سه‌لات و توانای پیشووی بتوانی دووباره‌ له‌ داراییه‌کانی خه‌لک نه‌و به‌ر (قه‌رز)ه‌ی که له‌سه‌ری ما‌بوو ب‌داته‌وه‌ ده‌زگای خه‌لیفه‌...

سامان و دارایی خه‌لیفه‌ که نه‌و شکۆ و دره‌وشاوه‌یه‌ی به‌ نه‌فسانه‌کانی (هه‌زار و یه‌کشه‌وه) به‌خشیبوو، له‌ پێگه‌ی تالان و سته‌مکاریه‌وه‌ فه‌راهه‌م ده‌بوو. له‌ هه‌موو جیگایه‌کدا هه‌ر تاراج و تالانکاری بوو. خه‌لیفه‌کان وه‌زیره‌کانیان تالان ده‌کرد، وه‌زیره‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر دارایی کارگوزاره‌کاندا ده‌گرت، کار گوزاره‌کانیش به‌ر ده‌بوونه‌ گیان و مالی خه‌لک و له‌ پیناوی ده‌وله‌مه‌ندکردنی خۆیان دایانده‌دۆشین.

نه‌و کار و په‌فتاره‌ی لیبیرسراو و کارگوزاره‌کانی خه‌لیفه‌ که له‌ هه‌ریمه‌کاندا هه‌میشه‌ به‌وپه‌ری توندوتیژی و دل‌ه‌قیبه‌وه‌ نه‌نجام ده‌درا، به‌زۆری یاخیبوون و نارزایه‌تی به‌دواوه‌ بوو. به‌ خۆزایی نیبه‌ که له‌ سه‌رانسه‌ری میژووی خه‌لیفه‌کاندا، شۆرش و راپه‌رینی خۆناوی روویانده‌دا و زۆر گروپ و ده‌سته‌ی ئایینی و سیاسی دروست ده‌بوون و نه‌مه‌ هه‌مووی ده‌ره‌نجامی سته‌م و بیدادی کارگوزاره‌ سته‌مکار و فه‌رمانده‌ و وه‌زیره‌ له‌ خاوه‌ترسه‌کان بوو که به‌رده‌وام وه‌ک دزی بی‌ تیروکه‌وان به‌رده‌بوونه‌ گیانی خه‌لک و نه‌و هه‌موو سامان و داراییه‌ زۆر و زه‌وه‌نده‌یان له‌ ریی نه‌و دزیکردنه‌ بی‌ تیروکه‌وانیه‌وه‌ کۆده‌کرده‌وه‌.

سامانی وهزیره کان

له راستیدا سامان و داهاتی وهزیره فرمانده کان له و رژگارانه دا زور له ژمار نه هاتوو و نه فسانه نامیزبوو. نهو باسانه کی کتیبه کان لهو بارهیه وه نووسیویانه و گیتراویانه ته وه نهو راستییه دهسه لیتن. میژوو نووسان باسی زه ماوه ندرکدنی مهئموونیان له گه ل کچی وهزیری خوئی (حه سه ن کوری سه هل) نووسیوه.

بۆ نمونه به شینک لهو تیچوونانه کی لهو زه ماوه ندهی بوک گواستنوه و یه دا به هۆی وهزیره خوئی ته نجام دراوه نهو بووه که: "کاتی که مهئموون گه یشته نیو سهرا، وهزیره پیشتتر تاسه یه کی پرکردبوو له مؤم و مرواری له نیو مؤمه که دانابوون که هه ریه که یان به نه ندازهی دانه یه ک فندق ده بوون و له هه ر یه کینک لهو مرواریانه پارچه یه ک کاغزه که له سه ر هه ر پارچه کاغزه ییکدا ناوی گوندیکی لی نووسرا بوو هه بوو، کاتی مهئموون گه یشت تاسه که ی له ژیر پیی نه ودا هه لپشت و له وانه ی له گه ل مهئمووندا بوون هه رکه سیان نهو پارچه کاغزه ی بۆ خوئی هه لگرتبا یه وه نهو قه باله ی نهو گونده ی که تیای نووسرا بوو به ناوی نه و وه ده کرا. ۳۲۳، نه م گیتراوه یه نه گه رچی له زیاده رژی به ده رنییه، به لām له راستیدا رهوشی نه وکات و سامان و دارایی سه رسوپه ی نه رانه ی وهزیره کانی نهو رژگار نه نشان ده دات.

هه ر لهو رژگار هه دا یه کی له سه رانی ته به رستان له کاتی خه لافه تی مهئمووندا چوه مه که. "هه موو رژژی هاواری ده کرد خه لکینه و هرن بۆ سه رخوانی نه میر، خه لکی دیار و نادیار به پیر بانگه یشتنه که وه ده چون. مهئموون فه رمانی دا له به غدا ی نه ودا هه یچ که سه سه وزه و دار نه فرۆشی. کاغزه یان ده کپی و له جیاتی دار ده یان سووتاند و ناوری شمی سه و زیشیان له جیاتی سه وزه داده نایه سه ر سه ره ۳۲۴.

نهو هه موو سامان و داراییه ی وهزیره و نه میره کان له کوپه ده هات؟

بینگومان سه رچاوه ی سه ره کی نهو داهاته، بریتی بوو له به رتیل خواردن و تالانکاری. چونکه وهزیره فرمانده کان پۆست و پله و پایه ی خوئیانه به پاره ده کپی. (یه عقوب کوری داود) ی وهزیره مه هدی سه د هه زار دیناری دایه (ره بیع حاجب) تا نه و ی گه یانده نهو پۆسته ۳۲۵. زۆریشیان بۆ پاراستنی پۆستی خوئیانه له هه یچ شه ره مزاری و نزمیه که نه ده پرینگانه وه. چونکه لهو پۆست و پله و پایانه یاندا سامان و پاره و پولتکی زۆریان ده ست ده که وت.

جزیه و خهراج

ببجگه له وهزیره و فرمانده کان که له ریی (پاککاری) و (دهسته سه ر داگرتن) و (به رتیلستاندن) وه سامان و پاره و پولیان وه ده ست ده هیئا، کار گوزارانی باج و خهراج و (جزیه) ش له ریی کۆکردنه وه ی نهو سامان و پاره و پوله دا سامانیکی زۆریان ده ست ده هیئا، تاوانیان ده رهق به خه لکی ته نجام ده دا. به لām بازانین نهو جزیه و باج و خه راجه چی بوو؟ لهو باره یه وه له جیاتی خوئیانه قسه یه ک به که یین.

خهراج بریتی بوو له باجی زهویانه یه که له (نه هلی ذیمه) وه رده گرا له به رامبه ر جزیه که باجی سه رانه بوو. له سه ره تای داگراکی نیسلامدا خه لکانیک که خاوه ن کتیب بوون له سه ر نایینی خوئیانه مانه وه و که وتنه (ذیمه) ی موسولمانان. نهو زهوی و زارانه ی که هه یان بوون هه ر له دهستی خوئیانه مانه وه، به لām موسولمانه کان به شیکیان لهو به رو بوومه و داهاته ی نهو زهویانه وه ک خهراج له خاوه ن زهوییه کان ده ستاند. جگه له خهراج، سالانه ش بریک پاره یان به ناوی (جزیه) لهو (نه هلی ذیمه) بیانه ده ستاند. جزیه له پیاوانی بالق و ته ندروست ده ستیندرا و ژنان و مندالان و بیینه وایان له دانی نهو پاره یه به خه رابوون. نهو جزیه یه که له وان وه رده گرا نه وانی ده خسته (ذیمه) ی نیسلام و مال و گیانینان پاریزراو ده بوو. نه گه ر که سیک لهو (ذیمه) بیانه ناماده نه بو جزیه بدا جای نه بوو به نه شکه نهج و زۆری لیی بستینن. تاکه نامرزیک بۆ ناچار کردنی نهو که سه که جزیه بدات جای بوو نهو بوو که بخریته زیندانه وه. له ستاندنی خهراجیش نه شکه نهج و نازاردان به شتیکی نار هوا ده ژمیر درا ۳۲۶.

له گه ل نه وه شدا، کارگوزارانی خهراج له وه رگرتن و کۆکردنه وه ی نهو داهاته دا، هه رگیز خوئیانه له نازار و نه شکه نهج دانی خه لک نه ده بوارد و (نه هلی ذیمه) که باری گرانی جزیه و خهراجیان له سه رشان بوو لهو ریسا سه پینه رانه یه دا جه فا و مهینه تی زۆریان کیئا.

۳۲۶- بۆ زانیاری زیاتر له باره ی جزیه و قهراج و چۆنییه تی کۆکردنه وه ی بگه رپه وه بۆ کتیبی (Daniel c. Dennett) "سه باره ت به گزینی مه زه هب و پرسی جزیه له سه ره تاکانی نیسلامدا" چاپی ۱۹۵۰ و کتیبی (Lokkegard) سه باره ت به مالیات له سه رده می کۆن، چاپی کۆپنه اک ۱۹۵۰...

(تههلی ذیمه)

لهراستیدا ئه و (تههلی ذیمه) بیانه تهگهچی له ژیر چهتری پاراستنی موسولمانان دهژمیتردان، بهلام بهزوری هیچ لیبوردن و نهرمکارییهك دهرهق بهوان نهدهکرا. ههمیشه جهخت دهکرایهوه که له دهولتهتی ئیسلامدا هیچ کاریک بهوان نهدری. له رۆژگاری ئه و خهلیفانهی که تارادهیهك پابهندی ئابین بوون کاری نوسینیشیان مهگهر بهدهگمه، دهنای پینهدهدان و خهلیفهکان تهوهیان بهدزیو و نارهوا دهزانی.

جگه لهوانهش دروستکردنی پهستگهی تازه بو تهوانه قهدهغه بوو ههروهها ئه و مؤلتهشیان پینهدهدان که ئه و تاتهشگهیهی ویران دهبوو چاکه بکه نهوه و دهستی پیدایینهوه. بهلام لهگهله تهمهشدا له ههندی له ناوجهکانی ئیراندا، بهشیک له تاتهشگا دیرینهکان ههروهك خۆیان مانهوه. وهك چۆن له شاری کرمان که تا دوا دوایهکانی فهرمانروایی (بهنی ئومهیهیه) ههندی خهلك ههر لهسهر ئابینی دیرینی خۆیان مابوونهوه تاتهشگهکانیش مابوون. ئه و (ذیمه) بیانه که جزیه و خهراجیان دهدا ههلبهت لهپهناي موسولماناندا بوون، بهلام له زۆر رووهوه زۆر کۆت و بهندیان بهسهردا سهپاندبوون. جلوهبرگیان له جلوهبرگی موسولمانان جیابوو. له سههرهتای داگیرکاری ئیسلامدا نیوچاوانیان داخ دهکرا و ناچاریان دهکردن که (کوشتی) پشتین بهسهت تا لهوانی تر بناسرینهوه^{۳۲۷}.

سواربوونی ئهسپیش بو تهوان قهدهغهبوو. له دانیشتنهکانیشدا بۆیان نهبو لهلای سهروو دابنیشن، ههروهها بۆیان نهبوو خانو بهرهی باشتر له خانو بهرهی موسولمانان دروست بکه.

له کاتی دانی جزیهش زۆر سووکایهتییان دهرهق دهکرا، چونکه دهبوا ئه و جزیهیه بهوپهپری خاکهساری و خۆ بهسووکگرتنهوه بدن به موسولمانان. له و رووهوه ئه و بهرپهسهی که ئه کرداری وهرگرتنی جزیه بوو خۆی دادهنیشت و کابرای (ذیمه) که بو دانی جزیه دههات له بهردهم خۆیدا رایدهگرت. تهگهر (ذیمه)یه که دهوله مهند و توانادار بو تهوا سالانه چواردیناریان لیوهردهگرت و تهگهر ههژار و بینهوا با دیناریکیان لیوهردهگرت. بهلام کاتی بو دانی ئه و جزیهیه بانگیان دهکرد بینه پیتشهوه، کابرای ئه کردار شهقازهلله یان پیتلهقهیهکی

۳۲۷- الامرال ابن عبید، ص ۵۳.

سهختی لینهدهدا و پینهدهگوت جزیه بده ئه ی کافر: ئینجا (ذیمه)یه بیچاره که ناچار دهبوو دهست بخاته گهرفانی و جزیهی خۆی بینهته دهر و بیخاته سههر لهپه دهستی و بهوپهپری که ساسی و شکسته روویهوه بیداته کابرای وهرگر. کاتی وهرگرتنی جزیه، پیوست بوو که دهستی وهرگر له سهرووتری دهستی ئه و کهسهوهپه که جزیهی دهدا.

بهزوری، دواي تهوهی که ئه و جزیهیه وهردهگیرا، مؤرکی لهسهر دروستکراویان دهدایه کابرای جزیهدهر که پینهدهگوت (بهراسته) و بهملی خۆیهوه دهکرد تا چیترا دواي لینهکریتتهوه. ههموو موسولمانان ته و مافهیان ههبوو له و کۆری جزیه وهرگرتنهدا نامادهبن و ته و زهبوونی و سووکایهتی پیکردنهی (ذیمه)یهکان که نیشانهی هیز و دهسهلات و سههرکهوتنی ئابینی موسولمانان بوو، تهماشاکه^{۳۲۸}.

ستاندنی خهراج

کۆکردنهوی خهراج له ولایهتهکاندا ههمیشه به ههپهشه و فشاری زۆر توندهوه تهنجام دهرا. کهسانیک دانرابوون که ئه رکی کۆکردنهوه و ستاندنی خهراجیان پی سپیترابوو و بهزوری سواری سههر ملی خهلكی دهبوون و به شیوازیکی زۆرداران و بهوپهپری توندوتیژی و تهشکه نهجهدانهوه خهراجیان له خهلكی دهستاند. تهمانه وهك (قازی یوسف) واتهنی کهسانیک بوون که "له قازانج و پرکردنی گهرفانی خۆیان بترازی بیریان له شتیکی تر نهدهکردهوه، جا تهمانه چ به هۆی ستاندنی خهراج و چ بههۆی دادۆشینی خهلك و بردنی مال و سامانیان بایه، گرنگ نهبوو. جا تهمهشیان چۆن له خهلكی دهستاند ههبراس ناکری، چهنده زالمانه رهفتاریان دهکرد... خهلكیان له بهرگهرمای خۆرهتاو رادهگرت و بهردهبوونه سهریان و دارکارییان دهکردن...^{۳۲۹} سهراوهکان نوسویانه که "رهشید کاتی ته و کارگوزار و جووتیار و کهسانهی که وهرگرتنی خهراجیان پی سپیتردا بوو دهستگیر کردن و (عهبدووللای کوری ههپهسه کوری سام)ی دانا تا ته و پارهیهی سهبارهت به خهراج قهرزاری خهلیفه بوون لییان وهرگریتهوه، عهبدووللا

۳۲۸- بگهریوه بو (المعلم القریه)، ص ۴۵-۳۹ و کتیبی الخواجه ص ۱۸، ۶۱، ۶۲، ۷۰، ۷۱ و ههروهها بو زانیاری زیاتر له بارهی اهلی زیمه و رهفتاری موسولمانان دهربارهی تهوان بگهریوه بو کتیبی (اهل الذمه فی الاسلام. تألیف ا. س. ترتۆن. ترجمه و تعلیق حسن حبشی مصر ۱۹۴۹.

۳۲۹- الخواجه ص ۶۱، ۶۲.

هممو جوړه بازار و نهشکه نجه يه کي بؤ ليوه درگرتنه وهی قهرزه کان له گه ل به کارهينانی نه وپه پری توندوتیژی و سرسه ختی له بهرامبهر پياده کردن. به پړیکهوت له هه مان سالدا، ره شید توشی نه خو شیبیه کی دژوار بوو و دوايي ماو په ک چاک بووه، (فهزیل)* ی هاته لاو که بینی بؤ ستاندنی خهراج زور نازاری خه لکی ده دن و دلپه قی و سرسه ختیبه کی زور نه نجام ده دن، پیگیوت دست لهو خه لکه هه لگرن چونکه پیغه مبه ر گوتیوه هه ر کهس له دنیا دا که سیک نازاریدا، خواوه ند له قیامه تدا نازاری ددها. ره شید بریاری دا که دست له نازاردانی خه لکی هه لگرن و لهو ساله به دواوه، نازاردان نه ما!^{۳۳۰}

له سرانسه ری قه لمه مړه وی خه لافه تدا، خوراسان و (سهواد) له هه موو شوینه کانی تر زیاتر کهوتنه بهر جهور و ستم و بیدادی کارگوزارانی خه لیفه، چونکه خوراسان و سهواد له هه موو ناوچه کانی دی زیاتر خراجیان ددها. وردبوونه وه لهو پیپرسته ی که (تین خه لدوون) له باره ی خه راجی سهرده می فرمانپه وایه تی مه نمون و به اورد کردنی له گه ل نهو خسته یه ی که (قه دداهمه کوری جه عفر) له کتیبی (نه لخره راج) دا سه باره ت به خه راج له سهرده می موخته سه مدها گپړاویه ته وه، نهو قسه یه ی سهره وه پشتر است ده کاته وه.

سهرجه می خه راجی خوراسان و سهواد به قه در پتر له نیوه ی هه موو خه راجی قه لمه مړه وی ده ولته تی عه بیاسی بوو^{۳۳۱}. نهو خه راجه زور له ژمار نه هاتوه ه هه ر له کونه وه مایه ی گوزان به سه رده اتن بوو. (سه عید کوری عاس) ی والی به نی نومیه یه له عیراق، گوتبوی "السواد بستان القریش ماشنا اخذنا منه و ماشنا ترکناه" (واته عیراق بیستانی قوره یسه نه وه ی ویستان لهو بیستانه بردمان نه وه ی نه شمانویست جیمانه یلا). نهو قسه یه ته نانه ت تا سهرده می فرمانپه وایه تی مه نمون و موخته سه میش هه ر ناو بوو. کارگوزار و نه ر کداره کانی خه لیفه له خوراسان و عیراق، هه ر کاتیک بیانویستبا خه راجیان زیاد ده کرد و هه ر کاتیکیش بیانویستبا که میان ده کرد وه.

* فهزیل کوری عه یاز یه کیکه له زانا و خواناسانی ناسراوی میژوی نیسلام. (وه رگیزان) داتره المعارف فارسی، ۲، ل ۱۹۱۱.

۳۳۰- بگه ریوه بؤ جزجی زیدان، تاریخ التمدن الاسلامی، ج ۲، ص ۱۱۶.

۳۳۱- یعقوبی ج ۳، ص ۱۴۶.

نمونه ی نهو ره وشه ناهه موواره ده توانین له م گپړانه وه یه ی خواره وه به دی بکه یین: (داود کوری عه بیاس که له سالی (۲۳۳ک/۸۴۷ز) بوو به والی بلخ، نهو کاته ی که خه ریکی دروست کردنی کوشکی نوشاد بوو، خانم که ی خو ی حکومته تی نه ویی له جیاتی نهو به ریوه ده برد. لهو رژوژگاره دا " ... هه ندی له میژوونوسان نووسیویانه که له (دار الخلافه) وه زیاد له پیویست داوای خه راجیان کرد. خاتوونه که ی داود... بوخچه ی جلوه رگه کانی خو ی به نیردراویک بؤ دار الخلافه نارد و ده لین: بوخچه که کراسی نهو خاتوونه ی تیدابوو، کراسه که که به دورومهرجان چنرابوو، بؤ نه وه ی نارد که زیاد له راده ی توانای خه لکی ژیر قه لمه مړه که ی داوای خه راجیان لینه که ن، ده لین کاتی نیردراوه که کراسه که ی نارد دار الخلافه و مه سه له که ی بؤ خه لیفه باس کرد، خه لیفه له خه راجی نهو ساله ی نهو ولایه ته خو ش بوو و نهو کراسه شی بؤ خواونه که ی گه رانده وه و گوتی نهو خاتوونه نیمه ی فیری جوامیری و سه خاوه ت کرد و بؤ نیمه شهرمه که نهو کراسه ی ليوه ر بگرین^{۳۳۲}."

به لام هه موو کات هه ر ناوانه بوو که خه لیفه و کارگوزاره کانی شهرم له هاوولاتیانی هه ژار بکه ن. زورجاریش له ودرگرتنی خه راج و تالان کردنی هاوولاتیان نه وپه پری بی په جمی و بی شهرم میان کردوه. به شیوه یه ک کاتی که ره شید بریاریدا نهو خه راجه ی که له ساله کانی پیشووتر مابو بدری و له نه ستوی خه لکی نیسفه هان و قوم بوو، داوا بکاته وه، نهو ونده لهو کاره دا توندوتیژی و سرسه ختی به کارهینا که "هه موو قوت و خواره مهنی نه وانی فروشت و نیدی چوارپی و نه سپه کانیان له بری پاره بردن که به قه ولی خه لکی قوم بهو نه سپانه ده گوترا (یام)^{۳۳۳}، تا نهو راده یه ی که لینه گه را هیچ تایفه و گروپیکیان به یته به غدا بؤ نه وه ی نه وه ک هه ندی له پاره که که م بکات، بهو شیوه یه هه موو خه راجه که ی له سه رجه م خه لکی ده قه ره کان ستاند^{۳۳۴}."

به م شیوه یه خه لیفه و کارگوزاره کانی ده ولته تی خه لافه ت به مه یلی خو یان هه رجه ی حه زیان لیب و له هه رکه سیک گه ره کیان با به ناوی خه راج داوایان ده کرد و لهو داوا کردنه شیاندا هه میشه

۳۳۲- فضائل بلخ، منتخبات شارل شفر، ج ۱، ل ۹۰.

۳۳۳- یان بهو نه سپه ده گوتری که بؤ ته ی کردنی قوناغیک له لایه ن په یک و نیردراوه کان به کارده هیندری برهان قاطع.

۳۳۴- تأریخ قم، ل ۳۰.

ئەوپەرى ستمەكاری و بی شەرمییان دەنواند. ئەو ستمەم و بێدادییە پیاوانی خەلیفە، خەلکییان ناچار دەکرد کە بێر لە پێگا چارە بکەنەو و ئەو پێگا چارەنەش نەریت و شیو و شیوای جۆراو جۆریان هەبوو.

نەریتی (ئیلجاء = پەنا)

هەندێجار خاوەن مۆلکەکان بۆ ئەوەی لە دەستدریژی کارگوزارە ستمەکارەکان پارێزراوین پەنایان دەبردە بەر فیتل لە خۆکردن! فیتلە کەش بەم چەشنە بوو کە مۆلک و زەوی و زاری خۆیان بەناوی یەکیک لە کەسە دەستدریشتوو و نزیکیەکانی خەلیفە تۆمار دەکرد تا ئەو کەسانە یە کە ئەرکی وەرگرتن و کۆکردنەوێ خەراجیان پێ سپێردرابوو زۆلم و ستمەیان لێنەکەن و لەبەر خاتری ئەو کەسە دەستدریشتوو نەوێ یا کە متری باجە کە وەرگیرن. ئەو پڕۆسە یە لە مێژووی ئیسلامدا بە "النجاء" بەناوبانگە و لەو نەریتەدا خاوەن زەوی بە وەرزیڕ یا کشتکار دەژمێردرا و زەویە کە وردە وردە دەکەوتە ژێر خاوەنداریتی ئەو کەسە دەستدریشتووێ کە پەنای دابوو^{۳۳۵} و خاوەنی ئەسلی زەویە کە تەنها وەک هاویشکیکی بەرھەم و قازانجە کە دەمایەو.

ئەو شیوازە لە ھەر سەردەمی کدا کە خەلکی لە دەستی ستمەم و بالادەستی حوکمرانە ستمەکار و چاچنۆکەکان دەکەونە ترس و دلەپراوکی، دەبیستە شیوازێکی باو و بەشیوێ جۆراو جۆر ئەنجام دەدری و دەردەکەوێ زۆلم و گوشاری بەنی ئومەییە یە کە مجار بوو مایە بلاو بوونەوێ ئەو "فیتل" ە.

لە سەردەمی خەلافەتی (وەلید کوری عەبدولمەلیک) دا دانیشتوانی سەواد بۆ ئەوەی لە دەستی زۆلم و زۆری کارگوزارە ستمەکار و بەرتیلخۆرەکان پارێزراوین، پەنایان بۆ (موسلیمە کوری عەبدولمەلیک) ی برای خەلیفە کە والیی بەغدا بوو، برد. لەو کاتە بەداوێ زەویەکانی سەواد بوونە ھی موسلیمە و لە دەستی کور و نەوێکانی ئەودا مانەوێ تا ئەوکاتە ی خەلافەت کەوتە دەستی (بەنی عەبباس) و ئەو زەوییانەش وەک بەشیکی لە مۆلکەکانی خەلافەت تۆمارکران. خەلکی مەراغەش ئەوکاتە ی کە (مەروان کوری محەمەد) والی ئەرمەنستان و نازەریایگان بوو، پەنایان بردە بەرئەو و زەوی وزارەکانیان کەوتە ژێر دەستی مەروان تا دوا ی تێچوونی مەروان وەکو ھەموو مۆلکەکانی تری بەنی ئومەییە لێیانسەنرایەو.

۳۳۵- ابن الفقیه، ل ۲۸۲.

لە سەردەمی خەلافەتی عەبباسییەکانیشدا ئەم شیوازە درێژە ی پێدرا. خەلکی زەنجان لە ترسی دز و پیرگان و لەبەر ھەرەشە و چاوسوورکردنەوێ کارگوزارەکان ناچار بوون مۆلکەکانی خۆیان بەناوی (قاسم) ی کوری ھارونە رەشیدەوێ تۆماربکەن و بەم شیوێ زەوی و زاری ئەوانیش وردە وردە بوو بە بەشیکی لە مۆلکی دەوڵەتی خەلافەت.^{۳۳۶}

لە (فارس)یشدا زۆلم و زۆری و بێدادیی و کارگوزاران و کۆکەرەوێکانی خەراج خەلکییان ناچار کرد کە زەوی و زارەکانی خۆیان بەناوی سەران و کەسانی دەستدریشتووێ دەرباری خەلافەت تۆماربکەن^{۳۳۷}.

بەم شیوێ، زۆلم و فشاری کارگوزارەکانی خەلیفە، خەلکی یان ناچار دەکرد کە واز لە مۆلک و زەوی و زاری خۆیان بەییت و ھاوسەنگی کۆمەلگە تیک بچی، بەلام خەلکی ئەم تیکچوونە ی ھاوسەنگییە کۆمەلگەیان بە چارەسەر و فاکتەرێک بۆ دەربازبوون لە جەور و ستمەم و بێدادی کارگوزاران ی خەلیفە لێکدەدایەو.

ئاشوب و راپەرین

ھەندێ جاریش خەلک شوپش و راپەرینیان دژ بە خەلیفە بۆ دەربازبوون لە بێدادیی و ستمەکاران بەتاکە پێگا چارەبەک دەزانی. تێبینی کردنی ئەو خالە ی کە بەشی ھەرە زۆری خەراجی قەلەمپەرە ی عەبباسییەکان لەلایەن خەلکی خوراسان و عێراقەوێ دەدرا نیشان دەدا کە چما زۆربە ی ئەو شوپش و راپەرینە خۆیناوی و مەزانە ی کە دژ بە خەلیفەکانی عەبباسی ئەنجام دراو لە خوراسان و عێراق بوونە، ئەو ھەموو گوشار و ئەشکەنجە بێداییە کە دەرھەق بە خەلکی ستمەمێکراوی خوراسان و عێراق دەکرا، ئەوانی ناچار دەکرد کە دژی خەلیفە راپەرین و دەست بدەنە شوپش و بەرنگار بوونەو.

چەتە و پێگرەکان (عباران)

ھەلسوورپنەران ی حکومەت، بە ئەشکەنجە و نازاردانی خەلک خەراجیان لێدەستاندن و پیاو ھەرەکان و بازرگانان کە بەری رەنج و ماندووبوونی تەمەنی خۆیان ئاوا لە ژێر مەترسی و

۳۳۶- ابن الفقیه، ل ۲۴۸ - ۲۸۲.

۳۳۷- اصطخری: صورة الارض، ل ۱۵۸.

سته مكارپه كان

به غدا بهو شپويه بوو، به لام دهره وهی به غدا له وهش خراپتر بوو. سهر بازه كان و تور كه كان تاسايش و ثوقره بيان بو كهس نه هپشتبووه وه. هپچ كهس له گيان و مالي خوی دلنيا نه بوو. هر كهس ناچار بوو بو خوی وهك تاك داكوكی له مان و شهره و ناموسی خوی بکات. بی باکی و بی شهده بی تور كه كانی خه لیفه، هپچ سنوریکیان نه دهناسی. له فهله ستین یه کیک له سهر بازه كان به زور چوه مالي کابرايهك، پياوی ماله كه له مال نه بوو و ژنه كه ی رینگه ی نه دا سهر بازه كه بچینه ژوره وه، سهر بازه كه تور په بوو ژنه كه ی دایه بهرقه مچی لیدان. کاتی پیاوه كه هاتوه مالا له توله و دستکردنوه بترازی چاره یه کی تری نه بوو. بهو شپويه بوو كه راپه رپینی (موبهرقه عی یه مانی) دروست بوو. ده لاین نهو كه چه په رویه کی له روخساری خوی پینچاو له یه کی له کپوه كانی نهردهن خوی شارده وه. هه موو رۆژی له چیا داده بهزی و رپيوارانای ناچارده کرد فهران به چا كه نه هی له خراپه بکن. باسی خراپه کاریبه كانی خه لیفه ی ده کردن و داوا ی له خه لکی ده کرد هاوکار و یارمه تیدهری بن^{۳۴۲}.

کارگوزاران و پیاوانی سویا له هه موو شوینیکدا ههره شه یان له گیان و مالي خه لک ده کرد و هپچ كهس ته نانه ت خه لیفه ش، نه یده ویست و نه یده توانی ری له خراپه کاریبه كانی نه وان بگری، چونكه وه زیر و نه میره كانی دهریاری خه لافه ت داكوكیيان لیده کردن. هه ندی جار وه زیر بریک پاره ی له کارگوزار یان بهرپرستیکی دیوان به قهرز وهرده گرت و پییده گوت به (ته فاریق) له دانیش توانی فلانه شوینی بستینی.^{۳۴۳} نهو کاره بیانویه کی ده دایه دهستی نهو کارگوزاره كه به كه یفی خوی غه در له خه لک بكاو بهر بیته گیانان. خه لک راده کیشرایه ژیر باری نازار و سته مکاری، مال و داراییان ده كهوته بهر ده سته بهر دگرترن و تالانکاریه وه. زیندانه كان له خه راجده ران پر ده بوون و هه موو نهو سته م و نار ه زاییانه له پینناو پرکردنی خه زینه ی ده ولته و بیانویهك بوون، به ناو بو جیبه یکردنی مافه كانی دیوان.

هه ره شه ی تالانکردندا ده بینی، ناچارده بوون ده ست له کاری خویان هه لگرن. بو دهر بازبوون له سته م و بی دادی کارگوزار و هه لسوورپینه رانی ده ولته ت، زور له خه لکی ناوچه جیا جیا كان ناچاربوون ده ست بده نه شوړش و راپه رپین و له هه موو شوینه كاندا پشپوی و نا نه منی حوكم فهران بوو. رپگر و دز و جهرده كان له رپگاو یانه كاندا به سهر خه لکیاندا ده دا و بهر ده بوونه گیانان. ویلگه رد و رپگره په لامارده ران له شاره كاندا هه ره شه یان له تاسایشی خه لکی ده کرد.

زوریش له گروه سهر بازیه كان ده بوونه هاوده ستی دز و رپگره كان. له سهرده می فهران په وایی مه دی و هارووندا نهو رپگرانه له كۆچه و كۆلانی شاره كان و کیسو و هه ردو گه رده نه كاندا بلاوبوونه وه^{۳۳۸}، هه ندی جار به سهر کاروانه كاناندا ده دا و کالا و سهرمایه ی بازرگانه كانیان به ناوی زه کاتوه ده ست به سهر دا دگرترن^{۳۳۹}. نه داری و نا نه منی هه ره شه یه کی توند بوو له سهر ژیان و مافی خه لک. نهو پاره و ماله ی كه به سهر كه سانی موسته حه قدا دابه ش ده كرا هپشتا به ده ستی نه وان نه ده گه یشت، كه به هوی زوربوونی نهو دز و رپگره هپچ و پوچانه هه لده لوشرا^{۳۴۰}.

تاشکراپه كه له وه ها رهوشیکدا چی دیتته دی. دامای و مالتویانی خه لکی، یه كه مین دهره نجامی نهو سته مکاری و چه وساندنوه یه بوو. هاوسه نگی له کاروباره كانی تریشدا نه یده توانی بیته دی و پایه دار بی نیته وه. شوړش و راپه رپین و تاشویگه لی یه كه له دوا ی یه ك شتیک بوو كه نه ده كرا خوی لی بویری. بهرله لا و رپگره كان له شار و بیاباندا وا ته نگیان به خه لک هه لچنی بوو كه به غدا ییه كان خویان بو داكوكی کردن له مال و گیان خویان ناچاربوون له دژیان راپه رن^{۳۴۱}. له سهرده می خه لافه تی کورتی (ته مین) دا، به غدا به ته وای كهوته بهر ده ستی بهرله لا و ویلگه رده كان و نه مین بو شهری دژ به مه نمونوی برای له به غدا داوا ی كۆمهك و یارمه تی لی کردن. له سهرده می حكوومه تی (حه سن کوری سه هل)یشدا تاشووب و فیتنه خوازی نه وان له به غدا و عیراقدا تاسایش و نازادیان بو خه لکی نه هپشتبووه وه. ده سه لات و هپزی مه نمون و موسته سه م ماوه یهك په رده ی به سهر نهو پشپویانه دا کیشا، به لام دوا ی موسته سه م لاوازیی خه لیفه كان، تور كه كانی زال کرد. له وه به دواوه حكوومه ت له ده ستی پیاوانی سوپادا بوو، خه لیفه ته نها هه ر ناوی بو ما بووه وه.

۳۳۸- بلاذری: فتوح البلدان، ل ۳۰۸-۳۰۷.

۳۳۹- الفرج بعد الشدة، ج ۲، ص ۱۰۶.

۳۴۰- مستوفی قزوینی: تاریخ طزیده، ل ۳۱۴.

۳۴۱- بگه رپوه بو کامل ابن ابر، ج ۵، ل ۱۸۲.

۳۴۲- کامل ابن اثیر، چاپ نه ورپا، ج ۶، ل ۳۷۲.

۳۴۳- تاریخ الوزراء، ل ۳۶۲.

گەندەلى عارەب

بەلى لىو رۆژگارەي كە خەلىفەي بەغدا، لەو شارە پەر شىكۆ و گوناھ ئامپىزەي "هەزار و يەكشەو" دا شىكۆ و مەزىنىتى دەربارى (تېسفىون)ى زىندوو كەردبوو، ئىدى ھېچ ئاسەوارىكى لەو سادەيى و ئازادىيەي كە داگىرەرانى تېسفىون و نەھاوندەك موژدە بەگوتى خەلكياندا دەدا لە نىو فەرمانپەرەيانى ئىسلامدا نەمايو. خەلىفەي بەغدا، ھىواش ھىواش كەوتە سەرھەمان شىپو و پىرپەي شىھانە و قەيسەرىيانەي كە ئىسلام ھىلى پاست و چەپى بەسەر دا كىشاپوو و ھەمان ئەو نەرىتەي ئەوانى زىندوو كەردبوو. ھەمان بى بەندوبارى و بېدادىيە كانىش كە لە ھەكۆمەتى تېسفىوندا ھەبوون لەو رۆژگارەنەي خەلىفە كانى ئىسلامدا بووژابوونەو و كور و نەوە كانى داگىرەرانى تېسفىون و نەھاوندەك، وردە وردە لە دىمەشق و بەغدا تووشى ھەمان چارەنووس بوونەو كە ساسانىيە كانى بەرەو شىكست و نەھامەتى بردبوو.

لەراستىدا، ئەو سامان و داراييە فراوانەي كە لە سەرھەتاي داگىرەرانى ئىسلام كەوتە دەستى عارەبەكان، زۆر زوو ئەو داگىرەكەرە سادە و بى ھىزانەي بەرەو تەمبەلى و تەنپەرىستى و گەندەلى راکىشا و وردە وردە ئەو سادەيى و دادپەرەرىيەي كە ئايىنى موسولمانەكان بانگەشەي دەكرد، بە ناچارى لە دلى خەلىفە و فەرماندەكانى عارەب جىي خۆي داپە پلە و پايە خوازى و چاچنۆكى و ئىدى خەلىفە و كارگوزارەكانى خەلىفە، ئەگەرچى لە ھەموو شىپىنىكدا سەرى زمان و بنى زمانىان باسكردن بوو لە ئىسلام و موسولمانىيەتى، بەلام لەراستىدا ئەو جۆش و ھەماسەت و باوەرەيان لە دەست دابوو كە ئىسلام لە سەرھەتادا داھىنابوو. ئەو جىاوازييەي نىوان قسە و بانگەشەكانى پىش و كار و رەفتارى ئىستا، يان ھەر لە سەردەمى بەنى ئومەييەدا ئەوئەندە ھەستىپىكرا و ئاشكرا بوو كە (رەتبىلى سىستان) كاتى كارگوزارەكانى بەنى ئومەييەي ئاوا چاچنۆك و سەرھەرۆ بىنىبوون ھاواری لىنھەستابوو و گوتبوو: "ئەو خەلكە كەوا لەمەوبەر دەھاتنە ئىرە؟ ئەوانەي كە زىگان بە پشتيانەو قۇيابووو و رەنگ و روخسارىان لە بەر گەرما و تىشكى خۆر رەش داگەرأبوو، ئەوانەي كە خۆيان كەوش و لىيانىان بۆ خۆيان لە گەلا و تفرى دارخورما دروست دەكرد... ئەگەرچى ئىو ئەوانەي پىشوو بەرچاوترن، بەلام ئەوان لە ئىو باشتر لەسەر وادە پەيمان دەمانەو و لە ئىو باشتر دەجەنگىن".^{۳۴۴} بەراستى ئەو قسەيە دروست

بوو، چونكە لە ھەمان رۆژگارى بەنى ئومەييەدا، عارەبەكان ئىدى ئەو عارەبە داگىرەرانەي قادىسيە و تېسفىون نەبوون، گەندەلى و ستەم و بەرتىل و بەرتىلكارى ئەوانى گۆرپبوو. ھەر كەسىك كە لەو رۆژگارەدا وەك فەرمانپەرەوا و بەرپەرەبەرى ھەكۆمەت دەنبردرايە ھەرتىمىك، يەكەمىن كارى كە دەيكرد ئەو بوو، والى و فەرمانپەرەوايى پىشوو لە گەل ھەموو كەس و كار و بەردەستە كانىيانى دەكرد و ئىنجا ئەو كەسانەي ئەوان گرتبوويان ئازادى دەكردن و دواي ئەوئەش ھەموو پارە و سامان و دارايى والى پىشتر و ھەرچى ھى كەس و كار و دۆست و لايەنگەرەكانى ئەو بوو، بە جۆرەھا ئەشكەنجە و نازار لىي دەستاندن. بە شىپوئەيە كاتى كە (خالىد قەسرى) (۱۲۶ ك/۷۴۴ زى والىي عىراق لە كار لابرا، (يوسف كورى عومەر) (۱۲۷ ك/۷۴۵ ز) لە شىپى ئەودا بوو والى، فەرمانى دا كە ناوبرا بگرن و لە گەل سىسەدو پەنجە كەسى تر لە كارگوزار و ھاوکارەكانىدا بىاخنە زىندانەو. لەبەرئەو بوو كە والى و بەرپرس و كارگوزارەكان ئەوئەيان دەزانى ئەو چارەنووسە ھەمىشە چاوپەرەوانىانە لە كارى خۆياندا ھەوليان دەدا تا دەكرى خەلكى دايدۆشن و پارە و دارايى كۆبەنەو تاكو ئەو رۆژەي كە نۆبەتى لادان و دەرکردنەيان ھات ھەم بتوانن بەو پارە و توانا داراييانەي كە ھەيانە خەلىفە و ئەركدارەكانى خەلىفە رازى بگەن و ھەم بۆ خۆشيان شتىكىان ھەبى. سەرچاوەكان نووسىويانە (عومەر كورى عەبدولعەزىز) (۱۰۱ ك/۷۲۱ ز) كاتى چوو سەرئەختى خەلافەت، بانگى (يەزىدى كورى مەھلب) (۱۰۱ ك/۷۲۱ ز)ى كرد كە كارگوزارى خوراسان بوو و پىي گوت نامەيەكى تۆم بىنىو كە بۆ (سولەيمان) (۹۹ ك/۷۱۸ ز)ى خەلىفەت نووسىو و تىايدا وتوتە كە ھەزار ھەزار (دىنار؟) ت لەلا كۆبۆتەو. ئەو ھەموو پارەيە لە كۆبۆتەو؟ يەزىد سەرھەتا حاشاى لىكرد، بەلام كە دىتى حاشاكردن سوودىكى نىيە گوتى ئىزىم بەدە تا بچم ئەو پارانەت بۆ بىنم، خەلىفە پىيگوت لە كۆبۆتەو دىنى؟ يەزىد گوتى دەچم لە نىو خەلك كۆيان دەكەمەو. عومەرى كورى عەبدولعەزىز پىيگوت دەتەوى جارىكى ترىش ئەو پارەيە لە خەلكى بستىنەو؟... پىرپىدا كە كەسىكى تر لە شىپى ئەودا بىنرە خوراسان.^{۳۴۵}

راستىيەكەي ئەوئەيە كە لەو مىوئەدا تەنھا خەلكى رەشۆكى بوو كە ناچاربوون بەرگەي ئەو ھەموو جۆرە بىدادى و نالەبارىيانە بگرن تا كارگوزار و والى خەلىفە رازى بگەن. دەتگوت ئەمەيان لە چارەنووسراو، وەك لىكۆلەرىك گوتىيە، ئەو خەلكە بى دەرتانە ناچاربوون

زه‌بیه‌کان بکینن تاكو عاره‌به‌کان به‌ره‌که‌ی بدرۆنه‌وه و بۆخۆیان هه‌لیلووشن.^{۳۴۶} به‌لام نه‌و سته‌مکاری و کاره‌ساته نامرۆقانه که له رۆژگاری به‌نی ئومه‌بیه هه‌میشه مایه‌ی نیگه‌رانی و ناره‌زایه‌تی خه‌لک بوون، به‌تایبه‌ت ئیڕانییه‌کان، له رۆژگاری عه‌بباسیه‌کانیشدا درێژه‌بیه‌یان هه‌بوو. خه‌لیفه‌ی به‌غدا له چاوچۆنکی و بۆ پهره‌واییدا ده‌ستی که‌می له خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق نه‌بوو، ده‌ست و پێوه‌ند و کارگوزاره‌کانیشی وه‌کو نه‌وانه‌ی خه‌لیفه‌ی دیمه‌شق، سته‌مکار و سه‌ره‌رۆ بوون. له رۆژگاری عه‌بباسیه‌کاندا نه‌و ده‌مارگیری و په‌گه‌زپه‌رستییه عاره‌بیه‌ش که پالپشتی خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌وی بوو ئیدی له نیو چووبوو. بۆیه کاتی که نه‌یه‌تی تیشکان و گۆلنه‌که‌وتنه‌ی لێژی خه‌لیفه‌کان داهاات و ئیڕانی و تورکه‌کان هێز و ده‌سه‌لاتیان وه‌رگرت، داوای هاوکاری و په‌نابردنه‌ به‌ر عاره‌به‌کانیش ئیدی نه‌سوودی هه‌بوو و نه‌ جیبه‌جێش ده‌بوو. له‌وه‌ روه‌ش و باروودۆخه‌دا بوو که بالاده‌ستی و زالبوونی تورکه‌کان به‌سه‌ر خه‌لیفه‌کانی به‌غدا نه‌و بواره‌ی په‌خساند که خوراسان به‌ده‌ستی تاهیری و (سه‌فارییه‌کان) سه‌ره‌خۆیی وه‌ربگری.

دوای دووسه‌د سال

هیشتا دووسه‌د سالی ته‌واو به‌سه‌ر رووخانی ده‌وله‌تی ساسانییدا تینه‌په‌رپیوو که له حکومه‌تی عاره‌به‌کان له‌ناو بترازی شتی که نه‌مابوو ده‌و. سیستان و خوراسان و نه‌و دیوی پروبار که به‌دریژی سالی سه‌ده‌ی ستم و بێدادی عاره‌بان بوو، له‌وه‌ ماوه‌یه‌دا ناماده‌ی سه‌ره‌خۆبوون بوو. ته‌ماره‌ت و حکومه‌ت که سه‌رده‌مانیکی درێژبوو تاییه‌ت بوو به‌ عاره‌به‌کان، ئیدی له هه‌موو لایه‌که هه‌تا له به‌غداشدا زیاتر له ده‌ستی ئیڕانییه‌کاندا بوو. زمانی ئیڕانی که دوای لافاوی قادیسیه، به‌رگه‌ی "دوو سه‌ده بێدنگی" ی گرتبوو، ئیستا ئیدی ته‌له‌سمی بێدنگی و خامۆشی ده‌شکاند و خۆی له‌ده‌می که‌سانیکه‌ی وه‌کو (هه‌نزه‌له) و (بوچه‌فس) و (مه‌مه‌د وه‌سیف) بۆ هۆنینه‌وه و چینی نه‌مرترین ئاوازه‌ و یژه‌بیه‌کانی جیهان ناماده‌ ده‌کرد. له کۆتایی قۆناغی فه‌رمانه‌روایی موعته‌سه‌مه‌دا، هه‌رچه‌ند (بابه‌که‌ی) سه‌رداری (ناتروپاتین) نازه‌ریجان له سیداره‌ درابوو و هه‌رچه‌ند که (مازیار) میرزاده‌ی ته‌به‌رستان کورزابوو، دیسان ژیه‌مۆی ئیڕان له ژێر خۆله‌ میشه‌کاندا ده‌گه‌شایه‌وه.

دوورنمایه‌ک

له ماوه‌ی نه‌و دووسه‌ده‌یه‌دا چی به‌سه‌ر ئیڕاندا هاتوه؟ ئیستا ده‌توانین دوورنمایه‌ک له میژوو و رووداوه‌کانی نه‌و دوو سه‌ده‌یه‌ وینابکه‌ین. یه‌که‌م لافاوکی ترسناک و خروشا و هه‌لیکرد که ده‌وله‌تی ساسانیی ژێر و ژوور کرد، شاره‌کان گیران، ماله‌کان به‌تالان چوون. ماوه‌یه‌که‌ دواتر (هه‌ججاج) له عیراق و (قوته‌بیه) له خوراسان و عاره‌بی تریش له هه‌موو جیه‌که‌دا گوشت و گوشتار و بێدادییه‌کی سه‌ختیان نایه‌وه. زۆری نه‌برد که شکسته‌خواردوو ده‌کان، ده‌ستیان به‌ نه‌به‌ردیکی قاره‌مانانه‌ دژی داگیرکه‌ران کرد. (ته‌بو موسلیم) و (موقه‌ننه‌ع) له خوراسان و (جاویدان و بابه‌که) له (ناتروپاتین) و (سپه‌ه‌بود خورشید) و (مازیار) له ته‌به‌رستان ده‌ستیان دایه‌ هه‌ول و خه‌باتیکه‌ی نازیانه، چونکه بۆ پرزگاریبوون له ستم و بێدادی و سووکایه‌تییه‌کانی عاره‌ب، خه‌لکی ئیڕان له به‌رخۆدان و راپه‌رین بترازی، رینگا چاره‌یه‌کی تریان شک نه‌ده‌برد. له میانی نه‌و به‌رخۆدان و هه‌لسانه‌وه‌یه‌دا قاره‌مانی شکسته‌خواردوو دیسان پشتی خۆی راست کرده‌وه و پشتی داگیرکه‌ری له خۆیایی له زه‌وی دا. بالاده‌ستی ئیڕانیان به‌سه‌ر عاره‌به‌کاندا ده‌رکه‌وت، حکومه‌ت و سه‌روه‌ری عاره‌به‌کان ورده‌ ورده‌ وه‌ک "خه‌ونی شه‌وی نیوه‌ی هاوین"^{۳۴۷} بووه‌ دووکه‌ل و به‌هه‌وادا رۆیشت. خانه‌دانه‌ ئیڕانییه‌کان دووباره‌ ئیمتیازاتی دێرینی خۆیان به‌ شیوه‌یه‌کی تر به‌ده‌ست هینایه‌وه و نه‌و ده‌سه‌لات و توانا و مه‌زنایه‌تییه‌، که‌وته‌ ده‌ستی تاهیری و سه‌رفارییه‌کان، به‌ مشیوه‌یه‌ نه‌وه‌ی له سه‌ره‌تای لافاوه‌که‌ له ده‌ست چووبوو، له "کۆتایی شه‌ویک" که له نیو ترس و بێدنگی دوو سه‌ده‌ی هۆشناکدا تپه‌ه‌ری، دووباره‌ تارا‌ده‌یه‌که‌ گه‌رایه‌وه شوینی خۆی.

۳۴۷- ناماژه‌یه به‌ درامای به‌ناوبانگی شکسپیر که‌به هه‌مان ناوینشانه. Amidsu u mmer Nights

dream.

۳۴۶- فون کرمر، بگه‌رپه‌وه بۆ van nloten ۳.ل.

یادداشته‌گان

* ل ۲۷ مه‌به‌ست له‌وشه‌ی ئه‌نیران ولاته‌کانی ژیر ده‌ستی پادشایه‌تی ئیران که له سنوری ئیران دانیین وله دهره‌وه‌ن، به مانای بیانی و‌غیره ئیرانی ((له ئافیس‌ستا an/aria که پیک هاتوو له an که نیشانه‌ی (نه‌ری) یه‌و به‌شی دووه‌می به مانای ئاریایی و ئیرانی کۆن مانای نا ئاریایی نا ئیرانی له په‌هله‌وی aniran، له‌پارسیدا ئه‌نیران و‌کورت کراوه‌که‌ی (نه‌یران) ه به مانای بیانی و‌غیره ئیرانی .
برهان قاگج : گواری، په‌راویزه‌کانی، موحه‌مه‌د موغین، به‌رگی ۱، ل ۱۷۹ .

* ل ۲۸ له‌باره‌ی پادشاکانی حیره‌ویه‌مه‌ن هه‌روه‌هامیژوو‌ی عه‌ره‌به‌ستانی پیش ئیسلام بگه‌رپوه بو و‌تاره‌کانی سید حه‌سه‌ن ته‌قی زاده له‌ژیرناو‌نیشانی : (تاریخ عربستان و قوم عرب در اوان قهور اسلام و قبل از ان) له سئ به‌ش، هه‌روه‌ها بگه‌رپوه بو: تاریخ العرب قبل الاسلام، نووسینی، جه‌واد عه‌لی ، به‌غدا. (تاریخ اسلام)، عه‌لی ئه‌که‌به‌ر فه‌یاز، بلاو‌کردنه‌وه‌ی زانکۆی تاران .

* ل ۴۲ له‌باره‌ی (سه‌یفی ژێ یه‌زه‌ن) له‌کۆنه‌وه چیرۆکی له‌باره‌وه گو‌تراون که‌ره‌نگه هه‌ندیکی له‌نوسراوه میژوو‌یه‌کانه‌وه و‌ه‌رگه‌را بن و به‌شه‌کانی تری به‌رواله‌ت و‌کو دیاره له‌ریگه‌ی هه‌ره‌و چیرۆک و نووسینه میژوو‌ییانه‌وه هاتونه‌ته‌ناو‌یاس و‌کتیبه میژوو‌ییه‌کان، به‌هه‌رحال هه‌ندیکی له‌وباسانه‌ی که طبری (ته‌به‌ری) و ئه‌وانی تر له‌باره‌ی رابردوی (سه‌یفی ژێ یه‌زه‌ن) و باوکی کردوویانه، له‌و چیرۆکانه سه‌رچاوه‌یان گرتوو، که یه‌کێک له‌کو‌که‌ره‌وان و دانه‌رانی کۆنی ئه‌و چیرۆکانه (ابوالعالی — ئه‌حمه‌د کو‌ری موحه‌مه‌د کوفی) بووه که چیرۆکی هه‌مه‌زه‌ش هه‌ر ئه‌و کۆی کردو‌ته‌وه و گه‌راویه‌ته‌وه، نو‌سخه‌ی جۆراو‌جۆر له‌چیرۆکه‌کانی (سه‌یفی ژێ یه‌زه‌ن) ئه‌مه‌رۆله‌کتیبه‌خانه‌کانی جیهاندا هه‌ن. بو زانیاری زیاتر بگه‌رپوه بو و‌تاری:

(فان رونکن) Van Ronkrel له‌گو‌فاری Acta Orientlio، ج. ۵، به‌شی ۱، له سالی ۱۹۲۶ چاپ کراوه.

* ل ۴۷ (وه‌هه‌زه) سه‌باره‌ت به‌وناوه (وه‌هه‌زه، وه‌رز) یان (قه‌هه‌زه) (قه‌هه‌رۆز، به‌هه‌رۆز) به‌چه‌ندشێوازی تره‌هاتوو و جیاوازی و‌ناته‌بابی هه‌یه و‌ه‌کوله‌کتیبه‌کانی (مجم‌ل‌التواریخ، مولف مجهول، ل ۱۷۲، التنبییه‌الاشراف، مسعودی، ل ۱۲۶) دا هه‌یه.

* ل ۸۱ یه‌که‌مین پادشای ماد (دیاکۆ) بووه، نزیکه‌ی ۷۰۸ پ . ز له‌سه‌رته‌ختی پادشایی دانیشتوو، داگه‌رکردنی نه‌هاوه‌ند به‌هۆی عاره‌به‌کان له‌سالی ۶۴۲ زدا روویداوه، که‌واته مه‌ودای نیوانیان ۱۳۵۰ سال بووه که ده‌کاته چوارده سه‌ده .

* ل ۹۱ باژ و بره‌سم و‌کشتی (زمزمه و هوم و پشتین) له‌دروشه‌ تایبه‌تیبه‌کانی ئایینی زه‌رده‌شتین که‌پێویستی‌یان به‌روونکردنه‌وه هه‌یه.

(باژ) که‌له ریشه‌ی ئافیس‌تایی و‌شه‌ی (وه‌چ) وه هاتوو به‌مانای و‌ته‌و په‌یف و به‌شێوه‌یه‌کی گشتیبه هه‌مووئه‌و نزاودوعا کورتانه ده‌گو‌ترێ که‌زه‌رده‌شتی یه‌کان به‌ده‌نگه‌نزم ده‌یاخویند، هه‌روه‌کو زاراوه‌نووسان و‌تویانه ئه‌م و‌شه‌یه له‌گه‌ل زه‌مه‌مه‌دا (واته‌و‌یرد) یه‌که .

زه‌مه‌مه و‌شه‌یه‌که که‌مو‌غه‌کان له‌ستایشی په‌روه‌ردگارا له‌کاتی خو‌شوشتن و له‌سه‌ر سفره‌ی نان خو‌اردندا به‌ده‌نگیکی نهرم ده‌یاخویند. (نیایشی کورتی زه‌رده‌شتیبه‌کان).

(بره‌سم) بریتی یه له‌لکه‌داریکی براو که به‌پیی و نه‌ریتیکی تایبه‌تی نزا خویندنه‌وه به‌کێردی تایبه‌ت به‌ناوی (بره‌سمچین) ده‌ب‌ردرا، دوابی ئه‌و لکه‌دارانه‌که‌ده‌بی له‌دوره‌ختی هه‌نار بن ده‌کرانه ده‌سته‌چنه، ئه‌و‌بره‌سه له‌کاتی به‌جیگه‌یاندن و نه‌جامدانی مه‌راسیمی ئایینی به‌ده‌ستی چه‌په‌وه ده‌گرن و به‌خویندنی نزا دوعای تایبه‌ت، له‌راستیدا سوپاسی په‌روه‌ردگار به‌جی ده‌گه‌یه‌نن، بره‌سم گرتن و‌ه‌کو (ئیس‌تراپۆن له سالی ۵۲۰ ی پیش زاین مردوو) باسی لێوه‌کردوو، له‌په‌رستگادا له‌به‌رده‌م ئاگر نه‌ریتی مو‌غه‌کان بووه، پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌خواردن بکه‌ن بره‌سمیان و‌ه‌رگرتوو و باژیان خویندوو .

(کشتی = کستی)، (پشتین) چه‌ند داوه‌به‌نیکی رستراوه که‌زه‌رده‌شتیبه‌کان له‌سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی بالغ بوون، له‌پشتیان ده‌به‌ستن، ئه‌م پشتینه له‌حه‌فتاو دوو داو له خوری مه‌ری سپی ده‌رسترا و سی جار له‌پشتیان ده‌تالاند، که‌ژماره‌ی حه‌فتاو دوو به‌بۆنه‌ی ژماره‌ی یه‌سناکانی

ثاقبستايه و سځ جاريش پشتين بهستن كه هيمايه بوسې دروشمې سهره كې نه نديشه ي چاك، په قبي چاك، رفتهاري چاك، مه راسيمي پشتين بهستن و پوشيني به ره له بېنه بؤ مندالان له راستيدا نيشانه ي ټو هيه كه مندالان دواي ټو ه له ريزي خاوه نايين داده نران .

(هاثوما) ناوي گيايه كه، شهرباب و شهربه تيكي تايبه تي لي دروست ده كه نه كه (هوم) ي پي دلين، به دروستي ديار نييه ناوه زانستيه كه ي ټو گيايه چييه، شهربابي كه له كولاندني ټم گيايه دروست ده كرا وه كو دياره له زووه وه له لايه نه زرده شتي يه كان باو بووه، به هه رحال ټو شهربابه سه رخوشكهر نه بووه، به لكو له جياتي قورباني و فديه دان به كارها ټو وه و به گرن گرتين مه راسيمي تاييني مه زدي يه سنان ژميردراوه. له به رامبه ر ناگرداندا چهند له ساقه ي ټو گيايه به نه ريتيكي تايبه ت ده سوزدراو به داري له دره ختي هه نار هه روه با ريك ټاو له گه ل خو يندني سروديك له ثاقبستا، له ناو هاوه ني تايبه ت دا ده يانكوتا. بؤ زانيساري زياتر له م باره يه وه بگه رپوه بؤ (پورد اوود : يه شتها ج ١ ، خرده اوستا، محمد معين : مزديسناو ادب پارسي).

* ١٢٢٢ له بهرام شا، له ره چه له كي كياني دا پاشايه كي فرياد ره سه كه به باوه رې زرده شتيه كان له گه ل ده ركه وتني هوشيدهر سه ره له ده دا، له (به همن يه شت) دا ټو به دلې وهر جاوه ند كه ماناي مه زن وليها ټو ده گه يه ني، ناوزه دكراوه. ټو به هرامه له سه رده ميكي وادا ده سه لاتي پاشايه تي ده گرتيه ده ست و كاتيكي له ته مه ني سي ساليدياه هيز له چين و هيند كوده كاته وه و به ره و (به لځ) يا (به هرود) ده چيټ، سه ركه وتني بي وينه وه ده ست ديټيټ و ئيران ټاوه دان ده كاته وه، بگه رپوه بؤ ده قه په هله ويه كان : (ويست): له وه رگيراني به همن يشت، فه سلي ٣ - ١٤ به دواوه ل ٢٢١) و پورداود: سوشيانس .

* ١٢٢٢ زاراهي جزيه و سه رانه و باج يا راستر بلين "باجي سه ر" و دابه شكر دني به سه رخوياندا، اروون ده بېته وه كه له سه ره تاي دا گيركاري موسلماناندا نوينه راني خه ليفه له ره شه خاك (سواد) بؤ هه سه ريكي مانگانه ٤ ده ره م جزيه يان دانابوو، خه لكي گونده كانيان ده ژماردن و بانگي كويخاي گه وره ي گونديان ده كرد كه گوندي ټو ده بي ټو به رپه جزيه يه يا باجي سه ر يا سه رانه يه بدات، برون له سه ر خه لكي خوتان دابه شي بكنه. دوايي

كارگوزاران له كاتي ديارى كراودا ده هاتن و جزيه يان له كويخاي گوند وهرده گرت. ابى عبيد، الاموال، ل ٥٢ .

* ١٢٣٢ ثاكامي سوله يمياني كورې كه سير كه يه كيكي بوو له نوينه ران و بانگرادي راني عه عباسي، كه (مه قريزي) به م شيوه يه باسي ليوه ده كات : كاتي ټو بوجه عفه ري مه تصور براي ټو بوئه عباس يه كه مين خه ليفه ي عه عباسيه كان پيش خه لافه ت ده چيټه لاي ټو بوموسليمي خوراساني، روژنيك سوله يمان به ټو بوجه عفه ري گوت ټو ه ي ټيمه مه به ستمان بوو و ده مانويست ټو ه بوو كه كاروباري ټيوه ريك بخه ين، ئيستاش سوياس بؤ خودا كاروباره كان ريك و پيكن، ټه گه ر بتانه ويټ له مه و دوا كاره كان له ده ستي ټو بوموسليم ده ردينين. ده لين موحه مه د كورې سوله يمان كورې كه سير كه يه كيكي له لايه نگراني خه داش بوو، زوري پي ناخوش بوو كه باوكي بانگه شه ي به ټو بوموسليم سپاردوه، بويه هه ميشه به دواي پيلان و ټاژاوه ده گه را دزي ټو بوموسليم. ټو بوموسليم كه ټو ه ي ده زاني كاتي كاره كانى گرتي ده ست موحه مه د كورې سوله يمياني كوشت، سوله يمان چوره لاي (كه فيه كان) كه كه سانيك بوون سوينديان خوارد بوو هيچ شتيك ورنه گرن ټه گه ر پيويست بوو ته نانه ت مالي خوشيان به خشن بؤ گه يشتنيان به پاداشتي خودايي، كه ټو و يش به هه شته! له به رټو ه پييان ده گوتن (كه فيه) چونكه به وه نده گه نه باوه ريان ده هات كه له سه ر له پي ده ست دابنري. سوله يمان له لاي (كه فې) يه رو يشت كه لايه نگرې عه عباسي بوون، وتي ټيمه خومان جوگه له يه كمان ليدا يه كيكي تر هات ناوي تيكرد، مه به ستي ټو بوموسليم بوو، كاتي ټو بوموسليم ټو قسه يه ي زانيه وه زور تووره بووو رقي هه ست، له و ناوه ټو بو توراب و علواني مرورودي و چهنده كه سيكي تر هاتنه لاي ټو بوموسليم و سوله يميانيان تاوانبار كرد كه روژنيك هيشويه ك تري ي له ده ست بووه گوتويه خودايه روي ټو بوموسليم وه كو ټم هيشوه تري يه ره ش بكه ي و خو يني برپيژي، وشاهيديان دا كه سوله يمياني خه داش مي زي به نامه ي ټيمام دا كرووه، ټو بوموسليم به يه كيكي گوت له وانه ي كه له وي بوون: سوله يمان بگه ره و بييه خواره زم، ټو بوموسليم ويستبيتي هه ركه سيك بكوژي به م شيوه يه ده يكوشت، سه رټه نجام سوله يمان كوژرا. بگه رپوه بؤ ورده كاريه كانى ده قى ټو عباسه له كتيبي (المتقى الكبير) ي

مقریزی، نوسخه‌ی ده‌ستونوس، کتیبخانه‌ی میلیلی پاریس، شان فلوتن ل. ۷۹، ۸۰. ناوبراو ده‌لیت شه به‌سهرهات بهو شیویه له سهرچاوه‌ی تردا نییه.

* ل ۱۳۶ جیی باسکردنه داخو به‌رگی ره‌ش و ئالای ره‌ش که دروشمی یارانی شه بو موسلیم و عه‌بباسیه‌کان بوو، له‌چییوه هاتووه؟ هه‌ندیک پییان وایه شه‌مانه‌له‌بهر پرسه‌وماته‌می نه‌وه‌کانی پیغه‌مبهر که به ده‌ستی به‌نی شه‌مییه‌کوژران شه به‌رگ و ئالا ره‌شه‌یان کردوته دروشم و ره‌مزی خو‌یان. به‌لام ویرای شه‌وی که چیرۆکی تۆله و (قه‌صاص)ی به‌نی عه‌بباس له‌دژی شه‌مویه‌کان و کۆمه‌لکوژکردنیان هه‌ر له‌سهره‌تایی ده‌ست‌پیکردنی خه‌لافه‌تی سه‌فجاج شه‌و پرسه‌وماته‌می که خوراسانییه‌کان بو مه‌رگی زه‌یدی کورپی عه‌لی و یه‌حیای کورپی زه‌ید دوا‌ی گرتنی خوراسان شه‌نجامیان دا، شه‌وه ده‌رده‌خات که عه‌بباسیه‌کان و بانگه‌شه‌کاره سهره‌تاییه‌کانیان به‌راستی بیری تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یان له می‌شکدا بووه، له وه‌بیره‌نیانه‌وه‌وی شه‌و کاره‌ساته‌دا مه‌به‌ستی پرسه و ماته‌مینیشیان هه‌بووه، به‌لام شه‌وه له باره‌ی (خه‌واربیج) (بوغونه‌ی گالب الحق یمن : جمل التواریخ، ل ۳۱۷) ش باسی کردوه، که شه‌وانیش له راکه‌یانندی خو‌یان دژی به‌نی شه‌مییه، به‌زۆری ئالای ره‌شیان به‌رز ده‌کرده‌وه، له کاتیکدا که وه‌ک دیاره‌هه‌زو عیلاقه‌یه‌کی شه‌وتو‌یان به نه‌وه‌کانی پیغه‌مبهر و کوره‌کانی هاشمه‌وه نه‌بووه. راستیه‌که‌ی شه‌ویه ئالای ره‌ش، ئالای پیغه‌مبهر بووه، شه‌وه که‌سانه‌ی له شیعه‌وه‌واربیج که دژی به‌نی شه‌مییه به‌رزیان ده‌کرده‌وه له راستیدا ده‌یانویست سهرنجی موسلمانان بو‌شه‌ر رابکیشن، که حکومه‌ت و ده‌وله‌تی شه‌موی له سنوورو چوارچیوه‌ی موسلمانه‌تی ده‌رچوونه و دژیه‌تیکردنیان وه‌ک شه‌وه وایه‌که ئالای نیسلام به‌رز بکه‌یته‌وه. شه‌وه‌گه‌ره‌ی که عه‌بباسیه‌کان و شیعه‌کانی شه‌وان ره‌نگی ره‌شیان له به‌رامبه‌ری رنگی سپی که دروشمی شه‌مویه‌کان بووه به‌کار هینابیی، وه‌ک چۆن (شان فلوتن)یش ده‌لیت دروست نییه، چونکه دوا‌ی هاتنه‌ سهر کاری عه‌بباسیه‌کان بوو که دوژمنه‌کانیان له هه‌ر جییه‌ک بوون ره‌نگی سپیان کرده دروشمی خو‌یان، شه‌وه ره‌نگه هه‌رتاییه‌ت نه‌بوو به‌به‌نی شه‌مییه. بو زانیاری زیاتر له و باره‌یه‌وه بگه‌رپوه بو شان فلوتن، ل ۶۴-۶۳. سه‌بارت به‌کۆمه‌لکوژی به‌نی شه‌مییه له‌لایه‌ن به‌نی عه‌بباس بگه‌رپوه بو:

orientalniArchiv ج ۱۸، ژماره ۳، ۱۹۵۰. وتاری macati که له و باره‌یه‌وه چه‌ند ریوایه‌تیکی جیا‌جیای کۆ کردونه‌ته‌وه و وه‌ریگرتوون.

* ل ۱۳۶ (خرفسته‌ره) زینده‌وه‌ره زیانمه‌نده‌کان پییان گوتراوه خرفسته‌ره، زینده‌وه‌رانی وه‌ک مار، کیسه‌ن، مشک، دوپشک، میرو، کولله، کرم و میش شه‌وانه هه‌موویان به (خرفسته‌ره) ده‌ژمیردین، له‌بهر شه‌وه‌ی شه‌و گیانله‌به‌رانه‌یان به زیان کار ده‌زانین، کوشتن و له ناوبردنی شه‌و گیانه‌وه‌رانه‌یان به‌کاریکی خیرده‌ژمارد. له کوشتنی شه‌و خرفسته‌رانه‌دا هه‌موو مه‌زده‌سنان به‌پرسیار بوون، به‌لام شه‌رکی پی‌شه‌وایانی ئایینی له و باره‌وه زیاتر بووه.

به‌هه‌رحال روژانی تاییه‌ت له وه‌رزی هاوین موبه‌دان و شه‌وانی تر بو کوشتن وله ناو بردنی شه‌و زینده‌وه‌رانه‌له مال ده‌رده چوون. دارده‌ستیکی تاییه‌ت به کوشتنی شه‌و زینده‌وه‌ره زیانمه‌ندانه‌یان هه‌لده‌گرت و پییان ده‌گوت (خرفسته‌رغن) یان خرفسته‌رگن به مانای هه‌شه‌ره کوژ و شه‌و خرفسته‌رانه‌یان به‌دارده‌سته له ناو کینگه‌کان ده‌کوشت. بو زانیاری زیاتر له و باره‌وه بگه‌رپوه بو (فره‌نگ ایران باستان، پور داوود، ل ۱۳۸-۳۰۱ که به درپۆی باسی کردوه.

* ل ۱۴۵ به‌هه‌رحال شه‌وه شه‌گه‌ره به‌دوورده‌زانری که (راوه‌ندیه) به‌راستی لایه‌نگیری راستگۆو بی‌فرت و فینلی عه‌بباسیان بوون، له‌وه‌ی‌که نووسه‌ره‌کان سه‌بارت به شه‌وانیان نووسیوه وا دهر ده‌که‌ویت که شه‌وانه سهر به‌گروپی (شه‌باحه) بن. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌وان به ته‌واوه‌تی وه‌کو خوره‌مدینه‌کان به‌وه تاوانبار ده‌کران که ژنه‌کانی خو‌یان به یه‌کتر ده‌دن (شه‌وه‌ی ده‌دریت به یه‌کیک به مه‌رجی گه‌راندنه‌وه‌ی) ته‌به‌ری میژووونوس گه‌راندنه‌وه‌ییکی سه‌یری له سهر شه‌وان له مه‌دانینی گه‌راندنه‌وه‌ی که شه‌وه هه‌مووی وا نیشان ده‌دات بانگه‌شه‌کردن به ئیمان هینان به خواوه‌ندیتی (مه‌نصور) بو شه‌وه بوو که داوه‌ت کردن و ئیمان هینانه‌کانی تری خو‌یان به‌وه به‌شارنه‌وه، به‌هه‌ر شیوه‌یک بیت، شه‌گه‌ر مه‌یلی (شه‌باحیه‌ت) له ناو هه‌موو راوه‌ندیه‌کانیشدا نه‌بوویت شه‌واییگومان له نیو هه‌ندیکیان هه‌بووه. هه‌ندی نووسینیان وه‌ک نووسینه‌کانی زنده‌قه یا خوره‌مدینان بووه، له‌گه‌ل هه‌موو شه‌وانه‌شدا شه‌وان خو‌یان به شیعه‌ی (ئالی عه‌بباس) داناوه و له‌راستیدا ره‌نگه هه‌ندی له‌وان لایه‌نگری زه‌رده‌شتی بوون. باوه‌ریان وا بووه که (ئیمامه‌ت) به

میراته(له باوك بۆكۆر) نەك بە دەق وەكو ئەوێ شیعەكان دەلێن و نەوێك بە دەست نیشان كردن
 ھەرەكو ئەھلی سونەت دەلێن. . بەلام ئەوھەلسوكەوتەھى كە (مەنصور) لەگەڵ ئەوانى كردو ئەو
 ھەولەى بۆكوشتنى ئەو كە ئەوان كەردیانە سەر وا دیار دەخات كە (راوەندیە) لەوگێرانیەو
 وتانەى خۆیان راستگۆ نەبوونە و زمان و دلێان وەك یەكتر نەبوو... دواى پەيامبەر
 ئىمامەت بۆ عەبباس بوو، ئەبوبەكرو عوسمان ستنەمیان لى كردو (تبصره العوام، ۱۷۸).
 لەبارەى (راوەندیە) وە بگەرپێو بۆ خانەدانى نۆبەختى عەبباس ئىقبال، ۳۵۶ ھەرەھا قان
 قلوتن، ۳۸ كە ھەندىك تويژەرى رۆژئاواى دىكەشى لەوى ناو ھىناو.

* ۱۵۶ لە ئاقىستا و ھەرەھا لە داب و نەرىتى زەردەشتىدا ئاماژە بە سەرھەلدانى
 فرياد رەس كراو كە درۆ خراپى لە جىھان ناھىلى و ھانى راستى و چاكە دەداو سەرى
 دەخات. مەزديەسنان لە راستىدا چاوەروانى سى فرياد رەس يا سۆشيان(سۆشيانس)يان
 كردوو، كە ھەر كام لە مەوداى ھەزار سال دەردەكەون. ئەو ھەرسى بەلێن دراو كە لەرەچەلەكى
 زەردەشت دەبن ناويان و ناوى داىكە كانيانىش لە ئاقىستاداھاتوو و شوپى سەرھەلدانىيان بە
 رۆژھەلتى ئىران و كەنارى روبروى ھاموون ناوردو. بەلى بەپى نووسىنەكانى دىنكرىت، سى
 سال پيش تىپەر بوونى دەھەمىن ھەزارە ((كچىك لە ناوى ھامون))دا خۆى شوشتوو دوگيان
 دەبى و يەكەمىن فرياد رەس كەناوى ھۆشىدەرە لەو پەيدا دەبى، سى سال ماوہبۆ
 (كۆتايى) ھەزارەى ھۆشىدەر بە ھەمان شپۆ (ھۆشىدەرماھ) دوھەمىن فرياد رەس لە
 كەنىشكىك دىتەسەر دونيا. لە كۆتايى ھەزارەى (ھۆشىدەر ماھ) شدا ديسان بە ھەمان شپۆ
 سۆشيانت دواين نافەرىدەى ئاھورامزدا لەدايك دەبىت. داىكى ھەرسى فرياد رەس لەبنەمالەى
 بەھروزن لە پانزدەسالىدا بار دەگرن و دووگيان دەبن، ئەوسى فرياد رەسە لەتەمەنى سى سالىدا
 لەلايەن ئەھورامزداو بۆ رپنويىنى كردنى مەوۆ ھەلدەبژىردىن. وەرگىراو لە يىشتىھا، ج ۲، ل
 ۳۰۱-۳۰۰. پوراوود باسىكى لە بارەى سۆشيانس ھەيە كە لە سالى ۱۹۳۷ لە بەمباى لە
 چاپ دراو.

* ۱۶۱ ئەوبەرى روبر (ماوراءالنھر) بە گشتى برىتى بوو لەتەواوى ئەو خاكەى كە
 موسلمانان لە باكوورى روبرى ناموى خستبويا نەژىر دەستى خويان. سنوورى باكوور و
 رۆژھەلتى ئەو ناوچەيە كە عارەبەكان دەستيان بەسەرئەويدا نەگرتبوو، كەواتە سنورى (ماوراء
 نھر) بەدرىژاى ئەوماوہيە پەيوەست بوو بە بارودۆخى سياسى، بەھەر حال زۆرىنەى ئەوناوچەيە
 لەكۆنەو بەشيكى ژىر دەسەلتاى دەولەتى ئىران بوو. ھەرەكو ناوچەى سوغد بە لای كەمەو
 لە سەردەمى (دارىوش) ى ھەخامەنشى دا لەژىر دەستى ئىران دا بوو. لە سەردەمى
 ئەسكەندەر بەدواو ئەو ناوچەيە ئەگەرچى بەروالەت لە ئىران جيا بوو، بەلام لە روى
 فەرھەنگى و شارستانىەو پەيوەندى لەگەل كۆمەلگای ئىراندا ھەبوو، ھەرەكو مانەويەكان
 كاتى لەئىران دەركران و ئاومىد بوون لەو ناوچە پر ئاسايش وھىمنەى ئەوى دا پەنايان گرت.

* ۱۶۳ سەبارەت بە شىعەرى خەلكى بوخارا لە بارەى خاتون و سەعید وتارى نووسەرى
 ئەم دىرانە لە گوڤارى يەغما (ژمارەى ۷ سال ۱۱) سەبر بكرى.

* ۱۸۴ لەبارەى پەرەستگای (نەوبەھار) باسىكى زۆر لە كتيبەكان دا ھاتوو كەبى
 زىدەرپۆبى نىيە. ناوى ئەو پەرەستگايە لە دوو واژەى (سانسكرىتە) و ھاتوو كە يەكەمى
 بەمانايى نوێ و دووھەمى بەمانايى كەنىسە و دىردىت . (نەوبەھار) كە لە بەلخ بوو، بە يەكيت
 لە بتخانە گەرەكانى بوودايى ژمىردراو و بەپى دەربىنى (دەقىقى) شاعىر، رپز و شكۆى
 لەلاى ئەو خەلكە بەقەد پىروۆى مەكەى لای موسلمانان ھەبوو. ئەمىر و پاشاكانى ئەو ھەرىمە
 سەر پەرەشتىكارانى مولكە مەوقوفەكانى ئەوپەرستگايەبوون. ئەوسەر پەرەشتىكارانە بەگشتى
 پىيان دەگوتر (بەرمەك). باس كراو ئەو پەرەستگايە چەندىن گونبەدى ھەبوو كە گونبەدى
 يەكەمىان پتر لە سەد بال بوو .

لە دەرەوى پەرەستگە كەدا سى سەدو شىست ھۆدو ژوور يان دروست كرد بوون كە
 خزمەتكاران و كار گوزارىان تىبا دانابوون، ھەر كام لەو خزمەتكارانە، سالى تەنيا جارىك نۆرەى
 خزمەتكرديان دەگەيشتى، رۆژانى تر خەرىكى كارى خويان دەبوون . بەگەورەى خزمەتكارانى
 پەرستگە كەشيان دەگوت بەرمەك. بەرپۆبەروخواوندارىەتى پەرستگە بە شپۆزى مىراتى لە

بهرمه كيتك بۆ بهرمه كيه كى ترده گوزارايه وه . پاشاكاني خوراسان و چين و هيند و كابل دهاتنه نهويه رستگايه و زياره تي بته كانيان ده كردو دهستي بهرمه كيان ماچ ده كرد .

پهره رستگاي نهويه هار داهاتو وقوفات و مالا و مولكيتكي ته رخانكراوى زورى هه بوو . ههروه ها دارايى و پاشه كه وتى گه نجينه و زيپر و جهواهيراتيكي بى ژماره ي هه بوو كه هه مووى له ژير دهستي بهرمه ك دا بوو . له ناويه رستگه دابت و بووكه لى به زيپر و گه وهه رو ديبا وئاوريشم رازينراوه هه بوون، كه ببوونه جيگه ي سه رسورمانى زياره تكارو گه پيده كان .

بۆ زانيارى زياتر له باره ي ناوو ته وسه ر چاوانه ي كه باسى نهويه هاريان تيدا هاتوه . بگه رپتوه بۆ كتيبى (تاريخ برامكه)، پيشه كيه كى دريژى خواليخوشبوو (قه ريب گورگاني) و دائره المعارف اسلام، ج ۱ و كتيبى (لويس بوفا)، وه رگيپراني (عبدالخوسين مييكه ده) و (مسالك الاعصار). به لام سه باره ت به بهرمه ك كه ناوى گشتى خزمه تكارانى په ره رستگاي نهويه هار بووه، بگه رپتوه بۆ زنجيره و تارى ranica له نووسينى (ه. و. بيللى) گؤفارى BsoAs، ج ۱۱ به شى يه كه م، ۲، ههروه ها ده قى كتيبى بهرمه كيانى بوفا ل ۱۳۳-۱۳۲ ههروه ها (دائره المعارف ئيسلام) :ج ۱ له م باره وه سه ير بكرى.

* ل ۲۱۳ . له بيرو باوه ر و رينوينيه كاني خوره مدينه كان دا ده رده كه وي كه ته و گروه به بهر اورده له گه ل گروه كاني ديكه نزيكتر بووه له ئايينى مه زده كه وه . هه ندى له بۆچونه كانيشيان له گه ل باوه رى لايه نگراني (ئبيقور) دا يه ك ده گريته وه . جياوازي هه يه كه ناوى خوره م و خوره م دين له چيبه وه وه رگيپراوه . نه و گريمانه يه ي كه خوره مى بوون له بهر ته وه يه كه گوايه ته و گروه به هؤى لايه نگرى كردنيان له كوفر، كه پييان وايه مروث جگه له خؤشى و چيژ وه رگرتن نابى پايه بندى هيج شتيكي تر بيت، لاواز ده بينرى ، پى ناچيت ته وانه تا ته و راده يه وه ك خاوه ن نووسينه كان پييان وايه هينده له خؤشى و خؤشگوزه رانيدا زيده روييان كردي .

هه ر چؤنيك بى، ويكچوونيك له و تاوانبار كرده ي ته وان به كوفرو بى دينى (ئيلحاد) له گه ل گروه ي (بابيه) دا ، ده بينرى .

له م باره يه وه بگه رپتوه بۆ كتيبى فان فلووتين Van Vloten ل ۵۰ .

ههروه ها (خوره م) ناوى گونديكيش بووه، نزيك (ته رده بيل) و خوره مى و خوره ميه كان سه ربه ته وين . وه كو دياره ته و ته گه ره ي كه ته و گروه به هؤى ناوى ته و گونده واته گوندى خوره مه وه بى له نه گه ره كاني تر راستتر بيت .

* ل ۲۱۶ په راويژى ژماره / واژه ي (مهرداس) كه له گؤفارى (ZDMG) له كاتى ليكوليينه وه كه ي روت (ROTH) دا باسكراوه و، (نؤلكه) ش په سنى كردووه كه (مهرداس) ناويكى عه ربه يه . حماسه مى ايران، ل ۳۲ .

* ۲۱۸ بيزانس، بيزه نتيه، بوزه نتيه هه مان (BYZANTIUM) ه. كه مه به ست رۆمى رۆژه لاتييه، ته و واژه يه ئيستا له فارسى دا به په يره وي له فه ره نسبه كان كه (BYZANCE) ي پى ده لين بيزانس ده نووسن. له باره ي په يوه ندى عه ره ب يا بيزه نتيه بگه رپتوه بۆ كتيبى Basiliev كه ناوى (بيزه نتيه و عه ره ب) ه (Byzanceet Les Arabes). له دوو بهرگدا و تارى كانارد Canard له ژير ناوينشاني (روابگ بوزنگيه و اعراب) له دوو توويى كۆمه له و تاريكدا كه پيشكش به جيقه رجيولوى دلاويدا كراوه، به رگى ۲ .

* ل ۲۵۳ (ته بو دلف قاسم كورى عيساي ئيدريس كورى معقل عه جه لى) سه ره تا له ياراني محمه د نه مين بوو له گه ل (عه لى كورى عيساي ماهان) بؤشه رى (تاهيرى كورى حوسين) چوو، كاتى عه لى كورى عيسا كوژرا ته و بو هه مه دان گه رايه وه . تاهر نامه ي بؤنووسى و داواى ليكرد كه به يعه ت به مه ئمون بكات، به لام رازى نه بوو، وتى من به يعه تيكم له ته ستؤ دايه كه بؤ هه لوه شان وه ي ريگه يه ك نابينم، به لام له سه ر جيگه ي خؤم ده مينم وله گه ل هيج كام له و دوو ده سته يه نام. تاهر ليى قبول كردو له كه ره ج نيشته جى بوو . كاتى مه ئمون هاته شارى ره ي كه سيكى نارده لاي و داواى كرد، ريژى گرت و دلى دايه وه و حكومه تى كوردانى پيدا، كه بؤ نه وه كانيشى به ميرات مايه وه . ته و له سه ردارانى مه ئمون و موخته سه م و له دلاوه ران و جواميرانى عاره به، كه خؤى شيعرى ده گوت، هه نديك له شاعيران باسيان كردووه، يه كى له وانه ي پييان دا هه لگوتوه (ته بو ته مام تائى) يه .

به لام ته حمه دكورى ته بى ده واد ، له گه وه كاني موخته زيلله بوو، له سه رده مى مه ئمون دا بهرپرسيارى دادوه رى بووه و نفوزى له لاي مه ئمون و موخته سه م دانفوزى هه بووه هه ر ته وه ش

بووه هۆی ئهوهی که موخته زیلله دهست به سهه هه موو کاریک دابگرن و مهسه لهی (مخنه) واته تاقی کردنه وه و هه لسه نگاندن، ((تهو تاقیکردنه وه یه بووکه له سهه ده می مه ئموون به دادوهر و وتار خوینان ده کرا که نایا باوه پریان به مه خلوق بوونی قورئان هه یه یا نا)) رووداوی باوه به خه لقی قورئان هاته پیتش. سه بهاره ت به ده مارگیری و جوامیری ته همد کوری دهواد شتگه لیککی زۆرباسکراون. هه وه له کانی تهو بو زگار کردنی ته بولف قاسم له دهستی نه فشین و رینگه چاره ی تهو بو زگار کردنی محمه د کوری جه همی به رمه کی له زه بری موخته سه م له وه هه وه یه. هیزو نفوزی ته وه له لای مه ئموون و موخته سه م بی وینه بووه.

له بهاره ی ته بولف و ته همدو باسی ته وان بگه رپوه بو کتیبه میژوویی یه کانی وه ک یه عقوبی، ته به ری، ئین خه له کان و له به ره ی موخته زیلله کان وتاری نیبیرینگ له (دائیره المعارف اسلام، ج ۳) و تووژینه وه کانی گولدزیهه له Muhammedanische stuldin موخته زیلله دانانی حه سه ن جارالله میسر ۱۹۴۷.

ل ۲۵۹ سه بهاره ت به دانیشته وانی خه زهر و سهه چاره ی دهنگ و باسیان بگه رپوه بو کتیبی (حدود العالم) وه رگی پان و شی کردنه وه ی مینورپسکی (ل ۶۱۰-۶۵۰)، هه ره ها (دائیره المعارف ئیسلام ج ۳)، وتاری بارتۆلد. دانیشته وانی خه زهر تورک زمان بوون، وا پیده چیته له ئاسیای ناوه رپاسته وه هاتبن و له سنووری (باب الابواب) ی تورکستان نیشته جی بووبن. له رووی شارستانی و فرهه نگیه وه هیچیان له دوا به جینه ماوه. له سهه ده می خه لیفه کاندای به هۆی جیرانه تیان له گه ل موسلمانه کان و ولاتی ئیسلامیدا به ره دوام هیرش و ده ستدریژیان کردۆته سهه ریان. سه بهاره ت به مه زه هب و بیروباوه پریان ته وه ی هه یه ته وه یه که له سهه باوه رپ (شه مه نی) بوونه. سه بهاره ت به رپه چه له کی دانیشته وانی خه زهر هه ندیک گووتویانه که له یه هود بوونه و له م بهاره وه Dunlop کتیبیکی هه یه به ناو نیشانانی the History of the Jewishkhazars که له Gerard chavson له گو قاری (تهه نجومه نی سلگنتی ئاسیایی JRAs، ج ۱-۲، سالی ۱۹۵۶ داخستۆیه تیه بهر ره خنه و تووژینه وه.

* ل ۲۸۰. باوه ر بوون به (زه رفان) هه رچۆنیک بیت پیت سهه ده می ساسانیان له ئیران داهه بووه. نه ک هه ر له ئاقیتستادا باسی زرفان هاتوه به لکوله سهه ر چاوه کۆنه کانی یۆنانیشدا ئاماژه ی پیکراوه. (تید موس) Edemus ناویک خه لکی رۆدیس Rhodes که له قوتاییانی ته ره ستۆ بووه ئاماژه ی به بلا و بوونه وه ی باوه رپ خودای زه مان له نیوان فارسه کان دا کرده، هه ندیک ئاماژه ی تریش له به ره ی پیتشینیه ی تهو نایینه له ئیراندا هه ن که له کتیبی Cumont-Bidez کومون بیدز ناسراو به Les mages Hellenises کتیبی زیه نه ر ناسراو به zurvan تهو سهه رچاوه یه کۆکراوه ته وه و وه رگی دراره و گواسته راوه ته وه. به هه رحال باوه ر به بوونی زه رفان له ده ره وه ی ساسانی نه هاتوه ته کایه وه و باگر اوندو پیتشینیه ی هه بووه.

له کۆتایی ته وه سهه ده مه دا زیاتر له بیر و باوه رپه کانی تر په واجی هه بووه. ده توانین بلیین سهه ره رای رابردووی باوه ر بوون به زه رفان پیتش ساسانیه کان و بلا و بوونه وه ی له سهه ده می ساسانی یه وه ده ست پی ده کات و به کورتی له سهه ده می ساسانیدا مه زه به ی زه رفان زیاتر له مه زه به کانی تر له نیو زه رده شتییه کان دا بلا و بووه، ته مه باوه رپ کریستینسین بووه. Zaehner K زه نه ریش پشتراستی کردۆته وه. (بگه رپوه بو christensen ل ۱۴۴- Zahner ل ۲۲). به لام ریشه ی ئایینی زه رفان چیه و چۆن په یدا بووه ؟ له و به ره یه وه تیروانیینی تووژه ره وان ته وه یه که زه رفان ئاکام و ده ره نجامی کاریگه ری باوه رپ مه زه به ی بابلی له سهه ر ئایینی زه رده شتی بووه. له رپاستی دا، زه رفان که په ره ردگاری زه مانه، به مه زه ره روجی به چیکاری جوولانه وه ی ئاسمان و ته ستیره کان لیکدراوه ته وه، که هه موو شتیکی له خۆگرتوه و توانای به سهه ر هه موو شتیکیدا هه یه. باوه رپ به چاره نووس که ئاکامی باوه رپ به زه رفانه له گه ل بیروباوه رپ بابلی و کلدانی له بواری کاریگه ری ته ستیره کان له سهه رچاره نووسی تاکدا په یوه ندی هه یه. پی ده چیته که ئایینی زه رفان له کاتیک دا له نیوان ئیرانییه کان دا هاته ئاراه و بلا و بووه که بابل خراوه ته پال ولاتی هه خامه نشی، دواچارکه له سهه ده می ساسانیدا بلا و بوونه وه ی له نیو خه لکیدا زۆرله سهه ره خۆ بووه و هه ر له سهه ده می ساسانیه کان دا بووه که له نیو خه لکیدا بلا و بوته وه بوته مه زه به یکی باوه رپ پیکراو گشتگیری خه لکی. بو تووژینه وه له بیروباوه رپ

مەزھەبى بابلېش بگەرپتوھ بۆ كىتېبى Zorastre دانان ونووسىنى دۆشن گىمەن، ل ۹۷-۷۶
كە باسكى رېك ودرېژى لەوبارەيەوھ ھەيە.

* ل ۲۸۸ زاراھى زەندىق ھەندىك بە وشەى ئارامى (صدىق) و ھەندىك بەوشەيەكى
يونانىيان زانىوھ. گومانى بە ھىز كە ئەمروچىگەى باوهرى توپژەرانە ئەوھيەكەئەم وشەيە
وشەيەكى ئىرانىيە. (زەندىك) كەپپدەچى رېشەى پەھلەوى ئەو واژەيەبىت لە سەردەمانى
ساسانى دا بە كەسانىك گوتراوھ كە بۆدەرك و قامى زانست و وشەكانى ئاقىستا پەنايان
دەبردەبەر شۆڤە وشەرح و وەرگېران. لايەنگرانى مانى و مەزدەكېش گوايە لەبەر ئەو ھۆيە لە
رۆژگارى ساسانىيەكان دابە زەندىك ناودەبران، چونكە ئەھلى رامان وتېروانىنى فراوان بوونە.
زەندىقەكان لە سەردەمى خەلافەتى عەبباسىدا، ھەندىكىيان مانەوى بوون و ھەندىكى تر
خەلكانى بىر ئازاد و(لاىك)كە لە راستى دا بە ھىچ ئايىن و باوهرېك پابەند نەبوون .

بۆ زانىيارى زياتر سەبارەت بە زەندىقەكان و دەنگوباسيان و بارودۇخيان بگەرپتوھ بۆ كىتېبى
(تارىخ الاحاد فى الاسلام، عبدالرحمن بدوى) كە جگە لە سەرچاوھ جۆراو جۆرەكان و تارى
گەورەكانى ئەو گرۇپەش باسى لىئوھكراوھ. ھەروھە سەيرى وتارىكى نووسەرى ئەم كىتېبە لەژىر
ناونىشانى زەندىق و زەندىقەكان لە گۆفارى راھنامى كىتېبى ژمارە دوو سالى ھوتەم بەكە.
سەبارەت بە كورپى موقەفەع و زەندىق بوونى ئەو بگەرپتوھ بۆ كىتېبى(الرد على الزندق اللعين ابن
المقع)لە ئىمام قاسم ئىبراھىم. ئەو كىتېبە Gvidi رۆژھەلاتناسى ئىتالى بەپېشەكەوھ
وهرىگېراوھ ولەسالى (۱۹۲۷)لە رۆماچاپى كەردوھ. لەبارەى ژياننامەى كورپى موقەفەع
(عەبباس ئىقبال)) باسكى ھەيە، سالى ۱۳۰۵ لە بەرلېن چاپ كراوھ، ھەروھە بگەرپتوھ بۆ
پېشەكى كىتېبى (كەلىلەو دەمنە)ى بەھرامشاھى چاپى عەبدئەلەزىم قەرىب كە ئەوبابەتەى
باس كەردوھ .

* ل ۳۰۰ نفوزو كارىگەرى توركەكان بە تايبەت لە دواى كوزرانى متەوھكىل زياتر بوو،
دواى كوشتنى متەوھكىل بە پىي گېرانەوھى (ئەلفەخرى) دەستيان بەسەر ولتادا گرتبوو.
خەلىفە لە دەستى ئەوان وەكو دىلېك و ابوور، ئەگەر بىيان ويستبوايە دەيانگۆرى. نووسىويانە
كاتىك (موتەز)لە سالى (۲۵۲ك/ ۸۶۶ز) لە سەر كورسى جى نشىنى دانىشت كەسوكارى،

ئەستېرە ناسيان ھىنان و گوتيان سەير بەكەن داخۇتاكەى دەمىنى و تاكەى لە سەر كورسى
خەلافەت دەبى، يەكىك لە نوكتەزانان وتى من لەوانە باشتر دەزانم، وتيان تۆ دەلى چەند سال
دەژى وچەند سال فەرمانرەوايى دەكات؟ وتى تا توركەكان بىانەوئى. ئەوانەى لەو كۆبونەوھيە
ئامادە بوون پىكەنېن، ((ئەلفەخرى ل ۲۲۱)). لەبەر ئەوھ بووكە بە قسەى مەسعودى،
(موتەز لەترسى (بوغا)كەفەرماندەيەكى سەربازى تورك بوو شەو ورۆژ ئارامى نەدەگرت و
چەكى لە خۆى جيا نەدەكەردوھ، دەى گوت ھەردەم وەھا دەم تاكو بزائم سەرى من بۆ بوغا
دەبى يا سەرى بوغا بۆ من، ھەروھە دەيگوت بەردەوام دەترسم كە بوغا لە ئاسمانەوھ بەكەوتتە
سەرم يالەزەوى بۆ لە ناو بردنى من دەركەوى (مروج الزھب ج ۲، ل ۴۲۸).

* ل ۱۳۱ (كىسانى يە) : بەبەشېك لە شىعەكان و لايەنگرانى مەمەد كورپى ھەنىفە
دەگوترا كە موختارىش يەكىك بوو لەلايەنگرانى ئەوان كە بۆتۆلەى خويىنى حوسىن كورپى عەلى
توانىبوويان زۆر لەوكەسانە بكورژن كەدەستيان ھەبوو لە كوشتنى رۆلەكانى عەلى كورپى
ئەبوئالېب .

* ل ۲۷۷ صابىئە: ناوھندىيان شارى ھەران(روھا) بووھ. مەندائىيەو ھەرانىيەشيان پىدەلېن.
لەبارەى ئەوانە مېژوونوسان بۆچوونى جياوازيان ھەيە، ھەندىك دەيان بەنەوھ سەر ئايىنى
بابلى و ئاشورى، بەئام ھەندىك بۆ كۆنترىن ئايىنەكانى بت پەرسى دەيان گېرئەوھ، ھەندىك بە
ئەستېرە پەرسى ناويان دېنن و ھەندىكى ترىش بەكۆمەلېكى ئاگرپەرسى و مەسىحى ناويان
دەبەن. تازەترىن ھەوال لەبارەيان ئەوھيە كە لە خۇيان وەرگېراوھ: كۆمەلېكن بەپىي
رېنمايەكانى ھەزرتى ئادەم دەجولئەنەوھ، پىغەمبەرىشيان يەحىياى كورپى زەيدە.

* ل ۱۴۶ خورەمدىنان: ئەو ناوھ لە ناوى گوندىكەوھ ھاتووھ كە دەكەوتتە نرىك ئەردەوئىل
بە ناوى خورەم، ئەوانە لە ناھەزانى دەولتەتى عەبباسى بوون بە تايبەت دواى كوشتنى
ئەبوموسلىمى خوراسانى سەريان ھەلداوھ. ناوھندى راپەرىنيان تازەربايگان بووھ و جۆجۆلېكى
يەكجار زۆريان لەو ناوچانە ھەبووھ، جاويدان و جىنشىنەكەى، بابەكى خورەم دىن
لەسەرۆكەكانيان بوونەو، باوهرپان بە دۆنايدۆن ھەبووھ بۆ ئەوھى كە لايەنگرانى ئەبوموسلىم
بۆ لاي خۇيان رابكىشن زياتر جارو بانگەشەى ئەوباوھەريان كەردوھ. دژەكانيان بە زەردەشتى و

مەزىدەكى تاوانباريان كىردون كە ئەو ھە دەمارگىرى بەدەر نىيە . لە سەردەمى موعتەسەمى خەلىفەى عەبباسىدا ئەو بزاڧە بە ھۆى گرتنى بابەك دواى نزيك بىست ساڻ، بەرگرى لەخاك و نىشتمانيان دژى عارەب، دامركايەوھ .

* ۲۳۶ لى سەمى: ھەروھەكو لە كىتەبەكانى (مىلل و مىلل) و ئايىنى دا ھاتتوھ ئەوھ ناو نىشانى كەسانىك بووھ كە لە دىر زەمانەوھ باوھرىان بەكۆننە بوونى جىھان و دۆنايدۆن ھەبووھ ، لە سەرتاى سەردەمى عەبباسى دا لە شارەكانى بەسراو رەنگەبەغداش ھەندىك لە زەنادەقەى ئىسلامى چوئىتتە سەر بىرو باوھرى ئەو گروپە .

* ۲۹۲ لى ئەبو ھەدىلى عەلاف: (كە لەسالى ۲۲۶ك/ ۸۴۲ز مردووه)، يەككەلە گەورەپىاوان و مرۆڧىكى ھۆشمەند بووھ و لە سەركردە ناسراوھكانى گروپى موعتەزىلەى ئىسلام بووھو گۆرانىكى فىكرى بەھىزى لەو گروپە دا كىردوھ . ماوھىەك مامۆستاي مەئموونى خەلىفەى عەبباسى بووھ .

* ۹۱ لى باربەد: خەلكى شارى مەرو بووھ، يەككەلەبەناوبانگىترىن ئاوازدا نەرو گۆرانى بىژو چەنگەزەنانى سەردەمى ساسانى و پاشايەتى خوسرەو پەروىز بووھ . بەيەكئەلە داھىنەرانى دەزگاكانى مۆسىقى ئىران دەژمىردىت . ناو براو بۆ ھەر رۆژىكى پادشا ھەوايىكى ساز كىردبوو لىدەدا، واتە بە ژمارەى رۆژانى ساڻ واتە ۳۶۵ ھەوا .

* ۹۱ لى نەكىسا: يەككەلە ئاوازدا نەرو گۆرانى بىژو چەنگ ژەنانى سەردەمى ساسانى و دەربارى خوسرەو پەروىز بووھ .

* ۱۰۸ لى خويىنى سىاوش: سىاوش بە فەرمانى ئەفراسىياب پاشاي تورانى كوژرا ، بەئام تۆلەى خويىنى لە لايەن كەبىخوسرەوى كورپى كرايەوھ و خويىنى بزر نەبوو، ھەر بۆيە ناوى دەر كىردوھ . (لەشاھنامەى فردۆسىبە درىژى باسكراوھ) .

* ۳۶ لى زەنگىيەكان ئەو رەشە پىستانەن كەلە كىشورەى ئەفرىقاوھ ھاتوون . لە سەدەمى خەلافەتى موعتەمد پانزەھەمىن خەلىفەى عەبباسى لە ناوھندى خەلافەتى عەبباسى (بەسرا ، واست و بەحرىن) دا سەريان ھەلداوھ ، ئەو دەزگايىيەيان خىستە ئەو پەرى مەترسىيەوھ ، سەركردەى ناسراويان بەناوى (عەلى كورپى مەھمەد، ناسراو بە صاحب زەنج بووھ كە لەسالى

(۲۵۵ك - ۸۶۹ز) دا مردووه . ناو براو مرۆڧىكى زىرەك و چەتوون بووھ، دەلئىن بە رەچەلەك ئىرانى بووھ ، بەنياز بووھ جەلەوى دەسەللات لە دەستى عەبباسىيەكان دەر بەيىنى و كۆيلەكان لە ژىر دەستى ئەربابەكان رىزگار بكات . بە بۆچوونى ھەندىك لە لىكۆلەران وىك چوئىك لەنىوان ئەو راپەرىنەو راپەرىنى كۆيلەكانى رۆما داھەيە .

* ۲۹۱ لى دەيسان و مەرقىيونىيەكان: لەبەر ئەوھى سەروكى ئەوانە لە كەنارى جۆگەى (دىسان) بووھ، بۆيە بەو ناوھ ناوئراون . مەرقوونىيەكان لەو باوھرەدان كە نوورتارىكى دوو ئەسلى دىرىنن ولە ئايىنى مەسىحىيەوھ نزيكن، ھەروھەا ئەو ئايىنە لەمانەويەتەشەو نزيكە و كارتىكردىكى زۆرى ھەيە، تەنيا لە رووناكى و تارىكى دا ناكۆكيان ھەيە . خەت و نووسىنى تايبەتى خۆيان ھەبووھ كە كىتەبەكانى ئايىنى خۆيان پى دەنووسىن ، زۆريان لە خوراسان بوونە .

- الاموال (كتاب -) للامام ابى عبيد القاسم بن سلام المتوفى سنة ۲۲۴ هجرى. به
تصحیح و حواشی محمد حامد الفقى. قاهره ۱۳۵۳.

- اهل الذمة فى الاسلام. تأليف ا. س. ترتون. ترجمه و تعليق حسن حبشى، طبع
دار الكفر العربى. مصر ۱۹۴۹.

- بابك خرم دين. سعيد نفيسى. تهران شهر يور ۱۳۳۳.

- بحار الانوار، تأليف مجلسى (محمد باقر) طبع طهران سنة ۱۳۰۱ - ۱۳۱۲ ه. ق.

- البدء و التاريخ (كتاب -) تأليف المطهرين طاهر المقدسى (به اشتباه منسوب به ابى

زيد احمد بن سهل البلخى شده است). چاپ پاریس. نشر و ترجمه کلمان هوار، پاریس
۱۸۹۹ - ۱۹۱۹ ميلادى (۶ جزء).

- برهان قاطع، تأليف محمد حسين بن خلف تبريزى. به اهتمام دکتر محمد معين،

تهران ۱۳۳۰ - ۱۳۳۵ شمسى (۴ جلد).

- بلدان الخلافة الشرقيه. گى لسترانج. ترجمه بشير فرنسيس كوركيس عواد.

مطبوعات المجمع العلمى العراقى. بغداد ۱۹۵۴.

- بيان الاديان، تأليف ابو المعانى محمد الحسينى العلوى. به تصحيح عباس اقبال.

طهران ۱۳۱۲ شمسى.

- البيان و التبيين. جاحظ. به تحقيق و شرح حسن السندوبى، قاهره ۱۹۵۷.

- بيست مقالة قزوينى (دوره كامل) جلد ۱ و ۲. تهران، كتابفروشى ابن سينا و

كتابفروشى ادب. دى ماه ۱۳۳۲ (چاپ جديد).

- تاريخ ابى جعفر محمد بن جرير الطبرى. (الامم و الملوك). طبع ليدن، سنة ۱۸۷۶ -

۱۹۰۱ م. و طبع مصر ۱۹۳۹.

- تاريخ ادبى ايران، تأليف پرفسور ادوارد براون (جلد اول) ترجمه و تحشيه و

تعليق على پاشا صالح. تهران ۱۳۳۳.

- تاريخ اسلام. دکتر على اكبر فياض. از انتشارات دانشگاه تهران.

- تاريخ التمدن الاسلامى. جرجى زيدان، مصر، مطبعة الهلال، ۱۹۳۱ - ۱۹۴۷.

- تاريخ الخلفاء، تأليف جلال الدين سيوطى. به تحقيق محمد محيى الدين

منابع كتاب

الف - عربى و فارسى

الآثار الباقية عن القرون الخالية (كتاب) ابوريحان بيرونى، طبع ليزيك ۱۹۲۳ به

اهتمام زاخائو - اين كتاب به وسيله آقاى اكبر داناسرشت به فارسى نيز ترجمه شده است.

- ابواب فى الصين و الترك و الهند مستخبة من كتاب (طبائع الحيوان) للطبيب

شرف الزمان طاهر المروزى - با ترجمه انگليسى و تعليقات، به قلم پرفسور مينورسكى.

لندن ۱۹۴۲.

- احسن التقاسيم فى معرفة الاقاليم، طبع دخويه. ليدن ۱۸۷۶.

- احوال و اشعار ابو عبد الله جعفر بن محمد رودكى سمرقندى، تأليف سعيد نفيسى.

طهران ۱۳۰۹ - ۱۳۱۰ - ۱۳۱۹ (۳ جلد).

- الاخبار الطوال، ابى حنيفة احمد بن دواد الدينورى، چاپ مصر، بنفقة المكتبة

العربية - بغداد. تاريخ طبع ندارد. طبع ليدن كتاب با مقدمه و فهرس و اختلاف قرائات

آن در ۱۸۸۸ و ۱۹۱۲ منتشر شده است.

- ادب الكاتب، تأليف ابى بكر محمد بن يحيى الصولى از انتشارات المكتبة العربية

بيغداد. طبع قاهره ۱۳۴۱ هجرى قمرى.

- الاغانى (كتاب -)، ابو الفرخ الاصفهانى. طبع دار الكتب المصرىة، ۱۳۴۵ هجرى

و ۱۳۵۷ هجرى. - و نيز طبع مصر، سنة ۱۳۲۲ - ۱۳۲۳ ه. ق.

- الامامة و السياسة. تأليف الامام الفقيه ابى محمد عبد الله بن مسلم بن قتيبة

الدينورى. مصر ۱۳۵۶ - ۱۳۵۵ (۲ ج).

عبدالحمید، ۱۹۵۲، طبع مصر.

- تاریخ العرب قبل الاسلام. تألیف الدكتور جواد علی. طبع بغداد ۱۹۵۰ - ۱۹۵۶ (۵ جلد).

- تاریخ الفی، نسخه خطی کتابخانه مجلس، به شماره ۲۲۲ (رک: فهرست کتابخانه مجلس تألیف مرحوم اعتصامی، ص ۱۲۵).

- تاریخ ایران بعد از اسلام، دکتر عبدالحسین زرین کوب، طهران ۱۳۴۳.

- تاریخ بخارا (ترجمه و تلخیص کتاب) ابوبکر نرشخی. به تصحیح مدرّس رضوی طهران ۱۳۱۷.

- تاریخ برامکه. از بهترین منشآت قرن چهارم و پنجم (۹) - با مقدمه مفصل تاریخی و ادبی و انتقادی و حواشی و تعلیقات. نگارش میرزا عبدالعظیم خان گرکانی. طهران ۱۳۱۳.

- تاریخ بلعی، ترجمه طبری نسخه خطی متعلق به کتابخانه مجلس به شماره ۲۳۱ (رک: فهرست اعتصام الملک ص ۱۱۹) - و طبع هند ۱۹۱۶ (طبعی بسیار مغلوپ). از این کتاب طبع تازه‌ای هم به تصحیح م. بهار منتشر شده است.

- تاریخ بغداد، تألیف ابی بکر احمد بن علی الخطیب، طبع مصر ۱۳۴۹ هـ. ق.

- تاریخ بیهقی، تألیف ابوالحسن علی بن زید بیهقی. با تصحیح و تعلیقات (مرحوم) احمد بهمینیار. تهران. مهرماه ۱۳۱۷ شمسی.

- تاریخ بیهقی، تصنیف خواجه ابوالفضل محمد بن حسین بیهقی دبیر. به اهتمام دکتر غنی و دکتر فیاض. تهران ۱۳۲۴ هـ. ش.

- تاریخ سیستان. به تصحیح (مرحوم) ملک الشعراء بهار. تهران ۱۳۱۴ شمسی. مؤسسه خاور.

- تاریخ طبرستان، تألیف بهاءالدین محمد بن حسن بن اسفندیار کاتب. به تصحیح (مرحوم) عباس اقبال. تهران ۱۳۲۰ هـ. ش. (قسم دوم کتاب شامل ملحقات بر اصل کتاب است).

- تاریخ طبرستان و رویان و مازندران. تألیف سید ظهیرالدین بن سید نصیرالدین

المرعشی. به اهتمام برنهارد دارن، پترز بورخ ۱۸۵۰.

- تاریخ گزیده. تألیف حمدالله مستوفی (چاپ عکسی) به اهتمام ادوارد براون. انتشارات اوقاف گیب ۱۹۱۰ - ۱۹۱۳ مسیحی (۲ جلد)، طهران ۱۳۳۹.

- تبصرة العوام فی معرفة مقالات الانام. منسوب به سید مرتضی بن داعی حسنی رازی. طبع تهران به اهتمام عباس اقبال، سنه، ۱۳۱۳.

- تجارب الامم و تعاقب الهمم. تألیف ابوعلی مسکویه. چاپ عکسی اوقاف گیب، ۱۹۰۹، ۱۹۱۳، ۱۹۱۷ (۳ جلد).

- تجارب السلف. در تواریخ خلفا و وزرای ایشان. تألیف هندوشاه ابن سنجر بن عبدالله صاحبی نخجوانی. به تصحیح و اهتمام عباس اقبال. تهران ۱۳۱۳.

- التنبیه و الاشراف. تألیف ابی الحسن علی بن الحسن المسعودی. المكتبة العصریه بیغداد ۱۹۳۸.

- جوامع الحکایات و لوامع الروایات. تألیف نورالدین محمد عوفی نسخه خطی مجلس به شماره ۶۸۱ (رک: فهرست اعتصام الملک، ص ۴۳۱).

- چهار مقاله (کتاب -) تألیف احمد بن عمر بن علی النظامی العروسی السمرقندی. به سعی و اهتمام محمد بن عبدالوهاب قزوینی، لیدن ۱۹۰۹ مسیحی.

- حدود العالم من المشرق الی المغرب. چاپ عکسی به اهتمام بارتولد. لنینگراد، ۱۹۳۰ - سید جلال طهرانی ۱۳۱۴ طهران، ایضاً طهران، دکتر ستوده.

- حماسه ملی ایران. تألیف تئودور نولدکه. ترجمه بزرگ علوی از انتشارات دانشگاه تهران.

- الحیوان (کتاب) جاحظ. به شرح و تحقیق عبدالسلام محمد هارون ۱۹۳۸ - ۱۹۴۵ (۷ جزء).

- خاندان نوبختی. عباس اقبال. طهران ۱۳۱۱ هجری شمسی.

- الخوارج فی الاسلام. تألیف عمر ابوالنصر. مكتبة المعارف. بیروت ۱۹۴۹.

- خرده اوستا، جزوی از نامه مینوی اوستا. تفسیر و تألیف پورداود، بمبئی ۱۹۳۱.

- دستور الوزراء. غیاث الدین خوندمیر. با تصحیح و مقدمه سعید نفیسی طهران

- ۱۳۱۷ شمسی.
- الدعوة الى الاسلام، تأليف سير. ت. و. ارنولد، تعريب حسن ابراهيم حسن، عبدالمجيد عابدين، اسماعيل النحراوى. مصر ۱۹۴۷.
- ديوان ابى نواس. به تحقيق و شرح: احمد عبدالمجيد الغزالي، قاهره ۱۹۵۳.
- رسائل البلغاء. اختيار و تصنيف محمد كردعلى. الطبعة الرابعة ۱۹۵۴ لجنة التأليف.
(كتاب العرب فى الردعلى الشعوبه ابن قتيبه، در اين چاپ از صفحه ۳۴۴ تا صفحه ۳۷۷ طبع شده است).
- رسالة الغفران. ابو العلاء معرى. تحقيق و شرح بنت الشاطى. طبع دارالمعارف بمصر ۱۹۵۰ مسيحي.
- روضة الصفا. تأليف ميرخواند. بمبئى ۱۲۷۰.
- زبدة التواريخ حافظ ابرو (نورالدين لطف الله) - نسخة خطى متعلق به مجلس شورى ملّى به شماره ۲۵۷ (رک: فهرست مرحوم اعتصامى، ص ۱۴۳).
- زهر الآداب و ثمر الآداب. لايى اسحق الحصرى القيروانى، مفصل و مضبوط و مشروح به قلم الدكتور زكى مبارك. الطبعة الثانية. مصر ۱۹۲۹ - ۱۹۳۱ (۴ جزء).
- زين الاخبار يا تاريخ كرديزى. تأليف ابوسعيد عبدالحى بن الضحّاك بن محمود كرديزى با مقدمه ميرزا محمدخان قزوینى. طبع تهران ۱۳۲۷ در اروپا نیز چاپى از اين كتاب به اهتمام محمدناظم به سال ۱۹۲۸ منتشر شده است.
- سبک شناسى يا تاريخ تطوّر نثر فارسى، تصنيف [مرحوم] محمدتقى بهار، ملك الشعراء. چاپ تهران ۱۳۲۱ - ۱۳۲۶ (۳ جلد).
- سنى ملوك الارض و الانبياء [كتاب تاريخ] تأليف حمزة بن حسن الاصفهاني. برلين. مطبعه كاويانى ۱۳۴۰ هجرى.
- سياست نامه يا سيرالملوك. تأليف ابو على حسن بن على نظام الملك به اهتمام سيد عبدالرحيم خلخالى. تهران ۱۳۱۰ شمسى هجرى.
- السيرة النبوية. لابن هشام. تحقيق و شرح مصطفى السقا - ابراهيم الابيارى - عبدالحفيظ شلبى ۱۹۳۶ (۴ جلد).
- شذرات الذهب فى اخبار من ذهب. ابن عماد الحنبلى. طبع قاهره ۱۳۵۰ - ۱۳۵۱ (۸ جزء).
- شرح نهج البلاغه. ابن ابى الحديد طبع مصر. مطبعة دارالكتب العربية الكبرى (۴ جلد).
- الشعر و الشعراء. ابن قتيبه. تحقيق و شرح احمد محمد شاكر، طبع قاهره ۱۳۶۴ - ۱۳۶۹ (۲ جزء).
- ضحى الاسلام، تأليف احمد امين طبع مصر، لجنة التأليف و الترجمة و النشر ۱۳۵۱ (جزء اول) ترجمه اين كتاب به قلم آقاى عباس خليلى در تهران منتشر شده است. مرداد ۱۳۱۴ شمسى.
- العرب قبل الاسلام، جرجى زيدان. مصر ۱۹۰۸ مسيحي.
- العقد الفريد (كتاب) ابن عبدربه. لجنة التأليف و الترجمة و النشر قاهره ۱۳۵۹ - ۱۳۷۲ (۷ جزء).
- العقيدة و الشريعة فى الاسلام. اجناس جولد تسهير، نقله الى اللغة العربية: محمد يوسف موسى - عبدالعزيز عبدالحق - على حسن عبدالقادر، قاهره ۱۹۴۶.
- عمدة الطالب فى انساب آل ابى طالب، تأليف سيد جمال الدين احمد بن على بن الحسين الداودى الحسنى، بمبئى ۱۳۱۸.
- عيون اخبار الرضا. ابن بابويه صدوق. طهران ۱۲۷۵.
- عيون الاخبار (كتاب)، تأليف ابى محمد عبدالله مسلم بن قتيبة الدينورى، قاهره ۱۳۴۳ - ۱۳۴۹ هجرى (۴ جلد).
- فارسنامه ابن بلخى، به سعى و اهتمام و تصحيح گای لسترانج و رينولد الن نيكلسون. كمبريج ۱۹۲۱. اوقاف گيب.
- فتوح البلدان، بلاذرى طبع دخويه. بريل ۱۸۶۶ مسيحي.
- فجر الاسلام احمد امين. چاپ دوم. جزء اول طبع لجنة التأليف و الترجمة و النشر ۱۹۲۳ - اين كتاب به وسيله آقاى عباس خليلى به فارسى ترجمه شده است. تهران دى ماه ۱۳۱۶.

- ۳۵۲

- الفخرى في الآداب السلطانية و الدول الإسلامية. تأليف محمد بن علي بن طباطبا المعروف بابن الطقطقي. طبع مصر ١٣٤٠.

- الفرق بين الفرق. ابي منصور بغدادی. مصر ١٩٤٨ - ترجمه ای از این کتاب به نام تاریخ مذاهب اسلام، به قلم آقای محمد جواد مشکور در تبریز به سال ١٣٣٣ شمسی منتشر شده است.

- فرهنگ ایران باستان. نگارش پورداود. بخش نخست تهران ١٣٢٦ خورشیدی.

- الفصل في الملل و الاواء والنحل. للإمام ابن حزم الظاهري الاندلسي و بهامشه الملل و النحل للشهرستاني. مصر ١٣٤٧ - ١٣٤٨ (٥ جزء).

- الفهرست ابن النديم. طبع مصر. المطبعة الزحمانية ١٣٤٨ هجری.

- الكامل في التاريخ. طبع نورنبرک. لیدن ١٨٦٦ تا ١٨٧٦ (١٣ جزء) و طبع مصر (٩ جزء).

- کتاب البلدان. ابن فقیه [ابوبکر احمد بن محمد بن اسحق الهمدانی] طبع دخویه، لیدن ١٨٨٥.

- کتاب الخراج، قاضی ابي يوسف، طبع قاهره ١٣٥٢.

- کتاب العبر، ابن خلدون، طبع بولاق. سنه ١٢٨٤ هـ. ق (٧ جلد).

- کتاب الوزراء و الکتاب. ابي عبدالله محمد بن الجهشيار، چاپ مصر، بنفقه المكتبة العربية بغداد ١٣٥٨.

- گانها، سرودهای... زرتشت. قدیمترین قسمتی است از نامه مینوی اوستا، تألیف و ترجمه پورداود. بمبئی ١٩٢٧.

- گجستک ابالیس. صادق هدایت، بمبئی ١٣١٦.

- مازیار. مجتبی مینوی و صادق هدایت، چاپ دوم ١٣٣٣ تهران.

- مانی و دین او. دو خطابه از سید حسن تقی زاده، به انضمام متون عربی و فارسی درباره مانی و مانویّت و آنچه بدین موضوع مربوط است. فراهم آورده احمد افشار شیرازی نشریه انجمن ایران شناسی. تهران ١٣٣٥.

- مجمل التواریخ و القصص. تألیف سال ٥٢٠ هجری. به تصحیح [مرحوم]

ملک الشعراء بهار. طهران سال ١٣١٨ شمسی.

- مروج الذهب و معادن الجواهر. ابوالحسن علی بن الحسین مسعودی، طبع مصر ١٣٤٦ (٢ جلد) و طبع باریه دومنار - و پاوه دو کورتی. با ترجمه فرانسوی پاریس ١٨٦١ - ١٨٧٦ (٩ جلد).

- مزدیسنا و تأثیر آن در ادبیات پارسی. دکتر محمد معین ١٣٢٦.

- المسالك و الممالک (کتاب). ابن خردادبه. طبع لیدن سنه ١٣٠٦ هجری.

- مسالك الممالک. لابی اسحاق ابراهیم بن محمد الفارسی الاضطخری، طبع فی مدینه لیدن. سنه ١٩٢٨ مسیحی.

- المعارف. ابن قتیبه دینوری مصر ١٣٠٠ هجری.

- معالم القرية فی احکام الحسبه، تألیف محمد بن محمد بن احمد القرشی عرف بابن الاخوه. به تصحیح روبن لیوی. کیمبریج ١٩٣٧ (اوقاف گیب).

- معجم البلدان، یاقوت حموی. به اهتمام و وستفالد ١٨٦٦ - ١٨٧١ (٦ جلد با فهارس).

- مفاتیح العلوم، ابي عبدالله محمد بن احمد بن يوسف الکاتب الخوارزمی. طبع مصر. ١٣٤٢.

- مقاتل الطالبین و اخبارهم. و بهامشه منتخب فی المراثی و الخطب لفخرالدین احمد النجفی. طهران ١٣٠٧.

- مقالات الاسلامیین و اختلاف المصلین. تألیف ابي الحسن علی بن اسمعیل الاشعری. به تحقیق محمد محیی الدین عبدالحمید. مصر ١٩٥٠ - ١٩٥٤ (٢ جزء).

- مقدمه ابن خلدون، طبع پاریس. به اهتمام کاترمر ١٨٥٨.

- الملل و النحل شهرستانی. طبع لیزیک. سنه ١٩٢٣.

- وفيات و الاعیان. ابن خلکان. طبع قاهره به تحقیق و تعلیق محمد محیی الدین عبدالحمید ١٣٦٧ [٦ جلد].

- یسنا. جزوی از نامه مینوی اوستا، تفسیر و تألیف پورداود، ١٩٣٨.

- یشت ها. (جلد اول) قسمتی از کتاب مقدس اوستا، تفسیر و تألیف پورداود، بمبئی ١٩٢٧ - [جلد دوم] ١٩٣١.

Everyman's library.
Goldzieher Muhammedanische studien. Halle 1889 - 90 2 vol.
 Herodotus Wih an English Translation By A. D. Godlev
 (4 vol) loeb classical Library, 1946.
 Herzfeld Altpersische inschriften. Berlin, 1938.
 Jackson (W) Zoroastrian studies. New York, 1928.
 Jamasp - Asana Shikand - Gumanik vijar. Bombay. 1887.
 Labourt: Le Christianisme dans L'Empire perse, Paris 1904.
 Le Strange the Lands of the Eastern Caliphate. Cambridge, 1930.
 Baghdad during the abbasid caliphate. Oxford. 1924:
 Lökkegaard (F r.) Islamic taxation in the classic period, Copenhage, 1950.
 Markwart Wehrot und Arang herausgegeben von H. H.
 Schaeder, Leiden, 1938.
 Menasce (J. de.) Skand - Gumanik vicar. Text pazand pahlavi, Transcrit,
 traduit et commenté Fribourg, 1945.
 Minorsky hudud al-Alam translated and explained. Gibb memorial, 1937.
 Muir (w) The caliphate.its Rise, Decline and fall edin burgh, 1924.
 Nicholson (R A) A literary History of the Arabs. Cambridge, 1930.
 Pelliot (p) Les traditions manichéennes au Foukien Leiden, 1925.
 Perier (j) Vie d'Al- Hadjdadj ibn yousof d'après Les sources arabes.
 Paris, 1904.
 Sadighi (Gh) Les mouvements Religieux iraniens au Ile et IIIe siecle de
 l'Hegire Paris. 1938.
 Sharpe History of the Egypt, London, 1858 (2 vol)
 Spuler (B) Iran in früh - Islamischer Zeit. Wiesbaden. 1952.
 Van Vloten Recherches sur la Domination arabe, le chitisme et les
 croyances messianiques sous le kalifat des omayades. Am2sterdam, 1894.

ب - زبانهای اروپایی

Bailey Zoroastrian Problems in the Ninth - Century Books Oxford, 1943.
 Barthold Turkistan Down to the Mongol invasion. Gibb Memorial series,
 1928.
 Basiliev Byzanse et les Arabes. (2 vol)
 Bidez - cumont Les Mages Helleniés Zoroastre. Ostanés
 et Hystaspe d'après les traditions Grecque paris 1938 (2 vol,)
 Bouvaat Les Barmecides d'après les historiens Arabes et Persanes. Paris,
 1912.
 Boyce The Manichean Hymn cycles in Parthn, Oxford university press,
 1956.
 Browne (E. G.) A literary History of Persia. Cambridge, 1929. Vol I.
 Caetaanti Annalli dell Islam. Millan, 1950.
 Christensen (A) L'Iran sous les Sassanides. Copenhague, 1936. Kawadh at
 le communisme maz dakite:
 Dermesteter Coup d'oeil sur l'histoire de la perse. paris, 1885.
 Dennett (D. C.) Conversion and the poll Tax in early Islam. Harvard
 university press, 1950.
 Duchesne - Guillemin: Zoroastre, paris, 1948.
 Dunlop the History of the jewish khazars. princeton University, 1954.
 Frye (R.) the History of bukhara, Translated from a persian Abridgement
 of the arabic original. Massachu sets, 1954.
 Gibbon the decline and fall of the Roman Empire (6 vol)

Wellhausen Das Arabische Reich und sein sturz. Berlin, 1902 - Die
Religiös - Politischen opposition partein 1901.

West (E. w) Pahlavi Text. oxford, 1901.

Zachnr Zurvan. A Zoroastrian dilemma. oxford, 1953.

Zarrin Koob A. H. The Arab Conquest Of Iran And Its Aftermath, In
Cambridge History of Iran, Vol. 4 1975

ج - مجله‌ها و دائرة المعارف‌ها

Acta Orientalia Ediderunt Societantes orientales Batava Danica
Norvegica. Brill Archiv Orientalni. Journal of the czechoslovak oriental
institute Prague.

Bulletin of the Oriental and African Studies university of London =
BSOAS

Journal Asiatique. publié pae la Societé Asiatique. Paris.

Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland =
JRAS

EnCyclopedie de l'islam. Leide. Paris 1913 - 1934 (IV Vol)

Encyclopedie de l'islam. Nou velle Edition tome. l'olivrai son 1-6 Brill
1954 - 1956.

Forgotten Religions (including some living primitive Religions. edited By
Vergilius Ferm New York 1950.

Shorter Encyclopaedia of islam Gibb. and Kramers. Liden 1953.

ZDMG = Zeitschrift der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft.